

Fremsat den 13. oktober 2016 af erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v., lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love¹⁾

(Forhøjelse af bødeniveauet for overtrædelse af lov om finansiel virksomhed, udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), krav til egnethed og hæderlighed for nøglepersoner i SIF'er, aflønningsregler for finansielle virksomheder m.v., lempelse af kapitalkrav for fondsmæglerselskaber, udvidelse af tilsyns- og kontrolbeføjelser for Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen for at imødegå markedsmisbrug m.v.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 18. februar 2015, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 308 af 25. marts 2015, § 1 i lov nr. 334 af 31. marts 2015, § 2 i lov nr. 532 af 29. april 2015, § 1 i lov nr. 1563 af 15. december 2015 og senest ved § 2 i lov nr. 632 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§ 75«: »§ 79 a«, »§§ 77 a-77 d«, udgår, og »§§ 344-348 og 357, § 361, stk. 1, nr. 4, og stk. 2, § 368, stk. 2, og 3, stk. 4, nr. 1, og stk. 5, og §§ 369 og 370« ændres til: »§§ 344, 345, 346, 347, 347 a, 347 b, 348 og 348 a, § 350, stk. 4, §§ 355 og 357, § 361, stk. 1,

nr. 4 og 9, og stk. 2, § 368, stk. 2 og 3, stk. 4, nr. 1, og stk. 5, §§ 369, 370, 372, 373, 373 a og 374«.

2. I § 1, stk. 2, 2. pkt., ændres »§§ 170, 171-175 og« til: »§§ 77 a-77 d, §§ 170-175«, og efter »176-178« indsættes: », § 266, stk. 2, § 274, stk. 3, og §§ 310, 312, 312 a, 313, 313 a og 313 b«.

3. I § 1, stk. 2, indsættes som 4. og 5. pkt.:

»For finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder finder §§ 71 b, 177 a og 182 b-182 f, § 245 a, stk. 3, §§ 245 b, 260 og 271, § 274, stk. 4, og § 344 d desuden anvendelse. For blandede holdingvirksomheder finder § 264, stk. 3, nr. 11, §§ 344 og 345, § 347, stk. 1, og §§ 355, 372 og 373 desuden anvendelse.«

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF, EU-Tidende 2004, nr. L 145, side 1 (MiFID-direktivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsnitlighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, EU-Tidende 2004, nr. L 390, side 38 (gennemsnitlighedsdirektivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), EU-Tidende 2009, nr. L 335, side 1 (Solvens II-direktivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 338 (CRD IV), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010, EU-Tidende 2014, nr. L 60, side 34 (boligkreditdirektivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, (BRRD) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner, EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186 (UCITS V-direktivet).

4. I § 1, stk. 4, 1. pkt., ændres »§§ 348, « til: »§ 348, § 352, stk. 2,«.

5. Overskriften til § 1 a ophæves, og § 1 a ophæves.

6. I § 5, stk. 6, nr. 1, ændres »§ 125, stk. 8,« til: »§ 125, stk. 3,«.

7. I § 5, stk. 6, nr. 3, ændres »§ 125, stk. 1 og 4-7,« til: »§ 125, stk. 1 og 2,«.

8. § 9, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Et selskab, der søger om tilladelse efter stk. 1 til at udføre en eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6, 7, 8 og 9, men som ikke har tilladelse efter § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, eller § 10, stk. 1, skal have en startkapital, der udgør et beløb svarende til mindst 730.000 euro. Et selskab, der søger om tilladelse som fondsmæglerselskab efter stk. 1, som ønsker at opbevare kunders midler eller værdipapirer, og som søger tilladelse til at udføre en eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, skal have en startkapital, der udgør et beløb svarende til mindst 125.000 euro. Et selskab, der søger om tilladelse som fondsmæglerselskab efter stk. 1 til at udføre en eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, skal fra og med tidspunktet for tilladelsen have

- 1) en startkapital, der udgør et beløb svarende til mindst 50.000 euro,
- 2) en erhvervsansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti, som dækker hele Den Europæiske Union, mod erstatningskrav som følge af pligtforsømmelse med en dækning på mindst 1 mio. euro for hvert erstatningskrav og samlet mindst 1,5 mio. euro i alt om året for alle krav, eller
- 3) en kombination af startkapital og erhvervsansvarsforsikring i en form, som giver en dækning, der svarer til den nævnt i nr. 1 eller 2.«

9. I § 9 indsættes som *stk. 11* og *12*:

»Stk. 11. Fondsmæglerselskaber omfattet af stk. 8, 3. pkt., skal én gang om året indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomheden ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer. Fondsmæglerselskaber omfattet af stk. 8, 3. pkt., nr. 2 eller 3, skal én gang om året indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomhedens ansvarsforsikring opfylder betingelserne i stk. 8, 3. pkt., nr. 2 eller 3. Erklæringen nævnt i 1. og 2. pkt. skal være underskrevet af selskabets bestyrelse og direktion.

Stk. 12. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om ansvarsforsikringen nævnt i stk. 8, 3. pkt., nr. 2 og 3.«

10. I § 14 indsættes som *stk. 7*:

»Stk. 7. For et pengeinstitut eller et realkreditinstitut er tilladelse endvidere betinget af, at medlemmerne af ansøgerens bestyrelse og direktion opfylder kravet om afsættelse af tilstrækkelig tid, jf. § 64 a, og at ansøgerens bestyrelse op-

fylder kravene til tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring, jf. § 70, stk. 4.«

11. I § 30, stk. 3, nr. 1, ændres »UCITS,« til: »UCITS og«, og nr. 2 ophæves.

Nr. 3 bliver herefter nr. 2.

12. I § 30, stk. 6, 2. pkt., udgår »jf. bilag 6, nr. 7,«.

13. I § 31, stk. 1, 5. pkt., udgår »jf. bilag 6, nr. 7,«.

14. I § 31, stk. 3, nr. 1, ændres »UCITS,« til: »UCITS og«, og § 31, stk. 3, nr. 2, ophæves.

Nr. 3 bliver herefter nr. 2.

15. I § 71, stk. 1, nr. 8, ændres »it-området,« til: »it-området og«, og nr. 9 ophæves.

Nr. 10 bliver herefter nr. 9.

16. I § 75, stk. 3, ændres »§ 125, stk. 4,« til: »§ 125, stk. 2,«.

17. I § 77, stk. 5, indsættes som *2. pkt.*:

»Føres der ikke en revisionsprotokol, skal oplysningerne nævnt i 1. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

18. I § 77 a, stk. 1, ændres »finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomheders« til: »pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers, investeringsforvaltningsselskabers og finansielle holdingvirksomheders«.

19. § 77 a, stk. 1, nr. 4, 4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes: »Med forbehold for investeringsforvaltningsselskabets retlige struktur og dets fondsregler og vedtægter skal en væsentlig del og mindst 50 pct. af en variabel løndel til et medlem af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på investeringsforvaltningsselskabets risikoprofil eller på risikoprofilen af de forvaltede danske UCITS, bestå af andele, kapitalandele eller instrumenter knyttet til kapitalandele i investeringsforvaltningsselskabet eller de forvaltede danske UCITS. Minimumskravet på 50 pct. i 4. pkt. finder ikke anvendelse, hvis forvaltningen af danske UCITS udgør mindre end 50 pct. af den samlede portefølje, som forvaltes af investeringsforvaltningsselskabet.«

20. I § 77 a, stk. 1, nr. 6, ændres »§ 125, stk. 1-6 og 8,« til: »§ 125, stk. 1-3,«, og »kravet til minimumsbasiskapitalen i § 126, stk. 2 og 3, solvenskapitalkravet i § 126 c, stk. 1-4, eller solvenskapitalkravet for koncernen i § 175 b, stk. 1, 3 og 4,« udgår.

21. I § 77 a, stk. 1, nr. 7, udgår », eller Finanstilsynet i medfør af § 248, stk. 1, kræver, at virksomheden udarbejder en plan for genoprettelse af virksomhedens økonomiske stilling«.

22. I § 77 a, stk. 2, og § 77 b, stk. 1, ændres »finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder« til: »pengeinstitutter, realkredit-

institutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder«.

23. I § 77 a, stk. 3-5, og stk. 6, 1. pkt., ændres »Den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden« til: »Pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet, investeringsforvaltningsselskabet eller den finansielle holdingvirksomhed«.

24. § 77 a, stk. 7-9, ophæves.
Stk. 10 bliver herefter stk. 7.

25. I § 77 c, stk. 1, og § 77 d, stk. 3, ændres »Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder« til: »Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder«.

26. I § 77 c, stk. 2, 2. pkt., udgår »eller en forsikringsholdingvirksomhed«.

27. I § 77 c, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »medlemmerne«: »har den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge virksomhedens lønpolitik og praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter, navnlig for så vidt angår tilpasning af virksomhedens aflønningsstruktur til virksomhedens risikoprofil og forvaltning af kapital og likviditet, og«, og »§ 71, stk. 1, nr. 9, og §§ 77 a og 77 b« ændres til: »§§ 77 a og 77 b og § 77 d, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 77 h«.

28. § 77 c, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på virksomhedens risikostyring, og i den forbindelse forestå følgende:

- 1) Aflønningsudvalget skal rådgive bestyrelsen om udformning af virksomhedens lønpolitik, bistå bestyrelsen med at påse overholdelsen af virksomhedens lønpolitik i praksis, og vurdere, om virksomhedens lønpolitik er opdateret, herunder hvis nødvendigt komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken.
- 2) Aflønningsudvalget skal sikre, at oplysningerne forelagt for generalforsamlingen om virksomhedens aflønningspolitik og praksis samt oplysningerne efter § 77 a, stk. 1, nr. 3, litra a og b, er tilstrækkelige.
- 3) Aflønningsudvalget skal vurdere, om virksomhedens processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for virksomhedens risici, herunder risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet, i forhold til virksomhedens aflønningsstruktur samt sikre, at virksomhedens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring og er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.
- 4) Aflønningsudvalget skal vurdere virksomhedens og forretningsenhedernes samlede resultater samt sikre, at

direktionen har evalueret, om de resultatkrævier, der har dannet grundlag for beregningen af variabel løn til virksomhedens medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet, jf. § 77 a, stk. 4.

- 5) Aflønningsudvalget skal kontrollere udvalgte evalueringer foretaget af direktionen, jf. nr. 4, for at teste, om betingelserne i § 77 a, stk. 4, er opfyldt.
- 6) Aflønningsudvalget skal sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner inddrages i det omfang, det er nødvendigt for gennemførelsen af opgaverne i nr. 1-5, og i det omfang, det er nødvendigt, søge ekstern rådgivning.«

29. I § 77 c indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Aflønningsudvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning. Udvalget skal i det forberedende arbejde varetage virksomhedens langsigtede interesser, herunder også i forhold til investorer samt offentlighedens interesse.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

30. I § 77 d indsættes før stk. 1 som nyt stykke:

»Et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab og en finansiell holdingvirksomhed skal have en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.«

Stk. 1-4 bliver herefter til stk. 2-5.

31. I § 77 d, stk. 1, der bliver stk. 2, ændres »§ 71, stk. 1, nr. 9« til: »stk. 1«.

32. I § 77 d, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »en finansiell virksomhed, en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed« til: »et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab eller en finansiell holdingvirksomhed«.

33. § 77 d, stk. 4, der bliver stk. 5, ophæves.

34. I § 77 f, stk. 1, ændres »§ 43, stk. 1 og 2« til: »§ 43, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 43, stk. 2«.

35. § 77 f, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

36. I § 77 f, stk. 3, der bliver stk. 2, ændres »Lønpolitikken« til: »Penge- og realkreditinstitutters lønpolitik, jf. § 77 d, stk. 1,«, og »interessekonflikter og« ændres til: »interessekonflikter, herunder«.

37. I § 77 f, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1 og 3« til: »stk. 1 og 2«.

38. Efter § 77 f indsættes:

»§ 77 g. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal sikre, at virksomhedens lønpolitik, jf.

§ 77 d, stk. 1, de specifikke aflønningskrav i § 77 a, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 3-6, og § 77 b, stk. 3, efterledes af pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, inden for samme koncern.

Stk. 2. De variable løndelev til et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I eller et finansieringsinstitut, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, der ikke er beliggende i Danmark, må højst udgøre 100 pct. af henholdsvis honoraret eller den faste grundløn inklusive pension.

Stk. 3. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal sikre, at de ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil, udpeges i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 604/2014 af 4. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kvalitative og passende kvantitative kriterier til identifikation af de medarbejderkategorier, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutteres risikoprofil, i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, inden for samme koncern.

§ 77 h. Erhvervs- og vækstministeren kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om pligten til at offentliggøre oplysninger om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om de forhold, som er nævnt i § 77 a, stk. 1-6, og § 77 d, stk. 1.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I fastsætte nærmere regler om efterlevelse af regler om aflønning på koncernniveau.

§ 77 i. Erhvervs- og vækstministeren kan for forsikrings-selskaber og forsikringsholdingvirksomheder fastsætte nær-

mere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan for forsikrings-selskaber og forsikringsholdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om lønpolitik og aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om forsikringsselskabers og forsikringsholdingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.«

39. I § 78, *stk. 2*, indsættes som *3. pkt.*:

»Føres der ikke en revisionsprotokol, skal erklæringen nævnt i 2. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

40. I § 80, *stk. 8*, indsættes som *3. pkt.*:

»Føres der ikke en revisionsprotokol, skal erklæringen nævnt i 1. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

41. I § 80 c, *stk. 1*, ændres »§ 71, stk. 1, nr. 10, § 77 a, stk. 1-7,« til: »§ 71, stk. 1, nr. 9, § 77 a, stk. 1-6,«.

42. I § 125, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »fondsmæglerselskabs bestyrelse og direktion« til: »fondsmæglerselskab I's bestyrelse og direktion«.

43. § 125, *stk. 2 og 3*, ophæves.

Stk. 4-7 bliver herefter stk. 2-5.

44. I § 125, *stk. 4*, der bliver stk. 2, ændres »fondsmægler-selskab« til: »fondsmæglerselskab I«.

45. § 125, *stk. 5-7*, der bliver stk. 3-5, ophæves.

Stk. 8-10 bliver herefter stk. 3-5.

46. I § 125, *stk. 8, 1. pkt.*, der bliver stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »kapitalgrundlaget«: »for et fondsmæglerselskab I«.

47. To steder i § 125, *stk. 9*, der bliver stk. 4, ændres »fondsmægler-selskaber« til: »fondsmæglerselskaber I«.

48. I § 125, *stk. 10*, der bliver stk. 5, ændres »fondsmægler-selskabet« til: »et fondsmæglerselskab I«.

49. I § 125 a, *stk. 7*, ændres »§ 125, stk. 8,« til: »§ 125, stk. 3,«, og »§ 125, stk. 4,« ændres til: »§ 125, stk. 2,«.

50. I § 126 e, *stk. 6*, indsættes efter »koncerner«: »eller grupper«, og efter »§ 175 b, stk. 1« indsættes: »og 2«.

51. I § 143, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 125, stk. 1 og 4,« til: »§ 125, stk. 1 og 2,«.

52. I § 143, *stk. 1, nr. 5*, udgår »fondsmæglerselskabers og«.

53. § 152, *stk. 1-3*, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 1 og 2.

54. I § 152, stk. 4, der bliver stk. 1, ændres »ud over kravene i stk. 1 fastsætte et yderligere« til: »fastsætte et«.

55. I § 152, stk. 5, der bliver stk. 2, ændres »de i stk. 1-4 nævnte forhold« til: »pengeinstitutters strategier og systemer for måling og styring af likviditetsrisici samt pengeinstitutternes udarbejdelse af stresstest og beredskabsplaner i forhold til likviditetsrisici«.

56. I § 157 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Finanstilsynet kan tillade, at fondsmæglerselskaber I, der ikke har tilladelse til at udføre handler for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, som udfører investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 2, besidder disse instrumenter for egen regning, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Positionerne skyldes udelukkende, at selskabet ikke er i stand til at sikre præcis afdækning af den modtagne ordre.
- 2) Den samlede markedsværdi af positionerne overstiger ikke 15 pct. af selskabets startkapital, jf. § 9, stk. 8.
- 3) Selskabet opfylder de krav, der er fastsat i artikel 92-95 og fjerde del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- 4) Positionerne er af lejlighedsvis og midlertidig karakter og er strengt begrænset til den periode, som er nødvendig for udførelsen af den nævnte transaktion.«

57. I § 173, stk. 1, 1. og 2. pkt., ændres »§ 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9,« til: »§ 125, stk. 1-4,«.

58. I § 173, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, og §§ 146, 147, 156 og 182 og artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber« til: »§§ 146, 147 og 182«.

59. I § 174, stk. 1, 4. pkt., ændres »basiskapital« til: »kapitalgrundlag«.

60. § 175 b, stk. 1, affattes således:

»Bestyrelsen for en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, skal sikre, at koncernen er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker solvenskapitalkravet for koncernen, når mindst en af dattervirksomhederne driver forsikringsvirksomhed. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvor der i koncernen alene drives forsikringsvirksomhed gennem gruppe 2-forsikringsselskaber.«

61. I § 175 b indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for et gruppe 1-forsikringsselskab og til dette tilknyttede virksomheder, der udøver forsikringsvirksomhed. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis de tilknyttede virksomheder alene driver forsikringsvirksomhed gennem gruppe 2-forsikringsselskaber.«

Stk. 2-9 bliver herefter stk. 3-10.

62. I § 175 b, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »koncernen, jf. stk. 1« til: »koncernen eller gruppen, jf. stk. 1 og 2«, og »stk. 9« ændres til: »stk. 10«.

63. I § 175 b, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 4« til: »stk. 5«, og to steder indsættes efter »koncernen«: »eller gruppen«.

64. I § 175 b, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes efter »koncernen«: »eller gruppen«, og to steder ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

65. I § 175 b, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »Opfylder den øverste modervirksomhed, jf. stk. 1, ikke solvenskapitalkravet for koncernen,« til: »Opfyldes solvenskapitalkravet ikke for koncernen eller gruppen«.

66. I § 175 b, stk. 6, der bliver stk. 7, indsættes efter »koncernen«: »eller gruppen«.

67. To steder i § 175 b, stk. 7, der bliver stk. 8, indsættes efter »koncernen«: »eller gruppen«.

68. To steder i § 175 b, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres »Den øverste modervirksomhed« til: »Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2«, og to steder indsættes efter »koncernen« »eller gruppen«.

69. I § 175 b, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres »omfattet af stk. 1« til: »og gruppen omfattet af stk. 1 og 2«, »stk. 3 og 4« ændres til: »stk. 4 og 5«, og tre steder indsættes efter »koncernen«: »eller gruppen«.

70. I § 175 c, 1. pkt., ændres »I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed ikke er beliggende i Danmark, og hvori der indgår et gruppe 1-forsikringsselskab, kan Finanstilsynet efter regler fastsat af Europa-Kommissionen i medfør af artikel 216, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) træffe« til: »Der kan træffes«, og »den danske del af koncernen« ændres til: »en dansk del af en koncern eller gruppe, hvis den øverste virksomhed i koncernen eller gruppen ikke er beliggende i Danmark«, og i 2. pkt. ændres »blandede finansielle holdingvirksomhed« til: »finansielle holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a,«.

71. I § 179, nr. 1, ændres »stk. 1, 3 og 4,« til: »stk. 1, 2, 4 og 5,«.

72. I § 180, nr. 1, ændres »stk. 1, 3 og 4,« til: »stk. 1, 4 og 5,«.

73. I § 194, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.«

74. § 195, stk. 1, affattes således:

»Den godkendte årsrapport skal indsendes til Erhvervsstyrelsen uden ugrundet ophold efter endelig godkendelse og senest 4 måneder efter regnskabsårets afslutning. Ligeledes skal den halvårsrapport, som virksomheden har udarbejdet, indsendes til Erhvervsstyrelsen senest 3 måneder efter halvårsperiodens afslutning. Efter modtagelsen sender Erhvervsstyrelsen en kopi af årsrapporten og halvårsrapporten til Finanstilsynet.«

75. § 195, stk. 3 og 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Finanstilsynet kan efter forhandling med Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om indsendelse af årsrapporter til Erhvervsstyrelsen og regler om offentliggørelse af årsrapporter. Der kan herunder fastsættes nærmere regler om, at årsrapporter og halvårsrapporter skal indsendes digitalt til Erhvervsstyrelsen, og at kommunikation i forbindelse hermed skal foregå digitalt.«

76. I § 199, stk. 11, ændres »der gælder for eksterne revisorer i henhold til revisorloven« til: »der i medfør af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden finder anvendelse for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden«.

77. I § 224, stk. 1, nr. 2, udgår »§ 125, stk. 2, nr. 1 og 2,«.

78. I § 225, stk. 1, ændres »§ 125, stk. 4 og 5,« til: »§ 125, stk. 2,«.

79. I § 283, stk. 2, 1. pkt., ændres »Den øverste modervirksomhed i en koncern omfattet af § 175 b, stk. 1,« til: »Virksomheder omfattet af § 175 b, stk. 1 og 2,«, efter »koncernens« indsættes: »eller gruppens«, og i 2. pkt. ændres »den øverste modervirksomhed« til: »virksomheder omfattet af § 175 b, stk. 1 og 2,«, og efter »koncernens« indsættes: »eller gruppens«.

80. I § 308, stk. 1, 1. pkt., ændres »en gang årligt« til: »senest den 30. juni hvert år«.

81. § 308, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Finanstilsynet kan uanset 1. pkt. foretage yderligere udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), jf. stk. 2 og 3.«

82. I § 309 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren kan beslutte, at et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) udpeget i henhold til § 308, stk. 1 eller 3, skal opfylde SIFI-bufferkravene, jf. § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, før den i stk. 1 angivne frist.«

83. Efter § 312 indsættes:

»§ 312 a. Et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal som led i sin virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1, identificere instituttets nøglepersoner.

Stk. 2. Et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager.

§ 312 b. Udskydelse af variabel løn efter § 77 a, stk. 1, nr. 5, skal for så vidt angår medlemmer af bestyrelsen og direktionen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) ske over en periode på mindst 5 år med påbegyndelse 1 år efter berægningsstartspunktet med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden.

Stk. 2. En væsentlig del af den udskudte variable løndel efter stk. 1 skal for så vidt angår medlemmer af bestyrelsen og direktionen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) bestå af aktier, tilsvarende ejerandele afhængig af virksomhedens juridiske struktur, aktiebaserede instrumenter, eller, hvis der er tale om en virksomhed, hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked, af tilsvarende instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed.«

84. Efter § 313 indsættes før overskriften før § 314:

»Særlige regler for nøglepersoner i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og i globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI)

§ 313 a. § 64, stk. 1-5, finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1.

§ 313 b. Uden direktionens godkendelse må et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) ikke bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra

- 1) ansatte i instituttet, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, eller
- 2) virksomheder, hvor personkredsen nævnt i nr. 1 er direkte eller indirekte besidder af en kvalificeret andel eller er bestyrelsesmedlem eller direktør.

Stk. 2. De eksponeringer, der er nævnt i stk. 1, skal bevilges i henhold til instituttets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. Instituttets eksterne revisor skal i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt kravene i 1. pkt. er opfyldt.

Stk. 3. Direktionen skal overvåge forsvarelsen og forløbet af de eksponeringer, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 gælder også eksponeringer mod personer, der er knyttet til ansatte, som er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, ved ægteskab, samliv i mindst 2 år eller slægtskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende, og mod virksomheder, for hvilke sådanne personer er direktører.«

85. I § 333 a, stk. 2, nr. 4, ændres »InvesteringsForeningsRådet« til »Investeringsfondsbranchen«.

86. I § 341, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.«

87. I § 343 a, stk. 2, nr. 2, ændres »reguleret af« til: », der er meddelt tilladelse efter«, og efter »lov om investeringsforeninger m.v.« indsættes: »eller lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«.

88. I § 344, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»Finanstilsynet er endvidere ansvarlig for tilsynet efter § 32, stk. 3, nr. 1, jf. § 32, stk. 6, i revisorloven for så vidt angår virksomheder underlagt tilsyn af Finanstilsynet.«

89. I § 344, stk. 11, indsættes som 1. pkt.:

»1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for grupper omfattet af § 175 b, stk. 2, hvis den øverste virksomhed i gruppen ikke er beliggende i Danmark.«

90. I § 347, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »forsikringsholdingvirksomheder,«: »blandede holdingvirksomheder,«.

91. I § 351 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 312 a, stk. 1, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 2 og 3, jf. § 313 a, ikke kan bestride stillingen.«

Stk. 4-9 bliver herefter stk. 5-10.

92. I § 351, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »et gruppe 1-forsikringsselskab at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 71, stk. 3,« til: »en ansat, der er nøgleperson i medfør af § 71, stk. 3, eller § 312 a, stk. 1,«, og »at vedkommende ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1« ændres til: »at direktøren ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1, at nøglepersonen i et gruppe 1-forsikringsselskab ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1, jf. § 64, stk. 8, eller nøglepersonen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1, jf. § 313 a.«

93. I § 351, stk. 6, der bliver stk. 7, indsættes efter »stk. 3, nr. 2, 3 eller 4,«: »eller § 64 b, stk. 1,«.

94. I § 351, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., ændres »stk. 1-3 og 5« til: »stk. 1-6«.

95. I § 351, stk. 8, 1. pkt., der bliver stk. 9, 1. pkt., ændres »stk. 5, 3. pkt.« til: »stk. 6, 3. pkt.«.

96. I § 351, stk. 9, 1. pkt., der bliver stk. 10, 1. pkt., indsættes efter »direktøren,«: » ,har det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) ikke afsat en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 312 a, stk. 1,«, og i 2. pkt. ændres »stk. 2, 3 og 5« til: »stk. 2, 3 og 6«.

97. I § 354, stk. 1, 1. pkt., ændres »tilsynsvirksomheden« til: »tilsyns- og afviklingsvirksomheden«.

98. I § 354, stk. 6, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:

»6) Beskæftigelsesministeren i tilfælde af underretning i medfør af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og lov om arbejdsskadesikring.«

Nr. 6-21 bliver herefter nr. 7-22.

99. I § 354, stk. 6, nr. 17, ændres »Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet« til: »Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet«.

100. I § 354, stk. 6, nr. 18, ændres »Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet« til: »Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet«.

101. I § 354, stk. 6, indsættes efter nr. 40, der bliver nr. 42, som nyt nummer:

»43) Afviklingsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.«

102. I § 354, stk. 10, ændres »tilsynshvervet« til: »tilsynshvervet, i forbindelse med afviklingshvervet«.

103. I § 354 indsættes efter stk. 13 som nyt stykke:

»Stk. 14. Videregivelse af fortrolige oplysninger til afviklingsmyndigheder i medfør af stk. 6, nr. 43, kan alene ske, såfremt betingelserne i § 354, stk. 12, nr. 2, og stk. 13, er opfyldt, og afviklingsmyndighedernes afviklingsfunktioner svarer til de funktioner, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012.«

Stk. 14 og 15 bliver herefter stk. 15 og 16.

104. I § 354 a indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 2, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig

sig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

105. I § 354 e, stk. 2, indsættes efter »§ 71 a, stk. 1,«: »§ 77 d, stk. 1,«.

106. I § 355, stk. 1, indsættes efter »forsikringsholdingvirksomheden,«: »den blandede holdingvirksomhed,«.

107. § 355, stk. 2, nr. 4, ophæves.
Nr. 5-16 bliver herefter nr. 4-15.

108. I § 355, stk. 3, 1. pkt., udgår »og ansatte i gruppe 1-forsikringselskaber, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 71, stk. 3.«

109. I § 355 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:
»Stk. 4. Som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den berørte finansielle virksomhed og det bestyrelsesmedlem, den direktør eller den nøgleperson, som afgørelsen omhandler. Det samme gælder Finanstilsynets afgørelser efter §§ 64 a, 64 b, 313 og 351.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

110. I § 361, stk. 1, nr. 9, udgår »og specialforeninger«, og »værdipapirer« ændres til: »andele«.

111. § 363 a affattes således:

»§ 363 a. Filialer her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den virksomhed, som er nævnt i §§ 7-11, i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, betaler årligt en afgift til Finanstilsynet på 15 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 363-366. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

Stk. 2. Er der etableret et tilsynskollegium, betaler filialer af udenlandske forsikringselskaber 20 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 365 og 366.

Stk. 3. Er der etableret et tilsynskollegium, betaler filialer af udenlandske kreditinstitutter 50 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 363 og 364.

Stk. 4. Overstiger filialens balance, filialens udlån i Danmark eller filialens indlån i Danmark en eller flere af indikatorerne i § 308, stk. 2, betaler filialer af udenlandske kreditinstitutter 80 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 363 og 364. Dette gælder også for udenlandske koncerner med flere filialer af kreditinstitutter her i landet, hvor der er etableret et tilsynskollegium, og hvor summen af filialernes balancer, udlån i Danmark eller indlån i Danmark overstiger en eller flere af indikatorerne i § 308, stk. 2. Tilsvarende gælder det for kreditinstitutfilialer i udenlandske koncerner med en eller flere filialer og med et eller flere penge- eller realkreditinstitutter her i landet, hvor der er etableret et tilsynskollegium, og hvor summen af filialernes og penge- og realkredit-

institutternes balancer, udlån i Danmark eller indlån i Danmark overstiger en eller flere af indikatorerne i § 308, stk. 2.«

112. I § 367, stk. 1, indsættes efter »tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde«: »efter § 11 i lov om forvaltelse af alternative investeringsfonde m.v.«.

113. § 367, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Afgiften fordeles mellem virksomhederne med 10.000 kr. pr. danske UCITS og med 10.000 kr. pr. alternativ investeringsfond, der forvaltes af en forvalter af alternative investeringsfonde omfattet af stk. 1. Endvidere skal danske UCITS betale 3.000 kr. pr. afdeling i hver UCITS, og forvaltere af alternative investeringsfonde omfattet af stk. 1 skal betale 2.000 kr. pr. afdeling i hver alternativ investeringsfond. Den resterende afgift fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede balance.«

114. I § 373, stk. 1, ændres »§ 125, stk. 1-6,« til: »§ 125, stk. 1 og 2,«, og »§ 175 b, stk. 1 og 3,« udgår.

115. I § 373, stk. 2, ændres »§ 77 a, stk. 1-7,« til: »§ 77 a, stk. 1-6,«, »§ 77 d, stk. 1-3,« ændres til: »§ 77 d, stk. 1-4, § 77 f, stk. 1 og 2, § 77 g, stk. 1 og 3,«, »§ 175 b, stk. 8,« ændres til: »§ 175 b, stk. 1, 2, 4 og 9,«, og »§ 312,« ændres til: »§§ 312-312 b,«.

116. I § 373, stk. 3, 2. pkt., ændres »stk. 5, 3. pkt.« til: »stk. 6, 3. pkt.«.

117. I § 373 ophæves stk. 9, og efter stk. 10, der bliver stk. 9, indsættes som stk. 10-12:

»Stk. 10. Ved udmåling af bøder efter stk. 1-7 og 9 lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges i den forbindelse vægt på virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet.

Stk. 11. Der udmåles en skærpet bøde for overtrædelser efter stk. 1-7 og 9, der indebærer:

- 1) Risiko for en finansiell virksomheds fortsatte drift.
- 2) Drift af en finansiell virksomhed uden lovpligtig tilladelse.
- 3) Grov eller gentagen tilsidesættelse af finansielle virksomheders oplysningspligter i forhold til Finanstilsynet under skærpende omstændigheder.

Stk. 12. Er der ved en overtrædelse opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i straffelovens 9. kapitel. Kan der ikke ske konfiskation, skal der tages særskilt hensyn hertil ved udmåling af en bøde.«

118. I § 374, stk. 3, ændres »stk. 1 og stk. 5, 1. pkt.,« til: »stk. 1, 4 og 5, og stk. 6, 1. pkt.,«

§ 2

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1051 af 25. august 2015, som ændret ved § 8 i lov nr. 532 af 29. april 2015, § 2 i lov nr. 1563 af 15. december 2015, § 10 i lov nr. 262 af 16. marts 2016 og § 10 i lov nr. 631 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* §§ 48 a-48 d finder alene anvendelse på investeringsforeninger, som ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administratonselskab.«

2. I § 2, *stk. 1*, indsættes som *nr. 26*:

»26) Variable lønde: Aflønningsordninger, hvor den endelige værdi ikke er kendt på forhånd.«

3. I § 19, *nr. 27*, udgår »og«.

4. I § 19, *nr. 28*, ændres » formue.« til »formue, og«.

5. I § 19 indsættes som *nr. 29*:

»29) hvorvidt foreningens årsrapport skal udarbejdes på engelsk.«

6. I § 20, *stk. 1, nr. 28*, udgår »og«.

7. I § 20, *stk. 1, nr. 29*, ændres » formue.« til »formue, og«.

8. I § 20, *stk. 1*, indsættes som *nr. 30*:

»30) hvorvidt SIKAV'ens årsrapport skal udarbejdes på engelsk.«

9. I § 21, *nr. 23*, udgår »og«.

10. I § 21, *nr. 24*, ændres » formue.« til »formue, og«.

11. I § 21 indsættes som *nr. 25*:

»25) hvorvidt årsrapport for værdipapirfonden skal udarbejdes på engelsk.«

12. I § 31, *stk. 2*, indsættes efter 1. pkt.:

»Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, udleveres anden tilsvarende dokumentation.«

13. I § 32 indsættes efter *stk. 5* som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Generalforsamlingen kan med simpelt flertal beslutte, at årsrapporten udarbejdes på engelsk. Generalforsamlingen kan på tilsvarende vis ved simpelt flertal træffe beslutning om, at årsrapporten igen skal udarbejdes på dansk. Generalforsamlingens beslutning efter 1. og 2. pkt. skal optages i vedtægterne.«

Stk. 6 bliver herefter *stk. 7*.

14. I § 35 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* En vedtægtsændring, der følger af generalforsamlingens beslutning om valg af, hvilket sprog årsrapporter ud-

arbejdes på, jf. § 32, *stk. 6*, træder uanset *stk. 2* i kraft på beslutningstidspunktet.«

15. I § 40, *stk. 2*, indsættes efter 1. pkt.:

»Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, udleveres anden tilsvarende dokumentation.«

16. I § 41 indsættes efter *stk. 5* som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Generalforsamlingen kan med simpelt flertal beslutte, at årsrapporten udarbejdes på engelsk. Generalforsamlingen kan på tilsvarende vis ved simpelt flertal træffe beslutning om, at årsrapporten igen skal udarbejdes på dansk. Generalforsamlingens beslutning efter 1. og 2. pkt. skal optages i vedtægterne.«

Stk. 6 bliver herefter *stk. 7*.

17. I § 44 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* En vedtægtsændring, der følger af generalforsamlingens beslutning om valg af, hvilket sprog årsrapporter udarbejdes på, jf. § 41, *stk. 6*, træder uanset *stk. 2* i kraft på beslutningstidspunktet.«

18. Efter § 48 indsættes før overskriften før § 49:

»Aflønning i investeringsforeninger

§ 48 a. Ved en investeringsforenings aflønning af medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, skal bestyrelsen sikre sig, at følgende er opfyldt:

- 1) De variable lønde til et medlem af bestyrelsen eller direktionen må højst udgøre 50 pct. af honoraret eller den faste grundløn inklusive pension.
- 2) De variable lønde til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, må højst udgøre 100 pct. af den faste grundløn inklusive pension.
- 3) En investeringsforenings generalforsamling kan dog beslutte, at de variable lønde til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, jf. nr. 2, kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn inklusive pension, forudsat at følgende krav opfyldes:
  - a) Investeringsforeningen skal senest ved indkaldelse til generalforsamling orientere generalforsamlingen om, at der ønskes stillingtagen til benyttelse af et højere maksimalt loft.
  - b) Generalforsamlingen skal tage beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft på baggrund af en detaljeret anbefaling fra investeringsforeningen, der begrundes indstillingen herom, herunder antallet af berørte ansatte, disses arbejdsområder, det nye foreslåede maksimale loft og den forventede indvirkning på investeringsforeningens formue. Medlemmerne skal modtage anbefalingen senest samtidig med indkaldelsen til generalforsamling.

- c) Investeringsforeningen skal senest samtidig med formidling af anbefalingen til medlemmerne, jf. litra b, informere Finanstilsynet om anbefalingen til medlemmerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelsen for indstillingen. Investeringsforeningen skal på anmodning fra Finanstilsynet godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i strid med investeringsforeningens mulighed for at bevare en tilstrækkelig startkapital, jf. § 9, stk. 1, nr. 9.
- d) Beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft skal tiltrædes af investeringsforeningens generalforsamling med mindst 66 pct. af de afgivne stemmer, forudsat at mindst 50 pct. af de stemmeberettigede andele er repræsenteret på generalforsamlingen. Er mindre end 50 pct. af de stemmeberettigede andele repræsenteret på generalforsamlingen, skal beslutningen tiltrædes af mindst 75 pct. af de afgivne stemmer. En ansat, som er medlem af investeringsforeningen, må ikke deltage i afstemningen herom på generalforsamlingen, hvis den ansatte har en væsentlig interesse i beslutningen, der kan være stridende mod investeringsforeningens interesse.
- e) Investeringsforeningen skal senest 8 dage efter generalforsamlingen informere Finanstilsynet om generalforsamlingens beslutning, herunder om størrelsen på et eventuelt besluttet højere maksimalt loft.
- 4) Med forbehold for investeringsforeningens fondsregler og vedtægter skal en væsentlig del og mindst 50 pct. af en variabel løndel til et medlem af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, på tidspunktet for beregningen heraf bestå af en balance af andele eller tilsvarende instrumenter i den pågældende investeringsforening, der afspejler de pågældende afdelingers værdi.
- 5) Investeringsforeningens udbetaling af mindst 40 pct. af en variabel løndel, ved større beløb mindst 60 pct., skal ske over en periode på mindst 3 år med påbegyndelse 1 år efter beregningstidspunktet, dog for et medlem af bestyrelsen og direktionen mindst 4 år, med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden.
- 6) Investeringsforeningen kan undlade at udbetale en variabel løndel helt eller delvist, såfremt udbetaling af den variable løndel ikke giver investeringsforeningen mulighed for at bevare en tilstrækkelig startkapital, jf. § 9, stk. 1, nr. 9, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor.

Stk. 2. For et medlem af bestyrelsen og direktionen i investeringsforeningen må optioner vedrørende andele eller lignende instrumenter højst udgøre 12,5 pct. af honoraret eller den faste grundløn inklusive pension på tidspunktet for beregningen heraf.

Stk. 3. Investeringsforeningen skal sikre sig, at andele og instrumenter m.v., der overdrages til et medlem af bestyrel-

sen, direktionen eller andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, som en del af den variable løn, som er nævnt i stk. 1, nr. 4, ikke må afhændes af disse personer i en passende periode. Investeringsforeningen skal ligeledes sikre sig, at disse personer ikke må foretage en afdækning af den risiko, der knytter sig til disse andele og instrumenter m.v.

Stk. 4. Investeringsforeningen skal sikre sig, at udbetaling eller overdragelse af den efter stk. 1, nr. 5, udskudte variable løndel til et medlem af bestyrelsen og direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en afdeling af investeringsforeningens risikoprofil, er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løndel, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet betinget af, at den pågældende har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed, og ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for investeringsforeningen.

Stk. 5. Investeringsforeningen skal sikre sig, at bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, som modtager variabel løn, skal tilbagebetale den variable løn helt eller delvist, hvis den variable løn er udbetalt på grundlag af oplysninger om resultater, som kan dokumenteres at være fejlagtige, og hvis modtageren var i ond tro.

Stk. 6. Tildeler investeringsforeningen bestyrelsen, direktionen eller andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, en pensionsydelse, som udgør variabel løn, jf. § 2, stk. 1, nr. 25, skal investeringsforeningen, hvis modtageren forlader investeringsforeningen inden pensionstidspunktet, beholde denne pensionsydelse i form af andele eller instrumenter som nævnt i stk. 1, nr. 4, i 5 år. Stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse på de tilfælde, som er nævnt i 1. pkt. Er modtageren medlem af bestyrelsen eller ansat hos investeringsforeningen ved pensionsalderen, skal investeringsforeningen udbetale den variable del af pensionsydelsen til modtageren i form af de andele eller instrumenter, som er nævnt i stk. 1, nr. 4, uden mulighed for afhændelse eller udnyttelse i en periode på 5 år. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse på de i 3. pkt. nævnte tilfælde.

Stk. 7. Stk. 1-6 finder ikke anvendelse på forhold omfattet af en kollektiv overenskomst.

§ 48 b. En investeringsforening, der har en formue, som sammenlagt overstiger 1,25 mia. euro, og som samtidig har mere end 50 ansatte, skal nedsætte et aflønningsudvalg.

Stk. 2. Formanden og medlemmerne af aflønningsudvalget skal være medlem af bestyrelsen i den investeringsforening, som nedsætter aflønningsudvalget. Aflønningsudvalget skal sammensættes således, at medlemmerne har den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge investeringsforeningens lønpolitik og praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter, navnlig for så vidt angår tilpasning af investeringsforeningens aflønningsstruktur til investeringsforeningens risikoprofil og forvaltning af kapital og likviditet, og er i stand til at foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af, om investerings-

foreningens aflønning, herunder lønpolitik og tilhørende forretningsgange, er i overensstemmelse med stk. 1.

Stk. 3. Aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på investeringsforeningens risikostyring, og i den forbindelse forestå følgende:

- 1) Aflønningsudvalget skal rådgive bestyrelsen om udformning af investeringsforeningens lønpolitik, bistå bestyrelsen med at påse overholdelsen af investeringsforeningens lønpolitik i praksis, og vurdere, om investeringsforeningens lønpolitik er opdateret, herunder hvis nødvendigt komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken.
- 2) Aflønningsudvalget skal sikre, at oplysningerne forelagt for generalforsamlingen om investeringsforeningens aflønningspolitik og praksis samt oplysningerne efter § 48 a, stk. 1, nr. 3, litra a og b, er tilstrækkelige.
- 3) Aflønningsudvalget skal vurdere, om investeringsforeningens processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for investeringsforeningens risici, herunder risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet, i forhold til investeringsforeningens aflønningsstruktur samt sikre, at investeringsforeningens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring og er i overensstemmelse med investeringsforeningens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.
- 4) Aflønningsudvalget skal vurdere investeringsforeningens og afdelingernes samlede resultater samt sikre, at direktionen har evalueret, om de resultatkriterier, der har dannet grundlag for beregningen af variabel løn til investeringsforeningens medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet, jf. § 48 a, stk. 4.
- 5) Aflønningsudvalget skal kontrollere udvalgte evalueringer foretaget af direktionen, jf. nr. 4, for at teste, om betingelserne i § 48 a, stk. 4, er opfyldt.
- 6) Aflønningsudvalget skal sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner inddrages i det omfang, at det er nødvendigt for gennemførelsen af opgaverne i nr. 1-5 og i det omfang, at det er nødvendigt, søge ekstern rådgivning.

Stk. 4. Udvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning. Udvalget skal i det forberedende arbejde varetage investeringsforeningens langsigtede interesser, herunder også i forhold til medlemmerne samt offentlighedens interesse.

§ 48 c. En investeringsforening skal have en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

Stk. 2. Generalforsamlingen i investeringsforeningen skal godkende investeringsforeningens lønpolitik, jf. stk. 1, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn og retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser.

Stk. 3. I en investeringsforening skal formanden for bestyrelsen i sin beretning for investeringsforeningens generalforsamling redegøre for aflønningen af investeringsforeningens bestyrelse og direktion. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om aflønningen i det foregående regnskabsår og om den forventede aflønning i det indeværende og det kommende regnskabsår.

Stk. 4. Investeringsforeningen skal i årsrapporten offentliggøre det samlede vederlag for hvert enkelt medlem af bestyrelsen og direktionen, som vedkommende som led i dette hverv har optjent fra investeringsforeningen i det pågældende regnskabsår.

§ 48 d. Erhvervs- og vækstministeren kan for investeringsforeninger fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil.

Stk. 2. Generalforsamlingen i investeringsforeningen skal godkende investeringsforeningens lønpolitik, jf. stk. 1, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn og retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser.

Stk. 3. I en investeringsforening skal formanden for bestyrelsen i sin beretning for investeringsforeningens generalforsamling redegøre for aflønningen af investeringsforeningens bestyrelse og direktion. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om aflønningen i det foregående regnskabsår og om den forventede aflønning i det indeværende og det kommende regnskabsår.

Stk. 4. Investeringsforeningen skal i årsrapporten offentliggøre det samlede vederlag for hvert enkelt medlem af bestyrelsen og direktionen, som vedkommende som led i dette hverv har optjent fra investeringsforeningen i det pågældende regnskabsår.«

19. I § 60, stk. 5, indsættes som 2. pkt.:

»Føres der ikke en revisionsprotokol, skal oplysningerne nævnt i 1. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

20. I § 61, stk. 7, indsættes som 3. pkt.:

»Føres der ikke en revisionsprotokol, skal erklæringen nævnt i 2. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

21. I § 87 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren kan uanset stk. 1, nr. 8, fastsætte regler om pligt til modregning.«

22. I § 93, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.«

23. I § 95, stk. 1-4, ændres »Finanstilsynet« til: »Erhvervs- og vækstministeren«.

24. I § 98, stk. 9, ændres »der gælder for eksterne revisorer i henhold til revisorloven« til: »der i medfør af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden fin-

der anvendelse for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden«.

25. I § 170, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »§ 27, stk. 1,«: »§ 27 a,«.

26. I § 175, stk. 3, indsættes som *nr. 11*:

»11) Oplysninger til investorerne om central investorinformation i henhold til § 103 og regler udstedt i medfør af § 103, stk. 6.«

27. I § 176 indsættes som *stk. 6*:

»Stk. 6. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 2, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra virksomheden eller den danske UCITS, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden eller den danske UCITS skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

28. I § 190, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »46,«: »§ 48 a, stk. 1-6, § 48 b, § 48 c, stk. 1-4,«.

§ 3

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1229 af 7. september 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 12 a, stk. 2, indsættes som *3. pkt.*:

»Føres der ikke en revisionsprotokol, skal erklæringen nævnt i 2. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

2. I § 12 b, stk. 5, indsættes som *2. pkt.*:

»Føres der ikke en revisionsprotokol, skal oplysningerne nævnt i 1. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

3. I § 12 d, stk. 6, indsættes som *3. pkt.*:

»Føres der ikke en revisionsprotokol, skal erklæringen nævnt i 1. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

4. I § 14, stk. 1, indsættes som *4. pkt.*:

»Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.«

5. I § 27 a, stk. 1, indsættes efter »i henhold til dette kapitel«: »og artikel 17, stk. 1 og 7, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug)«.

6. I § 83, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Finanstilsynet er endvidere ansvarlig for tilsynet efter § 32, stk. 3, nr. 1, jf. § 32, stk. 6, i revisorloven for så vidt angår virksomheder underlagt tilsyn af Finanstilsynet.«

7. I § 83, stk. 2, 1. pkt., ændres »§§ 63 og 64 i lov om investeringsforeninger m.v.« til: »§§ 82 og 83 i lov om investeringsforeninger m.v.«, og »i regler udstedt i medfør« udgår.

8. I § 83, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 76 i lov om investeringsforeninger m.v.« til: »§ 95 i lov om investeringsforeninger m.v. og § 131 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«, og »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder« ændres til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder«.

9. § 83, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Ved Finanstilsynets kontrol efter stk. 2-4 udøver Finanstilsynet de beføjelser, der følger af § 87, stk. 1-3, 6 og 10.«

10. § 83 b ophæves.

11. I § 84 c indsættes som *stk. 6*:

»Stk. 6. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 2, 1. pkt., og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

12. I § 84 l indsættes som *stk. 6*:

»Stk. 6. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 2. pkt., og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger

om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

13. I § 84 m indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 2. pkt., og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed eller person, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden eller personen skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

14. I § 87 indsættes som stk. 10 og 11:

»Stk. 10. Finanstilsynet kan udøve de beføjelser nævnt i stk. 5, 6 og 8, over for virksomheder, som har pligter i henhold til de regler, der fremgår af § 83, stk. 1-3, men som ikke er omfattet af stk. 5 og 9.

Stk. 11. Erhvervsstyrelsen kan udøve de beføjelser nævnt i stk. 5, 6 og 8, i forbindelse med kontrol efter § 83, stk. 2.«

§ 4

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1074 af 6. juli 2016, foretages følgende ændringer:

1. § 20, stk. 8, ophæves.

Stk. 9-12 bliver herefter stk. 8-11.

2. I § 21, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »medlemmerne«:
»har den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge forvalterens lønpolitik og praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter, navnlig for så vidt angår tilpasning af forvalterens aflønningsstruktur til forvalterens risikoprofil og risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde og forvaltning af kapital og likviditet, og«.

3. § 21, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde for det øverste ledelsesorgans beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på forvalterens risikostyring, og i den forbindelse forestå følgende:

1) Aflønningsudvalget skal rådgive bestyrelsen om udformning af forvalterens lønpolitik, bistå bestyrelsen med at påse overholdelsen af forvalterens lønpolitik i praksis, og vurdere, om forvalterens lønpolitik er opda-

teret, herunder om nødvendigt komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken.

- 2) Aflønningsudvalget skal sikre, at oplysningerne forelagt for en forvalter af alternative investeringsfondes øverste organ om forvalterens aflønningspolitik og praksis samt oplysningerne efter § 20, stk. 2, nr. 3, litra a og b, er tilstrækkelige.
- 3) Aflønningsudvalget skal vurdere, om forvalterens processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for forvalterens risici, herunder risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet, i forhold til forvalterens aflønningsstruktur samt sikre, at forvalterens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring og er i overensstemmelse med forvalterens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.
- 4) Aflønningsudvalget skal vurdere forvalterens og de alternative investeringsfondes samlede resultater samt sikre, at direktionen har evalueret, om de resultatkræterier, der har dannet grundlag for beregningen af variable løndelev til forvalterens medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet, jf. § 20, stk. 5.
- 5) Aflønningsudvalget skal kontrollere udvalgte evalueringer foretaget af direktionen, jf. nr. 4, for at teste, om betingelserne i § 20, stk. 5, er opfyldt.
- 6) Aflønningsudvalget skal sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner inddrages i det omfang, det er nødvendigt for gennemførelsen af opgaverne i nr. 1-5 og i det omfang, det er nødvendigt, søge ekstern rådgivning.«

4. I § 21 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Aflønningsudvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning. Udvalget skal i det forberedende arbejde varetage forvalterens langsigtede interesser, herunder også i forhold til kapitalejere og andre investorer samt offentlighedens interesse.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

5. I § 30, stk. 1, ændres »indre værdi« til: »beregnete indre værdi«, og efter »pr. andel« indsættes: », jf. § 29,«.

6. I § 63 indsættes efter 1. pkt.:

»Tilsvarende gælder, hvis den alternative investeringsfond har udarbejdet lignende dokumenter, der udleveres til investorerne.«

7. I § 63, 2. pkt., der bliver 3. pkt., indsættes efter »prospektet«: »eller det lignende dokument, der er udleveret til investorerne«.

8. I § 162 ændres »forvaltere af alternative investeringsfondes pligt« til: »en pligt for forvaltere af alternative investeringsfonde og depositarer omfattet af § 46«, og to steder indsættes efter »forvalteren«: »eller depositaren«.

9. I § 170, stk. 3, nr. 4, ændres »§§ 62-66 og regler udstedt i medfør af § 66« til: »§§ 62-65 og regler udstedt i medfør af § 62, stk. 3, og § 66«.

10. I § 171 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 2, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed eller forvalter, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden eller forvalteren skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 5

I lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 5. juli 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 12 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Tilsynsmyndighederne i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan efter forudgående meddelelse herom til Finanstilsynet foretage inspektion i de her i landet beliggende filialer af udenlandske boligkreditformidlere med hjemsted i det pågældende land. Finanstilsynet kan deltage i den i 1. pkt. nævnte inspektion. Modsat en filial som nævnt i 1. pkt. sig en kompetent udenlandsk myndigheds inspektion, kan undersøgelsen kun foretages med Finanstilsynets medvirken. Endvidere kan Finanstilsynet selvstændigt foretage inspektioner i filialer af udenlandske boligkreditformidlere, der er beliggende her i landet, i forbindelse med tilsynet med god skik og kompetencekrav.«

2. I § 18 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 2, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra virksomheden, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig

påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 6

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 1065 af 22. august 2013, som ændret ved § 10 i lov nr. 268 af 25. marts 2014, § 11 i lov nr. 403 af 28. april 2014 og § 10 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 49 a indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 2, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 7

I lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 613 af 24. april 2015, som ændret ved lov nr. 1410 af 4. december 2015 og § 27 i lov nr. 375 af 27. april 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 93 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 2, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 8

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 14. august 2015, som ændret ved § 8 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, § 8 i lov nr. 631 af 8. juni 2016 og § 2 i lov nr. 638 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 44 d, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.«

2. I § 66 c indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 2, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed eller firmapensionskasse, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden eller firmapensionskassen skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 9

I lov om ejendomskreditselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 1078 af 5. juli 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 15 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 2, 8. pkt., og stk. 3, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed eller det ejendomskreditselskab, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden eller ejendomskreditselskabet skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 10

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1110 af 10. oktober 2014, som ændret ved § 9 i lov nr. 1490 af 23. december 2014, § 1 i lov nr. 1569 af 15. december 2015, § 11 i lov nr. 395 af 2. maj 2016 og § 3 i lov nr. 626 af 8. juni 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 27 g indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 7. pkt., og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra Arbejdsmarkedets Tillægspension offentliggøre oplysninger herom. Arbejdsmarkedets Tillægspension skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 11

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 278 af 14. marts 2013, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, og § 16 i lov nr. 268 af 25. marts 2014 og senest ved § 1 i lov nr. 395 af 2. maj 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 76 b indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 7. pkt., og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring offentliggøre oplysninger herom. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 12

I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1109 af 9. oktober 2014, som ændret

ved § 7 i lov nr. 1490 af 23. december 2014, § 3 i lov nr. 1531 af 27. december 2014, § 2 i lov nr. 1569 af 15. december 2015 og § 12 i lov nr. 395 af 2. maj 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 10 g indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 7. pkt., og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra Lønmodtagernes Dyrtidsfond offentliggøre oplysninger herom. Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 13

I lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1167 af 9. september 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 32 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Finanstilsynet træder i Erhvervsstyrelsens sted ved udførelsen af tilsyn efter stk. 3, nr. 1, vedrørende de virksomheder af interesse for offentligheden, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Finanstilsynet kan til brug for dette tilsyn udøve de beføjelser, der er angivet i stk. 4.«

2. I § 32 a, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Revisorrådet rådgiver endvidere Finanstilsynet om de forhold, som er nævnt i 1. pkt., når tilsynet træder i Erhvervsstyrelsens sted i medfør af § 32, stk. 6.«

3. I § 44 a, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »kan indbringes af Erhvervsstyrelsen«: »eller Finanstilsynet, jf. § 32, stk. 6,«.

4. I § 51, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Det samme gælder afgørelser truffet i henhold til forskrifter, som er udstedt i medfør af § 50 a.«

§ 14

I lov om VækstFonden, jf. lovbekendtgørelse nr. 549 af 1. juli 2002, som senest ændret ved lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 2, stk. 2, indsættes efter »udviklingsselskaber«: », herunder danske og udenlandske udviklingsselskaber, der forventes at investere i virksomheder i Danmark«

§ 15

I lov nr. 1563 af 15. december 2015 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v., lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love, foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 22-24, ophæves.

2. I § 10, stk. 3, ændres »§§ 152, 153« til: »§§ 153«, og »§ 1, nr. 22-26 og 31,« ændres til: »§ 1, nr. 25, 26 og 31,«.

§ 16

I lov nr. 532 af 29. april 2015 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om kreditaftaler, lov om finansielle rådgivere, lov om pantebrevsselskaber, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og forskellige andre love, foretages følgende ændringer:

1. § 2, nr. 9 og 10, ophæves.

2. I § 16, stk. 9, ændres »9-11« til: »11«.

§ 17

I lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love foretages følgende ændring:

1. § 7, nr. 2 og 3, ophæves.

§ 18

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2017, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 50, 60-72, 79 og 89, træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 74 og 75. Erhvervs- og vækstministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 4. En ansat, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. stk. 1, varetager en stilling i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), som indebærer, at den ansatte skal identificeres som nøgleperson i medfør af § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 83, skal ikke meddele Finanstilsynet oplysninger om dennes egnethed og hæderlighed i medfør af § 64, stk. 5, jf. § 313 a i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 84, i forbindelse med, at instituttet identificerer den pågældende som nøgleperson ved lovens ikrafttræden. For disse nøglepersoner indgår forhold indtruffet før lovens ikrafttræden ikke ved en senere vurdering af, om § 64, stk. 2 og 3, jf. § 313 a i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 84, er opfyldt.

Stk. 5. § 312 b i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 83, finder anvendelse på aftaler, der

indgås, genforhandles, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 6. § 313 b i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 84, finder ikke anvendelse for eksponering mod eller sikkerhedsstillelse fra ansatte i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), der identificeres som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 83, hvis eksponeringen eller sikkerhedsstillelsen er bevilget før lovens ikrafttræden, eller før den ansatte blev identificeret som nøgleperson.

Stk. 7. § 48 a, stk. 1-6, i lov om investeringsforeninger m.v., som affattet ved denne lovs § 2, nr. 18, finder anvendelse på aftaler, der indgås, genforhandles, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 8. § 48 c, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., som affattet ved denne lovs § 2, nr. 18, har først virkning fra den førstkommende generalforsamling, der finder sted efter lovens ikrafttræden.

§ 19

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1-5, 7 og 9, § 15, nr. 1, og § 16, nr. 1, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 1-9, § 13, § 15, nr. 1, og § 16, nr. 1, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
  - 2.1. Forhøjelse af bødeniveauet for overtrædelse af lov om finansiel virksomhed
    - 2.1.1. Gældende ret
    - 2.1.2. Udvalg om bødesanktioner på det finansielle område
    - 2.1.3. Udvalgets overvejelser
    - 2.1.4. Udvalgets foreslåede ordning
    - 2.1.5. Erhvervs- og Vækstministeriets bemærkninger
  - 2.2. Udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI)
    - 2.2.1. Gældende ret
    - 2.2.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
    - 2.2.3. Lovforslagets indhold
  - 2.3. Krav vedrørende nøglepersoner i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI)
    - 2.3.1. Gældende ret
    - 2.3.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
    - 2.3.3. Lovforslagets indhold
  - 2.4. Regler om aflønning
    - 2.4.1. Gældende ret
    - 2.4.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
    - 2.4.3. Lovforslagets indhold
  - 2.5. Offentliggørelsesregler
    - 2.5.1. Gældende ret
    - 2.5.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
    - 2.5.3. Lovforslagets indhold
  - 2.6. Lempelse af kapitalkrav for fondsmæglerselskaber
    - 2.6.1. Gældende ret
    - 2.6.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
    - 2.6.3. Lovforslagets indhold
  - 2.7. Finanstilsynets og Erhvervsstyrelsens tilsyns- og kontrolbeføjelser for at imødegå markedsmisbrug m.v.
    - 2.7.1. Gældende ret
    - 2.7.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
    - 2.7.3. Lovforslagets indhold
  - 2.8. Ændring af fordelingen ift. afgiften til Finanstilsynet fra filialer af udenlandske kreditinstitutter
    - 2.8.1. Gældende ret
    - 2.8.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
    - 2.8.3. Lovforslagets indhold
  - 2.9. Konsekvenser som følge af ændringer til revisorloven
    - 2.9.1. Gældende ret
    - 2.9.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
    - 2.9.3. Lovforslagets indhold
  - 2.10. Koncernsolvens for forsikringsselskaber
    - 2.10.1. Gældende ret
    - 2.10.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
    - 2.10.3. Lovforslagets indhold
  - 2.11. Præcisering af hjemmel i lov om VækstFonden
    - 2.11.1. Gældende ret
    - 2.11.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
    - 2.11.3. Lovforslagets indhold
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Ligestillingsmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Høring
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre en række ændringer, der skal medvirke til at sikre en stærk og robust finansiel sektor og samtidig sikre et effektivt håndhævelsessystem for tilsynsmyndighederne. Lovforslaget har også til formål at underbygge den finansielle stabilitet, hvilket bl.a. sker gennem ændring af reglerne om udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og gennem skærpede krav om god selskabsledelse til SIFler. Med lovforslaget tilsigtes det at skabe bedre konkurrencevilkår for fondsmæglerselskaber ved at ændre kapitalkravene herfor. Lovforslaget har endvidere til formål at sikre, at Finanstilsynets offentlighedsregler i sager overgivet til politimæssig efterforskning i videst mulig omfang bibringer offentligheden et retvisende billede af gældende ret på området, og offentlighedsreglerne foreslås i den forbindelse udvidet, således at Finanstilsynet fremover kan offentliggøre frifindende domme m.v.

Med lovforslaget sikres en større sammenhæng mellem strafudmålingen i sager om overtrædelse af lov om finansiel virksomhed og dels grovheden af overtrædelsen, dels størrelsen af den finansielle virksomhed, som har begået overtrædelsen. Der foreslås således indført en ny bødemodel, som indebærer en forhøjelse af bødeniveauet for overtrædelser af lov om finansiel virksomhed. Den foreslåede bødemodel bygger på betænkning nr. 1561 afgivet den 10. maj 2016 af Udvalget om bødesanktioner på det finansielle område.

Lovforslaget har til formål at bidrage til at sikre den finansielle stabilitet ved at sikre en rettidig udpegning af SIFler. Udgangspunktet om, at SIFler udpeges én gang årligt opretholdes, men med lovforslaget bliver det fremadrettet muligt at udpege SIFler ekstraordinært, hvor det f.eks. pga. en omstrukturering i en SIFI-koncern eller et instituts flytning af hjemsted til Danmark bliver nødvendigt. Herved sikres det, at der kan foretages en rettidig udpegning, så der ikke er perioder, hvor et institut, der opfylder kriterierne for at blive udpeget som SIFI, ikke er udpeget og dermed ikke omfattet af de særlige krav til SIFler. Som led heri foreslås det endvidere, at erhvervs- og vækstministeren i særlige tilfælde kan gøre kapitalbufferkravet for SIFler (SIFI-bufferkrav) gældende for et institut umiddelbart efter dets udpegning til SIFI i de tilfælde, hvor hensynet til en indfasningsperiode ikke gør sig gældende. Bemyndigelsen forventes alene anvendt i de tilfælde, hvor en begivenhed medfører, at et institut i en periode ikke vil blive underlagt et SIFI-bufferkrav, som det tidligere har været underlagt. Det kan f.eks. være tilfældet

ved en fusion, eller hvor et institut, der er udpeget som SIFI, flytter hjemsted til et land uden for Danmark. I sådanne tilfælde vil et eventuelt datterinstitut til et udpeget SIFI kunne være underlagt et SIFI-bufferkrav, men blive undtaget herfor i en periode, indtil datterinstituttet selv bliver udpeget som SIFI og skal opfylde et nyt SIFI-bufferkrav. Tilsvarende gør sig gældende, hvis et udenlandsk kreditinstitut, der har været underlagt et ekstra kapitalkrav i sit hjemland, enten fordi det selv har været udpeget som SIFI eller indgået i en koncern med et udpeget SIFI, vælger at flytte hjemsted til Danmark. Endelig gør det sig gældende ved en fusion med bl.a. et allerede udpeget SIFI, hvor der etableres et nyt fortsættende institut, samt hvor et SIFI foretager udskillelse af et datterinstitut uden for koncernen.

Det foreslås endvidere med lovforslaget at indføre skærpede krav til god selskabsledelse i SIFler. Det foreslås på den baggrund, at et SIFI skal identificere dets nøglepersoner, og at disse nøglepersoner bliver omfattet af de krav til egnethed og hæderlighed, som allerede i dag gælder for bestyrelsen og direktionen. Forslaget skal medvirke til at sikre, at ansatte, der er nøglepersoner i et SIFI enten som en del af den daglige ledelse eller som ansvarlig for en nøglefunktion, er tilstrækkeligt kvalificerede til at varetage deres stilling. SIFler har en sådan størrelse, at det kan have vidtrækkende negative konsekvenser for husholdninger, virksomheder og samfundsøkonomien generelt, hvis instituttet bliver nødlidende. De skærpede krav til god selskabsledelse i SIFler skal bidrage til at sikre en ansvarlig og effektiv drift af SIFler og dermed være med til at mindske risikoen for, at et SIFI bliver nødlidende. Forslaget bygger på forslag fra arbejdsgruppen vedrørende god selskabsledelse i SIFler, der blev nedsat som led i opfølgningen på Bankpakke 6. Kravene til god selskabsledelse foreslås endvidere indført for globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI).

Lovforslaget har derudover til formål at sikre, at finansielle virksomheder fører en forsvarlig aflønningspolitik, og at der fortsat gælder ensartede aflønningsregler for hele den finansielle sektor. Det er centralt for den finansielle stabilitet, at de finansielle virksomheders lønpraksis ikke fører til overdreven risikotagning, og aflønningsreglernes overordnede formål er således at hindre, at virksomhedernes aflønningsstrukturer belønner kortsigtede gevinster, som kan tilskynde ansatte til risikofyldte aktiviteter, og som på længere sigt gør virksomhederne sårbare for store tab.

Det følger således af de brede politiske aftaler af 31. august 2010 om ”forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor” og af 10. oktober 2013 om ”regulering af systemisk vig-

tige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet” (Bankpakke 6), at der skal gælde ensartede aflønningsregler for virksomheder inden for den finansielle sektor baseret på aflønningsreglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRD IV). Det følger endvidere heraf, at også de danske særregler på aflønningsområdet skal gælde for hele den finansielle sektor.

På den baggrund foreslås ændringer af aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed og lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Disse ændringer har bl.a. til formål at gennemføre dele af CRD IV, herunder Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA) retningslinjer (EBA/GL/2015/22) af 21. december 2015 om forsvarlige aflønningspolitikker.

Ændringerne indebærer bl.a., at der indføres skærpede krav til SIFIs tildeling og udbetaling af variabel løn til bestyrelsen og direktionen, og ændringerne indebærer en præcisering af kravene til aflønningsudvalgets kompetencer og opgaver.

Det foreslås endvidere, at der indføres aflønningsregler for selvadministrerende investeringsforeninger i lov om investeringsforeninger mv., så selvadministrerende investeringsforeninger forpligtes til at føre en forsvarlig aflønningspolitik på lige fod med investeringsforvaltningsselskaber. De foreslåede aflønningsregler for selvadministrerende investeringsforeninger skal både gennemføre aflønningsreglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner (UCITS V-direktivet) og de nationale særregler på aflønningsområdet.

Visse forsikringselskaber har siden den 1. januar 2016 været omfattet af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (solvens II-forordningen), der også indeholder regler om aflønning. En stor andel af forsikringselskaber (gruppe 1-forsikringselskaberne) er således på nuværende tidspunkt underlagt dobbeltregulering på aflønningsområdet, og forslaget har til formål at ophæve denne dobbeltregulering. Det foreslås, at forsikringselskaber og forsikringsholdingsvirksomheder udskilles fra aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed, og at aflønningsreglerne for disse selskaber fremover fremgår af solvens II-forordningen og en ny bekendtgørelse om aflønning.

Lovforslaget har endvidere til formål at sikre, at Finanstilsynets offentliggørelse i sager overgivet til politimæssig efterforskning i videst mulig omfang bibringer offentligheden et retvisende billede af gældende ret på området. Forslaget indeholder derfor regler om, at Finanstilsynet også får mulighed for at offentliggøre oplysninger om, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er sluttet, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen. I dag har Finanstilsynet kun mulighed for at offentliggøre, når en sag overgives til politimæssig efterforskning, eller når der afsiges en fældende dom. Det foreslås endvidere indført i offentliggørelsesreglerne, at Finanstilsynet har mulighed for at fjerne offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning eller en dom fra Finanstilsynets hjemmeside.

Lovforslaget har til formål at gennemføre en nedsættelse af kravene til startkapital for fondsmæglerselskaber til EU-lovgivningens minimumskrav og derigennem fjerne en række økonomiske byrder for fondsmæglerselskaber. En sænkning af kapitalkravene vil gøre det lettere at etablere nye fondsmæglerselskaber i Danmark og være med til at øge konkurrencen og produktudbuddet i branchen til gavn for kunderne. Endvidere vil det sikre, at fondsmæglerselskaber i Danmark har samme konkurrencevilkår som tilsvarende selskaber med tilladelse i de øvrige EU-lande.

Det følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmissbrugsforordningen) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (gennemsigtskravsdirektivet), at den nationale kompetente myndighed skal have adgang til at foretage kontrolbesøg på forretningssteder hos alle virksomheder, der er omfattet af markedsmissbrugsforordningen og gennemsigtskravsdirektivet, herunder alle udstedere af værdipapirer. Det har Finanstilsynet i dag hos de udstedere af værdipapirer, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed eller lov om investeringsforeninger m.v. Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen får samme mulighed for uden retskendelse at foretage kontrolbesøg på forretningssteder i forbindelse med regnskabskontrol hos udstedere, når Erhvervsstyrelsen i forbindelse med denne kontrol træder i Finanstilsynets sted. Ændringerne er med til at sikre et effektivt tilsyn i sager om bl.a. regnskabsaflæggelse og markedsmissbrug, ved at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, når denne træder i Finanstilsynets sted, har de nødvendige tilsyns- og kontrolbeføjelser.

Med henblik på gennemførelse af gennemsigtskravsdirektivet og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds

digheds retningslinjer af 28. oktober 2014 om håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger (ESMAs retningslinjer om regnskabskontrol) foreslås det endvidere at ophæve begrænsningen om, at regnskabskontrol alene må foretages i op til 20 pct. af udstedere, og det foreslås, at Erhvervsstyrelsen får mulighed for at opstarte en regnskabskontrolsag, uden at der er en begrundet formodning om fejl i den finansielle information. Ændringerne er med til at sikre en ensartet kontrol i EU med det formål at sikre en ensartet anvendelse af de internationale regnskabsstandarder i EU, hvilket er med til at sikre tilliden til de finansielle markeder.

For at sikre et effektivt tilsyn foreslås der endvidere indført regler om, at Finanstilsynet fortsat skal modtage oplysninger om den eksterne revisors revision af årsregnskabet for en række virksomheder under tilsyn. Det foreslås således med lovforslaget, at virksomheder af offentlig interesse skal indsende revisionsprotokollater til Finanstilsynet, mens øvrige virksomheder, som efter gældende lovgivning ikke er forpligtet til at udarbejde revisionsprotokollater, i stedet skal indsende anden tilsvarende dokumentation. Det foreslås dog, at de virksomheder, som ikke er forpligtet til at føre en revisionsprotokol, men som vælger at gøre det, fortsat skal indsende kopi heraf.

Derudover har lovforslaget til formål at sikre en mere rimelig fordeling af afgifterne til Finanstilsynet ved at forhøje afgiften for filialer af udenlandske kreditinstitutter, hvor der er etableret et tilsynskollegium. De nuværende afgiftssatser for disse filialer dækker ikke Finanstilsynets reelle udgifter i forbindelse med tilsynet, og disse udgifter dækkes derfor i betydeligt omfang af afgifterne fra andre finansielle virksomheder med dansk tilladelse. Forslaget ændrer ikke de samlede afgifter til Finanstilsynet, men alene fordelingen heraf.

Med forslaget foretages endvidere en direktivnær gennemførelse af reglerne om koncernsolvens i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (herefter Solvens II-direktivet). Reglerne skal sikre, at der også i en gruppe bestående af et gruppe 1-forsikringsselskab og til dette knyttede virksomheder, der udøver forsikringsvirksomhed omfattet af Solvens II-reguleringen, er et kapitalgrundlag, der kan dække solvenskapitalkravet for denne gruppe af selskaber.

For at tydeliggøre, at VækstFonden fremadrettet har en tydelig hjemmel til at investere i udenlandske udviklingselskaber, der forventes at investere i virksomheder i Danmark, foreslås det at præcisere hjemmelsbestemmelsen i overensstemmelse hermed.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Forhøjelse af bødeniveauet for overtrædelse af lov om finansiell virksomhed

2.1.1. Gældende ret

Det følger af de gældende regler i lov om finansiell virksomhed, at der ved strafudmålingen for overtrædelse af loven skal lægges vægt på grovheden af overtrædelsen, samt hvor længe overtrædelsen har fundet sted. Af de almindelige bemærkninger til loven (lovforslag L 49 af 9 november 2010, pkt. 2.15.2) fremgår, at der med bestemmelsen søges skabt en større sammenhæng mellem strafudmålingen og grovheden af overtrædelsen. I de specielle bemærkninger (lovforslagets § 1, nr. 65) er der angivet retningslinjer for bødeniveauet for overtrædelse af nærmere angivne bestemmelser.

Retningslinjerne tager bl.a. udgangspunkt i de bødeforelæg, som Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet har udstedt på lignende bestemmelser.

De angivne bødeniveauer i bemærkningerne ligger på 10.000 kr. – 30.000 kr. for en førstegangsovertrædelse.

Videre fremgår det af bemærkningerne, at det ved anden-gangstilfælde forudsættes, at bøderne som udgangspunkt beregnes på grundlag af en forhøjelse på 50 pct., med 100 pct. i tredjegangstilfælde, med 200 pct. i fjerdegangstilfælde og så videre ved senere gentagelsestilfælde.

2.1.2. Udvalg om bødesanktioner på det finansielle område

På baggrund af den brede politiske aftale bag Bankpakke 6, hvoraf det bl.a. fremgår, at der skal ses nærmere på, hvordan rammerne for udmåling af administrative bøder i CRD IV kan afspejles i den danske finansielle lovgivning, nedsatte Erhvervs- og Vækstministeriet den 12. september 2014 Udvalg om bødesanktioner på det finansielle område, som fik til opgave at afdække, hvorvidt der var et behov for at skærpe bødeniveauet på det finansielle område i Danmark.

Udvalget har afgivet betænkning nr. 1561 af 10. maj 2016 om bødesanktioner på det finansielle område til erhvervs- og vækstministeren.

2.1.3. Udvalgets overvejelser

Udvalget har i sin vurdering af, om det nuværende bødeniveau har en tilstrækkelig præventiv og pønål karakter, lagt vægt på, at den finansielle krise i årene 2008-2013 har vist, at der er et stort samfundsmæssigt behov for en velreguleret, sund og robust finansiell sektor, der er underlagt et effektivt tilsyn. I lyset af erfaringerne fra den finansielle krise er der i de seneste år sket en betydelig stramning af reglerne for det finansielle område, hvilket bl.a. er afspejlet i vedtagelsen og gennemførelsen af CRD IV og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni

2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber (CRR). Udvalget finder, at overtrædelser af lov om finansiel virksomhed i dag må betragtes med større alvor end tidligere.

På baggrund af udvalgets undersøgelser af bødeniveauet i praksis for overtrædelser af lov om finansiel virksomhed finder udvalget, at det nuværende bødeniveau som udgangspunkt ligger relativt ensartet på mellem 25.000 kr. – 30.000 kr. for en enkelt førstegangsovertrædelse. Dette uanset overtrædelseernes grovhed, der spænder fra bagatelagtige overtrædelser uden nogen reel risiko for virksomhedernes kunder eller det omgivende samfund over til overtrædelser med betydelige direkte skadevirkninger for den eller de berørte personer og virksomheder samt efter omstændighederne med væsentlige samfundsmæssige skadevirkninger.

Udvalget finder på denne baggrund, at der bør ske en forhøjelse af bøderne for overtrædelse af lov om finansiel virksomhed med henblik på at skabe en større sammenhæng mellem grovheden af overtrædelsen og størrelsen af den finansielle virksomhed, der har begået overtrædelsen.

Derudover er udvalget af den holdning, at bøderne også bør have en størrelse, der gør, at de virker præventivt, således, at de afskrækker personer og virksomheder fra at overtræde den finansielle lovgivning. Bødestørrelserne bør ligeledes i højere grad tage højde for, hvis virksomhederne eller en fysisk person har opnået en økonomisk gevinst ved den konstaterede overtrædelse.

Endvidere finder udvalget, at der bør være større forskel på bøderne for finansielle virksomheder og fysiske personer, og bøderne bør, i sammenhæng med de almindelige regler om konfiskation, i det mindste sikre fratagelse af en eventuel økonomisk fordel ved overtrædelsen.

Der er ikke med udvalgets forslag tilsigtet ændringer i Finanstilsynets praksis med hensyn til, hvilke tilfælde der søges afgjort administrativt ved et påbud eller påtale, og hvilke tilfælde søges afgjort ved en strafferetlig sanktion.

2.1.4. Udvalgets foreslåede ordning

Til brug for en forhøjelse af bødeniveauet for overtrædelser af lov om finansiel virksomhed med henblik på at skabe en større sammenhæng mellem strafudmålingen og dels grovheden af overtrædelsen og dels størrelsen af den finansielle virksomhed, der har begået overtrædelsen, foreslår udvalget, at bødeniveauet for overtrædelse af lov om finansiel virksomhed fastsættes efter en model, hvor de finansielle virksomheder opdeles i 5 kategorier efter deres økonomiske størrelse, og hvor der for hver kategori fastsættes følgende tre overordnede bødeniveauer:

- Et særligt lavt bødeniveau for bagatelagtige overtrædelser.
- Et skærpet bødeniveau for særligt grove overtrædelser.
- Et generelt bødeniveau, som favner de resterende overtrædelser.

For fysiske personer foreslår udvalget en tilsvarende tredeling af bødeniveauet.

Udvalget har afgrænset bagatelagtige overtrædelser til at være overtrædelser, hvor den konkrete overtrædelse alene har haft en formel karakter, idet der i det konkrete tilfælde ikke i nævneværdigt omfang har været tale om tilsidesættelse af de beskyttelseshensyn til kunder og investorer samt Finanstilsynets kontrol m.v., som den overtrådte regel har til formål at beskytte. I den henseende er det afgørende, om den konkrete overtrædelse er af bagatelagtig karakter, mens det ikke er afgørende, om overtrædelser af den generelle regel i andre sammenhænge vil kunne få stor betydning for virksomhedens kunder, investorer m.v. Eksempler på bagatelagtige overtrædelser kan efter omstændighederne være fejl i formalia samt fejl i eller manglende interne procedurer og forretningsgange, modeller for beregning af kapital m.v.

For så vidt angår særligt grove overtrædelser finder udvalget, at dette drejer sig om overtrædelser af lov om finansiel virksomhed eller CRR, der har medført en risiko for den finansielle virksomheds fortsatte drift. Det forudsættes i den forbindelse, at der er tale om en overtrædelse, der efter sin karakter generelt er egnet til at skabe en risiko for virksomhedens fortsatte drift. Om dette er tilfældet afhænger i første omgang af, om virksomheden som led i overtrædelsen (ulovligt) påtager sig en økonomisk risiko af en sådan størrelse, at virksomheden, hvis risikoen bliver realiseret, ikke længere kan overholde de gældende kapitalkrav. Afgørelsen heraf vil bero på en konkret vurdering af de enkelte overtrædelser og af de nærmere omstændigheder, som virksomheden befandt sig i, da overtrædelsen fandt sted. I denne forbindelse er spørgsmålet om, hvor nærliggende den ulovligt påtagede risiko er, uden betydning for, om overtrædelsen omfattes af bestemmelsen.

Udvalget finder også, at særligt grove overtrædelser kan være overtrædelser, der ikke direkte berører en så stor andel af den samlede virksomhed, men derimod alene eller sammen med andre overtrædelser udgør en risiko for den fortsatte drift. Det forudsættes, at dette er tilfældet, hvis virksomheden befandt sig i en objektiv konstaterbar økonomisk sårbar situation, og der samtidig er tale om en grov overtrædelse af regler, der har til formål at skærme finansielle virksomheder mod betydelige, generelle økonomiske risici.

Derudover kan særligt grove overtrædelser efter udvalgets vurdering være drift af finansiel virksomhed uden lovpligtig tilladelse, hvormed en virksomhed helt unddrager sig Fi-

nanstilsynets kontrol, der er en væsentlig forudsætning for kundernes og investorernes generelle tillid til det finansielle system. Det kan også være det tilfælde, hvor en finansiell virksomhed i grove eller gentagne tilfælde tilsidesætter sine oplysningspligter, herunder ved at undlade at give pligtige oplysninger eller ved at give direkte urigtige eller vildledende oplysninger, således, at virksomheden reelt unddrager sig tilsynets kontrol.

Bødeniveauet for bagatelagtige overtrædelser foreslår udvalget fastlagt til et bestemt beløb, dog således at de for virksomhedsbøder gradueres i forhold til, hvilken størrelseskategori virksomheden befinder sig i.

De to øvrige overordnede bødeniveauer foreslår udvalget fastsat som et interval, som bøden i de konkrete sager fastlægges inden for. Herved bliver det bl.a. muligt at tage hensyn til, hvor grov den konkrete lovovertrædelse er, og størrelsesmæssige udsving inden for de enkelte kategorier.

Bøder til juridiske personer

	Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 1	Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 2	Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 3	Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 4	Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 5
Nettoomsætning	- 50. mio. kr.	+ 50 mio. kr. – 100 mio. kr.	+ 100 mio. kr. – 1 mia. kr.	+ 1 mia. kr. – 10 mia. kr.	+ 10 mia. kr.-100 mia. kr.
Bøde for bagatelovertrædelser for virksomheder	10.000 kr.	20.000 kr.	30.000 kr.	40.000 kr.	50.000 kr.
Generelt niveau for virksomhedsbøder*	25.000 kr. – 100.000 kr.	50.000 kr. – 200.000 kr.	150.000 kr. – 600.000 kr.	500.000 kr. – 2 mio. kr.	1,5 mio. kr. – 5 mio. kr.
Skærpet niveau for virksomhedsbøde*	500.000 kr. – 1 mio. kr.	750.000 kr. – 2 mio. kr.	1,5 mio. kr. – 5 mio. kr.	4 mio. kr. – 15 mio. kr.	9 mio.kr. – 50 mio. kr.

*Hertil kommer et tillæg i form af en forhøjet bøde mhp. fratagelse af evt. fortjeneste/sparede udgifter som følge af overtrædelsen, hvis dette ikke kan ske efter reglerne om konfiskation i straffeloven.

Bøder til fysiske personer

Bøde for bagatelovertrædelser for fysiske personer	5.000 kr.
Generelt bødeniveau for fysiske personer*	10.000 kr. - 1 nettomånedsløn.
Skærpet bøde for fysiske personer*	1 - 2 nettomånedslønninger.

*Hertil kommer et tillæg i form af en forhøjet bøde mhp. fratagelse af evt. fortjeneste/sparede udgifter som følge af overtrædelsen, hvis dette ikke kan ske efter reglerne om konfiskation i straffeloven.

Ved vurderingen af overtrædelsens grovhed inden for hvert interval vil det være de almindelige regler i straffeloven, herunder særligt lovens §§ 51 og 80-82, der finder anvendelse.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Forslaget, som har til formål at gennemføre en markant skærpelse af det gældende bødeniveau, kan skematisk fremstilles som anført nedenfor:

Til brug for fastlæggelsen af det foreslåede nye bødeniveau i forhold til virksomhedernes størrelse anbefaler udvalget, at virksomhedernes størrelse på tværs af virksomhedstyper opgøres på baggrund af deres nettoomsætning.

2.1.5. Erhvervs- og Vækstministeriets bemærkninger

Den finansielle krise har understreget et stort samfundsmæssigt behov for en velreguleret, sund og robust finansiell sektor, der er underlagt et effektivt tilsyn. I et effektivt tilsyn indgår et sanktionssystem, som føleligt og proportionalt kan

anvendes over for overtrædelser af lovgivningen, således at det sikres, at de grundlæggende regler for finansiel virksomhed overholdes. I tilknytning hertil har den generelle samfundsmæssige opfattelse af overtrædelser af den finansielle lovgivning ændret sig i forlængelse af den finansielle krise. Det har medført, at overtrædelser af lov om finansiel virksomhed i dag må betragtes med større alvor end tidligere, og derfor bør kunne sanktioneres med højere bøder end som praksis er i dag, hvor bødeniveauet ligger på omkring 25.000 - 30.000 kr. for en enkelt førstegangsovertrædelse af lov om finansiel virksomhed.

Sådanne overtrædelser kan imidlertid være af meget forskellig grovhed, der spænder fra helt bagatelagtige overtrædelser uden nogen reel risiko for virksomhedernes kunder eller det omgivende samfund over til overtrædelser med betydelige direkte skadevirkninger for den eller de berørte personer og virksomheder samt – efter omstændighederne – med væsentlige samfundsmæssige skadevirkninger. I særligt alvorlige tilfælde vil overtrædelser kunne indebære en risiko for underminering af den finansielle stabilitet, en svækket tillid til det finansielle system eller følgeskade på realøkonomien.

Det gældende bødeniveau må anses for at være for lavt i sager, hvor der opstår risiko for sådanne skader. Endvidere bør bødestørrelsen i højere grad tage højde for, om virksomhederne har opnået en økonomisk gevinst ved den konstaterede overtrædelse. Samtidig bør sanktionsniveauet for overtrædelser af den finansielle lovgivning kunne tage højde for, at de finansielle virksomheder varierer meget i størrelse, således at det sikres, at en bøde også er følelig for store finansielle virksomheder og ikke fremstår som økonomisk uvæsentlig i lyset af virksomhedens størrelse. Derved vil bøden have tilstrækkelig præventiv og pønål karakter. Udvalgets model sikrer, at der kan ske en differentiering af bødeniveauet i opadgående retning. En forhøjelse af bødeniveauet vil dermed på bedre måde kunne markere samfundets afstandtagen fra denne forbrydelsestype og samtidig gøre det strafferetlige værn mere effektivt.

2.2. Udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI)

2.2.1. Gældende ret

Finanstilsynet udpeger i medfør af § 308, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed senest den 30. juni hvert år systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) i Danmark. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der er omfattet af CRR, kan udpeges som SIFI. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I udpeges som SIFI, hvis det i to på hinanden følgende år overskrider en eller flere af de indikatorer, der fremgår af § 308, stk. 2, nr. 1-3, i lov om finansiel virksomhed, for at være et SIFI.

Erhvervs- og vækstministeren kan i medfør af § 308, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed udpege et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I som et SIFI, hvis instituttet væsentligt overskrider en eller flere af indikatorerne for at være et SIFI, uagtet indikatorerne ikke har været overskredet i to på hinanden følgende år. Bemyndigelsen sigter særligt mod den situation, hvor et institut som følge af opkøb eller lignende kommer væsentligt over en eller flere af indikatorerne for at være et SIFI. Her skal instituttet kunne udpeges af erhvervs- og vækstministeren, inden de to år er gået.

Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, der udpeges som et SIFI, skal i medfør af § 309, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed opfylde et kapitalbufferkrav (SIFI-bufferkrav) fastsat af erhvervs- og vækstministeren senest ved udgangen af det efterfølgende år for udpegningen som SIFI. Kravet finder tilsvarende anvendelse for penge- og realkreditinstitutter, der indgår i en koncern med det udpegede SIFI, jf. § 309, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

2.2.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Grundet SIFLers størrelse er der særlige risici forbundet med dem. Det er derfor vigtigt, at der sker en rettidig identifikation og udpegning af SIFLer, samt at de underlægges bl.a. SIFI-bufferkravet svarende til deres systemiske vigtighed (systemiskhed).

De gældende regler om udpegning af SIFLer en gang årligt tager ikke hensyn til det forhold, at der kan opstå behov for at udpege institutter, som opfylder et eller flere af kriterierne for at være et SIFI, på andre tidspunkter end som led i Finanstilsynets årlige udpegning. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor et institut opfylder et eller flere af kriterierne for at være et SIFI, men hvor instituttet ikke er udpeget, fordi instituttet er datterselskab til et allerede udpeget SIFI, og da det alene er koncernens øverste institut i Danmark, der udpeges som SIFI. Instituttet vil som følge af, at det indgår i en koncern med et udpeget SIFI, være underlagt en række SIFI-krav, herunder SIFI-bufferkravet, selv om instituttet ikke selv er udpeget som SIFI. Indebærer omstruktureringer inden for koncernen, eksempelvis en fusion eller SIFLets flytning af hjemsted til udlandet, at der ikke længere er udpeget et SIFI i den pågældende koncern i Danmark, vil det pågældende institut, som fortsat opfylder et eller flere af kriterierne for at være et SIFI, skulle udpeges som SIFI og således igen underlægges de særlige SIFI-krav.

Det kan ligeledes være nødvendigt i tilfælde, hvor et udenlandsk SIFI flytter hjemsted til Danmark, og hvor et eller flere af kriterierne for udpegning har været opfyldt i to på hinanden følgende år.

Hensynene bag de særlige SIFI-krav tilsiger, at der ikke må være perioder af længere varighed, hvor sådanne institutter ikke er udpeget som SIFI. Det er derfor vigtigt at sikre, at Finanstilsynet kan foretage udpegning af SIFler, hvis ændringer i et instituts eller en koncerns strukturelle forhold nødvendiggør dette. Udpegningen skal kunne ske, uanset at Finanstilsynet allerede har foretaget sin årlige udpegning af SIFler. Muligheden for ekstraordinært at udpege er med til at sikre, at der ikke er perioder, hvor et institut, der opfylder et eller flere af kriterierne for at være et SIFI, ikke er udpeget og underlagt de særlige SIFI-krav. Dette er væsentligt ud fra en varetagelse af hensynet til den finansielle stabilitet.

Når et institut udpeges som SIFI har det en indfasningsperiode til at opfylde de særlige SIFI-krav. Dette gælder bl.a. SIFI-bufferkravet. Hensynene bag indfasningsperioden gør sig ikke gældende i de tilfælde, hvor et institut allerede har været omfattet af SIFI-bufferkravet forud for dets udpegning som SIFI. Dette er eksempelvis tilfældet i de ovenfor beskrevne tilfælde med omstruktureringer, flytninger m.v. Det vurderes hensigtsmæssigt, at erhvervs- og vækstministeren i sådanne tilfælde kan træffe beslutning om, at det nye SIFI-bufferkrav skal finde anvendelse i forlængelse af SIFI-udpegningen.

2.2.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at give Finanstilsynet mulighed for ekstraordinært at foretage udpegning af SIFler. Udgangspunktet vil dog fortsat være, at Finanstilsynet en gang årligt og senest den 30. juni udpeger SIFler i Danmark. Opfylder et institut et eller flere af kriterierne for at være et SIFI på et andet tidspunkt end som led i Finanstilsynets årlige udpegning, vil Finanstilsynet således kunne foretage udpegningen på dette tidspunkt. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvor der sker omstruktureringer inden for en koncern, hvori der indgår et SIFI, herunder ændringer i koncernstrukturen eller omstruktureringer i selskaber inden for koncernen, eller lignende forhold, som bevirker, at et andet institut i koncernen bør udpeges som SIFI. I bl.a. disse tilfælde vil dette institut fremover kunne udpeges som SIFI uden for den årlige udpegning.

Samtidig foreslås erhvervs- og vækstministeren bemyndiget til at fravige den lovbestemte indfasning af SIFI-bufferkravet, således at kravet kan finde anvendelse fra udpegnings-tidspunktet. Bemyndigelsen forventes alene anvendt i de tilfælde, hvor et institut, der udpeges som SIFI, tidligere har været underlagt et SIFI-bufferkrav, og hvor hensynet bag en indfasningsperiode således ikke gør sig gældende. Det vil eksempelvis være tilfældet ved en fusion, eller hvor et institut, der er udpeget som SIFI, flytter hjemsted til et land uden for Danmark. I sådanne tilfælde vil et eventuelt datterinstitut til et udpeget SIFI kunne være underlagt et SIFI-bufferkrav, men blive undtaget herfor i en periode, indtil datterinstituttet selv bliver udpeget som SIFI og skal opfylde et nyt SIFI-bufferkrav. Tilsvarende gør sig gældende, hvis et uden-

landsk kreditinstitut, der har været underlagt et ekstra kapitalkrav i sit hjemland, enten fordi det selv har været udpeget som SIFI eller indgået i en koncern med et udpeget SIFI, vælger at flytte hjemsted til Danmark. Endelig gør det sig gældende ved en fusion med bl.a. et allerede udpeget SIFI, hvor der etableres et nyt fortsættende institut, samt hvor et SIFI foretager udskillelse af et datterinstitut uden for koncernen. I de nævnte tilfælde vil hensynet bag indfasningsperioden ikke gøre sig gældende, og erhvervs- og vækstministeren vil i medfør af forslaget kunne fravige indfasningsperioden for det konkrete institut.

Udgangspunktet i loven er dog fortsat, at et SIFI først skal opfylde SIFI-bufferkravet ved udgangen af det efterfølgende år, hvor instituttet er blevet udpeget som SIFI.

2.3. Krav vedrørende nøglepersoner i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI)

2.3.1. Gældende ret

Den finansielle lovgivning indeholder ikke krav til nøglepersoner i finansielle virksomheder, bortset fra gruppe 1-forsikringselskaber, jf. § 64, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed. § 64, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed indeholder krav om egnethed og hæderlighed til medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed.

Efter § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed skal medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed til enhver tid have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at bestride stillingen eller hvervet. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen skal derudover til enhver tid have et tilstrækkelig godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed i forbindelse med udførelsen af sit arbejde, jf. § 64, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Medlemmer af bestyrelsen og direktionen må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at stillingen eller hvervet ikke kan varetages på betryggende vis, jf. § 64, stk. 3, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed. Medlemmer af bestyrelsen og direktionen må heller ikke have indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller være under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gældssanering, jf. § 64, stk. 3, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed. Endvidere må medlemmer af bestyrelsen og direktionen ikke have påført virksomheden tab eller risiko for tab eller have udvist en adfærd, der giver grundlag for at antage, at den pågældende ikke kan varetage hvervet eller stillingen på betryggende vis, jf. § 64, stk. 3, nr. 3 og 4, i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør eller et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv i en finansiel virksomhed, hvis den pågældende ikke

længere lever op til hæderlighedskravene, jf. henholdsvis § 351, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed. En direktør eller et bestyrelsesmedlem og virksomheden kan i henhold til § 351, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed få en sådan afgørelse indbragt for domstolene ved anmodning til Finanstilsynet herom.

Med vedtagelsen af lov nr. 308 af 28. marts 2015 om ændring af lov om finansiel virksomhed (gennemførelse af solvens II- og omnibus II-direktivet) er nøglepersoner i gruppe 1-forsikringsselskaber per 1. januar 2016 blevet underlagt reglerne om egnethed og hæderlighed, jf. § 64, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed. Et gruppe 1-forsikringsselskab skal i medfør af § 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed identificere dets nøglepersoner. Nøglepersoner er dels ansatte, der er en del af den faktiske ledelse af selskabet, dels ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion i selskabet. Finanstilsynet kan på tilsvarende måde som ved direktører påbyde et gruppe 1-forsikringsselskab at afsætte en nøgleperson, hvis den pågældende ikke længere lever op til hæderlighedskravene, jf. § 351, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Efter de gældende regler er det således alene medlemmer af bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder samt nøglepersoner i gruppe 1-forsikringsselskaber, der er omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed i lov om finansiel virksomhed. Tilsvarende kan Finanstilsynet alene gribe ind, når sådanne personer ikke længere lever op til kravene og på den måde medvirker til at forringe tilliden til den finansielle sektor.

Lov om finansiel virksomhed indeholder endvidere regler om en finansiel virksomheds eksponering mod og modtagelse af sikkerhedsstillelse fra bestyrelsesmedlemmer og direktører i virksomheden. Efter § 78, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed kræver bevilling af eksponering mod eller modtagelse af sikkerhedsstillelse fra bestyrelses- og direktionsmedlemmer i finansielle virksomheder bestyrelsens godkendelse. Kravet om godkendelse af eksponeringer eller sikkerhedsstillelse gælder tillige for virksomheder, hvori bestyrelses- og direktionsmedlemmet direkte eller indirekte besidder en kvalificeret ejerandel eller er bestyrelsesmedlem eller direktør, jf. § 78, stk. 1, nr. 2. Det er endvidere ifølge § 78, stk. 2, et krav, at eksponeringer bevilges på den finansielle virksomheds sædvanlige forretningsbetingelser og markedsbaserede vilkår, og at den eksterne revisor erklærer, at dette er opfyldt. Den finansielle virksomheds direktion og bestyrelse skal i medfør af § 78, stk. 3, overvåge forsvarelsen og forløbet af de bevilgede eksponeringer. § 78 finder, jf. stk. 4, også anvendelse i forhold til eksponeringer mod personer, som er knyttet til direktører ved ægteskab, samliv i mindst 2 år eller i slægtskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende, og med virksomheder, hvor sådanne personer er direktører. Efter § 78, stk. 5, må en finansiel virksomhed eller en virksomhed inden for samme koncern endvidere ikke bevilge eksponering mod eller mod-

tage sikkerhedsstillelse fra en ekstern revisor eller den interne revisions- eller vicerevisionschef.

2.3.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Udvalget om Systemisk Vigtige Finansielle Institutioner i Danmark offentliggjorde den 11. marts 2013 sin rapport ”Systemisk vigtige finansielle institutioner i Danmark: Identifikation, krav og krisehåndtering”. I rapporten anbefalede udvalget en række øgede krav til god selskabsledelse i SIFler, herunder at de eksisterende egnethedskrav også skal gælde for ledende medarbejdere og ikke kun for bestyrelse og direktion. Det blev vurderet, at et sådant krav ville bidrage til at sikre en ansvarlig og effektiv drift af SIFler, ligesom en udvidelse af personkredsen, der skal leve op til egnetheds- og hæderlighedskravene, vil gøre det muligt for Finanstilsynet at påbyde ledende medarbejdere i SIFler, der bliver drevet på en uansvarlig måde, afsat.

Ved den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokratiet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om ”Regulering af systemisk vigtige finansielle institutioner (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutioner om mere og bedre kapital og højere likviditet” (Bankpakke 6) blev det aftalt, at de eksisterende egnethedskrav også skal gælde for ledende medarbejdere i SIFler og ikke kun for bestyrelse og direktion.

På baggrund af den politiske aftale nedsattes arbejdsgruppen vedrørende god selskabsledelse i SIFler, som er kommet med forslag til, hvordan de gældende egnetheds- og hæderlighedskrav kan udvides til at omfatte ledende medarbejdere i SIFler. Arbejdsgruppen har foreslået, at der indsættes en bestemmelse i lov om finansiel virksomhed, som medfører, at nøglepersoner i SIFler bliver omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed. Finanstilsynet fører tilsyn med, at reglerne om egnethed og hæderlighed er overholdt i forbindelse med, at en nøgleperson tiltræder stillingen. Arbejdsgruppen har derudover foreslået, at samme nøglepersoner omfattes af kravet om godkendelse af bevilling af eksponeringer i lov om finansiel virksomhed, dog således at det er direktionen i SIFler, som skal godkende eksponeringer mod eller modtagelse af sikkerhedsstillelse fra nøglepersoner.

Formålet med kravene er at sikre, at SIFler og G-SIFler sørger for, at institutionernes nøglepersoner til enhver tid har tilstrækkelig viden, faglige kompetencer og erfaring til at kunne varetage deres stillinger. Derudover skal institutionerne sørge for, at nøglepersonerne til enhver tid har et tilstrækkeligt godt omdømme og udviser den fornødne hæderlighed, integritet og uafhængighed for at kunne varetage stillingen. De skærpede krav vurderes at bidrage til at styrke en ansvarlig og effektiv drift af SIFler og G-SIFler.

2.3.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at egnetheds- og hæderlighedsreglerne i lov om finansiel virksomhed udbredes til også at omfatte nøglepersoner i SIFler. Nøglepersoner vil være dels de af instituttets ansatte, der er en del af den faktiske ledelse af instituttet, dels de af instituttets ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion i instituttet. En ansat vil være en del af den faktiske ledelse, hvis den ansatte indgår i instituttets øverste ledelse. Dette gælder, uanset om den ansatte er registreret hos Erhvervsstyrelsen som direktør i SIFlet. Eksempelvis vil en ansat, der på direktionsniveau medvirker til at træffe beslutninger om instituttets daglige ledelse på baggrund af bestyrelsens strategiske mål eller medvirker til at sikre, at de af bestyrelsen vedtagne politikker og retningslinjer implementeres i instituttets daglige drift, skulle identificeres som en nøgleperson. Nøglefunktioner vil være funktioner, som er vigtige og afgørende for instituttets drift. Risikostyringsfunktionen, compliance-funktionen, kreditområdet og den interne revision vil altid anses for nøglefunktioner i et SIFI, men også andre funktioner vil kunne anses for nøglefunktioner.

Det foreslås på den baggrund, at SIFler som led i instituttets virksomhedsstyring skal identificere sine nøglepersoner og underrette Finanstilsynet herom. Videre foreslås, at Finanstilsynet skal have mulighed for at påbyde et SIFI at afsætte en nøgleperson, hvis personen ikke længere lever op til kravene til egnethed og hæderlighed. Derudover foreslås det, at bevilling af eksponering mod og modtagelse af sikkerhedsstillelse fra ansatte, der er identificeret som nøglepersoner, skal godkendes af direktionen i SIFlet.

Kravene til SIFler har generelt til formål at reducere risikoen for, at et SIFI bliver nødlidende, da dette kan have vidtrækkende negative konsekvenser for bl.a. samfundsøkonomien generelt. Det samme gør sig gældende for globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI). Der er aktuelt ingen G-SIFler i Danmark, og der forventes ikke i den kommende tid at blive udpeget G-SIFler i Danmark. Med henblik på at sikre, at G-SIFler fortsat omfattes af samme krav til god selskabsledelse som SIFler, foreslås det, at de foreslåede skærpede krav til god selskabsledelse for SIFler også indføres for G-SIFler.

2.4. Regler om aflønning

2.4.1. Gældende ret

Det følger af 1 § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed, at finansielle virksomheder skal have en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer sund og effektiv risikostyring. Herudover gælder der i § 77 a i lov om finansiel virksomhed en række begrænsninger for brug af variabel løn til ledelsesmedlemmer i finansielle virksomheder, og i § 77 b regler for aflønning i finansielle virksomheder, der modtager eller har fået tilsagn om statsstøtte, ligesom der er krav om nedsættelse af aflønningsudvalg i større finansielle virksomheder i § 77 c. Endelig er der i § 77 d i

lov om finansiel virksomhed krav om det øverste ledelsesorgans godkendelse af lønpolitikken, om bestyrelsesformandens redegørelse for aflønning af virksomhedens ledelse og om offentliggørelse af ledelsesmedlemmers individuelle lønninger.

Aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, forsikrings-selskaber, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder.

Der gælder tilsvarende aflønningsregler for forvaltere af alternative investeringsfonde i medfør af §§ 20-22 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., herunder krav om nedsættelse af aflønningsudvalg i større forvaltere af alternative investeringsfonde.

Investeringsforeninger er reguleret i lov om investeringsforeninger m.v. Der gælder ikke i dag regler om aflønning i investeringsforeninger, som ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab (selvadministrerende investeringsforeninger).

2.4.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

De gældende regler om aflønning i lov om finansiel virksomhed har deres oprindelse fra gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/76/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker (CRD III) samt aftalen mellem den daværende regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor.

Den politiske aftale af 31. august 2010 indeholder en række nationale aflønningsregler, herunder bl.a. et loft på 50 pct. af honoraret eller grundlønnen for variabel løn til medlemmer af bestyrelse og direktion og krav om offentliggørelse af den samlede løn til hvert enkelt medlem af bestyrelse og direktion. Som en del af aftalen blev bestemmelserne fra CRD III og de nationale aflønningsregler gennemført på tværs af den finansielle sektor, så de ud over virksomheder omfattet af CRD III (pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber) finder anvendelse på forsikrings-selskaber og investeringsforvaltningsselskaber. Som et led i aftalen blev der endvidere indført tilsvarende aflønningsregler for Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtidsfond i bekendtgørelse om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning i Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtidsfond, ligesom reglerne blev indført for forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. i for-

bindelse med vedtagelsen af lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Reglerne om aflønning i lov om finansiel virksomhed er ændret ved implementeringen af CRD IV. I forbindelse med de politiske overvejelser om implementeringen af CRD IV blev der den 10. oktober 2013 indgået en politisk aftale om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet (Bankpakke 6). Aftalen fastholder det gældende loft på 50 pct. af honoraret eller grundlønnen for variabel løn til medlemmer af bestyrelse og direktion. Det blev endvidere aftalt, at loftet på 100 pct. af grundlønnen for variabel løn til væsentlige risikotagere, som indførtes med gennemførelsen af CRD IV, skulle udbredes til hele den finansielle sektor.

Ved implementeringen af aflønningsreglerne i CRD IV videreførtes princippet om ensartede aflønningsregler, hvilket betyder, at de gældende regler om aflønning i lov om finansiel virksomhed og lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er baseret på CRD IV og de politiske aftaler på området.

Det overordnede formål med aflønningsreglerne er at sikre, at finansielle virksomheder fører en forsvarlig lønpolitik. De ensartede aflønningsregler har til formål at sikre et ensartet beskyttelsesniveau for kunder, indskydere og investorer på tværs af den finansielle sektor.

Som konsekvens af EU-regulering på aflønningsområdet foreslås både en række ændringer og nye bestemmelser om aflønning i den finansielle sektor. Forslagene skal samlet bidrage til, at der fortsat føres en forsvarlig lønpolitik i virksomheder inden for den finansielle sektor.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) har udstedt nye retningslinjer om forsvarlige lønpolitikker den 21. december 2015. Retningslinjerne er udstedt på baggrund af CRD IV. Retningslinjerne giver anledning til at justere og præcisere enkelte bestemmelser i lov om finansiel virksomhed med henblik på at sikre, at finansielle virksomheder fører en forsvarlig lønpolitik. EBA's retningslinjer om forsvarlige lønpolitikker indeholder bl.a. krav til aflønningsudvalgets kompetencer og opgaver og skærpede aflønningsregler for bestyrelsen og direktionen i SIF'er. Med henblik på fortsat at opretholde ensartede aflønningsregler for hele den finansielle sektor vurderes det, at præciseringen af kravene til aflønningsudvalgets kompetencer og opgaver i lov om finansiel virksomhed bør overføres til lov om forvaltere af alternative investeringsforeninger. Endvidere er det i medfør af bestemmelser herom i CRD IV nødvendigt at implementere en koncernregel på aflønningsområdet for penge- og realkreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber. Koncer-

nreglen har til formål at sikre, at der føres en forsvarlig lønpolitik på tværs af koncernen.

UCITS V-direktivet indeholder aflønningsregler for dels investeringsforvaltningsselskaber, der administrerer den daglige ledelse for en investeringsforening, dels for selvadministrerende investeringsforeninger.

Investeringsforvaltningsselskaber er omfattet af aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed. Implementeringen af UCITS V-direktivets aflønningsregler for investeringsforvaltningsselskaber kræver alene en enkelt justering af de eksisterende regler for at tilpasse aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed til investeringsforvaltningsselskabernes struktur.

Aflønningsreglerne for selvadministrerende investeringsforeninger skal implementeres i lov om investeringsforeninger m.v. Da investeringsforeninger udgør en del af den finansielle sektor, bør implementeringen i videst muligt omfang tilpasses aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed med henblik på fortsat at opretholde et ensartet beskyttelsesniveau for den finansielle sektors kunder, indskydere og investorer. Det vil betyde, at selvadministrerende investeringsforeninger underlægges samme krav til aflønning af ledelsen som andre virksomheder inden for den finansielle sektor. På den måde sikres det, at kravene til aflønning af ledelsen ikke varierer afhængigt af, om investeringsforeningen har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller er selvadministrerende, og at der i begge tilfælde er krav om, at der føres en forsvarlig lønpolitik.

Solvens II-forordningen indeholder overordnede krav til gruppe 1-forsikringsselskabers lønpolitik, herunder begrænsninger for brug af variabel løn til ledelsesmedlemmer. Da bestemmelserne er umiddelbart gældende i Danmark, er en stor andel af forsikringsselskaberne på nuværende tidspunkt underlagt dobbeltregulering på aflønningsområdet.

Det vurderes mest hensigtsmæssigt at ophæve samtlige aflønningsregler i lov om finansiel virksomhed for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder for i stedet at samle aflønningsreglerne på forsikringsområdet i en bekendtgørelse. Forsikringsselskaberne vil herefter kun behøve at orientere sig i henholdsvis solvens II-forordningen og bekendtgørelsen for at få overblik over, hvilke aflønningsregler de er underlagt.

2.4.3. Lovforslagets indhold

En lønpolitik, der ansporer til overdreven risikoadfærd, kan underminere en forsvarlig og effektiv risikostyring i finansielle virksomheder, og uhensigtsmæssigt udformede aflønningsstrukturer kan potentielt have negative indvirkninger på forsvarlig risikostyring og kontrol med enkeltpersoners

risikoadfærd. Med henblik på at fremme finansiell stabilitet og sikre, at finansielle virksomheder har forsvarlige lønpolitikker, er det hensigtsmæssigt at opstille klare regler for aflønningsstrukturer. En lønpolitik bør navnlig være afstemt med virksomhedernes risikovillighed, værdier og langsigtede interesser. U hensigtsmæssig aflønning i finansielle virksomheder kan bringe virksomhedernes risikoeksponering op på et uacceptabelt niveau, og muligheden for at justere variabel løn er et vigtigt element i virksomhedernes overordnede risikostyring. Finansielle virksomheder er allerede underlagt aflønningskrav for at sikre, at aflønningen er bæredygtig set i lyset af virksomhedens finansielle situation.

Det foreslås, at der indføres en koncernregel på aflønningsområdet for penge- og realkreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber. Forslaget indebærer, at penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I skal sikre, at aflønningsreglerne efterleves på koncernniveau. Det er alene de aflønningsregler, som er indført på baggrund af CRD IV, der er omfattet af koncernreglen.

Det foreslås endvidere at skærpe kravene til SIFers tildeling og udbetaling af variabel løn til bestyrelsen og direktionen. Skærpelsen indebærer, at variabel løn til bestyrelsen eller direktionen skal udskydes i 5 år frem for 4 år, og at ikke kun 50 pct., men en væsentlig del af den variable løn skal tildeles i instrumenter.

Det foreslås endvidere at udbyde aflønningsudvalgets opgaver og kompetencer i lov om finansiell virksomhed og i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det foreslås endvidere, at der indføres aflønningsregler for selvadministrerende investeringsforeninger i lov om investeringsforeninger m.v. Forslaget indebærer, at disse investeringsforeninger skal have en skriftlig lønpolitik, som skal omfatte alle ansatte i investeringsforeningen, men som særligt skal behandle forhold vedrørende bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på investeringsforeningens risikoprofil (såkaldte væsentlige risikotagere). Lønpolitikken skal godkendes af investeringsforeningens generalforsamling.

Forslaget indebærer endvidere, at der indføres begrænsninger for brugen af variabel løn for selvadministrerende investeringsforeninger. Investeringsforeningerne kan derfor maksimalt tildele variabel løn til bestyrelsen og direktionen svarende til 50 pct. af honoraret henholdsvis den faste løn og til væsentlige risikotagere svarende til 100 pct. af den faste grundløn. Investeringsforeningens generalforsamling kan forhøje loftet for variabel løn til væsentlige risikotagere op til 200 pct. af den faste løn. Forslaget indebærer yderligere restriktioner for investeringsforeningers brug af variabel løn, herunder krav om delvis udbetaling i andele eller instrumenter og krav om udskydelse af udbetalingen af variabel løn.

Forslaget indebærer også, at større investeringsforeninger skal nedsætte et aflønningsudvalg, og forslaget indeholder krav til udvalgets opgaver.

Der foreslås en enkelt tilpasning af instrumentkravet for investeringsforvaltningsselskaber i lov om finansiell virksomhed. Mindst 50 pct. af den variable løn til et medlem af ledelsen i et investeringsforvaltningsselskab skal udbetales i aktier eller andre instrumenter. Tilpasningen betyder, at selskaberne kan opfylde dette krav ved at anvende instrumenter knyttet til kapitalandele i dels investeringsforvaltningsselskabet og dels de forvaltede investeringsforeninger.

Endelig foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for bl.a. investeringsforeningers oplysningsforpligtelser i forhold til aflønning.

I lov om finansiell virksomhed foreslås anvendelsesområdet for aflønningsreglerne ændret, således at forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder ikke længere er omfattet af disse regler. Det foreslås i den forbindelse, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om aflønning for forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder i en bekendtgørelse. De aflønningsregler, der fastsættes i medfør af den foreslåede bemyndigelse, skal supplere aflønningsreglerne i solvens II-forordningen og videreføre de gældende aflønningsregler i lov om finansiell virksomhed og bekendtgørelse om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder samt forsikringsholdingvirksomheder på en sådan måde, at der fortsat gælder materielt ensartede aflønningsregler inden for den finansielle sektor, jf. de politiske aftaler på aflønningsområdet som beskrevet ovenfor under pkt. 2.4.2.

2.5. Offentliggørelsesregler

2.5.1. Gældende ret

Lovgivningen på det finansielle område indeholder i dag bl.a. en pligt for Finanstilsynet til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager vedrørende juridiske – og i visse tilfælde fysiske – personer til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedttagelsen eller et resumé heraf. I langt størstedelen af tilfældene er en virksomhed, som er under tilsyn, forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside. Offentliggørelse, som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, sker i disse tilfælde alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Efter de gældende regler har Finanstilsynet ikke mulighed for at offentliggøre oplysninger om, at der i en sag overgivet til politimæssig efterforskning er truffet afgørelse om påta-

leopgivelse eller tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen. Det fremgår endvidere ikke af de gældende regler om offentliggørelse, at Finanstilsynet har mulighed for at fjerne en allerede offentliggjort beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning og eventuelle domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

2.5.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Finanstilsynets offentliggørelser i sager overgivet til politimæssig efterforskning skal bibringe offentligheden et retvisende billede af gældende ret på området. Lovforslaget har til formål at sikre, at Finanstilsynets muligheder for offentliggørelse i videst mulig omfang underbygger, at offentligheden får et sådant retvisende billede af gældende ret.

Med henblik på at sikre en ensartethed i Finanstilsynets offentliggørelse i disse sager vurderes det hensigtsmæssigt, at de foreslåede supplerende regler om offentliggørelse udbredes til alle hovedlove på det finansielle område.

2.5.3. Lovforslagets indhold

Med henblik på at sikre, at offentligheden bibringes et retvisende billede af gældende ret og begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, foreslås det, at Finanstilsynet i de sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag vedrørende en juridisk – og i visse tilfælde en fysisk – person til politimæssig efterforskning, og der er truffet afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsagt frifindende dom, skal offentliggøre oplysninger herom, hvis den berørte person anmoder herom.

Det foreslås endvidere indført i offentliggørelsesreglerne, at Finanstilsynet, i de tilfælde, hvor den, som sagen vedrører, ikke anmoder Finanstilsynet om supplerende offentliggørelse, og hvis Finanstilsynet modtager dokumentation for, at en sag er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal fjerne alle offentliggjorte oplysninger om beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning og eventuelle offentliggjorte domme i sagen.

2.6. Lempelse af kapitalkrav for fondsmæglerselskaber

2.6.1. Gældende ret

Danske fondsmæglerselskaber er i dag underlagt fire forskellige kapitalkrav. Kapitalkravene indebærer et krav til startkapital, et krav om at kapitalgrundlaget skal udgøre mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger (omkostningskravet) og mindst 8 pct. af selskabets samlede risikoeksponering (8 pct.-kravet) og et krav om, at kapitalgrundlaget skal være af en størrelse, type og fordeling, som selskabet anser for passende til at dække arten og omfanget af de risici, som de er eller vil kunne blive eksponeret for

(det individuelle solvensbehov). Et fondsmæglerselskab skal overholde samtlige af de kapitalkrav, som det er underlagt, hvilket indebærer, at det af de fire kapitalkrav, som udgør det højeste beløb, er udtryk for den kapital, som selskabet skal holde.

Ovenstående fire kapitalkrav følger dels af krav i §§ 9 og 125 i lov om finansiell virksomhed, der gennemfører CRR.

Kravet til startkapital er gennemført i § 9 i lov om finansiell virksomhed og har igennem en længere årrække været fastsat til 300.000 euro for de fleste fondsmæglerselskaber. Kravet er dog 1 mio. euro for de få fondsmæglerselskaber, der har større risici og f.eks. tilladelse til at handle for egen regning, stille afsætningsgarantier (dvs. garantier for, at en bestemt mængde værdipapirer bliver aftaget) eller drive en multilateral handelsfacilitet (MHF). I EU-reguleringen (CRD IV) er kravene til startkapital imidlertid lavere og udgør henholdsvis 730.000 euro, 125.000 euro eller 50.000 euro og/eller en ansvarsforsikring afhængig af selskabets tilfaldte investeringsservice og -aktiviteter.

Omkostningskravet er for hovedparten af fondsmæglerselskaberne fastlagt i CRR, der finder direkte anvendelse i Danmark. For de selskaber, der ikke er omfattet af CRR, er der i § 125 i lov om finansiell virksomhed fastsat et tilsvarende nationalt krav, hvormed samtlige af de danske fondsmæglerselskaber er underlagt et krav om, at kapitalgrundlaget mindst skal udgøre en fjerdedel af foregående års faste omkostninger.

Kravet i § 125 i lov om finansiell virksomhed om opgørelse af selskabets individuelle solvensbehov gennemfører et krav i CRD IV. Kravet herom i national ret finder imidlertid anvendelse for samtlige fondsmæglerselskaber, hvilket er en udvidelse af kravet i CRD IV, hvor kun visse fondsmæglerselskaber med større risici er omfattet af kravet.

2.6.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

I forbindelse med gennemførelsen af CRD IV og ændringer som følge af CRR er tidligere overimplementering af direktivkravene til startkapitalen videreført, og dermed er der bibeholdt betydelig højere krav til startkapitalen for de danske fondsmæglerselskaber end det, der følger af CRD IV. Endvidere blev anvendelsesområdet for omkostningskravet og kravet om opgørelse af selskabets individuelle solvensbehov udvidet, således at disse krav finder anvendelse for samtlige fondsmæglerselskaber uanset selskabernes tilladte investeringsservice og -aktiviteter. Baggrunden herfor var et ønske om at sikre, at fondsmæglerselskaber har tilstrækkelige midler til at sikre deres kunder mod tab.

Kravene indebærer imidlertid, at de danske fondsmæglerselskaber er underlagt strengere krav i relation til deres kapital-

grundlag end tilsvarende selskaber i de øvrige EU-lande, der også kan operere på de danske finansielle markeder. En sænkning af kapitalkravene vil gøre det lettere at etablere nye fondsmæglerselskaber i Danmark, ligesom en sænkning af kapitalkravene vil fjerne en del af den økonomiske byrde, som danske fondsmæglerselskaber er underlagt. Det vurderes at ville øge konkurrencen og produktudbuddet i branchen. Kapitalkravet er alt andet lige også en beskyttelse for kunderne, men den primære kundebeskyttelse ligger imidlertid i reglerne om, hvorledes kunderne skal behandles (investorbeskyttelsesreglerne). Det vurderes, at der ikke er behov for en højere beskyttelse via kapitalkravene end den beskyttelse, der er i investorbeskyttelsesreglerne, og de kapitalkrav, der er i CRR, og som sammenlignelige lande følger.

For at få en direktivkonform gennemførelse af kapitalkravene og dermed sikre samme vilkår for de danske fondsmæglerselskaber som for tilsvarende selskaber i de øvrige EU-lande, vurderes det endvidere hensigtsmæssigt at ændre de øvrige eksisterende kapitalkrav for fondsmæglerselskaber, så de svarer til EU-lovgivningens krav.

2.6.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at nedsætte kapitalkravene til fondsmæglerselskaber, så de svarer til EU-lovgivningens krav. Det foreslås derfor, at kravene til startkapital for fondsmæglerselskaber nedsættes til henholdsvis 730.000 euro, 125.000 euro samt 50.000 euro og/eller en ansvarsforsikring afhængig af selskabets tilladte investeringsservice og -aktiviteter. Dermed vil kravene til startkapitalen for fondsmæglere fremover være i overensstemmelse med niveauerne angivet i CRD IV. Fondsmæglerselskaber underlagt kapitalkravet på 50.000 euro og/eller en ansvarsforsikring skal vælge mellem tre mulige krav til startkapital og/eller dækning, herunder mellem en startkapital på 50.000 euro, en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti, eller en kombination af startkapital og ansvarsforsikring i en form, som giver en tilsvarende dækning som startkapitalen på 50.000 euro og ansvarsforsikringen. Fondsmæglerselskaber, der har et startkapitalkrav på 50.000 euro og/eller en ansvarsforsikring, skal endvidere én gang om året indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomheden ikke opbevarer kunders midler eller aktiver, og hvis relevant en erklæring om, at virksomhedens ansvarsforsikring opfylder betingelserne i lov om finansiell virksomhed. Samtlige fondsmæglerselskaber er dog fortsat omfattet af kravet i § 12, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed om, at finansielle virksomheder skal være aktieselskaber, hvilket indebærer, at selskabslovens kapitalkrav til selskabskapital for aktieselskaber fortsat skal iagttages.

Med lovforslaget foreslås endvidere at ændre kravet om det individuelle solvensbehov, således at kravet om opgørelse af selskabets individuelle solvensbehov fremadrettet følger kravene i CRD IV og dermed kun finder anvendelse for de fondsmæglerselskaber, der har større risici, dvs. de fondsmæglerselskaber, som er defineret som fondsmæglerselska-

ber I i lov om finansiell virksomhed. Som følge heraf foreslås det desuden, at Finanstilsynet alene kan pålægge fondsmæglerselskaber I samt grupper af fondsmæglerselskaber I et tillæg til det individuelle solvensbehov samt at foretage nedskrivninger.

Herudover foreslås at ophæve kravet om, at kapitalgrundlaget mindst skal udgøre en fjerdedel af foregående års faste omkostninger. Dermed vil dette krav fremadrettet kun finde anvendelse for de selskaber, der er direkte omfattet af kravet herom i CRR.

2.7. Finanstilsynets og Erhvervsstyrelsens tilsyns- og kontrolbeføjelser for at imødegå markedsmissbrug m.v.

2.7.1. Gældende ret

Finanstilsynet er i dag udpeget som kompetent myndighed inden for kapitalmarkedsområdet og skal i medfør af § 83, stk. 1-3, i lov om værdipapirhandel m.v. påse overholdelsen af lov om værdipapirhandel m.v., reglerne om finansiell information i års- og delårsrapporter i lov om finansiell virksomhed og årsregnskabsloven samt en række forordninger m.v. Det følger af § 83, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., at Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af årsregnskabsloven.

Reglerne, som Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen påser overholdelsen af, omfatter såvel tilsynsbelagte- som ikke tilsynsbelagte virksomheder.

Finanstilsynet kan i medfør af § 87, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v. foretage kontrolbesøg på kapitalmarkedsområdet hos virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet. Det følger heraf, at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse kan aflægge kontrolbesøg på forretningsstedet for en værdipapirhandler, en operatør af et reguleret marked, et selskab, der driver en multilateral handelsfacilitet, en clearingcentral, en værdipapircentral, et kontrolførende institut og et registreret betalingssystem. Endvidere kan Finanstilsynet efter § 87, stk. 8, i lov om værdipapirhandel m.v. få adgang til leverandører og underleverandører til de nævnte virksomheder med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcete aktivitet.

Finanstilsynet kan derudover i medfør af § 87, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v. indhente oplysninger til brug for en række andre myndigheder. Det gælder bl.a. en række udenlandske myndigheder, herunder finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA). De finansielle markeder er grænseoverskridende, hvilket medfører et behov for samarbejde mellem nationale tilsynsmyndigheder og ESMA. Finanstilsynet har som kom-

petent myndighed pligt til at samarbejde med ESMA og kompetente myndigheder i andre EU/EØS-lande m.v.

Ovenstående gælder også i forbindelse med Finanstilsynets kontrol med ikke-finansielle modparters overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012/EU af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EMIR-forordningen), der bl.a. regulerer ikke-finansielle modparters handel med OTC-derivater. Ved en ikke-finansiell modpart forstås en enhed, der hverken er omfattet af EMIR-forordningens definition af en central modpart (CCP) eller en finansiell modpart. Begrebet finansielle modparter dækker over virksomheder, som Finanstilsynet fører tilsyn med f.eks. i henhold til lov om finansiell virksomhed og lov om værdipapirhandel m.v. Ikke-finansielle modparter er derimod enhver anden form for virksomhed. Ved et OTC-derivat menes et afledt finansielt instrument, der ikke handles på en børs eller et tilsvarende reguleret marked.

Finanstilsynet kan også som led i sit almindelige tilsyn påse forhold og foretage mere dybtgående undersøgelser af regnskabsmæssige forhold hos de udstedere af værdipapirer, der er omfattet af lov om finansiell virksomhed eller lov om investeringsforeninger m.v., jf. § 83 b, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v. Finanstilsynets hjemmel til at foretage tilsyns- og kontrolbesøg hos udstedere af værdipapirer følger af § 347, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed og § 164, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v.

Finanstilsynet har efter gældende ret ikke hjemmel til at foretage kontrolbesøg uden retskendelse hos de ikke tilsynsbelagte virksomheder, der er omfattet af reglerne i § 83, stk. 1-3, i lov om værdipapirhandel m.v., men som ikke er tilsynsbelagte virksomheder eller ikke-finansielle modparter.

Erhvervsstyrelsen har heller ikke mulighed for at foretage kontrolbesøg uden retskendelse hos de udstedere af værdipapirer, der er omfattet af årsregnskabsloven og dermed regnskabskontrollen i § 83, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.

I tilfælde af mistanke om strafbare forhold kan politiet indhente retskendelse efter kapitel 73 i retsplejeloven til at foretage ransagning.

§ 83 b i lov om værdipapirhandel m.v. indeholder en række begrænsninger for regnskabskontrollen. Ved regnskabskontrollen skal det undersøges, om regnskabsreglerne er overholdt i udvalgt finansiell information fra de omfattede udstedere af værdipapirers årsrapporter og delårsrapporter. Kontrollen omfatter hvert år op til 20 pct. af de udstedere af værdipapirer, der er omfattet af regnskabskontrollen. De pågældende udstedere af værdipapirer udvælges såvel ud fra en risikomæssig betragtning som ved tilfældig udvælgelse.

En undersøgelse iværksættes ved en formel kontrol for åbenbare overtrædelser af regnskabsreglerne i de udvalgte udstedere af værdipapirers årsrapporter eller delårsrapporter.

Finanstilsynet indhenter i henhold til § 83 b, stk. 3, 1. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. en redegørelse fra virksomheden, dens ledelse eller dens eksterne revisor, hvis der ved den formelle kontrol for åbenbare overtrædelser er en begrundet formodning om, at den finansielle information indeholder fejl og mangler af betydning for investorernes beslutningstagen. Hvis der herefter forsat er begrundet formodning om, at den finansielle information indeholder fejl og mangler af betydning for investorernes beslutningstagen, kan Finanstilsynet kræve yderligere oplysninger, ligesom tilsynet kan iværksætte en mere dybtgående kontrol af den finansielle information, jf. § 83 b, stk. 3, 2. og 3. pkt., samt § 83 b, stk. 4 og 5, i lov om værdipapirhandel m.v.

2.7.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Markedsmisbrugsforordningen og gennemsigtighedsdirektivet fastsætter en række regler for selskaber, der opererer på kapitalmarkedet. Derudover opstilles der i markedsmisbrugsforordningen egentlige forbud, herunder forbud mod insiderhandel og markedsmanipulation. I modsætning til store dele af anden lovgivning på det finansielle område indeholder lov om værdipapirhandel m.v., reglerne om finansiell information i års- og delårsrapporter og ikke mindst de forordninger, hvor Finanstilsynet er udepeget som kompetent myndighed, en lang række almindeligt gældende regler, som ikke vedrører tilsynsbelagte aktiviteter, men som er spille-regler alle aktører på kapitalmarkederne skal overholde. Eksempler på sådanne regler er kapitel 8 i lov om værdipapirhandel m.v. om overtagelsestilbud samt markedsmisbrugsforordningens forbud imod insiderhandel og kursmanipulation.

Ud over krav og forbud omhandler den nævnte EU-regulering også beføjelser, som den kompetente myndighed skal kunne anvende.

De beføjelser, som der med dette lovforslag foreslås tillagt Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, når denne træder i Finanstilsynets sted ved udførelsen af regnskabskontrol, vil således give de nævnte myndigheder mulighed for at foretage indgreb over for ikke-tilsynsbelagte virksomheder. Beføjelserne vil som følge heraf i større omfang end efter eksempelvis lov om finansiell virksomhed kunne finde anvendelse over for ikke-tilsynsbelagte virksomheder, idet de ikke-tilsynsbelagte virksomheder eksempelvis skal udarbejde insiderlister og offentliggøre intern viden for bl.a. at undgå insiderhandel.

Det følger af artikel 23, stk. 2, litra d, i markedsmisbrugsforordningen og artikel 24, stk. 4, litra i, i gennemsigtighedsdi-

rektivet, at den nationale kompetente myndighed skal have adgang til at foretage kontrolbesøg på forretningsstedet hos alle virksomheder, der er omfattet af markedsmisbrugsforordningen og gennemsigtighedsdirektivet, herunder alle udstedere af værdipapirer. Adgangen til kontrolbesøg må således i medfør af den ovennævnte EU-regulering ikke være begrænset til de udstedere af værdipapirer, der er finansielle virksomheder eller investeringsforeninger.

Som kompetent myndighed skal Finanstilsynet føre tilsyn og påse, at reglerne i lov om værdipapirhandel m.v., reglerne om finansiell information i års- og delårsrapporter og en række forordninger m.v. efterleves. Finder Finanstilsynet, at der er sket alvorlige overtrædelser af regler, der er undergivet offentlig påtale, skal Finanstilsynet anmelde sagen til politiet. Det samme gør sig gældende for Erhvervsstyrelsen, når denne træder i Finanstilsynets sted ved udførelsen af regnskabskontrol.

Dertil kommer, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, når denne træder i Finanstilsynets sted ved udførelsen af regnskabskontrol, som de kompetente myndigheder efter markedsmisbrugsforordningen og gennemsigtighedsdirektivet skal kunne udøve de tilsyns- og kontrolbeføjelser, der følger af reglerne i det tilfælde, at en udenlandsk myndighed eller ESMA skulle anmode om assistance.

Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen tillægges med dette lovforslag beføjelser, der skal sikre overholdelsen af bestemmelser i den nævnte EU-regulering.

De foreslåede beføjelser mv. vurderes i øvrigt nødvendige for, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen kan føre et effektivt tilsyn med, at de virksomheder, som har pligter efter reglerne i lov om værdipapirhandel m.v., reglerne om finansiell information i års- og delårsrapporter og den nævnte EU-regulering, opfylder deres forpligtelser. Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen er som offentlige myndigheder underlagt et proportionalitetsprincip, hvorfor den mindst indgribende beføjelse altid skal anvendes. Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen skal eksempelvis altid anvende beføjelsen til at indhente oplysninger, førend myndighederne anvender deres beføjelse til at foretage tilsyns- og kontrolbesøg.

Erhvervs- og Vækstministeriet har overvejet, om det ønskede formål kan nås gennem mindre indgribende beføjelser som eksempelvis skrivebordsundersøgelser, dvs. en undersøgelse på baggrund af en skriftlig indkaldelse af materiale uden kontrolbesøg. Erfaringerne fra det finansielle område viser imidlertid, at skrivebordsundersøgelser i sig selv sjældent giver Finanstilsynet en tilstrækkelig god indsigt i de tilsynsbelagte virksomheders aktiviteter. Dette gælder særligt, hvor Finanstilsynet skal påse overholdelsen af regler på et så komplekst område som kapitalmarkedsområdet. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer, at kontrollen med virksomhe-

dernes overholdelse af reglerne mest effektivt føres gennem en kombination af skrivebordsundersøgelser og kontrolbesøg. Dertil kommer, at kontrolbesøg muliggør en direkte dialog med virksomhederne, hvilket sikrer, at der bedres taget højde for den enkelte virksomheds specifikke forhold.

Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen vil ved udførelsen af de tillagte beføjelser altid skulle sikre på den ene side en tilstrækkelig beskyttelse af borgernes retssikkerhed og på den anden side Finanstilsynets og Erhvervsstyrelsens mulighed for at efterforske og håndhæve reglerne.

Det følger endvidere af gennemsigtighedsdirektivet og ESMA's retningslinjer om regnskabskontrol, at der ikke må gælde begrænsninger i den nationale kompetente myndigheds kontrolbeføjelser i forhold til undersøgelse af, om de finansielle oplysninger i de harmoniserede dokumenter overholder det relevante regelsæt for rapportering af finansielle oplysninger. Af ESMA's retningslinjer om regnskabskontrol fremgår det endvidere, at de kompetente myndigheder ved udførelsen af deres arbejde skal kunne kræve nødvendige informationer, uanset om der er indikation på fravigelser fra reglerne.

På denne baggrund og henset til, at ESMA's retningslinjer om regnskabskontrol er med til at sikre en ensartet kontrol i EU med det formål at sikre en ensartet anvendelse af de internationale regnskabsstandarder i EU og dermed sikre tilliden til de finansielle markeder, vurderes det hensigtsmæssigt at ophæve de eksisterende begrænsninger for regnskabskontrollen.

2.7.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, når denne træder i Finanstilsynets sted ved udførelsen af regnskabskontrol, får adgang til at anvende de beføjelser som nævnt i § 87, stk. 5, 6 og 8, i lov om værdipapirhandel m.v. i forbindelse med kontrollen af, at de ikke-tilsynsbelagte virksomheder overholder deres forpligtelser efter lov om værdipapirhandel m.v., reglerne om finansiell information i års- og delårsrapporter i lov om finansiell virksomhed og årsregnskabsloven samt visse EU-regler.

Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen vil herefter mod behørig legitimation og uden retskendelse i forbindelse med tilsynet med overholdelsen af reglerne i § 83, stk. 1-3, i lov om værdipapirhandel m.v. kunne aflægge kontrolbesøg på forretningsstedet hos de virksomheder, som er omfattet af de nævnte regler, og disses leverandører og underleverandører. Det betyder endvidere, at Finanstilsynet vil kunne indhente oplysninger hos disse virksomheder til brug for en række udenlandske myndigheder eller ESMA.

I overensstemmelse med ESMA's retningslinjer om regnskabskontrol foreslås det endvidere, at § 83 b i værdipapirhandelsloven ophæves. Dette indebærer, at der ikke længere vil være en begrænsning på antallet af udstedere af værdipapirer, der udtages til regnskabskontrol. Det indebærer endvidere, at Erhvervsstyrelsen vil kunne opstarte en regnskabskontROLSAG, uanset om der er en begrundet formodning om, at der er fejl i den finansielle information.

Ændringen forventes ikke at få betydning for den nuværende praksis for, hvor mange udstedere af værdipapirer der kontrolleres. Det forventes dermed ikke, at stikprøverne vil omfatte mere end 20 pct. af ustederne.

2.8. Ændring af fordelingen ift. afgiften til Finanstilsynet fra filialer af udenlandske kreditinstitutter

2.8.1. Gældende ret

Udgifterne til Finanstilsynet dækkes af de finansielle virksomheder m.fl., som Finanstilsynet fører tilsyn med.

Det nuværende afgiftsniveau for filialer af udenlandske finansielle virksomheder blev fastsat i 2009 og følger af § 363 a i lov om finansiel virksomhed. Filialerne skal efter gældende ret betale en afgift på 15 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler. Hvis der er etableret et tilsynskollegium for den pågældende filial, betales dog 20 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

Et tilsynskollegium er et grænseoverskridende samarbejdsforum mellem tilsynsmyndigheder i den finansielle virksomheds hjemland og tilsynsmyndighederne fra samtlige lande, hvor virksomheden har dattervirksomheder eller væsentlige filialer. I tilsynskollegiet er der gensidig orientering om tilsynet med virksomheden og dens forskellige enheder. Tilsynskollegiet drøfter planlægning og koordinering af inspektioner, herunder fælles inspektioner. Endvidere drøfter tilsynskollegiet planlægning og koordinering af øvrige tilsynsaktiviteter, herunder godkendelse og overvågning af interne ratingbaserede modeller (IRB-modeller) og virksomhedens øvrige interne modeller. Kreditinstitutterne kan anvende enten standardmetoden eller IRB-metoden, når de tildeler sine udlån m.v. risikovægte. Ved standardmetoden anvendes ens risikovægte på tværs af lande og institutter, og institutterne har dermed ikke mulighed for at tilpasse risikovægtene til egne erfaringer om eksempelvis tabssandsynligheden i en given branche. Ved IRB-metoden estimerer institutterne selv de risikovægtede aktiver på baggrund af instituttets egne erfaringer om sandsynligheden for tab, tab ved misligholdelse m.v. Dermed sikres et bedre overblik over virksomhedens risici og en optimering af tilsynsindsatsen.

2.8.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Tilsynsopgaven med filialer i Danmark af udenlandske kreditinstitutter og deltagelse i tilsynskollegier er siden 2009 vokset betragteligt som følge af kravene til tilsyn m.v. i EU-reguleringen som opfølgning på den finansielle krise.

Finanstilsynet deltager i fire tilsynskollegier vedrørende pengeinstitutkoncerner, som ledes af andre tilsynsmyndigheder. Foruden 2-4 årlige møder på 1-2 dage i hvert kollegium indebærer deltagelsen omfattende opgaver mellem møderne.

Ud over opgaverne relateret til tilsynskollegiesamarbejdet har Finanstilsynet for alle filialer ansvaret for tilsynet med filialernes forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og tilsynet med god skik-reglerne om forbrugerbeskyttelse.

Det nuværende afgiftsniveau for filialer i Danmark af udenlandske kreditinstitutter afspejler ikke Finanstilsynets reelle udgifter i forbindelse med tilsynet med filialerne. Finanstilsynets udgifter hertil dækkes derfor i betydeligt omfang af afgifterne fra andre finansielle virksomheder m.fl. Denne forvriddning af afgiftsbetalingen er ikke velbegrundet, hvorfor afgiften for filialer i Danmark af udenlandske kreditinstitutter bør sættes op, så den i højere grad afspejler Finanstilsynets tilsynsforpligtelse og omkostningerne forbundet hermed.

En forhøjelse af afgifterne for filialer af udenlandske kreditinstitutter modsvares af tilsvarende reducerede afgifter for øvrige finansielle virksomheder, der betaler afgift til Finanstilsynet. Derved vil de danske finansielle virksomheder i mindre omfang betale for tilsynet med filialerne.

2.8.3. Lovforslagets indhold

For at sikre en mere retvisende fordeling af de øgede udgifter til Finanstilsynets tilsynsaktiviteter i forbindelse med filialer i Danmark af udenlandske kreditinstitutter foreslås det at forøge afgiftssatsen for disse filialer fra 20 pct. til 50 pct. Denne forhøjelse af afgiften for filialerne vil skabe en fordelingsnøgle, der i højere grad afspejler Finanstilsynets egentlige ressourceforbrug på filialerne. Derved mindskes den eksisterende skævvridning i betalingsstrukturen, så danske institutter i mindre omfang fremover vil skulle betale for tilsynet med filialer i Danmark af udenlandske kreditinstitutter.

Det foreslås dog, at afgiftssatsen fastsættes til 80 pct. for filialer, der er så store, at de i henhold til lov om finansiel virksomhed ville være SIF'er i Danmark, hvis de var et dansk pengeinstitut eller realkreditinstitut. Denne forøgede afgift for disse filialer skyldes, at Finanstilsynet skal føre et intensiveret tilsyn med SIF'er, hvorved Finanstilsynet bruger væsentligt flere ressourcer på denne tilsynsforpligtelse. Der er ikke på nuværende tidspunkt sådanne filialer i Danmark.

2.9. Konsekvenser som følge af ændringer til revisorloven

2.9.1. Gældende ret

I henhold til § 194, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, § 93, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., § 14 i lov om værdipapirhandel m.v. og § 44 d, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser skal virksomheder omfattet heraf indsende kopi til Finanstilsynet af den eksterne revisors revisionsprotokollat vedrørende revisionen af årsregnskabet. Det følger af den nævnte lovgivning, at den eksterne revisor i revisionsprotokollatet skal afgive en række erklæringer og oplysninger.

Lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven) er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som er trådt i kraft den 17. juni 2016.

Med lovændringen er kravet i revisorloven om at føre en revisionsprotokol ophævet for andre virksomheder end de virksomheder, som er af interesse for offentligheden. Kreditinstitutter, forsikringsselskaber og børsnoterede virksomheder defineres som virksomheder af interesse for offentligheden. Disse virksomheder skal fortsat udarbejde en revisionsprotokol. Øvrige virksomheder, som Finanstilsynet fører tilsyn med, er således fremover ikke underlagt et krav om at føre revisionsprotokol.

I henhold til de internationale revisionsstandarder er revisor dog fortsat forpligtet til at kommunikere en række oplysninger til den reviderede virksomheds ledelse. Det gælder i henhold til den internationale revisionsstandard ISA 260 (kommunikation med den øverste ledelse) og ISA 265 (kommunikation om mangler i intern kontrol til den øverste ledelse og den daglige ledelse). Derudover pålægges revisor også en række kommunikationsforpligtelser i medfør af øvrige internationale revisionsstandarder (ISA'er).

Efter ændringen af revisorloven må virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for virksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til virksomhedens ledelse skal gives på anden vis.

Det følger endvidere af den ændrede revisorlov, at Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg overholder de pligter, der følger af bl.a. revisorloven.

2.9.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

For en lang række virksomheder omfattet af Finanstilsynets tilsyn har Finanstilsynet fået tilsendt kopi af revisionsproto-

kollatet vedrørende revisionen af årsregnskabet. Revisionsprotokollen indgår i Finanstilsynets løbende tilsyn med virksomhederne og udgør en væsentlig kilde til information om virksomhederne. Det gælder særligt for de virksomheder, hvor inspektionscyklussen er mindre hyppig.

Som følge af ændringen af revisorloven er det fremover alene virksomheder af offentlig interesse, der skal udarbejde en revisionsprotokol.

Finanstilsynet har dog stadig som led i sit tilsyn med virksomhederne brug for at modtage de oplysninger, som den eksterne revisor afgiver til virksomhedens bestyrelse i forbindelse med revisionen af virksomhedens årsrapport. Oplysninger fra en uafhængig ekstern kilde som den eksterne revisor udgør et væsentligt informationsbidrag om virksomhederne, som Finanstilsynet kan anvende til brug for dets tilsyn.

I forhold til tilsynet med det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg vurderes det mest hensigtsmæssigt, at ansvaret for tilsynet med deles mellem Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet således, at Finanstilsynet har ansvaret for tilsynet med de finansielle virksomheder. Finanstilsynet har haft tilsynet med revisionsudvalg i de finansielle virksomheder siden indførelsen af reglerne herom i 2008. Finanstilsynets løbende tilsyn med de finansielle virksomheder omfatter i dag også tilsynet med, om revisionsudvalget fungerer tilfredsstillende, da dette kan have betydning for virksomhedens finansielle stabilitet på sigt.

2.9.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at virksomheder af interesse for offentligheden, som Finanstilsynet fører tilsyn med, fortsat skal indsende kopi af ekstern revisors revisionsprotokol vedrørende revisionen af årsregnskabet til Finanstilsynet. Virksomheder af interesse for offentligheden er virksomheder, som har kapitalandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-land eller et EØS-land, og finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra a, b og e, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 1 a, nr. 3, i revisorloven. Det vil sige børsnoterede virksomheder samt alle pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber.

For øvrige virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet, der ikke længere er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, foreslås det, at revisionsprotokollatet skal indsendes, hvis der i virksomheden føres en revisionsprotokol. I de tilfælde, hvor der ikke føres en revisionsprotokol indsendes den anden tilsvarende dokumentation, som revisor laver til virksomhedens øverste ledelse. Lovforslaget indebærer, at den hidtidige tilsynspraksis, hvorved Finanstilsynet kan lade revisorerne oplysninger indgå som en væsentlig uafhængig ekstern kilde til information om virksomhederne, opretholdes. Finanstilsynets nuværende inspektionsfrekvens er tilret-

telagt efter de krav, der stilles til udførslen af revisionen og til revisors uafhængighed samt de oplysninger, Finanstilsynet i øvrigt har om virksomhederne.

Det foreslås endvidere, at tilsynet med medlemmerne af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg deles mellem Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet på en sådan måde, at Finanstilsynet varetager dette tilsyn i forhold til virksomheder, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

2.10. Koncernsolvens for forsikringsselskaber

2.10.1. Gældende ret

Det følger af § 175 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at bestyrelsen eller direktionen for den øverste modervirksomhed i en koncern skal sikre, at koncernen er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker det af den øverste modervirksomhed opgjorte solvenskapitalkrav for koncernen, når den øverste modervirksomhed i koncernen er beliggende i Danmark og er et gruppe 1-forsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, i lov om finansiel virksomhed, hvor mindst en af dattervirksomhederne er et gruppe 1-forsikringsselskab.

2.10.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

De gældende krav til koncernsolvens for forsikringsselskaber blev indført i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 308 af 28. marts 2015 og havde til formål at medvirke til implementeringen af reglerne om koncernsolvens i Solvens II-direktivet. Foruden i lov om finansiel virksomhed er reglerne om koncernsolvens bl.a. implementeret i bekendtgørelse nr. 1027 af 2. september 2015 om opgørelse af kapitalgrundlag og solvenskapitalkrav for koncerner, ligesom forholdet er reguleret i Solvens II-forordningen.

Den foretagne implementering af reglerne om koncernsolvens fra Solvens II-direktivet har vist sig at kunne give anledning til fortolkningstvivl i praksis, særligt i forhold til spørgsmålet om, hvilke finansielle holdingvirksomheder der omfattes.

Implementeringen af reglerne om koncernsolvens for forsikringsselskaber er endvidere foretaget i lyset af den koncerndefinition, der er i lov om finansiel virksomhed, som ikke i alle tilfælde er sammenfaldende med koncerndefinitionen i Solvens II. Dette har vist sig at være u hensigtsmæssigt. Afgrænsningen i lov om finansiel virksomhed af hvilke koncernstrukturer, der er underlagt reglerne om koncernsolvens, anvendes således også til i andre sammenhænge at afgrænse anvendelsesområdet for regler, som skal påses på koncernniveau efter Solvens II-direktivet. Dette bliver yderligere u hensigtsmæssigt, da Solvens II-reguleringen ikke alene består af et direktiv, som implementeres i dansk lovgivning,

men også af gennemførelsesretsakter, der udstedes af Kommissionen i forordningsform, og der heri bl.a. pålægges pligter for koncerner, som dette begreb forstås i Solvens II.

Der foreslås derfor en justering af den foretagne implementering.

2.10.3. Lovforslagets indhold

Med forslaget skal bestyrelsen for en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, sikre, at koncernen er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker solvenskapitalkravet for koncernen, når mindst en af dattervirksomhederne driver forsikringsvirksomhed omfattet af Solvens II-reguleringens anvendelsesområde.

Med forslaget finder kravet tilsvarende anvendelse for et gruppe 1-forsikringsselskab og til dette tilknyttede virksomheder, der udøver forsikringsvirksomhed omfattet af Solvens II-reguleringens anvendelsesområde, uden at disse behøver være knyttet til hinanden som moder- og dattervirksomhed. Denne del af forslaget indebærer en udvidelse af anvendelsesområdet i forhold til i dag.

Forslaget er udtryk for en direktivnær implementering af reglerne om koncernsolvens i Solvens II-direktivet.

2.11. Præcisering af hjemmel i lov om VækstFonden

2.11.1. Gældende ret

Det følger af § 1 i lov om VækstFonden, at VækstFondens formål er at fremme vækst og fornyelse i iværksættervirksomheder samt små og mellemstore virksomheder for derigennem at opnå større samfundsøkonomisk afkast.

Det følger af § 2 i loven, at VækstFondens formål bl.a. tilgodeses gennem medfinansiering af udviklingsselskaber. Det fremgår ikke af loven, at investeringer i udviklingsselskaber er betinget af, at de pågældende udviklingsselskaber har hjemsted i Danmark. Det fremgår imidlertid ikke specifikt, at der kan investeres i udenlandske udviklingsselskaber.

Ud fra en fortolkning af formålsparagraffen ligger investeringer i udenlandske udviklingsselskaber inden for formålsparagraffen i det omfang, investeringer i udenlandske udviklingsselskaber er med til fremme vækst og fornyelse i iværksættervirksomheder samt små og mellemstore virksomheder for derigennem at opnå større samfundsøkonomisk afkast. Det understreges af, at der ikke er krav om hjemsted, og at investeringerne i udenlandske udviklingsselskaber kan komme danske selskaber til gavn i form af afledet investeringer, som forventes at blive højere end VækstFondens investeringer i de udenlandske udviklingsselskaber.

2.11.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Siden det ikke specifikt fremgår af loven, at VækstFonden kan investere i udenlandske udviklingsselskaber, og for at undgå nogen form for tvivl om muligheden for at foretage sådanne investeringer, så længe det kommer danske selskaber til gavn, er det Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt, at denne mulighed fremgår af selve lovteksten. Det vurderes dermed hensigtsmæssigt, at det fremgår af lovteksten, at VækstFonden har hjemmel til at investere i udenlandske udviklingsselskaber, der bl.a. investerer i virksomheder med hjemsted i Danmark

Kapitalmarkederne, herunder markedet for investeringer af risikovillig kapital, er i høj grad internationale. Udviklingsselskaber, herunder f.eks. venture- og kapitalfonde, der har hjemsted i Danmark, har både danske og udenlandske investorer, og det er derfor oplagt, at danske udviklingsselskaber investerer i både danske og udenlandske virksomheder. Tilsvarende kan udenlandske udviklingsselskaber investere i danske virksomheder. Det kræver ofte, at de udenlandske udviklingsselskaber har danske investorer, som kan øge kapitalfondenes fokus på dansk erhvervsliv og bidrage med viden og kompetencer om danske virksomheder.

Det kan være vanskeligt at tiltrække udenlandske udviklingsselskabers investeringer til Danmark. VækstFonden spiller i bl.a. Dansk Vækstkapital I og II en aktiv rolle i forhold til at investere i udenlandske udviklingsselskaber, der bl.a. investerer i danske virksomheder.

Når VækstFonden investerer i udenlandske udviklingsselskaber mv., lægges der vægt på, at de har konkret fokus på investeringer i danske virksomheder. Det er med til at sikre, at VækstFondens investeringer kommer danske virksomheder til gavn.

VækstFonden har positive erfaringer med at tiltrække investeringer fra udenlandske udviklingsselskaber til danske virksomheder både i form af VækstFondens direkte investeringer og indirekte investeringer via Dansk Vækstkapital, der er en såkaldt fund-of-funds. Fund-of-funds dækker over, at en fond investerer i fonde (f.eks. venture, small og mid-cap), som derefter investerer i virksomheder.

Resultatet af VækstFondens direkte investeringer i to udenlandske udviklingsselskaber i perioden 2002-2014 er, at disse udviklingsselskaber samlet set har investeret mere i danske virksomheder, end VækstFonden har investeret i de udenlandske udviklingsselskaber. VækstFonden har således investeret ca. 150 mio. kr. i to udenlandske udviklingsselskaber, som samlet set har investeret ca. 180 mio. kr. i danske virksomheder.

De udviklingsselskaber, Dansk Vækstkapital i perioden 2010-2015 har investeret 1,3 mia. kr. i, har indtil videre investeret 4,2 mia. kr. i danske virksomheder.

Generelt er udenlandske udviklingsselskaber, der investerer i bl.a. Danmark, med til at skabe mere opmærksomhed om danske virksomheder, og kan dermed styrke virksomhedernes adgang til finansiering. Samtidig kan en øget interesse fra udenlandske fonde være med til at styrke udviklingen af markedet for risikovillig kapital i Danmark.

2.11.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget præciseres VækstFondens hjemmel til at investere i udenlandske udviklingsselskaber, der forventes at investere i virksomheder i Danmark. VækstFonden skal i deres investeringer i udenlandske udviklingsselskaber lægge vægt på, at de har konkret fokus på investeringer i danske virksomheder.

Investering fra VækstFonden i udenlandske udviklingsselskaber kan være med til at tiltrække udenlandsk kapital og relevante internationale kompetencer til Danmark, så det kan bidrage til udvikling af danske virksomheder.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indebærer et vist merarbejde for Finanstilsynet i forbindelse med egnetheds- og hæderlighedsvurdering af nøglepersoner i SIFler og tilsynet med efterlevelsen af de nye krav til disse nøglepersoner. På tidspunktet for lovforslagets fremsættelse er 6 institutter udpeget som SIFI, og det anslås, at antallet af udpegede nøglepersoner vil udgøre 3-10 ansatte pr. institut. Kravene vil alene gælde for nye nøglepersoner, dvs. personer, der tiltræder en stilling eller funktion, der fører til, at de pågældende bliver nøglepersoner i instituttet, efter lovens ikrafttræden. Opgaverne forbundet med forslaget om krav til nøglepersoner i SIFler vurderes ikke at medføre behov for øgede ressourcer til Finanstilsynet.

Finanstilsynet skal herudover med forslaget føre tilsyn med penge- og realkreditinstitutters samt visse fondsmæglerselskabers efterlevelse af aflønningsreglerne på koncernniveau. Opgaverne forbundet hermed vurderes ikke at medføre behov for øgede ressourcer til Finanstilsynet.

Finanstilsynet skal endvidere med forslaget føre tilsyn med investeringsforeningers lønpolitik og overholdelse af begrænsningerne for tildeling af variabel løn til medlemmer af ledelsen. På tidspunktet for forslaget fremsættelse forventes der alene at være en enkelt investeringsforening, som bliver omfattet af forslaget om indsættelse af aflønningsregler i lov om investeringsforeninger m.v. Opgaverne forbundet her-

med vurderes ikke at medføre behov for øgede ressourcer til Finanstilsynet.

Den foreslåede lempelse af kapitalkravene for fondsmæglerselskaber kan føre til, at der vil komme flere ansøgninger om tilladelse til at drive fondsmæglerselskab. Det eventuelle øgede ressourceforbrug til behandlingen heraf samt efterfølgende tilsyn afholdes inden for egen ramme.

Derudover vil der være visse administrative konsekvenser for Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen i forbindelse med kontrollen af, at de ikke-tilsynsbelagte virksomheder overholder deres forpligtelser efter lov om værdipapirhandel m.v., reglerne om finansiel information i års- og delårsrapporter i lov om finansiel virksomhed og årsregnskabsloven samt visse EU-regler. Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen vil mod behørig legitimation og uden retskendelse vil kunne aflægge kontrolbesøg på forretningsstedet hos de virksomheder, som er omfattet af de nævnte regler, og disses leverandører og underleverandører. Det eventuelle øgede ressourceforbrug afholdes inden for egen ramme.

Lovforslaget vil ikke medføre øgede økonomiske eller administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

Forslaget i øvrigt forventes ikke at have væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslevet m.v.

Den foreslåede udvidelse af Finanstilsynets muligheder for at udpege SIFler vil indebære administrative konsekvenser i en periode for de institutter, der udpeges i medfør heraf. Disse institutter vil som følge heraf blive omfattet af de krav, der gælder for SIFler, før det tidspunkt, hvor de ellers i medfør af de gældende regler ville blive udpeget som SIFI og omfattet af SIFI-krav. De særlige krav til SIFler indeholder bl.a. krav til god selskabsledelse.

Forslaget om bemyndigelse af erhvervs- og vækstministeren til at kunne fravige indfasningsperioden for SIFI-bufferkravet for konkrete institutter vil indebære økonomiske konsekvenser i en periode for de institutter, over for hvem bemyndigelsen udnyttes. Disse institutter vil som følge heraf skulle opfylde et SIFI-bufferkrav fra udpegningstidspunktet og ikke først som i medfør af de gældende regler ved udgangen af året efter udpegningstidspunktet.

Forslaget om, at ansatte, der identificeres som nøglepersoner i SIFler, omfattes af reglerne om egnethed og hæderlighed, vurderes at have administrative konsekvenser for de omfattede virksomheder. Forslaget indebærer, at et SIFI ved lovens ikrafttræden og herefter løbende, herunder i forbindelse med organisationsændringer og fratrædelser, skal identificere

re instituttets nøglepersoner. SIFler skal endvidere underrette Finanstilsynet om de til enhver tid værende nøglepersoner, ligesom der skal indsendes anmodning til Finanstilsynet om egnetheds- og hæderlighedsvurdering af nøglepersoner ved de pågældendes ansættelse. De administrative konsekvenser vil i den forbindelse være udfyldelse af oplysningsskema og indsendelse af skemaet til Finanstilsynet bilagt nøglepersonens CV, straffeattest og eventuelle supplerende oplysninger. Pligten til at indsende udfyldt oplysningsskema til Finanstilsynet med henblik på anmodning om Finanstilsynets egnetheds- og hæderlighedsvurdering påhviler de identificerede nøglepersoner, jf. den foreslåede § 313 a, jf. § 64, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed. I praksis vurderes det dog, at det vil være SIFlet, der vil forestå udfyldelse og indsendelse af oplysningsskemaet til Finanstilsynet.

På tidspunktet for lovforslagets fremsættelse er 6 virksomheder udpeget som SIFler i medfør af § 308 i lov om finansiel virksomhed. Det anslås, at det enkelte institut skal anvende ca. 20 timer til identificering af instituttets nøglepersoner og underretning til Finanstilsynet ved lovens ikrafttræden og herefter ca. 5 timer årligt til løbende identificering af nøglepersoner og underretning til Finanstilsynet om ændringer i kredsen af nøglepersoner.

Det forventes, at antallet af nøglepersoner vil udgøre 3-10 ansatte pr. institut. De af instituttets ansatte, der identificeres som nøglepersoner ved lovens ikrafttræden, vil ikke skulle egnetheds- og hæderlighedsvurderes. De administrative konsekvenser af forslaget om egnetheds- og hæderlighedsvurdering af nøglepersoner vil således afhænge af, hvor ofte der sker ændringer i kredsen af de identificerede nøglepersoner. Det anslås, at forslaget vil medføre ca. 6 anmodninger om egnetheds- og hæderlighedsvurderinger årligt, og at institutterne vil skulle anvende ca. 7 timer pr. anmodning.

Derudover indeholder forslaget krav om direktionens godkendelse af bevilling af eksponering mod og modtagelse af sikkerhedsstillelse fra samme kreds af nøglepersoner. Forslaget vurderes at have administrative konsekvenser i form af instituttets forelæggelse af bevillinger vedrørende nøglepersoner for direktionen. De administrative konsekvenser for det enkelte institut vil afhænge dels af antallet af identificerede nøglepersoner, dels af frekvensen for disse nøglepersoners anmodning om bevilling af eksponering eller sikkerhedsstillelse. Forslaget berører ikke eksponeringer, der er bevilliget før lovens ikrafttræden. Det anslås, at der samlet identificeres ca. 45 nøglepersoner, og at de pågældende anmoder om bevilling af eksponering hvert 3. år. Det årlige antal bevillinger, som skal forelægges for direktionen, vurderes på den baggrund at udgøre ca. 15 svarende til 2-3 bevillinger pr. institut. Det forventes, at institutterne vil skulle anvende ca. 3 timer i forbindelse med forelæggelsen for direktionen pr. bevilling.

Forslaget om at indføre aflønningsregler for visse investeringsforeninger vurderes at have administrative konsekvenser, idet investeringsforeningerne skal udarbejde en lønpolitik samt indrette deres aflønning af de berørte medarbejdere i overensstemmelse med lovforslaget. Lønpolitikken skal udarbejdes af bestyrelsen og forelægges generalforsamlingen til endelig godkendelse. På tidspunktet for forslagens fremsættelse er der kun en investeringsforening, der vil være omfattet af de nye regler. De administrative konsekvenser forventes at udgøre maksimalt 50 timer pr. forening i forbindelse med udarbejdelse af lønpolitikken og indretning af aflønningen af berørte medarbejdere.

Derudover får de omfattede investeringsforeninger øgede oplysningsforpligtelser vedrørende aflønning. Oplysningerne skal både sendes til Finanstilsynet og offentliggøres på foreningens hjemmeside eller årsrapport. Det forventes, at de administrative omkostninger forbundet hermed vil udgøre ca. 30 timer pr. forening.

Forslaget om at indføre krav om aflønning i koncernforbundne virksomheder vurderes at have administrative konsekvenser for penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I, såfremt de indgår i koncern med et eller flere pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter, idet virksomhederne skal påse overholdelsen af aflønningsreglerne i disse selskaber. Karakteren af denne forpligtelse afhænger i høj grad af, om de koncernforbundne selskaber allerede efterlever aflønningsregler qua andre medlemsstaters nationale aflønningslovgivning eller qua anden dansk sektorspecifik lovgivning om aflønning samt af antallet af koncernforbundne virksomheder. Der forventes at være administrative konsekvenser forbundet med udarbejdelse og tilpasning af lønpolitikker samt indretning af aflønningen af berørte medarbejdere.

Forslaget om lempelse af kapitalkravene for fondsmæglerselskaber indebærer positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da danske fondsmæglerselskaber vil blive omfattet af lavere kapitalkrav. En del af fondsmæglerselskaberne vil formentlig ikke udnytte muligheden for at reducere kapitalen, da selskaberne selv ønsker et højt kapitalberedskab. For nye selskaber, der gerne vil have tilladelse som fondsmæglerselskab, vil det være lettere at opnå tilladelse hertil, idet kravene til startkapital lempes betragteligt. Fondsmæglerselskaber med en meget begrænset tilladelse vil desuden kunne undgå et krav til kapitalgrundlagets størrelse og nøjes med en ansvarsforsikring. Dermed vil disse fondsmæglerselskabers administrative byrder også kunne reduceres.

Forslaget om at udvide Finanstilsynets og Erhvervsstyrelsens muligheder for at foretage tilsyns- og kontrolbesøg indebærer, at de ikke-tilsynsbelagte virksomheder vil skulle afsætte ressourcer til at bistå Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen i forbindelse med kontrolbesøg. Tilrettelæggelsen

af tilsynet vil ske ud fra en risikobaseret tilgang. Heri ligger, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen har fokus på de større eller risikofyldte virksomheder, hvor risikoen for overtrædelser eller konsekvenserne heraf er størst. Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen må kun skaffe sig adgang til en virksomhed, hvis det er nødvendigt for, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen kan udøve sin tilsynsvirksomhed. Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen vil kun foretage kontrolbesøg, hvis Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen ikke kan foretage en tilstrækkelig undersøgelse ved brug af mindre indgribende foranstaltninger, herunder eksempelvis ved indhentelse af oplysninger. Derfor kan det ikke anslås, hvor mange kontrolbesøg der vil blive udført.

Den foreslåede forhøjelse af afgifter til Finanstilsynet har økonomiske konsekvenser for de filialer af udenlandske kreditinstitutter, hvis årlige afgift forhøjes. Efter de gældende regler skal disse filialer af udenlandske kreditinstitutter betale en afgift på 20 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler, hvis der er etableret et tilsynskollegium, som Finanstilsynet deltager i. Efter det foreslåede skal filialer af udenlandske kreditinstitutter i disse tilfælde, hvor der er etableret et tilsynskollegium, betale en afgift på 50 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler. I de tilfælde, hvor filialen er så stor, at den i henhold til § 308 i lov om finansiel virksomhed ville være et SIFI i Danmark, hvis det var et dansk pengeinstitut eller realkreditinstitut, forhøjes den årlige afgift til 80 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler.

Forslaget, hvorefter reglerne om koncernsolvens fremadrettet ikke kun finder anvendelse for koncerner, men også for grupper af forsikringsselskaber, der ikke nødvendigvis er knyttet til hinanden i et koncernforhold, som dette begreb ellers forstås i lov om finansiel virksomhed, indebærer som anført oven for en udvidelse af det gældende anvendelsesområde. Dermed kan yderligere enheder blive omfattet af reglerne om koncernsolvens. Det anslås imidlertid, at det i praksis kun vil være et meget begrænset antal yderligere enheder, der som følge af justeringen vil skulle opgøre koncernsolvens og i øvrigt bl.a. udarbejde rapporter om solvens og finansiel situation, og omkostningerne forbundet hermed anslås ligeledes at være begrænsede.

Den foreslåede præcisering af § 30 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. indebærer en præcisering af, at den indre værdi pr. andel, der efter § 30 skal oplyses til investorerne, er den indre værdi pr. andel, som allerede er beregnet i medfør af § 29 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Forslaget vurderes at have positive økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. Efter § 30 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. skal forvaltere af alternative investeringsfonde sikre, at de forvaltede alternative investeringsfonde regelmæssigt og mindst én gang årligt oplyser fondens inve-

storer om den indre værdi pr. andel i overensstemmelse med gældende ret og fondens fondsbestemmelser eller vedtægter.

Ved indførelsen af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. blev det anslået, at en forvalter, som tidligere havde været under tilsyn, skulle anvende 66,6 timer til at stille de nødvendige oplysninger til rådighed, og at en forvalter, som ikke tidligere har været under tilsyn, skulle anvende 100 timer til at stille de nødvendige oplysninger til rådighed for at leve op til forpligtelsen. Med lovforslaget præciseres det, at den indre værdi pr. andel, der skal oplyses til investorerne, er den allerede beregnede værdi, og at der således ikke skal foretages nye beregninger. Forvalterens forpligtelse er således at stille den allerede beregnede indre værdi pr. andel til rådighed for de allerede beregnede investeringsfonde og sikre, at fondene oplyser denne til investorerne regelmæssigt og mindst én gang årligt. På den baggrund anslås, at forvaltere for fremtiden vil skulle anvende 5 timer til at stille alle nødvendige oplysninger til rådighed.

Forslaget om at udvide undtagelsesbestemmelsen i § 63 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. til oplysningspligten for forvaltere af alternative investeringsfonde over for investorerne, jf. § 62 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., vurderes at have positive økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. §§ 62 og 63 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. regulerer, hvilke oplysninger en forvalter af alternative investeringsfonde skal stille til rådighed for investorerne forud for investeringer i fonden. § 62, stk. 1 og 2, indeholder en opstilling af de relevante oplysninger, mens § 63 fastslår, at en forvalter af alternative investeringsfonde i nogle tilfælde kan undlade at offentliggøre oplysninger i medfør af § 62. Det gælder i de tilfælde, hvor fonden er omfattet af en pligt til at offentliggøre et prospekt og oplysningerne derfor allerede fremgår heraf. Kun de oplysninger, som ikke allerede fremgår af prospektet, skal herefter oplyses efter § 62. Med lovforslaget foreslås undtagelsen i § 63 udvidet til også at omfatte oplysninger, som fremgår af lignende dokumenter, som udleveres til investorerne. Dette vil f.eks. være et privat placement memorandum (PPM).

Ved indførelsen af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. blev det anslået, at en forvalter, som tidligere havde været under tilsyn, skulle anvende 139 timer, og at en forvalter, som ikke tidligere har været under tilsyn, skulle anvende 210 timer til at stille de nødvendige oplysninger til rådighed for at kunne leve op til oplysningsforpligtelsen i § 62. Det blev videre lagt til grund, at oplysningerne skulle gives 9 gange årligt. Efter den gældende undtagelsesbestemmelse i § 63 skal forvalteren ikke offentliggøre oplysningerne i medfør af § 62, såfremt den alternative investeringsfond efter regler om prospekter skal offentliggøre et prospekt og oplysningerne allerede fremgår heraf.

Med den foreslåede ændring af § 63 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter en forvalter heller ikke skal offentliggøre oplysninger i medfør af § 62, stk. 1 og 2, såfremt disse allerede fremgår af et PPM eller lignende dokument, der er udleveret til investorerne, forventes tidsforbruget for forvalteren at blive formindsket væsentligt. Det anslås, at forvaltere for fremtiden vil skulle anvende 15 timer til at stille alle nødvendige oplysninger til rådighed.

Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER), der vurderer, at forslaget medfører administrative omstillingsomkostninger for ca. 386.000 kr. samt løbende administrative lettelser for ca. 136 mio. kr. I relation til de øvrige efterlevelseseomkostninger er det Finanstilsynets skøn, at lovforslaget i sig selv ikke vil medføre konsekvenser på samfundsplan på over 10 mio. kr.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at få administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have ligestillingsmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF (CRD IV).

Lovforslaget gennemfører endvidere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner (UCITS V-direktivet). Fristen for gennemførelse af direktivet var den 18. marts 2016.

Lovforslaget gennemfører også dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (BRRD).

Lovforslaget gennemfører endvidere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (gennemsigtighedsdirektivet) og sikrer den fortsatte gennemførelse af artikel 21 i gennemsigtighedsdirektivet.

Lovforslaget indfører en bestemmelse om aflæggelse af kontrolbesøg i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmissbrugsforordningen).

Lovforslaget gennemfører derudover dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (boligkreditdirektivet).

Lovforslaget gennemfører en række ændringer med henblik på at sikre, at den finansielle lovgivning er i overensstemmelse med Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA) retningslinjer EBA/GL/2015/22 af 21. december 2015 om forsvarlige aflønningspolitikker. Artikel 74 og 75 i CRD IV bemyndiger EBA til at udstede retningslinjer om bl.a. en forsvarlig aflønningspolitik, og EBA's retningslinjer af 21. december 2015 om forsvarlige aflønningspolitikker er udstedt i medfør af denne bemyndigelse.

Lovforslaget gennemfører også en række ændringer med henblik på at sikre, at den finansielle lovgivning er i overensstemmelse med Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds (ESMA) retningslinjer nr. 1293 af 28. oktober 2014 om håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger (regnskabskontrol).

Lovforslaget indebærer en direktivnær gennemførelse af bestemmelserne om startkapital i artiklerne 28, 29 og 31 samt om det individuelle solvensbehov i artikel 73 i CRD IV for

så vidt angår kapitalkrav for fondsmæglerselskaber. Endvidere medfører lovforslaget, at det fremadrettet alene er det omkostningskrav, som følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR), der finder anvendelse på fondsmæglerselskaber. Fondsmæglerselskaber, som ikke er omfattet af CRR, vil med lovforslaget ikke længere være underlagt et omkostningskrav. Med lovforslaget gennemføres endvidere artikel 17, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2004/39 af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (MIFID-direktivet).

Lovforslaget indebærer endvidere en direktivnær gennemførelse af bestemmelserne om koncernsolvens i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (solvens II-direktivet).

Med lovforslaget foretages en direktivnær implementering af både dele af CRD IV, UCITS V-direktivet, BRRD, gennemsigtighedsdirektivet og boligkreditdirektivet, der med de nedenfor beskrevne undtagelser ikke fastsætter strengere regulering end direktivet foreskriver.

De foreslåede ændringer som følge af EBA's retningslinjer af 21. december 2015 om forsvarlige aflønningspolitikker går ikke videre end dem, der er nødvendige for at bringe den finansielle lovgivning i overensstemmelse med retningslinjerne.

Med lovforslagets § 2 foreslås der indført aflønningsregler i lov om investeringsforeninger m.v. i forbindelse med implementeringen af UCITS V-direktivet. Disse foreslåede regler går videre end påkrævet efter UCITS V-direktivet. Endvidere foreslås der i § 48 a samt § 48 c i lov om investeringsforeninger m.v. indført de danske særregler på aflønningsområdet, som er indført med den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor.

De foreslåede aflønningsregler går videre end påkrævet efter EU-regulering som følge af de politiske aftaler på området. Det følger af både den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønning i den finansielle sektor og den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet (Bankpakke 6), at der skal gælde ens aflønningsregler for hele den finansielle sektor baseret på aflønningsreglerne i CRD IV. Det følger endvidere heraf, at også de danske særregler på aflønningsområdet skal gælde for hele den finansielle sektor.

Der henvises til pkt. 2.4.2 i de almindelige bemærkninger for nærmere om de politiske aftaler.

Lovforslaget ophæver endvidere dobbeltregulering på aflønningsområdet for forsikringsselskaber som følge af artikel 258, stk. 1, litra I, og artikel 275 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

Udfasningen af de danske likviditetskrav til penge- og realkreditinstitutter er ikke direkte en implementering af EU-ret. Med indfasningen af kravet om LCR er der givet medlemsstaterne valgfrihed i forhold til opretholdelsen af nationale likviditetskrav til og med 1. januar 2018, jf. artikel 412, stk. 5, jf. artikel 460 i CRR. Fra den 1. januar 2018 er det ikke længere tilladt at have nationale likviditetskrav til kreditinstitutter.

9. Høring

Et udkast til 1. del af lovforslaget har i perioden fra den 12. juli 2016 til den 15. august 2016 været sendt i høring hos de nedenfor nævnte organisationer og myndigheder m.v.

Et udkast til 2. del af lovforslaget har i perioden fra den 26. august 2016 til den 23. september 2016 været sendt i høring hos de nedenfor nævnte organisationer og myndigheder m.v.

Advokatrådet, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærens Landsforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dan-

ske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Dansk Kredit Råd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Ejendomsforeningen, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finansektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J. A. K. Pengeinstitutter, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Investeringsfundsbranchen, Intertrust (Denmark), ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Mybanker, Parcelhusejernes Landsforening, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Revisornævnet, Rigsrevisionen, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne og Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Den foreslåede lempelse af kapitalkravene for fondsmæglerselskaber kan føre til, at der vil komme flere ansøgninger om tilladelse til at drive fondsmæglerselskab. Det eventuelle øgede ressourceforbrug til behandlingen heraf samt efterfølgende tilsyn afholdes inden for egen ramme.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget indebærer et vist merarbejde for Finanstilsynet i forbindelse med egnetheds- og hæderlighedsvurdering af nøglepersoner i SIF'er og tilsynet med efterlevelsen af de nye krav til disse nøglepersoner.

		<p>Finanstilsynet skal herudover med forslaget føre tilsyn med penge- og realkreditinstitutters samt visse fondsmæglerselskabers efterlevelse af aflønningsreglerne på koncernniveau.</p> <p>Finanstilsynet skal endvidere med forslaget føre tilsyn med investeringsforeningers lønpolitik og overholdelse af begrænsningerne for tildeling af variabel løn til medlemmer af ledelsen. Opgaverne forbundet hermed vurderes ikke at medføre behov for øgede ressourcer til Finanstilsynet.</p> <p>Lovforslaget vil ikke medføre øgede administrative konsekvenser for regioner og kommuner.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<p>Forslaget om lempelse af kapitalkravene for fondsmæglerselskaber indebærer positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da hovedparten af de danske fondsmæglerselskaber vil blive omfattet af lavere kapitalkrav.</p> <p>Forslaget om præciseringen af en forvalter af alternative investeringsfondes pligt til at sikre, at de alternative investeringsfonde oplyser investorerne om indre værdi pr. andel, vurderes at have positive økonomiske konsekvenser for de omfattede forvaltere.</p> <p>Forslaget om at udvide undtagelsen til den oplysningspligt, som forvaltere af alternative investeringsfonde har over for investorerne, vurderes at have positive økonomiske konsekvenser for de omfattede forvaltere.</p>	<p>Forslaget om bemyndigelse af erhvervs- og vækstministeren til at kunne fravige indfasningsperioden for SIFI-bufferkravet for konkrete institutter vil indebære økonomiske konsekvenser i en periode for de institutter, over for hvem bemyndigelsen udnyttes. Disse institutter vil som følge heraf skulle opfylde et SIFI-bufferkrav fra udpegningstidspunktet og ikke først som i medfør af de gældende regler ved udgangen af året efter udpegningstidspunktet.</p> <p>Den foreslåede forhøjelse af afgifter til Finanstilsynet har økonomiske konsekvenser for de filialer af udenlandske kreditinstitutter, hvis årlige afgift forhøjes. Efter de gældende regler skal disse filialer af udenlandske kreditinstitutter betale en afgift på 20 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler, hvis der er etableret et tilsynskollegium, som Finanstilsynet deltager i. Efter det foreslåede skal filialer af udenlandske kreditinstitutter i disse tilfælde, hvor der er etableret et tilsynskollegium, betale en afgift på 50 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler. I de tilfælde, hvor filialen er så stor, at den i henhold til § 308 ville være et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) i Danmark, hvis det var et dansk pengeinstitut eller realkreditinstitut, forhøjes den årlige afgift til 80 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler.</p> <p>Forslaget hvorefter reglerne om koncernsolvens fremadrettet ikke kun finder anvendelse for koncerner, men også for grupper af forsikringsselskaber, der ikke nødvendigvis er knyttet til hinanden i et koncernforhold, indebærer som anført ovenfor en udvidelse af det gældende anvendelsesområde. Dermed kan yderligere enheder blive omfattet af reglerne om koncernsolvens. Det anslås imidlertid, at det i praksis kun vil være et meget begrænset antal yderligere enheder, der som følge af justeringen vil skulle opgøre koncernsolvens og i øvrigt udarbejde rapporter om solvens og finansiell situation, og omkostningerne forbundet hermed anslås ligeledes at være begrænsede.</p>

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	<p>Forslaget om præciseringen af en forvalters pligt til at sikre, at de alternative investeringsfonde oplyser investorerne om indre værdi pr. andel, vurderes at have positive administrative konsekvenser for de omfattede forvaltere.</p> <p>Forslaget om at udvide undtagelsen til den oplysningspligt, som forvaltere af alternative investeringsfonde har over for investorerne, vurderes at have positive administrative konsekvenser for de omfattede forvaltere.</p>	<p>Forslaget om, at SIF'er skal identificere nøglepersoner, og at disse nøglepersoner bliver omfattet af reglerne om hæderlighed og egnethed, indebærer administrative konsekvenser for SIF'er.</p> <p>Forslaget om krav til direktionens godkendelse af bevillinger mod og modtagelse af sikkerhedsstillelse fra nøglepersoner forventes at medføre administrative konsekvenser for SIF'er.</p> <p>Den foreslåede udvidelse af Finanstilsynets muligheder for at udpege SIF'er vil indebære administrative konsekvenser i en periode for de institutter, der udpeges i medfør heraf. Disse institutter vil som følge heraf blive omfattet af de krav, der gælder for SIFI, før det tidspunkt, hvor de ellers i medfør af de gældende regler ville blive udpeget som SIFI og omfattet af SIFI-krav. De særlige krav til SIFI indeholder bl.a. krav til god selskabsledelse.</p> <p>Forslaget om indførelse af aflønningsregler for selvadministrerende investeringsforeninger indebærer administrative konsekvenser for disse virksomheder.</p> <p>Forslaget om at indføre krav til aflønning i koncernforbundne virksomheder forventes at ville kunne indebære administrative konsekvenser for de omfattede virksomheder, dvs. pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.</p>
Administrative konsekvenser for Borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Ligestillingsmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2013/36 af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF (CRD IV).</p> <p>Lovforslaget gennemfører endvidere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2014/91 af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner (UCITS V-direktivet).</p> <p>Lovforslaget gennemfører også dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og in-</p>	

vesteringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (BRRD).

Lovforslaget gennemfører endvidere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (gennemsigtighedsdirektivet) og sikrer den fortsatte gennemførelse af artikel 21 i gennemsigtighedsdirektivet.

Lovforslaget indfører en bestemmelse om aflæggelse af kontrolbesøg i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (markedsmissbrugsforordningen).

Lovforslaget gennemfører derudover dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (boligkreditdirektivet).

Lovforslaget gennemfører derudover en række ændringer med henblik på at sikre, at den finansielle lovgivning er i overensstemmelse med Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA) retningslinjer om forsvarlige aflønningspolitikker af 21. december 2015.

Lovforslaget gennemfører også en række ændringer med henblik på at sikre, at den finansielle lovgivning er i overensstemmelse med Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds (ESMA) retningslinjer nr. 1293 af 28. oktober 2014 om håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger (regnskabskontrol).

Lovforslaget indebærer en direktivnær gennemførelse af bestemmelserne om startkapital i artiklerne 28, 29 og 31 samt om det individuelle solvensbehov i artikel 73 i CRD IV for så vidt angår kapitalkrav for fondsmæglerselskaber. Endvidere medfører lovforslaget, at det fremadrettet alene er det omkostningskrav, som følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR), der finder anvendelse på fondsmæglerselskaber. Fondsmæglerselskaber, som ikke er omfattet af CRR, vil med lovforslaget ikke længere være underlagt et omkostningskrav. Med lovforslaget gennemføres endvidere artikel 17, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2004/39 af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (MIFID-direktivet).

Lovforslaget indebærer endvidere en direktivnær gennemførelse af bestemmelserne om koncernsolvens i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138 af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

	<p>Dele af de foreslåede aflønningsregler, herunder aflønningsregler indført i forbindelse med implementeringen af UCITS V-direktivet, går videre end påkrævet efter EU-regulering som følge af de politiske aftaler på aflønningsområdet, som indebærer, at der skal gælde ens aflønningsregler for hele den finansielle sektor baseret på aflønningsreglerne i CRD IV, og som endvidere indebærer, at de danske særregler på aflønningsområdet også skal gælde for hele den finansielle sektor.</p> <p>Udfasningen af de danske likviditetskrav til penge- og realkreditinstitutter er ikke direkte en implementering af EU-ret. Med indfasningen af kravet om LCR er der givet medlemsstaterne valgfrihed i forhold til opretholdelsen af nationale likviditetskrav til og med 1. januar 2018, jf. artikel 412, stk. 5, jf. artikel 460 i CRR-forordningen. Fra den 1. januar 2018 er det ikke længere tilladt at have nationale likviditetskrav til kreditinstitutter.</p>	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	Ja X	Nej

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1-3 (§ 1, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 1, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed angiver, hvilke bestemmelser i loven, der finder anvendelse for finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder.

Det fremgår af § 1, stk. 2, 1. pkt., at §§ 77 a-77 d i lov om finansiel virksomhed finder anvendelse på finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder. §§ 77 a-77 d angiver en række krav til variabel aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

§ 1, stk. 2, 2. pkt., angiver de bestemmelser i loven, som finder anvendelse på finansielle holdingvirksomheder.

Med dette lovforslag foreslås det at ændre anvendelsesområdet for reglerne om aflønning i lov om finansiel virksomhed, således at forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder ikke længere er omfattet heraf, jf. pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Som følge heraf foreslås det, at henvisningen til aflønningsreglerne i §§ 77 a-77 d udgår af § 1, stk. 2, 1. pkt., og i stedet indsættes i § 1, stk. 2, 2. pkt. Ændringen foreslås som følge af, at forsikringsholdingvirksomheder med dette lovforslags § 1, nr. 18, 22, 23, 25 og 32, ikke længere er omfattet af §§ 77 a-77 d. Den foreslåede ændring indebærer, at det herefter vil fremgå af § 1, stk. 2, at §§ 77 a-77 d alene finder anvendelse på finansielle holdingvirksomheder. Dette er i overensstemmelse med det med dette lovforslag foreslåede anvendelsesområde for §§ 77 a-77 d.

Derudover foreslås en række ændringer af § 1, stk. 2, som alene sikrer, at alle de bestemmelser, som finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder er underlagt i medfør af lov om finansiel virksomhed, også fremgår af § 1, stk. 2. Finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder bliver ikke underlagt nye krav som følge af disse foreslåede ændringer.

De foretagne ændringer er hovedsageligt ændringer som følge af lov nr. 334 af 31. marts 2015, hvor begrebet blandet holdingvirksomhed blev indført. Blandede holdingvirksomheder blev med nævnte lov underlagt visse regler i lov om finansiel virksomhed, f.eks. kravet i § 71 b i lov om finansiel virksomhed om at udarbejde en koncerngenopretningsplan i tilfælde, hvor den blandede holdingvirksomhed er øverste modervirksomhed i Danmark for en koncern, der mindst har én dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I. § 1, stk. 2, blev ikke opdateret med loven, og bestemmelsen reflekterer derfor ikke i dag de krav, som blandede holdingvirksomheder er underlagt i lov om finansiel virksomhed. Der er således tale om konsekvensrettelser, som ikke blev foretaget ved denne lov.

Der ændres ikke ved, hvilke af lovens bestemmelser, der finder anvendelse for henholdsvis finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder.

Til nr. 4 (§ 1, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

§ 1, stk. 4, angiver de bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, som finder anvendelse på filialer af udenlandske virksomheder her i landet.

Finanstilsynet kan i medfør af § 352, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed indsamle prisoplysninger på boliglån fra

penge- og realkreditinstitutter og offentliggøre disse med henblik på at fremme gennemsigtigheden og priskonkurrencen på det finansielle marked.

Denne hjemmel til Finanstilsynet blev indsat i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1563 af 15. december 2015. Finanstilsynet fik herved mulighed for at oprette og drive et offentligt prissammenligningsværktøj for boliglån, sådan som det blev aftalt i forbindelse med den politiske aftale om håndtering af refinansieringsrisiko af 6. februar 2014. Prisportalens indhold er efterfølgende blevet fastlagt i ”Forståelse mellem regeringen (Venstre), Socialdemokraterne, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti om etablering af en prisportal for boliglån” af 22. december 2015.

Det er hensigten, at Finanstilsynet som opfølgning på disse politiske aftaler inden udgangen af 2016 skal have etableret en prisportal for boliglån, der rummer oplysninger om de faktiske priser på boliglån, som banker og realkreditinstitutter udbyder. Portalen skal give forbrugere, der ønsker at optage boliglån, lettilgængelig og dækkende information om priserne på de boliglån, der udbydes på det danske marked. Prisoplysningerne i portalen vil blive tilvejebragt ved, at penge- og realkreditinstitutter, der udbyder boliglån, løbende indberetter en række prisdata om ydede boliglån via Finanstilsynets og Nationalbankens fælles indberetningssystem. Disse data vil danne grundlag for de prisinformationer, der skal vises i prisportalen.

Da filialer af udenlandske kreditinstitutter også udbyder boliglån på det danske marked, bør disse institutter også indberette prisoplysninger til Finanstilsynet, så prisportalen kan give forbrugerne et fuldstændigt overblik over priserne på boliglån i Danmark.

Med det foreslåede udvides bemyndigelsen til Finanstilsynet i § 352, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed til også at omfatte filialer af kreditinstitutter, således at Finanstilsynet kan indsamle prisoplysninger på boliglån fra filialer af udenlandske kreditinstitutter og offentliggøre disse.

Til nr. 5 (Overskriften til § 1 a og § 1 a i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 1 a i lov om finansiel virksomhed finder §§ 38 og 39 vedrørende danske finansielle virksomheders virksomhed i udlandet ikke anvendelse på investeringsforvaltningsselskaber, der alene har tilladelse til at udøve investeringsforvaltning, administration og markedsføring for specialforeninger, hedgeforeninger m.fl. i henhold til bilag 6, nr. 2-6.

Bilag 6 blev nyaffattet ved lov nr. 615 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v., hvor bl.a. bilagets nr. 2-6 udgik som en konsekvens af, at investeringsforvaltningsselskaber

fremover alene kan administrere UCITS (investeringsforeninger, SIKAV'er og værdipapirfonde). Specialforeninger, hedgeforeninger m.fl. er i dag alternative investeringsfonde omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det foreslås derfor, at den gældende § 1 a ophæves.

Overskriften til § 1 a i lov om finansiel virksomhed har følgende ordlyd: »Særlige regler om anvendelsesområdet for investeringsforvaltningsselskaber«.

Overskriften relaterer sig alene til § 1 a, der med dette lovforslag, foreslås ophævet, hvorfor overskriften som følge heraf også foreslås ophævet.

Til nr. 6 (§ 5, stk. 6, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 5, stk. 6, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed definerer, hvad der i loven forstås ved begrebet solvenskrav. Det fremgår af bestemmelsen, at solvenskrav skal forstås i overensstemmelse med § 124, stk. 3, § 125, stk. 8, og § 126 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Med dette lovforslags § 1, nr. 45, bliver § 125, stk. 8, til § 125, stk. 3. Det foreslås som følge heraf at ændre henvisningen i § 5, stk. 6, nr. 1, til § 125, stk. 8, til § 125, stk. 3.

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 7 (§ 5, stk. 6, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed)

§ 5, stk. 6, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed definerer, hvad der i loven forstås ved begrebet solvensbehov. Det fremgår af bestemmelsen, at solvensbehov skal forstås i overensstemmelse med § 124, stk. 1 og 2, § 125, stk. 1 og 4-7, § 126, stk. 1 og 8, og § 126 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Med dette lovforslags § 1, nr. 43 og 45, bliver § 125, stk. 4, til § 125, stk. 2, og § 125, stk. 5-7, ophæves. Det foreslås som følge heraf at ændre henvisningen i § 5, stk. 6, nr. 2, til § 125, stk. 1 og 4-7, til § 125, stk. 1 og 2.

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 8 (§ 9, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed)

§ 9 i lov om finansiel virksomhed fastlægger virksomhedsområdet, tilladelseskravet og eneretten for virksomheder, der ønsker at drive virksomhed som værdipapirhandler. Endvidere fremgår det af bestemmelsen, at værdipapirhandlere, der ikke er pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller investeringsforvaltningsselskaber, er fondsmæglerselskaber.

Den gældende § 9, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed fastslår, hvilke kapitalkrav der stilles ved etablering af et fondsmæglerselskab. Bestemmelsen gælder alene for fondsmæglerselskaber. Såfremt et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et investeringsforvaltningsselskab også er værdipapirhandler i medfør af § 9, stk. 1, gælder startkapitalkravene for de respektive typer af finansielle virksomheder.

Ifølge den nuværende bestemmelse skal et selskab, der søger om tilladelse som fondsmæglerselskab, have en aktiekapital, der udgør et beløb svarende til mindst 1 mio. euro, såfremt fondsmæglerselskabet ønsker at blive medlem af et reguleret marked, en værdipapircentral eller en clearingcentral. Et selskab skal endvidere have en aktiekapital, der udgør et beløb svarende til mindst 1 mio. euro, hvis selskabet ønsker at udføre en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6, 8 og 9, og afsnit B, nr. 2, nævnte aktiviteter. Det drejer sig om aktiviteterne forretninger for egen regning, afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse, drift af multilaterale handelsfaciliteter, opbevaring og forvaltning for investorers regning, herunder depotvirksomhed m.v. og kredit- eller långivning til en investor.

Andre selskaber, der søger om tilladelse som fondsmæglerselskab, skal efter § 9, stk. 8, have en aktiekapital, der udgør et beløb svarende til mindst 0,3 mio. euro.

Det foreslås at nedsætte kapitalkravene i § 9, stk. 8, så de svarer til EU-lovgivningens minimumskrav, og i den forbindelse foreslås bestemmelsen nyaffattet.

I § 9, stk. 8, 1. pkt., foreslås det, at kravet til startkapitalen for selskaber, der søger om tilladelse til at udføre én eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6, 7, 8 og 9, skal være på 730.000 euro. Det foreslås således at sænke det eksisterende kapitalkrav til EU-lovgivningens minimumskrav, jf. niveauet i artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber (CRD IV). Efter den gældende § 9, stk. 8, er kapitalkravet for selskaber, der søger om tilladelse til at udføre en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6, 8 og 9, nævnte aktiviteter på 1 mio. euro. Kapitalkravet er på 300.000 euro for selskaber, der søger om tilladelse til at udføre aktiviteter nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 7, dvs. placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtelse.

Det foreslås, at aktiviteten ”placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtelse” skal medføre et krav til startkapitalen på mindst 730.000 euro. Baggrunden herfor er direktivnær implementering af CRD IV. I henhold til artikel 28, stk. 2, i CRD IV skal investeringselskaber, der ikke er omfattet af direktivets artikel 29, have en startkapital på mi-

nimum 730.000 euro. Artikel 29 i CRD IV omfatter investeringselskaber, der tilbyder (i) modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer vedrørende finansielle instrumenter, (ii) udførelse af ordrer vedrørende finansielle instrumenter for investorers regning og/eller (iii) forvaltning af individuelle investeringsporteføljer bestående af finansielle instrumenter, hvilket svarer til aktiviteterne omfattet af bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2 og 4, til lov om finansiel virksomhed. Disse selskaber med en begrænset tilladelse er som udgangspunkt underlagt et startkapitalkrav på 125.000 euro. Investeringselskaber, der har tilladelse til aktiviteten placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtelse, er ikke omfattet af artikel 29 i CRD IV, hvormed disse selskaber omfattes af kravet i artikel 28, stk. 2, i CRD IV, om en startkapital på 730.000 euro.

Efter den gældende § 9, stk. 8, er selskaber, der ønsker tilladelse til den i bilag 4, afsnit B, nr. 2, nævnte aktivitet, underlagt det højeste krav til aktiekapitalen på 1 mio. euro. Aktiviteten nævnt i bilag 4, afsnit B, nr. 2, er kredit- eller långivning til en investor, således at denne kan udføre en transaktion med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter, såfremt den virksomhed, der yder kreditten eller lånet, deltager i transaktionen. Det foreslås, at denne aktivitet fremadrettet i overensstemmelse med CRD IV ikke kræver det højeste kapitalkrav, medmindre selskabet tillige ønsker at udføre en eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6, 7, 8 og 9.

Herudover foreslås det, at det ikke i sig selv medfører et særligt krav til startkapitalen for fondsmæglerselskaber, som ønsker at blive medlem af et reguleret marked, en værdipapircentral eller en clearingcentral. Baggrunden herfor er, at sådanne selskaber vil skulle have tilladelse til handel for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, til lov om finansiel virksomhed, og vil som følge heraf blive omfattet af det højeste kapitalkrav på 730.000 euro. Det gældende krav til startkapitalen for fondsmæglerselskaber, der ønsker at blive medlem af et reguleret marked, en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, er et nationalt krav, som ikke kommer fra CRD IV.

Derudover foreslås det i § 9, stk. 8, 2. pkt., at selskaber, der søger om tilladelse til at drive fondsmæglervirksomhed, som ønsker at opbevare kunders midler eller værdipapirer, og som ønsker tilladelse til at udføre en eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, skal have en startkapital på mindst 125.000 euro. Det drejer sig om aktiviteterne modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer, udførelse af ordrer, skønsmæssig porteføljepleje og investeringsrådgivning. Størrelsen på startkapitalen for selskaber med tilladelse til at udøve de nævnte aktiviteter gennemfører artikel 29, stk. 1, i CRD IV.

Efter den gældende § 9, stk. 8, er det alene de tilladte aktiviteter i bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed, som

er afgørende for størrelsen af kapitalkravet, og dermed ikke om et selskab ønsker at opbevare kunders midler eller værdipapirer.

Endelig foreslås det i § 9, stk. 8, 3. pkt., at selskaber, der søger om tilladelse til at drive fondsmæglervirksomhed til at udføre en eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, skal vælge mellem tre mulige krav til startkapital og/eller dækning. De aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, udgør modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer, udførelse af ordrer, skønmæssig porteføljepleje og investeringsrådgivning,

Således foreslås det i § 9, stk. 8, 3. pkt., nr. 1, at selskaber, der søger om tilladelse til at udføre én eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, for det første kan vælge at have en startkapital, der udgør et beløb svarende til mindst 50.000 euro.

Endvidere foreslås det i § 9, stk. 8, 3. pkt., nr. 2, at disse selskaber for det andet kan vælge at tegne en erhvervsansvarsforsikring, som dækker hele Den Europæiske Union, eller at opnå anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav som følge af pligtforsømmelse. Dækningen skal i begge tilfælde være på mindst 1 mio. euro for hvert erstatningskrav og samlet mindst 1,5 mio. euro i alt om året for alle krav.

Endelig foreslås det i § 9, stk. 8, 3. pkt., nr. 3, at disse selskaber for det tredje kan vælge at have en kombination af startkapital og erhvervsansvarsforsikring i en form, som giver en dækning, der svarer til de to første muligheder. Den valgte dækning skal ikke alene være til stede på det tidspunkt, tilladelsen meddeles af Finanstilsynet, men også fremover. Selskabet har dog mulighed for at ændre dækningstype således, at et selskab, der eksempelvis starter med at opfylde kravet om at have en startkapital på 50.000 euro, senere kan ændre dækning til i stedet at have eksempelvis en erhvervsansvarsforsikring. Kravet til startkapital og/eller en erhvervsansvarsforsikring er i overensstemmelse med artikel 31, stk. 1, i CRD IV.

Fondsmæglerselskaber, der ønsker en meget begrænset tilladelse i form af tilladelse til aktiviteterne modtagelse og formidling af ordrer og/eller investeringsrådgivning kan dermed undgå at skulle opføre samt overholde et krav til kapitalgrundlaget, såfremt de vælger erhvervsansvarsforsikringen eller anden tilsvarende garanti omfattet af § 9, stk. 8, 3. pkt., nr. 2. Dog skal det bemærkes, at samtlige fondsmæglerselskaber er omfattet af kravet i § 12, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, om at finansielle virksomheder skal være aktieselskaber. Dette indebærer, at selskabslovens kapitalkrav til selskabskapital for aktieselskaber fortsat skal iagttages

og er særskilt gældende uanset ændring af kravene til selskabets kapitalgrundlag i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås desuden at ændre kravet til fondsmæglerselskabers startkapital, således at dette ikke længere er et krav til aktiekapitalen, men i stedet bliver et krav til startkapital. Med startkapital forstås i denne henseende et krav til kapitalgrundlagets størrelse på tilladelsestidspunktet. Som anført ovenfor skal startkapitalen ikke alene være til stede på det tidspunkt, hvor tilladelsen meddeles af Finanstilsynet, men også herefter. Dermed opnås en mere direktivnær gennemførelse af CRD IV, idet direktivet også anvender begrebet startkapital. Dog skal selskabslovens krav til selskabskapital særskilt iagttages som anført ovenfor.

I det tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab ønsker tilladelse til en kombination af aktiviteter, som er omfattet af forskellige startkapitalkrav, der er det det højeste kapitalkrav, som finder anvendelse.

Konsekvenserne ved dette forslag er, at der er flere selskaber, der får mulighed for at ansøge om tilladelse som fondsmæglerselskab, idet kravene til startkapital sænkes og i visse tilfælde kan erstattes af en erhvervsansvarsforsikring eller lignende garanti.

Til nr. 9 (§ 9, stk. 11 og 12, i lov om finansiel virksomhed)

§ 9 i lov om finansiel virksomhed fastlægger virksomhedsområdet, tilladelseskravet og eneretten for virksomheder, der ønsker at drive virksomhed som værdipapirhandler. Ifølge den nuværende § 9, stk. 8, skal et selskab, der søger om tilladelse som fondsmæglerselskab, have en aktiekapital, der udgør et beløb svarende til 300.000 euro eller 1 mio. euro afhængig af selskabets aktiviteter. Efter den gældende § 9, stk. 8, er det alene de tilladte aktiviteter i bilag 4, afsnit A, til lov om finansiel virksomhed, som er afgørende for størrelsen af kapitalkravet, og dermed ikke om et selskab ønsker at opbevare kunders midler eller værdipapirer. Endvidere er det efter den gældende bestemmelse ikke muligt at erstatte kravet helt eller delvist med en erhvervsansvarsforsikring.

Det foreslås at indføre et nyt stk. 11, der indeholder krav om, at fondsmæglerselskaber, der er omfattet af den foreslåede § 9, stk. 8, 3. pkt., én gang om året skal indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomheden ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer. Den foreslåede § 9, stk. 8, 3. pkt., fastslår, at et selskab, der søger om tilladelse til at udføre en eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, skal vælge mellem tre mulige krav til startkapital og/eller dækning, jf. lovforslagets § 1, nr. 8. Dette indebærer krav om en startkapital, der udgør et beløb svarende til mindst 50.000 euro og/eller en erhvervsansvarsforsikring. Såfremt selskabet opbevarer kunders midler eller værdipapirer, er startkapitalkravet mindst 125.000

euro eller 730.000 euro afhængig af selskabets aktiviteter. Som følge heraf bliver det i modsætning til gældende ret fremadrettet afgørende for størrelsen af et selskabs kapitalkrav, hvorvidt et selskab opbevarer kunders midler eller værdipapirer. Som følge heraf skal de omfattede selskaber én gang om året erklære, at selskabet ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer. Den indsendte erklæring skal være underskrevet af selskabet bestyrelse og direktion.

Endvidere foreslås det med det foreslåede stk. 11, at fondsmæglerselskaber, der har valgt at have en erhvervsansvarsforsikring, én gang årligt skal indsende erklæring om, at virksomhedens erhvervsansvarsforsikring opfylder betingelserne i § 9, stk. 8, 3. pkt., nr. 2 og 3. Erklæringen skal være underskrevet af fondsmæglerselskabets bestyrelse og direktion. Finanstilsynet vil derved kunne påse, at kravet om en ansvarsforsikring eller lignende dækning er opfyldt.

Forslaget gennemfører artikel 17, stk. 1, i MiFID-direktivet, der fastslår en pligt for landene inden for Den Europæiske Union til at føre tilsyn med, at investeringselskaber løbende opfylder de driftsbetingelser, der stilles efter lovgivningen.

Det foreslås at indføre et nyt stk. 12, som bemyndiger Finanstilsynet til at udstede nærmere regler om den i stk. 8, 3. pkt., nævnte erhvervsansvarsforsikring. Bemyndigelsen kan udnyttes til udstedelse af en bekendtgørelse med nærmere regler om erhvervsansvarsforsikringen. Dette omfatter nærmere regler om bl.a. erhvervsansvarsforsikringens sammensætning og dækning, herunder dækning ved et fondsmægler-selskabs ophør.

Til nr. 10 (§ 14, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

§ 14, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed angiver betingelserne for, at Finanstilsynet kan meddele tilladelse til pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber.

Det foreslås at indsætte et nyt § 14, stk. 7, hvorefter et pengeinstituts eller et realkreditinstituts tilladelse endvidere betinges af, at medlemmerne af ansøgerens bestyrelse og direktion opfylder kravet om afsættelse af tilstrækkelig tid, jf. § 64 a i lov om finansiel virksomhed, og at ansøgerens bestyrelse opfylder kravene til tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring, jf. § 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Ændringen medfører, at meddelelse af tilladelse til et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, udover de i stk. 1 anførte betingelser, vil være betinget af, at medlemmerne af ansøgerens bestyrelse og direktion på tilladelsestidspunktet opfylder kravet om afsættelse af tilstrækkelig tid i § 64 a i lov om finansiel virksomhed, og at ansøgerens bestyrelse opfylder det kollektive kompetencekrav i § 70, stk. 4, i lov om finan-

siel virksomhed. Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 13, stk. 1, jf. artikel 91, stk. 1, i CRD IV.

§ 64 a i lov om finansiel virksomhed indeholder et generelt krav om, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem. Ledelsesmedlemmet skal løbende vurdere, om den pågældende har afsat tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem, og vurderingen skal inddrage virksomhedens størrelse, organisation og kompleksitet. § 64 a blev indsat i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 268 af 25. marts 2014 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 24, i L 133 som fremsat den 7. februar 2014.

§ 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed pålægger bestyrelsen i finansielle virksomheder at sikre, at bestyrelsen samlet set har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici. § 70, stk. 4, blev indsat i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 268 af 25. marts 2014 om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 28, i L 133 som fremsat den 7. februar 2014.

Den foreslåede ændring indebærer som beskrevet oven for, at § 64 a og § 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed skal være opfyldt, førend Finanstilsynet kan give tilladelse til et pengeinstitut eller et realkreditinstitut. Hidtil har disse virksomheder skulle opfylde kravene fra det tidspunkt, hvor de blev meddelt tilladelse.

Den foreslåede ændring medfører således, at Finanstilsynet fremover skal vurdere, om medlemmerne af ansøgerens bestyrelse og direktion opfylder kravet om afsættelse af tilstrækkelig tid i § 64 a, og om bestyrelsen opfylder det kollektive kompetencekrav i § 70, stk. 4, når et pengeinstitut eller et realkreditinstitut ansøger om tilladelse til at drive den pågældende virksomhed.

§ 64 a og § 70, stk. 4, blev indsat i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 268 af 25. marts 2014. § 64 a gennemfører artikel 91, stk. 2, i CRD IV, og § 70, stk. 4, gennemfører artikel 91, stk. 7, i CRD V. Det fremgår af tilladelsesbestemmelsen i artikel 13, stk. 1, i CRD IV, at det er en betingelse for meddelelse af tilladelse til at drive virksomhed som kreditinstitut, at medlemmerne af ledelsesorganet opfylder kravene i artikel 91, stk. 1. Artikel 91, stk. 1, henviser bl.a. til artikel 91, stk. 2 og 7, hvoraf følger kravet om, at ledelsesmedlemmer skal afsætte tilstrækkelig tid, og det kollektive kompetencekrav for bestyrelsen.

Den foreslåede ændring implementerer således artikel 13, stk. 1, jf. 91, stk. 1, i CRD IV.

Såfremt Finanstilsynet efter en konkret vurdering finder, at medlemmerne af en ansøgers bestyrelse eller direktion ikke kan afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem, eller at medlemmerne af en ansøgers bestyrelse ikke har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå ansøgerens forventede aktiviteter og de hermed forbundne risici, vil Finanstilsynet afslå virksomhedens anmodning om tilladelse. Et afslag på ansøgning om tilladelse skal begrundes, jf. § 14, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed og kan indbringes for domstolene af virksomheden.

Til nr. 11 (§ 30, stk. 3, nr. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 30 i lov om finansiel virksomhed regulerer udenlandske virksomheder i Danmark.

Efter § 30, stk. 3, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed kan en filial af et udenlandsk administrationsselskab, jf. § 5, stk. 1, nr. 5, administrere investeringsinstitutter og andre kollektive investeringsforetagender, der er godkendt i hjemlandet.

Som følge af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde, som gælder for forvaltere, der forvalter alle typer fonde, som ikke er UCITS, udgik investeringsinstitutter og andre kollektive investeringsforetagender af lov om investeringsforeninger m.v. og blev i stedet omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde. Filialer af administrationsselskaber kan herefter alene administrere UCITS, og forslaget er en følge heraf.

Det foreslås derfor, at § 30, stk. 3, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed ophæves.

Ændringen har ikke indholdsmæssig betydning, da filialer af administrationsselskaber alene kan administrere UCITS, og investeringsinstitutter og andre kollektive investeringsforetagender er alternative investeringsfonde omfattet af i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde mv.

Til nr. 12 (§ 30, stk. 6, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 30 i lov om finansiel virksomhed regulerer udenlandske virksomheder i Danmark.

Det følger af § 30, stk. 6, 2. pkt., at når et administrations-selskab ønsker at tilbyde administration her i landet, jf. bilag 6, nr. 7, skal Finanstilsynet fra hjemlandets kompetente myndighed modtage en bekræftelse på, at selskabet er god-

kendt efter UCITS-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EU af 8 af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)), en beskrivelse af omfanget af selskabets tilladelse og eventuelle begrænsninger i, hvilke investeringsinstitutter selskabet har tilladelse til at administrere samt en beskrivelse af selskabets risikostyringsproces og procedurer for behandling af klager fra investorer.

§ 30, stk. 6, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed henviser til bilag 6, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Bilag 6 blev nyaffattet ved lov nr. 615 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v., hvor bl.a. bilagets nr. 7 udgik. Efter dagældende bilag 6, nr. 7, kunne et investeringsforvaltningsselskab eller administrationsselskab få tilladelse til at administrere andre UCITS. Det følger af § 10, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at investeringsforvaltningsselskaber og administrationsselskaber, der opfylder betingelserne i § 1, stk. 3, og §§ 30 eller 31, har eneret til at udøve den daglige ledelse af investeringsforeninger og administrere andre UCITS.

Det foreslås på denne baggrund, at henvisningen til bilag 6, nr. 7, i § 30, stk. 6, 2. pkt., udgår.

Ændringen har ikke indholdsmæssig betydning, da Finanstilsynet stadig i de tilfælde, hvor en filial af et udenlandsk administrationsselskab ønsker at tilbyde administration i Danmark, som hidtil skal modtage det i § 30, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed angivne materiale fra hjemlandets kompetente myndigheder.

Til nr. 13 (§ 31, stk. 1, 5. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 31 i lov om finansiel virksomhed regulerer, hvornår udenlandske virksomheder kan yde tjenesteydelser i Danmark.

Det følger af § 31, stk. 1, 5. pkt., at når et administrations-selskab ønsker at tilbyde administration her i landet, jf. bilag 6, nr. 7, efter den gældende § 30, stk. 6, 2. pkt., skal Finanstilsynet fra hjemlandets kompetente myndighed modtage en bekræftelse på, at selskabet er godkendt efter UCITS-direktivet, en beskrivelse af omfanget af selskabets tilladelse og eventuelle begrænsninger i, hvilke investeringsinstitutter selskabet har tilladelse til at administrere samt en beskrivelse af selskabets risikostyringsproces og procedurer for behandling af klager fra investorer.

§ 31, stk. 1, 5. pkt., i lov om finansiel virksomhed henviser til lovens bilag 6, nr. 7.

Bilag 6 blev nyaffattet ved lov nr. 615 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v., hvor bl.a. bilagets nr. 7 udgik. Efter dagældende bilag 6, nr. 7, kunne et investeringsforvaltningsselskab eller administrationsselskab få tilladelse til at administrere andre UCITS. Det følger af § 10, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at investeringsforvaltningsselskaber og administrationsselskaber, der opfylder betingelserne i § 1, stk. 3, og §§ 30 eller 31, har eneret til at udøve den daglige ledelse af investeringsforeninger og administrere andre UCITS.

Det foreslås på denne baggrund, at henvisningen til bilag 6, nr. 7, i § 31, stk. 1, 5. pkt., udgår.

Ændringen har ikke indholdsmæssig betydning, da Finanstilsynet i de tilfælde, hvor et udenlandsk administrationsselskab ønsker at tilbyde administration i Danmark som hidtil skal modtage det i § 31, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed angivne materiale fra hjemlandets kompetente myndighed.

Til nr. 14 (§ 31, stk. 3, nr. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 31, stk. 3, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed kan et administrationsselskab som grænseoverskridende tjenesteydelse administrere investeringsinstitutter og andre kollektive investeringsforetagender, der er godkendt i hjemlandet.

Som følge af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde, som gælder for forvaltere, der forvalter alle typer fonde, som ikke er UCITS, udgik investeringsinstitutter og andre kollektive investeringsforetagender af lov om investeringsforeninger m.v. og blev i stedet omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde. Administrationsselskaber kan herefter alene som grænseoverskridende tjenesteydelse administrere UCITS, og forslaget er en følge heraf.

Det foreslås derfor, at § 31, stk. 3, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed ophæves.

Ændringen har ikke indholdsmæssig betydning, da filialer af administrationsselskaber alene kan administrere UCITS.

Til nr. 15 (§ 71, stk. 1, nr. 8 og 9, i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed skal en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed og en forsikringsholdingvirksomhed have effektive former for virksomhedsstyring. Virksomhederne har i medfør af § 71, stk. 1, nr. 9, pligt til at udarbejde en skriftlig lønpolitik, der

er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

Med dette lovforslags § 1, nr. 30, foreslås det at flytte virksomhedernes pligt til at udarbejde en skriftlig lønpolitik fra § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed til § 77 d, stk. 1. Dette foreslås med henblik på at undtage forsikrings-selskaber og forsikringsholdingvirksomheder fra aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed, herunder kravet om udarbejdelse af en skriftlig lønpolitik. § 71 i lov om finansiel virksomhed gælder for alle finansielle virksomheder, hvorimod det foreslåede § 77 d, stk. 1, kun finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder. Der henvises til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger om udsondring af aflønningsregler for forsikrings-selskaber og forsikringsholdingvirksomheder.

Forslaget er uden indholdsmæssige ændringer til selve bestemmelsen om udarbejdelse af en skriftlig lønpolitik. De specielle bemærkninger til det foreslåede § 77 d, stk. 1, opdateres dog på baggrund af praksis og Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds retningslinjer om forsvarlige lønpolitikker af 21. december 2015. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 77 d, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 30.

Da kravet om udarbejdelse af en skriftlig lønpolitik for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder foreslås indført i § 77 d, stk. 1, jf. § 1, nr. 30, i dette lovforslag, foreslås det, at § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed udgår.

Til nr. 16 (§ 75, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 75, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at hvis et medlem af en finansiel virksomheds bestyrelse eller direktion, den eksterne revision eller den ansvarshavende aktuar må formode, at den finansielle virksomhed ikke opfylder kapitalkravet efter bl.a. § 125, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, skal den pågældende straks meddele dette til Finanstilsynet.

Med dette lovforslags § 1, nr. 43, bliver § 125, stk. 4, til § 125, stk. 2. Det foreslås som følge heraf at ændre henvisningen i § 75, stk. 3, til § 125, stk. 4, til § 125, stk. 2.

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 17 (§ 77, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 77, stk. 5, at den eksterne revisor årligt skal gennemgå den finansielle virksomheds retningslinjer for kontrol med overholdelse af spekulationsforbuddet i § 77,

stk. 1 og 2. Formålet med bestemmelserne i § 77 er at hindre konflikter mellem den finansielle virksomheds interesser og egeninteressen hos en person, der er omfattet af spekulationsforbuddet.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under Finanstilsynets tilsyn, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden.

Virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, må således selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for virksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til virksomhedens ledelse skal gives på anden vis. De internationale revisionsstandarder pålægger fortsat revisor at kommunikere en række oplysninger til den reviderede virksomheds ledelse.

Der henvises til pkt. 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at indsætte et nyt punktum i § 77, stk. 5, der indebærer, at de oplysninger, som er omfattet af bestemmelsen, skal fremgå af anden tilsvarende dokumentation, hvis virksomheden ikke fører en revisionsprotokol.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til en virksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Den krævede oplysning og de krævede erklæringer fra virksomhedens eksterne revisor skal fortsat være indeholdt i revisionsprotokollen, hvis der føres en revisionsprotokol.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport, herunder de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive i den forbindelse. Forslaget vedrører alene det forhold, at disse oplysninger og erklæringer skal afgives i anden tilsvarende dokumentation i de tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører en revisionsprotokol.

Lovforslagets § 1, nr. 73, indebærer, at de virksomheder, som ikke fører en revisionsprotokol, skal indsende den anden tilsvarende dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder, til Finanstilsynet i stedet for kopi af revisionsprotokollen. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 73, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 18 (§ 77 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 a i lov om finansiel virksomhed fastsætter krav for finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingsvirksomheders variable aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Det foreslås at ændre anvendelsesområdet for § 77 a, stk. 1, så det fremgår, at bestemmelsen finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, fondsmæglerselskaber og finansielle holdingvirksomheder. Ved den foreslåede ændring udgår forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder af opremsningen af virksomheder, som omfattes af bestemmelsen. Der er tale om en ændring som følge af forslagets § 1, nr. 18, 22, 23, 25 og 32, om at undtage forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fra aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed. Der er ikke yderligere ændringer til bestemmelsen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4 samt lovforslagets § 1, nr. 38, vedrørende den foreslåede § 77 i med tilhørende bemærkninger.

Til nr. 19 (§ 77 a, stk. 1, nr. 4, 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 a, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed fastsætter et instrumentkrav til finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingsvirksomheders variable aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Som konsekvens af, at det foreslås at ændre anvendelsesområdet for § 77 a i lov om finansiel virksomhed, således at bestemmelserne ikke længere finder anvendelse på forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, foreslås det at ophæve det særlige krav i § 77 a, stk. 1, nr. 4, 4. pkt., om, at mindst 50 pct. af variable lønde dele skal bestå af efterstillet gæld i forsikringsselskabet.

Endvidere implementerer forslaget Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2014/91 af 23. juni 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner (UCITS V-direktivet) artikel 14 b, stk. 1, litra m, om instrumentkrav for investeringsforvaltningsselskaber. § 77 a, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed indeholder i dag instrumentkrav for investeringsforvaltningsselskaber, som er indført på baggrund af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor. Instrumentkravet for investeringsforvaltningsselskaber i §

77 a, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed er oprindeligt indsat i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1125 af 23. september 2011 (lovforslag L 49 af 9. november 2010, § 1, nr. 24). Instrumentkravet præciseres på baggrund af implementeringen af CRD IV i lov nr. 183 af 18. februar 2015 (lovforslag L 133 af 7. februar 2014, § 1, nr. 38), således at kategorierne af instrumenter svarer til CRD IV's opremssning.

Det foreslås at indsætte et nyt § 77 a, stk. 1, nr. 4, 4. pkt., som indebærer, at investeringsforvaltningsselskabet med forbehold for dets retlige struktur, dets fondsregler og vedtægter skal sikre sig, at mindst 50 pct. af en variabel løndel til medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere på beregningstidspunktet skal bestå af andele, kapitalandele eller instrumenter knyttet til kapitalandele i de forvaltede danske UCITS eller investeringsforvaltningsselskabet. Det eksisterende instrumentkrav for investeringsforvaltningsselskaber tilpasses hermed i henhold til UCITS V-direktivet til selskabernes struktur, og forslaget har til formål at lette selskabernes muligheder for at udstede instrumenter som variabel løn.

Hvis en væsentlig risikotager kun er væsentlig risikotager i forhold til investeringsforvaltningsselskabet eller én eller en del af de forvaltede UCITS (dvs. kun kan påvirke risikoprofilen for én eller en del af de forvaltede UCITS), udstedes der kun kapitalandele og instrumenter m.v. i investeringsforvaltningsselskabet eller i den eller de UCITS, som den pågældende er udpeget som væsentlig risikotager i forhold til. Hvis et investeringsforvaltningsselskab f.eks. forvalter UCITS x, y og z, og den ansatte kun er væsentlig risikotager i forhold til både UCITS x og UCITS y, udstedes halvdelen af de krævede kapitalandele og instrumenter m.v. i hver af de pågældende UCITS. Andelen af kapitalandele og instrumenter m.v. fordeles således forholds-mæssigt i de UCITS, som den pågældende er væsentlig risikotager i forhold til, for herved at minimere den ansattes incitament til at påtage sig overdrevne risici på vegne af de pågældende UCITS, jf. ESMA's retningslinjer af 31. marts 2016 om forsvarlige lønpolitikker i henhold til UCITS V-direktivet og FAIF-direktivet, retningslinjenummer 135.

Har en ansat i investeringsforvaltningsselskabet kun væsentlig indflydelse på en UCITS risikoprofil (og hermed identificeret som væsentlig risikotager i forhold til den UCITS), bør investeringsforvaltningsselskabet overveje, om den ansattes økonomiske interesse for den pågældende UCITS er så stor, at den ansattes kapitalandel eller instrumentandel bør være udstedt i andre UCITS eller i investeringsforvaltningsselskabet. Dette mindsker risikoen for overdreven risikotagning for så vidt angår den UCITS, hvor den ansatte er væsentlig risikotager.

UCITS V-direktivet angiver ikke en nærmere definition af instrumenter knyttet til kapitalandele.

Ved instrumenter knyttet til kapitalandele må forstås f.eks. aktiebaserede instrumenter, som fantom-aktier, der baserer sig på markedsværdien af aktierne i investeringsforvaltningsselskabet og i de forvaltede UCITS uden at udgøre en egentlig aktie med en tilhørende ejerandel i investeringsforvaltningsselskabet, samt andre instrumenter, der på tilsvarende vis baserer sig på værdien af kapitalandele i investeringsforvaltningsselskabet uden at udgøre en egentlig aktie med en tilhørende ejerandel i investeringsforvaltningsselskabet. Begrebet omfatter eksempelvis aktieoptioner og optioner vedrørende andre kapitalandele end aktier.

Det bemærkes, at aflønning med optioner for så vidt angår medlemmer af bestyrelsen og direktionen er begrænset til at udgøre maksimalt 12,5 pct. af honoraret eller den faste grundløn inklusive pension, jf. § 77 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

For så vidt angår instrumenter, der afspejler de forvaltede UCITS værdi, må disse instrumenter have en tabsabsorberingskapacitet, der er sammenlignelig med andele, kapitalandele og instrumenter baseret på værdien af kapitalandele. Hvis der benyttes instrumenter, der baseres på værdiansættelse fra en tredjepart, er det afgørende, at denne tredjepart er uvildig og uafhængig.

Kravet om, at mindst 50 pct. af den variable løn skal bestå af kapitalandele og instrumenter m.v., skal opfyldes på tidspunktet for beregningen af den variable løndel (beregningstidspunktet). Ved beregningstidspunktet forstås det tidspunkt, hvor opgørelsen af den variable løn, der sker i henhold til de kriterier, der ligger til grund for beregningen af den variable løns størrelse i henhold til aftalen mellem investeringsforvaltningsselskabet og den pågældende modtager (ledelsesmedlem og væsentlig risikotager), foretages.

Ved fordelingen af den beregnede variable løndel på henholdsvis kontanter og kapitalandele og instrumenter m.v. skal værdiansættelsen af de pågældende kapitalandele og instrumenter m.v. ske efter anerkendte værdiansættelsesmetoder.

I 5. pkt. foreslås det på baggrund af artikel 14 b, stk. 1, litra m, i UCITS V-direktivet, at minimumskravet om, at mindst 50 pct. af den variable løn skal bestå af kapitalandele og instrumenter m.v., ikke finder anvendelse, hvis forvaltningen af UCITS udgør mindre end 50 pct. af den samlede portefølje, som forvaltes af investeringsforvaltningsselskabet. En væsentlig del af den variable løn skal således stadig bestå af kapitalandele og instrumenter m.v., men en væsentlig del udgør i disse situationer ikke nødvendigvis 50 pct. Det må vurderes i den konkrete situation, hvad der forstås ved en væsentlig del. Der kan bl.a. lægges vægt på, hvor stor en andel af den forvaltede portefølje, der udgøres af UCITS. Hvis forvaltning af UCITS udgør mindre end 50 pct. af en inve-

steringsforvalters balance, og investeringsforvalteren samtidig har tilladelse som forvalter af alternative investeringsfonde, vil investeringsforvaltningsselskabet være omfattet af aflønningsreglerne i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., såfremt forvaltning af AIF'er udgør en større del af balancen end forvaltning af UCITS. Herudover kan forvalteren have tilladelse til skønsommæssig porteføljepleje.

Finanstilsynet vil i forbindelse med sit tilsyn lægge vægt på ESMA's retningslinjer for forsvarlige aflønningspolitikker i henhold til direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde (2013/232) og "Guidelines on sound remuneration policies under the UCITS Directive and AIFMD" (2016/411).

Til nr. 20 og 21 (§ 77 a, stk. 1, nr. 6, og § 77 a, stk. 1, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 a i lov om finansiel virksomhed fastsætter krav til finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingsvirksomheders variable aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Som konsekvens af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 18, foreslås det, at alle henvisninger i § 77 a, der udelukkende relaterer sig til forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder, ophæves eller udgår.

Det foreslås på den baggrund, at henvisningerne til kravet til minimumsbasis kapitalen for gruppe 2-forsikringsselskaber i § 126, stk. 2 og 3, solvenskapitalkravet for gruppe 1-forsikringsselskaber i § 126 c, stk. 1-4, og solvenskapitalkravet for forsikringskoncerner i § 175 b, stk. 1, 3 og 4, udgår af *stk. 1, nr. 6*. Tilsvarende udgår henvisningen til § 248, stk. 1, af *stk. 1, nr. 7*, da denne bestemmelse vedrører genoprettelse af forsikringsselskaber.

Gruppe 1-forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder, der har et gruppe 1-forsikringsselskab som datterselskab, er omfattet af aflønningsreglerne i Solvens II-forordningen og vil ligeledes blive omfattet af aflønningsbekendtgørelsen for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder, som vil supplere aflønningsreglerne i Solvens II-forordningen. Aflønningsbekendtgørelsen for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder vil ligeledes omfatte gruppe-2 forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder, som ikke har et gruppe 1-forsikringsselskab som datterselskab. Der vil dels blive indført aflønningsregler i henhold til de politiske aftaler om aflønning, og for så vidt angår gruppe 2-forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder vil der blive indført aflønningsregler i bekendtgørelsen, som er sammenlignelige med aflønningsreglerne i Solvens II-forordningen.

Til nr. 22 (§77 a, stk. 2, og § 77 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed angiver et loft for, hvor stor en del af den faste løn til bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingsvirksomheder der må bestå af aktieoptioner.

§ 77 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed angiver et loft for, hvor stor den variable løndel må være til bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingsvirksomheder, der modtager eller har fået tilsagn om statsstøtte.

Det foreslås at ændre anvendelsesområdet for disse bestemmelser, så det fremgår, at de pågældende bestemmelser finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, fondsmæglerselskaber og finansielle holdingvirksomheder. Ved de foreslåede ændringer udgår forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder af opremsningen af virksomheder, som omfattes af bestemmelserne. Der er tale om ændringer som følger af forslaget § 1, nr. 18, 22, 23, 25 og 32, om at undtage forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fra aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4 samt til lovforslagets § 1, nr. 38, vedrørende den foreslåede § 77 i med tilhørende bemærkninger.

Til nr. 23 (§ 77 a, stk. 3-6, i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 a, stk. 3-6, i lov om finansiel virksomhed fastsætter krav til den variable aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingsvirksomheder.

Det foreslås at ændre anvendelsesområdet for bestemmelserne, så det fremgår, at bestemmelserne finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, fondsmæglerselskaber og finansielle holdingvirksomheder. Ved de foreslåede ændringer udgår forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder af opremsningen af virksomheder, som omfattes af bestemmelserne. Der er tale om ændringer som følge af forslaget § 1, nr. 18, 22, 23, 25 og 32, om at undtage forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fra aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4 samt til lovforslagets § 1, nr. 38, vedrørende den foreslåede § 77 i med tilhørende bemærkninger.

Til nr. 24 (§ 77 a, stk. 7-9. i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed indeholder krav om, at en lønpolitik skal skelne mellem kriterier for fastsættelse af henholdsvis de faste og variable lønde.

§ 77 a, stk. 8, indeholder en bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om de i § 77 a, stk. 1-7, nævnte forhold om aflønning. Bestemmelsen indeholder en bemyndigelse til fastsættelse af regler om aflønning i finansielle virksomheder for bestyrelse og ansatte. Bekendtgørelse nr. 818 af 27. juni 2014 om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder m.fl. er udstedt med hjemmel i § 77 a, stk. 8.

§ 77 a, stk. 9, indeholder en bemyndigelse til erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Udsondring af forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fra §§ 77 a - 77 d i lov om finansiel virksomhed har givet anledning til at justere generelt i aflønningsreglernes struktur. Bekendtgørelse nr. 818 af 27. juni 2014 om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder indeholder i forvejen en række krav til lønpolitikken, og indholdet af § 77 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed hører emnemæssigt sammen med denne del af bekendtgørelsen.

Det foreslås på denne baggrund at ophæve § 77 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed med henblik på indførelse af tilsvarende krav i bekendtgørelse om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder m.v.

Som konsekvens af udsondringen af aflønningsreglerne for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder samles hjemmelsbestemmelserne i de foreslåede §§ 77 i og 77 h, idet der skal laves særskilte hjemmelsbestemmelser dels for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder og dels for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder. Det foreslås på den baggrund at slette hjemmelsbestemmelserne i § 77 a, stk. 8-9. Bemyndigelsen til at udstede aflønningsregler for finansielle virksomheder vil blive tildelt erhvervs- og vækstministeren.

Til nr. 25 (§ 77 c, stk. 1, og § 77 d, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed regulerer nedsættelse af et aflønningsudvalg i finansielle virksomheder,

finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder.

Det foreslås at ændre anvendelsesområdet for disse bestemmelser, så det fremgår, at de pågældende bestemmelser finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, fondsmæglerselskaber og finansielle holdingvirksomheder. Ved de foreslåede ændringer udgår forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder af opremsningen af virksomheder, som omfattes af bestemmelserne. Der er tale om ændringer som følge af forslaget § 1, nr. 18, 22, 23, 25 og 32, om at undtage forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fra aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed. Der er ikke yderligere ændringer til bestemmelserne.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4 samt til lovforslaget § 1, nr. 38, vedrørende den foreslåede § 77 i med tilhørende bemærkninger.

Til nr. 26 (§ 77 c, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 c, stk. 2, regulerer nedsættelsen af aflønningsudvalg i koncerner.

Det foreslås at ændre anvendelsesområdet for bestemmelsen, således at henvisningen til forsikringsholdingvirksomheder udgår. Der er tale om ændringer som følge af forslaget § 1, nr. 18, 22, 23, 25 og 32, om at undtage forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fra aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed. Der er ikke yderligere ændringer til bestemmelserne.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4 samt til lovforslaget § 1, nr. 38, vedrørende den foreslåede § 77 i med tilhørende bemærkninger.

Til nr. 27 (§ 77 c, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 c, stk. 3, fastsætter krav til sammensætningen af aflønningsudvalget.

Det foreslås i § 77 c, stk. 3, 2. pkt., at præcisere, at medlemmerne af aflønningsudvalget skal have den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge virksomhedens lønpolitik og praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter, navnlig for så vidt angår tilpasning af virksomhedens aflønningsstruktur til virksomhedens risikoprofil og forvaltning af kapital og likviditet.

Det foreslås, at § 77 c, stk. 3, 2. pkt., præcisere de kollektive kompetencekrav til aflønningsudvalget, således at for-

manden og medlemmerne af aflønningsudvalget skal have den fornødne viden, kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge virksomhedens lønpolitik og praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter.

§ 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed indeholder et generelt krav om, at bestyrelsen skal besidde tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici.

Ved nedsættelse af aflønningsudvalget skal det således sikres, at de bestyrelsesmedlemmer, som bliver medlem af aflønningsudvalget, samlet set har den viden og de kompetencer, som er nødvendige navnlig i forhold til tilpasning af virksomhedens aflønningsstruktur til virksomhedens risiko-profil og forvaltning af kapital og likviditet. Dette er en implementering af artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2013/36 af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF (CRD IV), som præciseret af EBA's retningslinjer af 21. december 2015 om forsvarlige aflønningspolitikker.

Den foreslåede præcisering forventes at sætte større fokus på, at medlemmerne i aflønningsudvalget besidder de nødvendige kollektive kompetencer til at varetage udvalgets opgaver. § 77 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed indeholder i dag krav om, at aflønningsudvalget skal sammensættes således, at medlemmerne hver især er i stand til at foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af, om virksomhedens aflønning, herunder lønpolitik og tilhørende forretningsgange, er i overensstemmelse med § 71, stk. 1, nr. 9, og §§ 77 a og 77 b. Forslaget har ikke til formål at stille yderligere krav til de enkelte udvalgsmedlemmers kompetencer, men skal sikre, at bestyrelsen ved nedsættelsen af aflønningsudvalget tager højde for, at udvalgsmedlemmerne kollektivt besidder de rette kompetencer til at varetage udvalgets opgaver.

Medlemmerne af aflønningsudvalget skal være bestyrelsesmedlemmer, og forslaget har ikke til formål at stille yderligere krav til bestyrelsens kollektive kompetencer end dem, som allerede følger af § 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Forslaget er således en præcisering af, at også aflønningsudvalget i sin sammensætning skal leve op til det gældende kollektive kompetencekrav for bestyrelsen efter § 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås herudover at ændre henvisningerne i sidste led i bestemmelsen. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at pligten til at udarbejde en lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring, foreslås flyttet fra § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed til § 77 d, stk. 1, i samme lov. Dette sker

som led i forslaget om at undtage forsikrings-selskaber og forsikringsholdingvirksomheder fra aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed, jf. dette lovforslags § 1, nr. 38, vedrørende den foreslåede § 77 i og tilhørende bemærkninger.

I medfør af § 372, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed er § 77 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed allerede strafbelagt med bøde. De foreslåede ændringer af § 77 c ændrer ikke herpå.

Til nr. 28 (§ 77 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed regulerer aflønningsudvalgets overordnede opgaver. Det følger af bestemmelsen, at aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på virksomhedens risikostyring. Det følger endvidere af bestemmelsen, at udvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning, og at udvalget i det forberedende arbejde skal varetage virksomhedens langsigtede interesser og offentlighedens interesser.

§ 77 c, stk. 4, foreslås nyaffattet.

Efter det foreslåede § 77 c, stk. 4, skal aflønningsudvalget forestå det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på virksomhedens risikostyring, og i den forbindelse forestå en række opgaver.

Aflønningsudvalget skal rådgive bestyrelsen om udformning af virksomhedens lønpolitik, bistå bestyrelsen med at påse overholdelsen af virksomhedens lønpolitik i praksis og vurdere, om virksomhedens lønpolitik er opdateret, herunder hvis nødvendigt komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken.

Aflønningsudvalget skal sikre, at oplysningerne forelagt for generalforsamlingen om virksomhedens aflønningspolitik og praksis samt oplysningerne efter § 77 a, stk. 1, nr. 3, litra a og b, er tilstrækkelige.

Aflønningsudvalget skal vurdere, om virksomhedens processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for virksomhedens risici, herunder risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet, i forhold til virksomhedens aflønningsstruktur samt sikre, at virksomhedens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring og er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.

Aflønningsudvalget skal vurdere virksomhedens og forretningsenhedernes samlede resultater samt sikre, at direktionen har evalueret, om de resultatkræfter, der har dannet grundlag for beregningen af variabel løn til virksomhedens medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet, jf. § 77 a, stk. 4.

Aflønningsudvalget skal endvidere kontrollere udvalgte evalueringer foretaget af direktionen for at teste, om betingelserne i § 77 a, stk. 4, er opfyldt.

Aflønningsudvalget skal sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner inddrages i det omfang, at det er nødvendigt for gennemførelsen af opgaverne i nr. 1-5 og i det omfang, at det er nødvendigt, søge eksternt rådgivning.

Med forslaget til § 77 c, stk. 4, fastlægges de konkrete opgaver, som aflønningsudvalget har ansvaret for at varetage. Det er opgaver, der skal bidrage til at sikre, at bestyrelsen kan få et samlet overblik over virksomhedens faktiske aflønningsstruktur, og som derved skal sikre, at bestyrelsen er bevidst om de risici, der er forbundet hermed. Det skal understreges, at det fortsat er den samlede bestyrelse, der har ansvaret for virksomhedens aflønningspolitik og praksis, men udvalgets arbejde er et vigtigt led i det forberedende arbejde. § 77 c, stk. 4, er implementering af artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2013/36 af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF (CRD IV), og forslaget er blot en beskrivelse af opgaver, som udvalget allerede varetager i praksis, og som præciseret af EBA's retningslinjer af 21. december 2015 om forsvarlige aflønningspolitikker i henhold til artikel 74(3) og 75(2) i CRD IV og CRR artikel 450, kapitel 4, afsnit I, underafsnit 2.4.2 og 2.4.3, retningslinjenummer 50-52 og 53c.

Det er væsentligt, at bestyrelsen har fokus på virksomhedens lønpolitik og praksis både i forhold til den aktuelle situation, men også i forhold til fremtidige beslutninger for virksomheden. Aflønningsudvalget skal derfor danne sig et samlet billede af de risici, som knytter sig til virksomhedens aflønningspolitik og praksis, hvilket fastslås med den foreslåede bestemmelse nr. 1-6.

Det er med det foreslåede *stk. 1* aflønningsudvalgets opgave at forestå det forberedende arbejde i forhold til bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder om lønpolitikken og andre beslutninger herom.

Aflønningsudvalgets forberedende arbejde bør bestå af en vurdering af, om virksomhedens aflønning overholder reglerne om aflønning i lov om finansiel virksomhed og bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og investeringsforeninger, som forventes udstedt i medfør af den foreslåede § 77 h, stk. 3. Endvidere bør det forberedende arbejde bestå af at overvåge effektiviteten af virksomhedens tiltag på lønområdet set i forhold til virksomhedens risikostyring.

Aflønningsudvalget bør i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver efter stk. 4, nr. 1-6, have adgang til alle data og informationer i forhold til bestyrelsens beslutningsproces for så vidt angår udformning, implementering, kontrol og revision af virksomhedens aflønningspolitik og praksis. Aflønningsudvalget bør ligeledes have tilstrækkelige økonomiske ressourcer og uhindret adgang til alle oplysninger og data fra de uafhængige kontrolfunktioner samt risikostyringsfunktionen til at udføre sine arbejdsopgaver. Aflønningsudvalget bør endvidere samarbejde med andre bestyrelsesudvalg, f.eks. nominerings-, risiko- og revisionsudvalget, såfremt deres aktiviteter kan have en betydning for udformningen og efterlevelsen af virksomhedens lønpolitik og praksis.

Det foreslås i *nr. 1*, at udvalget skal rådgive bestyrelsen om udformningen af virksomhedens lønpolitik. I rådgivningen skal udvalget iagttage kravene til lønpolitikken efter det foreslåede § 77 d, stk. 1.

Aflønningsudvalget skal efter det foreslåede nr. 1 ligeledes bistå bestyrelsen med at påse, at virksomheden i praksis overholder sin lønpolitik. Til brug herfor bør aflønningsudvalget have de fornødne ressourcer, som beskrevet ovenfor.

Det er vigtigt, at virksomhedens lønpolitik er i overensstemmelse med den faktiske situation, som virksomheden befinder sig i, og aflønningsudvalget skal efter det foreslåede nr. 1 også vurdere, om virksomhedens lønpolitik er passende og opdateret på baggrund heraf, og i det omfang, at det er nødvendigt, komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken. Eksempelvis i tilfælde, hvor virksomhedens lønpolitik ikke giver mulighed for tildeling af variabel løn til direktionen, og hvor virksomheden ønsker at tildele variabel løn til direktionen, skal udvalget således foreslå, at lønpolitikken opdateres, så den giver mulighed herfor. Opdateres lønpolitikken, skal udvalget endvidere påse, at bestyrelsen forelægger den opdaterede lønpolitik for generalforsamlingen til godkendelse.

Det foreslås i *nr. 2*, at udvalget skal sikre, at oplysningerne om virksomhedens lønpolitik og praksis, som forelægges for virksomhedens generalforsamling til orientering og godkendelse, er tilstrækkelige.

Oplysningerne i nr. 2 er tilstrækkelige, når de giver et retvisende billede af virksomhedens aflønningspraksis. Det vil sige, at oplysningerne skal beskrive den faktiske aflønning i virksomheden.

Dette kan både være oplysninger, som forelægges skriftligt for generalforsamlingen, eksempelvis virksomhedens lønpolitik, lønnoter til årsrapporten samt aflønningsrapporter, som oplysninger, der forelægges mundtligt for generalforsamlingen, som eksempelvis indgår i formandens beretning. Efter nr. 2 skal udvalget ligeledes sikre, at oplysningerne, som forelægges for generalforsamlingen efter § 77 a, stk. 1, nr. 3, litra a og b, er tilstrækkelige til, at generalforsamlingen kan tage en velinformeret beslutning.

Det foreslås i nr. 3, at udvalget i forhold til virksomhedens overordnede aflønningsstruktur skal vurdere, om virksomhedens interne processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for virksomhedens risici, navnlig risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet. Udvalget skal i denne forbindelse inddrage relevante afdelinger og forretningsenheder og i øvrigt have de fornødne ressourcer til rådighed, som beskrevet indledningsvis i bemærkningerne til forslaget.

Virksomhedens interne processer og systemer er tilstrækkelige, når virksomhedens oplysninger om bestyrelsens, direktionens og øvrige ansattes aflønning kan konfigureres korrekt, herunder skal relevante personer i virksomheden kunne indsamle data fra virksomhedens systemer til brug for f.eks. indberetning af kvantitative data til Finanstilsynet og offentliggørelse af kvalitative og kvantitative data om aflønning i medfør af bekendtgørelse nr. 818 af 27. juni 2014 om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder. Virksomhedens interne processer er tilstrækkelige, når de bidrager til at sikre, at virksomhedens lønpolitik og praksis understøtter en sund og effektiv risikostyring i virksomheden.

Udvalget skal endvidere i medfør af det foreslåede nr. 3 sikre, at virksomhedens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring, herunder sikre, at disse er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser. Kravet om, at lønpolitikken skal være i overensstemmelse med og fremme en sund og effektiv risikostyring medfører, at virksomheden skal fastlægge rammerne for virksomhedens faktiske aflønning, herunder fastlægge, om virksomheden vil anvende variabel løn. Virksomhedens aflønningsordninger og -strukturer bør være i overensstemmelse med virksomhedens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser. Udvalget bør vurdere, om virksomheden har omsat lovgivningens krav til aflønning til en lønpolitik, der fastlægger rammerne for aflønning af virksomhedens ansatte set i forhold til virksomhe-

dens forretningsmodel og -strategi samt de risici, der er forbundet hermed. Udvalget bør endvidere vurdere, om der er elementer i virksomhedens lønpolitik og praksis, der kan stride mod risikostyringshensyn. Det er vigtigt, at udvalget i denne forbindelse har de fornødne ressourcer til rådighed, som er nærmere beskrevet indledningsvis i bemærkningerne til forslaget.

Det foreslås i nr. 4, at udvalget skal vurdere virksomhedens og forretningsenhedernes samlede resultater og sikre, at direktionen har evalueret, om de resultatkrITERIER, der har dannet grundlag for beregningen af variabel løn til virksomhedens andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, fortsat er opfyldt på udbetalingsstidspunktet jf. § 77 a, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed

Efter nr. 4 skal udvalget gennemgå virksomhedens og forretningsenhedernes samlede årlige resultater på et overordnet niveau. Forslaget stiller ikke krav om, at udvalget gennemgår resultatkrITERIER m.v. helt ned i detaljen.

Det foreslås i nr. 5, at aflønningsudvalget skal kontrollere udvalgte evalueringer foretaget af direktionen, jf. nr. 4, for at teste, om betingelserne i § 77 a, stk. 4, er opfyldt. Efter nr. 5 skal udvalget ligeledes sikre, at direktionen har lavet evalueringer (i praksis benævnt "backtesting") af variabel løn til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, jf. § 77 a, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed. Udvalget skal således kontrollere, at direktionen har lavet evalueringerne efter § 77 a, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed. Udvalget skal endvidere lave en stikprøvekontrol af udvalgte evalueringer foretaget af direktionen for at sikre, at dette er sket korrekt. Stikprøvekontrollen bør efter en konkret vurdering tage udgangspunkt i de evalueringer, som har medført de største nedjusteringer eller uregelmæssigheder i forhold til den på beregningstidspunktet beregnede variable løndel.

Det foreslås i nr. 6, at aflønningsudvalget skal sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner, f.eks. compliancefunktionen, inddrages i det omfang, det er nødvendigt for, at udvalget kan udføre sine opgaver efter de foreslåede bestemmelser nr. 1-5. I det omfang at det er nødvendigt, bør udvalget ligeledes søge eksternt rådgivning, som eksempelvis har erfaring med aflønningsreglerne for den finansielle sektor. Efter forslaget indledende bemærkninger bør aflønningsudvalget have tilstrækkelige økonomiske ressourcer til at løse sine arbejdsopgaver, herunder til eksternt rådgivning, såfremt dette er nødvendigt.

I medfør af § 372, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed er § 77 c, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed allerede strafbelagt med bøde. Det foreslås, at § 77 c, stk. 4, fortsat skal være strafbelagt med bøde.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 77 c, stk. 4, er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab og en finansiel holdingvirksomhed.

Hvis eksempelvis aflønningsudvalget undlader at udføre en væsentlig del af udvalgets opgaver, som er pålagt udvalget i medfør af stk. 4, og som er relevante for den pågældende virksomhed, vil pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet og den finansielle holdingvirksomhed kunne straffes med bøde.

Det følger af § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Til nr. 29 (§ 77 c, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 77 c, stk. 4, 2. og 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at aflønningsudvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning, og at udvalget i det forberedende arbejde skal varetage virksomhedens langsigtede interesser, herunder også i forhold til investorer, samt offentlighedens interesse.

Det foreslås i § 77 c, stk. 5, at aflønningsudvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning. Udvalget skal i det forberedende arbejde varetage virksomhedens langsigtede interesser, herunder også i forhold til investorer, samt offentlighedens interesse.

Udvalget skal i forbindelse med dets arbejde fokusere på virksomhedens langsigtede interesser. Det vil sige, at aflønningsudvalget skal overveje, hvilke konsekvenser en virksomheds aflønning kan medføre på længere sigt. Hvad der skal forstås ved "langsigtet" afhænger af en konkret vurdering i forhold til f.eks. den pågældende virksomhed, dennes forretningsmodel og dennes lønpolitik.

Andre opgaver kan f.eks. være i forhold til inddragelse af eksterne konsulenter i forbindelse med håndtering af en konkret sag om aflønning i virksomheden eller i forbindelse med udarbejdelse af virksomhedens lønpolitik, bonusprogrammer m.v. Direktionen bør her overveje, om det er nødvendigt, at udvalget orienteres herom med henblik på at kontrollere, om konsulenterne har den nødvendige ekspertise om aflønning inden for den finansielle sektor.

Udvalget kan f.eks. også komme med anbefalinger til bestyrelsen om størrelsen på samt sammensætningen af aflønningen til den risikoansvarlige, den compliance-ansvarlige og den interne revision. En sådan anbefaling kan være baseret på markedsstandarder for medarbejderkategorierne. Anbefalingerne skal iagttage kravene i bekendtgørelse nr. 818 af 27. juni 2014 om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder samt forsikringsholdingvirksomheder om aflønning af ansatte i særlige funktioner, i det omfang at dette er relevant.

Som følge af, at der med lovforslagets § 1, nr. 28, tilføjes en beskrivelse af aflønningsudvalgets opgaver i § 77 c, stk. 4, foreslås det at flytte den gældende § 77 c, stk. 4, 2. og 3. pkt., til et nyt stk. 5.

Den gældende § 77 c, stk. 4, 2. og 3. pkt., videreføres således uændret for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder i det foreslåede § 77 c, stk. 5. Der er ikke yderligere ændringer til bestemmelsen.

Til nr. 30 (§ 77 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed, at finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder har pligt til at udarbejde en lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

Det følger af artikel 258, stk. 1, litra l, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (solvens II), at forsikrings- og genforsikringsvirksomheder (solvens II), at forsikrings- og genforsikringsvirksomheder, der har et gruppe I-forsikrings-selskab som datterselskab, skal vedtage en skriftlig aflønningspolitik. Det følger endvidere af artikel 275, stk. 1, litra b, i solvens II-forordningen, at aflønningspolitikken skal fremme god og effektiv risikostyring og ikke tilskynde til risikotagning, som overstiger selskabets risikotolerancegrænser. Da solvens II-forordningen således stiller krav om udarbejdelse af en lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring, er det nødvendigt at undtage forsikrings-selskaber og forsik-

ringsholdingvirksomheder fra pligten til udarbejdelse af en lønpolitik i medfør af § 71, stk. 1, nr. 9.

Da de øvrige bestemmelser i § 71, stk. 1, fortsat skal gælde for de øvrige finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, foreslås det, at flytte pligten til udarbejdelse af lønpolitikken til § 77 d, som et nyt *stk. 1*, der finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder, jf. også dette lovforslags § 1, nr. 15, hvorefter det gældende § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiell virksomhed udgår.

Det gældende § 71, stk. 1, nr. 9, videreføres således uændret for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder i det foreslåede § 77 d, stk. 1.

§ 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiell virksomhed implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/76/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker (CRD III), bilag V, pkt. 23, litra e, som er videreført i artikel 92, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2013/36 af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF (CRD IV). Implementeringen videreføres i den foreslåede § 77 d, stk. 1.

Bemærkninger til § 71, stk. 1, nr. 9, videreføres i disse bemærkninger, som opdateres på baggrund af praksis og EBA's retningslinjer af 21. december 2015 om forsvarlige aflønningspolitikker.

Som beskrevet under de almindelige bemærkninger pkt. 2.4 foreslås det, at reguleringen af forsikringsselskabers og forsikringsholdingvirksomheders aflønning af bestyrelse, direktion og væsentlige risikotagere fremadrettet sker i bekendtgørelsesform for så vidt angår forhold, der ikke er direkte reguleret i solvens II-forordningen.

Som konsekvens heraf foreslås det, at § 77 d fremover alene regulerer aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder, jf. de foreslåede ændringer til § 77 d i dette lovforslags § 1, nr. 30-33.

Da aflønningsreglerne i lov om finansiell virksomhed ophæves for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder, er det nødvendigt at lave en særskilt hjemmel til fastsættelse af aflønningsreglerne på bekendtgørelsesniveau for

disse selskaber. Dette nødvendiggør ophævelse af § 77 a, stk. 8-9, samt § 77 d, stk. 4, idet bestemmelserne regulerer finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder inklusive forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder. For at bevare hjemlen til ved bekendtgørelse at fastsætte regler for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder indsættes ligeledes en særskilt hjemmel for disse virksomheder.

Der indsættes som en ny § 77 i, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 38, den fornødne hjemmel til ved bekendtgørelse at fastsætte regler for forsikringsselskabers og forsikringsholdingvirksomheders aflønning af bestyrelse, direktion og væsentlige risikotagere.

Der indsættes ligeledes som ny § 77 h, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 38, den fornødne hjemmel til ved bekendtgørelse at fastsætte regler for finansielle virksomheders og finansielle holdingvirksomheders aflønning af bestyrelse, direktion og væsentlige risikotagere.

Bemyndigelsen til fastsættelse af regler om aflønning for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder samles, således at det konsekvent er erhvervs- og vækstministeren, som har den samlede bemyndigelse til at udstede regler om aflønning for den finansielle sektor. Der tilsigtes ikke materielle ændringer til de gældende hjemmelsbestemmelser i § 77 a, stk. 8-9, og § 77 d, stk. 4.

§ 77 f, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed foreslås ophævet med dette lovforslags § 1, nr. 35. § 77 f, stk. 2, fastsætter en pligt for penge- og realkreditinstitutter til at sikre, at lønpolitikken ikke tilskynder til risikotagning, som er i strid med instituttets risikoprofil, og at lønpolitikken er i overensstemmelse med instituttets forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser. Den foreslåede ophævelse af § 77 f, stk. 2, jf. dette lovforslags § 1, nr. 35, skyldes, at pligten allerede følger af den gældende § 71, nr. 9, der videreføres i den foreslåede § 77 d, stk. 1. Bemærkningerne til den foreslåede § 77 d, stk. 1, opdateres på baggrund heraf. § 77 f, stk. 2, implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (boligkreditdirektivet), artikel 7, stk. 3. Efter ophævelsen af § 77 f, stk. 2, med dette lovforslags § 1, nr. 35, er artikel 7, stk. 3, i boligkreditdirektivet fortsat implementeret i den foreslåede § 77 d, stk. 1.

En lønpolitik udgør en ramme for virksomhedens aflønning af sine ansatte. Lønpolitikken skal være tilpasset virksomhedens forhold og understøtte virksomhedens risikostyring. Virksomhedens aflønningsstruktur må ikke stride mod virksomhedens risikoprofil. En lønpolitik bør beskrive, hvilke

overordnede mål virksomheden ønsker at opnå med sin aflønningsstruktur. Virksomheden bør i forbindelse med fastlæggelsen af lønpolitikken overveje, om virksomhedens aflønningsstruktur i praksis kan give anledning til uhensigtsmæssige incitamentsstrukturer.

En lønpolitik skal være i overensstemmelse med en sund og effektiv risikostyring og iagttage aflønningsreglerne i §§ 77 a-77 f i lov om finansiel virksomhed samt § 77 g om krav til aflønning i koncernforbundne virksomheder, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 38, i det omfang det er relevant. En lønpolitik skal tage afsæt i virksomhedens størrelse, organisation samt omfanget og kompleksiteten af virksomhedens aktiviteter. Eksempelvis bør en lønpolitik for et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) være mere omfattende og detaljeret end en lønpolitik for et gruppe 3-pengeinstitut. Ved vurdering af virksomhedens størrelse kan der bl.a. lægges vægt på værdien af virksomhedens aktiver og passiver, værdien af virksomhedens risikovægtede aktiver, summen af store engagementer, kapitaldækning samt antallet af ansatte. Ved vurdering af virksomhedens organisation kan der bl.a. lægges vægt på virksomhedens organisering af passende risikostyringsfunktioner. Ved vurdering af omfanget og kompleksiteten af virksomhedens aktiviteter kan der bl.a. lægges vægt på typen af finansiel virksomhed samt kompleksiteten og karakteren af virksomhedens forretningsmodel, produkter, distributionskanaler og kontrakter samt underliggende aktiver og passiver.

En lønpolitik skal være i overensstemmelse med virksomhedens forretningsmodel og risikoprofil, værdier, langsigtede interesser, organisatoriske struktur samt iagttage forbruger- og investorbeskyttelseshensyn. En lønpolitik må ikke tilskynde til overdreven risikotagning og bør indeholde foranstaltninger til at undgå interessekonflikter. En lønpolitik bør angive fremgangsmåden for udpegning af væsentlige risikotagere.

En lønpolitik skal bidrage til opnåelse og opretholdelse af et sundt kapitalgrundlag og tage højde for eventuelle restriktioner for udlodninger. En lønpolitik bør således tage højde for, at udbetaling af variabel løn ikke svækker virksomhedens mulighed for at styrke sit kapitalgrundlag.

En lønpolitik skal omfatte bestyrelsen og alle ansatte i virksomheden og fastlægge rammerne for deres aflønning, navnlig aflønning af direktionen, andre væsentlige risikotagere og andre personer, der handler på virksomhedens vegne. En lønpolitik bør endvidere fastlægge rammerne for personer, som handler på virksomhedens vegne, eksempelvis tilknyttede agenter, således at betaling af disse personer ikke tilskynder til uforholdsmæssig risikotagning eller uhensigtsmæssigt salg af produkter. Hvor relevant bør en lønpolitik endvidere tage højde for personsammenfald mellem virksomhedens hovedaktionærer samt ansatte og adressere potentielle interessekonflikter i denne henseende. En lønpolitik

skal ligeledes sikre, at der ikke opstår væsentlige interessekonflikter for ansatte i kontrolfunktioner.

En lønpolitik skal indeholde retningslinjer for fast og variabel løn, retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser samt retningslinjer for virksomhedens pensionspolitik.

Da der gælder særlige begrænsninger for brugen af variabel løn til bestyrelse, direktion og andre væsentlige risikotagere, er det naturligt, at en lønpolitik særligt fokuserer på aflønningen af denne personkreds, uanset at den gælder for alle ansatte. Virksomhedens lønpolitik bør angive, hvilke former for variabel løn, f.eks. resultatkontrakter, nyansættelsesgodtgørelser, fastholdelsesbonuser m.v., der kan tildeles, herunder tage stilling til de begrænsninger for brugen af variabel løn, som følger af lov om finansiel virksomheds §§ 77 a og 77 b. En lønpolitik skal eksempelvis fastlægge loftet for variabel løn for bestyrelsen, direktionen samt virksomhedens andre væsentlige risikotagere, hvis virksomheden anvender variabel løn. Loftets størrelse kan variere for bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere, så længe disse er fastsat inden for rammerne af § 77 a, stk. 1, nr. 1-3, og § 77 b, stk. 1 og 3, i lov om finansiel virksomhed. Bestyrelsen kan med generalforsamlingens godkendelse eksempelvis fastsætte et loft, som er lavere end det, der følger af lov om finansiel virksomhed, jf. § 77 a, stk. 1, nr. 1-3 og § 77 b, stk. 1. Såfremt virksomheden tildeler variabel løn til bestyrelsen, direktionen eller andre væsentlige risikotagere, skal lønpolitikken sikre en passende balance mellem den faste og den variable løndel. Den passende balance kan variere afhængigt af modtagerens funktion og virksomhedens forhold i øvrigt. Anvender virksomheden instrumenter som variabel løn, bør en lønpolitik oplyse, hvilke former for instrumenter, en virksomhed kan tildele, eksempelvis aktier, aktielignende instrumenter, hybrid kernekapital, kapitalandele med flere. Såfremt en virksomhed anvender eller gerne vil have mulighed for at anvende nyansættelsesgodtgørelser, som per definition er variabel løn, bør den maksimale størrelse heraf fremgå af lønpolitikken.

Retningslinjer i en lønpolitik om fratrædelsesgodtgørelser bør fastlægge et maksimalt beløb, som kan tildeles i fratrædelsesgodtgørelse, og retningslinjerne bør også overordnet fastlægge kriterierne for tildeling af fratrædelsesgodtgørelse. Et kriterium for tildeling af fratrædelsesgodtgørelse kan eksempelvis være opsigelse fra virksomhedens side.

En lønpolitik skal indeholde de overordnede mål for virksomhedens, forretningsenhedernes og ansattes resultater og de overordnede metoder for måling af resultaterne samt de overordnede resultatkrævier. Virksomhedens lønpolitik bør skelne mellem de forskellige forretningsenheder, ledelsesfunktioner samt kontrolfunktioner for så vidt angår variabel aflønning og de overordnede resultatkrævier.

En lønpolitik skal sikre, at der ved beslutninger om tildeling af variabel løn tages højde for de risici, som er forbundet med de resultatkrav, der kan udløse en variabel løn. Resultatkravene skal afspejle både de ansattes, forretningsenhedernes og virksomhedens samlede resultater.

En lønpolitik skal afspejle, om der er forskel på muligheden for at optjene variabel løn mellem de forskellige forretningsenheder, herunder hvilke risici der er forbundet hermed i de forskellige forretningsenheder samt hvordan dette afspejles i muligheden for variabel løn. Det skal således være muligt at udlede af virksomhedens lønpolitik om, og hvordan virksomheden anvender variabel løn, herunder hvilke overordnede kriterier der gælder for, at en ansat kan få tildelt variabel løn. Virksomheden kan have fastsat kriterier som eksempelvis omkostningsudviklingen i virksomheden, kundetilfredshed og selskabets resultat før skat.

Såfremt en virksomhed, som er et aktieselskab, navnlig hvis det er børsnoteret, kræver, at bestyrelse, direktion og andre væsentlige risikotagere skal være i besiddelse af et af virksomheden nærmere fastsat antal kapitalandele i form af eksempelvis aktier for herved at tilpasse bestyrelsen og de ansattes incitamenter med virksomhedens langsigtede interesser, bør dette fremgå af en lønpolitik, herunder er krav til antallet og beløbet specificeret i politikken.

Hvis det er relevant, bør en lønpolitik endvidere indeholde virksomhedens krav til udskydelse af variable løndelev samt begrundelse for, hvordan udskydelsesperioden er tilpasset til virksomhedens risikoprofil, og en lønpolitik indeholder ligeledes en beskrivelse af, hvordan virksomheden forholder sig til kravene om forudgående og efterfølgende risikojustering af tildeling og udbetaling af variabel løn. I praksis medfører en effektiv lønpolitik, at variable løndelev kan nedjusteres som følge af forudgående eller efterfølgende risikojusteringer. Eksempelvis kan det fremgå af en lønpolitik, at variable løndelev nedjusteres på udbetalingstidspunktet som følge af, at virksomhedens økonomiske situation er væsentligt forringet siden tildelingstidspunktet. En lønpolitik bør således anføre, hvordan variable løndelev kan justeres i forhold til ændringer i resultater for de enkelte ansatte, afdelingerne samt virksomheden. Endvidere kan det eksempelvis fremgå af lønpolitikken, at variable løndelev kan nedjusteres eller kræves tilbagebetalt som følge af, at modtageren har været i ond tro.

En virksomhed skal have en lønpolitik, uanset om dennes aflønningsmodel udelukkende er baseret på fast løn, og uanset om virksomheden udbetaler løn i det hele taget. Da bør dette fremgå af lønpolitikken. Anvender virksomheden alene variabel løn i ekstraordinære tilfælde, eksempelvis i tilfælde af at ansatte har ydet en ekstraordinær indsats, skal det fremgå af lønpolitikken, at virksomheden anvender variabel løn, herunder hvilke former for variabel løn virksomheden

anvender i sådanne tilfælde samt kriterierne for tildeling af løndelen.

Har virksomheden nedsat et aflønningsudvalg, bør dette fremgå af lønpolitikken.

For virksomheder, som modtager statsstøtte eller har fået tilsagn om statsstøtte, herunder statsligt kapitalindskud, jf. lov om statsligt kapitalindskud, eller individuel statsgaranti, jf. kapitel 4 a i lov om finansiel stabilitet, eller datterselskaber af Finansiell Stabilitet A/S, skal en lønpolitik ydermere adressere de særlige begrænsninger for brugen af variabel løn, som følger af § 77 b i lov om finansiel virksomhed, når virksomheden anvender variabel løn.

Et investeringsforvaltningsselskabs lønpolitik bør tage højde for investeringspolitikken i foreningen, som de forvalter, herunder sikre, at lønpolitikken tager højde for at de risici, som investeringsforvaltningsselskabet påtager sig, er i overensstemmelse med de forvaltede foreningers risici.

Hvor en virksomhed i henhold til det foreslåede § 77 g, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 38, har udarbejdet en lønpolitik for koncernen, har bemærkningerne ligeledes til formål at vejlede institutterne og virksomhederne om udformningen af sådanne politikker. En koncernlønpolitik adskiller sig ikke materielt i indhold fra virksomhedens lønpolitik. En koncernlønpolitik har blot et bredere anvendelsesområde, og der gælder således ikke yderligere krav til sådanne lønpolitikker end de, som allerede finder anvendelse efter den gældende § 71, stk. 1, nr. 9, som med dette lovforslag foreslås flyttet til § 77 d, stk. 1.

Ifølge det foreslåede § 77 g, stk. 3, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 38, omfatter en koncernlønpolitik bestyrelsen og alle ansatte i penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til institutter og investeringsselskaber (CRR) inden for samme koncern - både i virksomhederne samt i filialerne. I tilfælde, hvor virksomhederne og filialerne er beliggende i mere end ét land, beskriver en koncernlønpolitik forskelle mellem virksomhedernes aflønningsstruktur, navnlig med hensyn til loftet for variabel løn for bestyrelse, direktion samt andre væsentlige risikotagere, eventuelle begrænsninger for brugen af visse typer af instrumenter, eksempelvis aktieoptioner og eventuelle muligheder for anvendelse af en diskonteringsrate ved beregning af variable løndelev.

§ 77 f, stk. 1 og 3, i lov om finansiel virksomhed fastsætter yderligere krav for penge- og realkreditinstitutters lønpolitikker for aflønning af ansatte, der rådgiver om eller bevilger kredit mod pant eller anden sikkerhedsstillelse i fast ejendom til forbrugere. Der henvises således også til de specielle

bemærkninger til § 77 f, stk. 1 og 3, som indført ved lov nr. 532 af 21. april 2015.

I medfør af § 372, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, er § 77 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed allerede straffebelagt med bøde. Det foreslås, at § 77 d, stk. 1, fortsat skal være straffebelagt med bøde.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 77 d, stk. 1, er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab, et fondsmæglerselskab og en finansiel holdingvirksomhed.

Hvis eksempelvis et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab, et fondsmæglerselskab eller en finansiel holdingvirksomhed helt undlader at udarbejde en lønpolitik, eller har en lønpolitik, der åbenlyst er i strid med aflønningsreglerne, f.eks. at lønpolitikken fastsætter et loft for variabel løn, som overstiger lofterne i § 77 a, stk. 1, nr. 1-3, i lov om finansiel virksomhed, eller f.eks. fastsætter et loft for tildeling af aktieoptioner til bestyrelsen og direktionen, som overstiger begrænsningen i § 77 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, vil det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut, investeringsforvaltningsselskab, fondsmæglerselskab eller finansielle holdingvirksomhed kunne straffes med bøde.

Det følger af § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de straffebagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Til nr. 31 (§ 77 d, stk. 1, der bliver stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed foreslås med lovforslagets § 1, nr. 30, flyttet til § 77 d, stk. 1.

Som konsekvens heraf foreslås det at ændre henvisningen til den gældende § 77 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed til § 77 d, stk. 2. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 30.

Til nr. 32 (§ 77 d, stk. 2, der bliver stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 d, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed vedrører bestyrelsesformandens redegørelse for generalforsamlingen om aflønningen af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed.

Det foreslås at ændre bestemmelsens anvendelsesområde fra at omfatte finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder til at omfatte pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder.

Ved de foreslåede ændringer udgår forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder af opremsningen af virksomheder, som omfattes af bestemmelserne. Der er tale om en ændring som følge af forslaget § 1, nr. 18, 22, 23, 25 og 32, om at undtage forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomhederne fra aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4 samt lovforslagets § 1, nr. 38, vedrørende den foreslåede § 77 i med tilhørende bemærkninger. Der er ikke yderligere ændringer til bestemmelsen.

Til nr. 33 (§ 77 d, stk. 4, der bliver stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

I henhold til den gældende § 77 d, stk. 4, fastsætter Finanstilsynet regler for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Med forslaget ophæves § 77 d, stk. 4, hvorefter Finanstilsynet ikke længere har bemyndigelse til at fastsætte de nævnte regler.

Ophævelsen af § 77 d, stk. 4, er en konsekvens af, at de forskellige bemyndigelsesbestemmelser på aflønningsområdet foreslås overført til erhvervs- og vækstministeren og videreført som nye §§ 77 h og 77 i, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 38.

Med det foreslåede § 77 h, stk. 2, kan erhvervs- og vækstministeren for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om pligten til at offentliggøre oplysninger om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Med det foreslåede § 77 i, stk. 3, kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte nærmere regler om forsikringsselskabers og forsikringsholdingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Til nr. 34 (§ 77 f, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 f, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed indeholder krav om, at penge- og realkreditinstitutter skal sikre, at aflønning af instituttets ansatte ikke er i strid med instituttets forpligtelser efter god skik-reglerne i lov om finansiel virksomheds § 43, stk. 1 og 2. Bestemmelsen er indsat i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 532 af 21. april 2015 (lovforslag L 154 af 25. februar 2015, § 2, nr. 5) og implementerer artikel 7 i boligkreditdirektivet.

§ 43, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed er en hjemmelsbestemmelse, som bemyndiger erhvervs- og vækstministeren til at udstede regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder.

Det foreslås, at henvisningen i § 77 f, stk. 1, til § 43, stk. 1 og 2, ændres til en henvisning til § 43, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 43, stk. 2.

Forslaget er alene en præcisering af, at penge og realkreditinstitutter skal sikre, at aflønning af instituttets ansatte ikke er i strid med instituttets forpligtelser i medfør af § 43, stk. 1, og regler udstedt i medfør af stk. 2. Lovforslaget indeholder ikke indholdsmæssige ændringer til § 77 f, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og der er ikke yderligere ændringer til bestemmelsen.

Til nr. 35 (§ 77 f, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 f i lov om finansiel virksomhed indeholder krav til penge- og realkreditinstitutters aflønning af ansatte, der rådgiver om eller bevilger kredit mod pant eller anden sikkerhedsstillelse i fast ejendom til forbrugere. Bestemmelsen er indsat i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 532 af 29. april 2015 og implementerer artikel 7 i boligkreditdirektivet.

Det følger af det gældende § 77 f, stk. 2, som implementerer artikel 7, stk. 3 i boligkreditdirektivet, at penge- og realkreditinstitutter skal sikre, at instituttets lønpolitik, jf. § 71, stk.

1, nr. 9, ikke tilskynder til risikotagning, som er i strid med instituttets risikoprofil, og at lønpolitikken er i overensstemmelse med instituttets forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.

Det følger således af bestemmelsens 2. led, at penge- og realkreditinstitutter udover at leve op til de generelle krav til lønpolitikken, der følger af § 71, stk. 1, nr. 9, der med dette lovforslag flyttes til § 77 d, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 30, skal sikre, at lønpolitikken afspejler instituttets overvejelser i forhold til, hvordan instituttet vil indrette sin virksomhed med henblik på opfyldelse af sine langsigtede målsætninger, herunder hvilke aflønningsstrukturer, bonusprogrammer eller andre elementer virksomheden benytter. Da dette krav må anses for indeholdt i det generelle krav til en skriftlig lønpolitik, som gælder for en finansiel virksomhed, jf. bemærkningerne dette lovforslags § 1, nr. 30, foreslås det at ophæve § 77 f, stk. 2.

Artikel 7, stk. 3, i boligkreditdirektivet er herefter implementeret ved § 77 d, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 30.

Til nr. 36 (§ 77 f, stk. 3, der bliver stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 f i lov om finansiel virksomhed indeholder krav om aflønning i penge- og realkreditinstitutter, herunder krav om, at lønpolitikken skal indeholde foranstaltninger til at undgå interessekonflikter og sikre, at aflønningen af de ansatte ikke er afhængig af antallet eller andelen af imødekomne ansøgninger om boligkredit eller andre former for salgsmål.

Det præciseres i § 77 f, stk. 3, der bliver til stk. 2, at penge- og realkreditinstitutters lønpolitik skal indeholde foranstaltninger til at undgå interessekonflikter, herunder sikre, at aflønningen af de ansatte ikke er afhængig af antallet eller andelen af imødekomne ansøgninger om boligkredit eller andre former for salgsmål.

I § 77 f, stk. 3, der bliver stk. 2, præciseres det, at det er pengeinstitutter og realkreditinstitutters lønpolitik, som bestemmelsen omhandler.

Det foreslås også præciseret i bestemmelsen, at sikring af, at aflønningen af de ansatte ikke er afhængig af antallet eller andelen af imødekomne ansøgninger om boligkredit eller andre former for salgsmål, er en foranstaltning til at undgå interessekonflikter. Efter den gældende bestemmelse skal lønpolitikken indeholde foranstaltninger til at undgå interessekonflikter og sikre, at aflønningen af de ansatte ikke er afhængig af imødekomne ansøgninger eller andre salgsmål. Med dette forslag præciseres det, at lønpolitikken skal indeholde foranstaltninger til at undgå interessekonflikter, her-

under sikre, at aflønningen ikke er afhængig af imødekomne ansøgning eller andre salgsmål.

Ændringen er alene af præciserende karakter, og forslaget ændrer ikke på krav til lønpolitikens udformning.

Til nr. 37 (§ 77 f, stk. 4, der bliver stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 77 f, stk. 4, at § 77 f, stk. 1 og 3, for personer i ansættelsesforhold omfattet af en kollektiv overenskomst kun finder anvendelse på aftaler om aflønning, hvis aftalerne om aflønning ikke er fastsat i overenskomsten.

Som konsekvens af, at § 77 f, stk. 2, ophæves, jf. dette forslags § 1, nr. 35, foreslås henvisningen til stk. 1 og 3 ændret til stk. 1 og 2.

Til nr. 38 (§§ 77 g-77 i i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 g

Den foreslåede § 77 g er ny og gennemfører artikel 92, stk. 1 og artikel 109, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2013/36 af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF (CRD IV) om aflønningskrav i koncernforbundne virksomheder.

Formålet med forslaget til § 77 g er at sikre, at der er en sund og effektiv risikostyring i såvel de danske penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I som i lignende virksomheder inden for samme koncern, hvilket ensartede regler om aflønning for penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og finansieringsinstitutter inden for samme koncern er med til at sikre.

Det foreslås i *stk. 1*, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal sikre, at virksomhedens lønpolitik, jf. § 77 d, stk. 1, de specifikke aflønningskrav i § 77 a, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 3-6, og § 77 b, stk. 3, efterleveres af pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR), inden for samme koncern.

Med "finansieringsinstitut" forstås finansieringsinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26 i CRR.

Danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I skal således sikre, at de krav, der følger af de i den foreslåede § 77 g, stk. 1, anførte bestemmelser, der alle

hidrører fra implementeringen af CRD IV's aflønningsregler, efterleveres af samtlige pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter inden for koncernen, dvs. på koncern-, moderselskabs- og datterselskabsniveau. Forpligtelsen gælder således alle niveauer i koncernen og er ikke begrænset til øverste virksomhed i koncernen. Kravene i § 77 g, stk. 1, skal således også efterleveres af bl.a. de af de nævnte institutter, der måtte være beliggende uden for EU, og de af de nævnte institutter, der er etablerede i offshore finanscentre. Den foreslåede § 77 g, stk. 1, omfatter således også udenlandske virksomheder i koncernen, hvor der ikke gælder regler for aflønning af virksomhedernes bestyrelse og ansatte. Forpligtelsen medfører ikke, at et datterselskab i en koncern anses for ansvarlig for et andet datterselskabs efterlevelse af koncernens aflønningspolitik. Et dansk datterselskab af en europæisk moder- virksomhed er endvidere kun ansvarlig for overholdelse af de danske aflønningsregler, der implementerer CRD IV. Datterselskabet er således ikke ansvarlig for overholdelsen af aflønningsreglerne i moderselskabets hjemland.

Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I skal ligeledes sikre, at aflønningsbestemmelserne som opremses i forslaget § 77 g, stk. 1, finder anvendelse for finansieringsinstitutter inden for samme koncern, herunder omfattes finansieringsinstitutter, som ikke selvstændigt er underlagt aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed. Disse institutter kan eksempelvis være koncernens forvaltere af alternative investeringsfonde, selvadministrerende investeringsforeninger og betalingsinstitutter, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007.

Dette indebærer, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal sikre, at § 77 g implementeres i og efterleveres af udenlandske pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter inden for samme koncern, selvom de udenlandske virksomheder eventuelt også er omfattet af anden sektorlovgivning om aflønning, jf. artikel 92, stk. 1, sammenholdt med artikel 109 i CRD IV.

Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der er beliggende i Danmark, har ikke pligt til at sikre, at de særlige danske aflønningsregler, der fremgår af § 77 a, stk. 1, nr. 1, og dele af § 77 a, stk. 1, nr. 5, og stk. 2, § 77 b, stk. 1 og 2, og § 77 d, stk. 2-4, i lov om finansiel virksomhed, og som er fastsat med baggrund i den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, også skal opfyldes i udenlandske virksomheder, der måtte indgå i en koncern med pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, som er beliggende i Danmark.

Da § 77 a, stk. 1, nr. 5, dels er baseret på artikel 94, stk. 1, litra m, i CRD VI og dels den politiske aftale af 31. august

2010, medfører forpligtelsen efter stk. 1, at danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I alene skal sikre, at andre pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter i koncernen, som ikke er omfattet af CRD IV eller af § 77 a, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed, skal udbetale mindst 40 pct. af en variabel løndel, ved større beløb mindst 60 pct., til bestyrelsen og direktionen i ovennævnte koncernforbundne virksomheder over en periode på mindst 3 år med påbegyndelse 1 år efter beregningstidspunktet med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden. Det danske krav om udskydelse af 40 pct. til 60 pct. af en variabel løndel på mindst 4 år for bestyrelsen og direktionen finder således kun anvendelse for virksomheder, som er direkte omfattet af § 77 a, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed.

Forpligtelsen efter forslaget § 77 g, stk. 1, vedrører alene aflønningsregler i lov om finansiel virksomhed, som implementerer CRD IV. Forpligtelsen vedrører således ikke aflønningsregler i lov om finansiel virksomhed, som er indført på baggrund af de politiske aftaler.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at de danske penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I skal sikre, at der udarbejdes en lønpolitik for hele koncernen, som finder anvendelse for alle ansatte i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter inden for samme koncern, samt sikre, at koncernlønpolitikken efterleves af de udenlandske virksomheder - uanset at de udenlandske virksomheder i koncernen ikke er omfattet CRD IV eller anden regulering om aflønning.

Koncernens implementering og håndtering af forskellige nationale regler om aflønning skal adresseres i koncernens lønpolitik, navnlig med hensyn til loftet for variabel løn for medlemmer af bestyrelsen, direktionen samt andre væsentlige risikotagere, anvendelse af diskonterings satser for variabel aflønning og begrænsninger for brugen af optioner som variabel løn, jf. § 77 d, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 30.

Indgår der udenlandske pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I eller finansieringsinstitutter i koncernen, som ikke er beliggende i EU og hermed ikke omfattet af CRD IV, skal det danske penge- eller realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I således sikre, at koncernlønpolitikken fastsætter et loft for variabel løn, som ikke overstiger loftet i det foreslåede § 77 g, stk. 2, for medlemmer af direktionen og bestyrelsen samt andre væsentlige risikotagere på koncernniveau i disse udenlandske virksomheder. Det skal endvidere fremgå af koncernens lønpolitik, om diskonterings satser efter artikel 94, stk. 1, litra g), nummer iii), i CRD IV, finder anvendelse for denne personkreds i disse virksomheder, herunder skal det specificeres, hvordan de finder anvendelse. Endeligt skal de danske virksomheder

sikre, at koncernens lønpolitik iagttager instrumentkravene i § 77 a, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed samt Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 527/2014 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår de udenlandske virksomheder i koncernen, som ikke er omfattet af CRD IV. Danske penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I skal ligeledes sikre, at datterselskaber etableret i tredjelande inden for samme koncern har en lønpolitik, som er i overensstemmelse med koncernens lønpolitik, og som minimum iagttager aflønningskravene efter den foreslåede bestemmelses stk. 1 for medlemmer af bestyrelsen, direktionen samt andre væsentlige risikotagere.

Ved at harmonisere aflønningspolitikkerne i de pågældende virksomheder i koncernen forventes forslaget at forebygge tilfælde af omgåelse af aflønningsreglerne ved eksempelvis at ansætte ansatte i virksomheder i koncernen, som ikke er direkte omfattet af aflønningsreglerne, men hvor de ansatte i realiteten udfører hovedparten af deres arbejde for danske penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I.

Forslaget forventes at lette administrationen af koncernens lønpolitik og praksis, da koncernens lønstruktur vil blive mere gennemsigtig for de ansatte, de omfattede virksomheder i koncernen samt deres investorer og hermed være nemmere at navigere og kontrollere i praksis.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 77 d, stk. 1, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 30, og til bemærkningerne til § 1, nr. 24, jf. Folketingstidende 2010-11, A, L 49 som fremsat, side 64-72, som senest ændret ved § 1, nr. 38-45, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 133 som fremsat, side 106-110 og til bemærkningerne til § 1, nr. 25, jf. Folketingstidende 2010-11, A, L 49 som fremsat, side 72-74, som senest ændret ved § 1, nr. 46-49, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 133 som fremsat, side 110-111.

Det foreslåede § 77 d, stk. 1, indeholder krav om, at penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber samt finansielle holdingvirksomheder skal have en lønpolitik, som er i overensstemmelse med en sund og effektiv risikostyring.

§ 77 a, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 3-6, i lov om finansiel virksomhed indeholder en række begrænsninger for variabel aflønning af bestyrelsen, direktionen samt andre væsentlige risikotagere i penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber samt finansielle holdingvirksomheder. Kravene fastsætter bl.a. et loft for tildeling og udbetaling af variable løndele til bestyrelsen, direktionen samt andre væsentlige risikotagere. § 77 a indeholder ligeledes krav om tildeling og udbetaling af mindst 50 pct. af den variable løndel i instrumenter, og der stilles

endvidere krav om udskydelse af 40-60 pct. af de variable løndele, krav om tilbageholdelse af instrumenter i en passende periode efter udbetalingstidspunktet, samt krav om revidering af betingelserne, som har dannet grundlag for tildeling af de variable løndele fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet m.v.

§ 77 b, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed indeholder et skærpet krav til fastsættelse af en grænse i virksomhedens lønpolitik for tildeling af variabel løn for bestyrelsen, direktionen samt andre væsentlige risikotagere set i forhold til virksomhedens samlede indtjening i penge- og realkreditinstitutter m.fl., som har modtaget statsstøtte og tilsvarende former for støtte.

Forslaget til § 77 g, stk. 1, indebærer i overensstemmelse med EBA's retningslinjer af 21. december 2015 om forsvarlige aflønningspolitikker, kapitel 4, afsnit VI, underafsnit 18, retningslinjenummer 295, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglere I i det omfang, at dette er relevant, sikrer, at der offentliggøres en redegørelse for sammenhængen mellem koncerndlønpolitikken og virksomhedernes lønpolitikker på moderselskabs-, datterselskabs- og filialniveau i EU og tredjelande. Navnlig skal forskelle mellem faste og variable løndele forklares, anvendelse af diskonteringssatser samt forskelle for så vidt angår begrænsninger for brugen af instrumenter som variabel løn, skal også forklares, herunder skal indvirkningen på fastsættelsen af bonuspuljer for forskellige forretningsområder tydeliggøres på baggrund heraf. Til brug for offentliggørelse af sammenhængen mellem koncerndlønpolitikken og virksomhedernes lønpolitikker, kan oplysningerne efter artikel 450, stk. 1, i forordning nr. 575/2013 (CRR) inddrages.

Ifølge artikel 450 i CRR skal virksomheder, som omfattes af forordningen, offentliggøre en række kvantitative samt kvalitative oplysninger om aflønning. Offentliggørelsesforpligtelsen er qua den politiske aftale udbredt til investeringsforvaltningsselskaber, forsikringsselskaber og finansielle holdingvirksomheder, jf. bekendtgørelse nr. 818 af 27. juni 2014 om lønpolitik og oplysningsforpligtelser for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder. Ifølge forordningen samt bekendtgørelsen skal institutterne m.fl. eksempelvis offentliggøre oplysninger om beslutningsprocessen i forbindelse med fastlæggelsen af aflønningspolitikken samt antallet af møder, som afholdes af det hovedorgan, der fører tilsyn med aflønningen i løbet af regnskabsåret, herunder oplysninger om sammensætningen af og mandatet for et eventuelt løn- og vederlagsudvalg og oplysninger om den eksterne ekspert, som kan være blevet konsulteret med henblik på fastlæggelsen af aflønningspolitikken, og de berørte parter, oplysninger om sammenhængen mellem løn og resultater, oplysningerne om forholdene mellem fast og variabel aflønning, oplysninger om samlede kvantitative oplysninger om aflønning opdelt efter forretningsområder m.v.

Der stilles ikke særlige formkrav til, hvordan de danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I sikrer overholdelsen af § 77 g, stk. 1. Eksempelvis kan virksomhederne anvende de samme processer og systemer, som anvendes i forbindelse med overholdelsen af nationale aflønningsregler. Overholdelse af § 77 g, stk. 1, forudsætter, at virksomhederne inden for koncernen samarbejder om udarbejdelsen samt kontrol med overholdelse af lønpolitikken og de pågældende aflønningsregler. Har de udenlandske virksomheder i koncernen allerede deres egne processer og systemer, kan disse også anvendes.

De danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I kan for at sikre overholdelsen af § 77 g, stk. 1, bistå de udenlandske virksomheder i koncernen med udarbejdelse af en lønpolitik, løbende vurdere om koncerndlønpolitikken er opdateret, herunder hvis nødvendigt komme med forslag til opdateringer heraf, bistå de udenlandske virksomheder med at indsamle, behandle samt offentliggøre oplysninger om sammenhængen mellem koncerndlønpolitikken og virksomhedernes egne lønpolitikker samt bistå med at påse, at aflønningsreglerne overholdes ved hjælp af regelmæssige indberetninger om aflønningen af væsentlige risikotagere samt bistå med gennemgang og kontrol heraf, bistå med udarbejdelse af retningslinjer for tildeling af variabel løn til væsentlige risikotagere, rådgive udenlandske virksomheder i koncernen beliggende uden for EU om de europæiske aflønningsregler m.v.

Med de foreslåede ændringer til § 373, stk. 2, foreslås det, at overtrædelser af stk. 1, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelser af stk. 1, er pengeinstitutter, realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I.

Dette betyder, at et dansk pengeinstitut, et dansk realkreditinstitut eller et dansk fondsmæglerselskab I kan straffes med bøde, hvis instituttet eller selskabet ikke sikrer, at virksomhedens lønpolitik, jf. forslaget § 77 d, stk. 1, de specifikke aflønningskrav i § 77 a, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 3-6 og § 77 b, stk. 3, og regler udstedt i medfør af forslaget § 77 h efterlever af pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter inden for samme koncern. Hvis eksempelvis et dansk pengeinstitut, et dansk realkreditinstitut eller et dansk fondsmæglerselskab I helt undlader at udarbejde en lønpolitik for koncernen, eller har en lønpolitik for koncernen, der åbenlyst er i strid med aflønningsreglerne, vil det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I kunne straffes med bøde.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der er en sund og effektiv risikostyring i såvel de danske penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I som i lignende virksomheder inden for samme koncern, hvilket en forsvarlig lønpolitik og praksis bidrager til. Hvis der ikke er en sund og effektiv risikostyring i koncernen, vil dette kunne medføre

store tab for koncernen, hvilket er baggrunden for, at manglende overholdelse af bestemmelsen foreslås straffebelagt.

Det foreslås i *stk. 2*, at de variable løndele for et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I eller et finansieringsinstitut, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2014 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber, der ikke er beliggende i Danmark, højst må udgøre 100 pct. af henholdsvis honoraret eller den faste grundløn inklusive pension.

Ifølge forslaget finder de særlige danske bestemmelser om begrænsninger for variabel løn for medlemmer af bestyrelsen og direktionen efter § 77 a, stk. 1, nr. 1, sidste del af stk. 1, nr. 5, og stk. 2, og § 77 b, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, alene anvendelse for medlemmer af bestyrelsen og direktionen af pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I beliggende i Danmark.

Dette vil i praksis betyde, at der for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i udenlandske pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter vil gælde de samme grænser for variabel aflønning, som der gælder for andre væsentlige risikotagere i § 77 a, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed. Der henvises således til bemærkningerne til § 1, nr. 24, jf. Folketingstidende 2010-11, A, L 49 som fremsat, side 64-66, som senest ændret ved § 1, nr. 38-45, jf. Folketingstidende L 133 som fremsat, side 106-110, samt til resuméet af bestemmelserne i bemærkningerne til det foreslåede stk. 1.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2014/91 af 23. juni 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner (UCITS V) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (FAIF) indeholder ikke et loft for den variable løndel til medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedernes risikoprofil. Dette betyder, at såfremt f.eks. en forvalter af alternative investeringsfonde eller et investeringsforvaltningsselskab i koncernen har ansatte, som er identificerede som væsentlige risikotagere på koncernniveau, finder loftet i artikel 94, stk. 1, litra g, i CRD IV anvendelse ved tildeling af variabel løn til disse ansatte. Dette gælder også ved tildeling af variabel løn i form af præferenceafkast, som ikke opfylder betingelserne i EBA's retningslinjer af 21. december 2015 om forsvarlige lønpolitikker, kapitel 4, afsnit II, underafsnit 8.3, retningslinjenummer 126, litra a, til en ansat, hvis aktiviteter har væsentlig

indflydelse på koncernens risikoprofil og hermed er identificeret som væsentlig risikotager på koncernniveau, jf. den foreslåede § 77 g, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Et dansk pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I skal i samarbejde med de af bestemmelsen omfattede udenlandske virksomheder inden for samme koncern sikre, at § 77 g, stk. 2, overholdes.

Der stilles ikke særlige formkrav til, hvordan de danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I sikrer overholdelsen af § 77 g, stk. 2. Eksempelvis kan virksomhederne anvende de samme processer og systemer, som anvendes i forbindelse med overholdelsen af nationale aflønningsregler. Har de udenlandske virksomheder i koncernen allerede deres egne processer og systemer, kan disse også anvendes.

Overholdelse af § 77 g, stk. 2, forudsætter, at de danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I samarbejder med de omfattede udenlandske virksomheder i koncernen om at kontrollere, at bestyrelsen og direktionens variable løn ikke udgør mere end 100 pct. af henholdsvis honoraret og den faste løn inklusive pension. Er de udenlandske virksomheder i koncernen beliggende i EU samt allerede omfattet af tilsvarende krav i CRD IV artikel 94, stk. 1, litra g, kan de danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I bede de udenlandske virksomheder om dokumentation for overholdelse af artikel 94, stk. 1, litra g, i CRD IV svarende til § 77 g, stk. 2.

De danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I kan for at sikre overholdelsen af § 77 g, stk. 2, bistå de udenlandske virksomheder i koncernen med udarbejdelse af lønpolitikken, herunder bistå med udfærdigelse af afsnit om variabel løn til medlemmer af bestyrelsen og direktionen, rådgive udenlandske virksomheder i koncernen beliggende uden for EU om de europæiske aflønningsregler, bistå med kontrol af overholdelse af loftet i § 77 g, stk. 2, m.v.

Det foreslåede § 77 g, stk. 2, er et minimumskrav. I det omfang der gælder mere restriktive nationale regler for loftet for variabel løn til medlemmer af bestyrelsen og direktionen i de udenlandske pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter, finder disse anvendelse.

Med de foreslåede ændringer til § 373, stk. 2, foreslås det, at overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde. Ansvarsubjektet i forhold til overtrædelse af bestemmelsen er et dansk pengeinstitut, et dansk realkreditinstitut og et dansk fondsmæglerselskab I.

Det betyder, at et dansk penge- og realkreditinstitut samt et dansk fondsmæglerselskab I kan straffes med bøde, hvis et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I eller et finansieringsinstitut, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i CRR, inden for samme koncern, som ikke er beliggende i Danmark, får tildelt og udbetalt mere end 100 pct. af henholdsvis honoraret eller den faste grundløn inklusive pension.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der er en sund og effektiv risikostyring i koncerner, som danske penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I er en del af. Dette tilsikres bl.a. ved hjælp af forsvarlige lønpolitikker og praksisser, hvormed et loft for variable lønde for bestyrelsen og direktionen bidrager hertil. Hvis der ikke er en sund og effektiv risikostyring i koncernen, vil dette i sidste ende kunne medføre store tab for koncernen, hvilket er baggrunden for, at manglende overholdelse af bestemmelsen foreslås straffebelagt.

Det foreslås i *stk. 3*, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal sikre, at de ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil (såkaldte andre væsentlige risikotagere på koncernniveau) udpeges i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) 604/2014 af 4. marts 2014 i de udenlandske pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i CRR inden for samme koncern.

Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal også sikre, at ansatte, som er udstationeret i et udenlandsk pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab I eller et finansieringsinstitut inden for samme koncern, fra eksempelvis et moderselskab i et tredjeland, og som har en væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil, udpeges som væsentlig risikotager på koncernniveau.

Ifølge Kommissionens delegerede forordning (EU) 604/2014 af 4. marts 2014 skal en administrerende direktør i et udenlandsk datterselskab, som er et pengeinstitut, realkreditinstitut eller et finansieringsinstitut inden for samme koncern, som de danske institutter og fondsmæglerselskaber I, således udpeges som væsentlig risikotager på koncernniveau, såfremt direktionsmedlemmet også er medlem af direktionen eller bestyrelsen i det øverste selskab i koncernen, jf. artikel 3, stk. 1. Forordningen er ikke udtømmende og i det omfang, at der er andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil, som ikke omfattes af kriterierne i forordningen, skal disse også identificeres som væsentlige risikotagere.

Ifølge Kommissionens delegerede forordning (EU) 604/2014 af 4. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt an-

går reguleringsmæssige tekniske standarder for kvalitative og passende kvantitative kriterier til identifikation af de medarbejderkategorier, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutters risikoprofil, skal alle ansatte i udenlandske pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter inden for samme koncern som et dansk pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I udpeges som væsentlige risikotagere, såfremt deres samlede løn er 500.000 euro eller derover i det foregående regnskabsår, jf. artikel 4, stk. 1, medmindre de ansatte kan undtages efter artikel 4, stk. 2-5.

For at sikre at ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil, udpeges i de udenlandske virksomheder inden for samme koncern, skal de udenlandske virksomheder inddrages aktivt i identifikationsprocessen og levere de nødvendige oplysninger til at vurdere de ansattes indflydelse på koncernens risikoprofil.

Det danske pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I skal kunne dokumentere over for Finanstilsynet, at de relevante udenlandske virksomheder er blevet inddraget i identifikationsprocessen og har bidraget med de nødvendige oplysninger til brug for identifikationsprocessen. Identifikation af væsentlige risikotagere på koncernniveau foretages af det øverste selskab i koncernen.

Det foreslåede § 77 g, stk. 1, medfører, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I således skal sikre, at koncernens lønpolitik, jf. § 77 d, stk. 1, og aflønningskravene i § 77 a, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 3-6 og § 77 b, stk. 3, finder anvendelse for andre væsentlige risikotagere på koncernniveau.

I tilfælde, hvor der er identificeret andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil, og hvor forholdet vedrørende variabel løn i medfør af anden relevant europæisk lovgivning ikke er reguleret, f.eks. et loft for den variable løndel jf. artikel 94, stk. 1, litra g, i CRD IV, finder de specifikke krav i CRD IV anvendelse for disse andre væsentlige risikotagere.

Er der identificeret andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil i koncernforbundne virksomheder, som ikke er omfattet af CRD IV, men derimod er omfattet af FAIF-direktivet eller af UCITS V-direktivet, og hvor særlige krav til variabel aflønning i instrumenter efter CRD IV ikke stemmer overens med FAIF-direktivets eller UCITS V-direktivets krav til variabel aflønning i instrumenter, har kravene i FAIF-direktivet og UCITS V-direktivet forrang, da disse regler er tilpasset de pågældende virksomheders selskabsretlige struktur.

Der henvises til bemærkningerne til det foreslåede § 77 d, stk. 1, og til bemærkningerne til § 1, nr. 24, jf. Folketingsti-

dende 2010-11, A, L 49 som fremsat, side 64-72, som senest ændret ved § 1, nr. 38-45, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 133, som fremsat, side 106-110, og til § 1, nr. 25, jf. Folketingstidende 2010-11, A, L 49 som fremsat, side 72-74, som senest ændret ved § 1, nr. 46-49, jf. Folketingstidende 2013-14, L 133 som fremsat samt til resuméet af bestemmelserne i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelses stk. 1.

Der stilles ikke specifikke krav til, hvordan de danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I sikrer overholdelsen af § 77 g, stk. 3. Eksempelvis kan virksomhederne anvende de samme processer og systemer, som anvendes i forbindelse med overholdelsen af Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 604/2014 af 4. marts 2014. Har de udenlandske virksomheder i koncernen allerede deres egne processer og systemer, kan disse også anvendes.

Overholdelse af § 77 g, stk. 3, forudsætter, at de danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I samarbejder med de omfattede udenlandske virksomheder i koncernen om at identificere koncernens væsentlige risikotagere.

De danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I kan for at sikre overholdelsen af § 77 g, stk. 3, udveksle informationer om virksomhedernes risikoprofil, om virksomhedernes ansatte, herunder oplysninger om kompetencer, beføjelser, ansvarsområder og løn. Til brug for informationsudvekslingen kan de danske pengeinstitutter, realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I søge vejledning i artikel 3-4 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 604/2014 af 4. marts 2014, da det netop er disse kriterier, som afgrænser definitionen af ”væsentlige risikotagere”.

Med de foreslåede ændringer af § 373, stk. 2, foreslås det, at overtrædelse af det foreslåede § 77 g, stk. 3, straffes med bøde. Ansvarsubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 77 g, stk. 3, er pengeinstitutter, realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I.

Dette betyder, at et dansk pengeinstitut, et dansk realkreditinstitut eller et dansk fondsmæglerselskab I kan straffes med bøde, hvis eksempelvis instituttet eller selskabet helt undlader at foretage udpegning af ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil, eller hvis instituttet eller selskabet undlader at udpege en ansat, hvis aktiviteter helt åbenlyst har en væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at samtlige ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil identificeres for herved at kunne sikre, at afløn-

ningen af disse ansatte er forsvarlig og ikke medvirker til overdreven risikoadfærd for herved at sikre, at koncernens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring. Hvis der ikke er en sund og effektiv risikostyring i koncernen, vil dette kunne medføre store tab for koncernen, hvilket er baggrunden for, at manglende overholdelse af bestemmelsen foreslås strafbelagt.

Det følger af § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

§ 77 h

§ 77 a, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed bemyndiger erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

§ 77 d, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om pligten til at offentliggøre oplysninger om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil. § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om bl.a. virksomhedernes lønpolitikker, og § 77 a, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om de forhold, som er nævnt i § 77 a, stk. 1-7, i lov om finansiel virksomhed.

Bemyndigelserne vedrører regler for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder.

Det foreslås i § 77 h, stk. 1, at erhvervs- og vækstministeren kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Med lovforslaget foreslås det, at hjemmelsbestemmelsen i § 77 a, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed videreføres i det foreslåede § 77 h, stk. 1.

Forslaget til § 77 h, stk. 1, er en konsekvensændring på baggrund af, at forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder med dette lovforslag undtages fra aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed, og at de øvrige finansielle virksomheders pligt til at have en lønpolitik foreslås flyttet fra § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed til § 77 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. dette lovforslags § 1, nr. 30.

Den gældende hjemmelsbestemmelse i § 77 a, stk. 9, indeholder en hjemmel til, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Med den foreslåede § 77 h, stk. 1, videreføres hjemmelsbestemmelsen i § 77 a, stk. 9, og bestemmelsen vil fremover alene omhandle fastsættelse af regler for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, fondsmæglerselskaber og finansielle holdingvirksomheder.

Som følge af samling af hjemmelsbestemmelserne om aflønning i den foreslåede § 77 h tildeles erhvervs- og vækstministeren den samlede bemyndigelse.

Der er ikke en materiel ændring af i hjemmelsbestemmelsen, men alene at hjemlen flyttes til § 77 h, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede § 77 h, stk. 1, indeholder en bemyndigelse til erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, for virksomheder, der er omfattet af aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed, men som ikke er omfattet af Kommissionens delegerede forordning (EU) 604/2014 af 4. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kvalitative og passende kvantitative kriterier til identifikation af de medarbejderkategorier, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutters risikoprofil, eksempelvis for investeringsforvaltningsselskaberne, finansielle holdingvirksomheder og fondsmæglerselskaber, som ikke er fondsmæglerselskaber I i henhold til § 5, stk. 1, nr. 32. Hjemlen er en vi-

dereførelse af § 77 a, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I er omfattet af Kommissionens delegerede forordning (EU) 604/2014 af 4. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kvalitative og passende kvantitative kriterier til identifikation af de medarbejderkategorier, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutters risikoprofil. Forordningen indeholder kriterier til identifikation af virksomhedernes andre væsentlige risikotagere.

Det foreslås i § 77 h, stk. 2, at erhvervs- og vækstministeren kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om pligten til at offentliggøre oplysninger om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Med den foreslåede § 77 h, stk. 2, videreføres den gældende § 77 d, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, og bestemmelsen vil fremover alene omfatte pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder.

Forslaget til § 77 h, stk. 2, er en konsekvensændring på baggrund af, at forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder med dette lovforslag undtages fra aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed, og at de øvrige finansielle virksomheders pligt til at have en lønpolitik foreslås flyttet fra § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed til § 77 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. dette lovforslags § 1, nr. 30.

Forslaget har således alene til formål at ændre hjemmelsbestemmelsens anvendelsesområde, og der er med forslaget til § 77 h, stk. 2, ikke andre materielle ændring til bestemmelsens indhold. Endvidere flyttes hjemlen i § 77 d, stk. 4, til § 77 h, stk. 2, som følge af, at alle hjemmelsbestemmelserne om aflønning samles i den foreslåede § 77 h.

Det foreslås i § 77 h, stk. 3, at erhvervs- og vækstministeren kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om de forhold, som er nævnt i § 77 a, stk. 1-6, og § 77 d, stk. 1.

Den foreslåede § 77 h, stk. 3, bemyndiger erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om krav til virksomhedernes lønpolitik samt om begrænsninger for brugen af variabel løn for bestyrelse, direktion samt andre væsentlige risikotagere. Bemyndigelsen vil som hidtil udnyttes til udstedelse af en bekendtgørelse med nærmere regler om bl.a. variabel løn, herunder nærmere regler om visse tilfæl-

de, hvor variable løndele er af en sådan lille størrelse eller beskaffenhed, at der kan undtages fra et eller flere af kravene i § 77 a, stk. 1-6, til tildeling af variabel løn.

Forslaget til § 77 h, stk. 3, er en konsekvensændring på baggrund af, at forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder med dette lovforslag undtages fra aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed, og at de øvrige finansielle virksomheders pligt til at have en lønpolitik foreslås flyttet fra § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed til § 77 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. dette lovforslags § 1, nr. 30.

Men den foreslåede § 77 h, stk. 3, samles hjemmelsbestemmelserne i § 77 a, stk. 8, og hjemlen til at fastsætte yderligere regler om pengeinstitutters, realkreditinstitutters, investeringsforvaltningsselskabers, fondsmæglerselskabers og finansielle holdingvirksomheders lønpolitik, herunder kravet om at denne skal være i overensstemmelse med og fremme en sund og effektiv risikostyring, fra den gældende § 71, stk. 2, jf. § 71, stk. 1, nr. 9, til den foreslåede § 77 h, stk. 3, jf. § 77 d, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 30. Bestemmelsen vil fremover alene omhandle fastsættelse af regler for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, fondsmæglerselskaber og finansielle holdingvirksomheder.

Der er ikke en materiel ændring af de øvrige forhold i hjemmelsbestemmelserne til bl.a. at fastsætte nærmere regler om de omfattede virksomheders lønpolitik, herunder sammenhængen mellem virksomhedernes lønpolitik og risikostyring, men alene at hjemlerne samles og flyttes til § 77 h, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed for herved at give et samlet overblik over hjemmelsbestemmelserne.

Det foreslås i § 77 h, stk. 4, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I om efterlevelse af regler om aflønning på koncernniveau.

Den foreslåede § 77 h, stk. 4, er ny og gennemfører artikel 92, stk. 1 og artikel 109, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2013/36/ af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF (CRD IV) om aflønningskrav i koncernforbundne virksomheder.

Formålet med forslaget til § 77 h, stk. 4, er at penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I skal sikre, at reglerne om aflønning efter CRD IV efterleves i koncernforbundne virksomheder.

For at implementere artikel 92, stk. 1, og artikel 109, i CRD IV er det nødvendigt, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af regler om aflønning på koncernniveau, da en række af reglerne om aflønning efter CRD IV er implementeret i en dansk bekendtgørelse om aflønning.

§ 77 i

§ 77 a, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed bemyndiger erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

§ 77 d, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om pligten til at offentliggøre oplysninger om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil. § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om bl.a. virksomhedernes lønpolitik, og § 77 a, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om de forhold, som er nævnt i § 77 a, stk. 1-7, i lov om finansiel virksomhed. Bemyndigelserne vedrører regler for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder.

Det foreslås i den foreslåede § 77 i, stk. 1, at erhvervs- og vækstministeren for forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder kan fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Det foreslåede § 77 i, stk. 1, viderefører hjemlen i § 77 a, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed, som bemyndiger erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forsikringselskabernes og forsikringsholdingvirksomhedernes risikoprofil.

Hjemlen foreslås flyttet fra § 77 a, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed til det foreslåede § 77 i, stk. 1, som følge af at forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder udsendes fra reglerne om aflønning i §§ 77 a-77 d, i lov om finansiel virksomhed. Hjemlen foreslås videreført uden materielle ændringer.

Hjemlen vil blive udnyttet til at fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forsikringselskabers og forsikringsholdingvirksomheders risikoprofil, i en ny bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder.

Definitionen forventes at blive tilpasset særligt til forsikringsområdet samt at tage hensyn til forsikringsselskabernes størrelse, interne organisation, struktur m.v.

Bekendtgørelsen forventes udstedt med ikrafttrædelse den 1. januar 2017.

Det foreslås i § 77 i, stk. 2, at erhvervs- og vækstministeren kan for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om lønpolitik og aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Med hjemmel i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (solvens II-direktivet) har EU-kommissionen udstedt Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (solvens II) (Solvens II-forordningen).

Solvens II-forordningens artikel 258 og 275 indeholder bestemmelser om aflønning for gruppe 1-forsikringsselskaber og for forsikringsholdingvirksomheder, der har et gruppe 1-forsikringsselskab som datterselskab, herunder rammer for indholdet af selskabernes aflønningspolitik og sammenhængen mellem aflønningspolitikken og selskabernes risikostyring. Solvens II-forordningen indeholder derudover krav om, at dele af variable løndele skal udskydes i mindst 3 år, ligesom der stilles krav til mulighederne for at kræve udbetalte variable løndele tilbagebetalt, hvis forudsætningerne for udbetaling har ændret sig.

Der er således i vidt omfang tale om principper, der svarer til de gældende regler, jf. § 71, stk. 1, nr. 9, og §§ 77 a- 77 d i lov om finansiel virksomhed. Da der er tale om en forordning, har bestemmelserne om aflønning umiddelbar virkning for de omfattede danske forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder, og dansk regulering af samme forhold skal ophæves.

For så vidt angår forhold vedrørende forsikringsselskabers aflønning, som ikke er reguleret i solvens II-forordningen, foreslås det med det foreslåede § 77 i, stk. 2, at dansk national regulering af forsikringsselskabers aflønning af bestyrelse, direktion og væsentlige risikotagere fastsættes i bekendtgørelsesform. Hensigten er, at de omfattede forsikringsselskaber kun behøver at orientere sig i henholdsvis forordningen og bekendtgørelsen for at få et overblik over hvilke aflønningsregler, der finder anvendelse for deres forhold.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede ændring skal medføre en ændring i udgangspunktet om, at der skal gælde de samme nationalt fastsatte aflønningsregler på tværs af den finansielle sektor i medfør af de politiske aftaler på området, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.4. Aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed er indført på baggrund af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor. Forslaget har ikke til hensigt at ændre materielt i de gældende nationale aflønningsregler for forsikringsselskaberne og forsikringsholdingvirksomhederne, og den kommende bekendtgørelse for forsikringsselskaberne og forsikringsholdingvirksomhederne vil bl.a. indeholde lignende aflønningsregler, som dem der gælder for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder i bl.a. lov om finansiel virksomhed, i det omfang området ikke allerede er reguleret i forordningen. Det betyder bl.a., at loftet på 50 pct. af honoraret eller grundlønnen for variabel løn til medlemmer af bestyrelse og direktion og loftet på 100 pct. af grundlønnen for variabel løn til andre væsentlige risikotagere opretholdes. Forsikringsselskabers og forsikringsholdingvirksomhedernes bestyrelse og direktion vil tillige fortsat være omfattet af kravet om, at aktieoptioner og lignende finansielle instrumenter højst må udgøre 12,5 pct. af henholdsvis honoraret eller den faste grundløn inklusive pension på tidspunktet for beregning af den variable løndel. Kravet om forsikringsselskabers og forsikringsholdingvirksomheders offentliggørelse i årsrapporten af den individuelle aflønning for bestyrelse og direktion vil eksempelvis blive videreført. Endelig fastholdes det, at forsikringsselskabers og forsikringsholdingvirksomheders lønpolitik, herunder retningslinjer for tildeling af fratrædelsesgodtgørelser skal godkendes af selskabets generalforsamling. Alle disse krav stammer fra de politiske aftaler, der fastslår, at de skal gælde for hele den finansielle sektor.

Hensigten med den kommende bekendtgørelse er at indføre aflønningsregler for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder, som er tilpasset til sektoren, til de politiske aftaler, som har indført ensartede aflønningsregler for den finansielle sektor og til relevant europæisk lovgivning om aflønning. Den kommende bekendtgørelse for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder skal bl.a. svare til lignende aflønningsregler fastsat for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder bl.a. med de fornødne tilpasninger i forhold til Solvens II-forordningen og forsikringsområdet i øvrigt. Endvidere foreslås det med forslaget, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte aflønningsregler i bekendtgørelsen, som ligner de gældende aflønningsregler i lov om finansiel virksomhed for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder.

Bekendtgørelsen forventes udstedt med ikrafttrædelse den 1. januar 2017.

Efter gennemførelsen af solvens II-direktivet i dansk ret skal alle forsikringselskaber kategoriseres som gruppe 1- eller gruppe 2-forsikringselskab. Gruppe 1-forsikringselskaber er de selskaber, der omfattes af aflønningsreglerne i solvens II-direktivet, mens gruppe 2-forsikringselskaberne omvendt er de selskaber, som ikke omfattes af aflønningsreglerne i solvens II-direktivet. Gruppe 2-forsikringselskaberne er som følge heraf heller ikke omfattet af solvens II-forordningens aflønningsregler. Når alle forsikringselskaber med forslaget undtages fra aflønningsbestemmelserne i lov om finansiel virksomhed, vil selskaber, der kategoriseres som gruppe 2-forsikringselskaber, ikke være underlagt aflønningsregler. Det foreslås derfor, at disse selskaber fremadrettet skal omfattes af regler svarende til solvens II-forordningens regler om aflønning, og at dette sikres ved at fastsætte regler i bekendtgørelsen som svarer til forordningens regler om aflønning, herunder vil overtrædelse af Solvens II-forordningens aflønningsregler med hjemmel i § 373, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed blive strafbelagt i bekendtgørelsen.

Med forslaget undtages alle forsikringsholdingvirksomhederne fra aflønningsbestemmelserne i lov om finansiel virksomhed. Forsikringsholdingvirksomheder, der ikke har et gruppe 1-forsikringselskab som datterselskab, omfattes ikke af aflønningsreglerne i Solvens II-forordningen, og vil således ikke være underlagt aflønningsregler. Det foreslås derfor også, at disse selskaber fremadrettet skal omfattes af regler svarende til Solvens II-forordningens regler om aflønning, og at dette sikres ved at fastsætte regler i bekendtgørelsen som svarer til forordningens regler om aflønning.

Det foreslås i § 77 i, stk. 3, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om forsikringselskabers og forsikringsholdingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om deres aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Det foreslåede § 77 i, stk. 2, viderefører hjemlen i § 77 d, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, som fastsætter en bemyndigelse for erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om forsikringselskabers og forsikringsholdingvirksomheders indberetnings- oplysningsforpligtelser om aflønning.

Forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder er som følge af bekendtgørelse nr. 818 af 27. juni 2014 om lønpolitik og oplysningsforpligtelser for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder i dag omfattet af pligten til at offentliggøre oplysninger om deres aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere. Indberetningskravene er fastsat i bekendtgørelse om lønpolitik og oplysningsforpligtelser for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, som er

udstedt med hjemmel i § 77 d, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Som beskrevet under de almindelige bemærkninger pkt. 2.4 ophæves de gældende bestemmelser om aflønning i § 71, stk. 1, nr. 9, §§ 77 a-d i lov om finansiel virksomhed og i bekendtgørelse om lønpolitik og oplysningsforpligtelser for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, herunder pligten til at offentliggøre oplysninger om aflønning, for forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder. Med dette lovforslag foreslås det at flytte bemyndigelsen til erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om bl.a. pligt til at offentliggøre oplysninger om aflønning som ligner aflønningsoplysningerne i bekendtgørelse om lønpolitik og oplysningsforpligtelser for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder.

Pligten til at offentliggøre oplysninger om bestyrelsen, direktionens og andre væsentlige risikotageres aflønning i dag vedrører både kvalitative og kvantitative oplysninger. De kvalitative oplysninger er eksempelvis oplysninger om beslutningsprocessen i forbindelse med fastlæggelse af lønpolitikken, de vigtigste karakteristika ved aflønningssystemets opbygning og resultatkriterier for tildeling af rettigheder til aktier, optioner eller variable lønkomponenter. De kvantitative oplysninger er eksempelvis lønsummen i regnskabsåret fordelt på fast og variabel løn og antal modtagere, den variable løns størrelse og form fordelt på kontant udbetaling, aktier eller aktielignende instrumenter eller andet, størrelsen af den udskudte aflønning fordelt på optjente og ikkeoptjente andele og størrelsen af den udskudte aflønning, der er tildelt i regnskabsåret, udbetalt og reduceret gennem resultatjusteringer.

Det foreslåede § 77 i, stk. 2, bemyndiger erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte materielt ensartede regler om pligten til at offentliggøre oplysninger om forsikringselskabers og forsikringsholdingvirksomheders kvalitative og kvantitative oplysninger om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere som ligner oplysningsforpligtelserne for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, fondsmæglere og finansielle holdingvirksomheder I. Forslaget er således en videreførelse af § 77 d, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed for forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder.

Til nr. 39 (§ 78, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 78, stk. 2, at virksomhedens eksterne revisor skal afgive erklæring om, hvorvidt eksponeringer mod bestyrelsesmedlemmer og direktører er bevilget i henhold til virksomhedens sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. Formålet med kravene i § 78 er at sikre, at bestyrelsesmedlemmer og direktører ikke udnytter

deres stilling eller hverv til at opnå fordele, som de ellers ikke ville kunne opnå.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under Finanstilsynets tilsyn, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden.

Virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, må således selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for virksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til virksomhedens ledelse skal gives på anden vis. De internationale revisionsstandarder pålægger fortsat revisor at kommunikere en række oplysninger til den reviderede virksomheds ledelse.

Der henvises til pkt. 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at indsætte et nyt 3. punktum i § 78, stk. 2, der indebærer, at den erklæring, som er omfattet af bestemmelsen, skal fremgå af anden tilsvarende dokumentation, hvis virksomheden ikke fører en revisionsprotokol.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til en virksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Den krævede erklæring fra virksomhedens eksterne revisor skal fortsat være indeholdt i revisionsprotokollen, hvis der føres en revisionsprotokol.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport, herunder de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive i den forbindelse. Forslaget vedrører alene det forhold, at disse oplysninger og erklæringer skal afgives i anden tilsvarende dokumentation i de tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører en revisionsprotokol.

Lovforslagets § 1, nr. 73, indebærer, at de virksomheder, som ikke fører en revisionsprotokol, skal indsende den anden tilsvarende dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder, til Finanstilsynet i stedet for kopi af revisionsprotokollen. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 73, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 40 (§ 80, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 80, stk. 8, at virksomhedens eksterne revisor skal afgive erklæring om, hvorvidt virksomheden har eksponeringer mod erhvervsvirksomheder, hvor personer ansat af bestyrelsen, direktører eller andre ledende medarbejdere deltager i driften.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under Finanstilsynets tilsyn, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden.

Virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, må således selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for virksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til virksomhedens ledelse skal gives på anden vis. De internationale revisionsstandarder pålægger fortsat revisor at kommunikere en række oplysninger til den reviderede virksomheds ledelse.

Der henvises til pkt. 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at indsætte et nyt 3. punktum i § 80, stk. 8, der indebærer, at den erklæring, som er omfattet af bestemmelsen, skal fremgå af anden tilsvarende dokumentation, hvis virksomheden ikke fører en revisionsprotokol.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til en virksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Den krævede erklæring fra virksomhedens eksterne revisor skal fortsat være indeholdt i revisionsprotokollen, hvis der føres en revisionsprotokol.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport, herunder de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive i den forbindelse. Forslaget vedrører alene det forhold, at disse oplysninger og erklæringer skal afgives i anden tilsvarende dokumentation i de tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører en revisionsprotokol.

Lovforslagets § 1, nr. 73, indebærer, at de virksomheder, som ikke fører en revisionsprotokol, skal indsende den anden tilsvarende dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder, til Finanstilsynet i stedet for kopi af revisionsprotokollen. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 73, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 41 (§ 80 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 80 c i lov om finansiel virksomhed indeholder krav om, at en finansiel virksomhed, der har en hjemmeside, skal offentliggøre oplysninger om, hvordan virksomheden lever op til en række krav. En finansiel virksomhed skal bl.a. offentliggøre, hvordan den lever op til kravet om effektive former for virksomhedsstyring, herunder kravet om at have en skriftlig lønpolitik, jf. § 71, stk. 1, nr. 9, og kravet om at have de nødvendige personalemæssige og økonomiske ressourcer til efteruddannelse mv. af bestyrelsen og direktionen, jf. § 71, stk. 1, nr. 10. En virksomhed skal endvidere offentliggøre, hvordan den lever op til kravene om variabel løn i § 77 a, stk. 1-7.

Med dette lovforslags § 1, nr. 15, flyttes kravet om en skriftlig lønpolitik fra § 71, stk. 1, nr. 9, til et nyt § 77 d, stk. 1.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 15.

Som følge heraf foreslås det at ændre henvisningen i § 80 c, stk. 1, til § 71, stk. 1, nr. 10, til § 71, stk. 1, nr. 9. Der er tale om en konsekvensændring som følge af dette lovforslags § 1, nr. 15.

Virksomheder skal således fortsat i medfør af § 80 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed offentliggøre oplysninger om, hvordan virksomheden lever op til kravet om at have personalemæssige og økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelige muligheder for introduktions- og efteruddannelseskurser til medlemmer af bestyrelsen og direktionen.

Med dette lovforslags § 1, nr. 24, ophæves bl.a. § 77 a, stk. 7. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 24.

Som følge heraf foreslås det at ændre henvisningen i § 80 c, stk. 1, til § 77 a, stk. 1-7, til § 77 a, stk. 1-6. Der er tale om en konsekvensændring som følge af dette lovforslags § 1, nr. 24.

Kravet i § 77 a, stk. 7, til lønpolitikens indhold forventes at blive udstedt på ny i den bekendtgørelse, som forventes udstedt i medfør af den foreslåede § 77 h, jf. dette lovforslags § 1, nr. 38. Endvidere forventes der at blive udstedt et krav om, at de omfattede virksomheder skal offentliggøre oplysninger om, hvordan de lever op til det pågældende krav til lønpolitikens indhold.

Forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder vil med dette lovforslag ikke længere være omfattet af §§ 77 a-77 c, jf. § 1, nr. 18, 22 og 25. Krav svarende til de gældende § 77, a stk. 1-7, og § 77 c, forventes at blive udstedt i en ny bekendtgørelse om aflønning for forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder. Krav svarende til § 77 b

vedrørende virksomheder, der modtager statsstøtte eller har fået tilsagn om statsstøtte, forventes ikke udstedt for disse virksomheder. Bekendtgørelsen forventes udstedt i medfør af den foreslåede § 77 i, jf. dette lovforslags § 1, nr. 38. I bekendtgørelsen forventes der at blive udstedt krav om, at forsikringselskaber skal offentliggøre oplysninger om, hvordan selskabet lever op til de krav, der vil svare til dem, der i dag følger af § 77 a, stk. 1-6 vedrørende brug af variabel løn, af § 77 a, stk. 7 vedrørende krav til lønpolitikens indhold og af § 77 c vedrørende krav om aflønningsudvalg.

Med dette forslag ændres der således ikke på, hvilke krav, der skal opfyldes, eller hvilke oplysninger, pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber og fondsmæglerselskaber skal offentliggøre. Forsikringselskaber vil ikke længere skulle offentliggøre oplysninger relateret til aflønning i medfør af § 80 c, men forventes at skulle offentliggøre tilsvarende oplysninger i medfør af bekendtgørelse.

Til nr. 42 (§ 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at bestyrelsen og direktionen i et fondsmæglerselskab skal sikre, at selskabet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af et kapitalgrundlag af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække selskabets risici.

Det foreslås i § 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed at ændre henvisningen til et fondsmæglerselskabs bestyrelse og direktion til et fondsmæglerselskab I's bestyrelse og direktion. Hermed ændres anvendelsesområdet for bestemmelsen, således at den alene gælder for fondsmæglerselskaber I. Dermed vil bestemmelsen alene finde anvendelse for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at udføre en eller flere af de aktiviteter der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, eller fondsmæglerselskaber, som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, jf. definitionen af fondsmæglerselskab I i § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed. Dette betyder, at hovedparten af fondsmæglerselskaberne ved lovens ikrafttrædelse ikke behøver at opføre og opfylde det individuelle solvensbehov, hvor selskabets risici opgøres i henhold til bekendtgørelsen om opgørelse af risikoeksponeringer, kapitalgrundlag og solvensbehov.

Baggrunden for denne ændring er et ønske om at sænke kapitalkravene for fondsmæglerselskaber, så de er i overensstemmelse med EU-lovgivningens minimumskrav. Dette betyder, at alene fondsmæglerselskaber I, der er omfattet af kravet om intern kapital i artikel 73 i CRD IV, bliver omfattet af § 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 43 (§ 125, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 125, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at kapitalgrundlaget i et fondsmæglerselskab, der ikke er et fondsmæglerselskab I, skal udgøre mindst 1 mio. euro for et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at udføre den i bilag 4, afsnit B, nr. 2, nævnte tjenesteydelse, og mindst 0,3 mio. euro for andre fondsmæglerselskaber.

Den gældende § 125, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at de fondsmæglerselskaber, som ikke er omfattet af kravet i artikel 97, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR), om at have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger, er omfattet af et tilsvarende krav i henhold til § 125, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås at ophæve § 125, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed. Hermed reduceres kapitalkravene til fondsmæglerselskaber til niveauerne i CRD IV og CRR. Dette som følge af, at det med dette lovforslag foreslås at nedsætte kapitalkravene til fondsmæglerselskaber, så de bliver i overensstemmelse med EU-lovgivningens minimumskrav.

Dermed vil ingen fondsmæglerselskaber have et større krav til startkapitalen (og efterfølgende til kapitalgrundlaget), end de niveauer, som er angivet i den nævnte EU-lovgivning. Derudover vil alene de fondsmæglerselskaber, der er omfattet af et krav om, at kapitalgrundlaget mindst skal være på en fjerdedel af foregående års faste omkostninger i henhold til artikel 97, stk. 1, i CRR være omfattet af dette krav.

Forslaget forventes at medføre, at der er flere selskaber, der får mulighed for at ansøge om tilladelse som fondsmæglerselskab, idet kapitalkravene generelt bliver nedsat.

Til nr. 44 (§ 125, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 125, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at bestyrelsen og direktionen i et fondsmæglerselskab på baggrund af vurderingen i henhold til § 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed skal opgøre selskabets individuelle solvensbehov.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 125, stk. 4, der bliver til § 125, stk. 2, til et fondsmæglerselskab til et fondsmæglerselskab I.

Baggrunden herfor er, at anvendelsesområdet for § 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed foreslås ændret, jf. § 1, nr. 42, i dette lovforslag, således at bestemmelsen alene gælder for fondsmæglerselskaber I. Det er således alene bestyrelsen og direktionen i et fondsmæglerselskab I, der skal foretage en vurdering i medfør af § 125, stk. 1. Som følge heraf fore-

slås det tillige at ændre anvendelsesområdet i § 125, stk. 4, der bliver til § 125, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det er som følge heraf alene bestyrelsen og direktionen i et fondsmæglerselskab I, der skal opgøre selskabets individuelle solvensbehov på baggrund af vurderingen efter § 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Ændringen indebærer, at bestemmelsen alene vil finde anvendelse for fondsmæglerselskaber I, dvs. fondsmæglerselskaber der har tilladelse til at udføre en eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, eller som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, jf. definitionen af fondsmæglerselskab I i § 5, stk. 1, nr. 32, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 45 (§ 125, stk. 5-7, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 125, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed indeholder krav om, at solvensbehovet for fondsmæglerselskaber omfattet af artikel 92, stk. 1, eller artikel 95, stk. 2, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber ikke kan være mindre end de tre øvrige kapitalkrav. De tre kapitalkrav udgør et krav om et kapitalgrundlag på mindst 8 pct. af den samlede risikoeksponering, et krav om en fjerdedel af foregående års de faste omkostninger samt et minimumskapitalkrav, der svarer til startkapitalkravet.

Den gældende § 125, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed indeholder krav om, at solvensbehovet for et fondsmæglerselskab, der alene har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører dets kunder, og som ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til dets kunder, ikke kan være mindre end kapitalkravene i den gældende § 125, stk. 2 og 3, der foreslås ophævet.

Den gældende § 125, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed indeholder krav om, at solvensbehovet for et fondsmæglerselskab, der er omfattet af § 125, stk. 5, skal opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Ligeledes indeholder § 125, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed krav om, at solvensbehovet for fondsmæglerselskaber, der er omfattet af § 125, stk. 6, opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag.

Det foreslås at ophæve § 125, stk. 5-7, i lov om finansiel virksomhed. Dette som følge af, at det i lovforslagets § 1, nr. 42-44, foreslås at nedsætte kapitalkravene til fondsmæglerselskaber, så de bliver i overensstemmelse med EU-lovgivningens minimumskrav, herunder at alene fondsmæglerselskaber I skal være omfattet af kravet om at opgøre og overholde et individuelt solvensbehov, jf. § 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. På denne baggrund vurderes det, at den gældende § 125, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed

ligeledes bør ophæves. Kravene om et kapitalgrundlag på mindst 8 pct. af den samlede risikoeksponering og en fjerdedel af foregående års faste omkostninger fremgår således direkte af hhv. artikel 92, stk. 1, litra c, og 97, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR).

Som følge af at det i lovforslagets § 1, nr. 42 og 44, foreslås at fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at udføre de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, ikke fremover skal opgøre og overholde et individuelt solvensbehov, jf. § 125, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, vurderes det, at den gældende § 125, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed bør ophæves. Dette også som følge af, at de krav, de pågældende fondsmæglerselskaber skal tage hensyn til i forbindelse med opgørelsen af det individuelle solvensbehov, dvs. de gældende § 125, stk. 2 og 3, foreslås ophævet.

Den gældende § 125, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed foreslås endvidere ophævet, dels som følge af, at § 125, stk. 5 og 6, ophæves, dels som følge af, at en tilsvarende bestemmelse fremgår direkte af artikel 92, stk. 2, litra c, i CRR.

Til nr. 46 (§ 125, stk. 8, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 125, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at Finanstilsynet individuelt kan fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget for fondsmæglerselskaber i form af et tillæg til kapitalgrundlagskravet, der fremgår af artikel 92, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR). Dette individuelle solvenskrav er udtryk for Finanstilsynets vurdering af instituttets tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Finanstilsynet kan endvidere stille krav til, hvilken type kapital der kan anvendes til opfyldelse af det individuelle solvenskrav.

Det foreslås i § 125, stk. 8, der bliver til § 125, stk. 3, at ændre henvisningen til kapitalgrundlaget til kapitalgrundlaget for et fondsmæglerselskab I. Hermed ændres anvendelsesområdet for bestemmelsen, således at den alene gælder for fondsmæglerselskaber I. Dette er en konsekvens af forslaget om at nedsætte kapitalkravene til fondsmæglerselskaber, således at kravene til fondsmæglerselskabers kapitalgrundlag reduceres til niveauerne i CRD IV og CRR.

Dermed vil bestemmelsen alene finde anvendelse for fondsmæglerselskaber I, dvs. fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at udføre en eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, eller fondsmæglerselskaber,

som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, jf. § 5, stk. 1, nr. 32, i lov om finansiel virksomhed.

Dette betyder, at Finanstilsynet efter lovens ikrafttrædelse ikke har mulighed for at fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget i form af et tillæg til kapitalgrundlagskravet, der fremgår af artikel 92, stk. 1, litra c, i CRR, for hovedparten af fondsmæglerselskaberne.

Til nr. 47 (§ 125, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 125, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at Finanstilsynet kan fastsætte et yderligere kapitalgrundlagskrav for en gruppe af fondsmæglerselskaber med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle risici i denne gruppe af fondsmæglerselskaber.

Det foreslås i § 125, stk. 9, der bliver til § 125, stk. 4, at ændre henvisningen til fondsmæglerselskaber til fondsmæglerselskaber I. Hermed ændres anvendelsesområdet for bestemmelsen, således at den alene gælder for grupper af fondsmæglerselskaber I. Dette er en konsekvens af forslaget om at sænke kapitalkravene, så de er i overensstemmelse med niveauerne i CRD IV og CRR.

Dermed vil bestemmelsen alene finde anvendelse for fondsmæglerselskaber I, dvs. fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at udføre en eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, eller fondsmæglerselskaber som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, jf. § 5, stk. 1, nr. 32, i lov om finansiel virksomhed. Dette betyder, at Finanstilsynet efter lovens ikrafttrædelse ikke har mulighed for at fastsætte et yderligere kapitalgrundlagskrav til de fondsmæglerselskaber, der ikke er fondsmæglerselskaber I, uanset at disse måtte have særlige risici.

Til nr. 48 (§ 125, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 125, stk. 10, fastslår, at Finanstilsynet har mulighed for at pålægge fondsmæglerselskaber at foretage nedskrivninger af dets aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget. Bestemmelsen gennemfører artikel 104, stk. 1, litra d, i CRD IV for fondsmæglerselskaber I.

Det foreslås i § 125, stk. 10, der bliver til § 125, stk. 5, at ændre henvisningen til fondsmæglerselskabet til et fondsmæglerselskab I. Hermed ændres anvendelsesområdet for bestemmelsen, således at den alene gælder for fondsmæglerselskaber I. Dette er en konsekvens af forslaget om at sænke kravene til fondsmæglerselskabers kapitalgrundlag til niveauerne CRD IV og CRR, jf. lovforslagets § 1, nr. 42-47.

Dermed vil bestemmelsen alene finde anvendelse for fondsmæglerselskaber I, dvs. fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at udføre en eller flere af de aktiviteter, der er nævnt

i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, eller fondsmæglerselskaber som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, jf. definitionen af fondsmæglerselskab I i § 5, stk. 1, nr. 32, i lov om finansiel virksomhed. Dette betyder, at Finanstilsynet efter lovens ikrafttrædelse ikke har mulighed for at pålægge et fondsmæglerselskab, der ikke er et fondsmæglerselskab I, at foretage nedskrivninger af dets aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget.

Til nr. 49 (§ 125 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 125 a i lov om finansiel virksomhed handler om det kombinerede kapitalbufferkrav. § 125 a, stk. 7, henviser til det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 125, stk. 8.

Med dette lovforslags § 1, nr. 43 og 45, bliver § 125, stk. 4, til § 125, stk. 2, og § 125, stk. 8, bliver til § 125, stk. 3. Det foreslås som følge heraf at ændre henvisningen i § 125 a, stk. 7, til § 125, stk. 4, til § 125, stk. 2, samt at ændre henvisningen i § 125 a, stk. 7, til § 125, stk. 8, til § 125, stk. 3.

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 50 (§ 126 e, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 126, stk. 6, kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte nærmere regler om værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, jf. stk. 1, 1. pkt., i gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner omfattet af den gældende § 175 b, stk. 1.

Som følge af den ved dette lovforslag foreslåede ændring af § 175 b, hvorved der indsættes nyt stk. 2, og anvendelsesområdet for solvenskapitalkravet efter § 175 b ikke kun er afgrænset til koncerner, men også grupper af virksomheder, der udøver forsikringsvirksomhed, foreslås det at ændre henvisningen i § 126 e, stk. 6, fra koncerner omfattet af § 175 b, stk. 1, til koncerner eller grupper omfattet af § 175 b, stk. 1 og 2.

Det følger dermed af den foreslåede ændring, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, jf. stk. 1, 1. pkt., i gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner eller grupper omfattet af § 175 b, stk. 1 og 2.

Der er alene tale om konsekvensændringer.

Til nr. 51 (§ 143, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 143, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler

for opgørelser efter § 124, stk. 1 og 2, § 125, stk. 1 og 4, § 126, stk. 1 og 8, og § 126 a, stk. 1.

Med dette lovforslags § 1, nr. 43, bliver § 125, stk. 4, til § 125, stk. 2. Det foreslås som følge heraf at ændre henvisningen i § 143, stk. 1, nr. 2, til § 125, stk. 1 og 4, til § 125, stk. 1 og 2.

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 52 (§ 143, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 143, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed fastslår, at Finanstilsynet har mulighed for at fastsætte nærmere regler om opgørelse af bl.a. fondsmæglerselskabers faste omkostninger.

Det foreslås, at fondsmæglerselskaber ikke skal være omfattet af bestemmelsen som en følge af ophævelsen af den gældende § 125, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 43, hvorefter de fondsmæglerselskaber, der ikke er omfattet af kravet om mindst at have et kapitalgrundlag på en fjerdedel af foregående års faste omkostninger i artikel 97, stk. 1, i CRR, bliver omfattet af et tilsvarende krav i henhold til lov om finansiel virksomhed. Ophævelsen af den gældende § 125, stk. 3, medfører således, at der ikke er behov for en hjemmel til at fastlægge nærmere regler om opgørelse af faste omkostninger for fondsmæglerselskaber.

De fondsmæglerselskaber, som er omfattet af kravet baseret på faste omkostninger i artikel 97, stk. 1, CRR, er omfattet af reguleringsmæssige tekniske standarder, der fastlægger nærmere regler i forbindelse med kravet baseret på faste omkostninger.

Til nr. 53 (§ 152, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed)

§ 152 i lov om finansiel virksomhed regulerer likviditetskrav til pengeinstitutter.

I medfør af § 152, stk. 1, skal et pengeinstitut have en forsvarelig likviditet. Likviditeten skal mindst udgøre 15 pct. af gældsforpligtelser, som det påhviler pengeinstituttet at betale på anfordring. Likviditeten skal endvidere mindst udgøre 10 pct. af pengeinstituttets samlede gælds- og garantiforpligtelse. I § 152, stk. 2, defineres, hvilke aktiver, som kan medregnes til et pengeinstituts likvide beholdning. § 152, stk. 3, behandler tilfældet, hvor et pengeinstitut ikke har tilstrækkelig likviditet.

Det foreslås, at § 152, stk. 1-3, ophæves.

§ 152 i lov om finansiel virksomhed er ændret i medfør af § 1, nr. 22-24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015 om æn-

dring af lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v., lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love. Ændringen indebærer, at § 152, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed ophæves, og at § 152, stk. 4 og 5, bliver til § 152, stk. 1 og 2. Endvidere ændres bemyndigelsesbestemmelsen i § 152, stk. 5, som med lov nr. 1563 af 15. december 2015 bliver til § 152, stk. 2. Disse ændringer af § 152 træder i kraft den 1. januar 2017, jf. § 10, stk. 3, i lov nr. 1563 af 15. december 2015.

Med § 1, nr. 24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015 blev bemyndigelsesbestemmelsen i § 152, stk. 5, som bliver til stk. 2, ændret på en sådan måde, at Finanstilsynets bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om pengeinstitutters likviditet blev begrænset, og denne begrænsning har ikke været tilsigtet.

Som følge heraf foreslås § 152, stk. 5, ændret med dette lovforslags § 1, nr. 55, således at bemyndigelsen som hidtil kan anvendes til udstedelse af de særlige regler om operationelle krav ved styring af pengeinstitutters likviditet.

Af lovtekniske årsager foreslås også de ændringer, der med § 1, nr. 22 og 23, i lov nr. 1563 af 15. december 2015 blev foretaget i § 152, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed, ophævet, jf. § 15, stk. 1, i dette lovforslag, og foreslået på ny, jf. § 1, nr. 53 og 54, i dette lovforslag.

De ændringer af § 152, stk. 1-4, der foreslås med § 1, nr. 53 og 54, i dette lovforslag, svarer således til de ændringer af § 152, stk. 1-4, der blev foretaget med § 1, nr. 22 og 23, i lov nr. 1563 af 15. december 2015.

Baggrunden for forslaget er, at det efter indfasningen af det nye europæiske likviditetsdækningskrav, LCR, ikke længere er tilladt for medlemsstaterne at opretholde nationale bestemmelser om likviditetskrav, jf. artikel 412, stk. 5, i CRR. Dette medfører, at de danske likviditetskrav i § 152 i lov om finansiel virksomhed skal ophæves inden 1. januar 2018, da LCR skal være 100 pct. indfaset fra den 1. januar 2018, jf. artikel 460, stk. 2, i CRR.

I medfør af den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter, Bankpakke 6, er det bestemt, at de danske likviditetskrav skal fungere som et minimumskrav for danske pengeinstitutter til og med 2016. I forbindelse med indfasningen af kravet om LCR betyder dette, at de danske likviditetskrav i § 152 i lov om finansiel virksomhed udfases helt, når penge- og realkreditinstitutterne skal opfylde 80 pct. af kravet om LCR, jf. artikel 460, stk. 2, litra c, i CRR, i 2017.

Til nr. 54 (§ 152, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

§ 152 i lov om finansiel virksomhed regulerer likviditetskrav til pengeinstitutter.

I medfør af § 152, stk. 4, kan Finanstilsynet fastsætte specifikke likviditetskrav for et eller flere pengeinstitutter ud over det generelt gældende likviditetskrav i § 152, stk. 1.

Det foreslås at ændre ordlyden af § 152, stk. 4, så der ikke længere sker en henvisning til § 152, stk. 1, som foreslås ophævet med dette lovforslags § 1, nr. 53.

Der er ikke med forslaget tiltænkt nogen materiel ændring af bestemmelsen.

§ 152 i lov om finansiel virksomhed er ændret i medfør af § 1, nr. 22-24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v., lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love. Ændringen indebærer, at § 152, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed ophæves, og at § 152, stk. 4 og 5, bliver til § 152, stk. 1 og 2. Endvidere ændres bemyndigelsesbestemmelsen i § 152, stk. 5, som med lov nr. 1563 af 15. december 2015 bliver til § 152, stk. 2. Disse ændringer af § 152 træder i kraft den 1. januar 2017, jf. § 10, stk. 3, i lov nr. 1563 af 15. december 2015.

Med § 1, nr. 24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015 blev bemyndigelsesbestemmelsen i § 152, stk. 5, som bliver til stk. 2, ændret på en sådan måde, at Finanstilsynets bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om pengeinstitutters likviditet blev begrænset, og denne begrænsning har ikke været tilsigtet.

Som følge heraf foreslås § 152, stk. 5, ændret med dette lovforslags § 1, nr. 55, således at bemyndigelsen som hidtil kan anvendes til udstedelse af de særlige regler om operationelle krav ved styring af pengeinstitutters likviditet.

Af lovtekniske årsager foreslås også de ændringer, der med § 1, nr. 22 og 23, i lov nr. 1563 af 15. december 2015 blev foretaget i § 152, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed, ophævet, jf. § 15, stk. 1, i dette lovforslag, og foreslået på ny, jf. § 1, nr. 53 og 54, i dette lovforslag.

De ændringer af § 152, stk. 1-4, der foreslås med § 1, nr. 53 og 54, i dette lovforslag, svarer således til de ændringer af § 152, stk. 1-4, der blev foretaget med § 1, nr. 22 og 23, i lov nr. 1563 af 15. december 2015.

Til nr. 55 (§ 152, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

§ 152 i lov om finansiel virksomhed regulerer likviditetskrav til pengeinstitutter.

Den gældende § 152, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed indeholder en bemyndigelsesbestemmelse, som indebærer, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de i § 152, stk. 1-4, nævnte forhold. Bemyndigelsen er udnyttet ved udstedelse af de særlige regler om operationelle krav ved styring af pengeinstitutters likviditet i bilag 4 til bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl.

De særlige regler om operationelle krav ved styring af pengeinstitutters likviditet implementerer artikel 86 og 98 i CRD IV. Artikel 86 og 98 i CRD IV indeholder bl.a. krav om, at de kompetente myndigheder sikrer, at kreditinstitutterne udarbejder strategier og systemer for styring og måling af likviditetsrisici samt metoder til måling og styring af positionerne. Artikel 86 og 98 i CRD IV indeholder endvidere krav om udarbejdelse af stresstests og beredskabsplaner.

Det foreslås at ændre bemyndigelsesbestemmelsen i § 152, stk. 5, som bliver til stk. 2, så Finanstilsynet i medfør af bestemmelsen kan fastsætte nærmere regler om pengeinstitutters strategier og systemer for måling og styring af likviditetsrisici samt pengeinstitutternes udarbejdelse af stresstest og beredskabsplaner i forhold til likviditetsrisici.

Den foreslåede bemyndigelse sikrer, at der fortsat er hjemmel til udstedelse af de særlige regler om operationelle krav ved styring af pengeinstitutters likviditet i bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. Der tåntænkes ingen umiddelbare ændringer af bekendtgørelsen som følge af den foreslåede ændring.

Med likviditetsrisici forstås risikoen for, at en virksomheds omkostninger til likviditetsfremskaffelse stiger uforholdsmæssigt meget, at manglende finansiering forhindrer virksomheden i at opretholde sin nuværende forretningsmodel, og at virksomheden ultimativt ikke kan opfylde sine betalingsforpligtelser på grund af manglende finansiering.

Den foreslåede bemyndigelse kan bl.a. anvendes til at fastsætte nærmere regler om indholdet af bestyrelsens likviditetspolitikker samt til indholdet af bestyrelsens retningslinjer til direktionen om udmøntning af likviditetspolitikken. Herudover kan bemyndigelsen bl.a. anvendes til at fastsætte nærmere krav til institutternes forretningsgange på likviditetsområdet, herunder at institutterne skal have forretningsgange på bestemte områder, for eksempel forretningsgange for den løbende opgørelse af likviditetsstrømme og forretningsgange for opgørelse af modtagne og stillede sikkerheder. Bemyndigelsen kan endvidere anvendes til at præcisere kravene til den risikoansvarlige for så vidt angår styring af likviditetsrisici, herunder fastsættelse af krav til beredskabsplaner for fremskaffelse af finansiering og stress tests samt gennemførelse heraf, og til kontrol og rapportering af likviditets- og finansieringsrisici.

Der kan i fastsættelsen af krav tages hensyn til institutternes likviditetsmæssige kompleksitet, risikoprofil og arbejdsområde, samt til institutternes betydning i de lande, hvor de udøver aktiviteter, herunder om de er udpeget som systemisk vigtige. Kravene kan variere over tid for at tage højde for introduktionen af nye produkter med likviditetsrisici eller ved ændringer i bestående produkter, der øger institutternes likviditetsrisici. Der er således tale om en ikke-udtømmende liste over forhold, som Finanstilsynet med bemyndigelsen får mulighed for at fastsætte nærmere regler om med henblik på at sikre hensigtsmæssige rammer for måling og styring af likviditets- og finansieringsrisici i institutter.

§ 152 i lov om finansiel virksomhed er ændret i medfør af § 1, nr. 22-24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v., lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love. Ændringen indebærer, at § 152, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed ophæves, og at § 152, stk. 4 og 5, bliver til § 152, stk. 1 og 2. Endvidere ændres bemyndigelsesbestemmelsen i § 152, stk. 5, som med lov nr. 1563 af 15. december 2015 bliver til § 152, stk. 2. Disse ændringer af § 152 træder i kraft den 1. januar 2017, jf. § 10, stk. 3, i lov nr. 1563 af 15. december 2015.

§ 152, stk. 1-3, ophæves med lov nr. 1563 af 15. december 2015, da det med indfasningen af det nye europæiske likviditetsdækningskrav (LCR) ikke længere er tilladt for medlemsstaterne at opretholde nationale bestemmelser om likviditetskrav, jf. artikel 412, stk. 5, i CRR.

Med § 1, nr. 24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015 blev bemyndigelsesbestemmelsen i § 152, stk. 5, som bliver til stk. 2 ændret på en sådan måde, at Finanstilsynets bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler blev begrænset. Når lovændringen træder i kraft, kan Finanstilsynet således alene fastsætte nærmere regler om de i § 152, stk. 4, som med lovændringen bliver til § 152, stk. 1, nævnte forhold, dvs. om fastsættelse af et specifikt likviditetskrav for pengeinstitutter. Efter den gældende bemyndigelse kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om bl.a. det generelle likviditetskrav, som indebærer, at pengeinstitutterne skal have en forsvarelig likviditet. Denne begrænsning af Finanstilsynets bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om pengeinstitutters likviditet har ikke været tilsigtet.

Endvidere foreslås med dette lovforslags § 15, nr. 1, begrænsningen af bemyndigelsesbestemmelsen i § 1, nr. 24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015 ophævet. Der henvises til § 15, nr. 1, i dette lovforslag og bemærkningerne hertil.

Til nr. 56 (§ 157, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 157 i lov om finansiel virksomhed omfatter bl.a. fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at udføre handler for egen regning.

Det foreslås at indsætte et § 157, stk. 2, hvorefter Finanstilsynet kan tillade, at visse fondsmæglerselskaber i forbindelse med udførelse af ordrer vedrørende finansielle instrumenter kan besidde disse instrumenter for egen regning. En forudsætning for at Finanstilsynet kan give tilladelse er, at betingelserne opregnet i den foreslåede § 157, stk. 2, nr. 1-4, er opfyldt. Dermed sikres, at selskabet alene kan få tilladelse fra Finanstilsynet, såfremt de pågældende positioner skyldes, at selskabet ikke er i stand til at sikre præcis afdækning af den modtagne ordre, at den samlede markedsværdi af positionerne ikke overstiger 15 pct. af selskabets startkapital, jf. § 9, stk. 8, og at selskabet opfylder de krav, der er fastsat i artikel 92-95 og fjerde del i CRR. Artikel 92-95 i CRR vedrører bl.a. kravet om mindst at have en samlet kapitalprocent på 8 pct. samt krav til beregning af den samlede risikoeksponering, mens fjerde del af CRR vedrører kravene til store eksponeringer. Endelig er det en betingelse, at de pågældende positioner er af lejlighedsvis og midlertidig karakter og er strengt begrænset til den periode, som er nødvendig for udførelsen af den nævnte transaktion. I vurderingen af, om der er tale om besiddelse af positionerne lejlighedsvist og midlertidigt, lægges vægt på, at besiddelse af positioner ikke er en fast del af fondsmæglerselskabets forretningsmodel, men alene sker lejlighedsvist. I relation til om positionen besiddes midlertidigt, vil der blive lagt vægt på, at positionen alene besiddes i en periode, der ikke er længere end den periode, der er nødvendig for udførelsen af transaktionen, idet der ellers vil være tale om handel for egen regning.

Omfattet af bestemmelsen er fondsmæglerselskaber I, der ikke har tilladelse til at udføre handler for egen regning vedrørende finansielle instrumenter, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, men som udfører investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 2. Fondsmæglerselskaber I defineres som fondsmæglerselskaber, som har tilladelse til en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, nævnte aktiviteter, eller fondsmæglerselskaber som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, jf. § 5, stk. 1, nr. 32, i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen implementerer artikel 29, stk. 2, i CRD IV.

Til nr. 57 (§ 173, stk. 1, 1. pkt. og 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 173, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed fastslår, at bl.a. § 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, finder anvendelse på en koncern i de tilfælde, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed.

Endvidere angiver den gældende § 173, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, hvordan opgørelsen af kapitalkravene i § 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, skal ske.

Med dette lovforslags § 1, nr. 43 og 45, bliver § 125, stk. 4 og 7-9, til § 125, stk. 2-4 og § 125, stk. 5 og 7, ophævet. Det foreslås som følge heraf at ændre henvisningerne i § 173, stk. 1, 1. og 2. pkt., til § 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, til § 125, stk. 1-4.

Ændringerne er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 58 (§ 173, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 173, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed fastslår, at § 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, og §§ 146, 147, 156 og 182 og artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR) finder anvendelse på en koncern i de tilfælde, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed. Videre fastslår den gældende § 173, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at 1. pkt. kun finder anvendelse for fondsmæglerholdingvirksomheder, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I. Endvidere fastslår den gældende § 173, stk. 2, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at 1. pkt. kun finder anvendelse for fondsmæglerselskaber, som ikke er et fondsmæglerselskab I, og som ikke har en dattervirksomhed, der er et fondsmæglerselskab I.

Det foreslås, at henvisningen til § 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, §§ 146, 147, 156 og 182 og artikel 395 i CRR ændres til en henvisning til §§ 146, 147 og 182. Ændringen indebærer, at henvisningen til § 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, § 156 og artikel 395 i CRR udgår af § 173, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Baggrunden for forslaget er, at bl.a. det gældende § 125, stk. 5 og 7, ophæves med dette lovforslag § 1, nr. 42-48. Endvidere indskrænkes anvendelsesområdet for de øvrige kapitalgrundlagskrav i § 125 i lov om finansiel virksomhed til kun at finde anvendelse for fondsmæglerselskaber I, hvormed fondsmæglerselskaber, der ikke er fondsmæglerselskab I, ikke skal opgøre og opfylde det individuelle solvensbehov, hvor selskabets risici opgøres i henhold til bekendtgørelse om opgørelse af risikoeksponeringer, kapitalgrundlag og solvensbehov. Som konsekvens af at kravene ophæves på institutniveau for selskaber, der ikke er fondsmæglerselskaber I, foreslås det tilsvarende at ophæve kravene på konsolideret niveau for fondsmæglerholdingvirksomheder, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, samt fondsmæglerselskaber, som ikke er et fondsmæglerselskab I, og som ikke har en dattervirksomhed, der er et fondsmæglerselskab I.

Den gældende § 173, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed fastslår ligeledes, at § 156 i lov om finansiel virksomhed

somhed finder anvendelse på en koncern, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskab, der ikke er et fondsmæglerselskab I, og som ikke har en dattervirksomhed, der er et fondsmæglerselskab I. Bestemmelsen finder ligeledes anvendelse for en koncern, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en fondsmæglerholdingvirksomhed, som ikke har en dattervirksomhed, der er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I.

Af § 156 i lov om finansiel virksomhed følger det, at Finanstilsynet kan fastsætte et specifikt likviditetskrav for et fondsmæglerselskab I eller en gruppe af fondsmæglerselskaber I med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle likviditetsrisici i fondsmæglerselskabet I eller grupper af fondsmæglerselskaber I og for systemiske likviditetsrisici.

Med den foreslåede ændring af § 173, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed foreslås det, at henvisningen til § 156 i lov om finansiel virksomhed udgår. Det skyldes, at bemyndigelsen til at fastsætte et specifikt likviditetskrav alene omfatter fondsmæglerselskaber I, og ikke fondsmæglerselskaber, der ikke er fondsmæglerselskaber I, og som § 173, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed regulerer. Der er således tale om en manglende tilretning af regler, som der hermed rettes op på.

Endelig fastslår den gældende § 173, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at grænserne for store eksponeringer i artikel 395 i CRR finder anvendelse for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskab, som ikke er et fondsmæglerselskab I, og som ikke har en dattervirksomhed, der er et fondsmæglerselskab I. Ligeledes finder bestemmelsen anvendelse for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en fondsmæglerholdingvirksomhed, som ikke har en dattervirksomhed, der er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I.

Med den foreslåede ændring af § 173, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed foreslås det, at henvisningen til artikel 395 i CRR udgår. Dette foreslås, da fondsmæglerselskaber, der ikke er fondsmæglerselskaber I, ikke skal overholde krav for store eksponeringer på institutniveau. Kravet skal som følge heraf heller ikke overholdes på konsolideret grundlag af fondsmæglerselskaber, der ikke er fondsmæglerselskaber I, og som ikke har et fondsmæglerselskab I som dattervirksomhed. Ligeledes skal kravet heller ikke finde anvendelse for fondsmæglerholdingvirksomheder, der er øverste modervirksomhed i Danmark for en koncern, hvori der ikke indgår et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I.

Til nr. 59 (§ 174, stk. 1, 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Ved lov nr. 268 af 25. marts 2014 blev begrebet ”basiskapital” erstattet af begrebet ”kapitalgrundlag”. § 174, stk. 1, 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed blev i den forbindelse ikke ændret, og i bestemmelsen anvendes således fortsat betegnelsen basiskapital. Med den foreslåede ændring tilrettes § 174, stk. 1, 4. pkt., således at der herefter også i § 174, stk. 1, 4. pkt., anvendes betegnelsen kapitalgrundlag.

Til nr. 60 (§ 175 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af det gældende § 175 b, stk. 1, at bestyrelsen og direktionen for den øverste modervirksomhed i en koncern har pligt til at sikre, at koncernen er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker det af den øverste modervirksomhed opgjorte solvenskapitalkrav for koncernen, når den øverste modervirksomhed i koncernen er beliggende i Danmark og er et gruppe 1-forsikrings-selskab, en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, i lov om finansiel virksomhed, hvor mindst en af dattervirksomheder skal være et gruppe 1-forsikrings-selskab.

Det følger af den foreslåede ændring af stk. 1, at bestyrelsen for en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, i lov om finansiel virksomhed, skal sikre, at koncernen er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker solvenskapitalkravet for koncernen, når mindst en af dattervirksomhederne driver forsikringsvirksomhed, dog ikke hvis der i koncernen alene drives forsikringsvirksomhed som gruppe 2-forsikrings-selskab.

Stk. 1 blev indført i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 308 af 28. marts 2015 og havde til formål at implementere reglerne om koncernsolvens i Solvens II-direktivet, jf. særligt artikel 213, stk. 2, litra a og b, samt artikel 218, stk. 2 og 3.

Artikel 213, stk. 2, litra a-d, i Solvens II-direktivet afgrænser således de koncernstrukturer, som medlemslandene skal føre koncerntilsyn med, og det følger videre af artikel 218 i Solvens II-direktivet, at der for koncernstrukturer omfattet af artikel 213, stk. 2, litra a og b, skal føres tilsyn med koncernsolvensen.

Med de foreslåede ændringer af § 175 b i lov om finansiel virksomhed vil bestemmelsen i højere grad følge systematikken i artikel 213, stk. 2, litra a og b, i Solvens II-direktivet end tilfældet er i dag. Det foreslåede stk. 1 indebærer en gennemførelse af artikel 213, stk. 2, litra b, mens det foreslåede nye stk. 2 indebærer en gennemførelse af artikel 213, stk. 2, litra a, i begge tilfælde relateret til kravet om tilsyn med koncernsolvens, jf. artikel 218, stk. 2 og 3, i Solvens II-direktivet.

Efter lovforslaget påhviler det bestyrelsen for en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, at sikre, at koncernen er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker solvenskapitalkravet for koncernen, når mindst en af dattervirksomhederne driver forsikringsvirksomhed.

Da der er tale om regulering, der hidrører fra Solvens II-direktivet, præciseres det med forslaget, at kravet ikke finder anvendelse, hvor der alene udøves virksomhed gennem gruppe 2-forsikringsselskaber, idet disse netop er kendetegnet ved at falde uden for direktivets anvendelsesområde.

I modsætning til i dag, hvor pligten til at sikre kravets overholdelse påhviler både bestyrelse og direktion, følger det af forslaget, at pligten fremadrettet skal påhvile selskabets bestyrelse. Dette er i overensstemmelse med § 3, stk. 1, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 1723 af 16. december 2015 om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v., hvorefter det bl.a. er en bestyrelsesopgave at vurdere og træffe beslutning om virksomhedens budgetter, kapital og likviditet.

Forslaget indebærer på et punkt en mindre sproglig tilpasning i forhold til den gældende affattelse. Det foreslås således at ændre »en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 5, stk. 1, nr. 10, litra a« til »en finansiel holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a«.

Henvisningen til § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, i lov om finansiel virksomhed er en del af implementeringen af artikel 213, stk. 2, litra b, i Solvens II-direktivet, hvorefter der bl.a. skal udøves koncerntilsyn med forsikrings- eller genforsikringsselskaber, hvis moderselskab er et blandet finansielt holdingselskab, hvilket i en dansk sammenhæng bedst kan sammenlignes med en finansiel holdingvirksomhed som defineret i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a.

Den gældende formulering af stk. 1 kan imidlertid give anledning til en forståelse af henvisningen til § 5, stk. 1, nr. 10, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter en holdingstruktur enten omfattes af litra a eller b. Dette er ikke meningen, og der vil i praksis ofte være sammenfald, hvor holdingstrukturer omfattes af både § 5, stk. 1, nr. 10, litra a og b. Rent lovteknisk er formålet med § 5, stk. 1, nr. 10, i lov om finansiel virksomhed at fastslå, om en holdingstruktur skal kategoriseres som finansiel holdingvirksomhed eller ej, og i den sammenhæng er det mindre vigtigt, om dette er tilfældet efter litra a eller b. Det foreslås at tilpasse formuleringen, så det tydeliggøres, at det afgørende er, om en given holdingstruktur opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, i lov om finansiel virksomhed. Er det tilfældet, og er bestemmelsens øvrige kriterier opfyldt, skal bestemmelsen efterleves.

Det følger af den gældende formulering, at kravene finder anvendelse, når den øverste modervirksomhed i koncernen er beliggende i Danmark og er et gruppe 1-forsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, i lov om finansiel virksomhed, hvor mindst en af dattervirksomhederne er et gruppe 1-forsikringsselskab.

Med den foreslåede nye affattelse vedrører stk. 1 ikke længere situationen, hvor øverste modervirksomhed er et gruppe 1-forsikringsselskab, hvilket er i overensstemmelse med artikel 213, stk. 2, litra b, i Solvens II-direktivet.

Med forslaget er det endvidere ikke længere et krav, at de omfattede holdingvirksomheder er øverste modervirksomhed i koncernen, hvilket skyldes, at dette ikke efter Solvens II-direktivet er afgørende for, om der skal udøves koncerntilsyn. Det afgørende er derimod tilstedeværelsen af en koncern – eller gruppe, jf. det foreslåede nye stk. 2 – hvorigennem der udøves forsikringsvirksomhed omfattet af direktivet. Den gældende formulering af bestemmelsen er derfor uhensigtsmæssig, da der kan forekomme tilfælde, hvor en forsikringsholdingvirksomhed ikke er øverste modervirksomhed.

At bestemmelsen ikke længere eksplicit angiver, at øverste virksomhed skal være beliggende i Danmark, er en teknikalitet. Reguleringen er indeholdt i en dansk lov, der gælder i Danmark. Forslaget tiltænker således ikke at gøre op med den gældende opdeling mellem § 175 b og § 175 c, hvorefter § 175 b adresserer en situation, hvor øverste relevante enhed er i Danmark, mens § 175 c omvendt adresserer tilfældet, hvor øverste relevante enhed ikke er i Danmark.

Dette er i overensstemmelse med Solvens II-direktivet, hvorefter udgangspunktet er, at det er det øverste – i direktivet benævnt det endelige – moderselskab på fællesskabsniveau, dvs. på tværs af EU, som bærer ansvaret for at efterleve koncernreglerne, jf. direktivets artikel 215, stk. 1.

I overensstemmelse hermed er § 175 b, stk. 1, rettet mod tilfælde, hvor en dansk forsikringsholdingvirksomhed eller en dansk finansiel holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, er den øverste forsikringsenhed omfattet af Solvens II-reguleringen. Er dette ikke tilfældet og er øverste forsikringsenhed i koncernen beliggende i et andet EU-land, er det i overensstemmelse med direktivets artikel 215, stk. 1, som udgangspunkt den øverste enhed i dette EU-land som er pligtsubjekt i forhold til reguleringen af koncernens forhold. Der kan være omstændigheder, som kan begrunde en fravigelse fra udgangspunktet om, at det er det øverste moderselskab på fællesskabsniveau, der er underlagt koncernreglerne, således at disse skal efterleves af den øverste forsikringsenhed på nationalt niveau, jf. i øv-

rigt direktivets artikel 216 og § 175 c i lov om finansiel virksomhed, der omhandler denne situation.

Hvis en koncern eller gruppe af forsikringsselskaber omfattet af Solvens II-reguleringen har enheder placeret i forskellige EU-lande, afgøres spørgsmålet om hvilken myndighed, som er koncerntilsynsførende, efter kriterierne anført i direktivets artikel 247. Efter disse kriterier er en afgørende faktor, hvor forsikringsselskabet – eller flere forsikringsselskaber – er beliggende, og dansk koncerntilsyn fordrer derfor i praksis tilstedeværelsen af et i Danmark beliggende forsikringsselskab omfattet af Solvens II-reguleringen, dvs. et gruppe 1-forsikringsselskab.

Efter den gældende formulering af stk. 1 er det et krav, at mindst en af dattervirksomhederne skal være et gruppe 1-forsikringsselskab. Som anført er gruppe 1-forsikringsselskaber den i Danmark valgte definition af virksomheder, der omfattes af Solvens II-reguleringens anvendelsesområde, mens gruppe 2-forsikringsselskaber er betegnelsen for selskaber, som ikke omfattes. Da en koncern kan bestå af enheder, herunder forsikringsselskaber omfattet af Solvens II-reguleringen, fra forskellige lande i EU, er det ikke meningen at anvendelsesområdet skal begrænses til tilfælde, hvor der kun er danske forsikringsselskaber omfattet af Solvens II. Da den eksisterende formulering kan give anledning til tvivl herom, ændres formuleringen med forslaget, så det er et krav, at mindst en af dattervirksomhederne udøver forsikringsvirksomhed, hvormed der i denne sammenhæng menes forsikringsvirksomhed omfattet af Solvens II-reguleringens anvendelsesområde. Af samme årsag fremgår det af den foreslåede nye formulering, at kravet om opgørelse af solvenskapitalkrav for koncernen ikke finder anvendelse, hvis forsikringsvirksomheden i koncernen alene drives gennem gruppe 2-forsikringsselskaber.

I praksis er det ikke nødvendigvis oplagt, hvilke selskaber, der indgår i en koncern omfattet af § 175 b, stk. 1, hvorfor afgørelsen heraf kan bero på de konkrete omstændigheder.

Det bemærkes i øvrigt, at der efter bestemmelsens stk. 7, der bliver stk. 8, er mulighed for efter en konkret vurdering at træffe afgørelse om ikke at medtage et selskab i koncernen ved opgørelsen af solvenskapitalkravet.

Der kan være tilfælde, hvor en given selskabsstruktur omfattes af såvel § 175 b, stk. 1 og stk. 2. Anvendelse af stk. 1 og 2 er ikke gensidigt udelukkende i sådanne tilfælde. I tråd hermed fremgår følgende af retningslinje 4 i Retningslinjer for koncernsolvens udstedt af Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA): »Da de fire anvendelsestilfælde for koncerntilsyn, der omtales i artikel 213, stk. 2, litra a til d, i Solvens II-direktivet, ikke gensidigt udelukker hinanden, bør tilsynsmyndighederne overveje at anvende de forskellige i

denne artikel omhandlede anvendelsestilfælde for koncerntilsyn inden for samme koncern.«

Det bemærkes, at kravet om opgørelse af koncernsolvens efter stk. 1 også gælder i tilfælde, hvor der i koncernen indgår eksempelvis pengeinstitutter. I sådanne tilfælde kan der i medfør af bekendtgørelse nr. 1027 af 2. september 2015 om opgørelse af kapitalgrundlag og solvenskapitalkrav for koncerner søges om Finanstilsynets godkendelse til at opgøre koncernsolvensen efter metoder fastsat i bekendtgørelse om opgørelse af risikoeksponeringer, kapitalgrundlag og solvensbehov.

Kravet om, at mindst en af dattervirksomhederne skal drive forsikringsvirksomhed omfattet af Solvens II-reguleringens anvendelsesområde, retter sig både mod tilfældet, hvor den øverste modervirksomhed er en forsikringsholdingvirksomhed, og hvor den øverste modervirksomhed er en finansiel holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a. Den gældende definition af forsikringsholdingvirksomhed sonderer således ikke mellem eksempelvis gruppe 1- og gruppe 2-forsikringsselskaber, men da § 175 b, stk. 1, som tidligere anført, er udtryk for implementering af Solvens II-direktivet, skal bestemmelsen alene finde anvendelse for forsikringsselskaber, der omfattes heraf. Dermed skal gruppe 2-forsikringsselskaber ikke omfattes.

Det nærmere indhold af pligterne for de omfattede koncernstrukturer fremgår, foruden af de øvrige stykker i § 175 b, af Solvens II-forordningen, samt af bekendtgørelser udstedt i medfør af § 175 b, stk. 9, der bliver stk. 10. Det er forventningen, at de med dette lovforslag foreslåede ændringer af § 175 b vil give anledning til tilpasninger af disse bekendtgørelser.

Til nr. 61 (§ 175 b, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslåede *stk. 2* er nyt og indebærer, at kravet om tilstedeværelse af kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet også finder anvendelse i tilfælde, hvor der drives forsikringsvirksomhed gennem et gruppe 1-forsikringsselskab og tilknyttede forsikringsvirksomheder underlagt Solvens II-reguleringen.

Det følger således af det foreslåede *stk. 2*, at *stk. 1* finder tilsvarende anvendelse for et gruppe 1-forsikringsselskab og til dette tilknyttede virksomheder, der udøver forsikringsvirksomhed, dog ikke hvis de tilknyttede virksomheder alene driver forsikringsvirksomhed gennem gruppe 2-forsikringsselskaber.

Som anført under bemærkningerne til den foreslåede nyaf-fattelse af § 175 b, stk. 1, indebærer forslaget til *stk. 2* en gennemførelse af artikel 213, stk. 2, litra a, i Solvens II-di-

rektivet i relation til kravet om tilsyn med koncernsolvens, jf. artikel 218, stk. 2, i Solvens II-direktivet.

Hvor anvendelsen af § 175 b, stk. 1, grundlæggende fordrer, at der er tale om en koncern, som dette begreb er defineret i lov om finansiel virksomhed, dvs. en modervirksomhed og en eller flere dattervirksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 7-9, samt §§ 5 a og 5 b i lov om finansiel virksomhed, gør dette sig ikke gældende i forhold til anvendelsen af stk. 2.

Forslaget til et nyt stk. 2 udspringer af, at der efter artikel 213, stk. 2, litra a, i Solvens II-direktivet skal udøves, hvad der efter Solvens II-direktivet betegnes som koncerntilsyn med forsikrings- eller genforsikrings-selskaber, som er deltagende selskaber i mindst et andet forsikrings- eller genforsikrings-selskab.

Et deltagende selskab kan være en modervirksomhed, men behøver ikke være det, og kan eksempelvis også være et selskab, der besidder en kapitalinteresse i et andet selskab og således ikke nødvendigvis har bestemmende indflydelse over dette andet selskab. Efter lov om finansiel virksomhed er det en forudsætning for, at der er tale om en koncern, at en virksomhed har bestemmende indflydelse over et andet. Af denne årsag er anvendelsesområdet for det foreslåede stk. 2 afgrænset til at vedrøre en gruppe af virksomheder bestående af et gruppe 1-forsikrings-selskab og tilknyttede forsikringsvirksomheder underlagt Solvens II-reguleringen. De kan være knyttet til hinanden som moder- og dattervirksomhed, men behøver ikke være det.

Det anvendte begreb tilknyttede virksomheder er tænkt som en samlebetegnelse for de relevante tilknytninger mellem flere forsikrings-selskaber, som kan indebære, at der er tale om en forsikringsgruppe underlagt gruppertilsyn. Begrebet tilknyttede virksomheder tilsigter dermed en implementering af begreberne »deltagende og tilknyttet selskab«, som disse er defineret i artikel 212, stk. 1, litra a og b, i Solvens II-direktivet.

Det følger heraf, at et deltagende selskab er et selskab, som enten er et moderselskab eller et andet selskab, der besidder en kapitalinteresse, eller et selskab, der er knyttet til et andet selskab som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, mens et tilknyttet selskab er det modsatte, dvs. et selskab, som enten er et datterselskab eller et andet selskab, hvori der besiddes en kapitalinteresse, eller et selskab, der er knyttet til et andet selskab som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF.

I forhold til det foreslåede nye stk. 2 er en til gruppe 1-forsikrings-selskabet tilknyttet virksomhed dermed en dattervirksomhed, en virksomhed, som gruppe 1-forsikrings-selskabet har en kapitalinteresse i, flere virksomheder, der i henhold til aftale eller vedtægter er underlagt fælles ledelse

med gruppe 1-forsikrings-selskabet, eller flere virksomheder, hvori ledelserne for flertallets vedkommende består af samme personer, som i gruppe 1-forsikrings-selskabet.

En dattervirksomhed er en virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed. Bestemmende indflydelse er defineret i § 5 b i lov om finansiel virksomhed.

Ved kapitalinteresser forstås en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed, jf. § 5, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Som anført oven for henviser artikel 212, stk. 1, litra a og b, i Solvens II-direktivet til artikel 12, stk. 1, i Rådets syvende direktiv af 13. juni 1983 om konsoliderede regnskaber. Dette direktiv er i dag afløst af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, hvori artikel 22, stk. 7, er affattet tilsvarende førnævnte artikel 12, stk. 1. Som det fremgår oven for følger det heraf, at der består en relevant tilknytning imellem flere virksomheder, når flere virksomheder i henhold til aftale eller vedtægter er underlagt fælles ledelse eller ledelserne for flertallets vedkommende består af samme personer. Det vil bero på en vurdering af de konkrete omstændigheder, hvorvidt der foreligger en gruppe omfattet af § 175 b, stk. 2, som følge af forbindelser mellem ledelseslagene. Da der er tale om implementering af EU-regulering vil eventuelle relevante fortolkningsbidrag herfra, eksempelvis fra EIOPA, indgå i vurderingen.

I praksis er det i øvrigt ikke nødvendigvis oplagt, hvilke selskaber, der indgår i en gruppe omfattet af § 175 b, stk. 2, hvorfor også afgørelsen heraf kan bero på de konkrete omstændigheder.

Det bemærkes yderligere, at der efter bestemmelsens stk. 7, der bliver stk. 8, er mulighed for efter en konkret vurdering at træffe afgørelse om ikke at medtage et selskab i koncernen ved opgørelsen af solvenskapitalkravet.

Der kan være tilfælde, hvor en given selskabsstruktur omfattes af såvel § 175 b, stk. 1 og stk. 2. Anvendelse af stk. 1 og 2 er ikke gensidigt udelukkende i sådanne tilfælde. I tråd hermed fremgår følgende af retningslinje 4 i Retningslinjer for koncernsolvens udstedt af Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA): »Da de fire anvendelsestilfælde for koncerntilsyn, der omtales i artikel 213, stk. 2, litra a til d, i Solvens II-direktivet, ikke gensidigt udelukker hinanden, bør tilsynsmyndighederne overveje at anvende de forskellige i denne artikel omhandlede anvendelsestilfælde for koncerntilsyn inden for samme koncern.«

Da en gruppe af forsikringselskaber omfattet af § 175 b, stk. 2, kan bestå af enheder fra forskellige lande er det ikke meningen at anvendelsesområdet skal begrænses til grupper, hvor der kun indgår danske forsikringselskaber omfattet af Solvens II. Dette er årsagen til, at forslaget angiver, at der skal være tale om tilknyttede virksomheder, der udøver forsikringsvirksomhed, hvormed der i denne sammenhæng menes forsikringsvirksomhed omfattet af Solvens II-reguleringens anvendelsesområde. Af samme årsag fremgår det af den foreslåede formulering, at kravet om opgørelse af solvenskapitalkrav for gruppen omfattet af stk. 2 ikke finder anvendelse, hvis de tilknyttede virksomheder alene driver forsikringsvirksomhed gennem gruppe 2-forsikringselskaber, idet disse netop er kendetegnet ved at falde uden for direktivets anvendelsesområde.

Som anført under bemærkningerne til den foreslåede ændring af § 175 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, adresserer § 175 b situationen, hvor øverste relevante enhed er i Danmark, mens § 175 c adresserer tilfælde, hvor øverste relevante enhed ikke er i Danmark.

Dette er i overensstemmelse med Solvens II-direktivet, hvorefter udgangspunktet er, at det er det øverste, i direktivet benævnt det endelige, selskab på fællesskabsniveau, dvs. på tværs af EU, som bærer ansvaret for at efterleve reglerne for gruppen, jf. direktivets artikel 215, stk. 1.

I overensstemmelse hermed er det foreslåede § 175 b, stk. 2, rettet mod tilfælde, hvor et dansk gruppe 1-forsikringselskab er den øverste forsikringsenhed i gruppen. Er dette ikke tilfældet og er øverste forsikringsenhed i gruppen beliggende i et andet EU-land, er det i overensstemmelse med direktivets artikel 215, stk. 1, som udgangspunkt den øverste enhed i dette EU-land, som er pligtsubjekt i forhold til overholdelsen af reguleringen af gruppens forhold. Der kan være omstændigheder, som kan begrunde en fravigelse fra udgangspunktet om, at det er den øverste enhed på fællesskabsniveau, der er underlagt kravene til gruppen, således at disse skal efterleves af den øverste forsikringsenhed på nationalt niveau, jf. i øvrigt direktivets artikel 216 og § 175 c i lov om finansiel virksomhed, der omhandler denne situation.

Hvis en gruppe af forsikringselskaber omfattet af Solvens II-reguleringen har enheder placeret i forskellige EU-lande, afgøres spørgsmålet om hvilken myndighed, som er gruppetilsynsførende, efter kriterierne anført i direktivets artikel 247.

Hvilket selskab der er øverste forsikringsenhed beror på en konkret vurdering af de konkrete omstændigheder.

Denne overvejelse om hvilken af flere virksomheder, som er pligtsubjekt for reglerne efterlevelse, forventes særligt at kunne blive relevant i et tilfælde, hvor der vurderes at være en relevant tilknytning imellem flere virksomheder, der består i at flere virksomheder i henhold til aftale eller vedtægter er underlagt fælles ledelse eller ledelserne for flertallets vedkommende består af samme personer.

Det foreslåede stk. 2 angiver, at stk. 1 finder tilsvarende anvendelse i den i stk. 2 beskrevne situation. Det fremgår af stk. 1, at det er bestyrelsen, der skal sikre, at en koncern er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker solvenskapitalkravet for koncernen, og stk. 2 indebærer, at det er bestyrelsen for gruppe 1-forsikringselskabet, der har andre virksomheder knyttet til sig, som skal sikre, at gruppen af forsikringselskaber er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker solvenskapitalkravet for gruppen. At denne pligt påhviler bestyrelsen er i overensstemmelse med § 3, stk. 1, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 1723 af 16. december 2015 om ledelse og styring af forsikringselskaber m.v., hvorefter det bl.a. er en bestyrelsesopgave at vurdere og træffe beslutning om virksomhedens budgetter, kapital og likviditet.

Det nærmere indhold af pligterne for de omfattede koncernstrukturer fremgår, foruden af de øvrige stykker i § 175 b, af Solvens II-forordningen, samt af bekendtgørelser udstedt i medfør af § 175 b, stk. 9, der bliver stk. 10. Det er forventningen, at de med dette lovforslag foreslåede ændringer af § 175 b vil give anledning til tilpasninger af disse bekendtgørelser.

Til nr. 62 (§ 175 b, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af det gældende stk. 2, der med lovforslaget bliver stk. 3, at kapitalgrundlaget for koncernen, jf. stk. 1, skal opgøres i overensstemmelse med § 126 b og regler udstedt i medfør af stk. 9.

Det følger af den foreslåede ændring af stk. 2, der bliver stk. 3, at kapitalgrundlaget for koncernen eller gruppen, jf. stk. 1 og 2, skal opgøres i overensstemmelse med § 126 b og regler udstedt i medfør af stk. 10.

Der er tale om konsekvensændringer foranlediget af indsættelsen af et nyt stk. 2, hvorefter stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for en gruppe af virksomheder bestående af et gruppe 1-forsikringselskab og tilknyttede forsikringsvirksomheder underlagt solvens II-reguleringen. Der tilsigtes ingen materielle ændringer herved, udover at anvendelsesområdet for bestemmelsen udvides med grupper af forsikringsvirksomheder omfattet af det foreslåede stk. 2.

Til nr. 63 (§ 175 b, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af det gældende stk. 3, der med lovforslaget bliver stk. 4, at solvenskapitalkravet for koncernen opgøres på baggrund af en metode baseret på regnskabsmæssig konsolidering, jf. dog stk. 4, og enten ved anvendelse af standardformlen efter § 126 c, stk. 2, 3 og 6, eller ved anvendelse af en Finanstilsynet godkendt intern model.

Det følger af den foreslåede ændring af stk. 3, der bliver stk. 4, at solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen opgøres på baggrund af en metode baseret på regnskabsmæssig konsolidering, jf. dog stk. 5, og enten ved anvendelse af standardformlen efter § 126 c, stk. 2, 3 og 6, eller ved anvendelsen af en af Finanstilsynet godkendt intern model.

Der er tale om konsekvensændringer foranlediget af indsættelsen af et nyt stk. 2, hvorefter stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for en gruppe af virksomheder bestående af et gruppe 1-forsikringsselskab og tilknyttede forsikringsvirksomheder underlagt solvens II-reguleringen. Der tilsigtes ingen materielle ændringer herved, udover at anvendelsesområdet for bestemmelsen udvides med grupper af forsikringsvirksomheder omfattet af det foreslåede stk. 2.

Til nr. 64 (§ 175 b, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af det gældende stk. 4, der med lovforslaget bliver stk. 5, at Finanstilsynet i særlige tilfælde kan træffe afgørelse om, at solvenskapitalkravet for koncernen ikke skal opgøres på baggrund af en metode baseret på regnskabsmæssig konsolidering efter stk. 3, eller at opgørelsen på baggrund af en metode baseret på regnskabsmæssig konsolidering efter stk. 3 skal kombineres med en anden opgørelsesmetode.

Det følger af den foreslåede ændring af stk. 4, der med lovforslaget bliver stk. 5, at Finanstilsynet i særlige tilfælde kan træffe afgørelse om, at solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen ikke skal opgøres på baggrund af en metode baseret på regnskabsmæssig konsolidering efter stk. 4, eller at opgørelsen på baggrund af en metode baseret på regnskabsmæssig konsolidering efter stk. 4 skal kombineres med en anden opgørelsesmetode.

Der er tale om konsekvensændringer foranlediget af indsættelsen af et nyt stk. 2, hvorefter stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for en gruppe af virksomheder bestående af et gruppe 1-forsikringsselskab og tilknyttede forsikringsvirksomheder underlagt solvens II-reguleringen. Der tilsigtes ingen materielle ændringer herved, udover at anvendelsesområdet for bestemmelsen udvides med grupper af forsikringsvirksomheder omfattet af det foreslåede stk. 2.

Til nr. 65 (§ 175 b, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af det gældende stk. 5, der med lovforslaget bliver stk. 6, at § 248 a i lov om finansiel virksomhed finder anvendelse, hvis den øverste modervirksomhed, jf. stk. 1, ikke opfylder solvenskapitalkravet.

Det følger af den foreslåede ændring af stk. 5, der med lovforslaget bliver stk. 6, at § 248 a i lov om finansiel virksomhed finder anvendelse, hvis koncernen eller gruppen ikke opfylder solvenskapitalkravet.

Der er tale om konsekvensændringer foranlediget af indsættelsen af et nyt stk. 2, hvorefter stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for en gruppe af virksomheder bestående af et gruppe 1-forsikringsselskab og tilknyttede forsikringsvirksomheder underlagt solvens II-reguleringen. Der tilsigtes ingen materielle ændringer herved, udover at anvendelsesområdet for bestemmelsen udvides med grupper af forsikringsvirksomheder omfattet af det foreslåede stk. 2.

Til nr. 66 (§ 175 b, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af det gældende stk. 6, der med lovforslaget bliver stk. 7, at Finanstilsynet kan fastsætte et kapitaltillæg for koncernen i overensstemmelse med § 350 b.

Det følger af den foreslåede ændring af stk. 6, der bliver stk. 7, at Finanstilsynet kan fastsætte et kapitaltillæg for koncernen eller gruppen i overensstemmelse med § 350 b.

Der er tale om konsekvensændringer foranlediget af indsættelsen af et nyt stk. 2, hvorefter stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for en gruppe af virksomheder bestående af et gruppe 1-forsikringsselskab og tilknyttede forsikringsvirksomheder underlagt solvens II-reguleringen. Der tilsigtes ingen materielle ændringer herved, udover at anvendelsesområdet for bestemmelsen udvides med grupper af forsikringsvirksomheder omfattet af det foreslåede stk. 2.

Til nr. 67 (§ 175 b, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af det gældende stk. 7, der med lovforslaget bliver stk. 8, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om ikke at medtage et selskab i koncernen ved opgørelsen af solvenskapitalkravet for koncernen.

Det følger af den foreslåede ændring af stk. 7, der bliver stk. 8, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om ikke at medtage et selskab i koncernen eller gruppen ved opgørelsen af solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen.

Der er tale om konsekvensændringer foranlediget af indsættelsen af et nyt stk. 2, hvorefter stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for en gruppe af virksomheder bestående af et gruppe 1-forsikringsselskab og tilknyttede forsikringsvirksomheder underlagt solvens II-reguleringen. Der tilsigtes ingen materielle ændringer herved, udover at anvendelsesområdet for bestemmelsen udvides med grupper af forsikringsvirksomheder omfattet af det foreslåede stk. 2.

somheder underlagt solvens II-reguleringen. Der tilsigtes ingen materielle ændringer herved, udover at anvendelsesområdet for bestemmelsen udvides med grupper af forsikringsvirksomheder omfattet af det foreslåede stk. 2.

Til nr. 68 (§ 175 b, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af det gældende stk. 8, der bliver stk. 9, at den øverste modervirksomhed hvert år skal opgøre solvenskapitalkravet for koncernen pr. 31. december og senest 20 arbejdsdage herefter indberette resultatet til Finanstilsynet. Videre følger det, at den øverste modervirksomhed ved ændringer af betydning for det opgjorte solvenskapitalkrav for koncernen skal foretage en ny opgørelse og senest 20 arbejdsdage herefter indberette resultatet til Finanstilsynet.

Det følger af den foreslåede ændring af stk. 8, der bliver stk. 9, at virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 hvert år skal opgøre solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen pr. 31. december og senest 20 arbejdsdage herefter indberette resultatet til Finanstilsynet. Videre følger det, at virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 ved ændringer af betydning for det opgjorte solvenskapitalkrav for koncernen eller gruppen skal foretage en ny opgørelse og senest 20 arbejdsdage herefter indberette resultatet til Finanstilsynet.

Der er tale om konsekvensændringer foranlediget af indsættelsen af et nyt stk. 2, hvorefter stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for en gruppe af virksomheder bestående af et gruppe 1-forsikrings-selskab og tilknyttede forsikringsvirksomheder underlagt solvens II-reguleringen. Der tilsigtes ingen materielle ændringer herved, udover at anvendelsesområdet for bestemmelsen udvides med grupper af forsikringsvirksomheder omfattet af det foreslåede stk. 2.

Til nr. 69 (§ 175 b, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af det gældende stk. 9, der med lovforslaget bliver stk. 10, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om kapitalgrundlaget for koncernen omfattet af stk. 1, som kan anvendes til at dække solvenskapitalkravet for koncernen, om opgørelse af solvenskapitalkravet for koncernen efter stk. 3 og 4, og om Finanstilsynets godkendelse af en intern model for koncernen.

Det følger af den foreslåede ændring af stk. 9, der bliver stk. 10, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om kapitalgrundlaget for koncernen og gruppen omfattet af stk. 1 og 2, som kan anvendes til at dække solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen, om opgørelse af solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen efter stk. 4 og 5, og om Finanstilsynets godkendelse af en intern model for koncernen eller gruppen.

Der er tale om konsekvensændringer foranlediget af indsættelsen af et nyt stk. 2, hvorefter stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for en gruppe af virksomheder bestående af et gruppe 1-forsikrings-selskab og tilknyttede forsikringsvirksomheder underlagt solvens II-reguleringen. Der tilsigtes ingen materielle ændringer herved, udover at anvendelsesområdet for bestemmelsen udvides med grupper af forsikringsvirksomheder omfattet af det foreslåede stk. 2.

Til nr. 70 (§ 175 c, 1. og 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af det gældende § 175 c, at Finanstilsynet efter regler fastsat af Europa-Kommissionen i medfør af artikel 216, stk. 7, i Solvens II-direktivet, kan træffe afgørelse om, at § 175 b eller dele heraf finder anvendelse på den danske del af en koncern, hvori der indgår et gruppe 1-forsikrings-selskab, og hvor den øverste modervirksomhed ikke er beliggende i Danmark.

Som en konsekvens af de ændringer, der foreslås foretaget i § 175 b, foreslås det at tilpasse § 175 c. Efter den foreslåede ændring af bestemmelsen kan der træffes afgørelse om at § 175 b eller dele heraf finder anvendelse på den danske del af en koncern, eller gruppe af forsikringsvirksomheder, omfattet af Solvens II-reguleringen, hvis den øverste virksomhed i koncernen eller gruppen ikke er beliggende i Danmark.

Hvor bestemmelsen i dag gælder for øverste modervirksomhed, vil den således med forslaget fremadrettet gælde for øverste gruppe 1-forsikrings-selskab, øverste forsikringsholdingvirksomhed eller øverste finansielle holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, i lov om finansiel virksomhed.

Hvilket selskab der er øverste relevante forsikringsenhed beror på en konkret vurdering af de konkrete omstændigheder.

§ 175 c blev indført i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 308 af 28. marts 2015 for at gennemføre artikel 216 og 217 i Solvens II-direktivet, og anvendelsesområdet for bestemmelsen skal fortsat fortolkes i lyset af disse bagvedliggende direktivbestemmelser.

Formålet med § 175 c er at sikre, at Finanstilsynet kan føre et effektivt tilsyn med en dansk del af en sådan koncern eller gruppe af forsikringsvirksomheder omfattet af Solvens II-reguleringen.

Efter den gældende bestemmelses 2. pkt. påses overholdelsen af de relevante bestemmelser af det øverste forsikrings-selskab, den øverste forsikringsholdingvirksomhed eller den øverste blandede finansielle holdingvirksomhed i den danske del af koncernen.

Det foreslås at ændre begrebsanvendelsen i 2. pkt. Som anført under bemærkningerne til ændringen af § 175 b, stk. 1, anvendes begrebet finansiel holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, litra, som den danske pendant til direktivets definition af et blandet finansielt holdingselskab. Da situationen i § 175 c netop er, at Finanstilsynet skal føre tilsyn med en dansk del af en koncern, foreslås det at ensrette begrebsanvendelsen med § 175 b, stk. 1.

Til nr. 71 (§ 179, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 179, nr. 1, at Finanstilsynet kan påbyde en modervirksomhed, der ejer kapitalandele i finansielle virksomheder, at udskille de finansielle virksomheder og finansieringsinstitutter i en delkoncern under en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed bl.a. i et tilfælde, hvor koncernen er struktureret på en sådan måde, at modervirksomheden ikke skal opfylde solvenskapitalkravet i § 175 b, stk. 1, 3 og 4.

Det følger af den foreslåede ændring, at Finanstilsynet kan påbyde en modervirksomhed, der ejer kapitalandele i finansielle virksomheder, at udskille de finansielle virksomheder og finansieringsinstitutter i en delkoncern under en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed bl.a. i et tilfælde, hvor koncernen er struktureret på en sådan måde, at modervirksomheden ikke skal opfylde solvenskapitalkravet i § 175 b, stk. 1, 2, 4 og 5.

Forslaget skyldes, at der med lovforslaget foreslås indsat et nyt § 175 b, stk. 2, hvorefter § 175 b, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse for et gruppe 1-forsikringsselskab og til dette tilknyttede virksomheder. Da denne tilknytning kan bestå i at gruppe 1-forsikringsselskabet er modervirksomhed for en anden virksomhed, der udøver forsikringsvirksomhed, foreslås det at der i § 179, nr. 1, også skal henvises til § 175 b, stk. 2. Der henvises i øvrigt til det foreslåede § 175 b, stk. 2, og dertil hørende bemærkninger.

Til nr. 72 (§ 180, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 180, nr. 1, at Finanstilsynet kan påbyde, at en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed afhænder kapitalandele i en finansiel virksomhed, bl.a. i tilfælde hvor modervirksomheden eller koncernen ikke opfylder solvenskapitalkravet i § 175 b, stk. 1, 3 og 4.

Da der med dette lovforslag foreslås indsat nyt stk. 2 i § 175 b er det nødvendigt at ændre henvisningerne i § 180, nr. 1, til § 175 b, så der fremover henvises til § 175 b, stk. 1, 4 og 5.

Der er alene tale om konsekvensændringer.

Til nr. 73 (§ 194, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed mv.)

Det følger af § 194, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at finansielle virksomheder m.fl. skal indsende kopi af den godkendte årsrapport til Finanstilsynet.

Det følger af § 194, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at bl.a. den eksterne revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten efter § 194, stk. 1.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden (forsikringsselskaber, kreditinstitutter og børnoterede virksomheder).

Virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, må således selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for virksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til virksomhedens ledelse skal gives på anden vis.

Det foreslås, at virksomheder, som ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, og som ikke fører en revisionsprotokol, i stedet skal indsende anden tilsvarende dokumentation til Finanstilsynet.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til en virksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport eller til de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive til virksomhedens ledelse i den forbindelse. Kravene hertil følger fortsat af de internationale revisionsstandarder (ISA'er), og der henvises til pkt. 2.9.1 i de almindelige bemærkninger for en beskrivelse heraf. Forslaget indebærer alene, at disse oplysninger og erklæringer skal afgives i anden tilsvarende dokumentation i de tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører en revisionsprotokol.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 74 (§ 195, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 195 i lov om finansiel virksomhed regulerer virksomheders indsendelse af deres godkendte årsrapporter til Finanstilsynet.

Ved lov nr. 532 af 29. april 2015 blev der med § 2, nr. 9, indsat nye bestemmelser i § 195, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden heraf, og bestemmelserne er ikke trådt i kraft endnu.

Der foreslås med dette lovforslag ikke ændringer af ordlyden af bestemmelsen i § 195, stk. 1, som blev indført ved lov nr. 532 af 29. april 2015.

Derimod ophæves § 195, stk. 2, som denne blev indført ved lov nr. 532 af 29. april 2015. Efter bestemmelsen skulle investeringsforvaltningsselskaber indsende halvårsrapporter inden en frist på to måneder, hvorimod alle andre finansielle virksomheder omfattes af en tre måneders frist i § 195, stk. 1. Baggrunden for bestemmelsen i stk. 2 var artikel 68 i UCITS-direktivet, der fastsætter en indsendelsesfrist på to måneder for halvårsrapporter for UCITS. Ved en efterfølgende gennemgang af bestemmelsen i direktivet er det imidlertid vurderingen, at denne ikke omfatter investeringsforvaltningsselskaber, men alene selve UCITS'en, hvilket i Danmark omfatter investeringsforeninger, SIKAV'er og værdipapirfonde.

Investeringsforvaltningsselskaber er finansielle virksomheder, jf. § 5 i lov om finansiel virksomhed, og de er derfor omfattet af bestemmelsen i § 195, stk. 1, hvorefter der gælder en tre måneders frist for indsendelse af halvårsrapporter.

Det foreslås endvidere, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af den med dette lovforslag foreslåede § 195, stk. 1, jf. lovforslagets § 18, stk. 2. Ikrafttræden afventer, at Erhvervsstyrelsens it-system er klart, således at det kan håndtere indberetninger af års- og halvårsrapporter, som foreslået i bestemmelsen.

Med § 1, nr. 74, i dette lovforslag foreslås § 195, stk. 1, nyaffattet. Samtidig foreslås med lovforslagets § 16, nr. 1, at ændringerne af § 195, stk. 1 og 2, i lov nr. 532 af 29. april 2015 ophæves. Dette indebærer, at den nye bestemmelse i § 195, stk. 2, som blev indført ved lov nr. 532 af 29. april 2015, udgår, og det hidtidige § 195, stk. 2, vedbliver at være stk. 2..

De hidtil gældende regler i § 195, stk. 1 og 4, i lov om finansiel virksomhed kræver, at de finansielle virksomheder, de finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomhederne skal indsende deres årsrapport i 3 eksemplarer til Finanstilsynet, hvoraf Finanstilsynet videresender det ene eksemplar til Erhvervsstyrelsen, som derefter offentliggør årsrapporten i styrelsens it-system. Disse regler bærer præg af at være udformet i en tid, hvor årsrapporterne typisk blev indsendt på papir. I dag bliver årsrapporterne oftest indsendt digitalt, og kravet om indsendelse i 3 eksemplarer og

videresendelse til Erhvervsstyrelsen til brug for offentliggørelse er ikke længere tidssvarende.

Det foreslås derfor at ændre bestemmelsen således, at de finansielle virksomheder, de finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomhederne i henhold til § 195, stk. 1, 1. pkt., uden ugrundet ophold skal indsende deres endeligt godkendte årsrapporter direkte til Erhvervsstyrelsen med henblik på offentliggørelse, og at Erhvervsstyrelsen samtidig med modtagelsen, i medfør af det foreslåede stk. 1, 3. pkt., sender en kopi af årsrapporten til Finanstilsynet til brug for tilsynsarbejdet.

Den indsendte årsrapport skal være godkendt af virksomhedens øverste myndighed, hvilket eksempelvis for et aktieselskab vil sige generalforsamlingen. Forskellen i forhold til årsrapporten indsendt efter § 194 i lov om finansiel virksomhed er således, at den i § 194 omhandlede årsrapport er godkendt af bestyrelsen, mens den i § 195 i lov om finansiel virksomhed omhandlede årsrapport er godkendt af virksomhedens øverste myndighed.

Derudover foreslås i § 195, stk. 1, 2. pkt., at de finansielle virksomheder, de finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomhederne ligeledes skal indsende deres halvårsrapporter til Erhvervsstyrelsen senest 3 måneder efter halvårsperiodens afslutning. Halvårsrapporterne vil herefter blive offentliggjort i Erhvervsstyrelsens it-system i lighed med halvårsrapporterne fra andre virksomhedstyper, der har pligt til at udarbejde halvårsrapporter. Dette er en ændring i forhold til de gældende regler, hvorefter de finansielle virksomheders, de finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomhedernes halvårsrapporter ikke offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, men udelukkende på virksomhedernes egne hjemmesider og indsendes til Finanstilsynet i henhold til de i medfør af § 196, stk. 1-3, udstedte bekendtgørelser om finansielle rapporter.

Det foreslås at fastsætte fristen for indsendelse af halvårsrapporter til 3 måneder således, at der er samme frist i såvel lov om værdipapirhandel m.v. som i lov om finansiel virksomhed. Der er tale om en forlængelse af den gældende frist for offentliggørelse af halvårsrapporter, som er på 2 måneder.

Til nr. 75 (§ 195, stk. 3 og 4, i lov om finansiel virksomhed)

§ 195 i lov om finansiel virksomhed regulerer virksomheders indsendelse af deres godkendte årsrapporter til Finanstilsynet.

Ved lov nr. 532 af 29. april 2015 blev § 195 i lov om finansiel virksomhed ændret, og § 195, stk. 3 og 4, blev som konsekvens heraf til § 195, stk. 4 og 5. Ved samme lov blev § 195, stk. 3 og 4, der blev til stk. 4 og 5, ophævet, og der blev

indsat en ny § 195, stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af disse ændringer, og ændringerne er ikke trådt i kraft endnu.

Med dette lovforslags § 16, nr. 1, ophæves ændringen af § 195, stk. 1, som vedtaget ved lov nr. 532 af 29. april 2015. Det er som følge heraf af tekniske årsager nødvendigt også at ophæve den ændring af § 195, stk. 3 og 4, der blev vedtaget ved lov nr. 532 af 29. april 2015, og på ny indføre de ændringer af den gældende § 195, stk. 3 og 4, der blev vedtaget med § 2, nr. 10, i lov nr. 532 af 29. april 2015. Grunden hertil er, at der i § 2, nr. 10, i lov nr. 532 af 29. april 2015 henvises til den ændring, der blev indført ved § 2, nr. 9, i loven, og som foreslås ophævet med dette lovforslag. Der er ikke indholdsmæssige forskelle på den lovtæst, der blev vedtaget ved § 2, nr. 10, i lov nr. 532 af 29. april 2015, og den lovtæst, der foreslås indført med § 1, nr. 75, i dette lovforslag.

Det foreslås endvidere, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af den med dette lovforslags § 1, nr. 75, foreslåede ændring, jf. lovforslagets § 18, stk. 3. Ikrafttræden afventer, at Erhvervsstyrelsens it-system er klart, således at det kan håndtere indberetninger af års- og halvårsrapporter, som foreslået i bestemmelsen.

Med § 1, nr. 75, i dette lovforslag foreslås det således, at den gældende § 195, stk. 3 og 4, ophæves, og at der i stedet ind sættes en ny § 195, stk. 3.

Den gældende bestemmelse i § 195, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed indeholder et krav om, at finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder skal indsende årsrapporten for samtlige de af virksomhedernes dattervirksomheder, der ikke er finansielle virksomheder omfattet af Finanstilsynets tilsyn. Hermed forstås, at samtlige udenlandske dattervirksomheders og samtlige danske ikke-finansielle dattervirksomheders årsrapporter skal indsendes. I mange tilfælde er det et omfattende materiale, der herefter skal indsendes til Finanstilsynet. Det vurderes, at virksomhedernes administrative omkostninger ved i alle tilfælde at skulle indsende samtlige dattervirksomheders årsrapporter ikke står mål med fordelene. Kun i få tilfælde er der et tilsynsmæssigt behov for at kunne gennemse dattervirksomheders årsrapporter, og i sådanne tilfælde vil de kunne rekvireres særskilt ud fra Finanstilsynets generelle hjemmel til at kræve oplysninger fra de finansielle virksomheder, når det er nødvendigt for Finanstilsynets virksomhed, jf. § 347 i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås derfor, at stk. 3 ophæves.

Efter den gældende § 195, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed videresender Finanstilsynet det ene eksemplar af den reviderede og godkendte årsrapport til Erhvervsstyrelsen. Stk. 4 foreslås ophævet. Baggrunden herfor er den foreslåede

ændring af § 195, stk. 1, hvorefter årsrapporten alene skal indsendes i ét eksemplar til Erhvervsstyrelsen, hvorfor den gældende bestemmelse i stk. 4 ikke længere er relevant.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 3*. Ændringen af § 195, stk. 1, i dette lovforslag om indsendelse af årsrapporterne for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder nødvendiggør fastsættelsen af en række praktiske forhold om opsætning, indsendelsesformater og e-mailadresser m.v., der skal lette fremgangsmåden i forbindelse med indsendelse, modtagelse og offentliggørelse af årsrapporterne. Det foreslås derfor i det foreslåede stk. 3, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om indsendelse til samt offentliggørelse af årsrapporter og halvårsrapporter i Erhvervsstyrelsen. Erhvervsstyrelsen har et system under opbygning, hvorefter årsrapporter og halvårsrapporter fra finansielle virksomheder kan indsendes digitalt. Forslaget ligger i forlængelse af lov nr. 341 af 27. april 2011 om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love, som indførte mulighed for, at Erhvervsstyrelsen for virksomheder omfattet af årsregnskabsloven, kan fastsætte regler om, at årsrapporter og andre dokumenter, som efter loven skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, skal indsendes digitalt. Den foreslåede bestemmelse indfører således regler for de finansielle virksomheder, som allerede gælder for virksomheder omfattet af årsregnskabsloven med hensyn til digital indsendelse af års- og halvårsrapporter. Den bemyndigelse, som foreslås til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om indsendelse, modtagelse og offentliggørelse af års- og halvårsrapporter vil blive udnyttet efter forhandling med Erhvervsstyrelsen om udformningen af reglerne. Reglerne vil således blive udformet med udgangspunkt i og ud fra erfaringerne med de regler, som allerede gælder for virksomheder omfattet af årsregnskabsloven, herunder eventuelt om mulighed for fritagelse fra pligten til digital indberetning.

Det er hensigten, at det skal være obligatorisk at indsende digitalt, men det er ikke hensigten, at ændringerne af indsendelsesreglerne skal nødvendiggøre anvendelse af it-systemer, som de finansielle virksomheder ikke allerede besidder. Hvis der opstår behov for sådanne ændringer på et senere tidspunkt, vil de først blive gennemført efter nærmere drøftelser med de finansielle virksomheders brancheorganisationer.

Til nr. 76 (§ 199, stk. 11, i lov om finansiel virksomhed mv.)

Det følger af § 199, stk. 11, i lov om finansiel virksomhed, at bestyrelsen i finansielle virksomheder m.fl. ikke kan tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer påtager sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem, der gælder for eksterne revisorer i henhold til revisorloven.

Bestemmelsen foreslås præciseret som følge af, at der med lov nr. 631 af 8. juni 2016 ændres i habilitetsreglerne i revisorloven, ligesom der i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden (herefter forordningen) fastsættes særlige regler herom. Der gælder dermed yderligere regler for virksomheder af interesse for offentligheden i forhold til virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden.

Det foreslås at ændre § 199, stk. 11, i lov om finansiel virksomhed, så det fremgår, at den interne revisionschef og vicevisionscheferne ikke må påtage sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem i revisorloven og i forordningen, der gælder for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden.

Til nr. 77 (§ 224, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 224, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed vedrører Finanstilsynets muligheder for inddragelse af en tilladelse. § 224, stk. 1, nr. 2, henviser til kapitalkravene i bl.a. § 125, stk. 2, nr. 1 og 2.

Med dette lovforslags § 1, nr. 43, ophæves § 125, stk. 2. Det foreslås som følge heraf, at henvisningen i § 224, stk. 1, nr. 2, til § 125, stk. 2, nr. 1 og 2, udgår.

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 78 (§ 225, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 225, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed vedrører Finanstilsynets muligheder for inddragelse af en tilladelse. § 225, stk. 1, henviser til kapitalkravene i bl.a. § 125, stk. 4 og 5.

Med dette lovforslags § 1, nr. 43 og 45, bliver § 125, stk. 4, til § 125, stk. 2, og § 125, stk. 5, ophæves. Det foreslås som følge heraf, at ændre henvisningen i § 225, stk. 1, til § 125, stk. 4 og 5, til § 125, stk. 2.

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 79 (§ 283, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af det gældende § 283, stk. 2, at den øverste modervirksomhed i en koncern omfattet af § 175 b, stk. 1, årligt skal offentliggøre en rapport om koncernens solvens og finansielle situation, samt at den øverste modervirksomhed årligt skal indsende en uddybende rapport om koncernens solvens og finansielle situation til Finanstilsynet.

Det følger af den foreslåede ændring, at virksomheder omfattet af § 175 b, stk. 1 og 2, årligt skal offentliggøre en rapport om koncernens eller gruppens solvens og finansielle situation, samt at virksomheder omfattet af § 175 b, stk. 1 og 2, årligt skal indsende en uddybende rapport om koncernens eller gruppens solvens og finansielle situation til Finanstilsynet.

§ 283 blev indført i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 308 af 28. marts 2015 og implementerede for så vidt angår kravet om offentliggørelse af en rapport på koncernniveau artikel 256 i Solvens II-direktivet, mens kravet om indsendelse af en årlig uddybende rapport på koncernniveau til Finanstilsynet udspringer af artikel 35, stk. 2, litra a, nr. i, i Solvens II-direktivet, med de præciseringer, der følger af artikel 372, jf. artikel 304, stk. 1, litra b, i Solvens II-forordningen.

Som anført under bemærkningerne til den med dette lovforslag foreslåede indsættelse af nyt § 175 b, stk. 2, er der forskel på koncerndefinitionen i lov om finansiel virksomhed og koncerndefinitionen i Solvens II-direktivet. Kravet om indsendelse af en uddybende rapport gælder i henhold til Solvens II-direktivet og Solvens II-forordningen for koncerner, som dette begreb forstås i en Solvens II-sammenhæng, hvorfor kravet efter § 283, stk. 2, foruden for koncerner omfattet af § 175 b, stk. 1, også skal gælde for grupper omfattet af det foreslåede § 175 b, stk. 2. Det foreslås derfor at ændre stk. 2, så det fremgår, at det er virksomheder omfattet af § 175 b, stk. 1 og 2, som skal efterleve bestemmelsen.

De nærmere krav til indholdet af rapporterne følger foruden af Solvens II-forordningen af bekendtgørelse nr. 1761 af 15. december 2015 om solvens og finansielle situation for gruppe 1-forsikringsselskaber og koncerner.

Til nr. 80 (§ 308, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 308, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet én gang årligt udpeger systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) i Danmark. Herudover fremgår det af § 308, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at udpegningen senest skal foretages den 30. juni hvert år, og at udpegningen første gang skal ske senest den 30. juni 2014.

Det følger af den foreslåede ændring af § 308, stk. 1, 1. pkt., at Finanstilsynets udpegning af danske SIFier skal ske senest den 30. juni hvert år.

Det vurderes ikke nødvendigt at bibeholde henvisningen til, at udpegning af danske SIFier første gang skal ske senest den 30. juni 2014, da dette allerede er sket. § 308, stk. 1, 3.

pkt., foreslås som følge heraf ophævet, jf. dette lovforslags § 1, nr. 81.

Til nr. 81 (§ 308, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 308, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at udpegningen af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) senest skal foretages den 30. juni hvert år, og at udpegningen første gang skal ske senest den 30. juni 2014.

§ 308, stk. 1, 3. pkt., foreslås ophævet som følge af den foreslåede sammenskrivning af § 308, stk. 1, 1. og 3. pkt., jf. dette lovforslags § 1, nr. 80, som der henvises til.

Samtidig foreslås der indsat et nyt 3. pkt., hvorefter Finanstilsynet får mulighed for at foretage yderligere udpegning af SIFler.

Det nye 3. punktum sikrer, at Finanstilsynets udpegning af SIFler ikke er begrænset til den årlige udpegning.

Udgangspunktet er fortsat, at Finanstilsynet én gang årligt senest den 30. juni udpeger SIFler i Danmark. Der vil dog der kunne opstå situationer, der nødvendiggør en udpegning af et institut som SIFI enten før eller efter den årligt tilbagevendende SIFI-udpegning.

Det er f.eks. tilfældet, hvor en omstrukturering i en koncern for et allerede udpeget SIFI medfører, at et andet institut i koncernen skal udpeges som et SIFI. Dette kunne eksempelvis være tilfældet ved en fusion, hvor et udpeget SIFI fusionerer med et selskab beliggende uden for Danmark, og hvor det fortsættende selskab har eller får hjemsted i udlandet. Her vil et datterinstitut i Danmark af det tidligere udpegede SIFI kunne blive udpeget som et selvstændigt SIFI, når fusionen er gennemført, hvis det pågældende institut allerede i to på hinanden følgende år har overskredet en eller flere af indikatorerne for at være et SIFI.

Det samme gør sig gældende, hvor et udpeget SIFI flytter hjemsted til et land uden for Danmark, men hvor et eller flere datterinstitutter vedbliver med at have hjemsted i Danmark. Overskrider et datterinstitut allerede en eller flere af indikatorerne for at være et SIFI i to på hinanden følgende år, vil det kunne udpeges som SIFI, når flytningen af moderinstitutets hjemsted er gennemført.

Ligeledes vil der ved et udenlandsk kreditinstituts flytning af hjemsted til Danmark kunne ske udpegning af instituttet som SIFI, når etableringen er gennemført, hvis instituttet allerede overskrider en eller flere af indikatorerne for at være et SIFI i to på hinanden følgende år.

Der kan være andre selskabsretlige og koncernretlige forhold, der kan medføre, at et institut vil skulle udpeges som SIFI før eller efter den årligt tilbagevendende SIFI-udpegning. Det kan f.eks. være tilfældet ved et SIFIs udskillelse af et datterinstitut uden for koncernen. Har datterinstituttet allerede i to på hinanden følgende år overskredet en eller flere af indikatorerne for at være et SIFI, vil Finanstilsynet kunne udpege det pågældende institut som SIFI, når udskillelsen er gennemført.

Finanstilsynet kan i de angivne og lignende tilfælde foretage udpegning af et institut som SIFI i medfør af den foreslåede bestemmelse. Det er en betingelse for Finanstilsynets udpegning efter den foreslåede bestemmelse, at instituttet opfylder et eller flere af kriterierne for at være et SIFI, herunder at instituttet i to på hinanden følgende år har overskredet en eller flere af indikatorerne for at være et SIFI.

Erhvervs- og vækstministeren vil kunne udpege et institut som SIFI, hvis instituttet væsentligt overskrider en eller flere af indikatorerne for at blive udpeget som SIFI, uagtet at indikatorerne ikke har været overskredet i to på hinanden følgende år, jf. § 308, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 82 (§ 309, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Institutter, der udpeges som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) i medfør af § 308 i lov om finansiel virksomhed, skal opfylde et ekstra kapitalbufferkrav (SIFI-bufferkrav), jf. § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, senest ved udgangen af det efterfølgende år efter udpegningen, jf. § 309, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. SIFI-bufferkravet finder anvendelse for det udpegede SIFI og for hvert enkelt pengeinstitut og realkreditinstitut, der indgår i en koncern med det udpegede SIFI, jf. § 309, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Der foreslås en ny § 309, stk. 5, som bemyndiger erhvervs- og vækstministeren til at beslutte, at et institut, der udpeges som SIFI i henhold til § 308, stk. 1 eller 3, i lov om finansiel virksomhed, skal opfylde SIFI-bufferkravene, jf. § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, før fristen som angivet i § 309, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen sikrer, at erhvervs- og vækstministeren kan fravige indfasningsperioden for SIFI-bufferkravet for konkrete institutter. Erhvervs- og vækstministeren kan således beslutte, at SIFI-bufferkravet skal opfyldes i umiddelbar forlængelse af et instituts udpegning som SIFI eller et andet tidspunkt, som ligger før udløbet af indfasningsperioden i § 309, stk. 1.

Bemyndigelsen kan anvendes i de tilfælde, hvor et institut, der udpeges som SIFI i Danmark, tidligere har været underlagt et SIFI-bufferkrav eller et lignende udenlandsk ekstra

kapitalkrav, og hvor hensynet bag en indfasningsperiode således ikke gør sig gældende. Det vil være tilfældet, hvor Finanstilsynet udpeger et institut som SIFI i medfør af den foreslåede § 308, stk. 1, 3. pkt., jf. dette lovforslags § 1, nr. 81. Det vil endvidere være tilfældet, hvor et institut, som kunne være udpeget i medfør af den foreslåede 308, stk. 1, 3. pkt., udpeges som led i den årlige udpegning, fordi den koncerninterne omstrukturering eller flytning af hjemsted som medfører, at instituttet skal udpeges som SIFI i Danmark, finder sted umiddelbart forinden den årlige udpegning. Det vil også være i tilfælde af en fusion med bl.a. et allerede udpeget SIFI, hvor der etableres et nyt fortsættende institut. I de tilfælde vil hensynet bag indfasningsperioden ikke gøre sig gældende, og erhvervs- og vækstministeren vil i medfør af forslaget kunne fravige denne for det konkrete institut.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 81, og bemærkningerne hertil.

Erhvervs- og vækstministerens beslutning om at fravige indfasningsperioden for SIFI-bufferkravet finder anvendelse både på SIFlet og de eventuelle andre pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der i medfør af § 309, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed er pålagt det samme procentvise SIFI-bufferkrav på individuelt niveau, som gælder på konsolideret grundlag for det udpegede SIFI.

Til nr. 83 (§§ 312 a og 312 b i lov om finansiel virksomhed)

§ 312 a

Der er ikke efter gældende ret krav om, at systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) eller globale systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) skal identificere ansatte, der er nøglepersoner i instituttet.

Den foreslåede § 312 a, der er ny, fastlægger krav om, at et SIFI og et G-SIFI, som led i sin virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, skal identificere de ansatte, der i kraft af deres stillinger er nøglepersoner i instituttet. Den foreslåede bestemmelse forpligter endvidere et SIFI og et G-SIFI til at underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte instituttet har identificeret som nøglepersoner.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokratiet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om ”regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet”, hvor der blev indgået aftale om, at de eksisterende egnethed og hæderlighedskrav også skal gælde for ledende medarbejdere i systemisk vigtige finansielle institutter og ikke kun for bestyrelse og direktion.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 313 a i lov om finansiel virksomhed, jf. dette lovforslags § 1, nr. 84, der indeholder forslag om, at nøglepersoner i SIFler og G-SIFler bliver omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i *stk. 1*, at et SIFI og et G-SIFI som led i virksomhedsstyringen, jf. § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, forpligtes til at identificere de ansatte, der i kraft af deres stillinger er nøglepersoner i instituttet.

De personer, som vil skulle identificeres som nøglepersoner, vil dels være de af SIFlets og G-SIFlets ansatte, der i det daglige er en del af den faktiske ledelse af instituttet, dels de ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion i instituttet.

De ansatte, som vil skulle identificeres som følge af, at de i det daglige er en del af den faktiske ledelse af instituttet, vil bl.a. være direktionsmedlemmer, der de facto udgør en del af den daglige ledelse, men som ikke er registreret hos Erhvervsstyrelsen som direktører, eksempelvis en direktør med ansvar for et væsentligt forretningsområde eller en økonomidirektør.

Det afgørende for vurderingen af, om en ansat skal identificeres som en del af den faktiske ledelse af instituttet, er således ikke den formelle position som leder, men i stedet om den pågældende indgår i den faktiske øverste ledelse af instituttet. Eksempelvis vil en ansat, der på direktionsniveau medvirker til at træffe beslutninger om instituttets daglige ledelse på baggrund af bestyrelsens strategiske mål eller medvirker til at sikre, at de af bestyrelsen vedtagne politikker og retningslinjer implementeres i instituttets daglige drift, skulle identificeres som nøgleperson i medfør af det foreslåede § 312 a, stk. 1. Det vil være op til SIFlet og G-SIFlet at identificere og udpege de ansatte, der udgør den faktiske ledelse af instituttet. Hvilke ledende medarbejdere, som vil skulle anses for nøglepersoner, vil afhænge af instituttets organisation og forretningsmodel.

De ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion i SIFlet eller G-SIFlet, vil også skulle identificeres som nøglepersoner. Som nøglefunktioner anses funktioner, der er vigtige og afgørende for SIFlets eller G-SIFlets drift. Kreditområdet, risikostyringsfunktionen, compliance-funktionen og den interne revision vil til enhver tid blive anset for nøglefunktioner, og den ansvarlige for en af disse funktioner vil dermed altid skulle identificeres som nøgleperson.

Kreditområdet og den risikoansvarliges og den compliance-ansvarliges opgaver er reguleret i bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. (ledelsesbekendtgørelsen). Kreditområdet er beskrevet i be-

kendtgørelsens bilag 1. Den risikoansvarlige skal påse, at instituttets risikostyring er betryggende, og have et samlet overblik over og kendskab til instituttets risici. Den compliance-ansvarlige skal påse, at instituttet har systemer og procedurer, som er egnede til at opdage og mindske risikoen for manglende overholdelse af lovgivningen.

Kravene til revisionschefens funktionsbeskrivelse og kvalifikationer er beskrevet i bekendtgørelse nr. 1912 af 22. december 2015 om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner.

Derudover vil også andre funktioner i et SIFI eller et G-SIFI kunne anses for nøglefunktioner, eksempelvis markedsrisikoområdet og IT-funktionen. Med den foreslåede bestemmelse bliver SIFlet og G-SIFlet forpligtet til at identificere de ansvarlige for øvrige nøglefunktioner. Det vil være det enkelte SIFI og G-SIFI, som vil skulle definere eventuelle andre nøglefunktioner og identificere den ansvarlige for funktionen som nøgleperson. Det vil således bero på en konkret vurdering på baggrund af SIFlets eller G-SIFlets organisation og forretningsmodel, hvilke øvrige ansatte, som i kraft af deres stilling er ansvarlig for en nøglefunktion i instituttet.

Det forhold, at en ansat i et SIFI eller et G-SIFI er udpeget som væsentlig risikotager i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 604/2014 af 4. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, for kvalitative og passende kvantitative kriterier til identifikation af de medarbejderkategorier, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på instituttets risikoprofil, medfører ikke nødvendigvis, at den pågældende skal identificeres som nøgleperson i medfør af det foreslåede § 312 a, stk. 1. Vurderingen af om en ansat skal udpeges som væsentlig risikotager og dermed er omfattet af aflønningsreglerne i lov om finansiell virksomhed og bekendtgørelse nr. 818 af 27. juni 2014 om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder samt forsikringsholdingvirksomheder, er en særskilt proces, som ikke er forbundet med kravet om, at nøglepersoner skal egnetheds- og hæderlighedsvurderes. En nøgleperson er heller ikke nødvendigvis samtidig en nøglemedarbejder i ledelsesbekendtgørelsens forstand, hvor en ansat er nøglemedarbejder som følge af dennes særlige viden og kompetencer inden for en specifik enhed i instituttet. En ansat vil skulle identificeres som nøgleperson i kraft af sin stilling enten som en del af den daglige ledelse eller som ansvarlig for en nøglefunktion.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et SIFI og et G-SIFI ved lovens ikrafttræden og herefter løbende skal identificere instituttets nøglepersoner. Ved ændringer i SIFlets eller G-SIFlets forhold, herunder for eksempel organisationsændringer eller fratrædelser, skal instituttet således vurdere,

om dette giver anledning til ændringer i vurderingen af, hvem der skal identificeres som nøglepersoner. Pligten til at identificere instituttets nøglepersoner påhviler SIFlet henholdsvis G-SIFlet, men i praksis vil det typisk være en opgave, der påhviler direktionen, som led i den daglige ledelse i medfør af ledelsesbekendtgørelsen.

Der er aktuelt ingen G-SIFler i Danmark.

Der gælder ikke et formkrav til opfyldelse af kravet om at identificere instituttets nøglepersoner. Det er dog en forudsætning til opfyldelse heraf, at der hos den pågældende medarbejder, såvel som hos SIFlet eller G-SIFlet, ikke kan rejses tvivl om, hvorvidt den pågældende medarbejder er identificeret som nøgleperson.

Med de foreslåede ændringer af § 373, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, jf. dette lovforslags § 1, nr. 115, foreslås det, at overtrædelse af den foreslåede § 312 a, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 312 a, stk. 1, er SIFlet og G-SIFlet.

Dette betyder, at et SIFIs eller et G-SIFIs manglende identifikation af instituttets nøglepersoner således vil kunne straffes med bøde i henhold til § 373, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed. Der henvises til den foreslåede ændring af § 373, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 115. Hvor eksempelvis et SIFI eller et G-SIFI fuldstændig undlader at identificere nøglepersoner, eller over en periode på 2-3 år undlader at opdatere identificeringen af nøglepersoner i overensstemmelse med den løbende forpligtelse, jf. det foreslåede § 312 a, stk. 1, vil instituttet kunne straffes med bøde. Herudover vil et SIFI eller et G-SIFI i tilfælde, hvor instituttet undlader at identificere en nøgleperson, der helt åbenbart er en nøgleperson, eksempelvis den compliance-ansvarlige, kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 2*, at et SIFI og et G-SIFI forpligtes til at underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte instituttet har identificeret som nøglepersoner i medfør af det foreslåede § 312 a, stk. 1, herunder hvilke stillinger de identificerede nøglepersoner varetager.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en løbende forpligtelse for instituttet til at underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der til enhver tid er identificeret som nøglepersoner i medfør af den foreslåede § 312 a, stk. 1, herunder de stillinger, som de pågældende nøglepersoner varetager. Underrettingsforpligtelsen indebærer, at instituttet skal underrette Finanstilsynet om enhver ændring i kredsene af de ansatte, der er identificeret som nøglepersoner, ligesom instituttet skal underrette om enhver ændring i de stillinger som de identificerede nøglepersoner varetager. Dette vil eksempelvis gælde de situationer, hvor en stilling, som hidtil har været varetaget af en nøgleperson, bortfalder eller ikke længere udgør en

stilling, som medfører, at den ansatte, som fremover skal varetage stillingen, skal identificeres som nøgleperson i medfør af det foreslåede § 312 a, stk. 1. Underretning til Finanstilsynet skal foretages i umiddelbar forlængelse af, at SIFlet og G-SIFlet har foretaget identifikation af instituttets nøglepersoner eller der er sket ændringer i kredsen af identificerede nøglepersoner eller i de stillinger der varetages af identificerede nøglepersoner.

Underretningsforpligtelsen sikrer, at Finanstilsynet til enhver tid er bekendt med, hvilke ansatte der i det daglige er en del af den faktiske ledelse af instituttet, og hvilke ansatte, der er ansvarlige for en nøgelfunktion i instituttet. Endvidere sikres herved, at Finanstilsynet er bekendt med enhver ændring i kredsen af de identificerede nøglepersoner. Oplysningerne er nødvendige for, at Finanstilsynet kan føre tilsyn med efterlevelsen af det foreslåede § 312 a, stk. 1, og § 313 a.

Med de foreslåede ændringer af § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. dette lovforslags § 1, nr. 116, vil overtrædelse af den foreslåede § 312 a, kunne straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 312 a, stk. 2, er SIFlet og G-SIFlet.

Det betyder, at et SIFI eller et G-SIFI manglende underretning til Finanstilsynet i henhold til det foreslåede § 312 a, stk. 2, således vil kunne straffes med bøde efter § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Der henvises til den foreslåede ændring af § 373, stk. 2, jf. dette lovforslags § 1, nr. 116. Hvor eksempelvis et SIFI eller G-SIFI fuldstændigt undlader at underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte instituttet har identificeret som nøglepersoner, vil instituttet således kunne straffes med bøde.

Det følger af § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af under-

ordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

§ 312 b

§ 77 a, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed indeholder et krav om, at mindst 50 procent af en variabel løndel til bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder skal bestå af instrumenter. § 77 a, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed indeholder et krav om, at 40-60 procent af bestyrelsen og direktionens variable løndel i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder skal udskydes over en periode på mindst 4 år.

Forslaget til § 312 b gennemfører artikel 94, stk. 1, litra m, som præciseres af EBA's retningslinjer af 21. december 2015 om forsvarlige aflønningspolitikker, kapitel 4, afsnit IV, underafsnit 15.2, retningslinjenummer 240.

Forslaget til § 312 b skærper kravet om udskydelse af variabel løn efter § 77 a, stk. 1, nr. 4 og 5, i lov om finansiel virksomhed, for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i SIFler og G-SIFler. For andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på SIFlers og G-SIFlers risikoprofil, finder udskydelseskravet i § 77 a, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed anvendelse.

Aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed § 77 a, stk. 1, nr. 1, nr. 6-7, stk. 2-9, § 77 b og § 77 d finder også anvendelse for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i SIFler og G-SIFler.

§ 77 a, stk. 1-6, i lov om finansiel virksomhed indeholder en række begrænsninger for variabel aflønning af bestyrelsen og direktionen. Eksempelvis kan et SIFI eller G-SIFI helt eller delvist undlade at udbetale variabel løn, såfremt kapitalkravet eller solvenskravet ikke er overholdt på udbetalings-tidspunktet. Et andet eksempel er § 77 a, stk. 1, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed, som indeholder et forbud mod udbetaling af variabel løn til bestyrelsen eller direktionen, såfremt et SIFI eller G-SIFI har fået en frist efter § 225, stk. 1 eller stk. 4, i lov om finansiel virksomhed om opfyldelse af solvenskravet. Forbuddet gælder alene for variabel løn i en tidsbegrænset periode.

§ 77 b i lov om finansiel virksomhed indeholder nogle skærpede begrænsninger for variabel aflønning af bestyrelsen og direktionen i tilfælde, hvor et SIFI har modtaget statsstøtte eller lignende støtte.

§ 77 d i lov om finansiel virksomhed, indeholder krav om skriftlig generalforsamlingsgodkendt lønpolitik, krav om of-

fentliggørelse af bestyrelsens og direktionens lønninger og oplysningskrav til formandens beretning.

§ 312 b finder anvendelse på aftaler om variabel løn, der indgås, genforhandles, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Efter det foreslåede *stk. 1*, skal udskydelse af variabel løn efter § 77 a, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed til medlemmer bestyrelsen og direktionen i et SIFI eller G-SIFI ske over en periode på mindst 5 år med påbegyndelse et år efter beregningstidspunktet med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden. Bestemmelsen er ny.

Den foreslåede bestemmelse udvider således den gældende udskydelsesperiode for bestyrelse og direktion i finansielle virksomheder, jf. § 77 a, stk. 1, nr. 5, fra mindst 4 år til mindst 5 år for bestyrelse og direktion i SIFler og G-SIFler. Udskydelsesperioden på 5 år er fastsat på baggrund af institutternes størrelse, interne organisation og omfang og kompleksiteten af deres aktiviteter. Udskydelseskravet i det foreslåede § 313 b, stk. 1, finder alene anvendelse for bestyrelsen og direktionen i selve SIFlet og G-SIFlet. Kravet finder således ikke anvendelse i forhold til deres hverv i danske og udenlandske datterselskaber. Her finder de almindelige nationale krav om udskydelse anvendelse. Dette vil i forhold til danske datterselskaber være § 77 a, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed.

Forslaget til § 312 b, stk. 1, skal forstås således, at udbetalingen af den udskudte del af den variable løn først kan påbegyndes et år efter, at den variable løn er beregnet (beregningstidspunktet). Det betyder, at den del af den beregnede variable løn, der ikke udskydes, kan udbetales i umiddelbar forlængelse af beregningen.

Ved beregningstidspunktet forstås det tidspunkt, hvor opgørelsen af den variable løn, der sker i henhold til de kriterier, der ligger til grund for beregningen af den variable løns størrelse i henhold til aftalen mellem instituttet og det pågældende medlem af bestyrelsen og direktionen foretages.

Endvidere forudsættes det i den foreslåede bestemmelse, at den udskudte del af den variable løn udbetales i intervaller med et års mellemrum, da der skal være et passende tidsrum imellem udbetalingerne til at vurdere, om forudsætningerne har ændret sig, således at den udskudte del af den variable løn ikke skal udbetales helt eller delvist. Eksempelvis kan et SIFIs eller G-SIFIs økonomiske situation være væsentligt forringet i forhold til tidspunktet for beregningen af den variable løn, jf. § 77 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Formålet med forslaget er at sikre, at en variabel løn, der baserer sig på kortsigtede resultater, eksempelvis resultater opnået på baggrund af en investering i indtjeningsåret, bliver justeret for de risici, der viser sig ved den pågældende investering i årene efter i instituttet.

Da tidshorisonten for instituttets realisering af fortjenester og tab som følge af forskellige typer af aktiviteter varierer, skal der være en tilsvarende mulighed for udskydelse af udbetalingen af en del af den relaterede variable løn til medlemmer af bestyrelsen og direktionen.

Da det er formålet med forslaget at begrænse muligheden for at opnå en variabel løn på baggrund af en kortsigtet indsats eller investering, der på længere sigt viser sig at være tabsgivende for instituttet, skal forslaget endvidere ses i sammenhæng med § 77 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. § 77 a, stk. 4, stiller krav om revurdering af dels resultatkræfter, som har dannet grundlag for tildeling af den variable løn, dels vurdering af om bestyrelsen og direktionens fortsat opfylder krav til egnethed og hæderlighed og dels vurdering af virksomhedens økonomiske situation. Revurderingen skal foretages forud for udbetalingstidspunktet, og det er en forudsætning for hel eller delvis udbetaling af de variable lønde, at disse kriterier er opfyldt.

Der er tale om ”større beløb”, hvis den samlede variable løn før skat overstiger 750.000 kr. om året.

For variable lønde, der ikke overstiger 750.000 kr. om året, må instituttet foretage en vurdering af, om de variable lønde konkret må anses for ”større beløb”. Ved vurderingen kan der, som angivet i bemærkningerne til § 1, nr. 24, Folketingstidende 2010-11, A, L 49, som fremsat, side 66, som senest ændret ved § 1, nr. 38, Folketingstidende 2013-14, A, L 133, som fremsat, side 106-108, lægges vægt på sammenhængen mellem den variable løndel og den pågældendes løn og risikoprofil i øvrigt.

Med de foreslåede ændringer til § 373, stk. 2, foreslås det, at overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde. Ansvarsubjektet i forhold til overtrædelse af bestemmelsen er SIFler og G-SIFler.

Dette betyder, at et SIFI og G-SIFI kan straffes med bøde, såfremt 40-60 pct. af bestyrelsens og direktionens variable løn ikke udskydes over en periode på mindst 5 år.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at bestyrelsens og direktionens interesser svarer til instituttets, kundernes og investorernes langsigtede interesser.

Hvis bestyrelsens og direktionens variable aflønning alene honorerer en kortsigtet indsats, kan eksempelvis væsentlige

tabsgivende dispositioner som viser sig på længere sigt få store konsekvenser for instituttet, kunderne og investorerne, hvilket er baggrunden for, at overtrædelse af bestemmelsen foreslås straffelagt.

Det følger af § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de straffelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Efter det foreslåede *stk. 2*, skal en væsentlig del af den udskudte variable løndel til bestyrelsen og direktionen i SIF'er og G-SIF'er bestå af aktier, tilsvarende ejerandele afhængig af virksomhedens struktur, aktiebaserede instrumenter, eller hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked, af tilsvarende instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed. Bestemmelsen er ny. *Stk. 2* finder alene anvendelse for bestyrelsen og direktionen i selve SIF'et og G-SIF'et. Kravet finder således ikke anvendelse i forhold til deres hverv i danske og udenlandske datterselskaber. Her finder de gældende nationale udskydelseskrav anvendelse.

For en nærmere beskrivelse af instrumenterne henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 24, Folketingstidende 2010-11, A, L 49, som fremsat, side 64-66, som senest ændret ved § 1, nr. 41, Folketingstidende 2013-14, A, L 133, som fremsat, side 108-109..

Den foreslåede bestemmelse medfører, at en væsentlig del af den udskudte variable løndel til bestyrelsen og direktionen i SIF'er og G-SIF'er skal bestå af instrumenter frem for kontanter, hvilket sikrer, at de har samme økonomiske incitamenter som en langsigtet investor. Det må antages, at deres interesse i, at kursen på instrumenterne stiger, er større, når en væsentlig andel af den variable udskudte løndel udgør instrumenter. Ligeledes har medlemmerne af bestyrelsen

og direktionen i samme periode en interesse i, at instrumenternes værdi ikke falder.

Instituttet foretager en vurdering af, hvor meget af den samlede instrumentandel, der skal udskydes i en periode på mindst 5 år. I vurderingen af, hvornår instrumentandelen må anses for at udgøre "en væsentlig del" af den samlede udskudte variable løndel, skal der bl.a. lægges vægt på, hvor meget af den samlede variable løndel, der er blevet udskudt, f.eks. 60 pct. Størrelsen af den samlede udskudte variable løndel på 40-60 pct. skal således indgå i vurderingen af størrelsen på den udskudte variable instrumentandel, som skal være "væsentlig". Det vil sige, at såfremt 60 pct. af den samlede variable løndel er blevet udskudt, da vil en væsentlig del, eksempelvis mindst 80 pct. heraf, skulle bestå af instrumenter. Endvidere skal virksomhedens størrelse og kompleksitet indgå i væsentlighedsvurderingen ved fastsættelse af størrelsen af den udskudte instrumentandel. For nærmere gennemgang af hvad der kan lægges vægt på i forhold til vurderingen af virksomhedens størrelse og kompleksitet henvises til de specielle bemærkninger til § 77 d, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 30.

En væsentlig del af den udskudte variable løn efter den foreslåede § 312 b, stk. 2, vil i alle tilfælde være over 50 pct.

Med de foreslåede ændringer til § 373, stk. 2, foreslås det, at overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde. Ansvarsubjektet i forhold til overtrædelse af bestemmelsen er SIF'er og G-SIF'er.

Dette betyder, at et SIFI og G-SIFI kan straffes med bøde, såfremt en væsentlig del af de udskudte variable løndele tildelt bestyrelsen og direktionen ikke består af instrumenter.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at bestyrelsens og direktionens interesser svarer til instituttets, kundernes og til investorernes langsigtede interesser. Bestemmelsen sikrer, at den variable aflønning til bestyrelsen og direktionen honorerer en langsigtet indsats, da overdreven honorering af eksempelvis kortsigtede indsatser kan medføre væsentlige tabsgivende dispositioner for instituttet på sigt og få store konsekvenser for instituttet, kunderne og investorerne, hvilket er baggrunden for, at overtrædelse af bestemmelsen foreslås straffelagt.

Det følger af § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsobjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Til nr. 84 (§§ 313 a og 313 b i lov om finansiel virksomhed)

§ 313 a

§ 64, stk. 1-5, i lov om finansiel virksomhed indeholder i dag krav til medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed i relation til egnethed og hæderlighed. Ifølge § 64, stk. 1-3, skal et ledelsesmedlem til enhver tid have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne bestride stillingen eller hvervet. Derudover skal et ledelsesmedlem til enhver tid have tilstrækkeligt godt omdømme og udvise den fornødne hæderlighed, integritet og uafhængighed for at kunne varetage stillingen eller hvervet. Et ledelsesmedlem må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at stillingen eller hvervet ikke kan varetages på forsvarlig vis. Et ledelsesmedlem må heller ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Endvidere må et ledelsesmedlem ikke på grund af sin økonomiske situation eller via et selskab, som den pågældende ejer, deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på, påføre eller have påført den finansielle virksomhed tab eller risiko for tab. Endelig må et ledelsesmedlem ikke have udvist en adfærd, der giver grundlag for at antage, at den pågældende ikke kan varetage stillingen eller hvervet på forsvarlig vis.

Finanstilsynet foreslår i dag en individuel egnetheds- og hæderlighedsvurdering af direktører og bestyrelsesmedlemmer i henhold til § 64, stk. 1-3, ved de pågældendes indtræden i ledelsen af den finansielle virksomhed. Ved vurderingen af, om en direktør eller bestyrelsesmedlem lever op til kravene om egnethed og hæderlighed i medfør af § 64, stk. 2 og stk. 3, nr. 1, 3 og 4, skal Finanstilsynet lægge vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor, jf. § 64, stk. 4.

En direktør eller et bestyrelsesmedlem skal til enhver tid leve op til kravene om egnethed og hæderlighed og har pligt til at orientere Finanstilsynet om forhold omfattet af § 64, stk. 1 og 3, ved indtræden i ledelsen og løbende i forbindelse med ændringer i den pågældendes forhold omfattet af § 64, stk. 2 og 3, jf. § 64, stk. 5. En direktør eller et bestyrel-

sesmedlems manglende meddelelse om forhold omfattet af § 64, stk. 3, nr. 1 og 2, kan straffes med bøde eller fængsel i indtil fire måneder, jf. § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Med vedtagelsen af lov nr. 308 af 28. marts 2015 om ændring af lov om finansiel virksomhed (gennemførelse af solvens II- og omnibus II-direktivet) er kredsen af personer, der skal egnetheds- og hæderlighedsvurderes i medfør af § 64, stk. 1-5, pr. 1. januar 2016 blevet udvidet til at omfatte nøglepersoner i gruppe 1-forsikringsselskaber, jf. § 64, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed. Nøglepersoner i et gruppe 1-forsikringsselskab er dels ansatte, der er en del af den faktiske ledelse af selskabet, og dels ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion i selskabet. Finanstilsynet kan på tilsvarende måde som ved direktører påbyde et gruppe 1-forsikringsselskab at afsætte en nøgleperson, hvis den pågældende ikke længere lever op til hæderlighedskravene.

Det foreslås med § 313 a, at § 64, stk. 1-5, skal finde anvendelse for ansatte i et SIFI og et G-SIFI, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af det foreslåede § 312 a, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 83.

Den foreslåede § 313 a vil medføre, at ansatte i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFler), der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 83, bliver omfattet af egnetheds- og hæderlighedsreglerne i § 64, stk. 1-5, i lov om finansiel virksomhed. Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede indsættelse af et nyt § 351, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet får mulighed for at give et SIFI og et G-SIFI et påbud om at afsætte en nøgleperson. Der henvises til bemærkningerne til lovforslaget § 1, nr. 91.

Den foreslåede bestemmelse, der er ny, ændrer ikke kravene til medlemmer af bestyrelsen og direktionen i SIFler, der som hidtil er omfattet af § 64, stk. 1-5.

Der er aktuelt ingen G-SIFler i Danmark.

Ved nøglepersoner forstås ansatte, der er identificerede som sådanne i medfør af § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 83. Et institut skal ifølge § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed have effektive former for virksomhedsstyring, herunder en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling. SIFler og G-SIFler skal som led i virksomhedsstyringen identificere instituttets nøglepersoner. Forpligtelsen til at identificere nøglepersonerne og underrette Finanstilsynet herom påhviler således SIFlet henholdsvis G-SIFlet. Der henvises til bemærkningerne til lovforslaget § 1, nr. 83.

Konsekvensen af udvidelsen af personkredsen er, at ansatte i SIFler og G-SIFler, der er identificerede som nøglepersoner i medfør af det foreslåede § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, skal leve op til kravene til egnethed og hæderlighed for at kunne bestride de pågældende stillinger. Kravet vil tillige gælde for personer, der bestrider en stilling som nøgleperson midlertidigt, herunder ved konstitueringer. Finanstilsynet vil ved vurderingen af, om en nøgleperson opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1-3, jf. det foreslåede § 313 a, tage udgangspunkt i de krav, som stilles til de opgaver, som nøglepersonen skal udføre, og den funktion eller det område, som nøglepersonen skal være ansvarlig for, herunder krav fastsat i bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. og bekendtgørelse nr. 1912 af 22. december 2015 om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner.

Derudover opstilles der ikke generelle kriterier for, hvilke teoretiske og praktiske krav som en nøgleperson skal opfylde. Dette vil altid afhænge af, hvilken stilling nøglepersonen skal varetage, og hvilket SIFI eller G-SIFI, vedkommende er ansat i. Finanstilsynet vil ved vurderingen af, om en nøgleperson er egnet til stillingen, inddrage bl.a. forhold vedrørende den pågældendes praktiske erfaring med det relevante område, herunder om vedkommende har haft ansættelse inden for f.eks. den finansielle sektor, og hvilken viden og erfaring den pågældende har opnået på baggrund heraf. Relevant erfaring vil afhængig af den konkrete stilling kunne være opnået inden for andre brancher og f.eks. brancheorganisationer og offentlige myndigheder.

For at være revisionschef i en finansiel virksomhed kræves det ifølge § 18, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1912 af 22. december 2015 om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner, at den pågældende har deltaget i revisionsarbejde i mindst tre år inden for de seneste fem år. Erfaringen kan være opnået ved både rollen som en del af intern revision i eller som ekstern revisor for en finansiel virksomhed af samme type som SIFlet eller G-SIFlet, hvor den pågældende skal være revisionschef. Revisionschefen må ikke deltage i andet arbejde i virksomheden eller koncernen end revision.

Såfremt SIFlet eller G-SIFlet har valgt at outsource en nøglefunktion, vil det være den ansvarlige for nøglefunktionen i instituttet, som vil skulle identificeres som nøgleperson og leve op til egnetheds- og hæderlighedskravene.

Der vil ved tilrettelæggelsen af processen i forbindelse med Finanstilsynets egnetheds- og hæderlighedsvurdering af nøglepersoner blive taget højde for sædvanlige ansættelsesprocesser, herunder institutternes behov for forud for tiltrædelse at få afklaret, om en ansøger kan varetage en stilling som nøgleperson.

Som en del af skærpelsen af kravene til nøglepersoner i SIFler og G-SIFler skal Finanstilsynet have samme mulighed for at påbyde et SIFI eller et G-SIFI at afsætte de pågældende nøglepersoner, hvis de ikke længere lever op til kravene om hæderlighed, som i dag gælder i relation til direktionen og nøglepersoner i gruppe 1-forsikringsselskaber. Det følger af den gældende bestemmelse i § 351, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør i den finansielle virksomhed inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis direktøren i medfør af § 64, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed ikke kan bestride stillingen som direktør. Tilsvarende gælder i medfør af den gældende § 351, stk. 4, for en nøgleperson i et gruppe 1-forsikringsselskab. Da nøglepersoner i et SIFI eller et G-SIFI alene kan afskediges af instituttet selv, er det, jf. lovforslagets § 1, nr. 91, foreslået at indsætte et nyt stykke i § 351, som giver Finanstilsynet mulighed for at påbyde et SIFI eller et G-SIFI at afsætte ansatte, der er identificerede som nøglepersoner i medfør af det foreslåede § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvis de pågældende ikke længere lever op til hæderlighedskravene i § 64, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed.

Påbud om afsættelse af en nøgleperson i et SIFI eller et G-SIFI som følge af, at den pågældende har udvist en uansvarlig adfærd som beskrevet i § 64, stk. 3, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed forudsætter, at der er tale om grove eller gentagne overtrædelser af den finansielle lovgivning, eller at den pågældendes adfærd i sig selv medfører eller udgør en væsentlig risiko for, at instituttet lider tab eller kan lide tab. Eksempelvis vil den risikoansvarliges manglende rapportering til direktionen og om nødvendigt bestyrelsen i henhold til bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. kunne udgøre en uansvarlig adfærd, som i tilfælde af gentagne unladelser eller andre tilsvarende pligtforsømmelser vil kunne medføre et påbud om afsættelse af den risikoansvarlige. Ligeledes vil en nøglepersons gentagne unladelse eller manglende handling efter omstændighederne kunne begrunde et påbud om afsættelse af den pågældende.

Som følge af at en nøgleperson indgår i et ansættelsesretligt forhold med SIFlet eller G-SIFlet, vil det være op til instituttet at træffe beslutning om, hvilke ansættelsesretlige konsekvenser et påbud om afsættelse af en nøgleperson skal medføre. Det betyder, at det hører under instituttets kompetence at beslutte, om den pågældende nøgleperson skal afskediges som følge af påbuddet, eller om den pågældende kan varetage en anden stilling i instituttet. Det må forventes, at et påbud om afsættelse af en nøgleperson vil hindre, at den pågældende kan varetage en anden stilling som nøgleperson i instituttet, da Finanstilsynet vil skulle foretage en fornyet egnetheds- og hæderlighedsvurdering af personen i forbindelse med skiftet til den nye stilling, og da påbuddet vil indgå i denne vurdering.

Hvis en nøgleperson i et SIFI eller et G-SIFI ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, og Finanstilsynet som følge heraf giver instituttet påbud om at afsætte den pågældende medarbejder, kan dette efter omstændighederne give anledning til en vurdering af, om de lovovertrædelser eller den adfærd, der førte til påbuddet, også medfører, at Finanstilsynet skal foretage en fornyet vurdering af, om instituttets direktørs adfærd giver grund til at antage, at direktøren ikke kan varetage sin stilling på forsvarlig måde, jf. § 64, stk. 3, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, og om instituttet i givet fald også skal påbydes at afsætte direktionen eller dele heraf. Såfremt den pågældende nøgleperson er ansat af SIFiets eller G-SIFiets bestyrelse, skal der tilsvarende ske en vurdering af, om påbuddet giver anledning til, at et eller flere medlemmer af bestyrelsen bør påbydes at nedlægge hvervet.

Et påbud om afsættelse af en nøgleperson i et SIFI eller et G-SIFI vil kunne forlanges indbragt for domstolene af instituttet og af den nøgleperson, som påbuddet vedrører, jf. den foreslåede ændring til § 351, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 94.

Såfremt en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 312 a, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 83, undlader at oplyse Finanstilsynet om forhold omfattet af § 64, stk. 3, nr. 1 og 2, jf. § 64, stk. 5, og § 313 a, kan den pågældende straffes med bøde eller fængsel i indtil fire måneder, jf. § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

§ 313 b

I § 78 i lov om finansiel virksomhed stilles en række krav til hvilke betingelser, der skal være opfyldt for, at en finansiel virksomhed kan bevilge eksponeringer mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra bestyrelses- og direktionsmedlemmer i den finansielle virksomhed, samt disses nærtstående. Betingelserne gælder også for eksponeringer imod selskaber, hvor de nævnte personer helt eller delvist ejer selskabet eller deltager i ledelsen heraf.

Med den foreslåede § 313 b, stk. 1, indføres der krav om, at eksponeringer mod eller modtagelse af sikkerhedsstillelse fra ansatte, der er identificerede som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, jf. dette lovforslags § 1, nr. 83, i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), skal godkendes af direktionen. Forslaget skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 313 a, jf. ovenfor, der udvider personkredsen, som skal opfylde kravene til egnethed og hæderlighed i § 64 i lov om finansiel virksomhed til også at omfatte ansatte, der er identificerede som nøglepersoner i SIFier eller G-SIFier. Der vil således være tale om samme personkreds, som både skal egnetheds- og hæderlighedsvurderes og være undergivet kravet om godkendelse af eksponeringer og sikkerhedsstillelse.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokratiet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om ”regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet”.

Der er aktuelt ingen G-SIFier i Danmark.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at nøglepersonernes privatøkonomiske engagement med SIFiet eller G-SIFiet ikke er af en karakter, som kan påvirke nøglepersonens uafhængighed og integritet i udførelsen af arbejdet. En ansat, der identificeres som nøgleperson, vil altid indtage en central position i instituttet, og den foreslåede bestemmelse pålægger således direktionen at hindre, at der opstår et økonomisk afhængighedsforhold mellem nøglepersonen og instituttet, som kan påvirke nøglepersonens faglige dømmekraft i varetagelsen af sin stilling.

Herudover tilsigter den foreslåede bestemmelse at sikre, at nøglepersoner ikke udnytter deres position i instituttet til at opnå fordele i form af f.eks. kreditter, som ikke er på sædvanlige forretningsbetingelser og markedsbaserede vilkår.

Ved nøglepersoner forstås ansatte, der er identificerede som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 83.

SIFiets og G-SIFiets interne revisionschef og interne vicerevisionschef er ikke omfattet af de foreslåede stk. 1-3, uanset at den interne revisionschef altid – og den interne vicerevisionschef eventuelt – vil være identificeret som nøglepersoner i medfør af det foreslåede § 312 a, stk. 1. Dette skyldes, at den eksterne revisor, den interne revisionschef og den interne vicerevisionschef i et SIFI eller et G-SIFI er omfattet af § 78, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed. I henhold til denne bestemmelse må en finansiel virksomhed ikke bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra en ekstern revisor, den interne revisionschef eller den interne vicerevisionschef, hvilket således gælder uændret.

Eksponering er defineret i § 5, stk. 1, nr. 18, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede *stk. 2, 1. pkt.*, indebærer, at der kun må bevilges eksponeringer mod nøglepersoner i henhold til instituttets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. Herved forstås betingelser og vilkår svarende til de vilkår, som tilbydes instituttets kunder. Dette indebærer bl.a., at den i det foreslåede stk. 1, omfattede personkreds ikke kan få andel i personalebegunstigende ordninger.

Det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.* om revisorerklæringer giver instituttets eksterne revisor pligt til at vurdere eksponeringer mod den i *stk. 1* angivne personkreds, herunder om eksponeringen er ydet på instituttets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. I almindelighed vil eksponeringer ydet på instituttets sædvanlige forretningsbetingelser også være ydet på markedsbaserede vilkår. Der kan imidlertid være situationer, hvor det klart fremgår af omstændighederne, at dette ikke er tilfældet. I så fald skal der gøres anmærkning herom. Vurderingen skal foretages senest i forbindelse med udarbejdelse af revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten. Kravet omfatter de eksponeringer, som er omfattet af det foreslåede *stk. 1*.

Det er tilstrækkeligt, at revisor afgiver en samlet erklæring om, at eksponeringerne er ydet i henhold til instituttets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. Erklæringen skal fremgå af revisionsprotokollatet til instituttets årsrapport.

Det foreslåede *stk. 3* indebærer, at SIFiets og G-SIFiets eksponering mod nøglepersoner løbende skal overvåges af direktionen. Direktionen bør fastlægge retningslinjer for overvågningen med henblik på at sikre, at direktionen modtager rapportering om udviklingen i eksponeringen, hvis denne afviger fra de vilkår, eksponeringen blev bevilget på, herunder ved en nøglepersons misligholdelse af eksponeringen.

Det foreslåede *stk. 4*, indebærer, at eksponeringer mod nærtbeslægtede til nøglepersoner er omfattet af kravet om direktionens samtykke til og overvågning af eksponeringer samt godkendelse af sikkerhedsstillelse fra disse.

Det bemærkes, at nærtbeslægtede til den interne revisionschef og eventuelt den interne vicerevisionschef, i tilfælde af at denne er identificeret som nøgleperson i medfør af det foreslåede § 312 a, *stk. 1*, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 83, vil være omfattet af kravet om direktionens godkendelse af eksponering mod og sikkerhedsstillelse fra de pågældende. Direktionen vil endvidere skulle overvåge forsvarelsen og forløbet af eksponeringer mod de pågældende.

Til nr. 85 (§ 333 a, stk. 2, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed)

§ 333 a i lov om finansiel virksomhed indeholder bestemmelser om nedsættelsen af Penge- og Pensionspanelet og om udpegning af panelets medlemmer.

Det fremgår af den gældende § 333 a, *stk. 2, nr. 4*, at et af panelets medlemmer indstilles af InvesteringsForeningsRådet. InvesteringsForeningsRådet har skiftet navn til Investeringsfondsbranchen, og den foreslåede ændring er en konse-

kvens af dette navneskift. Forslaget medfører ingen materielle ændringer i bestemmelsen.

Til nr. 86 (§ 341, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 341, *stk. 1*, i lov om finansiel virksomhed, at sparevirksomheder skal indsende kopi af den godkendte årsrapport til Finanstilsynet.

Det følger af § 341, *stk. 3*, i lov om finansiel virksomhed, at bl.a. den eksterne revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten efter § 341, *stk. 1*.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden (forsikringselskaber, kreditinstitutter og børnoterede virksomheder).

Virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, må således selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for virksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til virksomhedens ledelse skal gives på anden vis.

Det foreslås, at virksomheder, som ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, og som ikke fører en revisionsprotokol, i stedet skal indsende anden tilsvarende dokumentation til Finanstilsynet.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til en virksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport eller til de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive til virksomhedens ledelse i den forbindelse. Kravene hertil følger fortsat af de internationale revisionsstandarder (ISA'er), og der henvises til pkt. 2.9.1 i de almindelige bemærkninger for en beskrivelse heraf. Forslaget indebærer alene, at disse oplysninger og erklæringer skal afgives i anden tilsvarende dokumentation i de tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører en revisionsprotokol.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 87 (§ 343 a, stk. 2, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 343 a i lov om finansiel virksomhed regulerer investeringsrådgivere og fastslår som udgangspunkt i stk. 1, at virksomheder, der udøver investeringsrådgivning, skal have tilladelse som investeringsrådgivere. En investeringsrådgiver må yde investeringsrådgivning og anden virksomhed, der knytter sig hertil, herunder rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur og industristrategi. Anden aktivitet må ikke ydes i samme juridiske enhed. Derimod må en investeringsrådgiver gerne udøve anden investeringsaktivitet, hvis bare denne aktivitet udøves i en anden juridisk enhed.

Der er imidlertid flere typer af virksomheder, der kan yde investeringsrådgivning, men som reguleres af andre dele af den finansielle lovgivning. Disse virksomheder og ydelser er i medfør af § 343 a, stk. 2, undtaget fra kravet om tilladelse som investeringsrådgiver efter stk. 1 og dermed fra bestemmelserne i kapitel 20 a om investeringsrådgivere. De virksomheder, der er omfattet af undtagelserne i stk. 2, reguleres af andre dele af den finansielle lovgivning og har en finansiell tilladelse i medfør af denne lovgivning. En tilladelse til at udføre investeringsrådgivning i tilknytning til den finansielle hovedaktivitet vil skulle meddeles i medfør af den lovgivning, hvorefter den finansielle tilladelse allerede er meddelt.

§ 343 a, stk. 2, nr. 2, omfatter efter den gældende formulering bl.a. kollektive investeringsordninger, som er meddelt tilladelse efter lov om investeringsforeninger m.v. Med den foreslåede ændring af § 343 a, stk. 2, nr. 2, foreslås kollektive investeringsordninger, som er meddelt tilladelse efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., omfattet af undtagelsen.

Efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. skal en forvalter af alternative investeringsfonde enten registreres hos Finanstilsynet eller meddeles en tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde. Afgørende er primært omfanget af de midler, der er i fonden, men også hvilke investorer fonden retter sig imod. Det er alene forvaltere med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, som kan få en tilladelse til at udføre investeringsrådgivning. En registreret forvalter af alternative investeringsfonde kan således ikke i henhold til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. få tilladelse til at yde investeringsrådgivning. Såfremt en registreret forvalter ønsker at udføre investeringsrådgivning, vil en sådan forvalter skulle søge om tilladelse som forvalter af alternative investeringsfonde samt investeringsrådgivning i tilknytning hertil efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Alternativt vil det også være muligt for en registreret forvalter af alternative investeringsfonde at opretholde denne status, såfremt forvalteren udfører investeringsrådgivning fra en anden juridisk enhed, der opnår tilladelse som investeringsrådgiver efter lov om finansiel virksomhed.

Den gældende § 343 a, stk. 2, nr. 2, er en implementering af artikel 2, stk. 1, litra h i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID), der undtager kollektive investeringsinstitutter fra direktivets anvendelsesområde. Forvaltere af alternative investeringsfonde anses for omfattet af begrebet kollektive investeringsinstitutter og bør derfor også nævnes i bestemmelsen.

Til nr. 88 (§ 344, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

I § 344, stk. 1, angives de regler, som Finanstilsynet påser overholdelsen af.

Efter § 32, stk. 3, i revisorloven er Erhvervsstyrelsen ansvarlig for tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg overholder de pligter, der følger af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden (herefter forordningen).

Det foreslås i lovforslagets § 13, stk. 1, at ansvaret vedrørende dette tilsyn deles mellem Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet, så Finanstilsynet har ansvaret for dette tilsyn i forhold til de virksomheder af interesse for offentligheden, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Det følger af § 1 a, stk. 1, nr. 3, i revisorloven, at børnote-rede virksomheder, pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringselskaber er virksomheder af interesse for offentligheden. Det er således i forhold til virksomheder af interesse for offentligheden, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, at Finanstilsynet træder i Erhvervsstyrelsens sted i medfør af den foreslåede § 32, stk. 6, i revisorloven. Finanstilsynet er med dette forslag ansvarlig for at udøve det tilsyn, som er beskrevet i § 32, stk. 3, nr. 1, i revisorloven, i forhold til disse virksomheder.

Det foreslås, at dette tilføjes § 344 i lov om finansiel virksomhed som et nyt pkt. 4, således at det fremgår, at Finanstilsynet endvidere er ansvarlig for tilsynet efter § 32, stk. 3, nr. 1, jf. § 32, stk. 6, i revisorloven for så vidt angår virksomheder underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Ændringen indebærer alene, at § 344 om Finanstilsynets tilsyn er opdateret, og ændringen har derfor ikke nogen selvstændig betydning.

Til nr. 89 (§ 344, stk. 11, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 344, stk. 11, at Finanstilsynet i visse tilfælde, hvor en modervirksomhed i en koncern er en finansiell holdingvirksomhed, en forsikringsholdingvirksomhed eller en

finansiell virksomhed, kan fravige bestemmelser for koncerner fastsat i lov om finansiell virksomhed eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteter i koncernen.

Det foreslås, at indsætte et 2. punktum i § 344, stk. 11, hvor efter 1. punktum finder tilsvarende anvendelse for grupper omfattet af § 175 b, stk. 2, hvis den øverste virksomhed i gruppen ikke er beliggende i Danmark.

Bestemmelsen blev indsat i lov om finansiell virksomhed ved lov nr. 1287 af 19. december 2012, og bemærkningerne til denne lov henviser bl.a. til at flere direktiver på det finansielle område indeholder bestemmelser, som forudsætter, at Finanstilsynet kan fravige koncernbestemmelserne i lov om finansiell virksomhed og tilhørende bekendtgørelser i tilfælde, hvor en kompetent myndighed i et andet EU/EØS-land udøver det konsoliderede tilsyn med en finansiell holdingvirksomhed eller en finansiell virksomhed, som indgår i en grænseoverskridende koncern. Det bemærkes, at forsikringsholdingvirksomheder først senere blev omfattet af bestemmelsen.

Bemærkningerne til lov nr. 1287 af 19. december 2012, giver yderligere eksempel, hvoraf det fremgår at bestemmelsen også skal medvirke til at sikre, at Finanstilsynet har hjemmel til at fravige bestemmelserne i lov om finansiell virksomhed, hvis det konsoliderede tilsyn udøves af de kompetente myndigheder i et andet EU/EØS-land.

Den gældende formulering af § 344, stk. 11, retter sig alene mod koncerner og vil derfor ikke kunne anvendes i en situation omfattet af det foreslåede nye § 175 b, stk. 2, hvor tilknytningen mellem de relevante virksomheder ikke udgør et koncernforhold, som dette begreb er defineret i § 5 a i lov om finansiell virksomhed.

Forslaget om indsættelse af et 2. punktum skyldes, at en gruppe af forsikringselskaber, jf. det foreslåede nye § 175 b, stk. 2, også kan bestå af enheder fra forskellige lande, og at lovvalgsregler i Solvens II-reguleringen kan medføre, at tilsynet med gruppen i et vist omfang ikke skal udøves af danske myndigheder.

Til nr. 90 (§ 347, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed)

Den foreslåede ændring er en følge af lov nr. 334 af 31. marts 2015, hvor begrebet blandet holdingvirksomhed blev indført i lov om finansiell virksomhed. Der er således tale om konsekvensrettelser, som ikke blev foretaget ved denne lov. Ændringen skal sikre, at Finanstilsynet kan få adgang til de oplysninger fra blandede holdingvirksomheder, der er nødvendige for tilsynets virksomhed.

Til nr. 91 (§ 351, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed)

Finanstilsynet har i henhold til § 351, stk. 1 og stk. 4, der med dette lovforslag bliver stk. 5, mulighed for at afsætte en direktør i en finansiell virksomhed eller en nøgleperson i et gruppe 1-forsikringselskab i tilfælde af, at den pågældende ikke længere lever op til § 64, stk. 2 og 3, i lov om finansiell virksomhed. Finanstilsynet kan på tilsvarende måde påbyde et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv i en finansiell virksomhed, jf. § 351, stk. 2.

Det foreslås med § 351, stk. 4, at Finanstilsynet skal kunne påbyde et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 312 a, stk. 1, jf. dette lovforslags § 1, nr. 83, hvis den pågældende ikke længere lever op til kravene i § 64, stk. 2 eller 3, i lov om finansiell virksomhed.

Ændringen giver Finanstilsynet mulighed for at påbyde et SIFI og et G-SIFI at afsætte en nøgleperson, hvis den pågældende, f.eks. som følge af domfældelse vedrørende strafbare forhold eller uforsvarlig adfærd, ikke længere lever op til kravene i § 64, stk. 2 eller 3, i lov om finansiell virksomhed. Bestemmelsen foreslås indsat på baggrund af det foreslåede § 313 a, stk. 1, jf. dette lovforslags § 1, nr. 84, hvorefter ansatte i SIFler og G-SIFler, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, omfattes af egnetheds- og hæderlighedsreglerne i § 64, stk. 1-5, i lov om finansiell virksomhed. Det foreslåede stk. 4 er en følge af, at nøglepersonerne alene kan afsættes af instituttet selv. Der henvises til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 83 og 84.

Med det foreslåede stk. 4 sikres det, at det er den samme reaktionsmulighed og procedure, der anvendes ved afsættelse af en nøgleperson, som hvis Finanstilsynet påbyder en finansiell virksomhed at afsætte en direktør efter § 351, stk. 1, eller et gruppe 1-forsikringselskab at afsætte en nøgleperson i medfør af § 351, stk. 4, der med dette lovforslag bliver stk. 5.

Til nr. 92 (§ 351, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., i lov om finansiell virksomhed)

Efter den gældende § 351, stk. 5, 1. pkt., har Finanstilsynet mulighed for at påbyde en finansiell virksomhed at afsætte direktører, gruppe 1-forsikringselskaber at afsætte nøglepersoner og bestyrelsesmedlemmer at nedlægge deres hverv i forbindelse med, at der rejses tiltale mod de pågældende i en straffesag.

Den foreslåede ændring af § 351, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., indebærer en udvidelse af den gældende bestemmelse, idet Finanstilsynet med forslaget gives mulighed for herudover at påbyde et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 312 a, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed.

somhed, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 83, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at den pågældende ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. den foreslåede § 313 a. Et sådant påbud vil indebære, at den ansatte ikke kan varetage stillingen som nøgleperson, før straffesagen er afgjort. Det vil være op til SIFlet eller G-SIFlet at træffe beslutning om de ansættelsesretlige konsekvenser af påbuddet, herunder om den ansatte vil kunne varetage en anden stilling i instituttet i den mellemliggende periode.

Ændringen skal ses i sammenhæng med, at egnetheds- og hæderlighedsreglerne foreslås udvidet til at omfatte ansatte i SIFler og G-SIFler, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 84.

Til nr. 93 (§ 351, stk. 6, der bliver stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

Efter det gældende § 351, stk. 6, der bliver stk. 7, i lov om finansiel virksomhed skal varigheden af et påbud om nedlæggelse af et bestyrelseshverv i en finansiel virksomhed efter § 351, stk. 2, på baggrund af manglende efterlevelse af § 64, stk. 2 og 3, nr. 2-4, eller efter § 351, stk. 3, jf. § 313, stk. 1, fremgå af påbuddet.

Det foreslås at indsætte en henvisning til § 64 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed i § 351, stk. 6, der bliver stk. 7, hvorefter varigheden af et påbud om nedlæggelse af et bestyrelseshverv i en finansiel virksomhed efter § 351, stk. 2, på baggrund af § 64, stk. 2 og 3, nr. 2-4 eller § 64 b, eller efter § 351, stk. 3, jf. § 313, stk. 1, skal fremgå af påbuddet.

Forslaget indebærer en ændring af § 351, stk. 6, der bliver stk. 7, som følge af indsættelsen af et nyt stk. 4 i § 351, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 91, hvorefter Finanstilsynet fremover kan påbyde et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 83. Den foreslåede ændring indebærer, at også varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af et bestyrelsesmedlems manglende gennemførelse af grundkursus i henhold § 64 b, stk. 1, skal fremgå af påbuddet.

§ 64 b blev med § 1, nr. 7, i lov nr. 1490 af 23. december 2014 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om betalingstjenester og elektroniske penge og forskellige andre love (Erstatningsansvar ved handlinger i strid med god skik-reglerne, forbrugerbeskyttelse ved kaution, krav om grundkursus til bestyrelsesmedlemmer, brugerbeskyttelse ved udbud af betalingstjenester og udstedelse af elektroniske penge m.v.) indsat i lov

om finansiel virksomhed. Bestemmelsen indeholder krav om, at bestyrelsesmedlemmer i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber skal gennemføre et grundkursus i de kompetencer, der er nødvendige for at varetage de forpligtelser og funktioner, der følger af bestyrelseshvervet. Grundkurset skal gennemføres inden for 12 måneder efter bestyrelsesmedlemmets indtræden i bestyrelsen. Finanstilsynet fik samtidig ved en ændring af § 351, stk. 2, mulighed for at påbyde et bestyrelsesmedlem, der ikke har gennemført grundkurset rettidigt, at nedlægge sit bestyrelseshverv i virksomheden, jf. § 1, nr. 24, i lov nr. 1490 af 23. december 2014. Herudover blev det med en ændring af § 351, stk. 5, vedtaget, at varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af et bestyrelsesmedlems manglende efterlevelse af § 64 b skal fremgå af påbuddet, jf. § 1, nr. 25. Stk. 5 er med lov nr. 308 af 28. marts 2015 om ændring af lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af solvens II- og omnibus II-direktivet) blevet stk. 6, og indsættelsen af et nyt stk. 4 i § 351, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 91, indebærer, at det bliver stk. 7.

§ 64 b og ændringerne af § 351, stk. 2 og 5, er endnu ikke sat i kraft, idet tidspunktet for ikrafttræden skal fastsættes af erhvervs- og vækstministeren, jf. § 14, stk. 2, i lov nr. 1490 af 23. december 2014.

§ 64 b og ændringen af § 351, stk. 2, jf. § 1, nr. 7 og 24, i lov nr. 1490 af 23. december 2014, forventes sat i kraft med virkning fra 1. januar 2017. Ændringen af § 351, stk. 5, jf. § 1, nr. 25, sættes ikke i kraft, jf. ovenstående, og den foreslåede ændring, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 93, træder således i stedet herfor.

Til nr. 94 (§ 351, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Forslaget indebærer en ændring af § 351, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., som følge af indsættelsen af et nyt stk. 4 i § 351, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 91, hvorefter Finanstilsynet fremover kan påbyde et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 83. Den foreslåede ændring indebærer, at påbud meddelt i medfør af det foreslåede stk. 4 kan forlanges indbragt for domstolene af den pågældende nøgleperson og af det SIFI eller G-SIFI, som nøglepersonen er ansat i.

Herudover indeholder forslaget indsættelse af en henvisning til det gældende stk. 4, der med dette lovforslag bliver stk. 5. Finanstilsynet kan i henhold til det gældende stk. 4 påbyde et gruppe 1-forsikringsselskab at afsætte en nøgleperson i et gruppe 1-forsikringsselskab. Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 308 af 28. marts 2015 om ændring af lov om finansiel virksomhed (gennemførelse af solvens II- og omnibus

II-direktivet). Ved en fejl blev der ikke i denne forbindelse indsat en henvisning til stk. 4 i det gældende stk. 7, 1. pkt., der med dette lovforslag bliver stk. 8, 1. pkt., hvilket er baggrunden for forslaget om indsættelse af henvisning til denne bestemmelse i § 351, stk. 7, 1. pkt., der med dette lovforslag bliver stk. 8, 1. pkt. Den foreslåede ændring indebærer, at påbud meddelt i medfør af stk. 5, kan forlanges indbragt for domstolene af den pågældende nøgleperson og af det gruppe 1-forsikringselskab, som nøglepersonen er ansat i.

Herudover indeholder forslaget en ændring som følge af indsættelsen af det nye stk. 4, således at ethvert påbud meddelt i medfør af stk. 1-6 kan forlanges indbragt for domstolene.

Til nr. 95 (§ 351, stk. 8, 1. pkt., der bliver stk. 9, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Efter det gældende § 351, stk. 8, 1. pkt., der med dette lovforslag bliver stk. 9, 1. pkt., kan Finanstilsynet af egen drift eller efter ansøgning tilbagekalde et påbud meddelt over for et bestyrelsesmedlem efter stk. 2 og 3, og stk. 5, 3. pkt. En tilbagekaldelse af et påbud om nedlæggelse af et bestyrelseshverv i en finansiel virksomhed fører til, at bestyrelsesmedlemmet har mulighed for at indtræde i virksomhedens bestyrelse på ny.

Forslaget indebærer en konsekvensrettelse af § 351, stk. 8, 1. pkt., der bliver stk. 9, 1. pkt., som følge af indsættelsen af et nyt stk. 4 i § 351, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 91, hvorefter Finanstilsynet fremover kan påbyde et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 83. Den foreslåede konsekvensrettelse indebærer, at Finanstilsynet som hidtil af egen drift eller efter ansøgning kan tilbagekalde et påbud meddelt i medfør af § 351, stk. 5, 3. pkt., som med dette lovforslag bliver stk. 6, 3. pkt., over for et medlem af bestyrelsen i en finansiel virksomhed.

Til nr. 96 (§ 351, stk. 9, der bliver stk. 10, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Forslaget indebærer en konsekvensrettelse af § 351, stk. 9, 1. pkt., der bliver stk. 10, 1. pkt., som følge af indsættelsen af et nyt stk. 4 i § 351, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 91, hvorefter Finanstilsynet fremover kan påbyde et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 83. Såfremt den pågældende nøgleperson ikke afsættes inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage instituttets tilladelse, jf. § 224, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Forslaget indeholder derudover en konsekvensrettelse af henvisningen i 2. pkt. som følge af, at stk. 5 med lovforslaget bliver stk. 6.

Til nr. 97 (§ 354, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 354 i lov om finansiel virksomhed indeholder en bestemmelse om tavshedspligt, som finder anvendelse på ansatte i Finanstilsynet.

Det følger af § 354, stk. 1, 1. pkt., at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiell Stabilitet.

Den foreslåede ændring af § 354, stk. 1, 1. pkt., fastslår, at oplysninger, som Finanstilsynet indhenter eller modtager i sin egenskab af afviklingsmyndighed, er underlagt den skærpede tavshedspligt i § 354.

I forbindelse med eksempelvis udarbejdelsen af afviklingsplaner, jf. §§ 259 og 260 i lov om finansiel virksomhed, vil Finanstilsynet indhente og modtage en række fortrolige oplysninger, som indhentes på baggrund af Finanstilsynets virke som afviklingsmyndighed.

Kravet om tavshedspligt for afviklingsmyndigheden følger af artikel 84 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (herefter forkortet BRRD).

Til nr. 98 (§ 354, stk. 6, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Finanstilsynet har i medfør af § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed tavshedspligt med hensyn til fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet får kendskab til gennem sin tilsynsvirksomhed. § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed beskriver de tilfælde, hvor der inden for rammerne af stk. 1 kan videregives fortrolige oplysninger. Det vil sige tilfælde, hvor videregivelse af fortrolige oplysninger vil være berettiget.

Med forslaget til § 354, stk. 6, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed foreslås det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Beskæftigelsesministeren i tilfælde af underretning i medfør af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Dyrtdidsfond og lov om arbejdsskadesikring.

Finanstilsynet har i medfør af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond og lov om arbejdsskadesikring en række lovbestemte forpligtelser til at underrette beskæftigelsesministeren om forhold i relation til tilsynet med Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Dyrtdsfond og Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring. Det fremgår bl.a. af § 27 a, stk. 4, i lov om Arbejds markedets Tillægspension, at Finanstilsynet, efter en inspek tion i Arbejdsmarkedets Tillægspension, samtidig med fremsendelse af en rapport til ledelsen sender rapporten til beskæftigelsesministeren. Tilsvarende bestemmelser findes i § 10 a, stk. 4, i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond og i § 72 i lov om arbejdsskadesikring. Finanstilsynet afgiver herudover bl.a. en årlig beretning til beskæftigelsesministeren om tilsynet med Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagerne Dyrtdsfond og Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring, jf. § 27 c i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, § 10 c i lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond og § 74 i lov om arbejdsskadesikring.

Lovforslaget præciserer, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til beskæftigelsesministeren i tilfælde, hvor det følger af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond og lov om arbejdsska desikring, at Finanstilsynet skal videregive fortrolige oplysninger til beskæftigelsesministeren.

Til nr. 99 og 100 (§ 354 stk. 6, nr. 17 og 18, i lov om finan siel virksomhed)

Ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love blev organiseringen af det offentlige tilsyn med revisorerne ændret, og Revisortilsynet blev nedlagt. Som følge heraf indeholdt lov nr. 631 af 8. juni 2016 en række konsekvensrettelser af øvrig lovgivning, bl.a. af § 354 i lov om finansiel virksomhed som omhandler Fi nanstilsynets mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til bl.a. Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisor nævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af finansielle virksomheders regnskaber.

Ved ændringen udgik Revisortilsynet af § 354, stk. 3, nr. 17 og 18, i lov om finansiel virksomhed. Der skulle imidlertid retteligt have været foretaget en ændring af § 354, stk. 6, nr. 17 og 18, i lov om finansiel virksomhed. Dette foreslås med nærværende forslag.

Til nr. 101 (§ 354, stk. 6, nr. 43, i lov om finansiel virksom hed)

§ 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed er en undtagelse til den særlige tavshedspligtsbestemmelse i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. § 354, stk. 6, angiver en række modtagere, herunder myndigheder, udvalg m.v., som fortrolige oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt kan videregives til.

Efter den gældende § 354, stk. 6, nr. 40, som bliver nr. 42, kan fortrolige oplysninger videregives til myndigheder inden for den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som forestår afviklingen af pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, i forbindelse med myndighedernes udarbejdelse af koncernafviklingsplaner.

Det foreslås med § 354, stk. 6, nr. 43, at Finanstilsynet også skal kunne videregive fortrolige oplysninger til afviklings myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Forslaget sikrer, at Finanstilsynet kan udveksle oplysninger med relevante tredjelandes afviklingsmyndigheder, jf. artikel 98 i BRRD.

De pågældende afviklingsmyndigheder skal være underlagt krav og standarder om tavshedspligt, der mindst, ifølge samtlige berørte myndigheder, anses for at svare til de krav og standarder, som kræves i § 354, stk. 1, jf. forslaget til § 354, stk. 14, som er dette lovforslags § 1, nr. 103.

Det foreslås, at det endvidere skal være en betingelse for videregivelse til afviklingsmyndigheder i medfør af § 354, stk. 6, nr. 43, at de pågældende oplysninger er nødvendige for de relevante afviklingsmyndigheders udøvelse af deres afviklingsfunktioner i henhold til national ret, som skal svare til de funktioner, der er fastsat i BRRD, og som ikke anvendes til andre formål, jf. forslaget til et nyt § 354, stk. 14, som er dette lovforslags § 1, nr. 103.

Ved udveksling af personoplysninger skal håndtering og overførsel af sådanne oplysninger til afviklingsmyndigheder i tredjelande ske i henhold til gældende EU-ret og national ret for databeskyttelse.

Når de fortrolige oplysninger kommer fra en medlemsstat inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, må Finanstilsynet ikke videregive disse oplysninger til de relevante tredjelandes afviklingsmyndigheder, medmindre den myndighed i den medlemsstat, som oplysningerne stammer fra (afgivende myndighed), godkender videregivelsen, jf. § 354, stk. 13, i lov om finansiel virksomhed. Derudover er det en betingelse, at oplysningerne kun videregives til de formål, der er godkendt af den afgivende myndighed, jf. § 354, stk. 13.

Til nr. 102 (§ 354, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 354, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed, at fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, kun

må anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Det foreslås, at det indsættes i § 354, stk. 10, at fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må anvendes i forbindelse med Finanstilsynets afviklingshverv.

Den foreslåede ændring af § 354, stk. 10, skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 97, hvorved det slås fast, at fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager som led i sin afviklingsvirksomhed, er omfattet af den særlige tavshedspligt i § 354, stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 97.

Den foreslåede ændring af § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 1, nr. 9, i dette lovforslag, gennemfører artikel 84 i BRRD.

Til nr. 103 (§ 354, stk. 14, i lov om finansiel virksomhed)

Ifølge gældende ret er det ikke muligt for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger til afviklingsmyndigheder uden for Den Europæiske Union. Finanstilsynet kan imidlertid videregive fortrolige oplysninger til afviklingsmyndigheder inden for Den Europæiske Union, jf. § 354, stk. 6, nr. 40.

Med forslaget til § 354, stk. 14, foreslås det, at videregivelse af fortrolige oplysninger til afviklingsmyndigheder i medfør af stk. 6, nr. 43, alene kan ske, såfremt § 354, stk. 1, nr. 2, og stk. 13, er opfyldt, og afviklingsmyndighedernes afviklingsfunktioner svarer til de funktioner, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891 EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012.

Bestemmelsen indebærer, at afviklingsmyndigheder i tredje lande kun kan modtage fortrolige oplysninger, hvis modtagerne af oplysningerne er underlagt en tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af § 354, stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver. Derudover skal de pågældende afviklingsmyndigheders funktioner svare til de funktioner, som tilkommer afviklingsmyndighederne i BRRD, herunder udarbejdelse af afviklingsplaner, fastsættelse af krav til de nedskrivningsegne passiver og afvikling af selve virksomheden eller koncernen.

Når de fortrolige oplysninger kommer fra en medlemsstat inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen

har indgået aftale med på det finansielle område, må Finanstilsynet ikke videregive disse oplysninger til de relevante tredjelands afviklingsmyndigheder, medmindre den myndighed i den medlemsstat, som oplysningerne stammer fra (afgivende myndighed), godkender videregivelsen, jf. § 354, stk. 13, i lov om finansiel virksomhed. Derudover er det en betingelse, at oplysningerne kun videregives til de formål, der er godkendt af den afgivende myndighed, jf. § 354, stk. 13.

Med forslaget til § 354, stk. 14, gennemføres artikel 98, stk. 1, litra b, i BRRD i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 104 (§ 354 a, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 354 a i lov om finansiel virksomhed har Finanstilsynet i dag bl.a. en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Er dommen ikke endelig skal dette fremgå af offentliggørelsen. Samtidig er den pågældende virksomhed, hvis denne er under tilsyn, forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside. Offentliggørelse, som vedrører virksomheder, som ikke er under tilsyn, sker alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Efter gældende ret har Finanstilsynet ikke mulighed for at offentliggøre, hvis der i en sag er truffet afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller der er afsagt en frifindende dom. Det fremgår endvidere ikke af de gældende regler, at Finanstilsynet har mulighed for at fjerne en allerede offentliggjort beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning fra Finanstilsynets hjemmeside.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter § 354 a, stk. 1, 8. pkt., og stk. 2, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom.

Den foreslåede ændring er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og har til formål at give offentligheden et retvisende billede af praksis. Da det ikke er givet, at den virksomhed, som er blevet politianmeldt, ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, kun ske offentliggørelse af sådanne oplysninger, såfremt virksomheden anmoder Finanstilsynet herom.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 2. pkt.*, at virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller

tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Baggrunden herfor er, at Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 2, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse omfatter tillige tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 3. pkt.*, at er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 6, 4. pkt.*, at modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

I de tilfælde hvor den, som sagen vedrører, ikke anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i medfør af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, men ønsker Finanstilsynets offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Finanstilsynets hjemmeside, kan dette således ske ved indsendelse af dokumentation for sagens afslutning til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter i medfør af det foreslåede *stk. 6, 4. pkt.*, slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller

tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Finanstilsynets forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager dokumentation herfor. Det er ikke afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Finanstilsynets forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, den pågældende virksomhed, som sagen vedrører, eller af tredjemand.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

Der henvises endvidere til pkt. 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 105 (§ 354 e, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 354 e indeholder regler om offentliggørelse af sager om påtaler, påbud eller tvangsbøder meddelt i henhold til § 344, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Kravet om offentliggørelse efter § 354 e, stk. 1, er begrænset til sager om overtrædelse af de i § 354 e, stk. 2, nævnte bestemmelser.

Med den foreslåede ændring af § 354 e, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed indsættes en henvisning i bestemmelsen til § 77 d, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 30.

Med lovforslagets § 1, nr. 30, foreslås det at flytte pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers, investeringsforvaltningsselskabers og finansielle holdingvirksomheders pligt til at udarbejde en lønpolitik fra § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed til et nyt § 77 d, stk. 1, i samme lov. Kravet om offentliggørelse af overtrædelse af det gældende § 71, stk. 1, nr. 9, er omfattet af § 354 e, stk. 2, i den gældende lov om finansiel virksomhed. Med indsættelsen af henvisning til § 77 d, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 30, skal Finanstilsynet fortsat offentliggøre påtaler, påbud og tvangsbøder meddelt pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder vedrørende manglende eller mangelfuld lønpolitik. Forslaget indeholder således ikke indholdsmæssige ændringer af, hvilke påtaler m.v. der skal offentliggøres.

Til nr. 106 (§ 355, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 355 i lov om finansiel virksomhed angiver, hvem der er part i forhold til Finanstilsynets afgørelser.

Det foreslås, at blandet holdingvirksomhed tilføjes opremsningen i § 355, stk. 1, over de virksomheder, som anses som part i forhold til Finanstilsynet.

Den foreslåede ændring er en følge af lov nr. 334 af 31. marts 2015, hvor begrebet blandet holdingvirksomhed blev indført i lov om finansiel virksomhed. Der er således tale om konsekvensrettelser, som ikke blev foretaget ved denne lov. Ændringen skal sikre, at en blandet holdingvirksomhed anses som part i en sag, hvor Finanstilsynet træffer afgørelse rettet mod den pågældende blandede holdingvirksomhed.

Til nr. 107 (§ 355, stk. 2, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed)

§ 355 i lov om finansiel virksomhed angiver, hvem der er part i forhold til afgørelser truffet af Finanstilsynet. Partsstatus indebærer bl.a. mulighed for efter forvaltningsloven at få adgang til sagens dokumenter samt mulighed for at indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet.

Efter § 355, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed er den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed, forsikringsholdingvirksomheden, den udenlandske finansielle virksomhed eller den udenlandske finansielle holdingvirksomhed, som Finanstilsynets afgørelse retter sig mod, en part. Dette gælder afgørelser truffet i henhold til lov om finansiel virksomhed eller regler udstedt i medfør heraf, afgørelser truffet i henhold til CRR og forordninger og regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i henhold til forordninger udstedt i medfør af CRD IV.

§ 355, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed angiver de tilfælde, hvor en anden end virksomheden tillige anses som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende. Efter § 355, stk. 2, nr. 4, omfatter dette en person, som Finanstilsynet modtager oplysninger om i forbindelse med godkendelse i medfør af § 64, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed. § 64, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed, indeholder krav til egnethed og hæderlighed for bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder.

Med lovforslagets § 1, nr. 109, foreslås der indført en ny bestemmelse i § 355, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, der angiver, hvem der er part i forhold til Finanstilsynets afgørelse i sager om egnethed og hæderlighed og en række andre sager vedrørende ledelsen i finansielle virksomheder. Som følge heraf foreslås § 355, stk. 2, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed ophævet.

Formålet med ændringerne er at skabe klarhed over, hvem der opnår partsstatus i de pågældende afgørelser truffet af Finanstilsynet. Der er med forslaget ikke tiltænkt en ændring af indholdsmæssig karakter.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 355, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 109.

Til nr. 109 (§ 355, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 355 i lov om finansiel virksomhed angiver, hvem der er part i forhold til afgørelser truffet af Finanstilsynet.

§ 355, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed angiver en nærmere afgrænset personkreds, der har partsstatus, hvis Finanstilsynets afgørelse er rettet direkte mod den pågældende. Den nævnte personkreds omfatter bl.a. ansatte i gruppe 1-forsikringsselskaber, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås, at ansatte i gruppe 1-forsikringsselskaber, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, udgår af opremsningen i § 355, stk. 3, 1. pkt. Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 1, nr. 109, hvormed det foreslås at samle bestemmelserne om partsstatus vedrørende Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed og en række andre sager vedrørende ledelsen i finansielle virksomheder.

Formålet med ændringerne er at skabe klarhed over, hvem der opnår partsstatus i de pågældende afgørelser truffet af Finanstilsynet. Der er med forslaget ikke tiltænkt en ændring af indholdsmæssig karakter.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 355, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 109.

Til nr. 109 (§ 355, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

§ 355 i lov om finansiel virksomhed angiver, hvem der er part i forhold til afgørelser truffet af Finanstilsynet. Partsstatus indebærer bl.a. mulighed for efter forvaltningsloven at få adgang til sagens dokumenter samt mulighed for at indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet.

Det følger af § 355, stk. 1, at den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed, forsikringsholdingvirksomheden, den udenlandske finansielle virksomhed eller den udenlandske finansielle holdingvirksomhed, som Finanstilsynets afgørelse retter sig mod, anses for part i sagen.

§ 355, stk. 2, angiver en række fysiske og juridiske personer, som udover virksomheden tillige er parter i Finanstilsynets afgørelser.

Det følger af § 355, stk. 3, at som part anses i øvrigt et bestyrelsesmedlem, en ansvarshavende aktuar, en revisor, en direktør eller andre ledende medarbejdere i en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed, en forsikringsholdingvirksomhed, en udenlandsk finansiel virksomhed eller en udenlandsk finansiel holdingvirksomhed og ansatte i gruppe 1-forsikringselskaber, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 71, stk. 3, hvis Finanstilsynets afgørelse er rettet direkte mod den pågældende.

Med det foreslåede § 313 a, jf. dette lovforslags § 1, nr. 84, bliver ansatte i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI), der er identificeret som nøglepersoner i medfør af det foreslåede § 312 a, stk. 1, jf. dette lovforslags § 1, nr. 83, omfattet af kravene til egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1-5, i lov om finansiel virksomhed. Som følge heraf foreslås det med § 351, stk. 4, jf. dette lovforslags § 1, nr. 91, at Finanstilsynet kan påbyde et SIFI og et G-SIFI at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af det foreslåede § 312 a, stk. 1, hvis den pågældende ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed.

Finanstilsynets afgørelse om egnethed og hæderlighed vil være rettet mod den nøgleperson, som afgørelsen omhandler, når Finanstilsynets vurdering foretages i forbindelse med, at den pågældende identificeres som nøgleperson i medfør af § 312 a, stk. 1. Hvis Finanstilsynet vurderer, at en nøgleperson ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, vil Finanstilsynets påbud om afsættelse af nøglepersonen, jf. det foreslåede § 351, stk. 4, rette sig mod det SIFI eller det G-SIFI, hvori den pågældende nøgleperson er ansat. Både nøglepersonen og det berørte SIFI eller G-SIFI skal være part i begge disse typer af afgørelser, dvs. i forhold til såvel Finanstilsynets afgørelse i forbindelse med vurderingen af nøglepersonens egnethed og hæderlighed ved dennes tiltræden som Finanstilsynets påbud til et SIFI eller et G-SIFI om afsættelse af en nøgleperson.

Det foreslås derfor at indsætte et nyt § 355, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, der angiver, hvem der er part i sager om egnethed og hæderlighed vedrørende nøglepersoner i SIFler og G-SIFler. Det foreslås, at det i samme bestemmelse angives, hvem der er part i Finanstilsynets øvrige afgørelser om egnethed og hæderlighed, dvs. sager om egnethed og hæderlighed vedrørende medlemmer af bestyrelsen, direktionen og nøglepersoner i gruppe 1-forsikringselskaber, samt i Finanstilsynets afgørelser om afsættelse af tilstrækkelig tid til varetage af henholdsvis et bestyrelseshvert og en direktørstilling, i Finanstilsynet afgørelser om et bestyrelsesmedlems gennemførelse af grundkursus og i Finanstilsynets afgørelser om antal ledelsesposter, som et bestyrelsesmed-

lem i en SIFI eller G-SIFI må have. Det foreslås endvidere, at det i samme bestemmelse angives, hvem der er part i Finanstilsynets påbud efter § 351. Finanstilsynets påbud efter § 351 omfatter påbud til virksomheder om afsættelse af direktører eller nøglepersoner, der ikke længere lever op til reglerne om hæderlighed og egnethed eller afsættelse af tilstrækkelig tid, og påbud til bestyrelsesmedlemmer om nedlæggelse af bestyrelseshvertet som følge af, at den pågældende ikke længere lever op til reglerne om hæderlighed og egnethed, afsættelse af tilstrækkelig tid, gennemførelse af grundkursus eller antal ledelsesposter, som et bestyrelsesmedlem i en SIFI eller G-SIFI må varetage.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at både den berørte finansielle virksomhed og det bestyrelsesmedlem, den direktør eller den nøgleperson, som afgørelsen omhandler, er part i forhold til Finanstilsynets afgørelse.

Med afgørelser om egnethed og hæderlighed forstås Finanstilsynets afgørelse om, hvorvidt en direktør eller et bestyrelsesmedlem i en finansiel virksomhed opfylder krav til egnethed og hæderlighed, jf. § 64, stk. 1-3, Finanstilsynets afgørelse om, hvorvidt en nøgleperson i et gruppe 1-forsikringselskab opfylder krav til egnethed og hæderlighed, jf. § 64, stk. 8, jf. § 64, stk. 1-3, og Finanstilsynets afgørelse om, hvorvidt en nøgleperson i et SIFI eller G-SIFI opfylder krav til egnethed og hæderlighed, jf. § 313 a, jf. § 64, stk. 1-3. Med afgørelser om egnethed og hæderlighed forstås endvidere Finanstilsynets påbud efter § 351 i lov om finansiel virksomhed om afsættelse af en direktør eller en nøgleperson eller om et bestyrelsesmedlems nedlæggelse af sit hverv som følge af, at den pågældende ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed.

Med den berørte finansielle virksomhed forstås den virksomhed, hvori den pågældende bestyrelsesmedlem, som afgørelsen omhandler, sidder i bestyrelsen, eller den virksomhed, hvori den pågældende direktør eller nøgleperson, som afgørelsen omhandler, er ansat. Afgørelsen handler om hvervet eller stillingen i den berørte finansielle virksomhed.

Med den person, som afgørelsen omhandler, forstås den person, hvis egnethed og hæderlighed er genstand for vurdering.

Den foreslåede bestemmelse er dels en udvidelse af partsbegrebet som følge af de foreslåede § 313 a, jf. § 312 a, stk. 1, og § 351, stk. 4, dels en præcisering af de gældende bestemmelser om partsstatus i lov om finansiel virksomhed for så vidt angår Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed, afgørelser om afsættelse af tilstrækkelig tid, afgørelser om bestyrelsesmedlemmers gennemførelse af grundkursus og afgørelser om antal ledelsesposter, som et medlem af bestyrelsen i et SIFI eller et G-SIFI må besidde.

Efter den foreslåede bestemmelse er således både den berørte finansielle virksomhed og det bestyrelsesmedlem, den direktør eller den nøgleperson, som Finanstilsynets afgørelse om egnethed og hæderlighed omhandler, part i forhold til Finanstilsynets afgørelse.

Efter den foreslåede bestemmelse er både den berørte finansielle virksomhed og det bestyrelsesmedlem eller den direktør, som Finanstilsynets afgørelse om afsættelse af tilstrækkelig tid efter § 64 a omhandler, part i forhold til Finanstilsynets afgørelse.

Efter den foreslåede bestemmelse er både det berørte pengeinstitut, realkreditinstitut eller forsikringsselskab og det bestyrelsesmedlem, som Finanstilsynets afgørelse om gennemførelse af grundkursus, herunder afgørelse om dispensation fra gennemførelse af grundkursus, efter § 64 b omhandler, part i forhold til Finanstilsynets afgørelse.

Efter den foreslåede bestemmelse er både det berørte SIFI eller G-SIFI og det medlem af bestyrelsen, som Finanstilsynets afgørelse om antal ledelsesposter efter § 313 omhandler, part i forhold til Finanstilsynets afgørelse.

Efter den foreslåede bestemmelse er både den berørte finansielle virksomhed, som Finanstilsynet påbyder at afsætte en direktør som følge af, at direktøren ikke lever op til kravene til egnethed og hæderlighed eller afsætter tilstrækkelig tid til varetagelse af sin stilling, jf. § 351, stk. 1, og den pågældende direktør, som påbuddet vedrører, part i forhold til Finanstilsynets afgørelse.

Efter den foreslåede bestemmelse er både det medlem af bestyrelsen, som Finanstilsynet påbyder at nedlægge sit hverv som følge af, at bestyrelsesmedlemmet ikke lever op til kravene til egnethed og hæderlighed eller afsætter tilstrækkelig tid, jf. § 351, stk. 2, og den berørte finansielle virksomhed, part i forhold til Finanstilsynets afgørelse. Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at både det medlem af bestyrelsen, som Finanstilsynet påbyder at nedlægge sit hverv som følge af, at bestyrelsesmedlemmet ikke har gennemført et grundkursus i medfør af § 64 b rettidigt, jf. § 351, stk. 2, og det berørte pengeinstitut, realkreditinstitut eller forsikringsselskab, er part i forhold til Finanstilsynets afgørelse.

Efter den foreslåede bestemmelse er både det medlem af bestyrelsen, som Finanstilsynet påbyder at nedlægge sit hverv som følge af, at bestyrelsesmedlemmet ikke opfylder kravet om grænser for antal ledelsesposter, som et bestyrelsesmedlem i et SIFI eller G-SIFI må varetage, jf. § 351, stk. 3, og det berørte SIFI eller G-SIFI, part i forhold til Finanstilsynets afgørelse.

Efter den foreslåede bestemmelse er både det berørte SIFI eller G-SIFI, som Finanstilsynet påbyder at afsætte en nøgleperson som følge af, at nøglepersonen ikke lever op til kravene til egnethed og hæderlighed, jf. det foreslåede § 351, stk. 4, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 91, og den pågældende nøgleperson, som påbuddet vedrører, part i forhold til Finanstilsynets afgørelse.

Efter den foreslåede bestemmelse er både det berørte gruppe 1-forsikringsselskab, som Finanstilsynet påbyder at afsætte en nøgleperson som følge af, at nøglepersonen ikke lever op til kravene til egnethed og hæderlighed, jf. § 351, stk. 4, som med dette lovforslags § 1, nr. 91, bliver stk. 5, og den pågældende nøgleperson, som påbuddet vedrører, part i forhold til Finanstilsynets afgørelse.

Efter den foreslåede bestemmelse er både den berørte finansielle virksomhed, som Finanstilsynet påbyder at afsætte en direktør eller en nøgleperson, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag, jf. § 351, stk. 5, 1. pkt., som med dette lovforslags § 1, nr. 91, bliver stk. 6, 1. pkt., og den pågældende direktør eller nøgleperson, som påbuddet vedrører, part i forhold til Finanstilsynets afgørelse.

Efter den foreslåede bestemmelse er både det medlem af bestyrelsen, som Finanstilsynet påbyder at nedlægge sit hverv, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag, jf. § 351, stk. 5, 3. pkt., som med dette lovforslags § 1, nr. 91, bliver stk. 6, 3. pkt., og den berørte finansielle virksomhed, part i forhold til Finanstilsynets afgørelse.

Til nr. 110 (§ 361, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen vedrører Finanstilsynets afgiftsopkrævning og foreslås ændret som følge af, at specialforeninger, hedgeforeninger m.fl. i medfør af lov nr. 597 af 12. juni 2012 om ændring af bl.a. lov om investeringsforeninger m.v. ikke længere reguleres i den gældende lov om investeringsforeninger m.v. og dermed ikke længere er under tilsyn af Finanstilsynet.

Det foreslås at ændre § 361, stk. 1, nr. 9, 3. pkt., således, at specialforeninger udgår af bestemmelsen, der fastsætter, at afdelinger af danske UCITS og specialforeninger, som har udstedt værdipapirer, skal betale en afgift på 5.000 kr. årligt til Finanstilsynet. Samtidig foreslås »værdipapirer« ændret til »andele«, da andele er den betegnelse, som anvendes i lov om investeringsforeninger m.v.

Til nr. 111 (§ 363 a i lov om finansiel virksomhed)

§ 363 a i lov om finansiel virksomhed regulerer den årlige afgift, som filialer af udenlandske virksomheder skal betale til Finanstilsynet.

Det foreslås at øge den årlige afgift til Finanstilsynet fra filialer af udenlandske kreditinstitutter, hvor Finanstilsynet deltager i et tilsynskollegium. Den nuværende afgift for disse filialer er på 20 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler. Dette blev fastsat i 2009 (lov nr. 392 af 25. maj 2009) på grundlag af de daværende opgaver for tilsynskollegier.

Ved et tilsynskollegium forstås et samarbejdsforum, der ledes af tilsynsmyndigheden fra den finansielle virksomheds hjemland og med deltagelse af tilsynsmyndigheder fra lande, hvor virksomheden har dattervirksomheder eller filialer.

Der er nu langt flere opgaver for Finanstilsynet ved at deltage i et tilsynskollegium, og det foreslås derfor at forøge satsen fra 20 pct. til 50 pct. for filialer af udenlandske kreditinstitutter. Dog foreslås den forøget til 80 pct. for filialer, der er så store, at de i henhold til § 308 i lov om finansiel virksomhed ville være systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) i Danmark, hvis de var et dansk pengeinstitut eller realkreditinstitut.

Opgaverne forbundet med deltagelse i et tilsynskollegium er beskrevet nedenfor.

Derudover har Finanstilsynet for alle filialer ansvaret for tilsynet med filialernes forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og tilsynet med god skik-reglerne om forbrugerbeskyttelse.

Kravene til deltagerne i tilsynskollegierne har udviklet sig betydeligt siden 2009, bl.a. som følge af CRD IV og medfølgende sekundære retsakter.

Gennemførelsen af den delegerede forordning og gennemførelsesforordningen om fastlæggelse af tilsynskollegiernes virkemåde (henholdsvis Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/98 af 16. oktober 2015 om supplerende regler til CRD IV for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på præcisering af de generelle betingelser for tilsynskollegiernes virkemåde og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/99 af 16. oktober 2015 om gennemførelsestekniske standarder for så vidt angår fastlæggelse af tilsynskollegiernes virkemåde i praksis), jf. art. 116(4)(5) i CRD IV, medfører således øgede krav til de enkelte kollegiedeltagere. Forordningerne øger bl.a. den løbende koordinering og rapportering mellem tilsynsmyndighederne i kollegiet. Derudover har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) generelt øget forventningerne til arbejdet i kollegierne, herunder kravene til tilsynsaktiviteter og informationsudveksling på og mellem møder.

Den delegerede forordning og gennemførelsesforordningen for informationsudveksling (henholdsvis Kommissionens

delegerede forordning (EU) 524/2014 af 12. marts 2014 om supplerende regler til CRD IV for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af de oplysninger, de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet meddeler hinanden og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 620/2014 af 4. juni 2014 om fastlæggelse af gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet i overensstemmelse med CRD IV), jf. art. 50 (6)(7) i CRD IV, fastsætter endvidere specifikke krav om udveksling af informationer mellem hjem- og værtslandstilsyn særligt for tilsynet med filialer.

En af de større og tidskrævende opgaver for deltagerne i et tilsynskollegium er den årlige samlede risikovurdering af koncernen og de enkelte finansielle virksomheder i koncernen og den tilsvarende risikovurdering på likviditetsområdet af koncernen og dens enkelte finansielle virksomheder. Risikovurderingsrapporterne er grundlaget for de involverede tilsynsmyndigheders fælles beslutninger om kapital og likviditet for koncernen og dens enkelte finansielle virksomheder, jf. art. 113 i CRD IV. Kravene til processerne er specificeret i gennemførelsesforordning nr. 710/2014 af 23. juni 2014 (Kommissionens gennemførelsesforordning om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår betingelser for anvendelsen af den fælles beslutningsproces for institutspecifikke tilsynskrav i henhold til CRD IV) og indebærer, at alle relevante myndigheder (hjemlandstilsyn samt værtslandstilsyn for datterbanker og væsentlige filialer) skal udarbejde risikovurderinger af virksomhedens aktiviteter i de pågældende lande og nå til enighed om de samlede risikovurderinger. På den baggrund skal hjemlandstilsynet og værtslandsmyndigheder for datterbanker nå til enighed om de fælles beslutninger om kapital og likviditet.

Derudover betyder gennemførelsen af EBA's retningslinjer for fælles procedurer og metoder for tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen (SREP) (EBA/GL/2014/13 af 19. december 2014), som trådte i kraft den 1. januar 2016, at der stilles større krav til denne vurdering, som indgår i den ovennævnte årlige samlede risikovurdering. Jo større betydning en filial har for den samlede koncern, des vigtigere bliver bidrag fra værtslandsmyndighederne, og des større krav er der til omfang og detaljeringsgrad i risikovurderingen.

En anden ny tidskrævende opgave, som tilsynskollegierne skal gennemføre på årlig basis, er den fælles vurdering af grænseoverskridende koncerners genopretningsplaner og beslutning herom. Reglerne (direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD)) betyder, at værtslandsmyndigheder for såvel datterselskaber som væsentlige filialer skal involveres i vurderingen af en koncerns genopretningsplan. På samme måde som ved ovennævnte SREP-retningslinjer har størrelsen af filialen betydning for vigtigheden af input fra værtslandsmyndighederne. På grund

af kravet om en fælles vurdering og beslutning skal alle involverede myndigheder gennemgå væsentlige dele af koncerngenopretningsplanen, som for de pågældende koncerner er meget omfattende.

Det følger endvidere af BRRD, at der skal oprettes såkaldte afviklingskollegier. Afviklingskollegiet skal bestå af en række myndigheder og involverer også de værtslandsmyndigheder, som deltager i det almindelige tilsynskollegium. Afviklingskollegiet har til formål at koordinere arbejdet vedrørende potentiel afvikling af grænseoverskridende kreditinstitutter, herunder at udarbejde afviklingsplaner, fjerne afviklingshindringer, koordinere finansiering og kommunikation samt ikke mindst at fastsætte krav til nedskrivningsegne passiver (NEP-krav) på konsolideret og datterselskabsniveau.

Med CRD IV (artikel 52), som er gennemført ved § 346 i lov om finansiel virksomhed, blev det også muligt for værtslandsmyndigheder at gennemføre inspektioner i filialer af udenlandske virksomheder. Heraf fremgår, at Finanstilsynet selvstændigt kan foretage inspektioner i filialer af udenlandske kreditinstitutter eller investeringsselskaber, der er beliggende her i landet.

Finanstilsynet har således fået betydelige yderligere opgaver med filialer af pengeinstitutter, hvor der er oprettet et tilsynskollegium. Dette indebærer, at det ikke længere er rimeligt, at disse filialers afgift til Finanstilsynet kun udgør 20 pct. af den afgift, som danske kreditinstitutter af samme størrelse betaler. Det foreslås derfor at forøge de 20 pct. til 50 pct.

For meget store filialer har Finanstilsynet et særligt stort tidsforbrug. Her er det således særlig vigtigt for tilsynsmyndigheden fra instituttets hjemland, at der bliver ført et tilstrækkeligt tilsyn med risiciene i filialen. Finanstilsynet har et bedre kendskab til risici ved danske aktiviteter, end en udenlandsk myndighed kan have. Hjemlandets tilsynsmyndighed har derfor en interesse i, at Finanstilsynet har en betydelig rolle ved tilsynet med en sådan meget stor filial, herunder ved gennemførelse af inspektioner i filialen. Finanstilsynet har også en væsentlig interesse i dette, da en sådan filial på grund af sin størrelse har betydning for den finansielle stabilitet i Danmark. Påtager filialen sig store risici, vil der således være et konkurrencemæssigt pres på danske institutter for at påtage sig lignende risici. Hvis tab som følge af for store risici fører til, at filialen væsentligt må reducere sine aktiviteter i Danmark, vil det endvidere kunne give finansieringsproblemer for en række af filialens erhvervs- og privatkunder.

Som følge af Finanstilsynets særligt store opgaver med meget store filialer foreslås det, at bidraget fra disse filialer bliver 80 procent af, hvad virksomheder af tilsvarende art og

størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 363 og 364. Ved afgrænsningen af om en filial er meget stor, anvendes indikatorerne for SIFI i Danmark, jf. § 308, stk. 2. Filialer kan dog ikke udpeges som SIFI i Danmark i medfør af § 308, stk. 2.

Det indebærer, at meget store filialer er filialer, hvor filialens balance udgør mere end 6,5 pct. af Danmarks bruttonationalprodukt, hvor filialens udlån i Danmark udgør mere end 5 pct. af de danske penge- og realkreditinstitutters samlede udlån i Danmark, eller hvor filialens indlån i Danmark udgør mere end 5 pct. af de danske pengeinstitutters samlede indlån i Danmark.

En udenlandsk koncern kan have flere kreditinstitutter, som har filialer i Danmark. Ved vurderingen af om indikatorerne for SIFI i Danmark er overskredet, er det summen af filialernes balancer, filialernes udlån i Danmark eller filialernes indlån i Danmark, der er afgørende.

Tilsvarende kan en udenlandsk koncern have en eller flere kreditinstitutfilialer i Danmark og samtidig have et eller flere danske penge- eller realkreditinstitutter. Ved vurderingen af om indikatorerne for SIFI i Danmark er overskredet, er det summen af filialernes og penge- og realkreditinstitutternes balancer, udlån i Danmark eller indlån i Danmark, der er afgørende. Dette har alene betydning for filialens eller filialernes afgifter til Finanstilsynet og ikke for penge- og realkreditinstitutternes afgifter.

Til nr. 112 (§ 367, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 367, stk. 1, fastslår en pligt for danske UCITS og forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde til at betale en afgift på 4,4 pct. af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og den afgift, der bliver betalt efter bestemmelserne i §§ 361 og 362.

Med den foreslåede ændring af § 367, stk. 1, præciseres, hvilke forvaltere af alternative investeringsfonde, der er omfattet af pligten til at betale afgift efter bestemmelsen. Det foreslås således præciseret i bestemmelsen, at den omfatter forvaltere, der er meddelt tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde i medfør af § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Dette omfatter forvaltere med registeret hjemsted i Danmark, der er omfattet af pligten til at søge om tilladelse som forvalter og således ikke forvaltere, der alene skal registreres, jf. § 11, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Til nr. 113 (§ 367, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 367, stk. 2, regulerer fordelingen af afgiften, der skal betales i medfør af § 367, stk. 1, mellem de omfattede afgifts-

pligtige danske UCITS og forvaltere af alternative investeringsfonde.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 367, stk. 2, at afgiften fordeles mellem virksomhederne med kr. 10.000 kr. pr. danske UCITS og 10.000 kr. pr. alternativ investeringsfond, der forvaltes af en forvalter omfattet af stk. 1. Det drejer sig om forvaltere, der har fået tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde i henhold til § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Videre følger det af den foreslåede nyaffattelse af § 367, stk. 2, at danske UCITS ved fordeling af afgiften skal betale 3.000 kr. pr. afdeling i hver UCITS og forvaltere af alternative investeringsfonde 3.000 kr. pr. afdeling i hver alternativ investeringsfond. Den resterende afgift fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede balance.

Den gældende ordlyd af § 367, stk. 2, fastlår, at afgiften fordeles med 10.000 kr. pr. dansk UCITS plus 3.000 kr. pr. afdeling. Den resterende afgift fordeles i forhold til den enkelte UCITS' andel af de af stk. 1 omfattede danske UCITS' samlede balance. Den gældende formulering blev indføjet i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 615 af 12. juni 2013 med ikrafttræden den 22. juli 2014 og omfatter som det fremgår alene danske UCITS.

Imidlertid blev bestemmelsen også ændret ved lov nr. 598 af 12. juni 2013 med ikrafttræden 22. juli 2013, hvor forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde blev omfattet af bestemmelsen. Ved samme lovændring blev forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde omfattet af § 367, stk. 1.

Det er hensigten, at såvel danske UCITS som forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde skal være omfattet af § 367, stk. 2. Dette er en naturlig følge af, at § 367, stk. 2, regulerer fordelingen mellem de enkelte virksomheder af den afgift, der skal opkræves i medfør af § 367, stk. 1. Den ændring, der blev foretaget med lov nr. 615 af 12. juni 2013 og som trådte i kraft den 22. juli 2014, burde derfor retteligt ikke have været gennemført.

Bestemmelsen foreslås derfor nyaffattet således, at ordlyden af bestemmelsen svarer til hensigten med denne.

Til nr. 114 (§ 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 373, stk. 1, kan overtrædelse af § 125, stk. 1-6, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Med dette lovforslags § 1, nr. 43 og 45, bliver § 125, stk. 4, til § 125, stk. 2, og § 125, stk. 2, 3, 5 og 6, ophæves. Det foreslås som følge heraf, at ændre henvisningen i § 373, stk. 1, til § 125, stk. 1-6, til § 125, stk. 1 og 2.

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

I dag kan overtrædelse af § 175 b, stk. 1 og 3, straffes efter § 373, stk. 1. Overtrædelse af § 175 b, stk. 8, kan straffes med bøde efter § 373, stk. 2. Med dette lovforslag foreslås nyt § 175 b, stk. 2 som også foreslås strafbelagt. Det foreslås, at overtrædelsen af de nævnte bestemmelser fremadrettet sanktioneres efter § 373, stk. 2, hvorfor det foreslås at lade henvisningen til § 175 b, stk. 1 og 3, udgå af § 373, stk. 1. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede ændring af § 373, stk. 2.

Til nr. 115 (§ 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed er en straffebestemmelse, og det er i denne bestemmelse angivet, hvilke overtrædelser af bl.a. lov om finansiel virksomhed, der kan straffes med bøde.

Med lovforslagets § 1, nr. 24, foreslås § 77 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed ophævet. Som følge heraf foreslås § 373, stk. 2, tilrettet, så § 77 a, stk. 7, ikke længere er strafbelagt.

Med lovforslagets § 1, nr. 27 og 28, foreslås § 77 c, stk. 3, 2. pkt., og § 77 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed om aflønningsudvalget ændret. § 77 c er allerede strafbelagt, jf. § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. § 77 c, stk. 4, der med lovforslaget bliver til stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 29, er også strafbelagt efter den gældende § 373, stk. 2.

Med lovforslagets § 1, nr. 30, foreslås det at flytte pligten til at udarbejde en lønpolitik fra det gældende § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed til det foreslåede § 77 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. § 71, stk. 1, er allerede strafbelagt efter den gældende § 373, stk. 2, og det foreslås, at dette også skal gælde for det foreslåede § 77 d, stk. 1. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab og en finansiel holdingvirksomhed vil således fortsat kunne straffes med bøde, hvis virksomheden ikke har udarbejdet en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

De gældende § 77 d, stk. 1-3, der med lovforslaget bliver stk. 2-4, er allerede strafbelagt efter den gældende § 373, stk. 2, og det foreslås, at dette fortsat skal være tilfældet.

Med lovforslagets § 1, nr. 38, foreslås pligten til at sikre krav om aflønning i koncernforbundne virksomheder strafbelagt, jf. bemærkningerne til § 77 g, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 38. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 38.

Det foreslås endvidere, at overtrædelser af § 77 f, stk. 1 og 2, skal kunne straffes med bøde.

Det beror på en forglemmelse, at § 77 f, stk. 1 og stk. 3, der med dette lovforslag bliver til stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, ikke er blevet strafbelagt i forbindelse med bestemmelsernes indførelse i lov om finansiel virksomhed. § 77 f, stk. 1 og 2, foreslås derfor strafbelagt med nærværende lovforslag for at rette op herpå.

Ansvarssubjektet i forhold overtrædelser af § 77 f, stk. 1 og 2, er penge- og realkreditinstitutter.

Dette betyder, at et pengeinstitut eller et realkreditinstitut kan straffes med bøde, hvis aflønningen af instituttets ansatte helt åbenlyst er i strid med instituttets god skikforpligtelser i medfør af § 43, stk. 1, og regler udstedt i medfør af stk. § 43, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 77 f, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Dette betyder, at et pengeinstitut eller et realkreditinstitut kan straffes med bøde, hvis lønpolitikken slet ikke indeholder foranstaltninger til at undgå interessekonflikter, eller hvis de ansatte modtager bonus baseret på antallet eller andelen af imødekomne ansøgninger om boligkredit eller andre former for salgsmål, jf. § 77 f, stk. 3, som med dette lovforslag bliver stk. 2.

Foranstaltninger til at undgå interessekonflikter kan være konkrete forbud mod visse former for salgsmål for herved at sikre, at de ansatte handler i kundernes bedste interesse.

Det følger af § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle

af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

I dag kan overtrædelse af § 175 b, stk. 1 og 3, straffes efter § 373, stk. 1, med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, med mindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Overtrædelse af § 175 b, stk. 8, kan straffes med bøde efter § 373, stk. 2.

Med dette lovforslag foreslås nyt § 175 b, stk. 2. Som konsekvens af forslaget om indsættelse af nyt stykke i bestemmelsen bliver det gældende stk. 3 til stk. 4 og det gældende stk. 8 til stk. 9.

I forbindelse med den med dette lovforslag foreslåede ændring af § 175 b foreslås det at overtrædelsen af de nævnte bestemmelser fremadrettet sanktioneres efter § 373, stk. 2.

Det nye § 175 b, stk. 2, foreslås strafbelagt. Efter det foreslåede § 175 b, stk. 2, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse for et gruppe 1-forsikringsselskab og til dette tilknyttede virksomheder, der udøver forsikringsvirksomhed som gruppe 1-forsikringsselskab eller tilsvarende udenlandske selskab.

En manglende iagttagelse af pligten efter § 175 b, stk. 1, til at sikre, at koncernen er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker det opgjorte solvenskapitalkrav for koncernen, vil efter det foreslåede kunne straffes med bøde efter § 373, stk. 2. Tilsvarende gælder i tilfælde omfattet af § 175 b, stk. 2.

Har bestyrelsen truffet beslutninger, der medfører, at kapitalgrundlaget ikke er tilstrækkeligt til dækning af solvenskapitalkravet, kan medlemmerne af bestyrelsen således ifalde bødestraf. Der kan ligeledes ifaldes bødestraf, såfremt bestyrelsen undlader at handle i en situation, hvor der er risiko for at kapitalgrundlaget bliver utilstrækkeligt.

Strafudmålingen kan bl.a. afhænge af, i hvor høj grad bestyrelsen har været med til at træffe beslutninger, som har ført til, at midlerne ikke længere er tilstrækkelige.

Efter en konkret vurdering kan det ved strafudmålingen indgå som en formildende omstændighed, hvis bestyrelsen, forinden solvenskapitalkravet ikke overholdes, underretter Finanstilsynet om risikoen herfor, og på trods af rimelige forsøg på at rejse ny kapital ikke kan gøre dette. I særlige tilfælde bør et sådant forhold kunne medføre strafbortfald.

Den relevante virksomhed vil i disse tilfælde ikke blive pålagt bødestraf, da det ikke vil være hensigtsmæssigt at på-

lægge virksomheden en bøde. En ekstra finansiel byrde vil blot forværre økonomien hos en i forvejen nødlidende koncern eller gruppe, hvilket ikke vil være til gavn for forsikringstagerne.

En tilsidesættelse af det gældende § 175 b, stk. 3, der bliver til stk. 4, hvorefter solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen skal opgøres på baggrund af en metode baseret på regnskabsmæssig konsolidering, og enten ved anvendelse af standardformlen eller en af Finanstilsynet godkendt intern model for koncernen eller gruppen, vil med forslaget ligeledes kunne straffes med bøde efter § 373, stk. 2. I disse tilfælde kan det foruden bestyrelsen være relevant at overveje en bødestraf til virksomheden, forudsat at koncernen eller gruppen ikke er nødlidende.

Strafudmålingen kan bl.a. afhænge af, i hvor høj grad bestyrelsen har været med til at træffe beslutninger, som har ført til at standardformlen eller en af Finanstilsynet godkendt intern model ikke anvendes til opgørelse af solvenskapitalkravet, jf. § 175 b, stk. 3.

At overtrædelse af de nævnte bestemmelser i dag er og fortsat foreslås strafpålagt skyldes, at det er af afgørende betydning at solvensreglerne også overholdes på koncern- eller gruppeniveau, så det sikres, at kapitalen er hensigtsmæssigt fordelt inden for koncernen eller gruppen og er tilgængelig til at beskytte forsikringstagerne og de begunstigede, såfremt dette bliver nødvendigt.

Som anført indledningsvist kan overtrædelse af § 175 b, stk. 8, der med dette lovforslag bliver stk. 9, i dag straffes med bøde efter § 373, stk. 2.

Ifølge det gældende stk. 8 skal den øverste modervirksomhed omfattet af § 175 b, stk. 1, hvert år opgøre solvenskapitalkravet for koncernen pr. 31. december og senest 20 arbejdsdage herefter indberette resultatet til Finanstilsynet. Det gælder yderligere, at den øverste modervirksomhed ved ændringer af betydning for det opgjorte solvenskapitalkrav for koncernen skal foretage en ny opgørelse og senest 20 arbejdsdage herefter indberette resultatet til Finanstilsynet.

Som konsekvens af den foreslåede indsættelse af nye stykker i § 175 b, hvorved det nuværende stk. 8 bliver stk. 9, foreslås det at ændre henvisningen i § 373, stk. 2, fra § 175 b, stk. 8, til § 175 b, stk. 9.

Det bemærkes samtidig, at der med dette lovforslag også foreslås en ændring af § 175 b, stk. 8, der bliver stk. 9, hvorefter stykket finder anvendelse, ikke kun for den øverste modervirksomhed i en koncern, jf. § 175 b, stk. 1, men også for det styrende gruppe 1-forsikringsselskab i tilfælde omfattet af det foreslåede nye § 175 b, stk. 2.

At overtrædelse af § 175 b, stk. 8, der bliver stk. 9, i dag er – og fortsat ønskes – strafpålagt skyldes, at en manglende årlig opgørelse af solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen, jf. § 175 b, stk. 1 og 2, kan påvirke såvel risikostyringen, som Finanstilsynets mulighed for at føre et effektivt tilsyn med koncernen eller gruppen og dermed muligheden for at sikre varetagelsen af forsikringstageres interesser.

Med forslaget vil virksomheder omfattet af § 175 b, stk. 1 og 2, kunne ifalde bødestraf såfremt solvenskapitalkravet for koncernen eller gruppen ikke opgøres årligt, opgørelsen ikke indsendes senest 20 arbejdsdage efter den 31. december eller efter ændringer af betydning for det opgjorte solvenskapitalkrav for koncernen eller gruppen.

Med dette lovforslags § 1, nr. 83, foreslås indsat et nyt § 312 a, stk. 1, vedrørende identifikation af nøglepersoner og underretning til Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager. Det foreslås, at overtrædelse af denne bestemmelse kan straffes med bøde.

Det foreslås, at overtrædelse af pligten til at udskyde variabel løn for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i mindst 5 år bliver strafbelagt, jf. bemærkningerne til § 312 b, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 83. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 83.

Til nr. 116 (§ 373, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

En finansiel virksomhed kan i medfør af § 373, stk. 3, straffes med bøde i tilfælde, hvor virksomheden ikke efterlever påbud givet i medfør af en række bestemmelser i lov om finansiel virksomhed. Et bestyrelsesmedlem kan tillige straffes med bøde, hvis den pågældende ikke nedlægger sit bestyrelseshverv på baggrund af påbud meddelt i medfør af § 351, stk. 2 og 3, og stk. 5, 3. pkt.

Det foreslås at ændre henvisningen til stk. 5, 3. pkt. i § 373, stk. 3, 2. pkt., til stk. 6, 3. pkt. Den foreslåede ændring, er en konsekvens af indsættelsen af et nyt stk. 4 i § 351 i lov om finansiel virksomhed, jf. dette lovforslags § 1, nr. 91, hvorefter Finanstilsynet fremover kan påbyde et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Med indsættelsen af det nye 351, stk. 4, bliver det gældende stk. 5, til stk. 6, hvorfor henvisningen til stk. 5, 3. pkt. i § 373, stk. 3, 2. pkt., foreslås ændret til stk. 6, 3. pkt.

Til nr. 117 (§ 373, stk. 10-12, i lov om finansiel virksomhed)

I § 373, stk. 10, 1. pkt., er det foreslået, at der ved udmålingen af bøder efter § 373, stk. 1-7 og 9, i lov om finansiel virksomhed og regler fastsat i medfør heraf skal lægges vægt på overtrædelsens grovhed samt på gerningsmandens økonomiske forhold.

Bestemmelsen erstatter herved den gældende regel i § 373, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter der skal lægges vægt på grovheden af overtrædelsen, samt hvor længe overtrædelsen har fundet sted. Uanset at overtrædelsens varighed således ikke længere udtrykkeligt nævnes i bestemmelsen, vil der fortsat skulle lægges vægt herpå, da varigheden er en integreret del af, hvor grov overtrædelsen er, jf. nedenfor. Den ophævede bestemmelse finder efter sin ordlyd også anvendelse på fastsættelse af frihedsstraf i medfør af lovens § 373. Der er imidlertid ikke i bestemmelsens forarbejder knyttet nærmere forudsætninger om strafniveaue i sådanne tilfælde, og bestemmelsen indeholdt dermed i relation til frihedsstraf reelt ikke et supplement til de almindelige bestemmelser om straffastsættelse i straffelovens kapitel 10. Forslaget om ophævelse af den gældende bestemmelse i stk. 9 indebærer således, at det også fremover vil være de almindelige regler i straffeloven, der regulerer fastsættelsen af frihedsstraf efter lov om finansiel virksomhed, og forslaget tilsigter på den baggrund ikke en indholdsmæssig ændring i relation til reglerne om udmåling af frihedsstraf for overtrædelse af lov om finansiel virksomhed.

Som det fremgår i det sammenfattende skema under pkt. 2.1.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, er det hensigten med bestemmelsen, at bøderne fremover som udgangspunkt udmåles efter følgende model: De finansielle virksomheder opdeles i 5 kategorier efter deres økonomiske størrelse, og der fastsættes for hver kategori et generelt bødeinterval, der efter forslaget skal danne udgangspunkt for bøder til virksomheder i den pågældende kategori. Ved udmålingen af den konkrete bøde inden for intervallet vil der herefter både skulle tages hensyn til virksomhedens størrelse i forhold til andre virksomheder i samme kategori og til overtrædelsens grovhed. Det bemærkes, at bødestraffen, uanset de nedenfor angivne retningslinjer for bødens fastsættelse, fortsat vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af sagens omstændigheder, og det angivne bødeniveau vil således kunne fraviges i både op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formidlende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

I de tilfælde, hvor en overtrædelse af den finansielle lovgivning udgør en overtrædelse af enslydende krav på markedsføringsområdet, og hvor det traditionelt er overtrædelsen af den finansielle lovgivning, der forfølges, bør der tages hensyn til praksis på markedsføringsområdet ved bødefastsættelsen. Bødefastsættelsen bør i sådanne tilfælde med enslydende krav følge den strengere praksis på markedsførings-

området, således at finansielle virksomheder straffes på lige fod med øvrige virksomheder, hvis overtrædelsen afgøres efter markedsføringslovgivningen.

Der er i øvrigt ikke med forslaget tilsigtet ændringer i Finanstilsynets praksis med hensyn til, hvilke tilfælde der søges afgjort administrativt ved et påbud eller påtale, og hvilke der søges afgjort ved en strafferetlig sanktion.

Ved vurderingen af overtrædelsens grovhed foreslås der ikke indført særlige regler. Det vil således være de almindelige regler i straffeloven, herunder særligt straffelovens §§ 51 og 80-82, der finder anvendelse.

Som eksempel kan nævnes det tilfælde, at et pengeinstitut i strid med lov om finansiel virksomhed § 71, stk. 1, nr. 6, ikke har etableret den fornødne funktionsadskillelse på kreditområdet. Bestemmelsen stiller krav om, at der på kreditområdet som udgangspunkt skal være etableret funktionsadskillelse mellem på den ene side de personer og organisatoriske enheder, der har ansvaret for bevilling og etablering af kreditfaciliteter, og på den anden side de personer og organisatoriske enheder, der har ansvaret for kontrol og rapportering af de pågældende kreditfaciliteter. Hvis et pengeinstitut, der skulle have etableret funktionsadskillelse, i strid med den nævnte bestemmelse i vidt omfang får foretaget sin kontrol og rapportering af den samme personkreds, som har bevilget pengeinstitutets eksponeringer, og dette har medført en forhøjet generel risiko for konflikter, f.eks. i form af risiko for manglende erkendelse af bevillingsfejl og dermed risiko for tab for pengeinstitutets indskydere m.v., taler dette isoleret set (dvs. når der bortses fra virksomhedens økonomiske forhold, jf. nedenfor) for, at bøden som udgangspunkt udmåles midt i det angivne interval. Ved vurderingen af den konkrete grovhed må der imidlertid tillige lægges vægt på de nærmere omstændigheder vedrørende overtrædelsen. Har der i det konkrete tilfælde været tale om en meget kortvarig overtrædelse, eller har den generelle risikoforøgelse af andre grunde været af begrænset omfang, vil dette isoleret set kunne tale for, at anse overtrædelsen for mindre alvorlig, således at bøden udmåles i den nedre del af intervallet. Har overtrædelsen derimod haft nogen varighed eller har denne fundet sted under omstændigheder, der tilsagde en særlig grad af forsigtighed, vil dette kunne tale for at udmåle bøden i den øvre ende af intervallet.

Som et andet eksempel kan nævnes det tilfælde, at et institut overtræder artikel 77 i CRR. Denne bestemmelse fastsætter bl.a., at et institut skal have Finanstilsynets forudgående tilfaldelse til at reducere, indfri eller genkøbe egentlige kernekapitalinstrumenter udstedt af instituttet. Hvis en bank uden Finanstilsynets godkendelse foretager en kapitalnedsættelse, hvor kapitalgrundlaget efterfølgende er reduceret, overtræder banken herved artikel 77. Bankens kapitalnedsættelse og heraf reducerede kapitalgrundlag kan udgøre en væsentlig risiko for både kunder, investorer m.v., da banken nu har

forringet sit kapitalgrundlag, hvorved diverse investorer og kreditorers retsstilling kan være væsentligt forringet, hvis banken skulle komme i yderligere problemer. Der er dermed som udgangspunkt tale om en overtrædelse af en sådan grovhed, at bøden (isoleret set) bør udmåles i den øvre del af intervallet.

For rent bagatelagtige overtrædelser, der alene er af formel karakter, og som i det konkrete tilfælde ikke i nævneværdigt omfang har medført en tilsidesættelse af de hensyn til kunder og investorer samt Finanstilsynets kontrol m.v., som den overtrådte regel har til formål at beskytte, foreslås det dog, at der fastsættes et lavt bødeniveau på mellem 10.000 kr. og 50.000 kr. afhængigt af, hvilken kategori den pågældende virksomhed befinder sig i. Disse bøder gradueres ikke yderligere i forhold til grovheden m.v. Der henvises til det anførte herom under pkt. 2.1.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget og til afsnit 11.7 i betænkning om bødesanktioner på det finansielle område.

Som illustrativt eksempel kan nævnes det tilfælde, at formanden for bestyrelsen i et pengeinstitut i sin beretning for generalforsamlingen ikke redegør for aflønningen af bestyrelsen og direktionen i det foregående regnskabsår og om den forventede aflønning i indeværende og kommende regnskabsår. Undladelsen er en overtrædelse af § 77 d, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, der bevirker, at generalforsamlingen ikke får indblik i aflønning og lønpolitik og derfor ikke har mulighed for at komme med indsigelser herimod. Da virksomheden imidlertid har overholdt kravene til aflønning, medfører overtrædelsen ikke nogen økonomisk negativ effekt på instituttet. Det er herved endvidere en forudsætning, at overtrædelsen kun er sket den ene gang, og at de udeladte aflønningsforhold ikke afviger væsentligt fra det, bestyrelsesformanden oplyste på den foregående generalforsamling, således at forsamlingen ikke forholdes muligheden for at gribe ind over for sådanne ændringer.

Videre kan som eksempel på en overtrædelse af en sådan ren formel karakter nævnes det tilfælde, at en bank, som har tilladelse som pengeinstitut efter § 7, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, ikke benytter betegnelsen "bank" i sit virksomhedsnavn. Instituttet overtræder herved § 7, stk. 6, i lov om finansiell virksomhed, hvorefter virksomheden skal benytte betegnelsen "bank" i sit navn. Overtrædelsen er derfor egnet til at give omverdenen den fejlagtige opfattelse, at banken ikke er underlagt tilsyn og dækket af Indskydergarantifonden m.v., mens den ikke kan medføre skade eller risiko herfor på bankens kunder eller investorer, da banken har tilladelse som pengeinstitut, hvorved indskydere m.v. er sikrede.

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 10, 2. og 3. pkt., sondres der ved opgørelsen af gerningsmandens økonomiske forhold mellem bøder, der retter sig til juridiske personer (virksomheder), og bøder, der retter sig til fysiske personer.

I *stk. 10, 2. pkt.*, foreslås det således, at der for overtrædelser begået af juridiske personer skal lægges vægt på virksomhedernes nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget og til afsnit 11.3 i betænkning om bødesanktioner på det finansielle område.

Ved fastsættelsen af den konkrete bøde inden for intervallerne er det forudsat, at der skal lægges vægt på, om virksomheden er blandt de små eller større virksomheder i den pågældende kategori. Hvis en virksomhed således f.eks. har en nettoårsomsætning på f.eks. 60 mio. kr., ligger den dermed i den nedre del af kategorien af virksomheder med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., hvilket dermed isoleret set (dvs. når der bortses fra overtrædelsens grovhed m.v., jf. ovenfor) taler for at udmåle bøden i den nedre del af det foreslåede interval på mellem 50.000 kr. og 200.000 kr. Dette gælder dog ikke de ovennævnte bøder for bagatelagtige overtrædelser, hvor bødeniveauet ligger fast inden for de enkelte kategorier. For sådanne overtrædelser skal der derfor ikke lægges vægt på, om virksomhedens størrelsesmæssigt befinder sig i den mindre eller større del af virksomheder i kategorien. Som det fremgår af skemaet under pkt. 2.1.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, er de foreslåede bødeintervaller for de enkelte kategorier i nogen grad overlappende. Hermed bliver det muligt også for de mindste virksomheder i en kategori inden for det fastsatte bødeinterval at tage højde for eventuelle formildende omstændigheder, ligesom det bliver muligt i relation til de største virksomheder i en kategori at tage højde for eventuelle skærpende omstændigheder.

For kreditinstitutter og andre finansielle virksomheder end forsikringselskaber defineres nettoomsætningen som summen af nettorenteindtægter (indgående renteindtægter modregnet udgående renteudgifter) og netto gebyr- og provisionsindtægter (indgående gebyr- og provisionsindtægter modregnet udgående gebyr- og provisionsudgifter). For forsikringselskaber defineres nettoomsætning som værdien af præmieindtægter og medlemsbidrag for egen regning (indgående medlemsbidrag og bruttopræmieindtægter modregnet for afgivne genforsikringspræmier samt erstatningsudgifter og pensionsydelse for egen regning). Nettoomsætningen skal opgøres på baggrund af årsregnskabet for det regnskabsår, hvor gerningstidspunktet foreligger. I tilfælde, hvor der er tale om en tilstandsforbrydelse, tages der ved bødeudmålingen udgangspunkt i nettoomsætningen på det tidspunkt, hvor den ulovlige tilstand ophører.

For filialer af udenlandske virksomheder foreslås omsætningen fastsat ud fra filialens omsætning. Dette forudsætter dog, at oplysninger om filialens nettoomsætning er umiddelbart tilgængelig for myndighederne, enten i kraft af virksomhedens offentlige regnskab eller en sædvanlig indberetning til Finanstilsynet eller evt. et tilsvarende tilsyn i virksomhedens hjemland eller anden offentlig myndighed. Derudover

vil det endvidere være en forudsætning, at filialens omsætning er udtryk for filialens reelle aktivitet her i landet. Er disse forudsætninger derimod ikke opfyldt, foreslås det, at der vil skulle tages udgangspunkt i hele den virksomheds nettoomsætning, som filialen er en del af. Bøden vil dog, også i tilfælde, hvor den udenlandske virksomheds nettoomsætning overstiger den øverste kategori i skemaet, skulle udmåles inden for rammerne af bødeniveauerne i skemaet, dvs. svarende til niveauet i den øverste kategori.

For overtrædelser der begås af udenlandske virksomheder, der her i landet udøver grænseoverskridende virksomhed omfattet af lov om finansiel virksomhed, foreslås det, at bøden vil skulle udregnes ud fra hele den udenlandske virksomheds nettoomsætning inden for rammerne af bødeniveauerne i skemaet, uanset om nettoomsætningen overstiger den øverste kategori i skemaet.

Nettoomsætningen for finansielle holdingvirksomheder eller forsikringsholdingvirksomheder opgøres som nettoomsætningen hos den af holdingvirksomhedens finansielle koncernvirksomheder, som har den største omsætning.

For øvrige virksomheder, dvs. de virksomheder, der er reguleret i lov om finansiel virksomhed, men som ikke er finansielle virksomheder, finansielle holdingselskaber eller forsikringsholdingselskaber, såsom investeringsrådgivere, sparevirksomheder, CO2-kvotebydere og Insurance Special Purpose Vehicles (ISPV'er), foreslås bøden ligeledes fastsat ud fra disse virksomheders nettoomsætning. Fremgår posten nettoomsætning ikke af den enkelte type virksomheds regnskab, bør der på samme vis som ved ovennævnte beregning af nettoomsætningen for finansielle virksomheder tages udgangspunkt i de poster i virksomhedernes regnskab, der viser virksomhedens hovedindtægter og udgifter.

Som et særligt forhold i relation til betydningen for bøden af en finansielle virksomheds økonomiske forhold kan det nævnes, at det i de specielle bemærkninger til den gældende bestemmelse i § 373, stk. 9, der blev indsat ved lov nr. 1556 af 21. december 2010 bl.a. fremgik, at der ved bødeudmålingen skal tages hensyn til, at bødens størrelse som udgangspunkt aldrig må føre til, at virksomheden bliver nødlidende eller kommer til at forværre økonomien hos en i forvejen nødlidende finansielle virksomhed. Begrundelsen for dette er, at de finansielle virksomheder har en særlig samfundsmæssig betydning. Det skal i denne forbindelse præciseres, at det anførte dog ikke er til hinder for, at der idømmes en bøde, der ligger i den lave ende af intervallerne eller under de fastsatte intervaller, selv i tilfælde, hvor virksomheden allerede er nødlidende, ligesom en bøde under alle omstændigheder ikke i medfør af det anførte princip kan nedsættes til et lave beløb end det, der i givet fald følger af den foreslåede bestemmelse i stk. 12 om forhøjede bøder, i tilfælde af, at overtrædelser har medført en fortjeneste/besparelse, såfremt et sådant beløb ikke kan konfiskeres.

I *stk. 10, 3. pkt.*, foreslås det, at der for overtrædelser begået af *fysiske personer* skal lægges vægt på gerningsmandens indtægtsforhold på gerningstidspunktet.

Som det fremgår af skemaet ovenfor under pkt. 2.1.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, forudsættes det herved, at der ved udmålingen af bødens størrelse tages udgangspunkt i den pågældendes nettomånedsløn. Denne opgøres i overensstemmelse med praksis for færdselslovsovertrædelser i medfør af færdselslovens §§ 117 og 117 b. Det indebærer, at nettomånedslønnen beregnes som 1/25 af den pågældendes bruttoindtægt i henhold til årsopgørelsen/R75 for det pågældende år og dermed inkl. variable lønde m.v., der er skattepligtige i det pågældende år. Såfremt årsindkomsten for det pågældende år på tidspunktet for bødens udstedelse eller vedtagelse senere er blevet nedsat efter genoptagelse af den pågældendes skatteansættelse, f.eks. som led i udløsning af et tilbagebetalingskrav i medfør af en såkaldt *claw back*-aftale, jf. lov om finansiel virksomhed § 77 a, stk. 5, tages der højde herfor ved udmålingen af bøden.

Det foreslås herefter, at bøder til fysiske personer for overtrædelse af lov om finansiel virksomhed m.v. som udgangspunkt skal udmåles i et interval fra 10.000 kr. og indtil en nettomånedsløn. Fastsættelsen af den konkrete bøde vil herefter – i overensstemmelse med det, der er anført vedrørende fastsættelse af virksomhedsbøder – bl.a. bero på grovheden af den konkrete overtrædelse samt andre forhold, der i henhold til straffelovens almindelige regler taler i skærpende eller formildende retning. I den forbindelse vil der efter omstændighederne bl.a. kunne lægges vægt på, om den pågældende på afgørelsestidspunktet – f.eks. som følge af afskedigelse – har fået en væsentligt forringet økonomi i forhold til situationen på gerningstidspunktet, og om der f.eks. er sket retlighedsfrakendelse, jf. straffelovens § 82, nr. 12.

Til sidst foreslås det, at der skal ske en forhøjelse af bøderne i de tilfælde, hvor der ved overtrædelser er opnået en økonomisk fordel, herunder en fortjeneste eller sparede udgifter, men hvor denne fordel ikke kan konfiskeres efter straffelovens almindelige regler om konfiskation. Det foreslås i denne forbindelse, at den forhøjede bøde fastsættes ved at lægge den skønnede fortjeneste eller besparelse oven i den bøde, der bliver resultatet af den model, som er skitseret ovenfor. Det gælder uanset, om der er tale om en fysisk eller juridisk person.

Også for så vidt angår fysiske personer foreslås der et særligt lavt bødeniveau for overtrædelser af rent bagatelagtig karakter, jf. skemaet under pkt. 2.1.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

I den foreslåede *stk. 11* foreslås som noget nyt, at der fastsættes et skærpet bødeniveau for overtrædelser, der bl.a. i lyset af erfaringerne fra finanskrisen må anses for særligt

grove, idet de indebærer en risiko for den finansielle stabilitet eller tilliden til det finansielle system. Bestemmelsen til-sigter på den baggrund at etablere et særligt strafferetligt værn mod sådanne overtrædelser.

Også for sådanne generelt meget grove overtrædelser foreslås bødeniveauet fastsat under hensyn til den økonomiske styrke af den virksomhed eller person, der har begået overtrædelser og den konkrete grovhed m.v. Som det fremgår af det sammenfattende skema under pkt. 2.1.4 i de almindelige bemærkninger, foreslås der på den baggrund en virksomhedsbøde i førstegangstilfælde på mellem 500.000 kr. og 50 mio. kr. Ved fastsættelsen af den konkrete bøde er det forudsat, at der lægges vægt på, om virksomheden størrelsesmæssigt befinder sig i den mindre eller større andel af virksomheder i kategorien og forbrydelsens konkrete grovhed, jf. bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i stk. 10.

I *stk. 11, nr. 1*, foreslås det, at der skal udmåles en skærpet bøde for overtrædelser af lov om finansiel virksomhed, der medfører en risiko for en finansiel virksomheds fortsatte drift.

Baggrunden herfor er, at sådanne overtrædelser indebærer en sådan risiko for en bred kreds af investorer, forbrugere og andre kunder, at de er egnede til at påføre betydelige skader på det omkringliggende samfund.

Det forudsættes, at vurderingen af, om en overtrædelse konkret skal anses for omfattet af bestemmelsen, sker efter en generel vurdering af, om overtrædelser medfører en (ulovlig) økonomisk risiko for den finansielle virksomheds fortsatte drift.

Om dette er tilfældet afhænger i første omgang af, om virksomheden som led i overtrædelser påtager sig en økonomisk risiko af en sådan størrelse, at virksomheden, hvis risikoen bliver realiseret, ikke længere kan overholde de gældende kapitalkrav.

I den forbindelse bør der lægges afgørende vægt på den økonomiske størrelse af risikoen sammenholdt med virksomhedens økonomiske forhold på tidspunktet for overtrædelser. Hvis virksomheden allerede på gerningstidspunktet var i en situation, hvor den ikke kunne overholde kapitalkravene, vil enhver overtrædelse, der indebærer en større (ulovlig) økonomisk risiko for dens fortsatte drift, være omfattet af bestemmelsen.

Som eksempel på en sådan overtrædelse kan nævnes, at et pengeinstitut overtræder reglerne om store eksponeringer, jf. artikel 395, stk. 1, i CRR, og hermed skaber en koncentrationsrisiko, der ville bevirke, at instituttet ikke ville kunne overholde kapitalkravene, hvis eksponeringen eller eksponer-

ringerne nedskrives til 0. En lignende situation kan opstå, hvis instituttet i strid med artikel 395, stk. 1, påtager sig eksponeringer mod en kreds af personer, der er indbyrdes ledelsesmæssigt eller økonomisk forbundne, på en sådan måde, at 25 pct.-grænsen samlet overskrides på trods af, at de enkelte eksponeringer er under 25 pct.-grænsen.

Som yderligere eksempel kan nævnes en finansiel virksomhed, der på grund af en generel høj eksponering mod et risikofyldt marked (berettiget) har fået et påbud, jf. § 350, stk. 1, nr. 2, af Finanstilsynet om at foretage visse nødvendige foranstaltninger, fordi der er en ikke uvæsentlig risiko for, at virksomhedens økonomiske stilling på grund af indre eller ydre forhold udvikler sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse, og virksomheden herefter overtræder dette påbud.

Som nævnt er det afgørende størrelsen af den økonomiske risiko, som den finansielle virksomhed påtager sig som led i overtrædelser. Derimod er spørgsmålet om, hvor nærliggende denne risiko er, uden betydning for, om overtrædelser omfattes af bestemmelsen. I det ovenfor anførte eksempel med overskridelse af 25 pct.-grænsen, jf. artikel 395, stk. 1, i CRR, er det således alene størrelsen af den ulovlige eksponering, der er afgørende, mens spørgsmålet om, hvor solid den pågældende debitor er, er uden betydning for, om der skal fastsættes en skærpet bøde efter *stk. 11*. Dette spørgsmål kan imidlertid være af betydning ved vurderingen af den konkrete grovhed af overtrædelser – og dermed for den konkrete størrelse af bøden inden for det foreslåede interval.

I anden række kan også overtrædelser, der ikke direkte berører en så stor økonomisk andel af den samlede virksomhed, alene eller sammen med andre overtrædelser udgøre en mere indirekte risiko for den fortsatte drift og således være omfattet af bestemmelsen. Det forudsættes, at dette er tilfældet, hvis virksomheden på gerningstidspunktet befandt sig i en objektiv konstaterbar økonomisk sårbar situation, og der samtidig er tale om en grov overtrædelse af regler, der har til formål at skærme finansielle virksomheder mod betydelige, generelle økonomiske risici.

Udtrykket "en økonomisk sårbar situation" omfatter for så vidt angår pengeinstitutter og realkreditinstitutter tilfælde, hvor instituttet er under det individuelle solvensbehov, jf. § 124, stk. 2. Tilsvarende gælder for fondsmæglerselskaber, jf. § 125, stk. 4, og investeringsforvaltningsselskaber, jf. § 126 a, stk. 1, 2. pkt. På forsikringsområdet er forsikringsselskaberne pr. 1. januar 2016 blevet inddelt i gruppe 1- og gruppe 2-selskaber, hvor gruppe 2 er de mindste forsikringsselskaber. For gruppe 1-selskaber vil en økonomisk sårbar situation være, hvor et selskab er under solvenskapitalkravet, jf. den nye § 126 c, stk. 2, og for gruppe 2-selskaber vil det være, hvor et selskab er under det individuelle solvensbehov, jf. den nye § 126, stk. 4. Fælles for disse situationer er, at Finanstilsynet vil kunne gribe ind og stille særlige krav til virksomhedernes drift.

Hvis en finansiel virksomhed befinder sig i en sådan økonomisk sårbar situation, vil grove overtrædelser af regler, der har til formål at skærme finansielle virksomheder mod betydelige, generelle risici, skulle sanktioneres med en skærpet bøde. Som eksempler på sådanne regler kan nævnes:

- § 70, stk. 1, nr. 2 og 3, der fastsætter, at bestyrelsen for en finansiel virksomhed skal identificere og kvantificere virksomhedens væsentlige risici og fastlægge virksomhedens risikoprofil, herunder fastsætte, hvilke og hvor store risici virksomheden må påtage sig, og fastlægge politikker for, hvorledes virksomheden skal styre hver af virksomhedens væsentlige aktiviteter og de risici, der er knyttet hertil, under hensyntagen til samspillet mellem disse.
- § 70, stk. 5, der fastsætter, at bestyrelsen for virksomheden løbende skal vurdere, om direktionen varetager sine opgaver i overensstemmelse med den fastlagte risikoprofil, de fastlagte politikker og retningslinjerne for direktionen, og at bestyrelsen skal træffe passende foranstaltninger, hvis dette ikke er tilfældet.
- § 71, stk. 1, nr. 4, der fastsætter, at en finansiel virksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for.
- § 77 a om krav til aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.
- § 147, stk. 1, der fastsætter nærmere regler om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber ikke må eje fast ejendom eller have kapitalandele i ejendomsselskaber for mere end 20 pct. af kapitalgrundlaget.
- CRR artikel 412, stk. 1: Institutterne skal besidde likvide aktiver, hvis samlede størrelse dækker udgående pengestrømme minus indgående pengestrømme i stresssituationer, således at det sikres, at institutterne opretholder likviditetsbuffer, der er tilstrækkelige til at dække eventuelle ubalancer mellem indgående og udgående pengestrømme i alvorlige stresssituationer over en periode på 30 dage. I stresssituationer kan institutterne anvende deres likvide aktiver til at dække deres udgående nettopengestrømme.

Som anført er det herved en forudsætning, at der er tale om grove overtrædelser af regler af den nævnte karakter. Ved vurderingen heraf må navnlig lægges vægt på størrelsen af den risiko, overtrædelserne har medført.

I stk. 11, nr. 2, foreslås det, at der også skal udmåles en skærpet bøde i de tilfælde, hvor der er sket drift af en finansiel virksomhed uden lovpligtig tilladelse.

Drift af finansiel virksomhed uden den fornødne tilladelse indebærer en grundlæggende tilsidesættelse af Finanstilsynets mulighed for at føre tilsyn med en virksomhed.

Det foreslås på den baggrund, at der også for sådanne overtrædelser fastsættes et skærpet bødeniveau med henblik på at markere alvorligheden af sådanne forbrydelser.

Om der er sket drift af en finansiel virksomhed uden lovpligtig tilladelse afgøres efter kapitel 3 i lov om finansiel virksomhed om tilladelse, eneret m.v., og kapitel 5 om udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11, nævnte virksomhed i et land inden for EU/EØS, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial.

I forhold til udenlandske kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for EU/EØS, følger det derimod af § 1, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1183 af 6. december 2004 om filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, at disse institutter med tilladelse fra Finanstilsynet kan udøve kreditinstitutvirksomhed gennem en filial her i landet.

I stk. 11, nr. 3, foreslås det, at der også skal udmåles en skærpet bøde i de tilfælde, hvor der er sket grov eller gentagen tilsidesættelse af finansielle virksomheders oplysningspligter i forhold til Finanstilsynet under skærpede omstændigheder.

Grov eller gentagen tilsidesættelse af en finansiel virksomheds oplysningspligter kan efter omstændighederne have en sådan karakter, at det indebærer en grundlæggende tilsidesættelse af Finanstilsynets mulighed for kontrol med virksomheden.

Det foreslås på den baggrund, at der også i relation til sådanne overtrædelser skal udmåles en skærpet bøde, hvis overtrædelserne sker under skærpende omstændigheder. Hensigten med denne betingelse er at afgrænse anvendelsen af skærpede bøder til tilfælde, hvor overtrædelserne har en sådan grovhed, at den kan sidestilles med at drive en finansiel virksomhed uden tilladelse. Om dette er tilfældet vil bero på en konkret vurdering af de samlede omstændigheder. Som eksempel på, at tilsidesættelse af en oplysningspligt må anses for omfattet af bestemmelsen, kan nævnes, at den manglende indberetning m.v. har hindret eller vanskeliggjort Finanstilsynets kontrolvirksomhed har været af en sådan karakter, at betingelserne for, at Finanstilsynet helt eller delvist kunne have tilbagekaldt virksomhedens tilladelse, have udstedt påbud om afsættelse af et medlem af ledelsen, eller have udstedt påbud om at iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at opfylde et individuelt fastsatte solvenskrav, jf. § 225, stk. 2, ville være opfyldt, hvis Finanstilsynet havde haft de omhandlede informationer. Det vil f.eks. være tilfældet ved tilsidesættelse af pligten efter lovens § 75 til straks at underrette Finanstilsynet om forhold, der er af afgørende be-

tydning for virksomhedens fortsatte drift. Som yderligere eksempel kan nævnes det tilfælde, at en finansiel virksomhed forsætligt foretager en forkert indberetning af kapitalforholdene eller likviditetsforholdene for at dække over, at virksomheden ikke opfylder kravene hertil eller indgiver et årsregnskab, der ikke giver et retvisende billede af virksomhedens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultat, jf. § 186, stk. 1. Det anførte gælder dog ikke, hvis Finanstilsynet på anden vis fra virksomheden har fået de pågældende oplysninger.

Med bestemmelsen i § 373, stk. 12, der er ny, foreslås det, at er der ved en overtrædelse opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i straffelovens 9. kapitel. Kan der ikke ske konfiskation, skal der tages særskilt hensyn hertil ved udmåling af en bøde. Bestemmelsen skal sikre, at gerningsmanden fratages en eventuel økonomisk fordel ved overtrædelsen, således at en overtrædelse af lov om finansiel virksomhed ikke skal kunne betale sig. Dette medfører, at der ved fastsættelsen af bøden skal tages særskilt hensyn til en ved overtrædelsen opnået økonomisk fordel, hvis denne ikke kan konfiskeres efter reglerne i straffelovens 9. kapitel.

I de tilfælde, hvor en overtrædelse har medført en fortjeneste eller en besparelse, der ikke kan konfiskeres efter straffelovens regler herom, indebærer forslaget således, at der fastsættes en forhøjet bøde. Den forhøjede bøde fastsættes herefter ved at lægge den skønnede fortjeneste eller besparelse oven i den bøde, der bliver resultatet af den model, som er skitseret under pkt. 2.1.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jf. stk. 10 og 11.

Det gælder uanset, om der er tale om en fysisk eller juridisk person.

I det omfang, der ved en begået overtrædelse alene er tilsigtet – men ikke opnået – en fortjeneste eller besparelse, udmåles der ikke en forhøjet bøde efter den foreslåede bestemmelse. Det samme gælder, såfremt en eventuel fortjeneste/ besparelse ikke er kommet gerningsmanden til gode. Da en tilsigtet fortjeneste eller besparelse eller en tilsvarende fortjeneste/ besparelse for tredjemand imidlertid efter straffelovens almindelige regler er af betydning for vurderingen af overtrædelsens grovhed, vil der i sådanne tilfælde kunne lægges vægt herpå ved udmålingen af bøden efter den ovenfor foreslåede model, jf. stk. 10.

Til nr. 118 (§ 374, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 374, stk. 3, kan en finansiel virksomhed pålægges tvangsbøder, hvis den undlader at efterkomme påbud om afsættelse af en direktør i medfør af § 351 i lov om finansiel virksomhed.

Forslaget indebærer en konsekvensrettelse af § 374, stk. 3, som følge af indsættelsen af nyt stk. 4 i § 351 i lov om finansiel virksomhed, jf. dette lovforslags § 1, nr. 91, hvorefter Finanstilsynet fremover kan påbyde et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt fi-

nansielt institut (G-SIFI) at afsætte ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Den foreslåede ændring af § 374, stk. 3, betyder, at et SIFI eller G-SIFI, der undlader at efterkomme påbud efter § 351, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed om at afsætte en nøgleperson, kan pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder.

Herudover indeholder forslaget indsættelse af en henvisning til det gældende § 351, stk. 4, der med dette lovforslag bliver stk. 5. Finanstilsynet kan i henhold til det gældende § 351, stk. 4, påbyde et gruppe 1-forsikringssselskab at afsætte en nøgleperson i selskabet. Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 308 af 28. marts 2015 om ændring af lov om finansiel virksomhed (gennemførelse af solvens II- og omnibus II-direktivet). Ved en fejl blev der ikke i denne forbindelse indsat en henvisning til § 351, stk. 4, i det gældende § 374, stk. 3, hvilket er baggrunden for nærværende forslag. Den foreslåede ændring indebærer, at et gruppe 1-forsikringssselskab, der undlader at efterkomme påbud efter § 351, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed om at afsætte en nøgleperson, kan pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder.

Det samme gælder allerede i dag for påbud vedrørende afsættelse af direktører, jf. henvisningen i den gældende § 374, stk. 3, til § 351, stk. 1 og 5, 1. pkt., der med dette lovforslag bliver stk. 1 og 5 og 6, 1. pkt.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 1, stk. 5, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 1 i lov om investeringsforeninger m.v. angiver anvendelsesområdet for loven.

Der foreslås indsat et nyt § 1, stk. 5, der afgrænser anvendelsesområdet for de foreslåede bestemmelser om aflønning af bestyrelsen, direktionen samt andre ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, i §§ 48 a-48 d i lov om investeringsforeninger m.v.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2014/91 af 23. juni 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner (UCITS V) indfører aflønningsregler for investeringsforeninger, som har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab samt investeringsforeninger, som ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab.

Investeringsforeninger, som har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab, er som følge af den politiske aftale, som er beskrevet under de almindelige be-

mærkninger pkt. 2.4, allerede omfattet af de gældende aflønningsregler i lov om finansiel virksomhed, hvilket de fortsat skal være. De gældende aflønningsregler i lov om finansiel virksomhed svarer til dem, der følger af UCITS V-direktivet, samt de særlige regler, der følger af de politiske aftaler.

Investeringsforeninger, som ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab er ikke omfattet af de gældende regler i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås derfor, at de foreslåede aflønningsregler i §§ 48 a-48 d i lov om investeringsforeninger m.v. alene skal finde anvendelse på investeringsforeninger, som ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab.

Til nr. 2 (§ 2, stk. 1, nr. 26, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 2 i lov om investeringsforeninger indeholder definitioner.

Det foreslås i definitionen i § 2, stk. 1, nr. 26, at variable løndelev er aflønningsordninger, hvor den endelige værdi ikke er kendt på forhånd.

Det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 26, er ny. Bestemmelsen definerer, hvad der forstås ved variable løndelev. Forslaget indføres på baggrund af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, hvormed der skal gælde ensartede aflønningsregler i den finansielle sektor. Definitionen er den samme som definitionen af variable løndelev i § 5, stk. 1, nr. 45, i lov om finansiel virksomhed og i § 3, stk. 1, nr. 47, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. De i § 5, stk. 1, nr. 45, i lov om finansiel virksomhed og i § 3, stk. 1, nr. 47, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. angivne eksempler på variable løndelev fremgår ikke af den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 26, i lov om investeringsforeninger m.v., men er i stedet angivet i de specielle bemærkninger til forslaget.

Ved variable løndelev forstås eksempelvis bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og lignende ordninger, hvor den endelige værdi ikke er kendt på forhånd. Definitionen er ikke udtømmende og alle løndelev, som ikke er en del af den på forhånd kendte faste aflønning, vil udgøre variabel løn. Direkte resultatafhængige programmer som f.eks. bonusordninger, resultatlønskontrakter og andre aflønningsordninger, der afhænger af, om den ansatte lever op til på forhånd fastsatte mål og kriterier, udgør således variabel løn. Fastholdelsesbonusser udgør ligeledes variabel løn, herunder både fastholdelsesbonusser, der udelukkende er bundet op på den ansattes forbliven i en vis periode, og fastholdelsesbonusser, der tillige er bundet op på resultatkrav.

Endvidere udgør andre ad hoc-beløb, engangsvederlag og diskretionære beløb, som ikke nødvendigvis er direkte resultatafhængige, ligeledes variabel løn. Dette kan både være engangsvederlag på baggrund af f.eks. en bonuspulje i investeringsforeningen, men det kan også være beløb, der tildeles som efterfølgende belønning på baggrund af f.eks. et stort arbejdspress, mange arbejdstimer, gode resultater, færdiggørelse af projekter, omstruktureringer m.v. Sådanne ad hoc-beløb, engangsvederlag og diskretionære beløb udgør også variabel løn, idet den ansatte ikke på forhånd ved, om et sådant vederlag modtages. Aflønningen er således ikke en del af den faste løn og derfor heller ikke kendt på forhånd.

Aftaletidspunktet er ikke afgørende for, om der er tale om variable løndelev. Der kan således være tale om variable løndelev, både hvis muligheden for opnåelse af bonus eller vederlag er aftalt forud for arbejdets udførelse, og hvis investeringsforeningen efter udførelsen af opgaven tildeler bonus eller vederlag på engangsbasis.

For ansatte, som er omfattet af en aftale om overarbejdstidsbetaling, f.eks. timelønnede ansatte, anses overarbejdstidsbetaling for fast løn, forudsat at der på forhånd er aftalt faste rammer for honorering, herunder i forhold til timeregnskab, timesats, afregningsinterval m.v. Tilsvarende vil på forhånd aftalte faste tillæg til lønnen som udgangspunkt udgøre en del af den faste vederlæggelse.

For så vidt angår dividende eller afkast, der tilkommer et medlem af en investeringsforening, der tillige er medlem af foreningens bestyrelse eller direktion eller er udpeget som væsentlig risikotager, er dette ikke omfattet af begrebet aflønning og er således ikke omfattet af aflønningsreglerne, så længe der ikke er tale om omgåelse af aflønningsreglerne.

Til nr. 3 og 4 (§ 19, nr. 27 og 28, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 19 angiver de bestemmelser, som en investeringsforenings vedtægter skal indeholde

Det foreslås at "og" udgår i § 19, nr. 27, og at "og" i stedet indsættes i § 19, nr. 28.

Der er tale om konsekvensrettelser af § 19, nr. 27 og 28, som følge af indsættelsen af en ny § 19, nr. 29, som affattet ved dette lovforslags § 2, nr. 5.

Til nr. 5 (§ 19, nr. 29, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 19 angiver de bestemmelser, som en investeringsforenings vedtægter skal indeholde.

Der foreslås indsat et nyt § 19, nr. 29, der fastsætter, at investeringsforeningers vedtægter skal indeholde bestemmelser om, hvorvidt foreningens årsrapport skal udarbejdes på engelsk.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 13, der giver generalforsamlingen i en investeringsforening mulighed for med simpelt flertal at træffe beslutning om, at årsrapporten skal udarbejdes på engelsk. Ligeledes følger det af lovforslagets § 2, nr. 13, at generalforsamlingens beslutning herom skal optages i foreningens vedtægter. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 13.

Som konsekvens heraf foreslås det tilføjet i § 19, at det skal fremgå af investeringsforeningens vedtægter, hvorvidt foreningens årsrapport skal udarbejdes på engelsk.

Hensigten med bestemmelsen er alene, at det skal fremgå af vedtægterne såfremt det besluttes, at årsrapporten skal udarbejdes på engelsk. Der skal således ikke indsættes bestemmelser om, at årsrapporten udarbejdes på dansk eller at den ikke udarbejdes på engelsk.

En nystiftet investeringsforening kan allerede i forbindelse med investeringsforeningens stiftelse beslutte, at årsrapporten skal udarbejdes på engelsk. Dette skal i så fald fremgå af foreningens vedtægter.

Til nr. 6 og 7 (§ 20, stk. 1, nr. 28 og 29, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 20 angiver de bestemmelser, som vedtægterne for et selskab for investering med kapital, der er variabel (SIKAV) skal indeholde.

Det foreslås at "og" udgår i § 20, nr. 28, og at "og" i stedet indsættes i § 20, nr. 29.

Der er tale om konsekvensrettelser af § 20, stk. 1, nr. 28 og 29, som følge af indsættelsen af en ny § 20, stk. 1, nr. 30, som affattet ved dette lovforslags § 2, nr. 8.

Til nr. 8 (§ 20, stk. 1, nr. 30, i lov om investeringsforeninger mv.)

§ 20 angiver de bestemmelser, som vedtægterne for et selskab for investering med kapital, der er variabel (SIKAV) skal indeholde.

Der foreslås indsat et nyt § 20, stk. 1, nr. 30, der fastsætter, at vedtægter for en SIKAV skal indeholde bestemmelser om, hvorvidt SIKAV'ens årsrapport skal på engelsk.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 16, der giver generalforsamlingen i en SIKAV mulighed for med simpelt flertal at træffe beslutning om, at årsrapporten skal udarbejdes på engelsk. Ligeledes følger det af lovforslagets § 2, nr. 16, at generalforsamlingens beslutning herom skal optages i SIKAV'ens vedtægter. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 16.

Som konsekvens heraf foreslås det tilføjet i § 20, at det skal fremgå af SIKAV'ens vedtægter, hvorvidt foreningens årsrapport skal udarbejdes på engelsk.

Hensigten med bestemmelsen er alene, at det skal fremgå af vedtægterne såfremt det besluttes, at årsrapporten skal udarbejdes på engelsk. Der skal således ikke indsættes bestemmelser om, at årsrapporten udarbejdes på dansk eller at den ikke udarbejdes på engelsk.

En nystiftet SIKAV kan allerede i forbindelse med SIKAV'ens stiftelse beslutte, at årsrapporten skal udarbejdes på engelsk. Dette skal i så fald fremgå af SIKAV'ens vedtægter.

Til nr. 9 og 10 (§ 21, nr. 23 og 24, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 21 angiver de bestemmelser, som skal fremgå af værdipapirfondes fondsbestemmelser.

Det foreslås at "og" udgår i § 21, nr. 23, og at "og" i stedet indsættes i § 21, nr. 24.

Der er tale om konsekvensrettelser af § 21, nr. 23 og 24, som følge af indsættelsen af en ny § 21, nr. 25, som affattet ved dette lovforslags § 2, nr. 11.

Til nr. 11 (§ 21, nr. 25, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 21 angiver de bestemmelser, som skal fremgå af værdipapirfondes fondsbestemmelser.

Der foreslås indsat et nyt § 21, nr. 25, der fastsætter, at fondsbestemmelserne for værdipapirfonde skal indeholde bestemmelser om, hvorvidt årsrapporter for værdipapirfonde skal udarbejdes på engelsk.

Værdipapirfonde er, i modsætning til investeringsforeninger og SIKAV'er, ikke selvstændige juridiske enheder. Årsrapporten for en værdipapirfond udarbejdes i henhold til reglerne i bekendtgørelse om finansielle rapporter for danske UCITS. Danske UCITS omfatter investeringsforeninger, SIKAV'er og værdipapirfonde. Årsrapporten for en værdipapirfond aflægges af bestyrelsen og direktionen for investere-

ringsforvaltningsselskabet, jf. § 83 i lov om investeringsforeninger m.v.

Såfremt investeringsforvaltningsselskabets bestyrelse vælger at udarbejde årsrapporten for værdipapirfonden på engelsk, bør dette fremgå af værdipapirfondens fondsbestemmelser. Dette svarer til de krav, der indføres med lovforslagets § 1, nr. 13 og 16, for henholdsvis investeringsforeninger og SIKAV'er, hvorefter det skal oplyses i foreningens eller SIKAV'ens vedtægter, hvis årsrapporten skal udarbejdes på engelsk.

Som konsekvens heraf foreslås det tilføjet i § 21, at det skal fremgå af værdipapirfondens fondsbestemmelser, hvorvidt årsrapport for værdipapirfonden skal udarbejdes på engelsk.

Investeringsforvaltningsselskabets bestyrelse kan til enhver tid beslutte, at årsrapporten igen skal udarbejdes på dansk. En sådan beslutning kræver, at fondsbestemmelserne ændres i henhold til beslutningen, så det ikke længere fremgår, at årsrapporten udarbejdes på engelsk.

Udarbejdes årsrapporten på engelsk, indebærer dette, at delårsrapporterne ligeledes udarbejdes på engelsk.

Til nr. 12 (§ 31, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 31 i lov om investeringsforeninger m.v. omhandler den situation, hvor generalforsamlingen for en investeringsforening indkaldes af Finanstilsynet.

Det følger af § 31, stk. 2, at investeringsforeningens bestyrelse eller investeringsforvaltningsselskabets direktion skal udlevere bl.a. revisionsprotokollen i en sådan situation.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under Finanstilsynets tilsyn, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden.

Fremover vil det således kun være investeringsforeninger, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-land eller et EØS-land, der skal føre en revisionsprotokol.

Det foreslås derfor at ændre § 31, stk. 2, så det fremgår, at revisionsprotokollen skal udleveres i de tilfælde, hvor der føres en sådan, og at anden tilsvarende dokumentation skal udleveres i de tilfælde, hvor der ikke føres en revisionsprotokol.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til en virksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport eller til de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive til virksomhedens ledelse i den forbindelse. Kravene hertil følger fortsat af de internationale revisionsstandarder (ISA'er), og der henvises til pkt. 2.9 i de almindelige bemærkninger for en beskrivelse heraf.

Til nr. 13 (§ 32, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af det foreslåede stk. 6, at generalforsamlingen i en investeringsforening med simpelt flertal kan træffe beslutning om, at årsrapporten skal udarbejdes på engelsk. Det foreslås endvidere, at generalforsamlingen på tilsvarende vis ved simpelt flertal kan træffe beslutning om, at årsrapporten igen skal udarbejdes på dansk. Generalforsamlingens beslutning herom skal optages i foreningens vedtægter. Optagelse af generalforsamlingens beslutning i foreningens vedtægter kræver ikke særskilt vedtagelse.

Det første år, hvor investeringsforeningen vælger at udarbejde årsrapport udelukkende på engelsk, skal dette senest besluttes på den ordinære generalforsamling, hvor årsrapporten efterfølgende godkendes. Investeringsforeningen behøver således ikke afvente, at vedtægterne ændres og godkendes af Finanstilsynet, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 14, før investeringsforeningen første gang udarbejder årsrapport på engelsk. Tilsvarende gør sig gældende, såfremt investeringsforeningen vælger, at årsrapporten igen skal udarbejdes på dansk.

Når årsrapporten første gang udarbejdes på et andet sprog end hidtil, dvs. enten ved skift fra dansk til engelsk eller omvendt, kan dette ske ved, at der optages et punkt på dagsordenen om sprog i årsrapporten, der skal behandles forud for punktet om årsrapportens godkendelse. Såfremt generalforsamlingen forkaster forslaget om fremover at udarbejde årsrapport udelukkende på henholdsvis dansk eller engelsk, skal der udarbejdes en årsrapport på det af de to sprog, som hidtil er anvendt med henblik på godkendelse heraf på en ny generalforsamling.

En beslutning om, at årsrapporten fremover skal udarbejdes på engelsk i stedet for dansk eller omvendt, vil også omfatte delårsrapporter.

Det er ikke påkrævet, at der forud for, at engelsk kan anvendes i en delårsrapport, er udarbejdet en årsrapport, som alene er affattet på engelsk. Tilsvarende gør sig gældende, såfremt der skiftes tilbage til dansk igen.

Der er ikke noget til hinder for, at det allerede i forbindelse med investeringsforeningens stiftelse besluttes, at årsrapporten skal udarbejdes på engelsk.

Til nr. 14 (§ 35, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af § 35, stk. 2, at ændring af vedtægterne for en investeringsforening først træder i kraft, når ændringen er godkendt af Finanstilsynet.

Det foreslås at indsætte en undtagelse, som et nyt stk. 3, til § 35, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., således at en vedtægtsændring, der følger af generalforsamlingens beslutning efter det foreslåede § 32, stk. 6, om, hvilket sprog årsrapporter udarbejdes på, træder i kraft på beslutningstidspunktet. Dette gør det muligt for en investeringsforening at beslutte at udarbejde årsrapport på henholdsvis engelsk eller dansk på den samme ordinære generalforsamling, på hvilken årsrapporten efterfølgende godkendes.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 13.

I medfør af lovforslagets § 19 træder loven i kraft den 1. januar 2017. Investeringsforeningerne vil herefter kunne anvende muligheden for at udarbejde årsrapport udelukkende på engelsk ved den førstkommende ordinære generalforsamling efter lovens ikrafttræden. Det er således ikke balancedatoen, der er afgørende, men derimod alene den omstændighed, at generalforsamlingens afholdelse finder sted efter lovens ikrafttræden.

Til nr. 15 (§ 40, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 40 i lov om investeringsforeninger m.v. omhandler den situation, hvor generalforsamlingen for en SIKAV indkaldes af Finanstilsynet.

Det følger af § 40, stk. 2, at en SIKAV's bestyrelse skal udlevere bl.a. revisionsprotokollen i en sådan situation.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under Finanstilsynets tilsyn, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden.

Det foreslås at indsætte et nyt punktum i § 40, stk. 2, så det fremgår, at revisionsprotokollen skal udleveres i de tilfælde, hvor der føres en sådan, og at anden tilsvarende dokumentation skal udleveres i de tilfælde, hvor der ikke føres en revisionsprotokol.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til en virksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport eller til de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive til virksomhedens ledelse i den forbindelse. Kravene hertil følger fortsat af de internationale revisionsstandarder (ISA'er), og der henvises til pkt. 2.9 i de almindelige bemærkninger for en beskrivelse heraf.

Til nr. 16 (§ 41, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af det foreslåede nye stk. 6, at generalforsamlingen i en SIKAV med simpelt flertal kan træffe beslutning om, at årsrapporten skal udarbejdes på engelsk. Det foreslås endvidere, at generalforsamlingen på tilsvarende vis ved simpelt flertal kan træffe beslutning om, at årsrapporten igen skal udarbejdes på dansk. Generalforsamlingens beslutning skal optages i SIKAV'ens vedtægter. Optagelsen af generalforsamlingens beslutning i vedtægterne kræver ikke særskilt vedtagelse.

Beslutningen om, at årsrapporten fremadrettet alene skal udarbejdes på engelsk, skal første gang træffes senest på den ordinære generalforsamling, hvorpå årsrapporten efterfølgende godkendes. SIKAV'en behøver således ikke afvente, at vedtægterne ændres og godkendes af Finanstilsynet, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 17, førend SIKAV'en første gang udarbejder årsrapport på engelsk. Tilsvarende gør sig gældende, såfremt investeringsforeningen vælger at årsrapporten igen skal udarbejdes på dansk.

Når årsrapporten første gang skal udarbejdes på et andet sprog end hidtil, dvs. enten ved skift fra dansk til engelsk eller omvendt, kan dette foregå ved, at der optages et punkt på dagsordenen om sprog i årsrapporten, der skal behandles forud for punktet om årsrapportens godkendelse. Såfremt generalforsamlingen forkaster forslaget om fremover at udarbejde årsrapport udelukkende på henholdsvis engelsk eller dansk, skal der udarbejdes en årsrapport på det af de to sprog, som hidtil er anvendt med henblik på godkendelse heraf på en ny generalforsamling.

En beslutning om, at årsrapporten fremover skal udarbejdes på engelsk i stedet for dansk eller omvendt, vil også omfatte delårsrapporter. Der kan således ikke udarbejdes delårsrapport på engelsk, førend generalforsamlingen har vedtaget, at årsrapporten fremover alene skal udarbejdes på dette sprog. Det er imidlertid ikke påkrævet, at der forud for, at engelsk kan anvendes i en delårsrapport, er udarbejdet en årsrapport, som alene er affattet på engelsk, idet det dog forudsættes, at generalforsamlingen vil skulle have truffet beslutning her-

om. Tilsvarende gør sig gældende, såfremt der skiftes tilbage til dansk igen.

Der er ikke noget til hinder for, at det allerede i forbindelse med stiftelsen besluttes, at årsrapporten for SIKAV'en udarbejdes på engelsk.

Til nr. 17 (§ 44, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den foreslåede bestemmelse i § 44, stk. 3, er ny og svarer til forslagens § 2, nr. 14.

Det følger af § 44, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., at ændring af vedtægterne for en SIKAV først træder i kraft, når ændringen er godkendt af Finanstilsynet.

Det foreslås at indsætte en undtagelse, som et nyt *stk. 3*, til § 44, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v. således, at en vedtægtsændring, der følger af generalforsamlingens beslutning efter den foreslåede § 41, stk. 6, om, hvilket sprog årsrapporter aflægges på, træder i kraft på beslutningstidspunktet. Dette gør det muligt for en SIKAV at beslutte at aflægge årsrapport på henholdsvis engelsk eller dansk på den samme ordinære generalforsamling, på hvilken årsrapporten efterfølgende godkendes.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 16.

I medfør af lovforslagets § 19 træder lovforslaget i kraft den 1. januar 2017. SIKAV'er vil herefter kunne anvende muligheden for at aflægge årsrapport udelukkende på engelsk ved den førstkommende ordinære generalforsamling efter lovens ikrafttræden. Det er således ikke balancedatoen, der er afgørende, men derimod alene den omstændighed, at generalforsamlingens afholdelse finder sted efter lovens ikrafttræden.

Til nr. 18 (§§ 48 a-48 c i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 48 a

Selvadministrerende investeringsforeninger er efter gældende ret ikke underlagt regler om aflønning.

Den foreslåede bestemmelse i § 48 a er ny og fastsætter krav om investeringsforeningens variable aflønning af bestyrelsen, direktionen samt andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil.

Forslaget indføres dels på baggrund af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, hvormed der skal gælde ensartede aflønnings-

regler i den finansielle sektor, og dels på baggrund af implementeringen af aflønningsreglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2014/91 af 23. juni 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner (UCITS V). Forslaget svarer til § 77 a i lov om finansiell virksomhed og til § 20 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. med de fornødne tilpasninger til lov om investeringsforeninger m.v.

Som en del af investeringsforeningens løbende kontrol med efterlevelse af lønpolitikken skal det sikres, at den endelige aflønning lever op til kravene i den foreslåede § 48 a. Da det i praksis vil være bestyrelsen, der varetager denne opgave på vegne af investeringsforeningen er det angivet i forslaget, at det er bestyrelsens pligt at sikre sig, at foreningens aflønning af bestyrelse, direktion og væsentlige risikotagere overholder kravene i § 48 a, stk. 1. Der er tale om en regulering af bestyrelsens pligter, som vil have indflydelse på investeringsforeningens mulighed for at indgå aftaler om variabel løn med bestyrelsen, direktionen og ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil (væsentlige risikotagere). Hvad der udgør variable løndelev er defineret i det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 26, i lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovforslagets § 2, nr. 2, samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 1, *stk. 1*, at ved en investeringsforenings aflønning af medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, skal bestyrelsen sikre sig, at kravene i nr. 1-6 er opfyldt.

Det foreslås i § 1, *stk. 1, nr. 1*, at de variable løndelev til et medlem af bestyrelsen eller direktionen må højst udgøre 50 pct. af honoraret eller den faste grundløn inklusive pension.

Det foreslåede stk. 1, nr. 1, fastsætter et loft således, at den variable løn til et medlem af bestyrelsen eller direktionen ikke må overstige 50 pct. af honoraret eller den faste grundløn inklusive pension for det enkelte bestyrelses- eller direktionsmedlem. Loftet gælder således for hver enkelt person. Investeringsforeningen kan vælge, at størrelsen af den variable løndel kan være forskellig for hvert enkelt medlem af bestyrelsen og direktionen. Loftet på 50 pct. for bestyrelse og direktion skal opgøres på beregningstidspunktet, dvs. det tidspunkt, hvor opgørelsen af den variable løn, der sker i henhold til de kriterier, der ligger til grund for beregningen af den variable løns størrelse i henhold til aftalen mellem investeringsforeningen og den pågældende modtager, foretages, og således inden udskydelse af en del af den variable løndel. Loftet er fastsat på baggrund af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, jf. pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at variable løndelev til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, højst må udgøre 100 pct. af den faste grundløn inklusive pension.

Loftet gælder således for hver enkelt person. Ved fortolkning af hvem der skal udpeges som væsentlig risikotager, vil Finanstilsynet anvende definitionen i bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og investeringsforeninger, som forventes udstedt i medfør af hjemlen i den foreslåede § 77 h, samt ESMA's retningslinjer for forsvarlige aflønningspolitikker i henhold til direktiv 2014/91/EU om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner.

Loftet på 100 pct. for de såkaldte væsentlige risikotagere skal opgøres på beregningstidspunktet, dvs. det tidspunkt, hvor opgørelsen af den variable løn, der sker i henhold til de kriterier, der ligger til grund for beregningen af den variable løns størrelse i henhold til aftalen mellem investeringsforeningen og den pågældende modtager, foretages, og således inden udskydelse af en del af den variable løndel. Loftet er fastsat på baggrund af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, jf. pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at en investeringsforenings generalforsamling kan beslutte, at de variable løndelev til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, jf. nr. 2, kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn inklusive pension, forudsat at kravene i litra a-e opfyldes.

Ifølge forslaget til *stk. 1, nr. 3*, kan investeringsforeningens generalforsamling beslutte at hæve det efter *stk. 1, nr. 2*, fastsatte loft, så de variable løndelev til væsentlige risikotagere kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn inklusive pension. En sådan beslutning forudsætter, at alle betingelserne i det foreslåede *stk. 1, nr. 3, litra a-e*, er opfyldt. Kravene i litra a-e er således kumulative.

Beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft kan enten vedrøre alle væsentlige risikotagere, en del heraf eller en enkelt væsentlig risikotager. F.eks. kan beslutningen afgrænses til at vedrøre væsentlige risikotagere i en bestemt afdeling. Bestyrelsen kan således beslutte, at der skal gælde forskellige maksimale lofter for forskellige grupper af væsentlige risikotagere i afdelingerne i investeringsforeningen. Beregningen af loftet på 200 pct. foretages på samme tidspunkt som ved loftet på de 100 pct., jf. ovenfor.

Efter forslaget til *stk. 1, nr. 3, litra a*, skal investeringsforeningen senest ved indkaldelse til generalforsamlingen orientere om, at der ønskes stillingtagen til benyttelse af et højere maksimalt loft. Investeringsforeningen kan til brug for orienteringen benytte de kommunikationsmidler, som investeringsforeningen normalt benytter ved indkaldelse til generalforsamling m.v.

Efter forslaget til *stk. 1, nr. 3, litra b*, skal generalforsamlingen tage beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft på baggrund af en detaljeret anbefaling fra investeringsforeningen. Medlemmerne skal modtage anbefalingen senest samtidig med indkaldelsen til generalforsamling.

Dette betyder, at anbefalingen skal indeholde en begrundelse for indstillingerne, herunder antallet af berørte ansatte, disses arbejdsområder, det nye foreslåede maksimale loft samt den forventede indvirkning på investeringsforeningens mulighed for at bevare en tilstrækkelig startkapital, jf. § 9, stk. 1, nr. 9, i lov om investeringsforeninger m.v.

Benyttelse af et højere maksimalt loft må ikke være til hinder for, at investeringsforeningen kan opretholde en tilstrækkelig startkapital som fastsat i § 9, stk. 1, nr. 9, i lov om investeringsforeninger m.v. Det skal fremgå af indstillingen til generalforsamlingen, hvordan bestyrelsen har forholdt sig til dette krav.

Efter bestemmelsen påhviler det investeringsforeningen at udarbejde anbefalingen. Det vil i praksis være bestyrelsen, der på investeringsforeningens vegne fremsætter forslaget på generalforsamlingen, og det vil derfor også være bestyrelsen, der er ansvarlig for udarbejdelsen af den detaljerede anbefaling til medlemmerne.

Anbefalingen skal gøre medlemmerne i stand til at træffe beslutning om et højere maksimalt loft på et oplyst grundlag, hvor bestyrelsen begrundes sin indstilling til generalforsamlingen. Væsentlige oplysninger som f.eks. hvor mange ansatte, der vil blive berørt af et højere loft, samt deres arbejdsområder, skal fremgå af anbefalingen, herunder skal medlemmerne også kunne udlede, om et foreslået højere loft vil gælde for alle væsentlige risikotagere, kun for nogle kategorier af væsentlige risikotagere, f.eks. kun for væsentlige risikotagere i nogle afdelinger hos investeringsforeningen, eller eventuelt en væsentlig risikotager. Desuden skal indvirkningen på investeringsforeningens formue indgå i anbefalingen, så medlemmerne har mulighed for at inddrage en eventuel indvirkning på værdien af deres andele i beslutningen.

Medlemmerne skal i medfør af *stk. 1, nr. 3, litra b*, modtage anbefalingen senest samtidig med indkaldelsen til generalforsamlingen. Investeringsforeningen kan benytte de kom-

munikationsmidler, som investeringsforeningen normalt benytter ved indkaldelse til generalforsamling m.v.

Efter forslaget til *stk. 1, nr. 3, litra c*, skal investeringsforeningen senest samtidig med formidling af anbefalingen til medlemmerne, jf. litra b, informere Finanstilsynet om anbefalingen til medlemmerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelsen for indstillingen. Investeringsforeningen skal på anmodning fra Finanstilsynet godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i strid med investeringsforeningens mulighed for at bevare en tilstrækkelig startkapital, jf. § 9, stk. 1, nr. 9.

Investeringsforeningen skal på anmodning fra Finanstilsynet kunne godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i modstrid med investeringsforeningens mulighed for at bevare en tilstrækkelig startkapital som fastsat i § 9, stk. 1, nr. 9, i lov om investeringsforeninger m.v. Finanstilsynet vil i sådanne tilfælde lægge vægt på bestyrelsens drøftelse af forholdene, ligesom Finanstilsynet vil lægge vægt på investeringsforeningens formue.

Efter forslaget til *stk. 1, nr. 3, litra d*, skal beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft tiltrædes af investeringsforeningens generalforsamling med mindst 66 pct. af de afgivne stemmer, forudsat at mindst 50 pct. af de stemmeberettigede andele er repræsenteret på generalforsamlingen. Er mindre end 50 pct. af de stemmeberettigede andele repræsenteret på generalforsamlingen, skal beslutningen tiltrædes af mindst 75 pct. af de afgivne stemmer. En ansat, som er medlem af investeringsforeningen, må ikke deltage i afstemningen herom på generalforsamlingen, hvis den ansatte har en væsentlig interesse i beslutningen, der kan være stridende mod investeringsforeningens interesse.

Majoritetskravet er skærpet i forhold til almindelige beslutninger på generalforsamlingen, som typisk kan tages ved simpelt flertal, jf. f.eks. § 105 i selskabsloven. Hensynet bag det skærpede majoritetskrav er at sikre, at beslutningen tages med opbakning fra en større andel af medlemmerne, således at sandsynligheden for at f.eks. en enkelt eller få storaktionærer på egen hånd kan træffe beslutningen, mindskes. Bestemmelsen har ikke indvirkning på eventuelle stemmebegrænsninger og stemmeloftet.

Bestemmelsen følger princippet i § 86 i selskabsloven vedrørende kapitalejerers inhabilitet. Bestemmelsen er en undtagelse til den generelle regel om, at medlemmerne som udgangspunkt frit kan udøve deres indflydelse på investeringsforeningens generalforsamlinger med henblik på at fremme egne interesser. I visse sammenhænge kan interessekonflikten dog være så væsentlig, at medlemmet anses for inhabil.

Et medlem vil kunne være omfattet af inhabilitetsbestemmelsen, hvis beslutningen om benyttelse af et højere maxi-

malt loft vil gælde for vedkommende. Hvis generalforsamlingen kun skal tage stilling til, om der kan benyttes et højere maksimalt loft for visse ansatte, f.eks. ansatte i en specifik afdeling, og den pågældende arbejder i en anden afdeling, vil beslutningen som udgangspunkt ikke have en væsentlig interesse for den ansatte. Der kan forekomme situationer, hvor den ansatte vurderes at være inhabil, uden at beslutningen vedrører vedkommende selv. Hvis beslutningen om forhøjelse af loftet for variabel løn eksempelvis vedrører et nærtstående familiemedlem til et medlem, må den ansatte anses for at være inhabil i forhold hertil.

Bestyrelsen må foretage en vurdering af, om den ansatte har en så væsentlig interesse i beslutningen, at det kan være i strid med investeringsforeningens interesse. Bestyrelsen må således foretage en konkret vurdering af, om beslutningen vedrører generelle medarbejderrelaterede spørgsmål vedrørende en større gruppe af ansatte, som ikke vil føre til inhabilitet, eller om beslutningen særligt angår den enkelte ansatte eller en mindre gruppe af ansatte, som kan føre til inhabilitet. Det vil være afgørende, om beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft er af så væsentlig betydning for den pågældende, at det må betragtes som tvivlsomt, om den pågældende vil kunne agere uden at lade sig påvirke af sin særlige egeninteresse. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis den pågældende er den eneste, der vil blive omfattet af et højere maksimalt loft. Bestyrelsens vurdering skal fremgå af dens anbefaling til generalforsamlingen.

Hvis bestyrelsen vurderer, at en beslutning særligt angår den enkelte ansatte eller en mindre gruppe af ansatte, som kan føre til inhabilitet, skal bestyrelsen sikre, at dirigenten, inden generalforsamlingen finder sted, får instruktion om, hvilke enkelte ansatte eller medlemmer, der efter bestyrelsens opfattelse vil være afskåret fra at deltage i afstemningen om forhøjelse af loft for variabel løn. Dette ændrer ikke på, at det ifølge principperne om inhabilitet i selskabslovgivningens regler er det enkelte medlem, der selv har ansvaret for at vurdere, om vedkommende er inhabil.

Efter forslaget til *stk. 1, nr. 3, litra e*, skal investeringsforeningen senest 8 dage efter generalforsamlingen informere Finanstilsynet om generalforsamlingens beslutning, herunder om størrelsen på et eventuelt besluttet højere maksimalt loft.

Finanstilsynet skal informeres uanset udfaldet af generalforsamlingens behandling af forslaget, og således eksempelvis også, hvis forslaget om forhøjelse af loftet ikke vedtages.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at med forbehold for investeringsforeningens fondsregler og vedtægter skal en væsentlig del og mindst 50 pct. af en variabel løndel til et medlem af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikopro-

fil, på tidspunktet for beregningen heraf bestå af en balance af andele eller tilsvarende instrumenter i den pågældende investeringsforening, der afspejler de pågældende afdelingers værdi.

Det foreslåede stk. 1, nr. 4, gennemfører artikel 14 b, nr. 1, litra m, i UCITS V-direktivet, hvorefter mindst 50 pct. af en eventuel variabel løn til bestyrelsen, direktionen eller andre væsentlige risikotagere skal bestå af en balance af andele eller tilsvarende instrumenter i den pågældende investeringsforening, der afspejler investeringsforeningens værdi.

Bestemmelsen er begrundet i et ønske om at sikre, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen og de ansatte, som anses for væsentlige risikotagere, har samme økonomiske incitamenter som en langsigtet investor. Såfremt f.eks. et medlem af bestyrelsen i en investeringsforening modtager en variabel løn, hvoraf halvdelen består af eksempelvis andele i en eller flere afdelinger, må det antages, at det er i bestyrelsesmedlemmets interesse, at kursen på andelene i investeringsforeningen stiger.

Ved vurdering af, om der foreligger en balance mellem de nævnte typer af andele og instrumenter, må der tages hensyn til, hvilke typer af andele og instrumenter, det er muligt at benytte ud fra investeringsforeningens struktur og størrelse, samt hvad der afspejler investeringsforeningens værdi, ligesom der må tages hensyn til, at det kan være hensigtsmæssigt at benytte flere forskellige typer af instrumenter for på bedste vis at sikre en langsigtet interesse, herunder set ud fra en proportionalitetsbetragtning i forhold til bl.a. størrelsen af den variable løndel. Efter Finanstilsynets praksis i henhold til de tilsvarende aflønningsregler i lov om finansiel virksomhed kan en balance af instrumenter bestå af et enkelt finansielt produkt, såfremt investeringsforeningen kan give en passende begrundelse herfor.

Hvis en væsentlig risikotager kun er væsentlig risikotager i forhold til én eller nogle af investeringsforeningens afdelinger, og således kun kan påvirke risikoprofilen for én eller en del af investeringsforeningens afdelinger, skal der kun anvendes andele og instrumenter som variabel løn i den eller de afdelinger, som den pågældende er udpeget som væsentlig risikotager i forhold til. Hvis en investeringsforening består af afdeling x, y og z, og medarbejderen kun er væsentlig risikotager i forhold til afdeling x, skal der alene udstedes andele og instrumenter m.v. i afdeling x. Er medarbejderen væsentlig risikotager i forhold til både afdeling x og afdeling y, skal halvdelen af de krævede andele og instrumenter m.v. udstedes i hver af afdelingerne x og y. Andelen af andele og instrumenter m.v. skal således fordeles forholds- mæssigt i de afdelinger, som den pågældende er væsentlig risikotager i forhold til.

Har en ansat i investeringsforeningen kun væsentlig indflydelse på en afdelings risikoprofil (og hermed identificeret som væsentlig risikotager i forhold til denne afdeling), bør investeringsforeningen overveje, om den ansattes økonomiske interesse for den pågældende afdeling er så stor, at den ansattes andele eller instrumenter bør være udstedt i andre afdelinger, som administreres af investeringsforeningen. Dette mindsker risikoen for overdreven risikotagning for så vidt angår den afdeling, hvor den ansatte er væsentlig risikotager.

For så vidt angår instrumenter, der afspejler investeringsforeningernes værdi, må disse instrumenter have en tabsabsorberingskapacitet, der er sammenlignelig med andele baseret på værdien af investeringsforeningen. Hvis der benyttes instrumenter, der baseres på værdiansættelse fra en tredjepart, er det afgørende, at denne tredjepart er uvildig og uafhængig. Hensynet bag dette er at sikre, at modtageren af instrumentet har samme langsigtede interesser som investeringsforeningen i forhold til at sikre værdien af de tildelte instrumenter.

Kravet i stk. 1, nr. 4, skal være opfyldt på beregningstidspunktet for den variable løndel. Beregningstidspunktet er det tidspunkt, hvor opgørelsen af den variable løn, der sker i henhold til de kriterier, der ligger til grund for beregningen af den variable løns størrelse i henhold til aftalen mellem investeringsforeningen og den pågældende modtager (bestyrelses-, direktionsmedlem og væsentlig risikotager), foretages.

Ved fordelingen af den beregnede variable løndel på henholdsvis kontanter og andele og instrumenter m.v. skal værdiansættelsen af de pågældende andele og instrumenter m.v. ske efter anerkendte værdiansættelsesmetoder.

Det foreslåede stk. 1, nr. 4, skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 48 a, stk. 3, hvorefter investeringsforeningen skal sikre sig, at andele og instrumenter m.v., der overdrages til bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere som en del af den variable løn i medfør af det foreslåede § 48 a, stk. 1, nr. 4, ikke må afhændes af disse personer i en passende periode, samt at disse personer ikke må foretage en afdækning af den risiko, der knytter sig til disse andele og instrumenter m.v. Tilsvarende må det antages, at interessen heri udstrækkes over en længere periode, hvis det ikke er muligt for bestyrelsesmedlemmet at afhænde andelene i en passende periode fastsat af investeringsforeningen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at investeringsforeningens udbetaling af mindst 40 pct. af en variabel løndel, ved større beløb mindst 60 pct., skal ske over en periode på mindst 3 år med påbegyndelse 1 år efter beregningstidspunktet, dog for et medlem af bestyrelsen og direktionen mindst 4 år, med en

ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden.

Det foreslåede stk. 1, nr. 5, gennemfører artikel 14 b, nr. 1, litra n, i UCITS V-direktivet.

Ifølge artikel 14 b, stk. 1, litra n, i UCITS V-direktivet skal udskydelsesperioden ydermere fastsættes under hensyntagen til den anbefalede investeringshorisont for investorerne. Dette betyder, at såfremt den anbefalede investeringshorisont er syv år, da skal udskydelsesperioden for så vidt angår variable lønde, der er beregnet på baggrund heraf, tilpasses under hensyntagen hertil. Perioden kan ikke være kortere end mindstekravene i § 48 a, stk. 1, nr. 5. Udskydelsesperioden skal endvidere tilpasses efter arten af de risici, der er forbundet med de pågældende UCITS. Dette betyder, at udskydelsesperiodens længde skal afspejle karakteren af investeringsforeningens investeringspolitik. Jo større risici der er forbundet med investeringspolitikken, jo længere bør udskydelsesperioden være.

Ved større variable lønde foreslås det, at mindst 60 pct. af den variable løn skal udskydes på samme måde. Ved vurderingen af, hvorvidt der er tale om et større beløb, lægges der vægt på praksis efter den tilsvarende bestemmelse i § 77 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede stk. 1, nr. 5, skal forstås således, at udbetalingen af den udskudte del af den variable løn først kan påbegyndes et år efter, at den variable løn er beregnet (beregningstidspunktet). Det betyder, at den del af den beregnede variable løn, der ikke udskydes, kan udbetales i umiddelbar forlængelse af beregningen. Beregningstidspunktet er det tidspunkt, hvor opgørelsen af den variable løn, der sker i henhold til de kriterier, der ligger til grund for beregningen af den variable løns størrelse i henhold til aftalen mellem investeringsforeningen og den pågældende modtager, foretages.

Hensigten bag bestemmelsen er at begrænse muligheden for at opnå en variabel løn på baggrund af en kortsigtet indsats eller investering, der på længere sigt viser sig at være tabsgivende. Med bestemmelsen sikres det, at en variabel løn, der eventuelt baserer sig på kortsigtede resultater, eksempelvis resultater opnået på baggrund af en investering i indtjeningsåret, kan justeres for de risici, der viser sig ved den pågældende investering i de efterfølgende år. Da tidshorisonten for investeringsforeningernes realisering af fortjenester og tab som følge af forskellige typer af aktiviteter varierer, skal der være en tilsvarende mulighed for udskydelse af udbetalingen af en del af den relaterede variable løn til den pågældende modtager, der har været involveret i aktiviteterne. Udskydelse af udbetalingen af som minimum mellem 40 og 60 pct. af den beregnede variable løndel medvirker til at sikre, at investeringsforeningerne får mulighed for at justere for

de langsigtede virkninger, som en given investering medfører.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til stk. 4. Det foreslås i stk. 4, at investeringsforeningen skal sikre sig, at udbetaling af den udskudte del af den variable løn til bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løn, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet.

Med forslaget til stk. 1, nr. 5, fastslås det endvidere, at den del af den variable løn, der skal udskydes, skal udbetales med en ligelig fordeling, eller med en voksende andel i slutningen af perioden, over mindst 3 år for væsentlige risikotagere og mindst 4 år for bestyrelsesmedlemmer og direktionsmedlemmer. Det er muligt for investeringsforeningen at aftale en længere periode med den pågældende modtager. Investeringsforeningen kan eksempelvis vurdere, at de risici, der er knyttet til en væsentlig risikotagers aktiviteter, har en længere tidshorisont end 3 år. Det er ikke muligt at aftale en kortere periode end 3 år for væsentlige risikotagere og 4 år for medlemmer af bestyrelsen og direktionen. Endvidere skal bestemmelsen forstås således, at det er muligt for investeringsforeningen at aftale med modtageren, at der udskydes mere end en tredje- eller fjerdedel om året. Det er således alene et mindstekrav, at fordelingen skal være ligelig over årene.

Bestemmelsen om udskydelse, jf. det foreslåede stk. 1, nr. 5, gælder også for den del af den variable løn, der består af andele og instrumenter m.v., jf. forslaget til stk. 1, nr. 4. I det følgende gennemgås et eksempel på samspillet mellem forslaget til stk. 1, nr. 4 og 5. Eksemplet tager udgangspunkt i, at der i forlængelse af år 0, dvs. beregningsåret, udbetales en fast grundløn inklusive pension på 2.000.000 kr. til en direktør i en investeringsforening. På baggrund af en forudgående aftale med investeringsforeningen udgør direktørens variable løndel 1.000.000 kr. dette år.

Som følge af forslaget til § 48 a, stk. 1, nr. 1, må den variable løndel maksimalt udgøre 50 pct. af den faste grundløn på 2.000.000 kr., når der er tale om et medlem af direktionen. Den beregnede variable løn på 1 mio. kr. overholder derfor grænsen. Ifølge forslaget til § 48 a, stk. 1, nr. 4, skal mindst 50 pct. af den variable løndel – dvs. 500.000 kr. – bestå af en balance af eksempelvis andele. Det følger endvidere af det foreslåede § 48 a, stk. 3, at når disse andele er overdraget til direktionsmedlemmet, må direktionsmedlemmet ikke afhænde disse i en fastsat passende periode.

Der tages i eksemplet udgangspunkt i, at der for direktøren er tale om en større variabel løndel, hvorfor 60 pct. af den variable løndel skal udskydes over en periode på mindst 4 år, og at der udbetales med en ligelig fordeling over årene,

jf. forslaget til § 48 a, stk. 1, nr. 5. Der skal således udskydes mindst 600.000 kr. af de beregnede 1 mio. kr., som fordeles ligeligt over en periode på mindst fire år – dvs. 150.000 kr. pr. år. Det vil sige, at den del af den beregnede variable løn, der ikke skal udskydes i medfør af det foreslåede stk. 1, nr. 4, kan udbetales i forlængelse af beregningen.

Det følger af artikel 14 b, nr. 1, litra m, i UCITS V-direktivet, som gennemføres med det foreslåede § 48, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v., og den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den fi-

Skema 1

Løndel der udbetales	År 0 (beregningsåret)	År 1	År 2	År 3	År 4	I alt
Kontant	200.000	75.000	75.000	75.000	75.000	500.000
Andele	200.000	75.000	75.000	75.000	75.000	500.000
I alt	400.000	150.000	150.000	150.000	150.000	1.000.000

Skema 1 viser, at der i forlængelse af det år, hvor den variable løn beregnes (beregningsåret), udbetales 200.000 kr. kontant og overdrages andele til en værdi af 200.000 kr. til direktøren, svarende til 40 pct. af den samlede variable løn på 1.000.000 kr.

I forhold til antallet af andele, der skal udskydes, skal der tages udgangspunkt i værdien af andelene på beregningstidspunktet (i eksemplet ved beregningen for år 0). Der skal på dette tidspunkt foretages en beregning af, hvor mange andele direktøren ville få overdraget for et beløb svarende til 500.000 kr. i dette år. Der overdrages dog alene andele til en værdi af 200.000 kr. For så vidt angår de andele, der modsvarer de resterende 300.000 kr., og hvis overdragelse skal ske over de fire følgende år, bærer direktøren således risikoen for, at disse andeles værdi ændres hen over udskydelsesperioden.

Både den del af andelene, som overdrages til direktøren i forlængelse af beregningen for år 0 og den del af andelene, der først overdrages til direktøren i år 1-4, skal underlægges en passende tilbageholdelsesperiode, hvor disse ikke kan afhændes af direktøren, jf. den i forslaget til § 48 a, stk. 3, nævnte tilbageholdelsesperiode. Det vil sige, at både den del af andelene, der overdrages efter beregningen i forlængelse af år 0, og den udskudte del af andelene, der først overdrages til direktøren i forlængelse af år 1, herefter skal underlægges en af investeringsforeningen fastsat passende tilbageholdelsesperiode, hvor direktøren ikke kan afhænde disse.

Skema 2

Løndel der udbetales	År 0 (beregningsåret)	År 1	År 2	År 3	År 4	I alt
Kontant	200.000 kr.	75.000 kr.	75.000 kr.	75.000 kr.	75.000 kr.	500.000 kr.

nansielle sektor, at kravet om, at mindst halvdelen af den variable løn skal bestå af en balance af andele og instrumenter m.v., både skal finde anvendelse i forhold til den del af den beregnede variable løn, der udskydes, og den del, der udbetales i forlængelse af beregningen. Det vil sige, at investeringsforeningen ikke kan nøjes med alene at udskyde den kontante del af den variable løn.

De ovenstående krav i lovforslaget kan opfyldes ved udbetaling af den variable løn, der relaterer sig til følgende år:

Tilsvarende gælder for den udskudte del af andelene, som først overdrages til direktøren i forlængelse af år 2, 3 og 4. Det er investeringsforeningen, der vurderer, hvad der skal forstås ved en passende periode i overensstemmelse med det foreslåede § 48 a, stk. 3.

Da der i eksemplet er tale om en direktør, vil alene 12,5 pct. af den faste grundløn inklusive pension (i dette eksempel svarende til 25 pct. af den variable løn, dvs. 250.000 kr.), som følge af forslaget til § 48 a, stk. 2, kunne bestå af aktieoptioner eller tilsvarende instrumenter. Det betyder, at aktieoptioner alene kan udgøre, hvad der svarer til halvdelen af værdien af de i skema 1 ovenfor beregnede andele – i alt 250.000 kr. Som ved andele skal der ved aktieoptioner, der skal udskydes, tages udgangspunkt i værdien på beregningstidspunktet (efter opgørelsen af beregningen i år 0). Der skal på dette tidspunkt foretages en beregning af, hvor mange aktieoptioner direktøren ville få overdraget for et beløb svarende til 250.000 kr. Der overdrages dog alene aktieoptioner svarende til en værdi af 100.000 kr. i forlængelse af beregningsåret. Værdiansættelsen af aktieoptionerne skal ske efter anerkendte værdiansættelsesprincipper. For så vidt angår de aktieoptioner, der modsvarer de resterende 150.000 kr., og hvis overdragelse skal ske over de 4 følgende år, bærer direktøren således risikoen for, at disse aktieoptioners værdi ændres hen over udskydelsesperioden.

De ovenstående krav kan opfyldes ved udbetaling af den variable løn, der relaterer sig til følgende år:

Andele	100.000 kr.	37.500 kr.	37.500 kr.	37.500 kr.	37.500 kr.	250.000 kr.
Aktieoptioner	100.000 kr.	37.500 kr.	37.500 kr.	37.500 kr.	37.500 kr.	250.000 kr.
I alt	400.000 kr.	150.000 kr.	150.000 kr.	150.000 kr.	150.000 kr.	1.000.000 kr.

I forhold til den efterfølgende tilbageholdelsesperiode gælder den tilsvarende bestemmelse i forslaget til § 48 a, stk. 3, hvorefter investeringsforeningen skal fastsætte en passende periode, hvori direktøren ikke kan udnytte eller afhænde de aktieoptioner, der er overdraget til direktøren. Eksempelvis vil de aktieoptioner, som direktøren modtager efter udløbet af år 1, ikke kunne udnyttes eller afhændes før den af investeringsforeningen fastsatte tilbageholdelsesperiode er udløbet.

Kravet om udskydelse af en del af den variable løn i det foreslåede stk. 1, nr. 5, betyder, at den faktiske variable løn, som direktøren får rådighed over i et givent indkomstår, både består af den i året udbetalte del af den beregnede variable løn samt den del af den udskudte variable løn fra tidligere indkomstår, som udbetales i det pågældende år. Det vil sige, at den samlede udbetalte variable løn, der relaterer sig til et givent indkomstår, kan overstige 50 pct. af den faste løn inklusive pension i dette indkomstår, uden at dette vil være i strid med grænsen på 50 pct. i det foreslåede § 48 a, stk. 1, nr. 1.

Forslaget i stk. 1, nr. 5, om udskydelse af en del af den variable løn, skal ses i sammenhæng med kravet i det foreslåede stk. 4 om, at investeringsforeningen i aftalen med modtageren skal sikre sig, at udbetalingen af den udskudte del af den variable løn er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løn, fortsat er opfyldt ved udbetalingen af den udskudte del, at den pågældende har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed, og ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for investeringsforeningen.

Det er således et krav ifølge det foreslåede stk. 4, at investeringsforeningen knytter betingelser til aftalen om den udskudte variable løn, der har en sådan karakter, at der hersker reel usikkerhed om, hvorvidt aftalen bliver gennemført, eksempelvis opfyldelsen af økonomiske mål.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at investeringsforeningen kan undlade at udbetale en variabel løndel helt eller delvist, såfremt udbetaling af den variable løndel ikke giver investeringsforeningen mulighed for at bevare en tilstrækkelig startkapital, jf. § 9, stk. 1, nr. 9, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor.

Investeringsforeningen skal sikre efter stk. 1, nr. 6, således sig, at denne kan undlade at udbetale en variabel løndel helt eller delvist til bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere, såfremt udbetalingen af den variable løn ikke

giver investeringsforeningen mulighed for at bevare en tilstrækkelig startkapital, jf. § 9, stk. 1, nr. 9, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor.

Det foreslåede stk. 1, nr. 6, gennemfører artikel 14 b, nr. 1, litra o, i UCITS V-direktivet, hvorefter variabel løn kun udbetales, hvis den er forsvarlig i lyset af den økonomiske situation for investeringsforeningen som helhed. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at de personer, der på baggrund af bestemmelsen får reduceret deres variable løn helt eller delvist, får udbetalt den resterende del af den variable løn på et senere tidspunkt, såfremt der ikke længere er nærliggende risiko for, at investeringsforeningen ikke overholder kravene til en tilstrækkelig startkapital, jf. § 9, stk. 1, nr. 9, i lov om investeringsforeninger m.v.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 a, stk. 1, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 48 a, stk. 1, er bestyrelsen.

Det foreslåede § 48 a, stk. 1, forpligter investeringsforeningen til at begrænse brugen af variabel løn til direktører, medlemmer af bestyrelsen og andre væsentlige risikotagere i investeringsforeninger. Det er centralt, at investeringsforeningers lønpolitik ikke fører til overdreven risikotagning med henblik på kortsigtede økonomiske gevinster, som samtidig gør foreningen sårbar over for store tab på længere sigt. Formålet med bestemmelsen er således at sikre en forsvarlig aflønning af ledelsen og væsentlige risikotagere. En uforsvarlig lønpolitik kan have alvorlige økonomiske konsekvenser for foreningen, investorerne m.v., hvorfor det foreslås, at overtrædelse af pligterne i § 48 a, stk. 1, kan straffes med bøde.

Dette betyder, at bestyrelsen kan straffes med bøde, såfremt de variable løndele til et medlem af bestyrelsen eller direktionen udgør mere end 50 pct. af henholdsvis honoraret eller den faste grundløn inklusive pension, jf. det foreslåede § 48 a, stk. 1, nr. 1.

Bestyrelsen kan ligeledes straffes med bøde, såfremt de variable løndele til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på investeringsforeningens risikoprofil, overstiger grænserne i § 48 a, stk. 1, nr. 2-3, herunder såfremt kravene til forhøjelse af loftet for den variable løndel i § 48 a, stk. 1, nr. 3, litra a-e, ikke iagttages.

Bestyrelsen kan endvidere straffes med bøde, såfremt en variabel løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på investeringsforeningens risikoprofil, på beregningstidspunktet består af

mindre end 50 pct. af de i § 48 a, stk. 1, nr. 4, anviste instrumenter.

Bestyrelsen kan ydermere straffes med bøde, såfremt 40-60 pct. af bestyrelsens, direktionens og andre væsentlige risikotageres variable løndelev ikke udskydes over en periode på mindst 3-4 år efter det foreslåede § 48 a, stk. 1, nr. 5.

Bestyrelsen kan også straffes med bøde, såfremt investeringsforeningen helt åbenlyst udbetaler variabel løn i strid med § 48 a, stk. 1, nr. 6.

Det foreslås i *stk. 2*, at for et medlem af bestyrelsen og direktionen i investeringsforeningen må optioner vedrørende andele eller lignende instrumenter højst udgøre 12,5 pct. af honoraret eller den faste grundløn inklusive pension på tidspunktet for beregningen heraf.

Artikel 14 b, nr. 1, litra m, i UCITS V-direktivet giver mulighed for, at det enkelte land kan forbyde eller begrænse, at investeringsforeningen anvender visse typer af instrumenter helt eller delvist som variabel løn. Denne mulighed er som følge af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, jf. omtalen heraf i de almindelige bemærkninger pkt. 2.4, med forslaget til stk. 2 anvendt i forhold til bestyrelsen og direktionen. Det foreslås således i *stk. 2*, at optioner vedrørende andele, f.eks. aktieoptioner, eller lignende instrumenter højst må udgøre 12,5 pct. af honoraret eller den faste grundløn inklusive pension til bestyrelsen og direktionen. Grænsen på 12,5 pct. skal ses i forhold til optionernes værdi på tidspunktet for beregningen af den variable løn. Den faktiske værdi af optionerne på udnyttelsestidspunktet vil typisk være væsentligt større eller væsentligt mindre. Bestemmelsen betyder, at i de tilfælde, hvor investeringsforeningen alene ønsker at tildele variabel løn i form af aktieoptioner, kan medlemmer af bestyrelsen og direktionen alene modtage op til 12,5 pct. af den faste løn i variabel løn. Begrænsningen på brugen af optioner til bestyrelsen og direktionen udelukker ikke investeringsforeningen fra at tildele anden form for variabel løn til disse personer, når blot grænsen på 50 pct. i det foreslåede *stk. 1, nr. 4*, overholdes. Ved lignende instrumenter forstås optioner af enhver type, der er knyttet op på andele eller værdien heraf, og andre instrumenter, der i lighed med optioner vedrørende andele kan have en struktur, der kan medføre overdreven risikotagning.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 a, stk. 2, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 48 a, stk. 2, er investeringsforeningens bestyrelse. Den foreslåede § 48 a, stk. 2, begrænser brugen af aktieoptioner og lignende instrumenter som aflønning til direktion og bestyrelse i investeringsforeninger med henblik på at begrænse tildelingen af instrumenter. Investeringsforeningens manglende efterlevelse af bestemmelsen kan medføre, at medlemmer af bestyrelsen og

direktionen får incitament til overdreven risikotagning, som kan have negative økonomiske konsekvenser for en investeringsforening, investorer m.v., Dette betyder, at bestyrelsen kan straffes med bøde, såfremt aktieoptioner til et bestyrelsesmedlem eller et direktionsmedlem udgøre mere end 12,5 pct. af henholdsvis honoraret og den faste grundløn inklusive pension på beregningstidspunktet.

Det foreslås i *stk. 3*, at investeringsforeningen skal sikre sig, at andele og instrumenter m.v., der overdrages til et medlem af bestyrelsen, direktionen eller andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, som en del af den variable løn, som er nævnt i *stk. 1, nr. 4*, ikke må afhændes af disse personer i en passende periode. Investeringsforeningen skal ligeledes sikre sig, at disse personer ikke må foretage en afdækning af den risiko, der knytter sig til disse andele og instrumenter m.v.

Det foreslåede *stk. 3* gennemfører artikel 14 b, nr. 1, litra m og q, i UCITS V-direktivet. Forslaget til *stk. 3* understøtter forslaget i *stk. 1, nr. 4*, om, at mindst halvdelen af den variable løn skal udbetales i andele og instrumenter mv. med det formål at sikre, at bestyrelsen, direktionen og de øvrige væsentlige risikotagere har samme økonomiske incitament som en langsigtet investor. Forpligtelsen til ikke at afhænde andele og instrumenter m.v. i en af investeringsforeningen nærmere fastsat periode samt til i samme periode ikke at foretage risikoafdækning heraf, reguleres i aftalen mellem modtageren og investeringsforeningen.

Investeringsforeningen skal i forhold til det enkelte medlem af bestyrelsen og direktionen og den enkelte væsentlige risikotager vurdere, hvad der må anses for en passende periode. Det hensyn, der skal varetages ved en sådan passende tilbageholdelsesperiode er, at investeringsforeningens mere langsigtede interesser på denne måde tilgodeses. Se endvidere bemærkningerne ovenfor til det foreslåede *stk. 1, nr. 5*, hvor der gennemgås et eksempel på samspillet mellem kravene i de foreslåede *stk. 1, nr. 4* og *5*.

Med kravet om at modtageren ikke må afdække den risiko, der knytter sig til de modtagne andele og instrumenter m.v. menes, at modtageren eksempelvis ikke må indgå en aftale med tredjemand om, at såfremt modtagerens variable løn som følge af instrumenternes fald i værdi bliver mindre end på beregningstidspunktet, vil tredjemand skulle godtgøre den mistede del af den variable løn.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 a, stk. 3, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af § 48 a, stk. 3, er investeringsforeningens bestyrelse og direktion.

Det med lovforslaget foreslåede § 48 a, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v., skal sikre, at bestyrelsen, direktio-

nen og andre væsentlige risikotagere har samme økonomiske incitament som en langsigtet investor, og sikrer derfor, at de omfattede personer ikke kan afhænde de overdragede andele og instrumenter m.v., der er overdraget som en del af en variabel aflønning, i en passende periode efter tildeling. Dette er tillige med til at sikre, at den omfattede personkreds ikke har et incitament til overdreven risikotagen på foreningens vegne.

Dette betyder, at såfremt bestyrelsen og direktionen ikke sikrer, at de ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, ikke afhænder den variable løndel, som er nævnt i stk. 1, nr. 4, i en passende periode i henhold til det foreslåede § 48 a, stk. 3, kan bestyrelsen og direktionen straffes med bøde. Bestyrelsen og direktionen kan også straffes med bøde, såfremt de ikke sikrer, at de ansatte ikke foretager en afdækning af den risiko, som knytter sig til de modtagne aktier, instrumenter m.v., jf. § 48 a, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 4*, at investeringsforeningen skal sikre sig, at udbetaling eller overdragelse af den efter stk. 1, nr. 5, udskudte variable løndel til et medlem af bestyrelsen og direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en afdeling af investeringsforeningens risikoprofil, er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løndel, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet betinget af, at den pågældende har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed, og ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for investeringsforeningen.

Forslaget til stk. 4 gennemfører artikel 14 b, nr. 1, litra o og r, i UCITS V-direktivet. Det følger af heraf, at den udskudte del af den variable løn alene må udbetales eller overdrages, såfremt dette er holdbart set i forhold til investeringsforeningens økonomiske situation som helhed og er begrundet i afdelingens og ansattes resultater, ligesom det angives, at den variable løn normalt bliver betydelig mindre, når der er tale om vigende formue for investeringsforeningen med hensyn til såvel den aktuelle aflønning som nedskæringer i udbetalingen af tidligere optjente beløb. Den ved stk. 4 foreslåede gennemførelse af artikel 14 b, nr. 1, litra o og r, i UCITS V-direktivet, tager, foruden direktivimplementering, højde for den politiske aftale om forsvarlig aflønning i den finansielle sektor, jf. omtalen heraf under de almindelige bemærkninger pkt. 2.4, hvorved det er besluttet, at der skal gælde det samme niveau af aflønningsregler for den finansielle sektor og dermed også for investeringsforeninger.

Forslaget er således formuleret i overensstemmelse med det gældende § 77 a, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed, og indebærer, at en investeringsforening skal sikre sig, at udbetaling eller overdragelse af den udskudte del af den variable løn til bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag

for beregningen af den variable løn, fortsat er opfyldt. Samtidig skal udbetalingen være betinget af, at den pågældende har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed og ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for investeringsforeningen.

For så vidt angår kriteriet om at den pågældende ikke må have deltaget i eller ikke må have været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for investeringsforeningen, kan som eksempel nævnes tab for investeringsforeningen som følge af retssager med baggrund i den pågældendes adfærd, eller tab investeringsforeningen har lidt som følge af uansvarlige investeringer eller lignende, som den pågældende har været medvirkende til at foretage. Det er en konkret vurdering af en investeringsforenings økonomiske forhold, som er afgørende for, om investeringen har lidt betydelige tab. Et tab på 10 pct. i forhold til det benchmark, som afdelingen anvender efter omkostninger, vil som udgangspunkt være betydeligt.

Derudover skal det medgå i vurderingen, om vedkommende har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed. For bestyrelsen og direktionen gælder der ved indtræden allerede krav om godkendelse efter reglerne om egnethed og hæderlighed i § 57, stk. 1-3, i lov om investeringsforeninger m.v., ligesom der må foretages en fornyet vurdering, hvis forholdene efterfølgende ændres. Både for bestyrelse og direktion, der er omfattet af en vurdering efter § 57 i lov om investeringsforeninger m.v., og for væsentlige risikotagere, der ikke er omfattet, vil vurderingen af den pågældendes adfærd i høj grad svare til den vurdering, som foretages efter § 57, stk. 2 og 3, herunder særligt stk. 3, nr. 4, uden at der dog er tale om en egentlig egnetheds- og hæderlighedsvurdering. Det må således vurderes, om den pågældende har udvist eller udviser en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage stillingen på en forsvarlig måde. Dette kan f.eks. være, hvis vedkommende har varetaget egne interesser i stedet for investeringsforeningens interesser, har handlet uden for sine beføjelser, eller har ageret i sager, hvor vedkommende var inhabil. Ansatte der er udpeget som væsentlige risikotagere, vil i vidt omfang udføre opgaver, der er fastlagt i den finansielle regulering, og også varetagelsen af disse lovbestemte opgaver vil indgå i en vurdering af de pågældendes adfærd. Vurderingen efter det foreslåede stk. 4 skal foretages på udbetalingstidspunktet efter udskyldelsesperiodens udløb.

Reduktion eller bortfald af den variable løndel skal ske, hvis blot en af betingelserne i stk. 4 er opfyldt. De anførte betingelser er således ikke kumulative.

I den foreslåede § 190, stk. 1, 2- pkt., foreslås det, at overtrædelse af det foreslåede § 48 a, stk. 4, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 48 a, stk. 4, er bestyrelsen og direktionen.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at vurderingen af den enkelte ansattes, afdelings og investeringsforenings resultater foretages inden for en flerårig ramme, og at vurderingen tager højde for resultaterne set over en længere periode. Bestemmelsen skal således bidrage til at sikre en positiv økonomisk udvikling for foreningen på længere sigt og samtidig begrænse et evt. underskud, eftersom det ikke skal være muligt for et bestyrelsesmedlem, en direktør eller en anden væsentlig risikotager at få udbetalt eller overdraget den udskudte del af den variable løn, såfremt investeringsforeningen har et væsentligt underskud på det tidspunkt, hvor den variable løn skulle være kommet til udbetaling.

Dette betyder, at bestyrelsen og direktionen kan straffes med bøde, såfremt investeringsforeningen udbetaler udskudt variabel løn til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, i strid med begrænsningerne i det foreslåede § 48 a, stk. 4. Dette kan eksempelvis være tilfælde, hvor en investeringsforening har konstateret, at en væsentlig risikotager har påført investeringsforeningen et tab, hvorefter investeringsforeningen ved en fejl eller i ond tro udbetaler variabel løn baseret på den tabsgivende disposition, selvom vedkommende som følge af den tabsgivende disposition ikke længere lever op til passende krav om egnethed og hæderlighed efter § 57 i lov om investeringsforeninger m.v.

Det foreslås i *stk. 5*, at investeringsforeningen skal sikre sig, at bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, som modtager variabel løn, skal tilbagebetale den variable løn helt eller delvist, hvis den variable løn er udbetalt på grundlag af oplysninger om resultater, som kan dokumenteres at være fejlagtige, og hvis modtageren var i ond tro.

Det foreslåede *stk. 5* gennemfører dele af artikel 14 b, nr. 1, litra o, i UCITS V-direktivet om tilbagebetalingskrav. Krav om tilbagebetaling er underlagt de almindelige aftale- og ansættelsesretlige principper. Det betyder, at det er en afgørende forudsætning for, at investeringsforeningen kan kræve tilbagebetaling af allerede udbetalt variabel løn, at modtageren har været i ond tro, eksempelvis i det tilfælde hvor modtageren af den variable løn bevidst har været med til at afgive fejlagtige oplysninger om resultater, der ligger til grund for beregningen af modtagerens variable løn.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af det foreslåede § 48 a, stk. 5, straffes med bøde. Ansvarsubjektet i forhold til overtrædelse af bestemmelsen er investeringsforeningens bestyrelse og direktion.

Dette betyder, at det foreslåede § 48 a, stk. 5, i lov om investeringsforeninger m.v., medfører, at en investeringsforening skal sikre sig, at den har mulighed for, at bestyrelses-

medlemmer, direktører og andre væsentlige risikotagere skal tilbagebetale en variabel løndel, hvis den er udbetalt på grundlag af fejlagtige oplysninger om resultater, og hvis modtageren er i ond tro herom. Derved mindskes risikoen for, at en af de nævnte personer konstruerer fejlagtige oplysninger om foreningens resultater, hvilket ellers kan have alvorlige konsekvenser for driften af en forening. Det foreslås derfor, at såfremt en investeringsforening ikke kan kræve tilbagebetaling af variabel løn efter det foreslåede § 48 a, stk. 5, kan bestyrelsen og direktionen straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 6*, at tildeler investeringsforeningen bestyrelsen, direktionen eller andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, en pensionsydelse, som udgør variabel løn, jf. § 2, stk. 1, nr. 26, skal investeringsforeningen, hvis modtageren forlader investeringsforeningen inden pensionstidspunktet, beholde denne pensionsydelse i form af andele eller instrumenter som nævnt i stk. 1, nr. 4, i 5 år. Stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse på de tilfælde, som er nævnt i 1. pkt. Er modtageren medlem af bestyrelsen eller ansat hos investeringsforeningen ved pensionsalderen, skal investeringsforeningen udbetale den variable del af pensionsydelsen til modtageren i form af de andele eller instrumenter, som er nævnt i stk. 1, nr. 4, uden mulighed for afhændelse eller udnyttelse i en periode på 5 år. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse på de i 3. pkt. nævnte tilfælde.

Det foreslåede *stk. 6* er en gennemførelse af artikel 14 b, nr. 1, litra p, i UCITS V-direktivet, der omhandler de situationer, hvor bestyrelsen, direktionen eller andre væsentlige risikotagere modtager pension efter en ydelsesbaseret ordning, dvs. at den ansatte er lovet en procentandel af månedslønnen, når den pågældende er gået på pension, og hvor denne pension udgør variabel løn, jf. § 2, stk. 1, nr. 26. Der er således ikke tale om pensionsbidragsordninger, dvs. at en procentandel af den ansattes månedsløn indbetales som bidrag til en pensionsordning. Det følger af forslaget til *stk. 6*, 1. pkt., at såfremt bestyrelsen, direktionen eller andre væsentlige risikotagere tildeles en pensionsydelse, som udgør variabel løn, skal investeringsforeningen, hvis modtageren forlader investeringsforeningen inden pensionstidspunktet, beholde denne pensionsydelse i form af instrumenter, som nævnt i forslaget til *stk. 1*, nr. 4, i 5 år. Det er således hele den variable pensionsydelse, som skal udgøre instrumenter. Formålet med denne udskudte betaling er den samme som i forslaget til *stk. 1*, nr. 5, om udskydelse af en del af den variable løn, hvorefter det ønskes sikret, at modtageren af ydelsen ikke har incitament til at foretage kortsigtede unødvendige risikable handlinger, der kan stride imod investeringsforeningens interesser. Det foreslås samtidig, at de foreslåede *stk. 4* og *5* finder tilsvarende anvendelse på udskudte udbetalinger omfattet af det foreslåede *stk. 6*, da der f.eks. kan opstå behov for, at virksomheden kan undlade at udbetale den udskudte pensionsydelse, hvis dette ikke er forsvarligt henset til virksomhedens økonomiske situation.

Derudover foreslås det i stk. 6, 3. pkt., at hvis modtageren er medlem af bestyrelsen eller ansat hos investeringsforeningen ved pensionsalderen, skal investeringsforeningen udbetale den variable del af pensionsydelsen til modtageren i form af de i det foreslåede stk. 1, nr. 4, nævnte instrumenter uden mulighed for afhændelse eller udnyttelse i en periode på 5 år. Da der er tale om en ydelse, der kan sidestilles med variabel løn, foreslås det, at stk. 5 finder tilsvarende anvendelse på denne udbetalte del af pensionsydelsen. Forslaget svarer materielt til § 77 a, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 a, stk. 6, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 48 a, stk. 6, er bestyrelsen og direktionen.

Dette betyder, at det foreslåede § 48 a, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., vedrører situationen, hvor et medlem af bestyrelsen, direktionen eller en anden væsentlig risikotager er blevet tildelt en pensionsydelse, der kan sidestilles med en variabel løndel, og som ikke lever op til kravene i stk. 6.

Formålet er det samme som i de foreslåede § 48, stk. 4 og 5, i lov om investeringsforeninger m.v., og skal begrænse risikoen for udbetaling af pensionsydelser i en situation, hvor foreningen har et væsentligt underskud samt risikoen for, at den pågældende konstruerer fejlagtige oplysninger om resultater, hvilket kan have en negativ økonomisk konsekvens for foreningen mv. Af samme hensyn som nævnt ovenfor vedrørende overtrædelse af § 48 a, stk. 4 og 5, foreslås det, at såfremt investeringsforeningen udbetaler variabel løn i strid med det foreslåede § 48 a, stk. 6, kan bestyrelsen og direktionen straffes med bøde.

Det fremgår af pkt. 10 i præambelen til UCITS V-direktivet, at direktivet ikke berører de rettigheder, der følger af national aftale- og ansættelsesret, ligesom det ikke berører arbejdsmarkedets ret til at indgå og håndhæve kollektive overenskomster i overensstemmelse med nationale love og sædvaner

Det foreslås derfor med stk. 7, at stk. 1-6 alene finder anvendelse på ansættelsesforhold, der ikke er omfattet af kollektive overenskomster. Stk. 1-6 vil omvendt finde anvendelse på bonusordninger og andre aftaler om variabel løn for overenskomstansatte, i det omfang sådanne ordninger ikke følger af overenskomsten.

§ 48 b

Selvadministrerende investeringsforeninger er efter gældende ret ikke forpligtet til at nedsætte et aflønningsudvalg.

Den foreslåede bestemmelse i § 48 b er ny og fastsætter krav om nedsættelse af et aflønningsudvalg.

Forslaget indføres dels på baggrund af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, hvormed der skal gælde ensartede aflønningsregler i den finansielle sektor og dels på baggrund af implementeringen af aflønningsreglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2014/91 af 23. juni 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner (UCITS V). Forslaget svarer til § 77 c i lov om finansiel virksomhed og til § 21 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. med de fornødne tilpasninger til lov om investeringsforeninger m.v.

Det foreslås i *stk. 1*, at en investeringsforening, der har en formue som sammenlagt overstiger 1,25 mia. euro og som samtidig har mere end 50 ansatte, skal nedsætte et aflønningsudvalg.

Bestemmelsen gennemfører artikel 14 b, nr. 4, i UCITS V-direktivet.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 b, stk. 1, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 48 b, stk. 1, er bestyrelsen. Bestyrelsen kan således straffes med bøde, hvis ikke der nedsættes efter aflønningsudvalg, når investeringsforeningen har en formue, som sammenlagt overstiger 1,25 mia. euro, og samtidig har mere end 50 ansatte.

Da aflønningsudvalget skal bidrage til at øge effektiviteten og højne kvaliteten af arbejdet i bestyrelsen ved at medvirke til forberedelse af det materiale, der skal ligge til grund for beslutninger i bestyrelsen er der tale om en central bestemmelse.

Etableringen af aflønningsudvalget har til formål at sikre, at der sker en fyldestgørende forberedelse af spørgsmål om aflønning forud for behandlingen i bestyrelsen, således at beslutninger træffes på det bedst mulige grundlag. Beslutningsgrundlaget for behandling af spørgsmål om aflønning har stor betydning for beslutningsprocessen og i forlængelse heraf virksomhedens risikostyring. Det foreslås derfor at overtrædelse af § 48 b, stk. 1, kan straffes med bøde. Hvor eksempelvis en investeringsforening omfattet af den foreslåede bestemmelse helt undlader at nedsætte et aflønningsudvalg, vil bestyrelsen kunne straffes med bøde.

Efter det foreslåede *stk. 2*, skal formanden og medlemmerne af aflønningsudvalget være medlem af bestyrelsen i den in-

vesteringsforening, som nedsætter aflønningsudvalget. Aflønningsudvalget skal sammensættes således, at medlemmerne har den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge investeringsforeningens lønpolitik og praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter, navnlig for så vidt angår tilpasning af investeringsforeningens aflønningsstruktur til investeringsforeningens risikoprofil og forvaltning af kapital og likviditet, og er i stand til at foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af, om investeringsforeningens aflønning, herunder lønpolitik og tilhørende forretningsgange, er i overensstemmelse med stk. 1.

Aflønningsudvalget skal efter forslaget sammensættes således, at medlemmerne er i stand til at foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af, om investeringsforeningens aflønning, herunder lønpolitik og forretningsgange, er i overensstemmelse med det foreslåede § 48 a, stk. 1. Der er ikke i forslaget krav om, at udvalget skal have et vist antal medlemmer, da dette må afgøres ud fra investeringsforeningens konkrete behov.

Efter forslaget skal formanden og medlemmerne af aflønningsudvalget endvidere have den fornødne viden, kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge virksomhedens lønpolitik og praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter. Ved nedsættelse af aflønningsudvalget skal det således sikres, at de bestyrelsesmedlemmer, som bliver medlem af aflønningsudvalget, samlet set har den viden og de kompetencer, som er nødvendige navnlig i forhold til tilpasning af investeringsforeningens aflønningsstruktur til dennes risikoprofil og forvaltning af kapital og likviditet.

Den viden og de kvalifikationer, som medlemmerne af aflønningsudvalget som minimum skal besidde, indebærer f.eks., at de skal være i stand til at udfordre bestyrelsen og direktionen i investeringsforeningen om investeringsforeningens lønpolitik og aflønning af bestyrelsen og ansatte, herunder stille relevante spørgsmål og forholde sig kritisk til svarene. Jo mere kompleks en investeringsforening er, jo større krav stilles til medlemmernes viden og kvalifikationer om aflønning. Hvis en investeringsforening aflønner sine væsentlige risikotagere med variabel løn, bør et medlem af aflønningsudvalget som udgangspunkt have en viden om og kompetencer til at kunne forstå de anvendte incitamentsprogrammer.

Det følger af Kommissionens henstilling 2009/384/EF af 30. april 2009 om aflønningspolitik i Finanssektoren pkt. 6.4, at medlemmer af aflønningsudvalget bør besidde den sagkundskab og uafhængighed, der gør dem i stand til at foretage en uafhængig vurdering af lønpolitikens formålstjenlighed, herunder af lønpolitikens betydning for risici og risikostyring.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 b, stk. 2, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 48 b, stk. 2, er bestyrelsen.

Dette betyder, at formanden og medlemmerne af aflønningsudvalget skal være medlemmer af bestyrelsen i den pågældende forening. Årsagen hertil er, at personer som ikke har medlem af bestyrelsen i den pågældende forening, ikke har de nødvendige forudsætninger for på kvalificeret vis at deltage i aflønningsudvalgets arbejde, da de ikke har det fornødne kendskab til foreningens forhold og forretningsmodel. Det foreslås derfor, at overtrædelse af § 48 b, stk. 2, kan straffes med bøde. Da det i praksis er investeringsforeningens bestyrelse, der er ansvarlig for nedsættelse af udvalget, vil det som udgangspunkt være bestyrelsen, som vil kunne ifalde bødestraf.

Det foreslås i *stk. 3*, at aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på investeringsforeningens risikostyring, og i den forbindelse forestå opgaverne i nr. 1-6. Ud over vurderingen af om investeringsforeningens aflønning m.v. overholder reglerne i denne lov, har aflønningsudvalget også til opgave at overvåge effektiviteten af investeringsforeningens tiltag på lønområdet og sammenhængen til foreningens risikostyring.

Med forslaget fastlægges de opgaver, som aflønningsudvalget har ansvaret for at varetage efter den foreslåede § 48 b, stk. 3, som affattet ved dette lovforslags § 2, nr. 18. Det er opgaver, der skal bidrage til at sikre, at bestyrelsen kan få et samlet overblik over investeringsforeningens faktiske aflønningsstruktur, og som derved skal sikre, at bestyrelsen er bevidst om de risici, der er forbundet hermed. Det skal understreges, at det fortsat er den samlede bestyrelse, der har ansvaret for investeringsforeningens aflønningspolitik og praksis, men udvalgets arbejde er et vigtigt led i det forberedende arbejde. Forslaget er med hjemmel i den politiske aftale om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor af 31. august 2010 en videreførelse af § 77 c, stk. 4, som videreføres ved nyaffatningen i dette lovforslags § 1, nr. 28.

Det er væsentligt, at bestyrelsen har fokus på investeringsforeningens lønpolitik og praksis både i forhold til den aktuelle situation, men også i forhold til fremtidige beslutninger for investeringsforeningen. Aflønningsudvalget skal derfor danne sig et samlet billede af de risici, som knytter sig til investeringsforeningens aflønningspolitik og praksis, hvilket fastslås med den foreslåede bestemmelses stk. 3, nr. 1-6.

Det er aflønningsudvalgets opgave at forestå det forberedende arbejde i forhold til bestyrelsens beslutninger vedrørende

aflønning, herunder om lønpolitikken og andre beslutninger herom.

Aflønningsudvalgets forberedende arbejde bør bestå af en vurdering af, om investeringsforeningens aflønning overholder reglerne om aflønning i lov om investeringsforeninger m.v. og bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og investeringsforeninger, som forventes udstedt i medfør af det foreslåede § 77 h. Endvidere bør det forberedende arbejde bestå af at overvåge effektiviteten af investeringsforeningens tiltag på lønområdet set i forhold til virksomhedens risikostyring.

Aflønningsudvalget bør i forbindelse med sine opgaver efter stk. 3, nr. 1-6, have adgang til alle data og informationer i forhold til bestyrelsens beslutningsproces for så vidt angår udformning, implementering, kontrol og revision af investeringsforeningens aflønningspolitik og praksis. Aflønningsudvalget bør ligeledes have tilstrækkelige økonomiske ressourcer og uhindret adgang til alle oplysninger og data fra de uafhængige kontrolfunktioner samt risikostyringsfunktionen til at udføre sine arbejdsopgaver. Aflønningsudvalget bør endvidere samarbejde med andre bestyrelsesudvalg, f.eks. nominerings-, risiko- og revisionsudvalget, såfremt deres aktiviteter kan have en betydning for udformningen og efterlevelsen af investeringsforeningens lønpolitik og praksis.

Det foreslås i *nr. 1*, at udvalget skal rådgive bestyrelsen om udformningen af investeringsforeningens lønpolitik. I rådgivningen skal udvalget iagttage kravene til lønpolitikken efter det foreslåede § 48 c, stk. 1.

Aflønningsudvalget skal efter den foreslåede bestemmelse nr. 1 ligeledes bistå bestyrelsen med at påse, at investeringsforeningen i praksis overholder sin lønpolitik. Til brug herfor skal aflønningsudvalget have de fornødne ressourcer, som beskrevet i de indledende bemærkninger til det foreslåede § 48 b, stk. 3, 1. pkt.

Det er vigtigt, at investeringsforeningens lønpolitik er i overensstemmelse med den faktiske situation, som investeringsforeningen befinder sig i, og aflønningsudvalget skal efter den foreslåede bestemmelse nr. 1 også vurdere, om investeringsforeningens lønpolitik er passende og opdateret på baggrund heraf, og i det omfang, at det er nødvendigt, komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken. Eksempelvis i tilfælde, hvor investeringsforeningens lønpolitik ikke giver mulighed for tildeling af variabel løn til direktionen, og hvor investeringsforeningen ønsker at tildele variabel løn til direktionen, skal udvalget således foreslå, at lønpolitikken opdateres, så den giver mulighed herfor. Opdateres lønpolitikken, skal udvalget endvidere påse, at bestyrelsen fore-

lægger den opdaterede lønpolitik for generalforsamlingen til godkendelse.

Det foreslås i *nr. 2*, at udvalget skal sikre, at oplysningerne om investeringsforeningens lønpolitik og praksis, som forelægges for investeringsforeningens generalforsamling til orientering og godkendelse, er tilstrækkelige.

Oplysningerne i *nr. 2* er tilstrækkelige, når de giver et retvisende billede af investeringsforeningens aflønningspraksis. Det vil sige, at oplysningerne skal beskrive den faktiske aflønning i investeringsforeningen.

Dette kan både være oplysninger, som forelægges skriftligt for generalforsamlingen, eksempelvis investeringsforeningens lønpolitik, lønnoter til årsrapporten samt aflønningsrapporter, som oplysninger, der forelægges mundtligt for generalforsamlingen, som eksempelvis indgår i formandens beretning. Efter *nr. 2* skal udvalget ligeledes sikre, at oplysningerne, som forelægges for generalforsamlingen efter § 48 a, stk. 1, *nr. 3*, litra a-b, er tilstrækkelige til, at generalforsamlingen kan tage en velinformeret beslutning.

Det foreslås i *nr. 3*, at udvalget i forhold til investeringsforeningens overordnede aflønningsstruktur skal vurdere, om investeringsforeningens interne processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for investeringsforeningens risici, navnlig risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet. Udvalget skal i denne forbindelse inddrage relevante afdelinger og forretningsenheder og i øvrigt have de fornødne ressourcer til rådighed, som beskrevet indledningsvis i bemærkningerne til forslaget.

Investeringsforeningens interne processer og systemer er tilstrækkelige, når investeringsforeningens oplysninger om bestyrelsens og de øvrige ansattes aflønning kan konfigureres korrekt, herunder skal relevante personer i investeringsforeningen kunne indsamle data fra investeringsforeningens systemer til brug for f.eks. indberetning af kvantitative data til Finanstilsynet og offentliggørelse af kvalitative og kvantitative data om aflønning i medfør af bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og investeringsforeninger, som forventes udstedt i medfør af hjemlen i det foreslåede § 48 d. Investeringsforeningens interne processer er tilstrækkelige, når de bidrager til at sikre, at investeringsforeningens lønpolitik og praksis understøtter en sund og effektiv risikostyring i investeringsforeningen.

Udvalget skal endvidere sikre, at investeringsforeningens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring, herunder sikre, at disse er i overensstemmelse med foreningens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser efter den fore-

slåede bestemmelse nr. 3. Kravet om, at lønpolitikken skal være i overensstemmelse med og fremme en sund og effektiv risikostyring medfører, at investeringsforeningen skal fastlægge rammerne for investeringsforeningens faktiske aflønning, herunder fastlægge om investeringsforeningen vil anvende variabel løn. Investeringsforeningens aflønningsordninger og -strukturer bør være i overensstemmelse med foreningens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser. Udvalget bør vurdere, om foreningen har omsat lovgivningens krav til aflønning til en lønpolitik, der fastlægger rammerne for aflønning af foreningens ansatte set i forhold til foreningens forretningsmodel og -strategi samt de risici, der er forbundet hermed. Udvalget bør endvidere vurdere, om der er elementer i investeringsforeningens lønpolitik og praksis, der kan stride mod risikostyringshensyn. Det er vigtigt, at udvalget i denne forbindelse har de fornødne ressourcer til rådighed, som er nærmere beskrevet indledningsvis i bemærkningerne til forslaget.

Det foreslås i *nr. 4*, at udvalget skal vurdere investeringsforeningens og afdelingernes samlede resultater og sikre, at direktionen har evalueret, om de resultatkrITERIER, der har dannet grundlag for beregningen af variabel løn til investeringsforeningens andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet, jf. den foreslåede § 48 a, stk. 4.

Efter nr. 4 skal udvalget gennemgå investeringsforeningens og afdelingernes samlede årlige resultater på et overordnet niveau. Forslaget stiller ikke krav om, at udvalget gennemgår resultatkrITERIER m.v. helt ned i detaljen.

Det foreslås i *nr. 5*, at aflønningsudvalget skal kontrollere udvalgte evalueringer foretaget af direktionen, jf. nr. 4, for at teste, om betingelserne i § 48 a, stk. 4, er opfyldt.

Efter nr. 5 skal udvalget ligeledes sikre, at direktionen har lavet evalueringer (i praksis benævnt ”backtesting”) af variabel løn til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, jf. den foreslåede § 48 a, stk. 4. Udvalget skal således kontrollere, at direktionen har lavet evalueringerne efter den foreslåede § 48 a, stk. 4. Udvalget skal endvidere lave en stikprøvekontrol af udvalgte evalueringer foretaget af direktionen for at sikre, at dette er sket korrekt. Stikprøvekontrollen bør efter en konkret vurdering tage udgangspunkt i de evalueringer, som har medført de største nedjusteringer eller uregelmæssigheder i forhold til den på beregningstidspunktet beregnede variable løndel.

Det foreslås i *nr. 6*, at aflønningsudvalget skal sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner, f.eks. compliance-funktionen, inddrages i det omfang, det er nødvendigt for, at udvalget kan udføre sine opgaver efter de

foreslåede stk. 3, nr. 1-5. I det omfang at det er nødvendigt, bør udvalget ligeledes søge ekstern rådgivning, som eksempelvis har erfaring med aflønningsreglerne for den finansielle sektor. Efter forslaget indledende bemærkninger bør aflønningsudvalget have tilstrækkelige økonomiske ressourcer til at løse sine arbejdsopgaver, herunder til ekstern rådgivning, såfremt dette er nødvendigt.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 a, stk. 3, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 48 b, stk. 3, er bestyrelsen.

Hvis eksempelvis aflønningsudvalget undlader at udføre en væsentlig del af udvalgets opgaver, som er pålagt udvalget i medfør af stk. 3, nr. 1-6, og som er relevante for investeringsforeningen, vil bestyrelsen kunne straffes med bøde.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at aflønningsudvalget bistår bestyrelsen med at sikre, at investeringsforeningens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring og således ikke medvirker til overdreven risikoadfærd. Hvis der ikke er en sund og effektiv risikostyring i investeringsforeningen, vil dette kunne medføre store tab for investeringsforeningen, hvilket er baggrunden for, at bestemmelsen foreslås strafbelagt.

Det foreslås i *stk. 4*, at udvalget i forbindelse med sit arbejde skal varetage investeringsforeningens langsigtede interesser, ligesom udvalget skal varetage medlemmernes interesser samt offentlighedens interesse. Bestyrelsen kan beslutte, at udvalget skal have andre opgaver inden for aflønningsområdet.

Udvalget skal i forbindelse med sit arbejde fokusere på investeringsforeningens langsigtede interesser. Det vil sige, at aflønningsudvalget skal overveje, hvilke konsekvenser investeringsforeningens aflønning kan medføre på længere sigt. Hvad der skal forstås ved ”langsigtet” afhænger af en konkret vurdering i forhold til f.eks. den pågældende investeringsforening, dennes forretningsmodel og dennes lønpolitik.

Andre opgaver kan f.eks. være i forhold til inddragelse af eksterne konsulenter i forbindelse med håndtering af en konkret sag om aflønning i investeringsforeningen eller i forbindelse med udarbejdelse af investeringsforeningens lønpolitik, bonusprogrammer m.v. Direktionen bør her overveje, om det er nødvendigt, at udvalget orienteres herom med henblik på at kontrollere, om konsulenterne har den nødvendige ekspertise om aflønning inden for den finansielle sektor.

I det omfang, at det er relevant kan udvalget f.eks. også komme med anbefalinger til bestyrelsen om størrelsen på samt sammensætningen af kontrolfunktioners aflønning. En sådan anbefaling kan være baseret på markedsstandarder for medarbejderne. Anbefalingerne skal iagttage krav til aflønning af ansatte i særlige funktioner i det omfang, at dette er relevant, herunder i det omfang sådanne krav fremgår af den bekendtgørelse om investeringsforeningers aflønning, som forventes udstedt i medfør af den foreslåede § 48 d, jf. lovforslagets § 2, nr. 18.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 b, stk. 4, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 48 b, stk. 4, er bestyrelsen.

Dette betyder, at bestyrelsen kan straffes med bøde, såfremt aflønningsudvalget helt åbenlyst handler i strid med investeringsforeningens-, medlemmernes- og investorenes interesser efter § 48 b, stk. 4.

Formålet med bestemmelsen er, at aflønningsudvalget i forbindelse med sit arbejde varetager investeringsforeningens langsigtede interesser, medlemmernes samt offentlighedens interesse, idet dette er investeringsforeningens hovedinteresser og således af afgørende betydning for investeringsforeningens kernevirkosomhed. Hvis interessenternes interesser ikke varetages, vil dette således kunne medføre betydelige tab for investeringsforeningen, hvilket er baggrunden for, at bestemmelsen foreslås strafbelagt.

§ 48 c

Selvadministrerende investeringsforeninger er efter gældende ret ikke omfattet af regler om aflønning.

Den foreslåede bestemmelse i § 48 c er ny og fastsætter krav om en skriftlig lønpolitik for investeringsforeninger, krav om generalforsamlingens godkendelse af lønpolitikken, krav til formandens beretning om redegørelse for investeringsforeningens aflønning for generalforsamlingen og krav om offentliggørelse af bestyrelsens og direktionens individuelle lønninger i årsrapporten.

Forslaget indføres dels på baggrund af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, hvormed der skal gælde ensartede aflønningsregler i den finansielle sektor og dels på baggrund af implementeringen af aflønningsreglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juni 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner (UCITS V). Forslaget svarer til § 77 d i lov om finansiel virksomhed

og til § 22 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. med de fornødne tilpasninger til lov om investeringsforeninger m.v.

Efter forslaget til *stk. 1*, skal en investeringsforening have en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

En lønpolitik er en ramme for investeringsforeningens aflønning af sine ansatte. Lønpolitikken skal være tilpasset investeringsforeningens forhold og understøtte investeringsforeningens risikostyring. Investeringsforeningens aflønningsstruktur må ikke stride mod investeringsforeningens risikoprofil. En lønpolitik bør beskrive, hvilke overordnede mål investeringsforeningen ønsker at opnå med sin aflønningsstruktur. Investeringsforeningen bør i forbindelse med fastlæggelsen af lønpolitikken overveje, om investeringsforeningens aflønningsstruktur i praksis kan give anledning til uhensigtsmæssige incitamentsstrukturer.

En lønpolitik skal være i overensstemmelse med en sund og effektiv risikostyring og iagttage aflønningsreglerne i §§ 48 a-48 c, som affattet ved dette lovforslags § 2, nr. 18, i det omfang det er relevant. En lønpolitik skal tage afsæt i investeringsforeningens størrelse, organisation samt omfanget og kompleksiteten af investeringsforeningens aktiviteter. Ved vurdering af investeringsforeningens størrelse kan der bl.a. lægges vægt på værdien af investeringsforeningens aktiver og passiver samt antallet af ansatte. Ved vurdering af investeringsforeningens organisation kan der bl.a. lægges vægt på investeringsforeningens organisering af passende risikostyringsfunktioner. Ved vurdering af omfanget og kompleksiteten af investeringsforeningens aktiviteter kan der bl.a. lægges vægt på typen af virksomhed samt kompleksiteten og karakteren af investeringsforeningens forretningsmodel, produkter, distributionskanaler og kontrakter samt underliggende aktiver og passiver.

En lønpolitik skal være i overensstemmelse med investeringsforeningens fondsregler, vedtægter, forretningsmodel og risikoprofil, værdier, langsigtede interesser, organisatoriske struktur samt iagttage forbruger- og investorbeskyttelse. En lønpolitik må ikke tilskynde til overdreven risikotagning og bør indeholde foranstaltninger til at undgå interessekonflikter. En lønpolitik bør angive fremgangsmåden for udpegning af væsentlige risikotagere.

En lønpolitik skal omfatte bestyrelsen og alle ansatte i investeringsforeningen og fastlægge rammerne for deres aflønning, navnlig aflønning af direktionen, andre væsentlige risikotagere og andre personer, der handler på investeringsforeningens vegne. Hvilke ansatte der vurderes at være væsentlige risikotagere afgøres af investeringsforeningens bestyrelse. For nærmere om afgrænsningen af hvornår en ansat skal udpeges som væsentlig risikotager henvises til bemærkning

gerne til den foreslåede § 48 d, som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 18. En lønpolitik bør endvidere fastlægge rammerne for personer, som handler på investeringsforeningens vegne, eksempelvis tilknyttede agenter, således at betaling af disse personer ikke tilskynder til uforholdsmæssig risikotagning eller uhensigtsmæssigt salg af produkter. Hvor relevant bør en lønpolitik endvidere tage højde for personsammenfald mellem investeringsforeningens hovedaktionærer samt ansatte og adressere potentielle interessekonflikter i denne henseende. En lønpolitik skal ligeledes sikre, at der ikke opstår væsentlige interessekonflikter for ansatte i kontrolfunktioner.

En lønpolitik skal indeholde retningslinjer for fast og variabel løn, retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser samt retningslinjer for investeringsforeningens pensionspolitik.

Da der gælder særlige begrænsninger for brugen af variabel løn til bestyrelse, direktion og andre væsentlige risikotagere, er det naturligt, at en lønpolitik særligt fokuserer på aflønningen af denne personkreds, uanset at den gælder for alle ansatte. Investeringsforeningens lønpolitik bør angive, hvilke former for variabel løn, f.eks. resultatkontrakter, nyansettelsesgodtgørelser, fastholdelsesbonusser m.v., der kan tildeles, herunder tage stilling til de begrænsninger for brugen af variabel løn, som følger af det foreslåede § 48 a. En lønpolitik skal eksempelvis fastlægge loftet for variabel løn for bestyrelsen, direktionen samt virksomhedens andre væsentlige risikotagere, hvis investeringsforeningen anvender variabel løn. Loftets størrelse kan variere for bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere, så længe disse er fastsat inden for rammerne af § 48 a, stk. 1, nr. 1-3, som affattet ved dette lovforslags § 2, nr. 18. Bestyrelsen kan med generalforsamlingens godkendelse eksempelvis fastsætte et loft, som er lavere end det, der følger af § 48 a, stk. 1, nr. 1-3, jf. dette lovforslags § 2, nr. 18. Såfremt investeringsforeningen tildeler variabel løn til bestyrelsen, direktionen eller andre væsentlige risikotagere, skal lønpolitikken sikre en passende balance mellem den faste og den variable løndel. Den passende balance kan variere afhængig af modtagerens funktion og investeringsforeningens forhold i øvrigt. Anvender investeringsforeningen instrumenter som variabel løn, bør en lønpolitik oplyse, hvilke former for instrumenter, en investeringsforening kan tildele, eksempelvis andele eller tilsvarende instrumenter. Såfremt en virksomhed anvender eller gerne vil have mulighed for at anvende nyansettelsesgodtgørelser, som per definition er variabel løn, bør den maksimale størrelse heraf fremgå af lønpolitikken.

Retningslinjer i en lønpolitik om fratrædelsesgodtgørelser skal fastlægge et maksimalt beløb, som kan tildeles i fratrædelsesgodtgørelse, og retningslinjerne bør også overordnet fastlægge kriterierne for tildeling af fratrædelsesgodtgørelse. Et kriterium for tildeling af fratrædelsesgodtgørelse kan eksempelvis være opsigelse fra investeringsforeningens side.

En lønpolitik skal indeholde de overordnede mål for investeringsforeningens, forretningsenhedernes og de ansattes resultater og de overordnede metoder for måling af resultaterne samt de overordnede resultatkrævier. Investeringsforeningens lønpolitik bør skelne mellem de forskellige forretningsenheder, ledelsesfunktioner samt kontrolfunktioner for så vidt angår variabel aflønning og de overordnede resultatkrævier.

En lønpolitik skal sikre, at der ved beslutninger om tildeling af variabel løn tages højde for de risici, som er forbundet med de resultatkrav, der kan udløse en variabel løn. Resultatkravene skal afspejle både de ansattes, forretningsenhedernes og investeringsforeningens samlede resultater.

En lønpolitik skal afspejle, om der er forskel på muligheden for at optjene variabel løn mellem de forskellige forretningsenheder, herunder hvilke risici der er forbundet hermed i de forskellige forretningsenheder samt hvordan dette afspejles i muligheden for variabel løn. Det skal således være muligt at udlede af investeringsforeningens lønpolitik om, og hvordan investeringsforeningen anvender variabel løn, herunder hvilke overordnede kriterier der gælder for, at en ansat kan få tildelt variabel løn. Investeringsforeningen kan have fastsat kriterier som eksempelvis omkostningsudviklingen i investeringsforeningen, kundetilfredshed og investeringsforeningens resultat før skat.

Såfremt en investeringsforening, som er et aktieselskab, navnlig hvis det er børsnoteret, kræver, at bestyrelse, direktion og andre væsentlige risikotagere skal være i besiddelse af et af investeringsforeningen nærmere fastsat antal andele for herved at tilpasse bestyrelsen og de ansattes incitamenter med investeringsforeningens langsigtede interesser, skal dette fremgå af en lønpolitik, herunder er krav til antallet og beløbet specificeret i politikken.

Hvis det er relevant, skal en lønpolitik endvidere indeholde investeringsforeningens krav til udskydelse af variable løndele samt begrundelse for hvordan udskydelsesperioden er tilpasset til investeringsforeningens risikoprofil, og en lønpolitik indeholder ligeledes en beskrivelse af, hvordan investeringsforeningen forholder sig til kravene om forudgående og efterfølgende risikjustering af tildeling og udbetaling af variabel løn. I praksis medfører en effektiv lønpolitik, at variable løndele kan nedjusteres som følge af forudgående eller efterfølgende risikjusteringer. Eksempelvis kan det fremgå af en lønpolitik, at variable løndele nedjusteres på udbetalingstidspunktet som følge af at investeringsforeningens økonomiske situation er væsentligt forringet siden tildelingstidspunktet. En lønpolitik anfører således, hvordan variable løndele justeres i forhold til ændringer i resultater for de enkelte ansatte, afdelingerne samt investeringsforeningen. Endvidere kan det eksempelvis fremgå af lønpolitikken, at variable løndele kan nedjusteres eller kræves tilbagebetalt som følge af, at modtageren har været i ond tro.

En investeringsforening skal have en lønpolitik uanset om dennes aflønningsmodel udelukkende er baseret på fast løn, og uanset om investeringsforeningen udbetaler løn i det hele taget. Da bør dette fremgå af lønpolitikken. Anvender investeringsforeningen alene variabel løn i ekstraordinære tilfælde, eksempelvis i tilfælde af at ansatte har ydet en ekstraordinær indsats, skal det fremgå af lønpolitikken, at investeringsforeningen anvender variabel løn, herunder hvilke former for variabel løn investeringsforeningen anvender i sådanne tilfælde samt kriterierne for tildeling af løndelen.

Har investeringsforeningen nedsat et aflønningsudvalg, bør dette fremgå af lønpolitikken.

Lønpolitikken skal tage højde for investeringspolitikken i de afdelinger, som investeringsforeningen forvalter, herunder sikre, at lønpolitikken tager højde for at de risici, som investeringsforeningen påtager sig, er i overensstemmelse med afdelingernes risici.

Bestemmelsen vil blive suppleret med mere detaljerede regler, som fastsættes i bekendtgørelsesform, jf. den foreslåede § 48 d i lov om investeringsforeninger m.v.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 c, stk. 1, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 48 c, stk. 1, er bestyrelsen.

Hvis eksempelvis bestyrelsen helt undlader at udarbejde en lønpolitik eller har en lønpolitik, der åbenlyst er i strid med aflønningsreglerne, f.eks. at lønpolitikken fastsætter et loft for variabel løn, som overstiger lofterne i det foreslåede § 48 a, stk. 1, nr. 1-3, eller f.eks. fastsætter et loft for tildeling af aktieoptioner til bestyrelsen og direktionen, som overstiger begrænsningen i det foreslåede § 48 c, stk. 2, vil bestyrelsen kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 2*, at generalforsamlingen i investeringsforeningen skal godkende investeringsforeningens lønpolitik, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn og retningslinjer for tildeling af fratrædelsesgodtgørelser.

Det foreslåede krav om godkendelse af lønpolitikken følger af den politiske aftale om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, hvori det er besluttet, at der skal være en forsvarlig aflønningspolitik, som også sikrer medlemmernes indflydelse på investeringsforeningens lønpolitik. Se i øvrigt omtalen af den politiske aftale under de almindelige bemærkninger pkt. 2.4. Investeringsforeningens lønpolitik skal godkendes af generalforsamlingen, uanset om investeringsforeningen benytter variabel aflønning eller ej, idet en beslutning om ikke at benytte variabel aflønning ligeledes udgør en lønpolitik, som medlemmerne skal tage stilling til.

Hvis generalforsamlingen ikke godkender lønpolitikken, skal bestyrelsen udarbejde en ny lønpolitik, der tager højde for generalforsamlingens bemærkninger, og som igen skal forelægges til godkendelse for generalforsamlingen. Hvis lønpolitikken senere ændres, skal den reviderede lønpolitik godkendes på ny af investeringsforeningens generalforsamling. De ændrede dele af lønpolitikken vil først kunne benyttes for aftaler om variabel løn for bestyrelsen og direktionen, når den reviderede lønpolitik er godkendt af investeringsforeningens generalforsamling. For væsentlige risikotagere kan ændrede dele af en revideret lønpolitik benyttes, når den reviderede lønpolitik er godkendt af bestyrelsen. Den reviderede lønpolitik, for så vidt angår de væsentlige risikotageres forhold, godkendes så af investeringsforeningens generalforsamling ved førstkommande lejlighed.

Lønpolitikken skal altid være i overensstemmelse med og fremme en sund og effektiv risikostyring, jf. § 48 c, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 18. Da lønpolitikken ikke skal vedrøre ansættelsesforhold, der er omfattet af kollektive overenskomster, med mindre der er tale om bonusordninger m.v. for overenskomstansatte, som ikke er fastsat i overenskomsten, betyder det også, at generalforsamlingen m.v. ikke vil skulle godkende variable lønforhold, der reguleres af den kollektive overenskomst.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 c, stk. 2, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 48 c, stk. 2, er bestyrelsen. Dette betyder, at såfremt bestyrelsen ikke har forelagt lønpolitikken for virksomhedens øverste organ til godkendelse, kan bestyrelsen straffes med bøde for overtrædelse af § 48 c, stk. 2.

Det foreslåede § 48 c, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v. har til formål at sikre medlemmernes indflydelse på investeringsforeningens lønpolitik. Investeringsforeningens øverste organ, generalforsamlingen, skal således have godkendt ændrede dele af lønpolitikken, før disse kan benyttes for aftaler om variabel løn for bestyrelse og direktion. Da bestyrelsen i modsat fald ville kunne fastsætte politikkerne for tildeling af løn til sig selv uden at skulle have dette godkendt af et højere organ, sikrer bestemmelsen, at habilitetsproblemer kan minimeres. Endvidere sikrer bestemmelsen, at det øverste organ tager stilling til lønpolitikken, som gælder for hele foreningen, hvilket sikrer en mere effektiv risikostyring. Endelig medfører en lønpolitik, der ikke er godkendt af foreningens øverste organ, en større risiko for at være uhensigtsmæssig og kan således have negative økonomiske konsekvenser for foreningen, indskyderne, investorerne m.v.

Det foreslås i *stk. 3*, at i en investeringsforening skal formanden for bestyrelsen i sin beretning for investeringsforeningens generalforsamling redegøre for aflønningen af in-

vesteringsforeningens bestyrelse og direktion. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om aflønningen i det foregående regnskabsår og om den forventede aflønning i det indeværende og det kommende regnskabsår. Formålet med kravet er, at generalforsamlingen skal forholde sig til aflønningen af bestyrelsen og direktionen.

Redegørelsen skal indeholde oplysninger om henholdsvis honorarer, fast grundløn og variabel løn samt de overordnede retningslinjer for brugen af enhver form for variabel aflønning, herunder betingelserne for at optjene og få tildelt bonus eller kursrelaterede incitamentsordninger m.v. samt for pensions- og fratrædelsesordninger og andre fordele. Oplysninger om fordelingen mellem henholdsvis den faste løn, incitamentsaflønningen og de øvrige elementer i aflønningen, skal ligeledes fremgå.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 c, stk. 3, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 48 c, stk. 3, er formanden for bestyrelsen.

Det foreslåede § 48 c, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v. pålægger formanden for bestyrelsen i en investeringsforening, at dennes beretning for investeringsforeningens øverste organ, generalforsamlingen, skal indeholde en redegørelse for aflønningen af bestyrelsen og direktionen. Investeringsforeningens øverste organ får herved et indblik i foreningens aflønningsniveau og får dermed samtidig mulighed for at fremkomme med indsigelser mod den nuværende og fremtidige aflønning og lønpolitik. Oplysninger om hvorledes bestyrelse og direktion er aflønnet er vigtigt for medlemmerne, da de på baggrund af disse informationer kan tage stilling til om de fortsat kan godkende den gældende lønpolitik eller om der er behov for ændringer heri. Det foreslås derfor, at overtrædelse af § 48 c, stk. 3, kan straffes med bøde.

Bestyrelsen vil således eksempelvis kunne straffes med bøde, hvis formandens beretning for generalforsamling ikke indeholder en redegørelse for aflønning af bestyrelsen og direktionen. Bestyrelsen vil endvidere kunne straffes med bøde, hvis redegørelsen er ufuldstændig, og dette forekommer åbenlyst, eksempelvis ved, at redegørelsen hverken indeholder oplysninger om honorarer mv. eller en beskrivelse af de overordnede retningslinjer for tildelingen af variabel løn.

Det foreslås i *stk. 4*, at investeringsforeningen i årsrapporten skal offentliggøre det samlede vederlag for hvert enkelt medlem af bestyrelsen og direktionen, som vedkommende som led i dette hverv har optjent fra investeringsforeningen i det pågældende regnskabsår.

Oplysninger om enkeltpersoners lønforhold er personoplysninger omfattet af § 6 i lov om behandling af personoplys-

ninger (persondataloven). Behandlingen, herunder offentliggørelsen af oplysningerne, skal således ske i overensstemmelse med persondataloven. § 6 i persondataloven opregner en række betingelser for, hvornår det er muligt at offentliggøre personoplysninger, eksempelvis hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke hertil, eller hvis det følger af lovgivningen.

Det skal med det foreslåede stk. 4 være muligt for investeringsforeningen at offentliggøre vederlaget for bestyrelsen og direktionen, uden at de pågældende har givet deres udtrykkelige samtykke hertil, idet det vurderes, at oplysninger om det enkelte bestyrelses- og direktionsmedlems samlede vederlag på årsbasis er af væsentlig interesse for offentligheden, herunder navnlig for investeringsforeningens medlemmer m.v. Det sikres herved, at investeringsforeningens interessenter får et indblik i, hvordan investeringsforeningen aflønner de personer, der står for investeringsforeningens daglige ledelse og de personer, der har det overordnede ansvar for investeringsforeningen og dennes overlevelse på længere sigt. Indsigten i investeringsforeningens aflønning af bestyrelsen og direktionen kan således være grundlæggende for investorens vurdering af, om der er en fornuftig sammenhæng mellem investeringsforeningens resultater og aflønning af bestyrelsen og direktionen.

Ved det samlede vederlag forstås både fast og variabel løn eller honorar inklusive pension, som bestyrelses- og direktionsmedlemmet modtager som led i dennes hverv i investeringsforeningen selv. Det betyder eksempelvis, at den løn, som et medarbejdervalgt bestyrelsesmedlem modtager som led i sin almindelige ansættelse, ikke er omfattet af offentliggørelsespligten.

At vederlaget skal være modtaget i regnskabsåret betyder, at der er tale om det vederlag i form af fast og variabel løn eller honorar, som bestyrelsen og direktionen får udbetalt eller overdraget i dette regnskabsår. I forhold til variabel løn, som modtages i regnskabsåret, vil der oftest være tale om variabel løn, som er optjent på baggrund af resultater, der er skabt i tidligere regnskabsår, men som først udbetales eller overdrages i det pågældende regnskabsår.

Det fremgår af forslaget til stk. 4, at offentliggørelsen af individuelle vederlag for bestyrelsen og direktionen skal ske i årsrapporten. På den måde sikres det, at investeringsforeningens medlemmer og andre interessenter får vederlagsoplysningerne samtidig med den seneste årsrapport. Bestemmelsen indeholder ikke krav om, hvor i årsrapporten oplysningerne skal gives, og de kan således gives i ledelsesberetningen eller i en note. Investeringsforeningen kan eksempelvis vælge at give oplysningerne i noten om aflønning af ansatte, der skal gives i henhold til regnskabsreglerne.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 c, stk. 4, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 48 c, stk. 4, er bestyrelsen.

Pligten efter det foreslåede § 48 c, stk. 4, til at offentliggøre den samlede aflønning for hvert enkelt medlem af bestyrelse og direktion skal sikre åbenhed og gennemsigtighed omkring aflønning af bestyrelse og direktion og skal sikre offentlighedens mulighed for at få indblik i foreningens aflønningspraksis. Dermed varetages investorers mfl. interesser, og bestemmelsen er vigtig i forhold til at sikre åbenhed omkring investeringsforeningers aflønning. Det foreslås derfor, at såfremt årsrapporten slet ikke indeholder oplysninger om bestyrelsens og direktionens individuelle lønninger eller helt åbenlyst indeholder fejlagtige oplysninger om bestyrelsens og direktionens individuelle lønninger, kan investeringsforeningens overtrædelse af § 48 c, stk. 4, straffes med bøde. I praksis er det investeringsforeningens bestyrelse, der aflægger årsrapport på foreningens vegne, og det vil derfor være bestyrelsen, som kan ifalde bødestraf.

§ 48 d

Selvadministrerende investeringsforeninger er efter gældende ret ikke omfattet af regler om aflønning.

Det foreslås med det foreslåede § 48 d, stk. 1, at erhvervs- og vækstministeren for investeringsforeninger skal kunne fastsætte regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil.

Den foreslåede bestemmelse i § 48 d, stk. 1, er ny, og fastsætter en bemyndigelse til erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte definitionen af ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en investeringsforenings risikoprofil.

Forslaget indføres dels på baggrund af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, hvormed der skal gælde ensartede aflønningsregler i den finansielle sektor og dels på baggrund af implementeringen af aflønningsreglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2014/91 af 23. juni 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner (UCITS V). Forslaget svarer indholdsmæssigt til den foreslåede § 77 h, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som afværet ved dette lovforslags § 1, nr. 38.

Forslaget bemyndiger erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om definitionen af ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelin-

gers risikoprofil, dvs. væsentlige risikotagere i en bekendtgørelse. Væsentlige risikotagere vil typisk omfatte de personer, der sammen med direktionen deltager i den daglige ledelse af investeringsforeningen, f.eks. ledelsen af den del af organisationen, som beskæftiger sig med investeringsforvaltning, ansatte, som via finansielle instrumenter kan tage en væsentlig risiko på investeringsforeningens vegne, ledelsen af den del af organisationen, som forestår kontrol af overholdelse af grænser for risikotagning, og øvrige ansatte, som kan påføre investeringsforeningen væsentlige markedsrisici. Endvidere skal investeringsforeningen også overveje, hvorvidt personer, hvis samlede løn inklusive pension ligger inden for samme aflønningsniveau som bestyrelsen og direktionen, også skal inddrages i investeringsforeningens overvejelser over, om der er tale om væsentlige risikotagere, jf. også artikel 14 a, stk. 3, i UCITS V-direktivet. Det er dog et afgørende kriterium for, at en person udpeges som risikotager at investeringsforeningen vurderer, at den pågældende har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil. Hvis investeringsforeningen består af mere end én afdeling, kan investeringsforeningen vurdere, at den enkelte væsentlige risikotager kun anses for risikotager for så vidt angår den eller de afdelinger, hvor den pågældende har væsentlig indflydelse på risikoprofilen, jf. også bemærkningerne til det foreslåede § 48 a, stk. 1, nr. 3. Hvilke ansatte der vurderes at være væsentlige risikotagere, afgøres af virksomhedens bestyrelse. Retningslinjerne fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) om en forsvarlig aflønningspraksis for UCITS indeholder fortolkningsbidrag til, hvilke grupper af ansatte, der bør udpeges som væsentlige risikotagere i en investeringsforening. Med henblik på at sikre, at de kommende regler for udpegning af væsentlige risikotagere kan baseres på retningslinjerne fra ESMA, og at eventuelle senere justeringer på baggrund af ændring af retningslinjer eller andre fortolkningsbidrag kan ske mest smidigt, foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren gives hjemmel til at fastsætte regler herom ved bekendtgørelse.

Definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, forventes at blive fastlagt i bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og investeringsforeninger i medfør af det foreslåede § 48 d, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om investeringsforeningers pligt til at offentliggøre oplysninger om deres aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil.

Bemyndigelsen forventes anvendt til at fastsætte oplysningsforpligtelser svarende til dem, der fastsætte for finansielle virksomheder m.fl.

Som en følge af den politiske aftale omtalt i de almindelige bemærkninger under pkt. 2.4 skal der således gælde fælles regler om aflønning for den finansielle sektor. Investeringsforvaltningsselskaberne er allerede omfattet af tilsvarende regler i lov om finansiel virksomhed og regler udstedt i medfør heraf og forslaget skal medvirke til at sikre, at de selvadministrerende foreninger underlægges tilsvarende regler.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervs- og vækstministeren kan for investeringsforeninger fastsætte nærmere regler om de forhold, som er nævnt i § 48 a, stk. 1-6, og § 48 c, stk. 1.

Med forslaget indføres en bemyndigelse til erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler i en bekendtgørelse om fastlæggelse og gennemgang af lønpolitikken, om pensionsydelse, nyansættelsesgodtgørelser og fratrædelsesgodtgørelser. Det følger endvidere af artikel 14 b, stk. 1, litra e, i UCITS V-direktivet, at særligt for så vidt angår ansatte i kontrolfunktioner, eksempelvis intern revision og compliance-funktioner m.v., må disses eventuelle variable løn ikke være afhængig af resultatet i den afdeling eller det område, som disse personer kontrollerer, og endvidere følger det af artikel 14 b, stk. 1, litra f, i UCITS V-direktivet, at lønpolitikken for ansatte i kontrolfunktioner skal være underlagt direkte tilsyn af aflønningsudvalget, hvorfor lønpolitikken for disse personer derfor vil skulle indeholde nogle særlige begrænsninger i den forbindelse. Bekendtgørelsen, som forventes udstedt i medfør af forslaget, forventes således at indeholde nærmere regler om aflønning for en investeringsforenings bestyrelse og ansatte. Eksempelvis krav til en investeringsforenings lønpolitik, krav til variabel aflønning af bestyrelse, direktion og andre væsentlige risikotagere, krav til aflønning af ansatte i særlige funktioner, pension og særlige godtgørelser m.fl.

Til nr. 19 og 20 (§ 60, stk. 5, og § 61, stk. 7, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 60, stk. 5, og § 61, stk. 7, i lov om investeringsforeninger m.v. indeholder bestemmelser vedrørende oplysninger og erklæringer, som den eksterne revisor skal afgive i revisionsprotokollatet.

Det følger af § 60, stk. 5, at den eksterne revisor årligt skal gennemgå foreningens retningslinjer for kontrol med overholdelse af forbuddet i § 60, stk. 1 og 2. Formålet med bestemmelserne i § 60 er at hindre konflikter mellem foreningens interesser og egeninteressen hos en person, der er omfattet af spekulationsforbuddet.

Det følger af § 61, stk. 7, at virksomhedens eksterne revisor skal afgive erklæring om, hvorvidt foreningen ejer værdipapirer udstedt af erhvervsvirksomheder, hvor personer ansat af bestyrelsen, direktører eller andre ledende medarbejdere deltager i driften.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under Finanstilsynets tilsyn, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden.

Efter lov nr. 631 af 8. juni 2016 må virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, således selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for virksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til virksomhedens ledelse skal gives på anden vis. De internationale revisionsstandarder pålægger fortsat revisor at kommunikere en række oplysninger til den reviderede virksomheds ledelse.

Der henvises til pkt. 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at indsætte et nyt punktum i § 60, stk. 5, og § 61, stk. 7, der indebærer, at den erklæring eller de oplysninger, som er omfattet af bestemmelsen, skal fremgå af anden tilsvarende dokumentation, hvis virksomheden ikke fører en revisionsprotokol.

Det foreslås, at den krævede oplysning og de krævede erklæringer fra virksomhedens eksterne revisor fortsat skal være indeholdt i revisionsprotokollen, hvis der føres en revisionsprotokol.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport, herunder de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive i den forbindelse. Forslaget vedrører alene det forhold, at disse oplysninger og erklæringer skal afgives i anden tilsvarende dokumentation i de tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører en revisionsprotokol.

Lovforslagets § 1, nr. 73, indebærer, at de virksomheder, som ikke fører en revisionsprotokol, skal indsende den anden tilsvarende dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder, til Finanstilsynet. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 73, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 21 (§ 87, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter § 87, stk. 1, nr. 8, i lov om investeringsforeninger m.v. skal årsrapporter udarbejdes efter en grundlæggende forudsætning om, at hver transaktion, begivenhed og værdiændring skal indregnes og måles hver for sig, ligesom de enkelte forhold ikke må modregnes med hinanden (bruttoværdi).

Det foreslås at indsætte en bemyndigelse til erhvervs- og vækstministeren til at udstede regler om fravigelse af modregningsforbuddet, som følger af § 87, stk. 1, nr. 8, i lov om investeringsforeninger m.v., ved udarbejdelsen af årsrapporten. Bemyndigelsen svarer til en tilsvarende bemyndigelse i § 188, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, bortset fra, at det i medfør af lov om finansiel virksomhed er Finanstilsynet, der har bemyndigelsen til at udstede sådanne regler.

Bemyndigelsen skal anvendes til at udstede regler om undtagelser til modregningsforbuddet i overensstemmelse med reglerne i de internationale regnskabsregler (IFRS) og regnskabsreglerne for andre finansielle virksomheder, således at det er muligt løbende at tilpasse reglerne til de internationale regnskabsregler (IFRS). Dette gøres mest hensigtsmæssigt på bekendtgørelsesniveau.

De gældende internationale regnskabsregler (IFRS) indeholder, ligesom den danske lovgivning, et generelt forbud mod modregning ved udarbejdelse af årsrapporten. De internationale regnskabsregler (IFRS) indeholder samtidig regler, hvorefter det generelle forbud mod modregning i særlige begrænsede tilfælde fraviges. Det er denne mulighed for fravigelse, der danner baggrund for forslaget. Bemyndigelsen forventes bl.a. anvendt til at udstede regler herom i bekendtgørelse om finansielle rapporter for danske UCITS, som svarer til de regler om fravigelse af modregningsforbuddet, der gælder for andre finansielle virksomheder.

Til nr. 22 (§ 93, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af § 93, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., at danske UCITS skal indsende kopi af den godkendte årsrapport til Finanstilsynet.

Det følger af § 93, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., at bl.a. den eksterne revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten efter § 93, stk. 1.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden (forsikringsselskaber, kreditinstitutter og børnoterede virksomheder).

Virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, må således selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for virksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til virksomhedens ledelse skal gives på anden vis.

Det foreslås, at virksomheder, som ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, og som ikke fører en revisionsprotokol, skal indsende anden tilsvarende dokumentation til Finanstilsynet.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til en virksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport eller til de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive til virksomhedens ledelse i den forbindelse. Kravene hertil følger fortsat af de internationale revisionsstandarder (ISA'er), og der henvises til pkt. 2.9.2 i de almindelige bemærkninger for en beskrivelse heraf. Forslaget indebærer alene, at disse oplysninger og erklæringer skal afgives i anden tilsvarende dokumentation i de tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører en revisionsprotokol.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 23 (§ 95, stk. 1-4, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter den gældende § 95 kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om regnskabsaflæggelse for danske UCITS. Det foreslås at ændre bestemmelsen, så beføjelsen fremadrettet tilkommer erhvervs- og vækstministeren. Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget til § 87, stk. 4, jf. lovforslagets § 2, nr. 21. Ved dette forslag bemyndiges erhvervs- og vækstministeren således til at udstede nærmere regler, der forventes udstedt i samme bekendtgørelse, som udstedes med hjemmel i § 95.

Med bemyndigelsesbestemmelsen i § 95, stk. 1, kan Finanstilsynet således i dag fastsætte nærmere regler for årsrapporten, herunder regler om indregning og måling af aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger, opstilling af resultatopgørelse og balance samt krav til noter og ledelsesberetning.

§ 95, stk. 2, giver endvidere Finanstilsynet beføjelser til at fastsætte regler for koncernregnskaber, herunder regler for, hvornår en årsrapport skal indbefatte et koncernregnskab, mens § 95, stk. 3, fastslår, at Finanstilsynet kan fastsætte regler for udfærdigelse og offentliggørelse af regnskabsrapporter, som er dækkende for kortere perioder end årsrapporten.

Endelig giver § 95, stk. 4, Finanstilsynet beføjelse til at fastsætte nærmere regler for offentliggørelse af værdipapirfondes årsrapporter.

Til nr. 24 (§ 98, stk. 9, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Det følger af § 98, stk. 9, i lov om investeringsforeninger m.v., at bestyrelsen ikke kan tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer påtager sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem, der gælder for eksterne revisorer i henhold til revisorloven.

Bestemmelsen foreslås præciseret som følge af, at der med lov nr. 631 af 8. juni 2016 ændres i habilitetsreglerne i revisorloven, ligesom der i Europa-Parlamentets og rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden (herefter forordningen) fastsættes særlige regler. Der gælder dermed yderligere regler for virksomheder af interesse for offentligheden i forhold til virksomheder, der ikke er af interesse for offentligheden.

Det foreslås at ændre § 98, stk. 9, i lov om investeringsforeninger m.v., så det fremgår, at den interne revisionschef og vicerevisionscheferne ikke må påtage sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem i revisorloven og forordningen, der gælder for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden.

Til nr. 25 (§ 170, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.)

I § 170, stk. 1, opregnes en række bestemmelser i markedsføringsloven, som finder anvendelse, når Forbrugerombudsmanden behandler eller anlægger sager efter lov om investeringsforeninger m.v.

Den gældende bestemmelse i § 170, stk. 1, indeholder imidlertid ikke en henvisning til markedsføringslovens § 27 a, der blev indført ved lov nr. 378 af 17. april 2013, og som giver Forbrugerombudsmanden hjemmel til efter forhandling at meddele påbud om at informere relevante kunder om retsstillingen i relation til forældelse i de tilfælde, hvor Forbrugerombudsmanden skønner det nødvendigt for at beskytte forbrugeren mod retstab.

Bestemmelsen blev indsat for at sikre, at kunder, der måtte have et krav, bliver orienteret om deres retsstilling i relation til forældelse, så de har mulighed for at varetage deres interesser. I forbindelse med indførelsen af bestemmelsen i markedsføringsloven burde man have foretaget en konsekvensrettelse af § 170, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., og af tilsvarende bestemmelser i de øvrige tilsynslove

på det finansielle område, således at Forbrugerombudsmanden også har mulighed for at anvende denne nye bestemmelse i markedsføringsloven overfor virksomheder, som måtte have påført deres kunder et tab, og hvor Forbrugerombudsmanden vil indlede en retssag på vegne af disse kunder.

Med den foreslåede ændring rettes der op på dette forhold i lov om investeringsforeninger m.v.

Til nr. 26 (§ 175, stk. 3, nr. 11, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 175 regulerer Finanstilsynets tavshedspligt. Efter udgangspunktet i § 175, stk. 1, er Finanstilsynets underlagt en skærpet tavshedspligt. § 175, stk. 3, fastlår imidlertid, at den skærpede tavshedspligt ikke gælder for oplysninger vedrørende tilsynet med god skik og en række forbrugerbeskyttelsesregler, herunder eksempelvis oplysninger i sager om prospekter, jf. § 102 i lov om investeringsforeninger m.v.

Ved udbud af andele i en dansk UCITS skal den danske UCITS udarbejde et dokument med central investorinformation for hver afdeling eller andelsklasse. Den centrale investorinformation skal udleveres til interesserede detailinvestorer og skal indeholde information om de væsentlige karakteristika ved den danske UCITS, afdelingen eller andelsklassen, således at en detailinvestor kan forstå karakteren af og risiciene ved investering i de andele, som vedkommende bliver tilbudt. Reglerne om central investorinformation er, ligesom reglerne om prospekter, en forbrugerbeskyttelsesregel, hvorfor central investorinformation foreslås omfattet af undtagelsen i § 175, stk. 3.

Med den foreslåede ændring af § 175, stk. 3, nr. 11, foreslås central investorinformation efter § 103 i lov om investeringsforeninger m.v. tilsvarende omfattet af bestemmelsen, således at Finanstilsynet fremover kan videregive oplysninger om central investorinformation i henhold til § 103, dog med de undtagelser, som følger af offentlighedslovens kapitel 3.

Til nr. 27 (§ 176, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter § 176 i lov om investeringsforeninger m.v. har Finanstilsynet i dag bl.a. en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Er dommen ikke endelig skal dette fremgå af offentliggørelsen. Samtidig er den danske UCITS, hvis denne er under tilsyn, forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside. Offentliggørelse, som vedrører virksomheder, som ikke er under tilsyn, sker alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Efter gældende ret har Finanstilsynet ikke mulighed for at offentliggøre, hvis der i en sag er truffet afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller der er afsagt en frifindende dom. Det fremgår endvidere ikke af de gældende regler, at Finanstilsynet har mulighed for at fjerne en allerede offentliggjort beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning fra Finanstilsynets hjemmeside.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter *stk. 1, 8. pkt.*, og *stk. 2*, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra virksomheden eller den danske UCITS, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom.

Den foreslåede ændring er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og har til formål at give offentligheden et retvisende billede af praksis. Da det ikke er givet, at virksomheden eller den danske UCITS, som er blevet politianmeldt, ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, kun ske offentliggørelse af sådanne oplysninger, såfremt virksomheden eller den danske UCITS anmoder Finanstilsynet herom.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 2. pkt.*, at virksomheden eller den danske UCITS skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Baggrunden herfor er, at Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 1, 8. pkt.*, og *stk. 2*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse omfatter tillige tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 3. pkt.*, at er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklage-

myndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 6, 4. pkt.*, at modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

I de tilfælde hvor den, som sagen vedrører, ikke anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i medfør af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, men ønsker Finanstilsynets offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Finanstilsynets hjemmeside, kan dette således ske ved indsendelse af dokumentation for sagens afslutning til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter i medfør af det foreslåede *stk. 6, 4. pkt.*, slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Finanstilsynets forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager dokumentation herfor. Det er ikke afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Finanstilsynets forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, den pågældende virksomhed eller danske UCITS, som sagen vedrører, eller af tredjemand.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

Der henvises endvidere til *pkt. 2.5* i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 28 (§ 190, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 190, stk.1, i lov om investeringsforeninger er en strafbestemmelse, og det er i denne bestemmelse angivet, hvilke overtrædelser af lov om investeringsforeninger m.v., der kan straffes med bøde.

Med lovforslagets § 2, nr. 18, foreslås begrænsningerne for brugen af variabel løn strafbelagt, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 48 a. Med lovforslagets § 2, nr. 18, foreslås det også, at krav til aflønningsudvalget bliver strafbelagt, jf. bemærkningerne til § 48 b, og endeligt foreslås det med lovforslagets § 2, nr. 18, at krav om generalforsamlingens godkendelse af lønpolitikken, krav til formandens beretning om redegørelse for investeringsforeningens aflønning for generalforsamlingen og krav om offentliggørelse af bestyrelsens og direktionens individuelle lønninger i årsrapporten bliver strafbelagt, jf. bemærkningerne til §§ 48 b-c.

Som en konsekvens af, at der indføres nye regler om aflønning i lovens §§ 48 a-48 c, foreslås det at ændre § 190, stk. 1, 2. pkt., så overtrædelse af § 48 a, stk. 1-6, § 48 b samt § 48 c kan straffes med bøde. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 18.

Til § 3

Til nr. 1-3 (§ 12 a, stk. 2, § 12 b, stk. 5, og § 12 d, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v.)

§ 12 a, stk. 2, § 12 b, stk. 5 og 12 d, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v. indeholder bestemmelser vedrørende oplysninger og erklæringer, som den eksterne revisor skal afgive i revisionsprotokollatet.

Det følger af § 12 a, stk. 2, at virksomhedens eksterne revisor skal afgive erklæring om, hvorvidt eksponeringer mod bestyrelsesmedlemmer og direktører er bevilget i henhold til virksomhedens sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. Formålet med kravene i § 12 a er at sikre, at bestyrelsesmedlemmer og direktører ikke udnytter deres stilling eller hverv til at opnå fordele, som de ellers ikke ville kunne opnå.

Det følger af § 12 b, stk. 5, at den eksterne revisor årligt i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, skal gennemgå retningslinjer for kontrol med overholdelse af spekulationsforbuddet i § 12 b, stk. 1 og 2. Formålet med bestemmelserne i § 12 b er at hindre konflikter mellem virksomhedens interesser og egeninteressen hos en person, der er omfattet af spekulationsforbuddet.

Det følger af § 12 d, stk. 6, at i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, skal virksomhedens eksterne revisor afgive erklæring om, hvorvidt selskabet har engagementer mod erhvervsvirksomheder, hvor personer der er ansat af bestyrelsen, direktører eller andre ledende medarbejdere deltager i driften.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under Finanstilsynets tilsyn, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden.

Efter den ændrede revisorlov må virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, således selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for virksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til virksomhedens ledelse skal gives på anden vis. De internationale revisionsstandarder pålægger fortsat revisor at kommunikere en række oplysninger til den reviderede virksomheds ledelse.

Der henvises til pkt. 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås at indsætte et nyt punktum i § 12 a, stk. 2, § 12 b, stk. 5, og § 12 d, stk. 6, der indebærer, at den erklæring eller de oplysninger, som er omfattet af bestemmelsen, skal fremgå af anden tilsvarende dokumentation, hvis virksomheden ikke fører en revisionsprotokol.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til en virksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Det foreslås, at den krævede oplysning og de krævede erklæringer fra virksomhedens eksterne revisor fortsat skal være indeholdt i revisionsprotokollen, hvis der føres en revisionsprotokol.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport, herunder de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive i den forbindelse. Forslaget vedrører alene det forhold, at disse oplysninger og erklæringer skal afgives i anden tilsvarende dokumentation i de tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører en revisionsprotokol.

Lovforslagets § 1, nr. 73, indebærer, at de virksomheder, som ikke fører en revisionsprotokol, skal indsende den anden tilsvarende dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder, til Finanstilsynet. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 73, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 4 (§ 14, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det følger af § 14, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., at selskaber omfattet af § 7, stk. 1, skal indsende kopi af selskabets årsrapport, den eksterne revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten samt revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten fra den interne revisionschef til Finanstilsynet.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden (forsikringselskaber kreditinstitutter og børnoterede virksomheder).

Virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, må således selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for virksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til virksomhedens ledelse skal gives på anden vis.

Det foreslås, at virksomheder, som ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, og som ikke fører en revisionsprotokol, skal indsende anden tilsvarende dokumentation til Finanstilsynet.

Det foreslås at indsætte et nyt punktum i § 14, stk. 1, hvoraf det fremgår, at i de tilfælde, hvor den eksterne revisor ikke fører en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til en virksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport eller til de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive til virksomhedens ledelse i den forbindelse. Kravene hertil følger fortsat af de internationale revisionsstandarder (ISA'er), og der henvises til pkt. 2.9.1 i de almindelige bemærkninger for en beskrivelse heraf. Forslaget indebærer alene, at disse oplysninger og erklæringer skal afgives i anden tilsvarende dokumentation i de tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører en revisionsprotokol.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 27 a, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)

§ 27 a i lov om værdipapirhandel m.v. angiver krav til offentliggørelsen af de oplysninger, som en udsteder af omsættelige værdipapirer er forpligtet til at offentliggøre. Det følger af bestemmelsen, at en udsteder af omsættelige værdipapirer ved offentliggørelse af oplysninger i henhold til kapitel 7 i værdipapirhandelsloven skal sikre, at offentliggørelsen sker på en sådan måde, at oplysningerne hurtigt bliver tilgængelige i hele Den Europæiske Union og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Bestemmelsen gennemfører artikel 21 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/109 af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked (gennemsigtsdirektivet).

Det fremgår af § 27 a, stk. 2, at udstedere af omsættelige værdipapirer samtidig med offentliggørelsen skal indsende oplysningerne til Finanstilsynet. Bestemmelsen gennemfører artikel 21 i gennemsigtsdirektivet.

Med lov nr. 632 af 8. juni 2016 ophævedes bestemmelsen om udsteders løbende oplysningsforpligtelse i § 27 i lov om værdipapirhandel m.v., da forpligtelsen i stedet følger af artikel 17, stk. 1 og 7, i markedsmisbrugsforordningen, som finder direkte anvendelse. § 27 i lov om værdipapirhandel m.v. blev ophævet den 3. juli 2016, da markedsmisbrugsforordningen trådte i kraft. § 27 i lov om værdipapirhandel m.v. var en del af lovens kapitel 7, og indtil denne ophævelse var offentliggørelse af oplysninger i medfør af § 27 således omfattet af kravet til offentliggørelse i § 27 a, stk. 1, og kravet til indsendelse i § 27 a, stk. 2.

Som konsekvens af ophævelsen foreslås § 27 a, stk. 1, ændret, så bestemmelsen fremover igen omfatter oplysninger offentliggjort i henhold til kapitel 7 i lov om værdipapirhandel m.v. og oplysninger offentliggjort i henhold til artikel 17, stk. 1 og 7, i markedsmisbrugsforordningen. Som følge heraf vil oplysninger offentliggjort i henhold til artikel 17, stk. 1 og 7, i markedsmisbrugsforordningen igen skulle indsendes til Finanstilsynet, jf. § 27 a, stk. 2.

Forslaget ændrer ikke på, hvilke oplysninger, en udsteder af omsættelige værdipapirer skal offentliggøre eller indsende, men sikrer, at der fortsat sker offentliggørelse og indsendelse af oplysninger i overensstemmelse med § 27 a, stk. 1 og 2, af de oplysninger, som hidtil skulle offentliggøres i medfør af § 27 i lov om værdipapirhandel m.v., og som nu offentliggøres i medfør af artikel 17, stk. 1 og 7, i markedsmisbrugsforordningen.

Forslaget er således alene en følge af, at der ikke i forbindelse med ophævelsen af § 27 i lov om værdipapirhandel m.v. blev foretaget de nødvendige konsekvensændringer af § 27 a, stk. 1.

Med dette forslag sikres gennemførelsen af artikel 21 i gennemsigthedsdirektivet.

Til nr. 6 (§ 83, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.)

§ 83, stk. 1, angiver forordninger og regler, som Finanstilsynet påser overholdelsen af.

Efter § 32, stk. 3, i revisorloven, er Erhvervsstyrelsen ansvarlig for tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg overholder de pligter, der følger af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden (herefter forordningen).

Det foreslås i lovforslagets § 13, stk. 1, at ansvaret vedrørende dette tilsyn skal deles mellem Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet, så Finanstilsynet har ansvaret for dette tilsyn i forhold til de virksomheder af interesse for offentligheden, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Det følger af § 1 a, stk. 1, nr. 3, i revisorloven, at børsnoterede virksomheder, pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringselskaber er virksomheder af interesse for offentligheden. Det er således i forhold til de af disse virksomheder, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, at Finanstilsynet træder i Erhvervsstyrelsens sted i medfør af den foreslåede § 32, stk. 6, i revisorloven. Finanstilsynet er i forhold til disse virksomheder ansvarlig for at udøve det tilsyn, som er beskrevet i § 32, stk. 3, nr. 1, i revisorloven.

Det foreslås, at det tilføjes § 83, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., at Finanstilsynet er ansvarlig for tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg overholder de pligter, der følger af revisorloven og forordningen, for så vidt angår virksomheder underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Til nr. 7 og 8 (§ 83, stk. 2, i lov om værdipapirhandel mv.)

§ 83, stk. 2, i lov om værdipapirhandel mv. vedrører Finanstilsynets kontrol med finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter.

Der foreslås enkelte sproglige tilpasninger og opdatering af henvisninger til anden relevant lovgivning. Herudover foretages præcisering af nr. på Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder.

Ændringen sikrer en opdatering af henvisningerne i § 83, stk. 2, men ændrer ikke på, hvilke regler, Finanstilsynet skal føre kontrol med.

Til nr. 9 (§ 83, stk. 5, i lov om værdipapirhandel mv.)

§ 83, stk. 5, i værdipapirhandelsloven henviser til den fremgangsmåde, der følger af § 83 b, stk. 3 og 4. Med § 3, nr. 10, i dette lovforslag foreslås § 83 b ophævet, og henvisningen i § 83, stk. 5, foreslås ophævet som følge heraf.

Til nr. 10 (§ 83 b i lov om værdipapirhandel mv.)

§ 83 b i lov om værdipapirhandel indeholder en række begrænsninger for Finanstilsynets regnskabskontrol.

§ 83 b i lov om værdipapirhandel foreslås ophævet. Dette skyldes, at bestemmelserne om regnskabskontrollen skal følge ESMA's retningslinjer nr. 1293 af 28. oktober 2014 om håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger (regnskabskontrol) med ikrafttrædelse den 28. december 2014. ESMA's retningslinjer skal sikre, at informationen i harmoniserede dokumenter fra udstedere, hvis finansielle instrumenter er optaget til handel på et reguleret marked i EU, overholder de krav, der følger af gennemsigthedsdirektivet.

Formålet med regnskabskontrollen af årsrapporter og delårsrapporter er at bidrage til en konsekvent anvendelse af de relevante regnskabsregler og derved til gennemsigtheden af den finansielle information, der er relevant for de beslutninger, som træffes af investorer og andre brugere af års- og delårsrapporter. Regnskabskontrollen bidrager til at beskytte investorer og styrke markedstilliden.

For at investorer og andre brugere af års- og delårsrapporter er i stand til at sammenligne de finansielle oplysninger fra forskellige udstedere, er det vigtigt, at disse oplysninger er baseret på en korrekt og konsekvent anvendelse af regnskabsreglerne, således at ensartede forhold indregnes, præsenteres og måles på en ensartet måde.

Regnskabskontrollen defineres i ESMA's retningslinjer som en undersøgelse af, om reglerne for finansiel information i års- og delårsrapporter overholder de relevante regnskabsregler, og at der tages passende foranstaltninger, når der ved kontrollen konstateres overtrædelser. De udstedere, der udvælges til regnskabskontrol, udvælges såvel ud fra en risikomæssig betragtning som ved tilfældig udvælgelse. Dette med henblik på at sikre, at regnskabsbrugerne får den information de skal have, og at der i fremtiden ikke opstår lignende overtrædelser.

I henhold til ESMA's retningslinjer om regnskabskontrol må der ikke være en begrænsning af undersøgelsesbeføjelserne. Af retningslinjerne fremgår det endvidere, at håndhævere ved udførelsen af deres arbejde skal kunne kræve nødvendige informationer, uanset om der er indikation på fravigelser fra reglerne.

Ved ophævelse af § 83 b gælder der ikke længere en begrænsning om, at regnskabskontrollen alene må foretages på op til 20 pct. af udstederne. Endvidere gælder der ikke længere en begrænsning om, at Erhvervsstyrelsen skal have en begrundet formodning om fejl i den finansielle information for at kunne opstarte en regnskabskontrol.

Ophævelsen af § 83 b forventes ikke at betyde en væsentlig ændring af praksis for udførelsen af regnskabskontrollen.

Til nr. 11 (§ 84 c, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Efter § 84 c i lov om værdipapirhandel m.v. har Finanstilsynet i dag bl.a. en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Er dommen ikke endelig skal dette fremgå af offentliggørelsen. Samtidig er den pågældende virksomhed, hvis denne er under tilsyn, forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside. Offentliggørelse, som vedrører virksomheder, som ikke er under tilsyn, sker alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Efter gældende ret har Finanstilsynet ikke mulighed for at offentliggøre, hvis der i en sag er truffet afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller der er afsagt en frifindende dom. Det fremgår endvidere ikke af de gældende regler, at Finanstilsynet har mulighed for at fjerne en allerede offentliggjort beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning fra Finanstilsynets hjemmeside.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter *stk. 1, 8. pkt.*, og *stk. 2, 1. pkt.*, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom.

Den foreslåede ændring er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og har til formål at give offentligheden et retvisende billede af praksis. Da det ikke er givet, at den virksomhed, som er blevet politianmeldt, ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, kun ske offentliggørelse af sådanne oplysninger, såfremt virksomheden anmoder Finanstilsynet herom.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 2. pkt.*, at virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Baggrunden her-

for er, at Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 1, 8. pkt.*, og *stk. 2, 1. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse omfatter tillige tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 3. pkt.*, at er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 6, 4. pkt.*, at modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

I de tilfælde hvor den, som sagen vedrører, ikke anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i medfør af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, men ønsker Finanstilsynets offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Finanstilsynets hjemmeside, kan dette således ske ved indsendelse af dokumentation for sagens afslutning til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter i medfør af det foreslåede *stk. 6, 4. pkt.*, slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Fi-

nanstilsynets forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager dokumentation herfor. Det er ikke afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Finanstilsynets forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, den pågældende virksomhed, som sagen vedrører, eller af tredjemand.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

Der henvises endvidere til pkt. 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12 (§ 84 l, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Efter § 84 l i lov om værdipapirhandel m.v. har Finanstilsynet i dag bl.a. en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Er dommen ikke endelig skal dette fremgå af offentliggørelsen.

Efter gældende ret har Finanstilsynet ikke mulighed for at offentliggøre, hvis der i en sag er truffet afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller der er afsagt en frifindende dom. Det fremgår endvidere ikke af de gældende regler, at Finanstilsynet har mulighed for at fjerne en allerede offentliggjort beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning fra Finanstilsynets hjemmeside.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter *stk. 1, 2. pkt.*, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom.

Den foreslåede ændring er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og har til formål at give offentligheden et retvisende billede af praksis. Da det ikke er givet, at den virk-

somhed, som er blevet politianmeldt, ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, kun ske offentliggørelse af sådanne oplysninger, såfremt virksomheden anmoder Finanstilsynet herom.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 2. pkt.*, at virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Baggrunden herfor er, at Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 1, 2. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse omfatter tillige tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 3. pkt.*, at er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 6, 4. pkt.*, at modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

I de tilfælde hvor den, som sagen vedrører, ikke anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i medfør af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, men ønsker Finanstilsynets offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Finanstilsynets hjemmeside, kan dette således ske ved indsendelse af dokumentation for sa-

gens afslutning til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter i medfør af det foreslåede stk. 6, 4. pkt., slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Finanstilsynets forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager dokumentation herfor. Det er ikke afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Finanstilsynets forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, den pågældende virksomhed, som sagen vedrører, eller af tredjemand.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

Der henvises endvidere til pkt. 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 13 (§ 84 m, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Efter § 84 m i lov om værdipapirhandel m.v. har Finanstilsynet i dag bl.a. en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning i en række nærmere angivne sager. Er der i en sag afsagt helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Er dommen ikke endelig skal dette fremgå af offentliggørelsen.

Efter gældende ret har Finanstilsynet ikke mulighed for at offentliggøre, hvis der i en sag er truffet afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller der er afsagt en frifindende dom. Det fremgår endvidere ikke af de gældende regler, at Finanstilsynet har mulighed for at fjerne en allerede offentliggjort beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning fra Finanstilsynets hjemmeside.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 2. pkt., og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den fysiske eller juridiske person, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom.

Den foreslåede ændring er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og har til formål at give offentligheden et retvisende billede af praksis. Da det ikke er givet, at den virksomhed eller person, som er blevet politianmeldt, ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til det foreslåede stk. 6, 1. pkt., kun ske offentliggørelse af sådanne oplysninger, såfremt virksomheden eller personen anmoder Finanstilsynet herom.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 2. pkt.*, at virksomheden eller personen skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Baggrunden herfor er, at Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter stk. 1, 2. pkt., dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse omfatter tillige tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 3. pkt.*, at er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 6, 4. pkt.*, at modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning

og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

I de tilfælde hvor den, som sagen vedrører, ikke anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i medfør af det foreslåede stk. 6, 1. pkt., men ønsker Finanstilsynets offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Finanstilsynets hjemmeside, kan dette således ske ved indsendelse af dokumentation for sagens afslutning til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter i medfør af det foreslåede stk. 6, 4. pkt., slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Finanstilsynets forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager dokumentation herfor. Det er ikke afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Finanstilsynets forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, den pågældende virksomhed eller person, som sagen vedrører, eller af tredje-mand.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

Der henvises endvidere til pkt. 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 14 (§ 87, stk. 10 og 11, i lov om værdipapirhandel m.v.)

§ 83, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v. regulerer Finanstilsynets generelle pligt til at påse overholdelsen af lov om værdipapirhandel m.v. samt en række forordninger.

§ 83, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. regulerer Finanstilsynets kontrol med finansiel information i års- og delårsrapporter fra udstedere af værdipapirer. Det følger af § 83, stk. 2, 4. pkt., at Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af årsregnskabsloven.

§ 87, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v. regulerer Finanstilsynets mulighed for til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse at aflægge kontrolbesøg på forretningsstedet for en værdipapirhandler, en operatør af et reguleret marked, et selskab, der driver en multilateral handelsfacilitet, en clearingcentral, en værdipapircentral, et kontrolførende institut og et registreret betalingssystem. Efter § 347, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed og § 164, stk. 2 og 3, i lov om investeringsforeninger m.v. har Finanstilsynet også mulighed for at foretage tilsyns- og kontrolbesøg hos de børsnoterede selskaber, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed eller lov om investeringsforeninger m.v.

§ 87, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v. regulerer Finanstilsynets mulighed for at indhente oplysninger til brug for de i § 84 a, stk. 6, nr. 17 og 24, nævnte myndigheder. Det gælder bl.a. en række udenlandske myndigheder, herunder finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for ESMA.

§ 87, stk. 8, i lov om værdipapirhandel m.v. regulerer Finanstilsynets mulighed for at få adgang til leverandører og underleverandører til de nævnte virksomheder med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcete aktivitet.

Det foreslås at indsætte et nyt stykke 10 og et nyt stykke 11 i § 87 i lov om værdipapirhandel m.v.

Det følger af den foreslåede § 87, stk. 10, at Finanstilsynet kan udøve de beføjelser nævnt i § 87, stk. 5, 6 og 8, i lov om værdipapirhandel m.v. over for virksomheder, som har pligter i henhold til de regler, der fremgår af § 83, stk. 1-3, men som ikke er omfattet af stk. 5 og 9.

Det følger af den foreslåede § 87, stk. 11, i lov om værdipapirhandel m.v., at Erhvervsstyrelsen kan udøve de beføjelser nævnt i § 87, stk. 5, 6 og 8, i lov om værdipapirhandel m.v. i forbindelse med kontrol efter § 83, stk. 2.

Baggrunden for de foreslåede ændringer er artikel 23, stk. 2, litra d, i markedsmisbrugsforordningen, og artikel 24, stk. 4, litra i, i gennemsigtighedsdirektivet, der fastslår, at den nationale kompetente myndighed skal have adgang til at foretage kontrolbesøg på forretningsstedet hos alle virksomheder, herunder eksempelvis alle udstedere af værdipapirer og ikke kun udstedere af værdipapirer, der samtidig er finansielle

virksomheder. Fremadrettet skal Finanstilsynet også kunne foretage tilsyns- og kontrolbesøg uden retskendelser på forretningsstedet hos andre virksomheder, der ikke er under Finanstilsynets tilsyn, men som har pligter efter de regler, som Finanstilsynet påser overholdelsen af.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.7.

Det foreslås i § 87, stk. 10, at Finanstilsynet kan udøve de beføjelser nævnt i § 87, stk. 5, 6 og 8, over for virksomheder, som har pligter i henhold til de regler, der fremgår af § 83, stk. 1-3, men som ikke er omfattet af stk. 5 og 9.

Bestemmelsen gennemfører artikel 23, stk. 2, litra d, i markedsmissbrugsforordningen og artikel 24, stk. 4, litra i, i gennemsigthedsdirektivet.

Den foreslåede bestemmelse finder alene anvendelse i forhold til kontrollen af de virksomheder, som ikke allerede er omfattet af § 87, stk. 5 eller 9, i lov om værdipapirhandel m.v.

Ved virksomheder forstås både juridiske personer og små enkeltmandsvirksomheder af enkel struktur og med få ansatte, der ikke er omfattet af reglerne om juridiske personers strafansvar. De virksomheder, der er omfattet af denne bestemmelse, er eksempelvis de udstedere af værdipapirer, der er omfattet af markedsmissbrugsforordningen og gennemsigthedsdirektivet. Disse virksomheder er ikke omfattet af § 87, stk. 5 eller 9.

Den foreslåede bestemmelse indebærer for det første, at Finanstilsynet vil kunne aflægge kontrolbesøg på forretningsstedet som anført i § 87, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v. hos de virksomheder, som er omfattet af de i § 83, stk. 1-3, nævnte regler. Kontrolbesøget kan foretages i forbindelse med Finanstilsynets kontrol med overholdelsen af de nævnte regler.

Kontrolbesøget kan aflægges mod behørig legitimation og uden retskendelse på forretningsstedet for de virksomheder, som er omfattet af de i § 83, stk. 1-3, nævnte regler.

Med forretningssted forstås både hovedsæde, filialer og andre steder. Det kan være arkiver, hvor virksomheden opbevarer data m.v. Adgangen gælder også til virksomhedens IT-systemer m.v. Finanstilsynet har som udgangspunkt udelukkende adgang til virksomheden og således ikke til private boliger. I tilfælde hvor en virksomhed er af så lille størrelse, at dets forretningslokale befinder sig i et privat hjem, har Finanstilsynet dog adgang hertil i medfør af denne bestemmelse.

Finanstilsynets mulighed for at få adgang uden retskendelse anvendes ved undersøgelse af, om virksomheder overholder de regler, som Finanstilsynet påser overholdelsen af. Eksempelvis vil Finanstilsynet kunne foretage et kontrolbesøg hos en udsteder af værdipapirer, der er forpligtiget til at lave insiderlister for at tjekke, om listerne rent faktisk føres. Et andet eksempel er hos en udsteder af værdipapirer, for at undersøge om oplysningerne i et prospekt er korrekte.

Den foreslåede bestemmelse indebærer for det andet, at Finanstilsynet kan aflægge kontrolbesøg på forretningsstedet som anført i § 87, stk. 8, i lov om værdipapirhandel m.v. hos leverandører og underleverandører til de virksomheder, som er omfattet af de i § 83, stk. 1-3, nævnte regler, med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcete aktivitet.

Kontrolbesøget kan aflægges mod behørig legitimation og uden retskendelse på forretningsstedet hos leverandører og underleverandører til de virksomheder, som er omfattet af de i § 83, stk. 1-3, nævnte regler.

Kontrolbesøg skal ske i overensstemmelse med reglerne i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. På baggrund af Finanstilsynets nuværende praksis for finansielle virksomheder vil kontrolbesøg almindeligvis blive afholdt på grundlag af varsel og indkaldelse, men vil undtagelsesvist også kunne finde sted med kort varsel eller uvarslet, hvis virksomhedens forhold eller markedsforholdene tilsiger det. Når Finanstilsynet skønner det nødvendigt at få adgang til en virksomhed uden retskendelse, skal dette ske i overensstemmelse med retssikkerhedslovens regler, herunder ved iagttagelse af selvinkrimineringsforbuddet.

Tilrettelæggelsen af kontrolbesøg vil ske ud fra en risikobaseret tilgang. Heri ligger, at Finanstilsynet har fokus på de større eller risikofyldte virksomheder, hvor risikoen for overtrædelser eller konsekvenserne heraf er størst. I øvrigt forventes tilsynet tilpasset niveauet i de øvrige medlemsstater.

Finanstilsynet må kun skaffe sig adgang til en virksomhed, hvis det er nødvendigt for, at Finanstilsynet kan udøve sin tilsynsvirksomhed. Det er en betingelse for at anvende den foreslåede bestemmelse, at formålet ikke kan opnås ved brug af mindre indgribende foranstaltninger.

Finanstilsynet har behov for at kunne udøve sin virksomhed også i de særlige tilfælde, hvor en virksomhed måtte nægte at give tilsynet de nødvendige oplysninger eller modvirker et tilsyns- og kontrolbesøg. Det kan f.eks. dreje sig om situationer, hvor en virksomhed undtagelsesvist nægter Finanstilsynet adgang til virksomheden i forbindelse med et tilsyns- og kontrolbesøg. Der kan også være tale om en krisituation, der kræver, at Finanstilsynet skrider til omgæn-

de handling, og hvor en umiddelbar adgang til virksomheden er en forudsætning for at håndtere situationen.

Hvis der er en begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse af den finansielle lovgivning, finder retsplejelovens regler om ransagning anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer for det tredje, at Finanstilsynet får mulighed for at indhente oplysninger til brug for de i § 84 a, stk. 6, nr. 17 og 24, nævnte myndigheder, når der foretages tilsyns- og kontrolbesøg. Finanstilsynet kan eksempelvis indhente oplysninger til brug for udenlandske myndigheder eller ESMA, når disse myndigheder anmoder herom.

Det foreslås i § 87, stk. 11, at Erhvervsstyrelsen kan udøve de i § 87, stk. 5, 6 og 8, nævnte beføjelser i forbindelse med kontrol efter § 83, stk. 2.

Bestemmelsen gennemfører artikel 24, stk. 4, litra i, i gennemsigtighedsdirektivet.

Den foreslåede bestemmelse finder alene anvendelse i forhold til kontrollen med udstedere af værdipapirer med hjemsted i Danmark, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land m.v. (herefter udstedere af værdipapirer), som er omfattet af kontrollen efter § 83, stk. 2. Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af årsregnskabsloven.

Den foreslåede bestemmelse indebærer for det første, at Erhvervsstyrelsen vil kunne aflægge kontrolbesøg på forretningsstedet som anført i § 87, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v. hos de udstedere af værdipapirer, som er omfattet af regnskabskontrollen efter § 83, stk. 2. Kontrolbesøget kan foretages i forbindelse med Erhvervsstyrelsens kontrol med overholdelsen af de nævnte regler.

Kontrolbesøget kan aflægges mod behørig legitimation og uden retskendelse på forretningsstedet for de udstedere af værdipapirer, som er omfattet af kontrollen efter § 83, stk. 2.

Med forretningssted forstås både de udstedere af værdipapirers hovedsæde, filialer og andre steder. Det kan være arkiver, hvor virksomheden opbevarer data m.v. Adgangen gælder også til virksomhedens IT-systemer m.v. Erhvervsstyrelsen har som udgangspunkt udelukkende adgang til virksomheden og således ikke til private boliger. I tilfælde hvor en virksomhed er af så lille størrelse, at dets forretningslokale befinder sig i et privat hjem, har Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen dog adgang hertil i medfør af denne bestemmelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer for det andet, at Erhvervsstyrelsen kan aflægge kontrolbesøg på forretningsstedet som anført i § 87, stk. 8, i lov om værdipapirhandel m.v. hos leverandører og underleverandører til de udstedere af værdipapirer, som er omfattet af de i § 83, stk. 2, nævnte regler, med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcete aktivitet.

Kontrolbesøg skal ske i overensstemmelse med reglerne i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. På baggrund af Finanstilsynets nuværende praksis for finansielle virksomheder vil Erhvervsstyrelsens kontrolbesøg blive afholdt på grundlag af varsel og indkaldelse, men vil undtagelsesvist også kunne finde sted med kort varsel eller uvarslet, hvis virksomhedens forhold eller markedsforholdene tilsiger det. Når Erhvervsstyrelsen skønner det nødvendigt at få adgang til en virksomhed uden retskendelse, skal dette ske i overensstemmelse med retssikkerhedslovens regler, herunder ved iagttagelse af selvinkrimineringsforbuddet.

Tilrettelæggelsen af kontrolbesøg vil ske ud fra en risikobaseret tilgang. Heri ligger, at Erhvervsstyrelsen har fokus på de større eller risikofyldte virksomheder, hvor risikoen for overtrædelser eller konsekvenserne heraf er størst. I øvrigt forventes kontrollen tilpasset niveauet i de øvrige medlemsstater.

Erhvervsstyrelsen må kun skaffe sig adgang til en virksomhed, hvis det er nødvendigt for, at Erhvervsstyrelsen kan udøve sin kontrol. Det er en betingelse for at anvende den foreslåede bestemmelse, at formålet ikke kan opnås ved brug af mindre indgribende foranstaltninger.

Erhvervsstyrelsen har behov for at kunne udøve sin virksomhed også i de særlige tilfælde, hvor en virksomhed måtte nægte at give styrelsen de nødvendige oplysninger eller modvirker et tilsyns- og kontrolbesøg. Det kan f.eks. dreje sig om situationer, hvor en virksomhed undtagelsesvist nægter Erhvervsstyrelsen adgang til virksomheden i forbindelse med et tilsyns- og kontrolbesøg. Der kan også være tale om en krisesituation, der kræver, at Erhvervsstyrelsen skrider til omgående handling, og hvor en umiddelbar adgang til virksomheden er en forudsætning for at håndtere situationen.

Hvis der er en begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse af den finansielle lovgivning, finder retsplejelovens regler om ransagning anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer for det tredje, at Erhvervsstyrelsen får mulighed for at indhente oplysninger til brug for de i § 84 a, stk. 6, nr. 17 og 24, nævnte myndigheder, når der foretages tilsyns- og kontrolbesøg. Erhvervsstyrelsen kan eksempelvis indhente oplysninger til brug for

udenlandske myndigheder eller ESMA, når disse myndigheder anmoder herom.

Erhvervs- og vækstministeren vil iværksætte en gennemgang af anvendelsen af de foreslåede stk. 10 og 11, når bestemmelserne har fundet anvendelse i to år.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 20, stk. 8, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 20, stk. 8, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. indeholder krav om, at en forvalters lønpolitik skal skelne mellem kriterier for fastsættelse af fast og variabel løn. § 77 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed indeholder et identisk krav for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder. § 77 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed foreslås med dette lovforslags § 1, nr. 30, ophævet med henblik på indførelse af kravet i bekendtgørelse om lønpolitik og oplysningsforpligtelser i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder.

Ifølge den politiske aftale om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor af 31. august 2010, som videreføres med den brede politiske aftale om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet af 10. oktober 2013, skal der gælde ens regler om aflønning for hele den finansielle sektor. Det foreslås derfor at ophæve § 20, stk. 8, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som svarer til § 77 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, med henblik på indførelse af tilsvarende krav i bekendtgørelse om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning for forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., således at dette er konsistent med aflønningsreglerne for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder.

Der henvises til pkt. 2.4.2 i de almindelige bemærkninger for nærmere om de politiske aftaler.

Til nr. 2 (§ 21, stk. 3, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 21, stk. 3, fastsætter krav til sammensætningen af aflønningsudvalget.

Det foreslås i § 21, stk. 3, 2. pkt., at medlemmerne af aflønningsudvalget har den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge forvalterens lønpolitik og praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter, navnlig for så vidt angår tilpasning af for-

valterens aflønningsstruktur til forvalterens risikoprofil og forvaltning af kapital og likviditet.

Det foreslås, at § 21, stk. 3, 2. pkt., præciserer de kollektive kompetencekrav til aflønningsudvalget, således at formanden og medlemmerne af aflønningsudvalget skal have den fornødne viden, kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge forvalterens lønpolitik og praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter.

Ved nedsættelse af aflønningsudvalget skal det således sikres, at de bestyrelsesmedlemmer, som bliver medlem af aflønningsudvalget, samlet set har den viden og de kompetencer, som er nødvendige navnlig i forhold til tilpasning af forvalterens aflønningsstruktur til forvalterens risikoprofil og forvaltning af kapital og likviditet. Dette er en udbredelse af ændringerne til § 77 c, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 28, i overensstemmelse med den politiske aftale om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor af 31. august 2010.

Den foreslåede præcisering forventes at sætte større fokus på, at medlemmerne i aflønningsudvalget besidder de nødvendige kollektive kompetencer til at varetage udvalgets opgaver. § 21, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. indeholder i dag krav om, at aflønningsudvalget skal sammensættes således, at medlemmerne hver især er i stand til at foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af, om virksomhedens aflønning, herunder lønpolitik og tilhørende forretningsgange, er i overensstemmelse med § 20. Forslaget har ikke til formål at stille yderligere krav til de enkelte udvalgsmedlemmers kompetencer, men skal sikre, at bestyrelsen ved nedsættelsen af aflønningsudvalget tager højde for, at udvalgsmedlemmerne kollektivt besidder de rette kompetencer til at varetage udvalgets opgaver.

Til nr. 3 (§ 21, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 20, stk. 8, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. regulerer aflønningsudvalgets overordnede opgaver.

Det foreslås i § 21, stk. 4, 1. pkt., at aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde for det øverste ledelsesorgans beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på forvalterens risikostyring, og i den forbindelse forestå følgende:

- 1) Aflønningsudvalget skal rådgive bestyrelsen om udformning af forvalterens lønpolitik, bistå bestyrelsen med at påse overholdelsen af forvalterens lønpolitik i praksis og vurdere, om forvalterens lønpolitik er opdateret, herunder om nødvendigt komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken.

- 2) Aflønningsudvalget skal sikre, at oplysningerne forelagt for en forvalter af alternative investeringsfondes øverste organ om forvalterens aflønningspolitik og praksis samt oplysningerne efter § 20, stk. 2, nr. 3, litra a og b, er tilstrækkelige.
- 3) Aflønningsudvalget skal vurdere, om forvalterens processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for forvalterens risici, herunder risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet, i forhold til forvalterens aflønningsstruktur samt sikre, at forvalterens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring og er i overensstemmelse med forvalterens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.
- 4) Aflønningsudvalget skal vurdere forvalterens og de alternative investeringsfondes samlede resultater samt sikre, at direktionen har evalueret, om de resultatkriterier, der har dannet grundlag for beregningen af variable løndelev til forvalterens medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde, fortsat er opfyldt på udbetalingsstidspunktet, jf. § 20, stk. 5.
- 5) Aflønningsudvalget skal kontrollere udvalgte evalueringer foretaget af direktionen, jf. nr. 4, for at teste, om betingelserne i § 20, stk. 5, er opfyldt.
- 6) Aflønningsudvalget skal sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner inddrages i det omfang, det er nødvendigt for gennemførelsen af opgaverne i nr. 1-5 og i det omfang, det er nødvendigt, søge eksternt rådgivning.

Med forslaget til § 21, stk. 4, fastlægges de konkrete opgaver, som aflønningsudvalget har ansvaret for at varetage. Det er opgaver, der skal bidrage til at sikre, at bestyrelsen kan få et samlet overblik over forvalterens faktiske aflønningsstruktur, og som derved skal sikre, at bestyrelsen er bevidst om de risici, der er forbundet hermed. Det skal understreges, at det fortsat er den samlede bestyrelse, der har ansvaret for forvalterens aflønningspolitik og praksis, men udvalgets arbejde er et vigtigt led i det forberedende arbejde. § 21, stk. 4, er en udbredelse af ændringer til § 77 c, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 28, i overensstemmelse med den politiske aftale om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor af 31. august 2010.

Det er væsentligt, at bestyrelsen har fokus på forvalterens lønpolitik og praksis både i forhold til den aktuelle situation, men også i forhold til fremtidige beslutninger for forvalteren. Aflønningsudvalget skal derfor danne sig et samlet billede af de risici, som knytter sig til forvalterens aflønningspolitik og praksis, hvilket fastslås med den foreslåede § 21, stk. 4, nr. 1-6.

Det er aflønningsudvalgets opgave at forstå det forberedende arbejde i forhold til bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder om lønpolitikken og andre beslutninger herom.

Aflønningsudvalgets forberedende arbejde bør bestå af en vurdering af, om forvalterens aflønning overholder reglerne om aflønning i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og bekendtgørelse om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning for forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Endvidere bør det forberedende arbejde bestå af at overvåge effektiviteten af forvalterens tiltag på lønområdet set i forhold til forvalterens risikostyring.

Aflønningsudvalget bør i forbindelse med sine opgaver efter stk. 4, nr. 1-6, have adgang til alle data og informationer i forhold til bestyrelsens beslutningsproces for så vidt angår udformning, implementering, kontrol og revision af forvalterens aflønningspolitik og praksis. Aflønningsudvalget bør ligeledes have tilstrækkelige økonomiske ressourcer og uhindret adgang til alle oplysninger og data fra de uafhængige kontrolfunktioner samt risikostyringsfunktionen til at udføre sine arbejdsopgaver. Aflønningsudvalget skal endvidere samarbejde med andre bestyrelsesudvalg, f.eks. nominerings-, risiko- og revisionsudvalget, såfremt deres aktiviteter kan have en betydning for udformningen og efterlevelsen af forvalterens lønpolitik og praksis.

Det foreslås i *nr. 1*, at udvalget skal rådgive bestyrelsen om udformningen af forvalterens lønpolitik. I rådgivningen skal udvalget iagttage kravene til lønpolitikken efter § 20, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Aflønningsudvalget skal efter den foreslåede bestemmelse nr. 1 ligeledes bistå bestyrelsen med at påse, at forvalteren i praksis overholder sin lønpolitik. Til brug herfor skal aflønningsudvalget have de fornødne ressourcer, som beskrevet i de indledende bemærkninger.

Det er vigtigt, at forvalterens lønpolitik er i overensstemmelse med den faktiske situation, som forvalteren befinder sig i, og aflønningsudvalget skal efter den foreslåede bestemmelse nr. 1 også løbende vurdere, om forvalterens lønpolitik er passende og opdateret på baggrund heraf, og i det omfang, at det er nødvendigt, komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken. Eksempelvis i tilfælde, hvor forvalterens lønpolitik ikke giver mulighed for tildeling af variabel løn til direktionen, og hvor forvalteren ønsker at tildele variabel løn til direktionen, skal udvalget således foreslå, at lønpolitikken opdateres, så den giver mulighed herfor. Opdateres lønpolitikken, skal udvalget endvidere påse, at bestyrelsen forelægger den opdaterede lønpolitik for generalforsamlingen til godkendelse.

Det foreslås i *nr. 2*, at udvalget skal sikre, at oplysningerne om forvalterens lønpolitik og praksis, som forelægges for forvalterens generalforsamling til orientering og godkendelse, er tilstrækkelige.

Oplysningerne i *nr. 2* er tilstrækkelige, når de giver et retvisende billede af forvalterens aflønningspraksis, det vil sige, at oplysningerne skal beskrive den faktiske aflønning i forvalteren.

Dette kan både være oplysninger, som forelægges skriftligt for generalforsamlingen, eksempelvis forvalterens lønpolitik, lønnoter til årsrapporten samt aflønningsrapporter, som oplysninger, der forelægges mundtligt for generalforsamlingen, som eksempelvis indgår i formandens beretning. Efter *nr. 2* skal udvalget ligeledes sikre, at oplysningerne, som forelægges for generalforsamlingen efter § 20, stk. 2, *nr. 3, a)-b)*, er tilstrækkelige til, at generalforsamlingen kan tage en velinformeret beslutning.

Det foreslås i *nr. 3*, at udvalget i forhold til forvalterens overordnede aflønningsstruktur løbende skal vurdere, om forvalterens interne processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for forvalterens risici, navnlig risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet. Udvalget skal i denne forbindelse inddrage relevante afdelinger og forretningsenheder og i øvrigt have de fornødne ressourcer til rådighed, som beskrevet indledningsvis i bemærkningerne til forslaget.

Forvalterens interne processer og systemer er tilstrækkelige, når forvalterens oplysninger om bestyrelsens og de øvrige ansattes aflønning kan konfigureres korrekt, herunder skal relevante personer i forvalteren kunne indsamle data fra forvalterens systemer til brug for f.eks. indsendelse til Finanstilsynet i forbindelse med tilsyn. Forvalterens interne processer er tilstrækkelige, når de bidrager til at sikre, at forvalterens lønpolitik og praksis understøtter en sund og effektiv risikostyring i forvalteren.

Udvalget skal endvidere sikre, at forvalterens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring, herunder sikre, at disse er i overensstemmelse med forvalterens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser efter den foreslåede bestemmelse *nr. 3*. Kravet om, at lønpolitikken skal være i overensstemmelse med og fremme en sund og effektiv risikostyring medfører, at forvalteren skal fastlægge rammerne for forvalterens faktiske aflønning, herunder fastlægge om forvalteren vil anvende variabel løn. Forvalterens aflønningsordninger og -strukturer bør være i overensstemmelse med forvalterens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser. Udvalget bør vurdere, om forvalteren har omsat lovgivningens krav til aflønning til en lønpolitik, der fastlægger rammerne for aflønning af forvalte-

rens ansatte set i forhold til forvalterens forretningsmodel og -strategi samt de risici, der er forbundet hermed. Udvalget bør endvidere vurdere, om der er elementer i forvalterens lønpolitik og praksis, der kan stride mod risikostyringshensyn. Det er vigtigt, at udvalget i denne forbindelse har de fornødne ressourcer til rådighed, som er nærmere beskrevet indledningsvis i bemærkningerne til forslaget.

Udvalget skal i forbindelse med sit arbejde sikre, at lønpolitikken og forvalterens lønpraksis er i overensstemmelse med forvalterens interesser på længere sigt. De vil sige, at aflønningsudvalget udover at have fokus på aflønningen på kort sigt ligeledes skal fokusere på, hvilke konsekvenser aflønningen kan medføre på længere sigt. Hvad der skal forstås ved "langsigtet" afhænger af en konkret vurdering i forhold til f.eks. den pågældende forvalter, dennes forretningsstrategi og dennes lønpolitik m.fl.

Det foreslås i *nr. 4*, at udvalget skal vurdere forvalterens og de alternative investeringsfondes samlede resultater og sikre, at direktionen har evalueret de resultatkriterier, der har dannet grundlag for beregningen af variabel løn til forvalterens andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet jf. § 20, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Efter *nr. 4* skal udvalget gennemgå forvalterens og de alternative investeringsfonde samlede årlige resultater på et overordnet niveau. Forslaget stiller ikke krav om, at udvalget gennemgår resultatkriterier m.v. helt ned i detaljen.

Det foreslås, i *nr. 5*, at aflønningsudvalget skal kontrollere udvalgte evalueringer foretaget af direktionen, jf. *nr. 4*, for at teste, om betingelserne i § 20, stk. 5, er opfyldt.

Efter *nr. 5* skal udvalget ligeledes sikre, at direktionen har lavet evalueringer (i praksis benævnt "backtesting") af variabel løn til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde, jf. § 20, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Udvalget skal således kontrollere, at direktionen har lavet evalueringerne efter § 77 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Udvalget skal endvidere lave en stikprøvekontrol af udvalgte evalueringer foretaget af direktionen for at sikre, at dette er sket korrekt. Stikprøvekontrollen bør efter en konkret vurdering tage udgangspunkt i de evalueringer, som har medført de største nedjusteringer eller uregelmæssigheder i forhold til den på beregningstidspunktet beregnede variable løndel.

Det foreslås i *nr. 6*, at aflønningsudvalget skal sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner,

f.eks. compliance-funktionen, inddrages i det omfang, det er nødvendigt for, at udvalget kan udføre sine opgaver efter de foreslåede bestemmelser nr. 1-5. I det omfang at det er nødvendigt, bør udvalget ligeledes søge ekstern rådgivning, som eksempelvis har erfaring med aflønningsreglerne for den finansielle sektor. Efter forslaget indledende bemærkninger bør aflønningsudvalget have tilstrækkelige økonomiske ressourcer til at løse sine arbejdsopgaver, herunder til ekstern rådgivning, såfremt dette er nødvendigt.

I medfør af § 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er § 21, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. allerede straffebelagt med bøde. De foreslåede ændringer af § 21 ændrer ikke herpå.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 21, stk. 4, er en forvalter af alternative investeringsfonde.

Hvis eksempelvis aflønningsudvalget undlader at udføre en væsentlig del af udvalgets opgaver, som er pålagt udvalget i medfør af stk. 4, og som er relevante for den pågældende forvalter, vil forvalteren kunne straffes med bøde.

Til nr. 4 (§ 21, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det følger af det gældende § 21, stk. 4, 2. og 3. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, at udvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning, og at udvalget i det forberedende arbejde skal varetage forvalterens langsigtede interesser, herunder også i forhold til kapitalejere og andre investorer.

Det foreslås i § 21, stk. 5, at aflønningsudvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning. Udvalget skal i det forberedende arbejde varetage forvalterens langsigtede interesser, herunder også i forhold til investorer samt offentlighedens interesse.

Udvalget skal i forbindelse med sit arbejde fokusere på forvalterens langsigtede interesser. Det vil sige, at aflønningsudvalget skal overveje, hvilke konsekvenser forvalterens aflønning kan medføre på længere sigt. Hvad der skal forstås ved "langsigtet" afhænger af en konkret vurdering i forhold til f.eks. den pågældende forvalter, dennes forretningsmodel og dennes lønpolitik.

Andre opgaver kan f.eks. være i forhold til inddragelse af eksterne konsulenter i forbindelse med håndtering af en konkret sag om aflønning i forvalteren eller i forbindelse med udarbejdelse af forvalterens lønpolitik, bonusprogrammer m.v. Direktionen bør her overveje, om det er nødvendigt, at udvalget orienteres herom med henblik på at kontrollere, om konsulenterne har den nødvendige ekspertise om aflønning inden for den finansielle sektor.

I det omfang, at det er relevant kan udvalget f.eks. også komme med anbefalinger til bestyrelsen om størrelsen på samt sammensætningen af kontrolfunktioners aflønning. En sådan anbefaling kan være baseret på markedsstandarder for medarbejderkategorierne. Anbefalingerne skal iagttage kravene i bekendtgørelse nr. 296 af 27. marts 2014 om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning for forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. om aflønning af ansatte i særlige funktioner, i det omfang, at dette er relevant.

Som følge af, at der med lovforslagets § 4, nr. 3, ændres i § 21, stk. 4, foreslås det, at flytte det gældende § 21, stk. 4, 2. og 3. pkt., om at udvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning, og at udvalget i det forberedende arbejde skal varetage forvalterens langsigtede interesser, herunder også i forhold til kapitalejere og andre investorer, flyttes til § 21 som nyt stk. 5.

Det gældende § 21, stk. 4, 2. og 3. pkt., videreføres således uændret for forvaltere af alternative investeringsfonde i det foreslåede § 21, stk. 5. Det gældende § 21, stk. 5 bliver herefter til stk. 6.

Til nr. 5 (§ 30, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 30 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. regulerer forvaltere af alternative investeringsfondes pligt til at sikre, at de alternative investeringsfonde, som forvalteren forvalter, regelmæssigt og mindst en gang årligt oplyser investorerne i fondene om den indre værdi pr. andel i fonden.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 29 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, der fastslår, at en forvalter af alternative investeringsfonde skal have procedurer for værdiansættelse af aktiverne og forpligtelserne i hver af de fonde, som forvalteren forvalter. Procedurene skal sikre, at værdiansættelsen og beregningen af indre værdi pr. andel sker korrekt, uafhængigt, konsekvent og i overensstemmelse med gældende lov. Reglerne om værdiansættelse og beregning af indre værdi pr. andel skal fremgå af den enkelte fonds vedtægter eller fondsbestemmelser. Værdiansættelsen og beregningen af indre værdi pr. andel skal mindst ske én gang årligt.

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde. Direktivet indeholder en række beføjelser til Kommissionen til at udstede delegerede retsakter, herunder også vedrørende værdiansættelse og beregning af indre værdi pr. andel. Denne bemyndigelse er udnyttet i artikel 72 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa Parlamentets og Rådets di-

rektiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn (level 2-forordningen). Forvalteren skal således også sikre, at værdiansættelsen og beregningen af indre værdi pr. andel sker i overensstemmelse med artikel 72 i level 2-forordningen.

Med lovforslaget foreslås det præciseret, at den indre værdi pr. andel, der efter § 30 skal oplyses til investorerne, er den indre værdi pr. andel, som allerede er beregnet i medfør af § 29. Hensigten med ændringen er således at sikre, at det tydeligt fremgår, at § 30 ikke skal forstås som en yderligere forpligtelse til at beregne den indre værdi ud over de krav, der allerede følger af loven.

Til nr. 6 og 7 (§ 63 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 63 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. regulerer sammen med § 62, hvilke oplysninger en forvalter af alternative investeringsfonde skal stille til rådighed for investorerne inden, der investeres i fonden.

§ 62, stk. 1 og 2, oplister en lang række oplysninger, som skal stilles til rådighed for investorerne forud for investeringer i fonden. Det drejer sig f.eks. om oplysninger om investeringsstrategi og investeringsmålsætninger, investeringsbegrænsninger, gearing, gebyrer og omkostninger, indre værdi pr. andel osv.

§ 63 fastslår, at en forvalter af alternative investeringsfonde kan undlade at offentliggøre dele af oplysningerne omfattet af opstillingen i § 62, stk. 1 og 2, såfremt den pågældende alternative investeringsfond er omfattet af pligt til at offentliggøre et prospekt. I sådanne tilfælde kan forvalteren nøjes med at offentliggøre de oplysninger, som ikke allerede fremgår af prospektet.

Det foreslås, at der efter § 63, 1 pkt., tilføjes et nyt andet punktum, hvorefter bestemmelsen udvides til også at gælde, hvis den alternative investeringsfond har udarbejdet lignende dokumenter, der udleveres til investorerne. Som konsekvens heraf bliver det nuværende 2. pkt. til 3. pkt., og 3. pkt. udvides tilsvarende til at omfatte det lignende dokument, der er udleveret til investorerne.

§ 63 foreslås således udvidet til også at omfatte oplysninger, som fremgår af andre lignende dokumenter end prospektet, som udleveres til investorerne. Dette vil f.eks. være et privat placement memorandum (PPM). En forvalter kan således efter forslaget nøjes med at offentliggøre de oplysninger, som ikke allerede fremgår af prospekter eller lignende dokumenter, der udleveres til investorerne.

Dette vil være en væsentlig lempelse af den oplysningsopgave, der er pålagt forvalteren i medfør af § 62, idet mange af oplysningerne, der skal gives efter § 62, stk. 1 og 2, allerede vil findes enten i prospekter, PPM eller lignende dokumenter.

De oplysninger, som ikke allerede fremgår af prospektet eller et lignende dokument og som forvalteren derfor skal offentliggøre i medfør af § 62, stk. 1 og 2, kan offentliggøres enten separat eller som tillæg til enten prospektet eller det lignende dokument, som de øvrige oplysninger fremgår af.

Til nr. 8 (§ 162 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter den gældende § 162 kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte nærmere regler om forvaltere af alternative investeringsfondes pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af forvalteren.

Med den foreslåede ændring foreslås depositarer efter § 46 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. på tilsvarende vis omfattet af § 162, således, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om de omfattede depositarers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af depositaren.

Den eksisterende bemyndigelse er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 1567 af 23. december 2014 om finansielle virksomheders og investeringsforeningers m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden og investeringsforeningen m.v. Det er forventningen, at de af lovforslaget omfattede depositarer skal omfattes af tilsvarende regler.

Til nr. 9 (§ 170, stk. 3, nr. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter den gældende § 170, stk. 3, nr. 4, er sager om oplysninger til investorerne i henhold til §§ 62-66 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. samt regler udstedt i medfør af lovens § 66 undtaget fra den skærpede tavshedspligt, der gælder for Finanstilsynet efter § 170, stk. 1.

Finanstilsynets tavshedspligt er således lempet på en række udvalgte områder vedrørende god skik og andre investorbekyttelsesregler. Lempelsen har til hensigt at øge offentligheden og åbenheden vedrørende disse områder.

Offentligheden kan få indsigt i Finanstilsynets arbejde efter de almindelige regler om aktindsigt i offentlighedsloven og forvaltningsloven. Finanstilsynets lempede tavshedspligt på de nævnte områder indebærer, under forudsætning af overholdelse af reglerne i forvaltningsloven og offentlighedsloven, at Finanstilsynet kan udtale sig til offentligheden om,

hvorvidt en konkret sag behandles i Finanstilsynet, herunder eksempelvis udlevere en kopi af Finanstilsynets brev til forvalteren eller af den endelige afgørelse i sagen til en journalist. I forbindelse med at Finanstilsynet tager en sag op, vil Finanstilsynet kun kunne oplyse dette, men ikke hvordan sagen forventes afgjort.

Med lovforslaget foreslås bestemmelsen præciseret, så der henvises til sager om oplysninger til investorerne givet i henhold til §§ 62-65 samt regler udstedt i medfør § 62, stk. 3, og § 66. Med præciseringen foretages der ikke materielle ændringer i bestemmelsen. § 62, stk. 3, og § 66 indeholder bemyndigelser til erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelsesform og det præciseres med ændringen, at sager om oplysninger til investorerne i henhold til regler udstedt i medfør af disse bemyndigelser tilsvarende er omfattet af den lempede tavshedspligt.

Til nr. 10 (§ 171, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter § 171 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. har Finanstilsynet i dag bl.a. en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Er dommen ikke endelig skal dette fremgå af offentliggørelsen. Samtidig er den pågældende forvalter af alternative investeringsfonde, hvis denne er under tilsyn, forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside. Offentliggørelse, som vedrører virksomheder, som ikke er under tilsyn, sker alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Efter gældende ret har Finanstilsynet ikke mulighed for at offentliggøre, hvis der i en sag er truffet afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller der er afsagt en frifindende dom. Det fremgår endvidere ikke af de gældende regler, at Finanstilsynet har mulighed for at fjerne en allerede offentliggjort beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning fra Finanstilsynets hjemmeside.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter *stk. 1, 8. pkt.*, og *stk. 2*, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed eller forvalter, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom.

Den foreslåede ændring er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og har til formål at give offentligheden et retvisende billede af praksis. Da det ikke er givet, at den virksomhed eller forvalter, som er blevet politianmeldt, ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den

frifindende dom, skal der i henhold til det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, kun ske offentliggørelse af sådanne oplysninger, såfremt virksomheden eller forvalteren anmoder Finanstilsynet herom.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 2. pkt.*, at virksomheden eller forvalteren skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Baggrunden herfor er, at Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 1, 8. pkt.*, og *stk. 2*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse omfatter tillige tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 3. pkt.*, at er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 6, 4. pkt.*, at modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

I de tilfælde hvor den, som sagen vedrører, ikke anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i medfør af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, men ønsker Finanstilsynets offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Finanstilsynets hjemmeside, kan dette således ske ved indsendelse af dokumentation for sagens afslutning til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter i

medfør af det foreslåede stk. 6, 4. pkt., slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Finanstilsynets forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager dokumentation herfor. Det er ikke afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Finanstilsynets forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, den pågældende virksomhed eller forvalter, som sagen vedrører, eller af tredje-mand.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

Der henvises endvidere til pkt. 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1 (§ 12, stk. 4, i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Der findes i dag ikke en adgang for tilsynsmyndigheder i andre EU-lande og lande, som Unionen har indgået aftale med, til at indhente og foretage stedlige undersøgelser i filialer af udenlandske boligkreditformidlere i Danmark. I medfør af § 346, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed findes en sådan adgang for tilsynsmyndighederne i andre EU-lande og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, for filialer af udenlandsk finansielle virksomheder med hjemsted i et af de pågældende lande.

Forslaget til stk. 4 giver tilsynsmyndigheder i andre EU-lande og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, adgang til efter forudgående meddelelse til Finanstilsynet at indhente oplysninger og foretage stedlige undersøgelser her i landet i filialer af udenlandske boligkreditformidlere fra det pågældende land. Denne adgang er

en naturlig følge af, at det er hjemlandets tilsynsmyndigheder, der ifølge det såkaldte princip om hjemlandstilsyn har ansvaret for tilsynet med filialen og derfor må have adgang til at kontrollere denne.

Det er et krav, at den udenlandske tilsynsmyndighed giver meddelelse om inspektionen til Finanstilsynet forud for udførelsen. Finanstilsynet skal herefter underrette den her i landet beliggende filial af den udenlandske boligkreditformidler om den forventede inspektion.

Den foreslåede bestemmelse vil alene omfatte her i landet beliggende filialer af udenlandske boligkreditformidlere. Bestemmelsen vil således ikke omfatte danske boligkreditformidlere.

En udenlandsk myndigheds inspektion skal foregå under samme betingelser som Finanstilsynets inspektioner, hvilket betyder, at inspektionen skal ske i overensstemmelse med lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Den udenlandske myndighed har derfor som udgangspunkt udelukkende adgang til forretningslokaler og således ikke til private boliger.

Det foreslås endvidere, at det fastsættes, at Finanstilsynet kan deltage i den i 1. pkt. nævnte inspektion. Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet kan beslutte at deltage i den udenlandske tilsynsmyndigheds inspektion af her i landet beliggende filialer af udenlandske boligkreditformidlere.

Finanstilsynet vil herved kunne føre tilsyn med, at filialen overholder danske regler, jf. lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere § 11, stk. 1, og at den udenlandske tilsynsmyndigheds inspektion foregår i overensstemmelse med de grundlæggende danske regler herfor.

Det foreslås desuden, at undersøgelsen kun kan foretages med Finanstilsynets medvirken, hvis en filial af en udenlandsk boligkreditformidler som nævnt i 1. pkt. modsætter sig en kompetent udenlandsk myndigheds undersøgelse. Filialen kan således ikke nægte inspektionens gennemførelse, men kan kræve, at Finanstilsynet medvirker hertil.

Det foreslås endelig, at Finanstilsynet skal kunne foretage selvstændige inspektioner i den her i landet beliggende filial, som led i Finanstilsynets tilsyn med god skik og kompetencekrav. Reglerne om god skik udstedes af ministeren i henhold til hjemmel i § 7, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, og der er udstedt regler om kompetencekrav i henhold til § 6, stk. 2, i samme lov. Den foreslåede bestemmelses 1. pkt. gennemfører boligkreditdirektivets artikel 34, stk. 5, og bestemmelses 2. pkt. præciserer, at Finanstilsynet som hidtil fører tilsyn med filialens overholdelse af regler om god skik.

Til nr. 2 (§ 18, stk. 6, i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere)

Efter § 18 i lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere har Finanstilsynet i dag bl.a. en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Er dommen ikke endelig skal dette fremgå af offentliggørelsen. Samtidig er den finansielle rådgiver, hvis denne er under tilsyn, forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside. Offentliggørelse, som vedrører virksomheder, som ikke er under tilsyn, sker alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Efter gældende ret har Finanstilsynet ikke mulighed for at offentliggøre, hvis der i en sag er truffet afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller der er afsagt en frifindende dom. Det fremgår endvidere ikke af de gældende regler, at Finanstilsynet har mulighed for at fjerne en allerede offentliggjort beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning fra Finanstilsynets hjemmeside.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter *stk. 1, 8. pkt.*, og *stk. 2*, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra virksomheden, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom.

Den foreslåede ændring er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og har til formål at give offentligheden et retvisende billede af praksis. Da det ikke er givet, at den virksomhed, som er blevet politianmeldt, ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, kun ske offentliggørelse af sådanne oplysninger, såfremt virksomheden anmoder Finanstilsynet herom.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 2. pkt.*, at virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Baggrunden herfor er, at Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 1, 8. pkt.*, og *stk. 2*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende op-

lysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse omfatter tillige tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 3. pkt.*, at er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 6, 4. pkt.*, at modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

I de tilfælde hvor den, som sagen vedrører, ikke anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i medfør af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, men ønsker Finanstilsynets offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Finanstilsynets hjemmeside, kan dette således ske ved indsendelse af dokumentation for sagens afslutning til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter i medfør af det foreslåede *stk. 6, 4. pkt.*, slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Finanstilsynets forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager dokumentation herfor. Det er ikke afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Finanstilsynets forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, den pågældende virksomhed, som sagen vedrører, eller af tredjemand.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

Der henvises endvidere til pkt. 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1 (§ 49 a, stk. 6, i lov om forsikringsformidling)

Efter § 49 a i lov om forsikringsformidling har Finanstilsynet i dag bl.a. en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Er dommen ikke endelig skal dette fremgå af offentliggørelsen. Samtidig er den pågældende virksomhed, hvis denne er under tilsyn, forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside. Offentliggørelse, som vedrører virksomheder, som ikke er under tilsyn, sker alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Efter gældende ret har Finanstilsynet ikke mulighed for at offentliggøre, hvis der i en sag er truffet afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller der er afsagt en frifindende dom. Det fremgår endvidere ikke af de gældende regler, at Finanstilsynet har mulighed for at fjerne en allerede offentliggjort beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning fra Finanstilsynets hjemmeside.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter *stk. 1, 8. pkt.*, og *stk. 2*, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom.

Den foreslåede ændring er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og har til formål at give offentligheden et retvisende billede af praksis. Da det ikke er givet, at den virksomhed, som er blevet politianmeldt, ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, kun ske offentliggørelse af sådanne oplysninger, såfremt virksomheden anmoder Finanstilsynet herom.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 2. pkt.*, at virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Baggrunden herfor er, at Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 1, 8. pkt.*, og *stk. 2*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse omfatter tillige tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 3. pkt.*, at er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 6, 4. pkt.*, at modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

I de tilfælde hvor den, som sagen vedrører, ikke anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i medfør af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, men ønsker Finanstilsynets offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Finanstilsynets hjemmeside, kan dette således ske ved indsendelse af dokumentation for sagens afslutning til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter i medfør af det foreslåede *stk. 6, 4. pkt.*, slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Finanstilsynets forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager dokumentation herfor. Det er ikke afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Finanstilsynets forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, den pågældende virksomhed, som sagen vedrører, eller af tredjemand.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

Der henvises endvidere til pkt. 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til § 7

Til nr. 1 (§ 93, stk. 6, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Efter § 93 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge har Finanstilsynet i dag bl.a. en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Er dommen ikke endelig skal dette fremgå af offentliggørelsen. Samtidig er den pågældende virksomhed, hvis denne er under tilsyn, forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside. Offentliggørelse, som vedrører virksomheder, som ikke er under tilsyn, sker alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Efter gældende ret har Finanstilsynet ikke mulighed for at offentliggøre, hvis der i en sag er truffet afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller der er afsagt en frifindende dom. Det fremgår endvidere ikke af de gældende regler, at Finanstilsynet har mulighed for at fjerne en allerede offentliggjort beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning fra Finanstilsynets hjemmeside.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter *stk. 1, 8. pkt.*, og *stk. 2*, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom.

Den foreslåede ændring er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og har til formål at give offentligheden et retvisende billede af praksis. Da det ikke er givet, at den virksomhed, som er blevet politianmeldt, ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, kun ske offentliggørelse af sådanne oplysninger, såfremt virksomheden anmoder Finanstilsynet herom.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 2. pkt.*, at virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Baggrunden herfor er, at Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 1, 8. pkt.*, og *stk. 2*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse omfatter tillige tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 3. pkt.*, at er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 6, 4. pkt.*, at modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning

og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

I de tilfælde hvor den, som sagen vedrører, ikke anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i medfør af det foreslåede stk. 6, 1. pkt., men ønsker Finanstilsynets offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Finanstilsynets hjemmeside, kan dette således ske ved indsendelse af dokumentation for sagens afslutning til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter i medfør af det foreslåede stk. 6, 4. pkt., slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Finanstilsynets forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager dokumentation herfor. Det er ikke afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Finanstilsynets forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, den pågældende virksomhed, som sagen vedrører, eller af tredjemand.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

Der henvises endvidere til pkt. 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til nr. 1 (§ 44 d, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Det følger af § 44 d, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, at firmapensionskasser skal indsende kopi af den godkendte årsrapport til Finanstilsynet.

Det følger af § 44 d, stk. 2, i tilsyn med firmapensionskasser, at bl.a. den eksterne revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten efter § 44 d, stk. 1.

Revisorloven er ændret ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love, som indebærer, at det ikke længere er alle virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, men alene virksomheder af interesse for offentligheden (forsikringselskaber, kreditinstitutter og børnoterede virksomheder).

Virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, må således selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for virksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til virksomhedens ledelse skal gives på anden vis.

Det foreslås, at virksomheder, som ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, og som ikke fører en revisionsprotokol, skal indsende anden tilsvarende dokumentation til Finanstilsynet.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til en virksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Forslaget ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport eller til de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive til virksomhedens ledelse i den forbindelse. Kravene hertil følger fortsat af de internationale revisionsstandarder (ISA'er), og der henvises til pkt. 2.9.1 i de almindelige bemærkninger for en beskrivelse heraf. Forslaget indebærer alene, at disse oplysninger og erklæringer skal afgives i anden tilsvarende dokumentation i de tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører en revisionsprotokol.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 66 c, stk. 6, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Efter § 66 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser har Finanstilsynet i dag bl.a. en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Er dommen ikke endelig skal dette fremgå af offentliggørelsen. Samtidig er den pågældende firmapensionskasse, hvis denne er under tilsyn,

forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside. Offentliggørelse, som vedrører virksomheder, som ikke er under tilsyn, sker alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Efter gældende ret har Finanstilsynet ikke mulighed for at offentliggøre, hvis der i en sag er truffet afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller der er afsagt en frifindende dom. Det fremgår endvidere ikke af de gældende regler, at Finanstilsynet har mulighed for at fjerne en allerede offentliggjort beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning fra Finanstilsynets hjemmeside.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter *stk. 1, 8. pkt.*, og *stk. 2*, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed eller firmapensionskasse, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom.

Den foreslåede ændring er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og har til formål at give offentligheden et retvisebillede af praksis. Da det ikke er givet, at den virksomhed eller firmapensionskasse, som er blevet politianmeldt, ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, kun ske offentliggørelse af sådanne oplysninger, såfremt virksomhed eller firmapensionskassen anmoder Finanstilsynet herom.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 2. pkt.*, at virksomhed eller firmapensionskassen skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Baggrunden herfor er, at Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 1, 8. pkt.*, og *stk. 2*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse omfatter tillige tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 3. pkt.*, at er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 6, 4. pkt.*, at modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

I de tilfælde hvor den, som sagen vedrører, ikke anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i medfør af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, men ønsker Finanstilsynets offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Finanstilsynets hjemmeside, kan dette således ske ved indsendelse af dokumentation for sagens afslutning til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter i medfør af det foreslåede *stk. 6, 4. pkt.*, slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Finanstilsynets forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager dokumentation herfor. Det er ikke afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Finanstilsynets forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, den pågældende virksomhed eller firmapensionskasse, som sagen vedrører, eller af tredjemand.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved fri-

findende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

Der henvises endvidere til pkt. 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til § 9

Til nr. 1 (§ 15, stk. 7, i lov om ejendomskreditselskaber)

Efter § 15 i lov om ejendomskreditselskaber har Finanstilsynet i dag bl.a. en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Er dommen ikke endelig skal dette fremgå af offentliggørelsen. Samtidig er det pågældende ejendomskreditselskab, hvis denne er under tilsyn, forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside. Offentliggørelse, som vedrører virksomheder, som ikke er under tilsyn, sker alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Efter gældende ret har Finanstilsynet ikke mulighed for at offentliggøre, hvis der i en sag er truffet afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller der er afsagt en frifindende dom. Det fremgår endvidere ikke af de gældende regler, at Finanstilsynet har mulighed for at fjerne en allerede offentliggjort beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning fra Finanstilsynets hjemmeside.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter *stk. 2, 8. pkt.*, og *stk. 3*, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed eller ejendomskreditselskab, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom.

Den foreslåede ændring er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og har til formål at give offentligheden et retvisende billede af praksis. Da det ikke er givet, at den virksomhed eller ejendomskreditselskab, som er blevet politianmeldt, ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, kun ske offentliggørelse af sådanne oplysninger, såfremt virksomhed eller ejendomskreditselskabet anmoder Finanstilsynet herom.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 2. pkt.*, at virksomhed eller ejendomskreditselskabet skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om of-

fentliggørelse. Baggrunden herfor er, at Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 1, 8. pkt.*, og *stk. 2*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse omfatter tillige tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 3. pkt.*, at er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 6, 4. pkt.*, at modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

I de tilfælde hvor den, som sagen vedrører, ikke anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i medfør af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, men ønsker Finanstilsynets offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Finanstilsynets hjemmeside, kan dette således ske ved indsendelse af dokumentation for sagens afslutning til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter i medfør af det foreslåede *stk. 6, 4. pkt.*, slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Fi-

nanstilsynets forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager dokumentation herfor. Det er ikke afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Finanstilsynets forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, den pågældende virksomhed eller ejendomscreditselskab, som sagen vedrører, eller af tredjemand.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

Der henvises endvidere til pkt. 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til § 10

Til nr. 1 (§ 27 g, stk. 6, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Efter § 27 g i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension har Finanstilsynet i dag bl.a. en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Er dommen ikke endelig skal dette fremgå af offentliggørelsen. Samtidig er Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside.

Efter gældende ret har Finanstilsynet ikke mulighed for at offentliggøre, hvis der i en sag er truffet afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller der er afsagt en frifindende dom. Det fremgår endvidere ikke af de gældende regler, at Finanstilsynet har mulighed for at fjerne en allerede offentliggjort beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning fra Finanstilsynets hjemmeside.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter *stk. 1, 7. pkt.*, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller

afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra ATP offentliggøre oplysninger herom.

Den foreslåede ændring er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og har til formål at give offentligheden et retvisende billede af praksis. Da det ikke er givet, at ATP ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, kun ske offentliggørelse af sådanne oplysninger, såfremt ATP anmoder Finanstilsynet herom.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 2. pkt.*, at ATP skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Baggrunden herfor er, at Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 1, 7. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse omfatter tillige tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 3. pkt.*, at er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 6, 4. pkt.*, at modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

I de tilfælde hvor ATP ikke anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i medfør af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, men ønsker Finans-

tilsynets offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Finanstilsynets hjemmeside, kan dette således ske ved indsendelse af dokumentation for sagens afslutning til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter i medfør af det foreslåede stk. 6, 4. pkt., slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Finanstilsynets forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager dokumentation herfor. Det er ikke afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Finanstilsynets forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, ATP eller af tredje-mand.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

Der henvises endvidere til pkt. 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til § 11

Til nr. 1 (§ 76 b, stk. 7, i lov om arbejdsskadesikring)

Efter § 76 b i lov om arbejdsskadesikring har Finanstilsynet i dag bl.a. en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Er dommen ikke endelig skal dette fremgå af offentliggørelsen. Samtidig er Arbejdsmarkedets Erhvervssikring forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside.

Efter gældende ret har Finanstilsynet ikke mulighed for at offentliggøre, hvis der i en sag er truffet afgørelse om på-

leopgivelse eller tiltalefrafald, eller der er afsagt en frifindende dom. Det fremgår endvidere ikke af de gældende regler, at Finanstilsynet har mulighed for at fjerne en allerede offentliggjort beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning fra Finanstilsynets hjemmeside.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 7. pkt., og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring offentliggøre oplysninger herom.

Den foreslåede ændring er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og har til formål at give offentligheden et retvisende billede af praksis. Da det ikke er givet, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til det foreslåede stk. 6, 1. pkt., kun ske offentliggørelse af sådanne oplysninger, såfremt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anmoder Finanstilsynet herom.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 2. pkt.*, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Baggrunden herfor er, at Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter stk. 1, 7. pkt., dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse omfatter tillige tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 3. pkt.*, at er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 6, 4. pkt.*, at modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

I de tilfælde hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i medfør af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, men ønsker Finanstilsynets offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Finanstilsynets hjemmeside, kan dette således ske ved indsendelse af dokumentation for sagens afslutning til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter i medfør af det foreslåede *stk. 6, 4. pkt.*, slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Finanstilsynets forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager dokumentation herfor. Det er ikke afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Finanstilsynets forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller af tredjemand.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

Der henvises endvidere til *pkt. 2.5* i de almindelige bemærkninger.

Til § 12

Til nr. 1 (§ 10 g, stk. 6, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Efter § 10 g i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond har Finanstilsynet i dag bl.a. en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Er dommen ikke endelig skal dette fremgå af offentliggørelsen. Samtidig er Lønmodtagernes Dyrtidsfond forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside.

Efter gældende ret har Finanstilsynet ikke mulighed for at offentliggøre, hvis der i en sag er truffet afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller der er afsagt en frifindende dom. Det fremgår endvidere ikke af de gældende regler, at Finanstilsynet har mulighed for at fjerne en allerede offentliggjort beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning fra Finanstilsynets hjemmeside.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter *stk. 1, 7. pkt.*, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra Lønmodtagernes Dyrtidsfond offentliggøre oplysninger herom.

Den foreslåede ændring er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og har til formål at give offentligheden et retvisende billede af praksis. Da det ikke er givet, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, kun ske offentliggørelse af sådanne oplysninger, såfremt Lønmodtagerenes Dyrtidsfond anmoder Finanstilsynet herom.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 2. pkt.*, at virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Baggrunden herfor er, at Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 1, 7. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse omfatter tillige tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Det følger af det foreslåede *stk. 6, 3. pkt.*, at er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 6, 4. pkt.*, at modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

I de tilfælde hvor Lønmodtagerens Dyrtdsfond ikke anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i medfør af det foreslåede *stk. 6, 1. pkt.*, men ønsker Finanstilsynets offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Finanstilsynets hjemmeside, kan dette således ske ved indsendelse af dokumentation for sagens afslutning til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter i medfør af det foreslåede *stk. 6, 4. pkt.*, slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Finanstilsynets forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager dokumentation herfor. Det er ikke afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Finanstilsynets forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, Lønmodtagerens Dyrtdsfond eller af tredjemand.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklage-

myndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefrafaldet, da afgørelsen skal være endelig.

Der henvises endvidere til *pkt. 2.5* i de almindelige bemærkninger.

Til § 13

Til nr. 1 (§ 32, stk. 6, i revisorloven)

Efter § 32, stk. 3, er Erhvervsstyrelsen ansvarlig for tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg overholder de pligter, der følger af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden (herefter forordningen).

Det foreslås, at ansvaret vedrørende dette tilsyn deles mellem Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet, så Finanstilsynet har ansvaret for dette tilsyn i forhold til de virksomheder af interesse for offentligheden, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Det foreslås således at indsætte et nyt *stk. 6* i § 32 i revisorloven, som foreskriver, at Finanstilsynet træder i Erhvervsstyrelsens sted i forhold til det tilsyn, som efter § 32, stk. 3, nr. 1, føres med virksomheder af interesse for offentligheden, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Det følger af § 1 a, stk. 1, nr. 3, i revisorloven, at børsnoterede virksomheder, pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringselskaber er virksomheder af interesse for offentligheden. Det er således i forhold til de af disse virksomheder, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, at Finanstilsynet træder i Erhvervsstyrelsens sted i medfør af den foreslåede § 32, stk. 6, i revisorloven. Finanstilsynet er i forhold til disse virksomheder ansvarlig for at udøve det tilsyn, som er beskrevet i § 32, stk. 3, nr. 1, i revisorloven.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet i forbindelse med dette tilsyn kan udøve de beføjelser, der er beskrevet i § 32, stk. 4, i revisorloven.

Efter § 32, stk. 4, i revisorloven kan Erhvervsstyrelsen til brug for udøvelsen af tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg overholder de pligter, der følger af revisorloven og forordningen, indhente

nødvendige oplysninger hos virksomheder af interesse for offentligheden.

Efter artikel 32 i Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (8. selskabsdirektiv) skal der udpeges en kompetent myndighed til varetagelsen af de forpligtelser, der følger af direktivet, herunder tilsynet med at medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg overholder de pligter, der følger af revisorloven og forordningen. Den kompetente myndigheds rolle kan i henhold til direktivet deles mellem flere myndigheder.

Til nr. 2 (§ 32 a, stk. 1, 3. pkt., i revisorloven)

Revisorloven indeholder krav vedrørende nedsættelse af revisionsudvalg i virksomheder af interesse for offentligheden. Efter § 32, stk. 3, i revisorloven er Erhvervsstyrelsen ansvarlig for tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg overholder de pligter, der følger af revisorloven mv.

Med dette lovforslags § 13, nr. 1, foreslås det indsat i revisorlovens § 32 som et nyt stk. 6, at Finanstilsynet skal træde i Erhvervsstyrelsens sted ved udførelsen af tilsyn efter § 32, stk. 3, nr. 1, vedrørende de virksomheder af interesse for offentligheden, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Det følger af § 32 a, stk. 1, 1. pkt., i revisorloven, at Erhvervsstyrelsen nedsætter et revisorråd, som rådgiver styrelsen om generelle forhold i revisorlovgivningen og i forbindelse med tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder efter § 32, stk. 2 og 3.

Det foreslås at indsætte et nyt tredje punktum i § 32 a, stk. 1, hvorefter revisorrådet endvidere rådgiver Finanstilsynet om de forhold, som er nævnt i § 32 a, stk. 1, 1. pkt.

Revisorrådet skal således rådgive Finanstilsynet om dettes tilsyn efter § 32, stk. 3, nr. 1.

Revisorrådet har alene en rådgivende funktion i forhold til Finanstilsynet.

Denne ændring har til formål at sikre en ensartethed i praksis for tilsynet med revisionsudvalgene m.v. i finansielle og ikke-finansielle virksomheder.

Revisorrådets arbejde er nærmere reguleret i bekendtgørelse om Revisorrådet, jf. bekendtgørelse nr. 964 af 28. juni 2016.

Til nr. 3 (§ 44 a, stk. 3, 1. pkt., i revisorloven)

Det følger af § 44 a i revisorloven, at Revisornævnet behandler klager vedrørende tilsidesættelse af forpligtelser efter revisorloven eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden (herefter forordningen). Herudover behandler Revisornævnet klager vedrørende tilsidesættelse af pligter, der påhviler virksomheder af offentlig interesse eller medlemmer af sådanne virksomheders øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg.

Det følger af § 44 a, stk. 3, at klager til Revisornævnet kan indbringes af Erhvervsstyrelsen eller af den, der har en retlig interesse i det forhold, som klagen angår.

Efter § 32, stk. 3, er Erhvervsstyrelsen ansvarlig for tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg overholder de pligter, der følger af revisorloven og forordningen.

Det foreslås i lovforslagets § 13, stk. 1, at ansvaret vedrørende dette tilsyn skal deles mellem Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet, så Finanstilsynet har ansvaret for dette tilsyn i forhold til de virksomheder af interesse for offentligheden, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Det foreslås, at Finanstilsynet, når det træder i Erhvervsstyrelsens sted, også skal kunne indbringe sager for Revisornævnet om tilsidesættelse af pligter, der påhviler virksomheder af offentlig interesse eller medlemmer af sådanne virksomheders øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg.

Til nr. 4 (§ 51, stk. 2, i revisorloven)

§ 51 vedrører generelt klageadgangen for afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen og fastslår i stk. 1, at styrelsens afgørelser efter revisorloven og revisorforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden) kan indbringes for Erhvervsankenævnet.

I stk. 2 bestemmes det, at en række afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen dog ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Tilsvarende bestemmes det i stk. 3, at afgørelser truffet af Revisorrådet og Revisornævnet ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 50 a blev sammen med §§ 50 b-d indsat i revisorloven ved lov nr. 1231 af 18. december 2012, der havde til formål at fremme digitaliseringen i kommunikationen mellem det offentlige og virksomheder og borgere. På tværs af en række love blev der indsat bestemmelser til fremme heraf. I medfør af § 50 a kan Erhvervsstyrelsen fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra styrelsen om forhold om-

fattet af revisorloven eller af regler udstedt i medfør af revisorloven, skal foregå digitalt.

§ 51, stk. 2, er senest affattet ved lov nr. 631 af 8. juni 2016, hvor det nu foreslåede 2. pkt. ved en fejl udgik af bestemmelsen.

Det foreslåede 2. pkt. medfører, at afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til forskrifter, som er udstedt i medfør af § 50 a, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Til § 14

Til nr. 1 (§ 2, stk. 2, i lov om VækstFonden)

Det følger af § 2 i lov om VækstFonden, at VækstFondens formål bl.a. tilgodeses gennem medfinansiering af udviklingsselskaber. Det fremgår ikke af lov om VækstFonden med tilhørende bekendtgørelser, at investeringer i udviklingsselskaber er betinget af, at de pågældende udviklingsselskaber har hjemsted i Danmark. Det fremgår imidlertid heller ikke specifikt, at der kan investeres i udenlandske udviklingsselskaber.

Med lovforslaget tydeliggøres VækstFondens hjemmel til at investere i udenlandske udviklingsselskaber, der bl.a. forventes at investere i danske virksomheder. VækstFonden skal i sine investeringer i udenlandske udviklingsselskaber lægge vægt på, at udviklingsselskaberne har konkret fokus på investeringer i danske virksomheder.

Til § 15

Til nr. 1 (§1, nr. 24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015)

Ved § 1, nr. 24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015 blev bemyndigelsesbestemmelsen i § 152, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, der med lov nr. 1563 af 15. december 2015 bliver § 152, stk. 2, begrænset. Som det fremgår af de specielle bemærkninger til § 1, nr. 55, har denne begrænsning ikke været tilsigtet.

Den ændring af § 152, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, som er vedtaget med § 1, nr. 24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015, er endnu ikke trådt i kraft.

Med dette lovforslags § 1, nr. 55, foreslås § 152, stk. 5, der med lov nr. 1563 af 15. december 2015 bliver § 152, stk. 2, ændret, således at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om pengeinstitutters strategier og systemer for måling og styring af likviditetsrisici samt pengeinstitutternes udarbejdelse af stresstest og beredskabsplaner i forhold til likviditetsrisici. Den ændring af § 152, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, som er vedtaget med § 1, nr. 24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015, foreslås ophævet.

Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 55, i dette lovforslag.

Til nr. 2 (§10, stk. 3, i lov nr. 1563 af 15. december 2015)

Med § 15, nr. 1, i dette lovforslag foreslås § 1, nr. 24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015 ophævet. Som følge heraf foreslås det, at ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 10, stk. 3, i lov nr. 1563 af 15. december 2015 tilrettes, så det ikke længere fremgår af bestemmelsen, at § 1, nr. 24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015 træder i kraft den 1. januar 2017.

Der henvises til de specielle bemærkninger til § 15, nr. 1, i dette lovforslag.

Til § 16

Til nr. 1 (§ 2, nr. 9 og 10, i lov nr. 532 af 29. april 2015)

Det foreslås at ophæve § 2, nr. 9 og 10, i lov nr. 532 af 29. april 2015. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 1, nr. 74 og 75.

§ 2, nr. 9 og 10, i lov nr. 532 af 29. april 2015 ophæver og indfører nye bestemmelser i § 195, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed. Disse ændringer foreslås af lovtekniske årsager ophævet, da ændringerne endnu ikke er trådt i kraft, og da der foreslås nye ændringer af § 195, stk. 1-4, i lov om finansiel virksomhed med dette lovforslags § 1, nr. 74 og 75.

Til nr. 2 (§ 16, stk. 9, i lov nr. 532 af 29. april 2015)

Det foreslås, at ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 16, stk. 9, i lov nr. 532 af 29. april 2015 tilrettes, således at § 2, nr. 9 og 10, i lov nr. 532 af 29. april 2015 ikke længere fremgår af ikrafttrædelsesbestemmelsen, da § 2, nr. 9 og 10, ophæves med dette lovforslags § 16, nr. 1.

Til § 17

Ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love blev organiseringen af det offentlige tilsyn med revisorerne ændret, og Revisortilsynet blev nedlagt. Som følge heraf indeholdt lov nr. 631 af 8. juni 2016 en række konsekvensrettelser af øvrig lovgivning, bl.a. af § 354 i lov om finansiel virksomhed som omhandler Finanstilsynets mulighed for at videregive fortrolige oplysninger til bl.a. Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af finansielle virksomheders regnskaber.

Ved ændringen udgik Revisortilsynet af § 354, stk. 3, nr. 17 og 18, i lov om finansiel virksomhed. Der skulle imidlertid retteligt have været foretaget en ændring af § 354, stk. 6, nr.

17 og 18, i lov om finansiel virksomhed. Dette foreslås med nærværende lovforslags § 1, nr. 99 og 100. Som en konsekvens heraf foreslås det at ophæve § 7, nr. 2, i lov nr. 631 af 8 juni 2016, som indeholder den foreslåede ændring af § 354, stk. 3, nr. 17 og 18, i lov om finansiel virksomhed.

Til § 18

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2017.

Det følger af det foreslåede *stk. 2*, at lovforslagets § 1, nr. 50, 60-72, 79 og 89, træder i kraft den 1. juli 2017. De omhandlede numre omhandler ændringer vedrørende reglerne om koncernsolvens for gruppe 1-forsikringsselskaber m.v. Det foreslås, at disse skal træde i kraft 1. juli 2017, da visse af de nærmere pligter følger af bekendtgørelser, som der vil skulle foretages konsekvensændringer i. Det skønnes, at dette vil kunne nås til 1. juli 2017, så der fra dette tidspunkt vil være sammenhæng mellem ændringerne af § 175 b og relevante bekendtgørelser.

Det følger af det foreslåede *stk. 3*, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovforslagets § 1, nr. 74 og 75, og at ministeren kan fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter. Disse ændringer vedrører indsendelse af årsrapporter til Erhvervsstyrelsen. Ikrafttræden af bestemmelserne afventer, at Erhvervsstyrelsens it-system er klart, således at det kan håndtere indberetninger af års- og halvårsrapporter, som foreslået i bestemmelserne.

Den foreslåede *stk. 4* tager stilling til, hvordan den foreslåede § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. dette lovforslags § 1, nr. 83, om identifikation af nøglepersoner i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal finde anvendelse for ansatte, som på tidspunktet for lovens ikrafttræden varetager en stilling i et SIFI eller G-SIFI, der indebærer, at de identificeres som nøglepersoner i medfør af det foreslåede § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Den regulering, der med den foreslåede § 313 a, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 84, skal gælde for disse nøglepersoner, vil gælde fuldt ud for ansatte, der identificeres som nøglepersoner efter lovens ikrafttræden den 1. januar 2017. For ansatte, der allerede varetager en stilling, der indebærer, at de identificeres som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, i forbindelse med lovens ikrafttræden, ville det imidlertid være et stort indgreb, såfremt reglerne gjaldt fuldt ud.

Ansatte, der identificeres som nøglepersoner, får pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om egnethed og hæderlighed efter § 64, stk. 5, jf. § 313 a, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 84, fra tidspunktet for instituttets identificering af den ansatte som nøgleperson. Oplysningerne ind-

går i Finanstilsynets vurdering af, om nøglepersonen lever op til kravene om egnethed og hæderlighed i henhold til § 64, stk. 1-3, jf. § 313 a, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 84.

Det foreslås, at en ansat, der allerede på tidspunktet for lovens ikrafttræden varetager en stilling i et SIFI eller et G-SIFI, som indebærer, at instituttet skal identificere den ansatte som nøgleperson i medfør af § 312 a, stk. 1, jf. det foreslåede § 1, nr. 83, er undtaget fra at meddele Finanstilsynet oplysninger om dennes egnethed og hæderlighed i medfør af § 64, stk. 5, jf. § 313 a, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 84. Som konsekvens heraf vil disse ansatte ikke skulle egnetheds- og hæderlighedsvurderes af Finanstilsynet ved lovens ikrafttræden. Derved sikres det, at disse personer kan fortsætte i deres stillinger, uanset at de på tidspunktet for lovens ikrafttræden ikke måtte opfylde kravene til egnethed og hæderlighed. Konsekvensen ville i modsat fald være, at en nøgleperson kunne miste sin stilling i de tilfælde, hvor denne eksempelvis er dømt for en strafbar overtrædelse eller gået konkurs, jf. § 64, stk. 3, nr. 1 og 2, før lovens ikrafttræden.

De pågældende nøglepersoner vil være omfattet af den løbende oplysningsforpligtelse efter § 64, stk. 5, jf. § 313 a, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 83, fra lovens ikrafttræden. Dette indebærer, at såfremt en nøgleperson f.eks. bliver dømt for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, da har nøglepersonen pligt til selv at orientere Finanstilsynet herom. På baggrund af nøglepersonens underretning til Finanstilsynet foretager Finanstilsynet en vurdering af, om domfældelsen m.v. giver anledning til at antage, at den pågældende ikke længere vil kunne varetage sit hverv på betryggende vis.

Det følger af overgangsbestemmelsen i det foreslåede *stk. 2*, 2. pkt., at forhold indtruffet før lovens ikrafttræden ikke indgår ved en eventuel efterfølgende vurdering af en nøglepersons egnethed og hæderlighed efter § 64, stk. 2-3, jf. § 313 a, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 84. Overgangsbestemmelsen medfører, at forhold indtruffet før lovens ikrafttræden vedrørende f.eks. straf eller ledelsesmæssig adfærd, jf. § 64, stk. 3, nr. 1 og 4, ikke vil indgå i Finanstilsynets vurdering af, om en nøgleperson på baggrund af forhold indtruffet efter lovens ikrafttræden lever op til egnetheds- og hæderlighedskravene.

Finanstilsynet vil kunne påbyde et SIFI eller et G-SIFI at afsætte en ansat, der identificeres som nøgleperson i medfør af § 312 a, stk. 1, ved lovens ikrafttræden, såfremt vedkommende efter lovens ikrafttræden bliver pålagt strafansvar, går konkurs eller i øvrigt ikke opfylder kravene i § 64, stk. 2 og 3, jf. det foreslåede § 313 a.

Hvis en ansat i et SIFI eller i et G-SIFI, der var identificeret som nøgleperson i medfør af § 312 a, stk. 1, ved lovens ikrafttræden, efterfølgende skifter til anden stilling som nøgleperson, skal den pågældende egnetheds- og hæderligheds-vurderes i medfør af § 64, stk. 1-3, jf. den foreslåede § 313 a, i forhold til den nye stilling. Dette gælder, uanset at der er tale om en stilling i samme SIFI eller G-SIFI.

Det foreslåede *stk. 5* medfører, at § 312 b i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 83, alene finder anvendelse på aftaler mellem SIFlet eller G-SIFlet og medlemmerne af henholdsvis dets bestyrelse og direktion, der indgås eller genforhandles, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden. Kravene i de nævnte bestemmelser finder således ikke anvendelse på aftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden, og som ikke efter lovens ikrafttræden er forlænget eller fornyet.

Den foreslåede *stk. 6* medfører, at den foreslåede § 313 b i lov om finansiel virksomhed ikke finder anvendelse for eksponeringer mod eller sikkerhedsstillelse fra ansatte i SIFler eller G-SIFler, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af det foreslåede § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvis eksponeringen eller sikkerhedsstillingen er bevilget før lovens ikrafttræden, eller før den ansatte blev identificeret som nøgleperson.

Nye eksponeringer mod en nøgleperson, herunder ændring af en bestående eksponering, eksempelvis forhøjelse eller forlængelse af en kredit bevilget før lovens ikrafttræden, vil kræve direktionens godkendelse i overensstemmelse med den foreslåede § 313 b. Tilsvarende gælder ved SIFlets henholdsvis G-SIFlets modtagelse af nye sikkerheder fra en nøgleperson efter lovens ikrafttræden, herunder ved forlængelser og forhøjelser af allerede stillede sikkerheder.

Med *stk. 7* foreslås det, at lovens § 48 a, stk. 1-6, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 18, finder anvendelse på investeringsforeningers aftaler, der indgås eller genforhandles, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden. Kravene i de nævnte bestemmelser finder således ikke anvendelse på aftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden, og som ikke efter lovens ikrafttræden er forlænget eller fornyet.

Med *stk. 8* foreslås det, at lovens § 48 c, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 18, først får virkning fra den før-

stkommende generalforsamling, der finder sted efter lovens ikrafttræden.

I forhold til kravet i det foreslåede § 48 c, stk. 2, om, at investeringsforeningens generalforsamling skal godkende investeringsforeningens lønpolitik, betyder forslaget, at dette krav først gælder fra førstkommende generalforsamling efter lovens ikrafttræden den 1. januar 2017. Kravet om at investeringsforeningen skal have en lønpolitik, træder imidlertid i kraft allerede den 1. januar 2017, jf. stk. 1. Investeringsforeningen skal fra denne dato have en lønpolitik, der er i overensstemmelse med dette forslags § 48 c, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 18.

Det er i perioden indtil den førstkommende generalforsamling ikke en gyldighedsbetingelse for aftaler om variabel løn, at den af bestyrelsen udarbejdede lønpolitik er godkendt af generalforsamlingen. Investeringsforeningen kan således godt i perioden fra den 1. januar 2017 og indtil førstkommende generalforsamling indgå aftaler om variabel løn på baggrund af bestyrelsens godkendte lønpolitik. Efter den pågældende investeringsforenings førstkommende generalforsamling er det en betingelse for, at investeringsforeningen kan indgå aftaler om variabel løn med bestyrelsen og direktionen, at generalforsamlingen har godkendt lønpolitikken.

Til § 19

Den foreslåede § 18 angiver lovforslagets territoriale gyldighedsområde. Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke finder anvendelse på Færøerne og i Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Med *stk. 2* foreslås det, at §§ 1-5, 7 og 9, § 15, nr. 1, og § 16, nr. 1, ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Med *stk. 3* foreslås det, at §§ 1-9, § 13, § 15, nr. 1, og § 16, nr. 1, ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold til

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 18. februar 2015, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 308 af 25. marts 2015, § 1 i lov nr. 334 af 31. marts 2015, § 2 i lov nr. 532 af 29. april 2015, § 1 i lov nr. 1563 af 15. december 2015 og senest ved § 2 i lov nr. 632 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

§ 1. ---

Stk. 2. For finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder finder §§ 6, 6 a og 6 b, § 43, stk. 1, kapitel 7, § 64, stk. 6, §§ 70 og 71, § 75, §§ 77 a-77 d, §§ 117, 175 a og 179-181, kapitel 13, §§ 344-348 og 357, § 361, stk. 1, nr. 4, og stk. 2, § 368, stk. 2, og 3, stk. 4, nr. 1, og stk. 5, og §§ 369 og 370 anvendelse. For finansielle holdingvirksomheder finder §§ 170, 171-175 og 176-178 desuden anvendelse. For forsikringsholdingvirksomheder finder §§ 175 b og 175 c desuden anvendelse.

1. I § 1, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§ 75«: »§ 79 a«, »§§ 77 a-77 d«, udgår, og »§§ 344-348 og 357, § 361, stk. 1, nr. 4, og stk. 2, § 368, stk. 2, og 3, stk. 4, nr. 1, og stk. 5, og §§ 369 og 370« ændres til: »§§ 344, 345, 346, 347, 347 a, 347 b, 348 og 348 a, § 350, stk. 4, §§ 355 og 357, § 361, stk. 1, nr. 4 og 9, og stk. 2, § 368, stk. 2 og 3, stk. 4, nr. 1, og stk. 5, §§ 369, 370, 372, 373, 373 a og 374«.

2. I § 1, stk. 2, 2. pkt., ændres »§§ 170, 171-175 og« til: »§§ 77 a-77 d, §§ 170-175«, og efter »176-178« indsættes: », § 266, stk. 2, § 274, stk. 3, og §§ 310, 312, 312 a, 313, 313 a og 313 b«.

3. I § 1, stk. 2, indsættes som 4. og 5. pkt.:

»For finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder finder §§ 71 b, 177 a og 182 b-182 f, § 245 a, stk. 3, §§ 245 b, 260 og 271, § 274, stk. 4, og § 344 d desuden anvendelse. For blandede holdingvirksomheder finder § 264, stk. 3, nr. 11, §§ 344 og 345, § 347, stk. 1, og §§ 355, 372 og 373 desuden anvendelse.«

Stk. 3. ---

Stk. 4. For filialer her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land in-

4. I § 1, stk. 4, 1. pkt., ændres »§§ 348, « til: »§ 348, § 352, stk. 2,«.

den for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 6, 6 a, 6 b, 30, 32, 34-36, 43, 44, 47, 48, 50-60, 344 og 345, § 347, stk. 1, 2, 4 og 6, samt §§ 348, 354 a, 360, 363 a, 368-370 og §§ 373-374 anvendelse. For filialer her i landet af kreditinstitutter finder § 152 a, stk. 2, 2. pkt., anvendelse. For filialer her i landet af en udenlandsk virksomhed, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder § 347 a endvidere anvendelse. For filialer her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udfører sådan aktivitet her i landet, finder §§ 30, 32 og 43, § 72, stk. 2, nr. 5, §§ 77 e, 344 og 345, § 347, stk. 1, 2, 4 og 6, samt §§ 348 og 354 a anvendelse.

Stk. 5-16. ---

Særlige regler om anvendelsesområde for investeringsforvaltningsselskaber

§ 1 a. §§ 38 og 39 finder ikke anvendelse på investeringsforvaltningsselskaber, der alene har tilladelse til at udøve de i bilag 6, nr. 2-6, nævnte aktiviteter.

§ 5. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. I denne lov forstås:

- 1) Solvenskrav i overensstemmelse med § 124, stk. 3, § 125, stk. 8, og § 126 a, stk. 7.
- 2) ---
- 3) Solvensbehov i overensstemmelse med § 124, stk. 1 og 2, § 125, stk. 1 og 4-7, § 126, stk. 1 og 4, og § 126 a, stk. 1.

5. Overskriften til § 1 a ophæves, og § 1 a ophæves.

6. I § 5, stk. 6, nr. 1, ændres »§ 125, stk. 8,« til: »§ 125, stk. 3,«.

7. I § 5, stk. 6, nr. 3, ændres »§ 125, stk. 1 og 4-7,« til: »§ 125, stk. 1 og 2,«.

4)-18) ---

Stk. 7-8. ---

§ 9. ---

Stk. 1-7. ---

Stk. 8. Et selskab, der søger om tilladelse efter stk. 1, og som ikke har tilladelse efter § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, eller § 10, stk. 1, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 1 mio. euro, såfremt fondsmæglerselskabet ønsker at blive medlem af et reguleret marked, en værdipapircentral eller en clearingscentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, eller ønsker at udføre en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6, 8 og 9, og afsnit B, nr. 2, nævnte tjenesteydelser. Andre selskaber, der søger om tilladelse efter stk. 1, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 0,3 mio. euro.

8. § 9, *stk. 8*, affattes således:

»*Stk. 8.* Et selskab, der søger om tilladelse efter stk. 1 til at udføre en eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6, 7, 8 og 9, men som ikke har tilladelse efter § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, eller § 10, stk. 1, skal have en startkapital, der udgør et beløb svarende til mindst 730.000 euro. Et selskab, der søger om tilladelse som fondsmæglerselskab efter stk. 1, som ønsker at opbevare kunders midler eller værdipapirer, og som søger tilladelse til at udføre en eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, skal have en startkapital, der udgør et beløb svarende til mindst 125.000 euro. Et selskab, der søger om tilladelse som fondsmæglerselskab efter stk. 1 til at udføre en eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, skal fra og med tidspunktet for tilladelsen have

- 1) en startkapital, der udgør et beløb svarende til mindst 50.000 euro,
- 2) en erhvervsansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti, som dækker hele Den Europæiske Union, mod erstatningskrav som følge af pligtforsømmelse med en dækning på mindst 1 mio. euro for hvert erstatningskrav og samlet mindst 1,5 mio. euro i alt om året for alle krav, eller
- 3) en kombination af startkapital og erhvervsansvarsforsikring i en form, som giver en dækning, der svarer til den nævnt i nr. 1 eller 2.«

Stk. 9-10. ---

9. I § 9 indsættes som *stk. 11* og *12*:

»*Stk. 11.* Fondsmæglerselskaber omfattet af stk. 8, 3. pkt., skal én gang om året indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomheden ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer. Fondsmæglerselskaber omfattet af stk. 8, 3. pkt., nr. 2 eller 3, skal én gang om året indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at virksomhedens ansvarsforsikring opfylder betingelserne i stk. 8, 3. pkt., nr. 2 eller 3. Erklæringen nævnt i 1. og 2. pkt. skal være underskrevet af selskabets bestyrelse og direktion.

Stk. 12. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om ansvarsforsikringen nævnt i stk. 8, 3. pkt., nr. 2 og 3.«

§ 14. ---

Stk. 2-6. ---

10. I § 14 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* For et pengeinstitut eller et realkreditinstitut er tilladelse endvidere betinget af, at medlemmerne af ansøgerens bestyrelse og direktion opfylder kravet om afsættelse af tilstrækkelig tid, jf. § 64 a, og at ansøgerens bestyrelse opfylder kravene til tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring, jf. § 70, stk. 4.«

§ 30. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Er virksomheden et administrationselskab, jf. § 5, stk. 1, nr. 5, kan filialen

- 1) administrere UCITS,
- 2) administrere investeringsinstitutter og andre kollektive investeringsforetagender, der er godkendt i hjemlandet, og

3) ---

Stk. 4-5. ---

11. I § 30, *stk. 3, nr. 1*, ændres »UCITS,« til: »UCITS og«, og *nr. 2* ophæves.

Nr. 3 bliver herefter nr. 2.

Stk. 6. Er virksomheden et investeringsselskab eller et administrationsselskab, jf. § 5, stk. 1, nr. 5, skal Finanstilsynet endvidere indhente oplysninger om en eventuel garantiordning i hjemlandet, der omfatter filialens investorer. Når et administrationsselskab ønsker at tilbyde administration her i landet, jf. bilag 6, nr. 7, modtager Finanstilsynet fra hjemlandets kompetente myndighed en bekræftelse på, at selskabet er godkendt efter UCITS-direktivet, en beskrivelse af omfanget af selskabets tilladelse og eventuelle begrænsninger i, hvilke investeringsinstitutter selskabet har tilladelse til at administrere, samt en beskrivelse af selskabets risikostyringsproces og procedurer for behandling af klager fra investorer.

Stk. 7-11. ---

§ 31. En udenlandsk virksomhed, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan begynde at yde tjenesteydelser her i landet, når Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet. Den udenlandske virksomhed kan udøve de i bilag 2-4, 7 og 8 nævnte aktiviteter, når tilsynsmyndighederne i hjemlandet har erklæret, at disse er omfattet af virksomhedens tilladelse i hjemlandet. Er den udenlandske virksomhed et forsikringsselskab, skal Finanstilsynet endvidere have modtaget de i stk. 5 og 6 nævnte oplysninger fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet. Er den udenlandske virksomhed et administrationsselskab, skal Finanstilsynet fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet have modtaget en forretningsplan over administrationsselskabets påtænkte opgaver og tjenesteydelser, jf. stk. 3, og nærmere oplysninger om relevante garantiordninger, der har til formål at beskytte investorer. Når et administrationsselskab ønsker at tilbyde administration her i landet, jf. bilag 6, nr. 7, modtager Finanstilsynet fra hjemlandets kompetente myndighed en bekræftelse på, at selskabet er godkendt efter UCITS-direktivet, en beskrivelse af omfanget af selskabets tilladelse og eventuelle begrænsninger i, hvilke in-

12. I § 30, stk. 6, 2. pkt., udgår »jf. bilag 6, nr. 7,«.

13. I § 31, stk. 1, 5. pkt., udgår »jf. bilag 6, nr. 7,«.

vesteringsinstitutter selskabet har tilladelse til at administrere, samt en beskrivelse af selskabets risikostyringsproces og procedurer for behandling af klager fra investorer.

Stk. 2 ---

Stk. 3. Er virksomheden et administrationselskab, kan virksomheden

- 1) administrere UCITS,
- 2) administrere investeringsinstitutter og andre kollektive investeringsforetagender, der er godkendt i hjemlandet, og

14. I § 31, stk. 3, nr. 1, ændres »UCITS,« til: »UCITS og«, og § 31, stk. 3, nr. 2, ophæves.

Nr. 3 bliver herefter nr. 2.

3) ---

Stk. 4-10. ---

§ 71. En finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed og en forsikringsholdingvirksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder

1)-7) ---

- 8) betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området,
- 9) en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring, og

15. I § 71, stk. 1, nr. 8, ændres »it-området,« til: »it-området og«, og nr. 9 ophæves.

Nr. 10 bliver herefter nr. 9.

10) ---

Stk. 2-3. ---

§ 75. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Hvis et medlem af en finansiel virksomheds bestyrelse eller direktion, den eksterne revision eller den ansvarshavende aktuar må formode, at den finansielle virksomhed ikke opfylder kapitalkravene efter § 126 a, stk. 2-6, kapitalgrundlagskravet efter artikel 92, stk. 1, mini-

16. I § 75, stk. 3, ændres »§ 125, stk. 4,« til: »§ 125, stk. 2,«.

mumskapitalkravet i artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, solvensbehovet efter § 124, stk. 2, § 125, stk. 4, § 126, stk. 4, og § 126 a, stk. 1, 2. pkt., kravet til minimumsbasiskapitalen efter § 126, stk. 2 og 3, solvenskapitalkravet efter § 126 c eller minimumskapitalkravet efter § 126 d, skal den pågældende straks meddele dette til Finanstilsynet.

Stk. 4. ---

§ 77. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Den eksterne revision skal én gang om året gennemgå den finansielle virksomheds retningslinjer efter stk. 4 og i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten oplyse, om retningslinjerne vurderes at være betryggende og have fungeret hensigtsmæssigt, og om virksomhedens kontrolprocedurer har givet anledning til bemærkninger.

Stk. 6-10. ---

§ 77 a. Ved finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomheders aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, skal virksomheden sikre sig, at følgende er opfyldt:

1)-3) ---

- 4) Mindst 50 pct. af en variabel løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, skal på tidspunktet for beregningen af den variable løn bestå af en balance af aktier, tilsvarende ejerandele afhængigt af virksomhedens juridiske struktur, aktiebaserede instrumenter eller, hvis der er tale om en virksomhed, hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked, af tilsvarende in-

17. I § 77, *stk. 5*, indsættes som *2. pkt.*:

»Føres der ikke en revisionsprotokol, skal oplysningerne nævnt i 1. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

18. I § 77 *a*, *stk. 1*, ændres »finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomheders« til: »pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmægler-selskabers, investeringsforvaltningsselskabers og finansielle holdingvirksomheders«.

19. § 77 *a*, *stk. 1*, *nr. 4*, *4. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes: »Med forbehold for investeringsforvaltningsselskabets retlige struktur og dets fondsregler og vedtægter skal en væsentlig del og mindst 50 pct. af en variabel løndel til et medlem af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på investeringsforvaltningsselskabets risikoprofil eller på risikoprofilen af de forvaltede danske UCITS, bestå af andele, kapitalandele eller instrumenter knyttet til kapitalandele i invest-

strumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til udførelse af ordrer og skønsmæssig porteføljepleje, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 2 og 4, skal, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, anvende instrumenter som reguleret i artikel 52 og 63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber eller andre instrumenter, der kan konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter eller nedskrives, og som i passende grad afspejler virksomhedens kreditværdighed som en virksomhed, hvis aktivitet formodes at fortsætte. Instrumenterne kan udstedes i virksomheden eller dennes modervirksomhed, der ejer virksomheden fuldt ud. For forsikringsselskaber kan mindst 50 pct. af den variable løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, bestå af efterstillet gæld i forsikringsselskabet.

5) ---

- 6) Virksomheden kan undlade at udbetale en variabel løndel helt eller delvis, såfremt virksomheden på tidspunktet for udbetaling af den variable løndel ikke overholder kapitalkravet eller solvenskravet i § 124, stk. 1-4, § 125, stk. 1-6 og 8, § 126 a, stk. 1-3, 5 og 7, § 170 samt artikel 11, stk. 1 og 2, artikel 92, stk. 1, og artikel 93, 97 og 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, kravet til minimumsbasis kapitalen i § 126, stk. 2 og 3, solvenskapitalkravet i § 126 c, stk. 1-4, eller solvenskapitalkravet for koncernen i § 175 b, stk. 1, 3 og 4, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor.

ringsforvaltningsselskabet eller de forvaltede danske UCITS. Minimumskravet på 50 pct. i 4. pkt. finder ikke anvendelse, hvis forvaltningen af danske UCITS udgør mindre end 50 pct. af den samlede portefølje, som forvaltes af investeringsforvaltningsselskabet.«

20. I § 77 a, stk. 1, nr. 6, ændres »§ 125, stk. 1-6 og 8,« til: »§ 125, stk. 1-3,«, og »kravet til minimumsbasis kapitalen i § 126, stk. 2 og 3, solvenskapitalkravet i § 126 c, stk. 1-4, eller solvenskapitalkravet for koncernen i § 175 b, stk. 1, 3 og 4,« udgår.

- 7) Virksomheden udbetaler ikke variabel løn til bestyrelsen og direktionen, såfremt virksomheden i den periode, som aftalen om den variable løn vedrører, og indtil tidspunktet for beregningen heraf får en frist fra Finanstilsynet efter § 225, stk. 1 eller 4, om opfyldelse af solvenskravet eller Finanstilsynet i medfør af § 248, stk. 1, kræver, at virksomheden udarbejder en plan for genoprettelse af virksomhedens økonomiske stilling.

Stk. 2. For bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder må aktieoptioner eller lignende instrumenter højst udgøre 12,5 pct. af henholdsvis honoraret og den faste grundløn inklusive pension på tidspunktet for beregningen heraf.

Stk. 3. Den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden skal sikre sig, at aktier og instrumenter m.v., der overdrages til bestyrelsen, direktionen eller andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, som en del af den variable løn, som er nævnt i stk. 1, nr. 4, ikke må afhændes af disse personer i en passende periode, samt at disse personer ikke må foretage en afdækning af den risiko, der knytter sig til disse aktier og instrumenter m.v.

Stk. 4. Den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden skal sikre sig, at udbetaling af den efter stk. 1, nr. 5, udskudte variable løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løndel, fortsat er opfyldt på udbetalings-tidspunktet, betinget af, at den pågældende har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed og ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for virksomheden, samt betinget af, at virksomhedens økonomiske situation ikke er væsentligt

21. I § 77 a, stk. 1, nr. 7, udgår », eller Finanstilsynet i medfør af § 248, stk. 1, kræver, at virksomheden udarbejder en plan for genoprettelse af virksomhedens økonomiske stilling«.

22. I § 77 a, stk. 2, og § 77 b, stk. 1, ændres »finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder« til: »pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder«.

23. I § 77 a, stk. 3-5, og stk. 6, 1. pkt., ændres »Den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden« til: »Pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet, investeringsforvaltningsselskabet eller den finansielle holdingvirksomhed«.

forninget i forhold til tidspunktet for beregningen af den variable løndel.

Stk. 5. Den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden skal sikre sig, at bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, og som modtager variabel løn, skal tilbagebetale den variable løn helt eller delvis, hvis den variable løn er udbetalt på grundlag af oplysninger om resultater, som kan dokumenteres at være fejlagtige, og hvis modtageren er i ond tro.

Stk. 6. Den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden skal sikre sig, at såfremt bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, tildeles en pensionsydelse, som helt eller delvis kan sidestilles med variable løndele, jf. § 5, stk. 1, nr. 45, skal virksomheden, hvis modtageren forlader virksomheden inden pensions-tidspunktet, beholde denne del af pensionsydelsen i 5 år i form af instrumenter som nævnt i stk. 1, nr. 4. Stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse på de i 1. pkt. nævnte tilfælde. Hvis modtageren er medlem af bestyrelsen eller ansat i virksomheden ved pensionsalderen, skal virksomheden udbetale den variable del af pensionsydelsen til modtageren i form af de i stk. 1, nr. 4, nævnte instrumenter uden mulighed for afhændelse eller udnyttelse i en periode på 5 år. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse på de i 3. pkt. nævnte tilfælde.

Stk. 7. Lønpolitikken skal skelne mellem kriterier for fastsættelse af henholdsvis de faste løndele, der primært skal afspejle relevant erhvervs erfaring og organisatorisk ansvar, og de variable løndele, som skal afspejle vedvarende og risikojusterede resultater og resultater ud over, hvad der kan forventes i henhold til den ansattes relevante erhvervs erfaring og organisatoriske ansvar. En variabel løndel, der er resultatafhængig, skal fastsættes på grundlag af en vurdering af den pågældende modtagers resultater, resultaterne i dennes afdeling og virksomhedens resultater.

24. § 77 a, stk. 7-9, ophæves.

Stk. 10 bliver herefter stk. 7.

Stk. 8. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1-7 nævnte forhold.

Stk. 9. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Stk. 10. ---

§ 77 b. For finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, der modtager statsstøtte eller har fået tilsagn om statsstøtte, herunder statsligt kapitalindskud, jf. lov om statsligt kapitalindskud, eller individuel statsgaranti, jf. kapitel 4 a i lov om finansiel stabilitet, eller datterselskaber af Finansiell Stabilitet udgør den procentsats, der er nævnt i § 77 a, stk. 1, nr. 1, 20 pct., idet der dog alene må tildeles og udbetales variabel løn til bestyrelsen og direktionen, hvis dette er berettiget.

Stk. 2-3. ---

§ 77 c. Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte, skal nedsætte et aflønningsudvalg, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I koncerner med flere virksomheder, som i medfør af stk. 1 eller § 21, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. har pligt til at nedsætte et aflønningsudvalg, kan der dog nedsættes et fælles aflønningsudvalg for disse virksomheder i koncernen eller en del heraf. Aflønningsudvalget skal organisatorisk placeres i en virksomhed under tilsyn af Finanstilsynet, bortset fra i en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, og skal nedsættes i en virksomhed, der er modervirksomhed for de øvrige virksomheder, som udvalget er nedsat for.

22. I § 77 a, stk. 2, og § 77 b, stk. 1, ændres »finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder« til: »pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder«.

25. I § 77 c, stk. 1, og § 77 d, stk. 3, ændres »Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder« til: »Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder«.

26. I § 77 c, stk. 2, 2. pkt., udgår »eller en forsikringsholdingvirksomhed«.

Stk. 3. Formanden samt medlemmerne af aflønningsudvalget skal være medlem af bestyrelsen i den virksomhed, som nedsætter aflønningsudvalget, eller af bestyrelser i virksomheder, der i medfør af stk. 2 har et fælles aflønningsudvalg. Aflønningsudvalget skal sammensættes således, at medlemmerne er i stand til at foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af, om virksomhedens aflønning, herunder lønpolitik og tilhørende forretningsgange, er i overensstemmelse med § 71, stk. 1, nr. 9, og §§ 77 a og 77 b.

Stk. 4. Aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på virksomhedens risikostyring. Udvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning. Udvalget skal i det forberedende arbejde varetage virksomhedens langsigtede interesser, herunder også i forhold til aktionærer og andre investorer, samt offentlighedens interesse.

27. I § 77 c, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »medlemmerne«: »har den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge virksomhedens lønpolitik og praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter, navnlig for så vidt angår tilpasning af virksomhedens aflønningsstruktur til virksomhedens risikoprofil og forvaltning af kapital og likviditet, og«, og »§ 71, stk. 1, nr. 9, og §§ 77 a og 77 b« ændres til: »§§ 77 a og 77 b og § 77 d, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 77 h«.

28. § 77 c, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på virksomhedens risikostyring, og i den forbindelse forestå følgende:

- 1) Aflønningsudvalget skal rådgive bestyrelsen om udformning af virksomhedens lønpolitik, bistå bestyrelsen med at påse overholdelsen af virksomhedens lønpolitik i praksis og vurdere, om virksomhedens lønpolitik er opdateret, herunder hvis nødvendigt komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken.
- 2) Aflønningsudvalget skal sikre, at oplysningerne forelagt for generalforsamlingen om virksomhedens aflønningspolitik og praksis samt oplysningerne efter § 77 a, stk. 1, nr. 3, litra a og b, er tilstrækkelige.
- 3) Aflønningsudvalget skal vurdere, om virksomhedens processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for virksomhedens risici, herunder risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet, i forhold til virksomhedens aflønningsstruktur samt sikre, at virksomhedens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring og er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsstrategi, mål-

sætninger, værdier og langsigtede interesser.

- 4) Aflønningsudvalget skal vurdere virksomhedens og forretningsenhedernes samlede resultater samt sikre, at direktionen har evalueret, om de resultatkræterier, der har dannet grundlag for beregningen af variabel løn til virksomhedens medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet, jf. § 77 a, stk. 4.
- 5) Aflønningsudvalget skal kontrollere udvalgte evalueringer foretaget af direktionen, jf. nr. 4, for at teste, om betingelserne i § 77 a, stk. 4, er opfyldt.
- 6) Aflønningsudvalget skal sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner inddrages i det omfang, det er nødvendigt for gennemførelsen af opgaverne i nr. 1-5, og i det omfang, det er nødvendigt, søge ekstern rådgivning.«

29. I § 77 c indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Aflønningsudvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning. Udvalget skal i det forberedende arbejde varetage virksomhedens langsigtede interesser, herunder også i forhold til investorer samt offentlighedens interesse.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

Stk. 5. ---

30. I § 77 d indsættes før stk. 1 som nyt stykke:

»Et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab og en finansiel holdingvirksomhed skal have en skriftlig lønpolitik, der er i overens-

stemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.«

Stk. 1-4 bliver herefter til stk. 2-5.

§ 77 d. Virksomhedens øverste organ skal godkende virksomhedens lønpolitik, jf. § 71, stk. 1, nr. 9, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn og retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser.

Stk. 2. I en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed skal formanden for bestyrelsen i sin beretning for virksomhedens øverste organ redegøre for aflønningen af virksomhedens bestyrelse og direktion. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om aflønningen i det foregående regnskabsår og om den forventede aflønning i indeværende og det kommende regnskabsår.

Stk. 3. Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder skal i årsrapporten offentliggøre det samlede vederlag for hvert enkelt medlem af bestyrelsen og direktionen, som vedkommende som led i dette hverv har optjent fra virksomheden i det pågældende regnskabsår, og som vedkommende i samme regnskabsår har optjent som medlem af bestyrelsen eller direktionen i en virksomhed inden for samme koncern.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter regler for de finansielle virksomheder, de finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om deres aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

§ 77 f. Penge- og realkreditinstitutter skal sikre, at aflønning af instituttets ansatte ikke er i strid med instituttets forpligtelser i medfør af § 43, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Penge- og realkreditinstitutter skal sikre, at instituttets lønpolitik, jf. § 71, stk. 1, nr. 9, ikke

31. I § 77 d, stk. 1, der bliver stk. 2, ændres »§ 71, stk. 1, nr. 9« til: »stk. 1«.

32. I § 77 d, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed« til: »et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab eller en finansiel holdingvirksomhed«.

25. I § 77 c, stk. 1, og § 77 d, stk. 3, ændres »Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder« til: »Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder«.

33. § 77 d, stk. 4, der bliver stk. 5, ophæves.

34. I § 77 f, stk. 1, ændres »§ 43, stk. 1 og 2« til: »§ 43, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 43, stk. 2«.

35. § 77 f, stk. 2, ophæves.

tilskynder til risikotagning, som er i strid med instituttets risikoprofil, og at lønpolitikken er i overensstemmelse med instituttets forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.

Stk. 3. Lønpolitikken skal indeholde foranstaltninger til at undgå interessekonflikter og sikre, at aflønningen af de ansatte ikke er afhængig af antallet eller andelen af imødekomne ansøgninger om boligkredit eller andre former for salgsmål.

Stk. 4. For personer i ansættelsesforhold, der er omfattet af en kollektiv overenskomst, finder stk. 1 og 3 kun anvendelse på aftaler om aflønning, hvis aftalerne om aflønning ikke er fastsat i overenskomsten.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

36. I § 77 f, stk. 3, der bliver stk. 2, ændres »Lønpolitikken« til: »Penge- og realkreditinstitutters lønpolitik, jf. § 77 d, stk. 1,«, og »interessekonflikter og« ændres til: »interessekonflikter, herunder«.

37. I § 77 f, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1 og 3« til: »stk. 1 og 2«.

38. Efter § 77 f indsættes:

»§ 77 g. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal sikre, at virksomhedens lønpolitik, jf. § 77 d, stk. 1, de specifikke aflønningskrav i § 77 a, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 3-6 og § 77 b, stk. 3, efterleves af pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, inden for samme koncern.

Stk. 2. De variable løndelev til et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I eller et finansieringsinstitut, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, der ikke er beliggende i Danmark, må højst udgøre 100 pct. af henholdsvis honoraret eller den faste grundløn inklusive pension.

Stk. 3. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal sikre, at de ansatte,

hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil, udpeges i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 604/2014 af 4. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kvalitative og passende kvantitative kriterier til identifikation af de medarbejderkategorier, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutters risikoprofil, i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber, inden for samme koncern.

§ 77 h. Erhvervs- og vækstministeren kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om pligten til at offentliggøre oplysninger om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om de forhold, som er nævnt i § 77 a, stk. 1-6, og § 77 d, stk. 1.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I fastsætte nærmere regler om efterlevelse af regler om aflønning på koncernniveau.

§ 77 i. Erhvervs- og vækstministeren kan for forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan for forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om lønpolitik og aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om forsikringselskabers og forsikringsholdingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.«

§ 78. Uden bestyrelsens godkendelse, som skal indføres i bestyrelsens forhandlingsprotokol, må en finansiell virksomhed ikke bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra

- 1) bestyrelsesmedlemmer og direktører i den finansielle virksomhed eller
- 2) virksomheder, hvor den i nr. 1 nævnte personkreds er direkte eller indirekte besidder af en kvalificeret andel, bestyrelsesmedlem eller direktør.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte eksponeringer skal bevilges i henhold til den finansielle virksomheds sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. Den finansielle virksomheds eksterne revisor skal i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt kravene i 1. pkt. er opfyldt.

Stk. 3-5. ---

§ 80. ---

Stk. 2-7. ---

39. I § 78, *stk. 2*, indsættes som *3. pkt.*:

»Føres der ikke en revisionsprotokol, skal erklæringen nævnt i 2. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

Stk. 8. Den finansielle virksomhed skal mindst én gang årligt offentliggøre oplysninger om de hverv, som bestyrelsen har godkendt i henhold til stk. 1. Endvidere skal den eksterne revision i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt den finansielle virksomhed har eksponering med erhvervsvirksomheder omfattet af stk. 1 og 2.

Stk. 9. ---

§ 80 c. En finansiell virksomhed, der har en hjemmeside, skal offentliggøre oplysninger om, hvordan virksomheden lever op til kravene i § 70, stk. 1, nr. 4, og stk. 4, § 71, stk. 1, nr. 10, § 77 a, stk. 1-7, § 77 b, stk. 1 og 3, § 77 c og § 80 a, stk. 1, og stk. 3, nr. 3, i det omfang de pågældende krav finder anvendelse på virksomheden.

Stk. 2-3. ---

§ 125. Et fondsmæglerselskabs bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af et kapitalgrundlag af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække selskabets risici. Disse procedurer skal underkastes regelmæssig intern kontrol for at sikre, at de vedbliver at være fyldestgørende og stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af fondsmæglerselskabets virksomhed.

Stk. 2. Kapitalgrundlaget i et fondsmæglerselskab, der ikke er et fondsmæglerselskab I, skal mindst udgøre

- 1) 1 mio. euro (minimumskapitalkravet) for et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at udføre den i bilag 4, afsnit B, nr. 2, nævnte tjenesteydelse, og
- 2) 0,3 mio. euro (minimumskapitalkravet) for andre fondsmæglerselskaber.

40. I § 80, *stk. 8*, indsættes som *3. pkt.*:

»Føres der ikke en revisionsprotokol, skal erklæringen nævnt i 1. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

41. I § 80 c, *stk. 1*, ændres »§ 71, stk. 1, nr. 10, § 77 a, stk. 1-7,« til: »§ 71, stk. 1, nr. 9, § 77 a, stk. 1-6,«.

42. I § 125, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »fondsmæglerselskabs bestyrelse og direktion« til: »fondsmæglerselskab I's bestyrelse og direktion«.

43. § 125, *stk. 2 og 3*, ophæves.

Stk. 4-7 bliver herefter stk. 2-5.

Stk. 3. Et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, og som ikke opfylder betingelserne i artikel 96, stk. 1, litra a og b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, og fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, skal uanset kravene i stk. 2 have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger. Finanstilsynet kan tilpasse dette krav i tilfælde af en væsentlig ændring i selskabets virksomhed siden det foregående år. Har et selskab ikke været i drift i 1 år, skal det have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af de faste omkostninger, der fremgår af budgettet for første års drift, medmindre dette budget kræves ændret af Finanstilsynet.

Stk. 4. Bestyrelsen og direktionen i et fondsmæglerselskab skal på baggrund af vurderingen i henhold til stk. 1 opgøre selskabets individuelle solvensbehov.

Stk. 5. Solvensbehovet for et fondsmæglerselskab, der er omfattet af kravet i artikel 92, stk. 1, eller artikel 95, stk. 2, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, kan ikke være mindre end hvert af følgende:

- 1) Kravet i artikel 92, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- 2) Minimumskapitalkravet i stk. 2 eller artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

44. I § 125, stk. 4, der bliver stk. 2, ændres »fondsmæglerselskab« til: »fondsmæglerselskab I«.

45. § 125, stk. 5-7, der bliver stk. 3-5, ophæves.

Stk. 8-10 bliver herefter stk. 3-5.

- 3) Kravet til at have et kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger, jf. stk. 3 eller artikel 97 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 6. Solvensbehovet for et fondsmæglerselskab, der alene har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, kan ikke være mindre end minimumskapitalkravet i stk. 2 eller kravet til kapitalgrundlaget i stk. 3.

Stk. 7. Solvensbehovet skal for et fondsmæglerselskab, der er omfattet af stk. 5, opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Solvensbehovet for fondsmæglerselskaber, der er omfattet af stk. 6, opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag.

Stk. 8. Finanstilsynet kan individuelt fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget i form af et tillæg til kapitalgrundlagskravet, der fremgår af artikel 92, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Dette individuelle solvenskrav er udtryk for Finanstilsynets vurdering af instituttets tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Finanstilsynet kan endvidere stille krav til, hvilken type kapital der kan anvendes til opfyldelse af det individuelle solvenskrav.

Stk. 9. Finanstilsynet kan fastsætte et yderligere kapitalgrundlagskrav for en gruppe af fondsmæglerselskaber med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle risici i denne gruppe af fondsmæglerselskaber.

46. I § 125, stk. 8, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »kapitalgrundlaget«: »for et fondsmæglerselskab I«.

47. To steder i § 125, stk. 9, der bliver stk. 4, ændres »fondsmæglerselskaber« til: »fondsmæglerselskaber I«.

Stk. 10. Finanstilsynet kan pålægge fondsmæglerselskabet at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget.

§ 125 a. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Det kombinerede kapitalbufferkrav skal opfyldes med egentlig kernekapital i tillæg til egentlig kernekapital, der skal opretholdes for at opfylde kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber, og i tillæg til egentlig kernekapital, som opretholdes for at opfylde det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 3, eller § 125, stk. 8, eller individuelle solvensbehov fastsat i medfør af § 124, stk. 2, eller § 125, stk. 4.

Stk. 8. ---

§ 126 e. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser, jf. stk. 1, 1. pkt., i gruppe 1-forsikringselskaber og koncerner omfattet af § 175 b, stk. 1.

§ 143. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for

1) ---

2) opgørelser efter § 124, stk. 1 og 2, § 125, stk. 1 og 4, § 126, stk. 1 og 4, og § 126 a, stk. 1,

3)-4) ---

5) opgørelse af fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers faste omkostninger og de faste omkostninger for den

48. I § 125, *stk. 10*, der bliver *stk. 5*, ændres »fondsmæglerselskabet« til: »et fondsmæglerselskab I«.

49. I § 125 a, *stk. 7*, ændres »§ 125, *stk. 8*,« til: »§ 125, *stk. 3*,«, og »§ 125, *stk. 4*,« ændres til: »§ 125, *stk. 2*,«.

50. I § 126 e, *stk. 6*, indsættes efter »koncerner«: »eller grupper«, og efter »§ 175 b, *stk. 1*« indsættes: »og 2«.

51. I § 143, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 125, *stk. 1* og 4,« til: »§ 125, *stk. 1* og 2,«.

52. I § 143, *stk. 1, nr. 5*, udgår »fondsmæglerselskabers og«.

øverste modervirksomhed i Danmark og koncernen, i det omfang disse er omfattet af § 170, stk. 3 og 4, samt betingelserne for, at Finanstilsynet kan tilpasse kravet om, at et selskab skal have et kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger i tilfælde af væsentlige ændringer i selskabets virksomhed,

6)-7) ---

Stk. 2-3. ---

§ 152. Et pengeinstitut skal have en forsvarlig likviditet, jf. stk. 2. Likviditeten skal mindst udgøre

- 1) 15 pct. af de gældsforpligtelser, som det uanset mulige udbetalingsforbehold påhviler pengeinstituttet at betale på anfordring eller med kortere varsel end en måned, og
- 2) 10 pct. af pengeinstituttets samlede gælds- og garantiforpligtelser fraregnet efterstillede kapitalindskud, der kan medregnes ved opgørelsen af basiskapitalen.

Stk. 2. Til likviditeten kan følgende medregnes:

- 1) Kassebeholdning
- 2) Fuldt ud sikre og likvide anfordringstilgodehavender hos kreditinstitutter og forsikringsselskaber.
- 3) Beholdning af sikre, let sælgelige, ubelånte værdipapirer og kreditmidler.

Stk. 3. Er kravene i stk. 1 ikke opfyldt, og bliver forholdet ikke bragt i orden senest 8 dage efter, at pengeinstituttet ikke opfylder kravene, skal pengeinstituttet omgående indberette dette til Finanstilsynet. Finanstilsynet fastsætter en frist for opfyldelse af kravene.

Stk. 4. Finanstilsynet kan ud over kravene i stk. 1 fastsætte et yderligere specifikt likviditetskrav for et pengeinstitut eller en gruppe af pengeinstitutter

53. § 152, stk. 1-3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 1 og 2.

54. I § 152, stk. 4, der bliver stk. 1, ændres »ud over kravene i stk. 1 fastsætte et yderligere« til: »fastsætte et«.

med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle likviditetsrisici i pengeinstituttet eller grupper af pengeinstitutter og for systemiske likviditetsrisici.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1-4 nævnte forhold.

§ 157. ---

§ 173. I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, finder § 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, og §§ 146, 147, 156 og

55. I § 152, stk. 5, der bliver stk. 2, ændres »de i stk. 1-4 nævnte forhold« til: »pengeinstitutters strategier og systemer for måling og styring af likviditetsrisici samt pengeinstitutternes udarbejdelse af stresstest og beredskabsplaner i forhold til likviditetsrisici«.

56. I § 157 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Finanstilsynet kan tillade, at fondsmæglerselskaber I, der ikke har tilladelse til at udføre handler for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, som udfører investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 2, besidder disse instrumenter for egen regning, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Positionerne skyldes udelukkende, at selskabet ikke er i stand til at sikre præcis afdækning af den modtagne ordre.
- 2) Den samlede markedsværdi af positionerne overstiger ikke 15 pct. af selskabets startkapital, jf. § 9, stk. 8.
- 3) Selskabet opfylder de krav, der er fastsat i artikel 92-95 og fjerde del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber.
- 4) Positionerne er af lejlighedsvis og midlertidig karakter og er strengt begrænset til den periode, som er nødvendig for udførelsen af den nævnte transaktion.«

57. I § 173, stk. 1, 1. og 2. pkt., ændres »§ 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9,« til: »§ 125, stk. 1-4,«.

182 anvendelse på koncernen. Opgørelsen af kapitalkravene i § 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, skal ske i henhold til 2. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i 1. del, afsnit II, kapitel 2, afdeling 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmæglerholdingvirksomheder, der mindst har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmæglerselskaber, som enten er et fondsmæglerselskab I, eller som mindst har en dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab I. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 2. I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, finder § 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, og §§ 146, 147, 156 og 182 og artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber desuden anvendelse på koncernen. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmæglerholdingvirksomheder, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I. 1. pkt. finder kun anvendelse for fondsmæglerselskaber, som ikke er et fondsmæglerselskab I, og som ikke har en dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab I. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens kapitalgrundlag fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 3-5. ---

58. I § 173, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 125, stk. 1, 4, 5 og 7-9, og §§ 146, 147, 156 og 182 og artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber« til: »§§ 146, 147 og 182«.

§ 174. I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller et investeringsforvaltningsselskab, finder § 126 a, stk. 1, 7 og 8, §§ 146, 147 og 156 samt artikel 395 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber anvendelse på koncernen. 1. pkt. finder kun anvendelse for investeringsforvaltningsholdingvirksomheder, der ikke har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens basiskapital, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 2-3. ---

§ 175 b. Bestyrelsen og direktionen for den øverste modervirksomhed i en koncern skal sikre, at koncernen er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker det af den øverste modervirksomhed opgjorte solvenskapitalkrav for koncernen, når den øverste modervirksomhed i koncernen

- 1) er beliggende i Danmark og
- 2) er et gruppe 1-forsikringsselskab, en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed omfattet af § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, hvor mindst en af dattervirksomhederne er et gruppe 1-forsikringsselskab.

59. I § 174, stk. 1, 4. pkt., ændres »basiskapital« til: »kapitalgrundlag«.

60. § 175 b, stk. 1, affattes således:

»Bestyrelsen for en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, skal sikre, at koncernen er i besiddelse af et kapitalgrundlag, der dækker solvenskapitalkravet for koncernen, når mindst en af dattervirksomhederne driver forsikringsvirksomhed. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvor der i koncernen alene drives forsikringsvirksomhed gennem gruppe 2-forsikringsselskaber.«

61. I § 175 b indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for et gruppe 1-forsikringsselskab og til dette tilknyttede virksomheder, der udøver forsikringsvirksomhed. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis de tilknyttede virksomheder alene driver forsikringsvirksomhed gennem gruppe 2-forsikringsselskaber.«

Stk. 2. Kapitalgrundlaget for koncernen, jf. stk. 1, skal opgøres i overensstemmelse med § 126 b og regler udstedt i medfør af stk. 9.

Stk. 3. Solvenskapitalkravet for koncernen opgøres på baggrund af en metode baseret på regnskabsmæssig konsolidering, jf. dog stk. 4, og enten ved anvendelse af standardformlen efter § 126 c, stk. 2, 3 og 6, eller ved anvendelse af en af Finanstilsynet godkendt intern model for koncernen.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde træffe afgørelse om, at solvenskapitalkravet for koncernen ikke skal opgøres på baggrund af en metode baseret på regnskabsmæssig konsolidering efter stk. 3, eller at opgørelsen på baggrund af en metode baseret på regnskabsmæssig konsolidering efter stk. 3 skal kombineres med en anden opgørelsesmetode.

Stk. 5. Opfylder den øverste modervirksomhed, jf. stk. 1, ikke solvenskapitalkravet for koncernen, finder § 248 a anvendelse.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte et kapitaltillæg for koncernen i overensstemmelse med § 350 b.

Stk. 7. Finanstilsynet kan træffe afgørelse om ikke at medtage et selskab i koncernen ved opgørelsen af solvenskapitalkravet for koncernen.

Stk. 8. Den øverste modervirksomhed skal hvert år opgøre solvenskapitalkravet for koncernen pr. 31. december og senest 20 arbejdsdage herefter indberette resultatet til Finanstilsynet. Den øverste modervirksomhed skal ved ændringer af betydning for det opgjorte solvenskapitalkrav for koncernen foretage en ny opgørelse og senest 20 arbejdsdage herefter indberette resultatet til Finanstilsynet.

Stk. 2-9 bliver herefter stk. 3-10.

62. I § 175 b, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »koncernen, jf. stk. 1« til: »koncernen eller gruppen, jf. stk. 1 og 2«, og »stk. 9« ændres til: »stk. 10«.

63. I § 175 b, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 4« til: »stk. 5«, og to steder indsættes efter »koncernen«: »eller gruppen«.

64. I § 175 b, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes efter »koncernen«: »eller gruppen«, og to steder ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

65. I § 175 b, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »Opfylder den øverste modervirksomhed, jf. stk. 1, ikke solvenskapitalkravet for koncernen,« til: »Opfyldes solvenskapitalkravet ikke for koncernen eller gruppen«.

66. I § 175 b, stk. 6, der bliver stk. 7, indsættes efter »koncernen«: »eller gruppen«.

67. To steder i § 175 b, stk. 7, der bliver stk. 8, indsættes efter »koncernen«: »eller gruppen«.

68. To steder i § 175 b, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres »Den øverste modervirksomhed« til: »Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2«, og to steder indsættes efter »koncernen«: »eller gruppen«.

Stk. 9. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om kapitalgrundlaget for koncernen omfattet af stk. 1, som kan anvendes til at dække solvenskapitalkravet for koncernen, om opgørelse af solvenskapitalkravet for koncernen efter stk. 3 og 4 og om Finanstilsynets godkendelse af en intern model for koncernen.

§ 175 c. I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed ikke er beliggende i Danmark, og hvori der indgår et gruppe 1-forsikringselskab, kan Finanstilsynet efter regler fastsat af Europa-Kommissionen i medfør af artikel 216, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) træffe afgørelse om, at § 175 b eller dele heraf finder anvendelse på den danske del af koncernen. Det øverste forsikringselskab, den øverste forsikringsholdingvirksomhed eller den øverste blandede finansielle holdingvirksomhed i den danske del af koncernen påser overholdelsen af disse bestemmelser.

§ 179. Finanstilsynet kan påbyde en modervirksomhed, der ejer kapitalandele i finansielle virksomheder, at udskille de finansielle virksomheder og finansieringsinstitutter i en delkoncern under en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, såfremt

- 1) koncernen er struktureret på en sådan måde, at modervirksomheden ikke skal opfylde solvenskravet i § 170, artikel 92, stk. 1, jf. artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber, eller solvenskapitalkravet for koncernen i § 175 b, stk. 1, 3 og 4,

2)-3) ---

§ 180. Finanstilsynet kan påbyde, at en finansiell holdingvirksomhed eller en forsikringsholding-

69. I § 175 b, *stk. 9*, der bliver *stk. 10*, ændres »omfattet af stk. 1« til: »og gruppen omfattet af stk. 1 og 2«, »stk. 3 og 4« ændres til: »stk. 4 og 5«, og tre steder indsættes efter »koncernen«: »eller gruppen«.

70. I § 175 c, *1. pkt.*, ændres »I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed ikke er beliggende i Danmark, og hvori der indgår et gruppe 1-forsikringselskab, kan Finanstilsynet efter regler fastsat af Europa-Kommissionen i medfør af artikel 216, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) træffe« til: »Der kan træffes«, og »den danske del af koncernen« ændres til: »en dansk del af en koncern eller gruppe, hvis den øverste virksomhed i koncernen eller gruppen ikke er beliggende i Danmark«, og i *2. pkt.* ændres »blandede finansielle holdingvirksomhed« til: »finansielle holdingvirksomhed, der opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 10, litra a,«.

71. I § 179, *nr. 1*, ændres »stk. 1, 3 og 4,« til: »stk. 1, 2, 4 og 5,«.

virksomhed afhænder kapitalandele i en finansiel virksomhed, såfremt

- 1) modervirksomheden eller koncernen ikke opfylder solvenskravet i § 170 eller artikel 92, stk. 1, jf. artikel 11, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, eller solvenskapitalkravet for koncernen i § 175 b, stk. 1, 3 og 4,

2)-3) ---

§194. ---

Stk. 2. Ekstern revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten samt for virksomheder med intern revisor tillige intern revisionschefes revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten efter stk. 1.

§ 195. Den reviderede og godkendte årsrapport skal indsendes til Finanstilsynet i tre eksemplarer uden ugrundet ophold efter endelig godkendelse. Årsrapporten skal være modtaget i Finanstilsynet senest 4 måneder efter regnskabsårets afslutning.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Et eksemplar af årsrapporten for samtlige de af virksomhedens dattervirksomheder, der ikke er finansielle virksomheder omfattet af Finanstilsynets tilsyn, skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelsen af årsrapporten efter stk. 1.

Stk. 4. Finanstilsynet videresender det ene af de eksemplarer, der er nævnt i stk. 1, til Erhvervsstyrelsen, hvor årsrapporten er offentligt tilgængelig efter de af styrelsen herfor fastsatte regler.

72. I § 180, nr. 1, ændres »stk. 1, 3 og 4,« til: »stk. 1, 4 og 5,«.

73. I § 194, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.«

74. § 195, stk. 1, affattes således:

»Den godkendte årsrapport skal indsendes til Erhvervsstyrelsen uden ugrundet ophold efter endelig godkendelse og senest 4 måneder efter regnskabsårets afslutning. Ligeledes skal den halvårsrapport, som virksomheden har udarbejdet, indsendes til Erhvervsstyrelsen senest 3 måneder efter halvårsperiodens afslutning. Efter modtagelsen sender Erhvervsstyrelsen en kopi af årsrapporten og halvårsrapporten til Finanstilsynet.«

75. § 195, stk. 3 og 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 3.* Finanstilsynet kan efter forhandling med Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om indsendelse af årsrapporter til Erhvervsstyrelsen og regler om offentliggørelse af årsrapporter. Der kan herunder fastsættes nærmere regler om, at årsrapporter og halvårsrapporter skal indsendes digitalt til Erhvervsstyrelsen, og

at kommunikation i forbindelse hermed skal foregå digitalt.«

§ 199. ---

Stk. 2-10. ---

Stk. 11. Bestyrelsen kan ikke tillade, jf. § 80, stk. 1, at interne revisions- og vicerevisionschefer påtager sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem, der gælder for eksterne revisorer i henhold til revisorloven.

Stk. 12-13. ---

§ 224. Finanstilsynet kan endvidere inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab og forsikringsselskab,

1) ---

2) hvis den finansielle virksomhed ikke opfylder kravene til at få en tilladelse, herunder kravene i kapitel 3, jf. dog § 125, stk. 2, nr. 1 og 2, § 126 a, stk. 2, nr. 1 og 2, og artikel 93, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber,

3)-4) ---

Stk. 2-7. ---

§ 225. Opfylder et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab ikke kapitalkravene i artikel 92, stk. 1, og artikel 93, 97 og 500 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, § 124, stk. 3 og 6, § 125, stk. 4 og 5, og § 126 a, stk. 2-7, og har det ikke tilvejebragt den foreskrevne kapital inden

76. I § 199, stk. 11, ændres »der gælder for eksterne revisorer i henhold til revisorloven« til: »der i medfør af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden finder anvendelse for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden«.

77. I § 224, stk. 1, nr. 2, udgår »§ 125, stk. 2, nr. 1 og 2,«.

78. I § 225, stk. 1, ændres »§ 125, stk. 4 og 5,« til: »§ 125, stk. 2,«.

for en af Finanstilsynet fastsat frist, skal Finanstilsynet inddrage tilladelsen, jf. dog stk. 2, 5 og 6.

Stk. 2-6. ---

§ 283. ---

Stk. 2. Den øverste modervirksomhed i en koncern omfattet af § 175 b, stk. 1, skal årligt offentliggøre en rapport om koncernens solvens og finansielle situation. Derudover skal den øverste modervirksomhed årligt indsende en uddybende rapport om koncernens solvens og finansielle situation til Finanstilsynet.

Stk. 3. ---

§ 308. Finanstilsynet udpeger en gang årligt systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) i Danmark, jf. stk. 2 og 3. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber, kan udpeges som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag. Udpegningen af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) i Danmark foretages senest den 30. juni hvert år og første gang senest den 30. juni 2014.

Stk. 2-10. ---

§ 309. ---

Stk. 2-4. ---

79. I § 283, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »Den øverste modervirksomhed i en koncern omfattet af § 175 b, stk. 1,« til: »Virksomheder omfattet af § 175 b, stk. 1 og 2,«, efter »koncernens« indsættes: »eller gruppens«, og i *2. pkt.* ændres »den øverste modervirksomhed« til: »virksomheder omfattet af § 175 b, stk. 1 og 2,«, og efter »koncernens« indsættes: »eller gruppens«.

80. I § 308, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »en gang årligt« til: »senest den 30. juni hvert år«.

81. § 308, *stk. 1, 3. pkt.*, affattes således:

»Finanstilsynet kan uanset 1. pkt. foretage yderligere udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), jf. stk. 2 og 3.«

82. I § 309 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Erhvervs- og vækstministeren kan beslutte, at et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) udpeget i henhold til § 308, stk. 1 eller 3, skal opfylde SIFI-bufferkravene, jf. § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, før den i stk. 1 angivne frist.«

83. Efter § 312 indsættes:

»§ **312 a.** Et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal som led i sin virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1, identificere instituttets nøglepersoner.

Stk. 2. Et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager.

§ **312 b.** Udskydelse af variabel løn efter § 77 a, stk. 1, nr. 5, skal for så vidt angår medlemmer af bestyrelsen og direktionen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) ske over en periode på mindst 5 år med påbegyndelse 1 år efter beregningstidspunktet med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden.

Stk. 2. En væsentlig del af den udskudte variable løndel efter stk. 1 skal for så vidt angår medlemmer af bestyrelsen og direktionen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) bestå af aktier, tilsvarende ejerandele afhængig af virksomhedens juridiske struktur, aktiebaserede instrumenter, eller, hvis der er tale om en virksomhed, hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked, af tilsvarende instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed.«

84. Efter § 313 indsættes før overskriften før § 314:

»*Særlige regler for nøglepersoner i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og i globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI)*

§ 313 a. § 64, stk. 1-5, finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1.

§ 313 b. Uden direktionens godkendelse må et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) ikke bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra

- 1) ansatte i instituttet, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, eller
- 2) virksomheder, hvor personkredsen nævnt i nr. 1 er direkte eller indirekte besidder af en kvalificeret andel eller er bestyrelsesmedlem eller direktør.

Stk. 2. De eksponeringer, der er nævnt i stk. 1, skal bevilges i henhold til instituttets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. Instituttets eksterne revisor skal i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt kravene i 1. pkt. er opfyldt.

Stk. 3. Direktionen skal overvåge forsvarligheden og forløbet af de eksponeringer, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 gælder også eksponeringer mod personer, der er knyttet til ansatte, som er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, ved ægteskab, samliv i mindst 2 år eller slægtskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende, og mod virksomheder, for hvilke sådanne personer er direktører.«

§ 333 a. ---

Stk. 2. Panelet udpeges efter følgende indstilling:

1)-3) ---

4) 1 medlem indstilles af InvesteringsForeningsRådet.

5)-7) ---

Stk. 3-5. ---

§ 341. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En kopi af den eksterne revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten efter stk. 1.

Stk. 4-5. ---

§ 343 a. Virksomheder, der udøver investeringsrådgivning, jf. § 343 b, skal have tilladelse som investeringsrådgiver.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på følgende:

1) ---

2) Kollektive investeringsordninger reguleret af lov om investeringsforeninger m.v. og investeringsinstitutter og pensionskasser, hvad enten de er koordineret på EU-plan eller ej, samt depositarer og ledere af sådanne institutter.

3)-7) ---

Stk. 3. ---

§ 344. Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber,

85. I § 333 a, stk. 2, nr. 4, ændres »InvesteringsForeningsRådet«: til »Investeringsfundsbranchen«.

86. I § 341, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.«

87. I § 343 a, stk. 2, nr. 2, ændres »reguleret af« til: », der er meddelt tilladelse efter«, og efter »lov om investeringsforeninger m.v.« indsættes: »eller lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«.

88. I § 344, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»Finanstilsynet er endvidere ansvarlig for tilsynet efter § 32, stk. 3, nr. 1, jf. § 32, stk. 6, i revisorloven for så vidt angår virksomheder underlagt tilsyn af Finanstilsynet.«

forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 75 b og § 77, stk. 1 og 2. Dog påser Erhvervsstyrelsen overholdelsen af § 15, stk. 1, 2 og 4, og §§ 83, 87, 91 og 112. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 og i regler udstedt i medfør af § 196 er overholdt for finansielle virksomheder, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b i lov om værdipapirhandel m.v.

Stk. 2-10. ---

Stk. 11. Finanstilsynet kan i visse tilfælde, hvor en modervirksomhed i en koncern er en finansiell holdingvirksomhed, en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiell virksomhed, fravige bestemmelser for koncernen fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen.

Stk. 12

§ 347. De finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomhed, leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. I overensstemmelse med bestemmelser fastsat i direktiver gælder dette tilsvarende for udenlandske kreditinstitutter, administrationsselskaber og investeringsselskaber, der udøver virksomhed her i landet

89. I § 344, *stk. 11*, indsættes som *1. pkt.*:

»1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for grupper omfattet af § 175 b, stk. 2, hvis den øverste virksomhed i gruppen ikke er beliggende i Danmark.«

90. I § 347, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »forsikringsholdingvirksomheder,«: »blandede holdingvirksomheder,«.

gennem etablering af filial eller udbud af finansielle tjenesteydelser.

Stk. 2-7. ---

§ 351. ---

Stk. 2-3. ---

91. I § 351 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 312 a, stk. 1, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 2 og 3, jf. § 313 a, ikke kan bestride stillingen.«

Stk. 4-9 bliver herefter stk. 5-10.

Stk. 4. ---

Stk. 5. Finanstilsynet kan påbyde en finansiell virksomhed at afsætte en direktør eller et gruppe 1-forsikringssselskab at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 71, stk. 3, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen i en finansiell virksomhed at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 6. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 64, stk. 2 eller stk. 3, nr. 2, 3 eller 4, eller efter stk. 3 på baggrund af § 313, stk. 1, skal fremgå af påbuddet.

92. I § 351, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »et gruppe 1-forsikringssselskab at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 71, stk. 3,« til: »en ansat, der er nøgleperson i medfør af § 71, stk. 3, eller § 312 a, stk. 1,«, og »at vedkommende ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1« ændres til: »at direktøren ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1, at nøglepersonen i et gruppe 1-forsikringssselskab ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1, jf. § 64, stk. 8, eller nøglepersonen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1, jf. § 313 a«.

93. I § 351, stk. 6, der bliver stk. 7, indsættes efter »stk. 3, nr. 2, 3 eller 4,«: »eller § 64 b, stk. 1,«.

Stk. 7. Påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 og 5 kan af den finansielle virksomhed og af den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for påbuddet, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende direktør eller det pågældende bestyrelsesmedlem under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller sin stilling. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 8. Finanstilsynet kan af egen drift eller efter ansøgning tilbagekalde et påbud meddelt efter stk. 2 og 3, og stk. 5, 3. pkt. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afslaget er meddelt den pågældende. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset og der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet, eller mindst 2 år efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Stk. 9. Har den finansielle virksomhed ikke afsat direktøren, eller har gruppe 1-forsikringsselskabet ikke afsat en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 71, stk. 3, inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 224, stk. 1, nr. 2. Finanstilsynet kan endvidere inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 224, stk. 1, nr. 2, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 2, 3 og 5.

§ 354. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiell Stabilitet. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på til-

94. I § 351, *stk. 7, 1. pkt.*, der bliver *stk. 8, 1. pkt.*, ændres »stk. 1-3 og 5« til: »stk. 1-6«.

94. I § 351, *stk. 8, 1. pkt.*, der bliver *stk. 9, 1. pkt.*, ændres »stk. 5, 3. pkt.« til: »stk. 6, 3. pkt.«.

96. I § 351, *stk. 9, 1. pkt.*, der bliver *stk. 10, 1. pkt.*, indsættes efter »direktøren,«: »har det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) ikke afsat en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 312 a, stk. 1,«, og i *2. pkt.* ændres »stk. 2, 3 og 5« til: »stk. 2, 3 og 6«.

97. I § 354, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »tilsynsvirksomheden« til: »tilsyns- og afviklingsvirksomheden«.

synets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. 1.-3. pkt. finder tillige anvendelse på ansatte i Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem opgaveløsningen efter § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v.

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

1)-5) ---

98. I § 354, *stk. 6*, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:

»6) Beskæftigelsesministeren i tilfælde af underretning i medfør af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og lov om arbejds-skadesikring.«

Nr. 6-21 bliver herefter nr. 7-22.

6)-16) ---

17) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 13, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af finansielle virksomheders regnskaber, jf. dog stk. 13, og Erhvervsstyrelsen, når oplysningerne vedrører en fond eller forening omfattet af §§ 207, 214, 214 a eller 222. Videregivelse efter 1. pkt. kan kun ske, under forudsætning af at modtageren har behov herfor til varetagelse af dennes opgave.

18) Sagkyndige, som bistår Finanstillsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgaranti-

99. I § 354, *stk. 6, nr. 17*, ændres »Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet« til: »Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet«.

100. I § 354, *stk. 6, nr. 18*, ændres »Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet« til: »Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet«.

ordninger, med udførelsen af deres tilsynsopgaver, under forudsætning af at modtageren har behov for oplysningerne til varetagelsen af dennes opgaver, jf. dog stk. 13 og 14.

19)-40) ---

Stk. 10. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 11-13. ---

14)-15) ---

101. I § 354, *stk. 6*, indsættes efter nr. 40, der bliver nr. 42, som nyt nummer:

»43) Afviklingsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.«

102. I § 354, *stk. 10*, ændres »tilsynshvervet« til: »tilsynshvervet, i forbindelse med afviklingshvervet«.

103. I § 354 indsættes efter stk. 13 som nyt stykke:

»*Stk. 14.* Videregivelse af fortrolige oplysninger til afviklingsmyndigheder i medfør af stk. 6, nr. 43, kan alene ske, såfremt betingelserne i § 354, stk. 12, nr. 2, og stk. 13, er opfyldt, og afviklingsmyndighedernes afviklingsfunktioner svarer til de funktioner, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012.«

Stk. 14 og 15 bliver herefter stk. 15 og 16.

§ 354 a. ---

Stk. 2-5. ---

104. I § 354 a indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 2, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 354 e. ---

Stk. 2. Offentliggørelse, jf. stk. 1, skal ske i sager om overtrædelse af § 7, stk. 1, § 61, stk. 1, § 61 b, § 61 c, § 64, stk. 1-3, § 64 a, § 71, stk. 1, § 71 a, stk. 1, § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 313, stk. 1, og artikel 28 og 51, jf. artikel 52, 63 og 92, stk. 1, artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 394, stk. 1, artikel 395, artikel 405, stk. 1, artikel 412, stk. 1, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, artikel 431, stk. 1-3, artikel 435 og artikel 451, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 3-5. ---

105. I § 354 e, *stk. 2*, indsættes efter »§ 71 a, stk. 1,«: »§ 77 d, stk. 1,«.

§ 355. Som part i forhold til Finanstilsynet anses den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed, forsikringsholdingvirksomheden, den udenlandske finansielle virksomhed eller den udenlandske finansielle holdingvirksomhed, som Finanstilsynets afgørelse truffet i medfør af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør af denne lov retter sig mod, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. I nedennævnte tilfælde anses en anden end virksomheden tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende:

1)-3) ---

4) En person som Finanstilsynet modtager oplysninger om i forbindelse med godkendelse i medfør af § 64, stk. 1-3.

5)-16) ---

Stk. 3. Som part anses i øvrigt et bestyrelsesmedlem, en ansvarshavende aktuar, en revisor, en direktør eller andre ledende medarbejdere i en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed, en forsikringsholdingvirksomhed, en udenlandsk finansiel virksomhed eller en udenlandsk finansiel holdingvirksomhed og ansatte i gruppe 1-forsikringsselskaber, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 71, stk. 3, hvis Fi-

106. I § 355, *stk. 1*, indsættes efter »forsikringsholdingvirksomheden,«: »den blandede holdingvirksomhed,«.

107. § 355, *stk. 2, nr. 4*, ophæves.

Nr. 5-16 bliver herefter nr. 4-15.

108. I § 355, *stk. 3, 1. pkt.*, udgår »og ansatte i gruppe 1-forsikringsselskaber, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 71, stk. 3«.

nanstilsynets afgørelse er rettet direkte mod den pågældende. Det samme gælder for en likvidator, en administrator af en livsforsikringsbestand og en administrator i et administrationsbo for særligt dækkende obligationer.

109. I § 355 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den berørte finansielle virksomhed og det bestyrelsesmedlem, den direktør eller den nøgleperson, som afgørelsen omhandler. Det samme gælder Finanstilsynets afgørelser efter §§ 64 a, 64 b, 313 og 351.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

Stk. 4-6. ---

§ 361. Følgende virksomheder betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

1)-8) ---

- 9) Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og hvis markedsværdi af de handlede værdipapirer er på 1 mia. kr. eller derover ved udgangen af året, betaler 40.000 kr. Hvis markedsværdien af de handlede værdipapirer er på 250 mio. kr. og derover, men under 1 mia. kr., ved udgangen af året, betales 20.000 kr., og hvis markedsværdien af de handlede værdipapirer er på under 250 mio. kr. ved udgangen af året, betales 10.000 kr. Afdelinger af danske UCITS og specialforeninger, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, betaler 5.000 kr.

19)-34) ---

Stk. 2. ---

110. I § 361, stk. 1, nr. 9, udgår »og specialforeninger«, og »værdipapirer« ændres til: »andele«.

§ 363 a. Filialer her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, betaler årligt 15 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler, jf. §§ 363-366. Hvis der er etableret et tilsynskollegium, betales dog 20 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 363 og 364-366. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

111. § 363 a affattes således:

»**§ 363 a.** Filialer her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den virksomhed, som er nævnt i §§ 7-11, i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, betaler årligt en afgift til Finanstilsynet på 15 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 363 og 366. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

Stk. 2. Er der etableret et tilsynskollegium, betaler filialer af udenlandske forsikringselskaber 20 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 365-366.

Stk. 3. Er der etableret et tilsynskollegium, betaler filialer af udenlandske kreditinstitutter 50 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 363 og 364.

Stk. 4. Overstiger filialens balance, filialens udlån i Danmark eller filialens indlån i Danmark en eller flere af indikatorerne i § 308, stk. 2, betaler filialer af udenlandske kreditinstitutter 80 pct. af, hvad virksomheder af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse skal betale efter §§ 363 og 364. Dette gælder også for udenlandske koncerner med flere filialer af kreditinstitutter her i landet, hvor der er etableret et tilsynskollegium, og hvor summen af filialernes balancer, udlån i Danmark eller indlån i Danmark overstiger en eller flere af indikatorerne i § 308, stk. 2. Tilsvarende gælder det for kreditinstitutfilialer i udenlandske koncerner med en eller flere filialer og med et eller flere penge- eller realkreditinstitutter her i landet, hvor der er etableret et tilsynskollegium, og hvor summen af filialernes og penge- og realkreditinstitutternes balancer, udlån i Danmark eller indlån i Danmark overstiger en eller flere af indikatorerne i § 308, stk. 2.«

§ 367. Danske UCITS og forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde betaler årligt 4,4 pct. af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 361 og 362.

Stk. 2. Afgiften fordeles med 10.000 kr. pr. dansk UCITS plus 3.000 kr. pr. afdeling. Den resterende afgift fordeles i forhold til den enkelte UCITS' andel af de af stk. 1 omfattede danske UCITS' samlede balance.

§ 373. Overtrædelse af § 7, stk. 1 og 3-6, § 8, stk. 1 og 3-6, § 9, stk. 1-3 og 5-7, § 10, stk. 1, 2, 5 og 6, § 11, stk. 1, 9 og 10, § 16 a, stk. 2, § 16 b, stk. 2, § 24, stk. 1, 2. pkt., § 25, 2. pkt., §§ 27 og 28, § 31, stk. 7, 8 og 10, § 33, stk. 1, § 36, § 38, stk. 1 og 6, og stk. 7, 1. pkt., § 39, stk. 1, 3 og 4, §§ 40 og 44-46, § 49, stk. 1 og 2, § 52, § 53, stk. 1 og 2, § 61, stk. 1, §§ 61 b og 61 c, § 63, stk. 1, 2 og 4, § 64, stk. 5, jf. stk. 3, nr. 1 og 2, § 64 a, § 65, stk. 1, § 66, § 67, stk. 1, § 74, stk. 1 og 3, §§ 75, 76, 78, § 101, § 102, stk. 2, 3, 5 og 6, §§ 103-106, § 106 a, stk. 1-4, § 106 b, § 106 c, § 106 d, stk. 1-5, § 107 a og § 117, § 118, stk. 5, § 119, § 120, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 124, stk. 1, 2 og 5, § 125, stk. 1-6, § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 c, stk. 1, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 1-4 og 6, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 c, stk. 1, § 125 i, stk. 1, § 126, stk. 1 og 4, § 126 a, stk. 1-3, 5, 7 og 9, § 126 c, stk. 1-3, § 126 d, stk. 1, § 126 e, stk. 1, § 126 f, 1. pkt., § 126 g, stk. 1, § 146, stk. 1, § 147, stk. 1, § 149, stk. 1 og 3, §§ 150 og 151, § 152, stk. 1, § 153, stk. 1, §§ 154, 156 og 170-175 a, § 175 b, stk. 1 og 3, § 182, stk. 1 og 2, §§ 194, 195, 200 og 201, § 202, stk. 1 og 3, § 203, stk. 1, § 204, stk. 1, § 226, stk. 1 og 2, § 227,

112. I § 367, *stk. 1*, indsættes efter »tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde«: »efter § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«.

113. § 367, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Afgiften fordeles mellem virksomhederne med 10.000 kr. pr. danske UCITS og med 10.000 kr. pr. alternativ investeringsfond, der forvaltes af en forvalter af alternative investeringsfonde omfattet af stk. 1. Endvidere skal danske UCITS betale 3.000 kr. pr. afdeling i hver UCITS, og forvaltere af alternative investeringsfonde omfattet af stk. 1 skal betale 2.000 kr. pr. afdeling i hver alternativ investeringsfond. Den resterende afgift fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede balance.«

114. I § 373, *stk. 1*, ændres »§ 125, stk. 1-6,« til: »§ 125, stk. 1 og 2,«, og »§ 175 b, stk. 1 og 3,« udgår.

§ 248, stk. 1, § 248 a, stk. 1 og 4, § 248 b, stk. 1, § 334, § 343 a, stk. 1, § 343 f, stk. 3, § 343 j, § 343 v, stk. 1, § 343 ø, stk. 1, og § 417 c, stk. 1, 2 og 4,, samt artikel 11, artikel 26, stk. 2, artikel 31, stk. 1, litra h, artikel 73, stk. 1, artikel 92, stk. 1, artikel 93, stk. 1-5, artikel 97, stk. 1, artikel 394, stk. 1, artikel 395 og 398 og artikel 500, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Overtrædelse af § 16 c, § 16 d, stk. 1, § 16 f, stk. 1-3, § 54, stk. 2, § 57, stk. 1, § 57 a, stk. 1, § 64, stk. 8, 2. pkt., § 70, stk. 1-5, § 71, stk. 1, 3 og 4, § 71 a, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 71 b, stk. 1, § 71 c, stk. 1, 2. pkt., § 72, stk. 1 og 2, og stk. 3, 3. pkt., § 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 75 a, stk. 1, § 77, stk. 1-6 og 10, § 77 a, stk. 1-7, §§ 77 b og 77 c, § 77 d, stk. 1-3, § 79 a, stk. 1, nr. 1, § 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 7 og 8, § 80 a, § 80 b, stk. 1-3 og 5, og § 80 c, stk. 1 og 2, § 108, stk. 1-6, § 121, stk. 1, §§ 122 og 123, § 126 b, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., § 126 c, stk. 5, § 126 d, stk. 4 og 6, § 126 e, stk. 4, § 152 a, stk. 1, 1. pkt., § 152 b, stk. 4-7, § 152 c, stk. 1, § 152 d, stk. 1, § 152 e, stk. 1, § 152 g, stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2 og stk. 4, 1. pkt., § 152 j, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 152 k, stk. 1, 2 eller 5, § 152 m, stk. 1, § 167, stk. 1-3 og 5, § 175 b, stk. 8, § 182 d, § 182 e, stk. 2 og stk. 7, 1. pkt., og § 182 f, § 183, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5, § 184, stk. 1, § 185, stk. 1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., §§ 186 og 187, § 188, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 189 og 190, § 191, stk. 1-3, § 192, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 198, stk. 1, § 199, stk. 2 og 6, § 206, § 245 a, stk. 1 og 3, § 245 b, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 247 a, stk. 9 og 10, § 264, stk. 2, § 283, stk. 1 og 2, § 312, § 343 t, stk. 1, § 347 b, stk. 3 og 6, § 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., § 417 a, stk. 4, § 417 b, stk. 5, § 417 c, stk. 3, samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer samt artikel 28, artikel 41, stk. 1, litra b, artikel 49, stk. 1, litra

115. I § 373, *stk. 2*, ændres »§ 77 a, stk. 1-7,« til: »§ 77 a, stk. 1-6,«, »§ 77 d, stk. 1-3,« ændres til: »§ 77 d, stk. 1-4, § 77 f, stk. 1 og 2, § 77 g, stk. 1 og 3,«, »§ 175 b, stk. 8,« ændres til: »§ 175 b, stk. 1, 2, 4 og 9 og«, og »§ 312,« ændres til: »§§ 312-312 b,«.

c, artikel 51, jf. artikel 52, artikel 54, stk. 5, litra a og c, artikel 63, artikel 73, stk. 6, artikel 76, stk. 2, artikel 77, artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, artikel 129, stk. 3 og 7, artikel 221, stk. 1 og 2, artikel 256, stk. 7, 1. afsnit, artikel 259, stk. 1, litra b og e, artikel 262, stk. 2, 2. afsnit, artikel 263, stk. 2, 1. afsnit, artikel 393, artikel 394, stk. 2, artikel 405, stk. 1, artikel 412, stk. 1 og 2, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, artikel 431, stk. 1, jf. artikel 435 og 436, artikel 437, stk. 1, artikel 438 og 439, artikel 440, stk. 1, artikel 441, stk. 1, artikel 442 og 444-450, artikel 451, stk. 1, artikel 431, stk. 3, artikel 433, 1.-3. afsnit, artikel 434, 1. afsnit, 2. og 3. pkt., og afsnit 2, 2. pkt., artikel 471, stk. 1, artikel 492, stk. 2-4, artikel 499, stk. 1, og artikel 501, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber, straffes med bøde. På samme måde straffes overtrædelse af meddelelsespligten i § 152 a, stk. 2, 1. pkt.

Stk. 3. Med bøde straffes en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed, der ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 126 c, stk. 4, § 126 f § 152 k, stk. 4, § 243 a, stk. 2, § 245 a, stk. 2, § 261, § 264, stk. 3, § 347 b, stk. 1, 1. pkt., § 348, stk. 2, 1. pkt., eller § 350, stk. 1, og overtrædelser af § 112, stk. 1, i selskabsloven. Med bøde straffes endvidere den, som ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 351, stk. 2 og 3, og stk. 5, 3. pkt.

Stk. 4-8. ---

Stk. 9. Ved strafudmålingen efter stk. 1-3 skal der lægges vægt på grovheden af overtrædelsen, samt hvor længe overtrædelsen har fundet sted.

Stk. 10. ---

116. I § 373, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »stk. 5, 3. pkt.« til: »stk. 6, 3. pkt.«

117. I § 373 ophæves *stk. 9*, og efter *stk. 10*, der bliver *stk. 9*, indsættes som *stk. 10-12*:

»*Stk. 10.* Ved udmåling af bøder efter *stk. 1-7* og *9* lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges i den forbindelse vægt på virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges

vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstids-punktet.

Stk. 11. Der udmåles en skærpet bøde for overtrædelser efter stk. 1-7 og 9, der indebærer:

- 1) Risiko for en finansiel virksomheds fortsatte drift.
- 2) Drift af en finansiel virksomhed uden lovpligtig tilladelse.
- 3) Grov eller gentagen tilsidesættelse af finansielle virksomheders oplysningspligter i forhold til Finanstilsynet under skærpene omstændigheder.

Stk. 12. Er der ved en overtrædelse opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i straffelovens 9. kapitel. Kan der ikke ske konfiskation, skal der tages særskilt hensyn her til ved udmåling af en bøde.«

§ 374. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Undlader en finansiel virksomhed at efterkomme et påbud meddelt i medfør af § 351, stk. 1 og stk. 5, 1. pkt., kan virksomheden pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder.

Stk. 4-6. ---

118. I § 374, *stk. 3*, ændres »stk. 1 og stk. 5, 1. pkt.,« til: »stk. 1, 4 og 5, og stk. 6, 1. pkt.,«

§ 2

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1051 af 25. august 2015, som ændret ved § 8 i lov nr. 532 af 29. april 2015, § 2 i lov nr. 1563 af 15. december 2015, § 10 i lov nr. 262 af 16. marts 2016 og § 10 i lov nr. 631 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

§ 1. ---

Stk. 2-4. ---

1. I § 1 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* §§ 48 a-48 d finder alene anvendelse på investeringsforeninger, som ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab.«

§ 2. I denne lov forstås ved:

1)-25) ---

2. I § 2, *stk. 1*, indsættes som *nr. 26*:

»26) Variable løndele: Aflønningsordninger, hvor den endelige værdi ikke er kendt på forhånd.«

§ 19. Investeringsforeningers vedtægter skal indeholde bestemmelser om

1)-26) ---

27) hvilke markeder den enkelte afdeling kan placere midlerne på, jf. § 139, når Finanstilsynet ikke har godkendt det pågældende marked, og

28) angivelse af de lande og internationale institutioner af offentlig karakter, som udsteder eller garanterer de værdipapirer, hvori en afdeling agter at investere mere end 35 pct. af afdelingens formue.

3. I § 19, *nr. 27*, udgår »og«.

4. I § 19, *nr. 28*, ændres »formue.« til »formue, og«.

5. I § 19 indsættes som *nr. 29*:

»29) hvorvidt foreningens årsrapport skal udarbejdes på engelsk.«

§ 20. Vedtægter for SIKAV'er skal indeholde bestemmelser om

1)-27) ---

28) hvilke markeder den enkelte afdeling kan placere midlerne på, når Finanstilsynet ikke har godkendt det pågældende marked, og

6. I § 20, *stk. 1*, *nr. 28*, udgår »og«.

29) angivelse af de lande og internationale institutioner af offentlig karakter, som udsteder eller garanterer de værdipapirer, hvori en SIKAV agter at investere mere end 35 pct. af en eller flere afdelingers formue.

7. I § 20, stk. 1, nr. 29, ændres » formue.« til »formue, og«.

8. I § 20, stk. 1, indsættes som nr. 30:

»30) hvorvidt SIKAV's årsrapport skal udarbejdes på engelsk.«

Stk. 2. ---

§ 21. Fondsbestemmelser for værdipapirfonde skal indeholde bestemmelser om

1)-22) --

23) hvilke markeder den enkelte afdeling kan placere midlerne på, når Finanstilsynet ikke har godkendt det pågældende marked, og

9. I § 21, nr. 23, udgår »og«.

24) angivelse af de lande og internationale institutioner af offentlig karakter, som udsteder eller garanterer de værdipapirer, hvori en værdipapirfond agter at investere mere end 35 pct. af en eller flere afdelingers formue.

10. I § 21, nr. 24, ændres » formue.« til »formue, og«.

11. I § 21 indsættes som nr. 25:

»25) hvorvidt årsrapport for værdipapirfonden skal udarbejdes på engelsk.«

§ 31. ---

Stk. 2. En generalforsamling, som er indkaldt af Finanstilsynet, ledes af en person, som Finanstilsynet har bemyndiget dertil, og investeringsforeningens bestyrelse eller investeringsforvaltningsselskabets direktion skal udlevere generalforsamlingsprotokollen og revisionsprotokollen. Udgifterne til generalforsamlingen udlægges af Finanstilsynet, men afholdes endeligt af foreningen eller foreningens investeringsforvaltningsselskab eller administrationsselskab.

12. I § 31, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, udleveres anden tilsvarende dokumentation.«

§ 32. ---

Stk. 2-5. ---

13. I § 32 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Generalforsamlingen kan med simpelt flertal beslutte, at årsrapporten udarbejdes på engelsk. Generalforsamlingen kan på tilsvarende vis ved simpelt flertal træffe beslutning om, at årsrapporten igen skal udarbejdes på dansk. Generalforsamlingens beslutning efter 1. og 2. pkt. skal optages i vedtægterne.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

Stk. 6. ---

§ 35. ---

Stk. 2. ---

14. I § 35 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* En vedtægtsændring, der følger af generalforsamlingens beslutning om valg af, hvilket sprog årsrapporter udarbejdes på, jf. § 32, stk. 6, træder uanset stk. 2 i kraft på beslutningstidspunktet.«

§ 40. ---

Stk. 2. En generalforsamling, som er indkaldt af Finanstilsynet, ledes af en person, som Finanstilsynet har bemyndiget dertil, og SIKAV's bestyrelse skal udlevere generalforsamlingsprotokollen og revisionsprotokollen. Udgifterne til generalforsamlingen udlægges af Finanstilsynet, men afholdes endeligt af SIKAV'en eller SIKAV's investeringsforvaltningsselskab eller administrationsselskab.

15. I § 40, *stk. 2*, indsættes efter 1. pkt.:

»Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, udleveres anden tilsvarende dokumentation.«

§ 41. ---

Stk. 2-5. ---

16. I § 41 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Generalforsamlingen kan med simpelt flertal beslutte, at årsrapporten udarbejdes på engelsk. Generalforsamlingen kan på tilsvarende vis ved simpelt flertal træffe beslutning om, at årsrapporten igen skal udarbejdes på dansk. Generalforsamlingens beslutning efter 1. og 2. pkt. skal optages i vedtægterne.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

Stk. 6. ---

§ 44. ---

Stk. 2. ---

17. I § 44 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. En vedtægtsændring, der følger af generalforsamlingens beslutning om valg af, hvilket sprog årsrapporter udarbejdes på, jf. § 41, stk. 6, træder uanset stk. 2 i kraft på beslutningstidspunktet.«

18. Efter § 48 indsættes før overskriften før § 49:

»Aflønning i investeringsforeninger

§ 48 a. Ved en investeringsforenings aflønning af medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, skal bestyrelsen sikre sig, at følgende er opfyldt:

- 1) De variable lønde til et medlem af bestyrelsen eller direktionen må højst udgøre 50 pct. af honoraret eller den faste grundløn inklusive pension.
- 2) De variable lønde til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, må

højest udgøre 100 pct. af den faste grundløn inklusive pension.

- 3) En investeringsforenings generalforsamling kan dog beslutte, at de variable lønde dele til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, jf. nr. 2, kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn inklusive pension, forudsat at følgende krav opfyldes:
  - a) Investeringsforeningen skal senest ved indkaldelse til generalforsamling orientere generalforsamlingen om, at der ønskes stillingtagen til benyttelse af et højere maksimalt loft.
  - b) Generalforsamlingen skal tage beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft på baggrund af en detaljeret anbefaling fra investeringsforeningen, der begrundes indstillingen herom, herunder antallet af berørte ansatte, disses arbejdsområder, det nye foreslåede maksimale loft og den forventede indvirkning på investeringsforeningens formue. Medlemmerne skal modtage anbefalingen senest samtidig med indkaldelsen til generalforsamling.
  - c) Investeringsforeningen skal senest samtidig med formidling af anbefalingen til medlemmerne, jf. litra b, informere Finanstilsynet om anbefalingen til medlemmerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelsen for indstillingen. Investeringsforeningen skal på anmodning fra Finanstilsynet godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i strid med investeringsforeningens mulighed for at bevare en tilstrækkelig startkapital, jf. § 9, stk. 1, nr. 9.

- d) Beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft skal tiltrædes af investeringsforeningens generalforsamling med mindst 66 pct. af de afgivne stemmer, forudsat at mindst 50 pct. af de stemmeberettigede andele er repræsenteret på generalforsamlingen. Er mindre end 50 pct. af de stemmeberettigede andele repræsenteret på generalforsamlingen, skal beslutningen tiltrædes af mindst 75 pct. af de afgivne stemmer. En ansat, som er medlem af investeringsforeningen, må ikke deltage i afstemningen herom på generalforsamlingen, hvis den ansatte har en væsentlig interesse i beslutningen, der kan være stridende mod investeringsforeningens interesse.
  - e) Investeringsforeningen skal senest 8 dage efter generalforsamlingen informere Finanstilsynet om generalforsamlingens beslutning, herunder om størrelsen på et eventuelt besluttet højere maksimalt loft.
- 4) Med forbehold for investeringsforeningens fondsregler og vedtægter skal en væsentlig del og mindst 50 pct. af en variabel løndel til et medlem af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, på tidspunktet for beregningen heraf bestå af en balance af andele eller tilsvarende instrumenter i den pågældende investeringsforening, der afspejler de pågældende afdelingers værdi.
- 5) Investeringsforeningens udbetaling af mindst 40 pct. af en variabel løndel, ved større beløb mindst 60 pct., skal ske over en periode på mindst 3 år med påbegyndelse 1 år efter beregningstidspunktet, dog for et medlem af bestyrelsen og direktionen mindst 4 år, med en ligelig for-

deling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden.

- 6) Investeringsforeningen kan undlade at udbetale en variabel løndel helt eller delvist, såfremt udbetaling af den variable løndel ikke giver investeringsforeningen mulighed for at bevare en tilstrækkelig startkapital, jf. § 9, stk. 1, nr. 9, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor.

Stk. 2. For et medlem af bestyrelsen og direktionen i investeringsforeningen må optioner vedrørende andele eller lignende instrumenter højst udgøre 12,5 pct. af honoraret eller den faste grundløn inklusive pension på tidspunktet for beregningen heraf.

Stk. 3. Investeringsforeningen skal sikre sig, at andele og instrumenter m.v., der overdrages til et medlem af bestyrelsen, direktionen eller andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, som en del af den variable løn, som er nævnt i stk. 1, nr. 4, ikke må afhændes af disse personer i en passende periode. Investeringsforeningen skal ligeledes sikre sig, at disse personer ikke må foretage en afdækning af den risiko, der knytter sig til disse andele og instrumenter m.v.

Stk. 4. Investeringsforeningen skal sikre sig, at udbetaling eller overdragelse af den efter stk. 1, nr. 5, udskudte variable løndel til et medlem af bestyrelsen og direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en afdeling af investeringsforeningens risikoprofil, er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løndel, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet betinget af, at den pågældende har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed, og ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for investeringsforeningen.

Stk. 5. Investeringsforeningen skal sikre sig, at bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis

aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, som modtager variabel løn, skal tilbagebetale den variable løn helt eller delvist, hvis den variable løn er udbetalt på grundlag af oplysninger om resultater, som kan dokumenteres at være fejlagtige, og hvis modtageren var i ond tro.

Stk. 6. Tildeler investeringsforeningen bestyrelsen, direktionen eller andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, en pensionsydelse, som udgør variabel løn, jf. § 2, stk. 1, nr. 26, skal investeringsforeningen, hvis modtageren forlader investeringsforeningen inden pensionstidspunktet, beholde denne pensionsydelse i form af andele eller instrumenter som nævnt i stk. 1, nr. 4, i 5 år. Stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse på de tilfælde, som er nævnt i 1. pkt. Er modtageren medlem af bestyrelsen eller ansat hos investeringsforeningen ved pensionsalderen, skal investeringsforeningen udbetale den variable del af pensionsydelsen til modtageren i form af de andele eller instrumenter, som er nævnt i stk. 1, nr. 4, uden mulighed for afhændelse eller udnyttelse i en periode på 5 år. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse på de i 3. pkt. nævnte tilfælde.

Stk. 7. Stk. 1-6 finder ikke anvendelse på forhold omfattet af en kollektiv overenskomst.

§ 48 b. En investeringsforening, der har en formue, som sammenlagt overstiger 1,25 mia. euro, og som samtidig har mere end 50 ansatte, skal nedsætte et aflønningsudvalg.

Stk. 2. Formanden og medlemmerne af aflønningsudvalget skal være medlem af bestyrelsen i den investeringsforening, som nedsætter aflønningsudvalget. Aflønningsudvalget skal sammensættes således, at medlemmerne har den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge investeringsforeningens lønpolitik og praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter, navnlig for så vidt angår tilpasning af investeringsforeningens aflønningsstruktur til investeringsforeningens risikoprofil og forvaltning af kapital og likvidi-

tet, og er i stand til at foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af, om investeringsforeningens aflønning, herunder lønpolitik og tilhørende forretningsgange, er i overensstemmelse med stk. 1.

Stk. 3. Aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på investeringsforeningens risikostyring, og i den forbindelse forestå følgende:

- 1) Aflønningsudvalget skal rådgive bestyrelsen om udformning af investeringsforeningens lønpolitik, bistå bestyrelsen med at påse overholdelsen af investeringsforeningens lønpolitik i praksis og vurdere, om investeringsforeningens lønpolitik er opdateret, herunder hvis nødvendigt komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken.
- 2) Aflønningsudvalget skal sikre, at oplysningerne forelagt for generalforsamlingen om investeringsforeningens aflønningspolitik og praksis samt oplysningerne efter § 48 a, stk. 1, nr. 3, litra a og b, er tilstrækkelige.
- 3) Aflønningsudvalget skal vurdere, om investeringsforeningens processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for investeringsforeningens risici, herunder risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet, i forhold til investeringsforeningens aflønningsstruktur samt sikre, at investeringsforeningens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring og er i overensstemmelse med investeringsforeningens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.
- 4) Aflønningsudvalget skal vurdere investeringsforeningens og afdelingernes samlede resultater samt sikre, at direktionen har

evalueret, om de resultatkræterier, der har dannet grundlag for beregningen af variabel løn til investeringsforeningens medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet, jf. § 48 a, stk. 4.

- 5) Aflønningsudvalget skal kontrollere udvalgte evalueringer foretaget af direktionen, jf. nr. 4, for at teste, om betingelserne i § 48 a, stk. 4, er opfyldt.
- 6) Aflønningsudvalget skal sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner inddrages i det omfang, at det er nødvendigt for gennemførelsen af opgaverne i nr. 1-5 og i det omfang, at det er nødvendigt, søge eksternt rådgivning.

Stk. 4. Udvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning. Udvalget skal i det forberedende arbejde varetage investeringsforeningens langsigtede interesser, herunder også i forhold til medlemmerne samt offentlighedens interesse.

§ 48 c. En investeringsforening skal have en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

Stk. 2. Generalforsamlingen i investeringsforeningen skal godkende investeringsforeningens lønpolitik, jf. stk. 1, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn og retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser.

Stk. 3. I en investeringsforening skal formanden for bestyrelsen i sin beretning for investeringsforeningens generalforsamling redegøre for aflønningen af investeringsforeningens bestyrelse og direktion. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om aflønningen i det foregående regnskabsår og om den forventede aflønning i det indeværende og det kommende regnskabsår.

Stk. 4. Investeringsforeningen skal i årsrapporten offentliggøre det samlede vederlag for hvert enkelt medlem af bestyrelsen og direktionen, som vedkommende som led i dette hverv har optjent fra investeringsforeningen i det pågældende regnskabsår.

§ 48 d. Erhvervs- og vækstministeren kan for investeringsforeninger fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelings risikoprofil.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om investeringsforeningers pligt til at offentliggøre oplysninger om deres aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelings risikoprofil.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om de forhold, som er nævnt i § 48 a, stk. 1-6, og § 48 c, stk. 1.«

§ 60. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Den eksterne revision skal en gang om året gennemgå foreningens retningslinjer efter stk. 4 og i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten oplyse, om retningslinjerne vurderes at være betryggende og have fungeret hensigtsmæssigt, og om foreningens kontrolprocedurer har givet anledning til bemærkninger.

Stk. 6. ---

§ 61. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Foreningen skal mindst en gang årligt offentliggøre oplysninger om de hverv, som bestyrelsen har givet tilladelse til i henhold til stk. 1. Endvidere skal den eksterne revision i revisions-

19. I § 60, stk. 5, indsættes som 2. pkt.:

»Føres der ikke en revisionsprotokol, skal oplysningerne nævnt i 1. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

20. I § 61, stk. 7, indsættes som 3. pkt.:

protokollatet til årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt foreningen ejer værdipapirer udstedt af erhvervsvirksomheder omfattet af stk. 1 og 2.

§ 87. ---

Stk. 2-3. ---

§ 93. ---

Stk. 2. Den eksterne revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten og revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten fra den interne revisionschef skal sendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten efter stk. 1.

§ 95. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for årsrapporten, herunder regler om indregning og måling af aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger, opstilling af resultatopgørelse og balance samt krav til noter og ledelsesberetning.

Stk. 2. Finanstilsynet kan tillige fastsætte regler for koncernregnskaber, herunder regler for, hvornår en årsrapport skal indbefatte et koncernregnskab.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte regler for udfærdigelse og offentliggørelse af regnskabsrapporter, der dækker kortere perioder end årsrapporten.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for offentliggørelse af værdipapirfondes årsrapporter.

Stk. 5. ---

§ 98. ---

Stk. 2-8. ---

»Føres der ikke en revisionsprotokol, skal erklæringen nævnt i 2. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

21. I § 87 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Erhvervs- og vækstministeren kan uanset stk. 1, nr. 8, fastsætte regler om pligt til modregning.«

22. I § 93, *stk. 2*, indsættes som *2. pkt.*:

»Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.«

23. I § 95, *stk. 1-4*, ændres »Finanstilsynet« til: »Erhvervs- og vækstministeren«.

Stk. 9. Bestyrelsen kan ikke tillade, jf. § 61, stk. 1, at interne revisions- og vicerevisionschefer påtager sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem, der gælder for eksterne revisorer i henhold til revisorloven.

§ 170. Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 29, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbage-søgning af uretmæssigt opkrævede beløb. Markedsføringslovens § 20, § 22, stk. 2, § 23, stk. 1, § 27, stk. 1, og § 28 finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter bestemmelsen i 1. pkt. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som gruppre-præsentant i et gruppesøgsmål, jf. kapitel 23 a i retsplejeloven.

Stk. 2. ---

§ 175. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, og eksperter, der handler på tilsynets vegne. Det gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. 1.-3. pkt. finder tillige anvendelse på ansatte i Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem opgaveløsningen efter § 83, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger i sager om:

1)-10) ---

24. I § 98, *stk. 9*, ændres »der gælder for eksterne revisorer i henhold til revisorloven« til: »der i medfør af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden finder anvendelse for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden«.

25. I § 170, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »§ 27, stk. 1,«: »§ 27 a,«.

26. I § 175, *stk. 3*, indsættes som *nr. 11*:

»11) Oplysninger til investorerne om central investorinformation i henhold til § 103 og regler udstedt i medfør af § 103, stk. 6.«

Stk. 4-12. ---

§ 176. ---

Stk. 2-5. ---

27. I § 176 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 2, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra virksomheden eller den danske UCITS, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden eller den danske UCITS skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside .«

§ 190. Overtrædelse af § 3, stk. 1-9, § 4, stk. 1-4, § 5, § 9, stk. 3, § 10, stk. 3, § 11, stk. 3, § 12, stk. 4 og 5, 18, stk. 2 og 4, § 28, stk. 1 og 3, § 37, stk. 1, 1. pkt., § 47, stk. 1-3, § 48, stk. 1, 3, 4, 6 og 7, § 49, § 50, stk. 1 og 2, § 51, stk. 1-6, § 52, stk. 1-6, § 53, stk. 1-5, § 54, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, § 55, § 56, stk. 2, § 57, stk. 5, jf. stk. 3, nr. 1 og 2, § 58, stk. 1, nr. 1, § 62, stk. 1 og 2, § 64, stk. 1-4, § 65, § 66, stk. 1, § 67, stk. 1, § 68, stk. 1, § 69, § 73, stk. 1, § 74, stk. 1-4, § 75, stk. 1, §§ 76-78, § 82, stk. 1, 1. pkt., § 83, stk. 1, § 84, stk.

28. I § 190, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »46,«: »§ 48 a, stk. 1-6, § 48 b, § 48 c, stk. 1-4,«.

1 og 2, og stk. 3, 1. pkt., § 85, § 86, stk. 1 og 2, § 87, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 88-90, § 91, 1. pkt., § 92, 1. pkt., § 93, § 94, stk. 1 og 5, § 97, stk. 1, 1. pkt., § 98, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2 og 4, §§ 99 og 100, § 102, stk. 1, 3 og 4, § 103, stk. 1, § 104, stk. 1, § 105, stk. 1, §§ 107 og 108, § 109, stk. 5, § 114, stk. 1, 5 og 6, § 116, stk. 2, § 132, stk. 1, §§ 139-141, § 142, stk. 1, 2 og 4, § 143, § 144, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., §§ 145, 147 og 148, § 149, stk. 1, 4 og 5, § 150, § 151, stk. 1 og 3, §§ 152, 154 og 156, § 157, stk. 1-3, § 159, stk. 2, 1. pkt., og § 160, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Overtrædelse af §§ 38 og 46, § 51, stk. 1, nr. 5, § 52, stk. 1, nr. 6, § 59, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 60, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. og 2. pkt., § 61, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 1. og 2. pkt., og stk. 4 og 6, § 63, stk. 1 og 2, § 63 a, stk. 1, § 166, stk. 3, § 176, stk. 1, 1.-5. pkt., stk. 3, 1.-7. pkt., og stk. 5, og § 199, stk. 1, straffes med bøde.

§ 3

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1229 af 7. september 2016, foretages følgende ændringer:

§ 12 a. ---

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte engagementer skal bevilges i henhold til selskabets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. Selskabets valgte revision skal i revisionsprotokollen vedrørende årsregnskabet afgive erklæring om, hvorvidt kravene i 1. pkt. er opfyldt.

Stk. 3-4. ---

§ 12 b. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Den eksterne revision i et selskab omfattet af § 7, stk. 1, skal en gang om året gennemgå selskabets retningslinjer efter stk. 4 og i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten oplyse, om

1. I § 12 a, *stk. 2*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Føres der ikke en revisionsprotokol, skal erklæringen nævnt i 2. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

2. I § 12 b, *stk. 5*, indsættes som 2. *pkt.*:

retningslinjerne vurderes at være betryggende og have fungeret hensigtsmæssigt, og om selskabets kontrolprocedurer har givet anledning til bemærkninger.

Stk. 6-10. ---

§ 12 d. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Selskabet skal mindst én gang årligt offentliggøre oplysninger om de hverv, som bestyrelsen har godkendt i henhold til stk. 1. Endvidere skal den eksterne revision i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt selskabet har engagement med erhvervsvirksomheder omfattet af stk. 1 og 2.

Stk. 7. ---

Stk. 7-10. ---

§ 14. Årsrapporten for et selskab omfattet af § 7, stk. 1, ekstern revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten samt revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten fra den interne revisionschef skal indsendes i to eksemplarer til Finanstilsynet. Finanstilsynet sender et eksemplar af årsrapporten til Erhvervsstyrelsen, som bekendtgør modtagelsen i styrelsens edb-informationsystem. De modtagne årsrapporter er offentligt tilgængelige i Erhvervsstyrelsen.

Stk. 2-6. ---

§ 27 a. En udsteder af omsættelige værdipapirer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, skal ved offentliggørelse af oplysninger i henhold til dette kapitel sikre, at offentliggørelsen sker på en sådan måde, at oplysningerne hurtigt bliver tilgængelige i hele Den Europæiske Union og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 2-5. ---

§ 83. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og regler, der er udstedt i medfør af loven,

»Føres der ikke en revisionsprotokol, skal oplysningerne nævnt i 1. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

3. I § 12 d, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

»Føres der ikke en revisionsprotokol, skal erklæringen nævnt i 1. pkt. fremgå af anden tilsvarende dokumentation.«

4. I § 14, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.«

5. I § 27 a, stk. 1, indsættes efter »i henhold til dette kapitel«: »og artikel 17, stk. 1 og 7, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug)«.

6. I § 83, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

undtagen § 11 b og 12 b, stk. 1 og 2. Finanstilsynet påser overholdelsen af artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktionerings-forordningen), Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen) og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen), bortset fra afsnit 6 og 7, og regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og regler udstedt i medfør heraf samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014/EU af 23. juli 2014 (CSD-forordningen) og regler udstedt i medfør heraf. Finanstilsynet påser overholdelsen af forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked.

Stk. 2. Finanstilsynet skal for udstedere af værdipapirer med hjemsted i Danmark kontrollere, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 i lov om finansiel virksomhed, §§ 63 og 64 i lov om investeringsforeninger m.v., i regler udstedt i medfør § 131 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og årsregnskabsloven er overholdt, hvis værdipapirerne er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Finanstilsynet skal tillige kontrollere, at regler udstedt i medfør af § 196 i lov om finansiel virksomhed og § 76 i lov om investeringsforeninger m.v. samt årsregnskabsloven er overholdt, ligesom Finanstilsynet kontrollerer overholdelse af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder. Finanstilsynet udøver i den forbindelse de beføjelser, der er tillagt Finanstilsynet i henhold til § 197 i lov om finansiel virksomhed § 77 i lov om investerings-

»Finanstilsynet er endvidere ansvarlig for tilsynet efter § 32, stk. 3, nr. 1, jf. § 32, stk. 6, i revisorloven for så vidt angår virksomheder underlagt tilsyn af Finanstilsynet.«

7. I § 83, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »§§ 63 og 64 i lov om investeringsforeninger m.v.« til: »§§ 82 og 83 i lov om investeringsforeninger m.v.«, og »i regler udstedt i medfør« udgår.

8. I § 83, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »§ 76 i lov om investeringsforeninger m.v.« til: »§ 95 i lov om investeringsforeninger m.v. og § 131 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«, og »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder« ændres til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder«.

foreninger m.v., og § 159 a i årsregnskabsloven. Ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af årsregnskabsloven, træder Erhvervsstyrelsen i Finanstilsynets sted.

Stk. 3-4. ---

Stk. 5. Ved Finanstilsynets kontrol i henhold til stk. 2-4 udøver Finanstilsynet de beføjelser, der følger af § 87, stk. 1-3 og 6, under hensyntagen til en fremgangsmåde, der følger af § 83 b, stk. 3 og 4.

§ 83 b. Ved kontrollen i medfør af § 83, stk. 2 og 3, skal det undersøges, om reglerne for finansiell information er overholdt i udvalgt finansiell information fra de omfattede udsteders årsrapporter og delårsrapporter. Kontrollen omfatter hvert år op til 20 pct. af de af § 83, stk. 2 og 3, omfattede udstedere. De pågældende udstedere udvælges såvel ud fra en risikomæssig betragtning som ved tilfældig udvælgelse.

Stk. 2. En undersøgelse efter stk. 1 iværksættes ved en formel kontrol for åbenbare overtrædelser af reglerne for finansiell information i de udvalgte udsteders årsrapporter og delårsrapporter.

Stk. 3. Hvis der ved den formelle kontrol efter stk. 2 er begrundet formodning om, at den finansielle information indeholder fejl og mangler af betydning for investorernes beslutningstagen, indhenter Finanstilsynet en redegørelse fra virksomheden, dens ledelse eller dens eksterne revisorer. Såfremt der, efter at Finanstilsynet har indhentet denne redegørelse, fortsat er begrundet formodning om, at den finansielle information indeholder fejl og mangler af betydning for investorernes beslutningstagen, indhenter Finanstilsynet yderligere oplysninger fra virksomheden eller dens ledelse, herunder revisionsprotokollater. Finanstilsynet kan kræve, at en redegørelse eller yderligere oplysninger fra virksomheden eller dens ledelse attesteres af revisor, og kan fastsætte en frist for, hvornår redegørelsen eller oplysningerne skal være Finanstilsynet i hænde.

9. § 83, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Ved Finanstilsynets kontrol efter stk. 2-4 udøver Finanstilsynet de beføjelser, der følger af § 87, stk. 1-3, 6 og 10.«

10. § 83 b ophæves.

Stk. 4. Såfremt der fortsat, efter at Finanstilsynet har gennemført en formel kontrol efter stk. 2 og indhentet en redegørelse eller yderligere oplysninger efter stk. 3, er begrundet formodning om, at den finansielle information indeholder fejl og mangler af betydning for investorerne beslutningstagen, kan Finanstilsynet iværksætte en mere dybtgående kontrol af den finansielle information.

Stk. 5. Uanset stk. 2-4 kan Finanstilsynet i tilfælde, hvor særlige konkrete forhold giver en begrundet formodning om, at den finansielle information indeholder fejl og mangler af betydning for investorerne beslutningstagen, umiddelbart iværksætte en mere dybtgående kontrol af finansielle information fra enhver udsteder omfattet af § 83, stk. 2 og 3.

Stk. 6. For de udstedere i § 83, stk. 2 og 3, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed eller lov om investeringsforeninger m.v., kan Finanstilsynet iværksætte en kontrol, der ikke følger bestemmelserne i stk. 2-5. Bestemmelserne i stk. 1-5 berører endvidere ikke Finanstilsynets mulighed for som led i sit almindelige tilsyn at påse forhold og foretage mere dybtgående undersøgelser, der også omfatter regnskabsmæssige forhold hos de i 1. pkt. nævnte udstedere. Finanstilsynet træffer afgørelser i sager om finansielle information, der indgår som led i dette tilsyn, og som vedrører de pågældende udstedere.

§ 84 c. ---

Stk. 2-5. ---

11. I § 84 c indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 2, 1. pkt., og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om

påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 84 l. ---

Stk. 2-5. ---

12. § 84 l indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 2. pkt., og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 84 m. ---

Stk. 2-4. ---

13. I § 84 m indsættes som stk. 5:

»*Stk. 5.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 2. pkt., og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed eller person, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden eller personen skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 87. ---

Stk. 2-9. ---

14. I § 87 indsættes som *stk. 10* og *11*:

»*Stk. 10.* Finanstilsynet kan udøve de beføjelser nævnt i stk. 5, 6 og 8, over for virksomheder, som har pligter i henhold til de regler, der fremgår af § 83, stk. 1-3, men som ikke er omfattet af stk. 5 og 9.

Stk. 11. Erhvervsstyrelsen kan udøve de beføjelser nævnt i stk. 5, 6 og 8, i forbindelse med kontrol efter § 83, stk. 2.«

§ 4

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1074 af 6. juli 2016, foretages følgende ændringer:

§ 20. ---

Stk. 2-7. ---

Stk. 8. Lønpolitikken skal skelne mellem kriterier for fastsættelse af henholdsvis de faste lønde, der primært skal afspejle relevant erhvervs erfaring og organisatorisk ansvar, og de variable lønde, som skal afspejle vedvarende og risikojusterede resultater og resultater ud over, hvad der kan forventes i henhold til den ansattes relevante erhvervs erfaring og organisatoriske ansvar. En variabel løndel, der er resultatafhængig, skal fastsættes på grundlag af en vurdering af den pågældende modtagers resultater, afdelingens eller de forvaltede alternative investeringsfondes resultater og forvalterens samlede resultater.

Stk. 9-12. ---

§ 21. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Formanden og medlemmerne af aflønningsudvalget skal være medlemmer af det øverste ledelsesorgan i den virksomhed, som nedsætter aflønningsudvalget, eller af de øverste ledelsesorganer i virksomheder, der i medfør af stk. 2 har et fælles aflønningsudvalg. Aflønningsudvalget skal sammensættes således, at medlemmerne er i stand til at foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af, om virksomhedens aflønning, herunder lønpolitik og tilhørende forretningsgange, er i overensstemmelse med § 20.

Stk. 4. Aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde for det øverste ledelsesorgans beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på forvalterens risikostyring. Udvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning. Udvalget skal i det forberedende arbejde varetage forvalterens langsigtede interesser, herunder også i forhold til kapitalejere og andre investorer, samt offentlighedens interesse.

1. § 20, stk. 8, ophæves.

–Stk. 9-12 bliver herefter stk. 8-11.

2. I § 21, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »medlemmerne«: »har den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge forvalterens lønpolitik og praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter, navnlig for så vidt angår tilpasning af forvalterens aflønningsstruktur til forvalterens risikoprofil og risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde og forvaltning af kapital og likviditet, og«.

3. § 21, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde for det øverste ledelsesorgans beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på forvalterens risikostyring, og i den forbindelse forestå følgende:

- 1) Aflønningsudvalget skal rådgive bestyrelsen om udformning af forvalterens lønpolitik, bistå bestyrelsen med at påse overholdelsen af forvalterens lønpolitik i

praksis og vurdere, om forvalterens lønspolitik er opdateret, herunder om nødvendigt komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken.

- 2) Aflønningsudvalget skal sikre, at oplysningerne forelagt for en forvalter af alternative investeringsfondes øverste organ om forvalterens aflønningspolitik og praksis samt oplysningerne efter § 20, stk. 2, nr. 3, litra a og b, er tilstrækkelige.
- 3) Aflønningsudvalget skal vurdere, om forvalterens processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for forvalterens risici, herunder risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet, i forhold til forvalterens aflønningsstruktur samt sikre, at forvalterens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring og er i overensstemmelse med forvalterens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.
- 4) Aflønningsudvalget skal vurdere forvalterens og de alternative investeringsfondes samlede resultater samt sikre, at direktionen har evalueret, om de resultatkrævier, der har dannet grundlag for beregningen af variable løndelev til forvalterens medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forvalterens risikoprofil eller på risikoprofilen for de forvaltede alternative investeringsfonde, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet, jf. § 20, stk. 5.
- 5) Aflønningsudvalget skal kontrollere udvalgte evalueringer foretaget af direktionen, jf. nr. 4, for at teste, om betingelserne i § 20, stk. 5, er opfyldt.
- 6) Aflønningsudvalget skal sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner inddrages i det omfang, det er nødvendigt for gennemførelsen af

opgaverne i nr. 1-5 og i det omfang, det er nødvendigt, søge ekstern rådgivning.«

4. I § 21 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Aflønningsudvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning. Udvalget skal i det forberedende arbejde varetage forvalterens langsigtede interesser, herunder også i forhold til kapitalejere og andre investorer samt offentlighedens interesse.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

Stk. 5. ---

§ 30. En forvalter af alternative investeringsfonde skal sikre, at de forvaltede alternative investeringsfonde regelmæssigt og mindst én gang årligt oplyser fondens investorer om den indre værdi pr. andel i overensstemmelse med denne lov, gældende national ret og fondens vedtægter eller fondsbestemmelser.

Stk. 2. ---

§ 63. Hvis den alternative investeringsfond skal offentliggøre et prospekt efter reglerne, der gennemfører direktiv 2003/71/EF af 4. november 2007 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, eller efter reglerne i kapitel 12 i lov om værdipapirhandel m.v. eller regler udstedt i medfør heraf, skal forvalteren kun offentliggøre de oplysninger, der er nævnt i § 62, stk. 1 og 2, og som ikke allerede indgår i prospektet. Offentliggørelsen kan ske separat eller som et tillæg til prospektet.

§ 162. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om forvaltere af alternative investeringsfondes pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af forvalteren og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før forvalteren.

5. I § 30, stk. 1, ændres »indre værdi« til: »beregnete indre værdi«, og efter »pr. andel« indsættes: », jf. § 29,«.

6. I § 63 indsættes efter 1. pkt.:

»Tilsvarende gælder, hvis den alternative investeringsfond har udarbejdet lignende dokumenter, der udleveres til investorerne.«

7. I § 63, 2. pkt., der bliver 3. pkt., indsættes efter »prospektet«: »eller det lignende dokument, der er udleveret til investorerne«.

8. I § 162 ændres »forvaltere af alternative investeringsfondes pligt« til: »en pligt for forvaltere af alternative investeringsfonde og depositarer omfattet af § 46«, og to steder indsættes efter »forvalteren«: »eller depositaren«.

§ 170. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger i sager om:

1)-3) ---

4) Oplysninger til investorerne i henhold til §§ 62-66 og regler udstedt i medfør af § 66.

9. I § 170, stk. 3, nr. 4, ændres »§§ 62-66 og regler udstedt i medfør af § 66« til: »§§ 62-65 og regler udstedt i medfør af § 62, stk. 3, og § 66«.

5)-7) ---

Stk. 4-11. ---

§171. ---

Stk. 2-5. ---

10. I § 171 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 2, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed eller forvalter, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden eller forvalteren skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

I lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 5. juli 2016, foretages følgende ændringer:

§ 12. ---

Stk. 2-3. ---

1. I § 12 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Tilsynsmyndighederne i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan efter forudgående meddelelse herom til Finanstilsynet foretage inspektion i de her i landet beliggende filialer af udenlandske boligkreditformidlere med hjemsted i det pågældende land. Finanstilsynet kan deltage i den i 1. pkt. nævnte inspektion. Modsætter en filial som nævnt i 1. pkt. sig en kompetent udenlandsk myndigheds inspektion, kan undersøgelsen kun foretages med Finanstilsynets medvirken. Endvidere kan Finanstilsynet selvstændigt foretage inspektioner i filialer af udenlandske boligkreditformidlere, der er beliggende her i landet, i forbindelse med tilsynet med god skik og kompetencekrav.«

§ 18. ---

Stk. 2-5. ---

2. I § 18 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 2, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra virksomheden, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå

af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 6

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 1065 af 22. august 2013, som ændret ved § 10 i lov nr. 268 af 25. marts 2014, § 11 i lov nr. 403 af 28. april 2014 og § 10 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændring:

§ 49 a. ---

Stk. 2-5. ---

1. I § 49 a indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 2, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 7

I lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 613 af 24. april 2015, som ændret ved lov nr. 1410 af 4. december 2015 og § 27 i lov nr. 375 af 27. april 2016, foretages følgende ændring:

§ 93. ---

Stk. 2-5. ---

1. I § 93 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 2, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 8

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 14. august 2015, som ændret ved § 8 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, § 8 i lov nr. 631 af 8. juni 2016 og § 2 i lov nr. 638 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

§ 44 d. ---

Stk. 2. Ekstern revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten samt for pensionskasser med intern revisor tillige intern revisionschefes re-

1. I § 44 d, *stk. 2*, indsættes som *2. pkt.*:

visionsprotokollat vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten efter stk. 1.

§ 66 c. ---

Stk. 2-5. ---

»Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.«

2. I § 66 c indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og stk. 2, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed eller firmapensionskasse, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden eller firmapensionskassen skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 9

I lov om ejendomskreditselskaber, jf. lovbeholdtgørelse nr. 1078 af 5. juli 2016, foretages følgende ændring:

§ 15. ---

Stk. 2-6. ---

1. I § 15 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til

politimæssig efterforskning efter stk. 2, 8. pkt., og stk. 3, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed eller det ejendomscreditselskab, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden eller ejendomscreditselskabet skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 10

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1110 af 10. oktober 2014, som ændret ved § 9 i lov nr. 1490 af 23. december 2014, § 1 i lov nr. 1569 af 15. december 2015, § 11 i lov nr. 395 af 2. maj 2016 og § 3 i lov nr. 626 af 8. juni 2016, foretages følgende ændring:

§ 27 g. ---

Stk. 2-5. ---

1. I § 27 g indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 7. pkt., og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra Arbejdsmarkedets Tillægspension offentliggøre oplysninger herom. Arbejdsmarkedets Tillægspension skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi

af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 11

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 278 af 14. marts 2013, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 639 af 12. juni 2013 og § 16 i lov nr. 268 af 25. marts 2014 og senest ved § 1 i lov nr. 395 af 2. maj 2016, foretages følgende ændring:

§ 76 b. ---

Stk. 2-6. ---

I § 76 b indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 7. pkt., og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring offentliggøre oplysninger herom. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventu-

elle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 12

I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1109 af 9. oktober 2014, som ændret ved § 7 i lov nr. 1490 af 23. decem- ber 2014, § 3 i lov nr. 1531 af 27. december 2014, § 2 i lov nr. 1569 af 15. december 2015 og § 12 i lov nr. 395 af 2. maj 2016, foretages følgende ændring:

§ 10 g. ---

Stk. 2-5. ---

1. I § 10 g indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offent- liggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 7. pkt., og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse el- ler tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra Løn- modtagernes Dyrtidsfond offentliggøre oplys- ninger herom. Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal indsende en kopi af afgørelsen om påta- leopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med an- modning om offentliggørelse. Er påtaleopgivel- sen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tilta- lefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politi- mæssig efterforskning og eventuelle efterføl- gende domme i sagen fra Finanstilsynets hjem- meside.«

§ 13

I lov om godkendte revisorer og revisionsvirk- somheder (revisorloven), jf. lovbe kendtgørelse nr. 1167 af 9. september 2016, foretages følgen- de ændringer:

§ 32. ---

Stk. 2-5. ---

§ 32 a. Erhvervsstyrelsen nedsætter et revisorråd, som rådgiver styrelsen om generelle forhold i revisorlovgivningen og i forbindelse med tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder efter § 32, stk. 2 og 3. Revisorrådet bistår endvidere styrelsen i forhold til reglerne om eksamen for statsautoriserede revisorer m.v., jf. § 33.

Stk. 2-5. ---

§ 44 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Klager omfattet af stk. 1 kan indbringes af Erhvervsstyrelsen eller af den, der har en retlig interesse i det forhold, som klagen angår. Har klager ikke en retlig interesse, eller skønnes en klage på forhånd grundløs, kan Revisornævnet eller formanden afvise klagen. Afvisning af en klage, kan endvidere ske, hvis klagen ikke er omfattet af nævnets kompetence eller er indgivet for sent. Er en klage indgivet af Erhvervsstyrelsen eller anden offentlig myndighed, skal nævnet behandle klagen, medmindre klagen ikke er omfattet af nævnets kompetence eller er indgivet for sent.

§ 51. ---

Stk. 2. Afgørelser truffet efter §§ 29, 34-35 b og 37-39 og § 47 a, stk. 2, og § 47 b, stk. 1 og 2, kan

1. I § 32 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Finanstilsynet træder i Erhvervsstyrelsens sted ved udførelsen af tilsyn efter stk. 3, nr. 1, vedrørende de virksomheder af interesse for offentligheden, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Finanstilsynet kan til brug for dette tilsyn udøve de beføjelser, der er angivet i stk. 4.«

2. I § 32 a, *stk. 1*, indsættes som *3. pkt.*:

»Revisorrådet rådgiver endvidere Finanstilsynet om de forhold, som er nævnt i 1. pkt., når tilsynet træder i Erhvervsstyrelsens sted i medfør af § 32, stk. 6.«

3. I § 44 a, *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes efter »kan indbringes af Erhvervsstyrelsen«: »eller Finanstilsynet, jf. § 32, stk. 6,«.

4. I § 51, *stk. 2*, indsættes som *2. pkt.*:

dog ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

»Det samme gælder afgørelser truffet i henhold til forskrifter, som er udstedt i medfør af § 50 a.«

Stk. 3. ---

§ 14

I lov om VækstFonden, jf. lovbekendtgørelse nr. 549 af 1. juli 2002, som senest ændret ved lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændring:

§ 2. ---

Stk. 2. VækstFondens formål tilgodeses ligeledes gennem medfinansiering af udviklingsselskaber.

1. I § 2, *stk. 2*, indsættes efter »udviklingsselskaber«: », herunder danske og udenlandske udviklingsselskaber, der forventes at investere i virksomheder i Danmark«.

Stk. 3-14. ---

§ 15

I lov nr. 1563 af 15. december 2015 om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v., lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love, foretages følgende ændringer:

§ 1. ---

Nr. 1-21. ---

Nr. 22. § 152, *stk. 1-3*, ophæves.

1. § 1, *nr. 22-24*, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 1 og 2.

Nr. 23. I § 152, *stk. 4*, der bliver stk. 1, ændres »ud over kravene i stk. 1 fastsætte et yderligere« til: »fastsætte et«.

Nr. 24. I § 152, *stk. 5*, der bliver stk. 2, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1«.

Nr. 25-48. ---

§ 10. ---

Stk. 1-2. ---

Stk. 3. §§ 152, 153 og 224 i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 22-26 og 31, træder i kraft den 1. januar 2017.

Stk. 4. ---

2. I § 10, *stk. 3*, ændres »§§ 152, 153« til: »§§ 153«, og »§ 1, nr. 22-26 og 31,« ændres til: »§ 1, nr. 25, 26 og 31,«.

§ 16

I lov nr. 532 af 29. april 2015 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om kreditaftaler, lov om finansielle rådgivere, lov om pantebrevsselskaber, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og forskellige andre love, foretages følgende ændringer:

§ 2. ---

Nr. 1-8. ---

Nr. 9. § 195, *stk. 1*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Den godkendte årsrapport skal indsendes til Erhvervsstyrelsen uden ugrundet ophold efter endelig godkendelse og senest 4 måneder efter regnskabsårets afslutning. Ligeledes skal den af virksomheden udarbejdede halvårsrapport indsendes til Erhvervsstyrelsen senest 3 måneder efter halvårsperiodens afslutning. Efter modtagelsen sender Erhvervsstyrelsen en kopi af årsrapporten og halvårsrapporten til Finanstilsynet.

Stk. 2. Investeringsforvaltningsselskaber skal uanset *stk. 1* indsende den af virksomheden udarbejdede halvårsrapport til Erhvervsstyrelsen senest 2 måneder efter halvårsperiodens afslutning.«

Stk. 2-4 bliver herefter *stk. 3-5*.

Nr. 10. § 195, *stk. 3* og *4*, der bliver *stk. 4* og *5*, ophæves, og i stedet indsættes:

1. § 2, *nr. 9* og *10*, ophæves.

»Stk. 4. Finanstilsynet kan efter forhandling med Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om indsendelse af årsrapporter til Erhvervsstyrelsen og regler om offentliggørelse af årsrapporter. Der kan herunder fastsættes nærmere regler om, at årsrapporter og halvårsrapporter skal indsendes digitalt til Erhvervsstyrelsen, og at kommunikation i forbindelse hermed skal foregå digitalt.«

§ 16. ---

Stk. 1-8. ---

Stk. 9. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 3-5, § 2, nr. 7, 9-11 og 15, § 8, nr. 1-4, og § 9, nr. 1, 3 og 4, og § 12. Erhvervs- og vækstministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 10-19. ---

2. I § 16, stk. 9, ændres »9-11« til: »11«.

§ 17

I lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love foretages følgende ændring:

§ 7. ---

Nr. 1. ---

Nr. 2. I § 354, stk. 3, nr. 17, ændres »Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet« til: »Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet«.

Nr. 3. I § 354, stk. 3, nr. 18, ændres »Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet, Revisornævnet« til: »Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet«.

Nr. 4. ---

1. § 7, nr. 2 og 3, ophæves.

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor
Der er tale om en konsolideret udgave af solvens II-direktivet, dvs. en sammenskrivning af det oprindelige direktiv med opdateringer som følge af efterfølgende ændringer

► **B**   **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/138/EF**

af 25. november 2009

om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

(EFT L 335, 17.12.2009, p. 1)

Ændret ved:

		Nr.	Tidende Side	dato
► <u>M1</u>	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU EØS-relevant tekst af 16. november 2011	L 326	113	8.12.2011
► <u>M2</u>	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/23/EU EØS-relevant tekst af 12. september 2012	L 249	1	14.9.2012
► <u>M3</u>	Rådets direktiv 2013/23/EU af 13. maj 2013	L 158	362	10.6.2013
► <u>M4</u>	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/58/EU EØS-relevant tekst af 11. december 2013	L 341	1	18.12.2013
► <u>M5</u>	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014	L 153	1	22.5.2014

Berigtiget ved:

► **C1**   Berigtigelse, EFT L 219, 25.7.2014, s. 66 (2009/138/EF)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/138/EF

af 25. november 2009

om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, og artikel 55,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der skal foretages en række væsentlige ændringer i Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed, bortset fra livsforsikring³⁾, Rådets direktiv 78/473/EØF af 30. maj 1978 om samordning af administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser vedrørende coassurancevirksomhed inden for Fællesskabet⁴⁾, Rådets direktiv 87/344/EØF af 22. juni 1987 om samordning af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om retshjælpsforsikring⁵⁾, Rådets andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den frie udveksling af tjenesteydelser⁶⁾, Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (tredje skadesforsikringsdirektiv)⁷⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikringsselskaber i en forsikringsgruppe⁸⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF af 19. marts 2001 om sanering og likvidation af forsikringsselskaber⁹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikringsvirksomhed¹⁰⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed¹¹⁾. Af klarhedshensyn bør disse direktiver omarbejdes.

(2) For at lette adgangen til og udøvelsen af disse former for livsforsikrings- og genforsikringsvirksomhed er det nødvendigt at fjerne de alvorligste forskelle i medlemsstaternes lovgivning for så vidt angår de regler, som forsikrings- og genforsikringsselskaber er underlagt. Der bør derfor opstilles retlige rammer for forsikrings- og genforsikringsselskabers udøvelse af forsikringsvirksomhed i hele det indre marked for dermed at gøre det lettere for forsikrings- og genforsikringsselskaber med hovedsæde i Fællesskabet at påtage sig risici og forpligtelser i hele Fællesskabet.

(3) Af hensyn til et velfungerende indre marked bør der fastlægges samordnede regler for tilsyn med forsikringskoncerner og for foranstaltninger til sanering og likvidation af forsikringsselskaber med henblik på kreditorbeskyttelse.

(4) Visse selskaber, som præsterer forsikringstjenesteydelser, bør ikke være omfattet af det system, der oprettes i kraft af dette direktiv, det være sig på grund af deres størrelse, retlige status eller art — f.eks. en tæt tilknytning til offentlige forsikringsordninger — eller de specifikke tjenesteydelser, de præsterer. Det vil endvidere være hensigtsmæssigt i flere medlemsstater at udelukke bestemte organer, hvis virksomhed kun omfatter en meget begrænset sektor, og som lovgivningsmæssigt er begrænset til et bestemt geografisk område eller til bestemte personer.

(5) Meget små forsikringsselskaber, som opfylder visse betingelser, herunder bruttopræmieindtægter på under 5 mio. EUR, er undtaget fra dette direktivs anvendelsesområde. Alle forsikrings- og genforsikrings-selskaber, som allerede er godkendt i henhold til de nuværende direktiver, bør dog fortsat være godkendt,

når dette direktiv gennemføres. Selskaber, som er undtaget fra dette direktivs anvendelsesområde, bør kunne gøre brug af de grundlæggende friheder i henhold til traktaten. Disse selskaber bør have mulighed for at ansøge om tilladelse i henhold til dette direktiv med henblik på at drage fordel af enhedstilladelsen i henhold til dette direktiv.

(6) Det bør være muligt for medlemsstater at kræve, at selskaber, som udøver forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed, og som er undtaget fra dette direktivs anvendelsesområde, registrerer sig. Medlemsstaterne kan også lade disse selskaber blive omfattet af finansielt og lovpligtigt tilsyn.

(7) Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse¹²⁾, Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber¹³⁾, Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer¹⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter¹⁵⁾ samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut¹⁶⁾ indeholder generelle regler på områderne bogholderi, ansvarsforsikring for motorkøretøjer, finansielle instrumenter og kreditinstitutter og definitioner inden for disse områder. Visse af definitionerne i disse direktiver bør finde anvendelse i forbindelse med dette direktiv.

(8) Adgang til udøvelse af forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed bør være betinget af en forudgående tilladelse. Der bør derfor fastsættes betingelser og procedurer for meddelelse af denne tilladelse og for et eventuelt afslag.

(9) De direktiver, som ophæves ved dette direktiv, fastsætter ikke nogen bestemmelser for omfanget af de genforsikringsaktiviteter, som et forsikringssselskab har fået tilladelse til at udøve. Det er op til medlemsstaterne at beslutte, om der skal fastsættes bestemmelser for dette.

(10) Henvisninger i dette direktiv til forsikrings- eller genforsikringssselskaber bør omfatte captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringssselskaber, undtagen når der er fastsat særlige bestemmelser for disse selskaber.

(11) Da dette direktiv udgør et centralt element i virkeliggørelsen af det indre marked, bør forsikrings- og genforsikringsselskaber, der har opnået tilladelse i deres hjemlande, have ret til at udøve en del af eller alle deres aktiviteter i hele Fællesskabet ved at etablere filialer eller præstere tjenesteydelser. Der bør derfor tages skridt til at tilvejebringe den harmonisering, der er nødvendig og tilstrækkelig til at opnå gensidig anerkendelse af tilladelser og tilsynsordninger, og dermed en fælles tilladelse, som gælder i hele Fællesskabet, og som åbner mulighed for, at tilsynet med et selskab udføres af hjemlandet.

(12) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv)¹⁷⁾ er der fastsat regler for udnævnelse af skadesbehandlingsrepræsentanter. Disse regler bør finde anvendelse i forbindelse med dette direktiv.

(13) Genforsikringsselskaber bør begrænse deres målsætninger til udøvelse af genforsikringsvirksomhed og hermed forbundne aktiviteter. Et sådant krav bør ikke hindre et genforsikringsselskab i at udøve aktiviteter som f.eks. statistisk eller aktuarmæssig rådgivning, risikoanalyse eller forskning på sine kunders vegne. Det kan også omfatte udøvelse af funktionen som holdingselskab og virksomhed i relation til de aktiviteter i den finansielle sektor, der er omhandlet i artikel 2, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselska-

ber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat¹⁸). Under alle omstændigheder tillader dette krav ikke, at der udøves bankvirksomhed eller finansielle aktiviteter, der ikke er relaterede hertil.

(14) Beskyttelse af forsikringstagerne forudsætter, at forsikrings- og genforsikringsselskaber er underlagt effektive solvenskrav, som vil føre til en effektiv kapitalfordeling i hele Den Europæiske Union. Det nuværende system er ikke længere tilstrækkeligt i lyset af udviklingen på markedet. Det er derfor nødvendigt at indføre en ny lovramme.

(15) I tråd med den seneste udvikling inden for risikostyring i International Association of Insurance Supervisors, International Accounting Standards Board og International Actuarial Association og på baggrund af den seneste udvikling inden for andre finanssektorer bør der vedtages en metode, som bygger på den økonomiske risiko, og som tilskynder forsikrings- og genforsikringsselskaber til at måle og forvalte deres risici korrekt. Harmoniseringen bør øges med specifikke regler for værdiansættelse af aktiver og passiver, herunder forsikringsmæssige hensættelser.

(16) Hovedformålet med regulering af og tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber er at sikre en hensigtsmæssig beskyttelse af forsikringstagere og begunstigede. Begrebet begunstigede har til formål at dække enhver fysisk eller juridisk person, som har en rettighed i henhold til en forsikringsaftale. Finansiell stabilitet samt redelige og stabile markeder er andre mål for regulering af og tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber, og disse bør også tages i betragtning, dog uden at hovedformålet af den grund undermineres.

(17) Solvensregimet, der fastsættes i dette direktiv, forventes at føre til en endnu bedre beskyttelse for forsikringstagerne. Det vil kræve, at medlemsstaterne tildeler tilsynsmyndigheder ressourcer til at nå deres forpligtelser, som er fastsat i dette direktiv. Dette omfatter alle nødvendige kapaciteter, herunder finansielle og menneskelige ressourcer.

(18) Medlemsstaternes tilsynsmyndigheder bør derfor have alle nødvendige beføjelser til at sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber udøver deres virksomhed på betryggende vis i hele Fællesskabet, hvad enten det sker i henhold til reglerne om fri etableringsret eller i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser. For at sikre et effektivt tilsyn skal alle tilsynsmyndighedernes tiltag være proportionale med arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med et forsikringsselskabs eller et genforsikringsselskabs virksomhed, uanset hvilken betydning det omhandlede selskab har for den overordnede finansielle stabilitet på markedet.

(19) Dette direktiv bør ikke være for belastende for små og mellemstore forsikringsselskaber. En af måderne hvorpå dette kan opnås er ved en passende anvendelse af proportionalitetsprincippet. Dette princip bør både anvendes på kravene, der stilles til forsikrings- og genforsikringsselskaber, og på udøvelsen af tilsynsbeføjelser.

(20) Dette direktiv bør navnlig ikke være for belastende for forsikringsselskaber, der specialiserer sig i at præstere særlige typer af forsikringer eller tjenesteydelser til særlige kundesegmenter, og der bør i den forbindelse erkendes, at specialisering på denne måde kan være en værdifuld måde til effektivt og reelt at styre risiko. For at nå dette mål såvel som en passende anvendelse af proportionalitetsprincippet bør det også være muligt i specielle tilfælde at tillade, at selskaber anvender deres egne oplysninger til at kalibrere i risikomodulerne i solvenskapitalkravets standardformel.

(21) Dette direktiv bør også tage hensyn til captive-forsikringsselskabers og captive-genforsikringsselskabers særlige forhold. Da disse selskaber kun dækker risiko i forbindelse med den industri- eller handelskoncern, som de tilhører, bør der indføres passende fremgangsmåder i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet for at afspejle arten, omfanget og kompleksiteten af deres virksomhed.

(22) Tilsynet med genforsikringsaktiviteter bør tage hensyn til genforsikringssektorens særlige forhold, navnlig dens globale karakter og det forhold, at forsikringstagerne selv er forsikrings- eller genforsikringsselskaber.

(23) Tilsynsmyndighederne bør kunne indhente de oplysninger fra forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er nødvendige med henblik på tilsynet, herunder i givet fald de oplysninger, som et forsikrings- eller genforsikringsselskab offentliggør i forbindelse med regnskaber, børsnotering eller andre retlige eller reguleringsmæssige krav.

(24) Ansvar for overvågningen af forsikringsselskabers og genforsikringsselskabers økonomiske soliditet bør pålægges tilsynsmyndighederne i hjemlandet. De bør til dette formål regelmæssigt udføre undersøgelser og evalueringer.

(25) Tilsynsmyndighederne bør kunne tage hensyn til følgerne for risiko- og kapitalforvaltning af frivillige adfærdskodekser og gennemsigtighedskrav, som overholdes af de relevante institutioner, der handler med uregulerede og alternative instrumenter.

(26) Solvenskapitalkravet danner udgangspunkt for, hvorvidt de kvantitative krav i forsikringsbranchen er tilstrækkelige. Tilsynsmyndighederne bør derfor alene under exceptionelle omstændigheder, i de tilfælde, der er nævnt i dette direktiv, have beføjelse til at stille krav om et kapitaltillæg til solvenskapitalkravet i forlængelse af tilsynsprocessen. Hensigten med standardformlen for solvenskapitalkravet er at afspejle de fleste forsikringsselskabers og genforsikringsselskabers risikoprofil. Denne standardmetode vil i nogle tilfælde ikke i tilstrækkelig grad afspejle et selskabs meget specifikke risikoprofil.

(27) Kravet om et kapitaltillæg er exceptionelt i den forstand, at det kun bør anvendes som en sidste mulighed, når andre tilsynsforanstaltninger er ineffektive eller uhensigtsmæssige. Begrebet exceptionelt bør ses inden for rammerne af en særlig situation i det selskab i stedet for i forhold til antallet af kapitaltillæg, som indføres på et specifikt marked.

(28) Kapitaltillægget bør opretholdes, så længe der ikke er rettet op på de forhold, der var gældende, da kravet blev indført. Når den komplette eller partielle interne model rummer væsentlige mangler, eller der forekommer væsentlige ledelsesmæssige svigt, bør tilsynsmyndighederne sikre, at det pågældende selskab gør sit yderste for at rette op på de mangler, der førte til kravet om et kapitaltillæg. Når standardmetoden imidlertid ikke i tilstrækkelig grad afspejler et selskabs meget specifikke risikoprofil, kan kapitaltillægget opretholdes i de efterfølgende år.

(29) Nogle risici kan kun imødegås i tilstrækkelig grad med ledelseskrav snarere end med de kvantitative krav, der afspejles i solvenskapitalkravet. Et effektivt ledelsessystem er derfor afgørende for en hensigtsmæssig ledelse af forsikringsselskabet og for reguleringssystemet.

(30) Ledelsessystemet omfatter risikostyringsfunktionen, compliance-funktionen, den interne ► **C1** auditfunktion ◀ og aktuarfunktionen.

(31) En funktion er en administrativ kapacitet til at varetage særlige ledelsesopgaver. Identificeringen af en særlig funktion forhindrer ikke selskabet i frit at beslutte, hvordan denne funktion skal organiseres i praksis, medmindre andet er anført i dette direktiv. Dette bør ikke føre til unødigt byrdefulde krav, fordi der skal tages hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten af selskabets aktiviteter. Det bør derfor være muligt for disse funktioner at bemandes med eget personale, bero på rådgivning fra eksterne eksperter eller udliciteres til eksperter inden for de grænser, direktivet sætter.

(32) I mindre, og mindre komplekse, selskaber undtagen i forbindelse med den interne ► **C1** auditfunktion ◀ bør det være muligt, at én person eller organisatorisk enhed endvidere kan udføre mere end én funktion.

(33) De funktioner, der indgår i ledelsessystemet, anses for nøglefunktioner og er derfor også vigtige og afgørende funktioner.

(34) Alle personer, som udfører nøglefunktioner, bør være egnede og hæderlige. Kun personer, der besidder nøgleposter, bør være omfattet af oplysningskravene til tilsynsmyndigheden.

(35) For at vurdere det krævede niveau af sagkundskab, bør de faglige kvalifikationer og erfaringen hos dem, som reelt driver selskabet eller besidder andre nøgleposter, inddrages som yderligere faktorer.

(36) Alle forsikrings- og genforsikringsselskaber bør som en integrerende del af deres forretningsstrategi regelmæssigt vurdere deres samlede solvensbehov med deres specifikke risikoprofil for øje (vurdering af egen risiko og solvens). Denne vurdering kræver hverken, at der udarbejdes en intern model, eller har til formål at beregne et kapitalkrav, som er forskelligt fra solvenskapitalkravet eller minimumskapitalkravet. Resultaterne af hver vurdering bør indberettes til tilsynsmyndighederne som en del af de oplysninger, der skal udleveres i tilsynsøjemed.

(37) For at sikre et effektivt tilsyn med outsourcete funktioner eller aktiviteter er det afgørende, at de myndigheder, der fører tilsyn med det outsourcende forsikrings- eller genforsikringsselskabet, har adgang til alle relevante data, der opbevares af den outsourcende tjenesteyder, uanset om sidstnævnte er en tilsynspligtig enhed eller ej, og at tilsynsmyndighederne har ret til at udføre kontrol på stedet. For at tage hensyn til udviklingen på markederne og sikre, at outsourcing-betingelserne til stadighed er opfyldt, bør tilsynsmyndigheden på forhånd informeres om outsourcing af afgørende eller vigtige funktioner eller aktiviteter. Disse krav bør tage hensyn til arbejdet i Det Fælles Forum, og de stemmer overens med gældende regler og praksis i banksektoren og direktiv 2004/39/EF og dets anvendelse på kreditinstitutter.

(38) Af hensyn til gennemsigtigheden bør forsikrings- og genforsikringsselskaber mindst én gang årligt offentliggøre — dvs. stille gratis til rådighed for offentligheden enten i trykt eller elektronisk form — væsentlige oplysninger om deres solvens og finansielle situation. Selskaber bør have mulighed for at offentliggøre yderligere oplysninger på et frivilligt grundlag.

(39) Der bør tillades udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndighederne og de myndigheder eller organer, der i kraft af deres funktion bidrager til at styrke stabiliteten i det finansielle system. Det er derfor nødvendigt at fastsætte, på hvilke betingelser denne udveksling af oplysninger bør være mulig. Når det derudover er fastsat, at oplysninger kun kan offentliggøres med tilsynsmyndighedernes udtrykkelige tilladelse, bør disse myndigheder i givet fald kunne betinge deres samtykke af, at visse strenge krav overholdes.

(40) Det er nødvendigt at fremme tilsynsmæssig konvergens, ikke blot hvad angår tilsynsværktøjer, men også hvad angår tilsynspraksis. Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (CEIOPS), der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/79/EF¹⁹⁾, bør spille en væsentlig rolle i den henseende og regelmæssigt aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Kommissionen om fremskridt på området.

(41) Formålet med de oplysninger og rapporten, som skal forelægges i forbindelse med kapitaltillæggene til CEIOPS, er ikke at forbyde deres anvendelse i henhold til dette direktiv, men at bidrage til en stadig højere grad af tilsynsmæssig konvergens ved anvendelse af kapitaltillæg mellem tilsynsmyndighederne i de enkelte medlemsstater.

(42) For at lette den administrative byrde og undgå dobbeltarbejde bør tilsynsmyndighederne og de nationale statistiske kontorer samarbejde og udveksle oplysninger.

(43) Med henblik på at styrke tilsynet med forsikrings- og genforsikringsselskaber og beskytte forsikringstagerne bør revisorer, i den betydning der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber²⁰⁾, have pligt til omgående at indberette oplysninger, som kan få alvorlig indflydelse på et forsikringsselskabs eller et genforsikringsselskabs finansielle situation eller administrative organisation.

(44) Forsikringsselskaber, der udøver både livs- og skadesforsikringsvirksomhed, bør adskille forvaltningen af disse aktiviteter for at beskytte de livsforsikredes interesser. Disse selskaber bør bl.a. pålægges samme kapitalkrav, som gælder for en tilsvarende forsikringskoncern bestående af et livsforsikringsselskab og et skadesforsikringsselskab, under hensyntagen til kapitalens øgede overførbare hos forsikringsselskaber, der tegner flere forsikringsklasser.

(45) Vurderingen af forsikringsselskabers og genforsikringsselskabers finansielle stilling bør bero på fornuftige økonomiske principper og gøre optimal brug af de oplysninger, som leveres af de finansielle markeder, og på de almindeligt tilgængelige data om forsikringstekniske risici. Specielt bør solvenskrav baseres på en økonomisk værdiansættelse af hele balancen.

(46) Værdiansættelsesnormer med henblik på tilsynet bør så vidt muligt være forenelige med udviklingen i internationale regnskabsstandarder for at lette den administrative byrde for forsikrings- eller genforsikringsselskaber.

(47) I overensstemmelse med denne fremgangsmåde bør kapitalkravene dækkes ved hjælp af ► **C1** kapitalgrundlag ◀, uanset om det er balanceførte eller ikke-balanceførte poster. Eftersom ikke alle finansielle ressourcer yder fuld dækning i tilfælde af likvidation og på going concern-basis, bør ► **C1** elementer af kapitalgrundlaget ◀ klassificeres i overensstemmelse med kvalitetskriterier i tre tiers, og ► **C1** det anerkendte kapitalgrundlag ◀ til dækning af kapitalkravene bør afgrænses tilsvarende. De gældende grænser for ► **C1** elementer af kapitalgrundlaget ◀ bør alene anvendes med henblik på at fastslå forsikrings- og genforsikringsselskabers solvens, og de bør ikke yderligere begrænse disse selskabers frihed med hensyn til deres interne kapitalforvaltning.

(48) Generelt kan aktiver, der er fri for enhver påregnelig forpligtelse, benyttes til at absorbere tab som følge af negative udsving i deres aktiviteter på going-concern basis og i forbindelse med likvidation. Hovedparten af de overskydende aktiver i forhold til passiver, som værdiansættes i overensstemmelse med principperne i dette direktiv, bør derfor behandles som kapital af høj kvalitet (tier 1).

(49) Ikke alle aktiver i et selskab er uden begrænsninger. I nogle medlemsstater indebærer specifikke produkter afgrænsede fondsstrukturer, der giver en kategori af forsikringstagerne større rettigheder til aktiver inden for deres egen fond. Selv om disse aktiver er medtaget i beregningen af de overskydende aktiver i forhold til passiver med henblik på ► **C1** kapitalgrundlag ◀, kan de faktisk ikke benyttes til at imødegå risici uden for den afgrænsede fond. For at være i overensstemmelse med den økonomiske tilgang bør vurderingen af ► **C1** kapitalgrundlag ◀ tilpasses for at afspejle den anderledes karakter af de aktiver, der er en del af en afgrænset ordning. Beregningen af solvenskapitalkravet bør ligeledes afspejle reduktionen i pooling eller diversifikation i forbindelse med disse afgrænsede fonde.

(50) Det er for øjeblikket praksis i visse medlemsstater, at forsikringsselskaber sælger livsforsikringsprodukter, hvor forsikringstagerne og de begunstigede bidrager til selskabets risikovillige kapital til gengæld for hele eller en del af afkastet af bidragene. Denne akkumulerede fortjeneste er overskudskapital, som er den retlige enheds ejendom, hvori den er genereret.

(51) Overskudskapital bør værdiansættes i overensstemmelse med den økonomiske tilgang, der er fastlagt i dette direktiv. En simpel henvisning til værdiansættelsen af overskudskapitalen i det lovpligtige årsregnskab bør således ikke være tilstrækkelig. På linje med kravene til ► **C1** kapitalgrundlag ◀, bør overskudskapital være underlagt de kriterier, der er fastsat i dette direktiv om klassificering i tiers. Det indebærer bl.a., at kun overskudskapital, der opfylder kravene til klassificering i tier 1, bør betragtes som tier 1-kapital.

(52) Gensidige og gensidiglignende sammenslutninger med variable bidrag kan opkræve yderligere bidrag fra deres medlemmer (supplerende medlemsbidrag) med henblik på at øge de finansielle midler, som de besidder for at absorbere tab. Supplerende medlemsbidrag kan udgøre en betydelig finansieringskilde for gensidige og gensidiglignende sammenslutninger, når disse sammenslutninger er stillet over for negative udsving i deres aktiviteter. ► **C1** Supplerende medlemsbidrag bør derfor anerkendes som elementer af det supplerende kapitalgrundlag og ◀ behandles i overensstemmelse hermed til solvensformål. Navnlig i forbindelse med gensidige eller gensidiglignende rederisammenslutninger med variable bidrag, der udelukkende forsikrer maritime risici, er anvendelse af supplerende medlemsbidrag en længerevarende praksis, der er genstand for særlige genopretningsordninger og beløb, som godkendes af deres medlemmer, bør behandles som kapital af god kvalitet (tier 2). Tilsvarende i forbindelse med andre gensidige og gensidiglignende sammenslutninger, hvor supplerende medlemsbidrag er af tilsvarende kvalitet, bør det godkendte beløb af disse medlemsbidrag også behandles som kapital af god kvalitet (tier 2).

(53) For at gøre det muligt for forsikrings- og genforsikringsselskaber at opfylde deres forpligtelser over for forsikringstagerne og de begunstigede bør medlemsstaterne pålægge disse selskaber at oprette tilstrækkelige forsikringsmæssige hensættelser. Principperne og de aktuarmæssige og statistiske metoder, der ligger til grund for beregningen af disse forsikringsmæssige hensættelser, bør harmoniseres i hele Fællesskabet for at forbedre sammenligneligheden og gennemsigtigheden.

(54) Beregningen af disse forsikringsmæssige hensættelser bør stemme overens med værdiansættelsen af aktiver og andre forpligtelser samt være markedskonform og i tråd med den internationale udvikling på regnskabs- og tilsynsområdet.

(55) Værdien af de forsikringsmæssige hensættelser bør derfor afspejle det beløb, et forsikrings- eller genforsikringsselskab skulle betale, hvis det omgående overførte sine kontraktlige rettigheder og forpligtelser til et andet selskab. Værdien af de forsikringsmæssige hensættelser bør derfor afspejle det beløb, som et andet forsikrings- eller genforsikringsselskab (referenceselskabet) kan forventes at få behov for med henblik på at overtage og honorere de underliggende forsikrings- og genforsikringsforpligtelser. Størrelsen af de forsikringsmæssige hensættelser bør afspejle forsikringsporteføljens grundlæggende karakteristika. Der bør derfor kun anvendes selskabsspecifikke oplysninger, som f.eks. oplysninger om forvaltning af fordringer og udgifter, til beregningen af disse, for så vidt disse oplysninger sætter forsikrings- og genforsikringsselskaber i stand til bedre at afspejle den underliggende forsikringsporteføljes karakteristika.

(56) De antagelser, der gøres om det referenceselskab, der forventes at overtage og honorere de underliggende forsikrings- og genforsikringsforpligtelser bør harmoniseres i hele Fællesskabet. Navnlig de antagelser om det referenceselskab, som beslutter, hvorvidt det og i hvilket omfang diversifikationseffekter bør inddrages i beregningen af risikotillægget, bør undersøges som led i konsekvensanalysen af gennemførelsesforanstaltninger og bør derefter harmoniseres på fællesskabsplan.

(57) Rimelig interpolation og ekstrapolation fra direkte observerbare markedsværdier bør også kunne anvendes til at beregne forsikringsmæssige hensættelser.

(58) Det er nødvendigt at beregne den forventede nutidsværdi af forsikringsforpligtelser på grundlag af aktuelle og troværdige oplysninger og realistiske antagelser under hensyn til finansielle garantier og optioner indeholdt i forsikrings- og genforsikringsaftaler, for at afgive en økonomisk værdiansættelse af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser. Der bør stilles krav om anvendelse af effektive og harmoniserede aktuarmæssige metoder.

(59) For at afspejle små og mellemstore virksomheders særlige situation bør der fastlægges forenklede fremgangsmåder for beregning af de forsikringsmæssige hensættelser.

(60) Der bør i tilsynsordningen fastlægges dels et risikofølsomhedskrav, der bygger på en prospektiv beregning for at sikre, at tilsynsmyndighederne kan foretage et præcist og rettidigt indgreb (solvenskapitalkravet), dels et sikkerhedsmæssigt minimumsniveau, som de finansielle ressourcer mindst bør overholde (minimumskapitalkravet). Begge kapitalkrav bør harmoniseres i Fællesskabet for at opnå et ensartet beskyttelsesniveau for forsikringstagere. For at dette direktiv kan blive velfungerende, bør der være en passende skala for tilsynsmæssig indgriben mellem solvenskapitalkravet og minimumskapitalkravet.

(61) For at afbøde for mulige u hensigtsmæssige procykliske virkninger i det finansielle system og undgå en situation hvor forsikrings- og genforsikringsselskaber unødigt tvinges til at tilvejebringe yderligere kapital eller sælge deres investeringer som følge af urimelige negative bevægelser på de finansielle markeder, bør standardmetodens markedsrisikomodul for solvenskapitalkravet indeholde en symmetrisk justeringsmekanisme for ændringerne i aktiekursernes niveau. Herudover bør der i tilfælde af usædvanligt store fald på de finansielle markeder, og hvor denne symmetriske justeringsmekanisme ikke er tilstrækkelig til, at forsikrings- og genforsikringsselskaberne kan overholde deres solvenskapitalkrav, fastsættes en bestemmelse, som gør det muligt for tilsynsmyndighederne at forlænge den periode, indenfor hvilken forsikrings- og genforsikringsselskaberne på ny skal afsætte ► **C1** det fornødne anerkendte kapitalgrundlag ◀ til dækning af solvenskapitalkravet.

(62) Solvenskapitalkravet bør afspejle et niveau for ► **C1** anerkendt kapitalgrundlag ◀, som sætter forsikrings- og genforsikringsselskaber i stand til at dække betydelige tab, og som giver forsikringstagerne og de begunstigede en rimelig sikkerhed for, at forfaldne betalinger vil blive effektueret.

(63) For at sikre at forsikrings- og genforsikringsselskaber har et ► **C1** anerkendt kapitalgrundlag ◀, som til stadighed dækker solvenskapitalkravet, idet der tages hensyn til ændringerne i deres risikoprofil, bør disse selskaber mindst én gang årligt beregne solvenskapitalkravet, løbende kontrollere det og beregne det på ny, når risikoprofilen ændres væsentligt.

(64) For at fremme god risikostyring og bringe de lovregulerede kapitalkrav i overensstemmelse med erhvervslivets praksis bør solvenskapitalkravet fastlægges som den økonomiske kapital, som forsikrings- og genforsikringsselskaber skal råde over for at sikre, at der højst forekommer en konkurssituation hvert 200. tilfælde eller alternativt, når disse selskaber stadig har mulighed for med en sandsynlighed på mindst 99,5 % at overholde deres forpligtelser over for forsikringstagerne og de begunstigede i de følgende 12 måneder. Denne økonomiske kapital bør beregnes på grundlag af disse selskabers sande risikoprofil under hensyntagen til virkningerne af eventuelle risikobegrænsende teknikker samt diversifikationseffekter.

(65) Der bør fastlægges en standardformel til beregning af solvenskapitalkravet, så alle forsikrings- og genforsikringsselskaber har mulighed for at vurdere deres økonomiske kapital. Ved struktureringen af standardformlen bør der benyttes en modulær metode, hvilket indebærer, at hvert enkelt engagement inden for hver risikokategori bør vurderes i et første trin og derefter aggregeres i et andet trin. Hvis selskabets sande risikoprofil afspejles bedre med anvendelsen af virksomhedsspecifikke parametre, bør dette tillades på den forudsætning, at sådanne parametre er beregnet ud fra en standardmetode.

(66) For at afspejle små og mellemstore virksomheders særlige situation bør der fastlægges forenkede fremgangsmåder for beregning af solvenskapitalkravet i henhold til standardformlen.

(67) Den nye risikobaserede indfaldsvinkel omfatter principielt ikke begrebet kvantitative begrænsninger for investeringer og kriterier for anerkendelse af aktiver. Det bør dog være muligt at indføre begrænsninger for investeringer og kriterier for anerkendelse af aktiver for at modvirke risici, som ikke er tilstrækkeligt dækket af et delmodul til standardformlen.

(68) I overensstemmelse med den risikoorienterede tilgang til solvenskapitalkravet bør det være muligt under specifikke omstændigheder at benytte partielle eller komplette interne modeller i stedet for standardformlen til at beregne dette krav. For at yde forsikringstagerne og de begunstigede et ækvivalent beskyttelsesniveau bør sådanne modeller være underlagt et krav om forudgående tilsynsmæssig godkendelse på grundlag af harmoniserede processer og standarder.

(69) Når ► **C1** det anerkendte basiskapitalgrundlag ◀ ikke lever op til minimumskapitalkravet, bør forsikrings- og genforsikringsselskabers tilladelse tilbagekaldes, hvis de ikke inden for et kort tidsrum er i stand til at genskabe ► **C1** det anerkendte basiskapitalgrundlag ◀ og dermed overholde minimumskapitalkravet.

(70) Minimumskapitalkravet bør sikre et minimumsniveau, som de finansielle ressourcer mindst bør overholde. Det er nødvendigt, at dette niveau beregnes efter en enkel formel, som indeholder et fastsat minimum og et loft for det risikobaserede solvenskapitalkrav for at gøre det muligt med en gradvist højere skala for tilsynsmæssige indgreb, og at den baseres på data, som kan revideres.

(71) Forsikrings- og genforsikringsselskaber bør råde over aktiver af en tilstrækkelig kvalitet til at dække deres samlede økonomiske behov. Forsikringsselskabers og genforsikringsselskabers samlede investeringsbeholdning bør administreres efter »prudent person«-princippet.

(72) Medlemsstaterne bør ikke kræve, at forsikrings- eller genforsikringsselskaber investerer deres aktiver i bestemte kategorier af aktiver, da et sådant krav kan være uforeneligt med den liberalisering af kapitalbevægelser, der er fastsat i traktatens artikel 56.

(73) Det er nødvendigt at forbyde bestemmelser, hvorved medlemsstaterne kan kræve, at forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber skal stille aktiver som sikkerhed for de forsikringsmæssige hensættelser, uanset hvilken form dette krav måtte antage, når forsikringsselskabet er genforsikret hos et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der har opnået tilladelse i henhold til dette direktiv, eller hos et tredjelandforsikringsselskab, når tilsynsordningen i dette tredjeland anses for at være ækvivalent.

(74) I de hidtidige retlige rammer har der ikke været fastsat hverken detaljerede kriterier for tilsynsmæssig vurdering af den påtænkte erhvervelse eller en procedure for anvendelsen af dem. Der er derfor behov for en præcisering af kriterierne og processen i forbindelse med tilsynsmæssig vurdering for at tilvejebringe den nødvendige retssikkerhed, klarhed og forudsigelighed med hensyn til vurderingsprocessen samt med hensyn til resultaterne heraf. Disse kriterier og procedurer blev fastlagt ved bestemmelser i direktiv 2007/44/EF. For så vidt angår forsikring og genforsikring bør disse bestemmelser derfor kodificeres og integreres i dette direktiv.

(75) Det er derfor helt afgørende at sikre størst mulig harmonisering i hele Fællesskabet af disse procedurer og tilsynsmæssige vurderinger. Bestemmelserne vedrørende kvalificeret deltagelse bør imidlertid ikke forhindre medlemsstaterne i at foreskrive, at tilsynsmyndighederne skal underrettes om erhvervelse af kapitalandele under tærsklerne i disse bestemmelser, når højst én yderligere tærskel under 10 % i den forbindelse kræves af en medlemsstat. Disse bestemmelser bør heller ikke forhindre tilsynsmyndighederne i

at fastsætte generelle retningslinjer for, hvornår sådanne kapitalandele anses for at resultere i betydelig indflydelse.

(76) Grundet unionsborgernes øgede mobilitet udbydes ansvarsforsikringer for motorkøretøjer i stigende omfang på tværs af landegrænser. For at sikre, at ordningen med grønne kort og aftalerne mellem de nationale foreninger af udbydere af motorkøretøjsforsikringer fortsat fungerer efter hensigten, bør medlemsstaterne kunne pålægge forsikringsselskaber, som på medlemsstaternes område udbyder ansvarsforsikringer for motorkøretøjer i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, at være medlemmer af og deltage i finansieringen af den nationale forening og garantifonden, der er etableret i denne medlemsstat. Medlemsstaten, hvor tjenesteydelserne præsteres, bør pålægge selskaber, der udbyder motorkøretøjsforsikringer, at udnævne en repræsentant på medlemsstatens område for at indsamle alle nødvendige oplysninger i relation til erstatningskrav og repræsentere det pågældende selskab.

(77) Inden for rammerne af det indre marked er det i forsikringstagerens interesse at have adgang til det bredest mulige udvalg af forsikringsprodukter, der tilbydes i Fællesskabet. Den medlemsstat, hvor risikoen består, eller den medlemsstat, hvor forpligtelsen består, bør derfor sikre, at intet hindrer markedsføringen på dens område af forsikringsprodukter, der udbydes i Fællesskabet, forudsat at de ikke er i strid med gældende retsregler begrundet i almene hensyn i denne medlemsstat, og såfremt de almene hensyn ikke er beskyttet af hjemlandets retsregler.

(78) Der bør indføres en sanktionsordning, som kan bringes i anvendelse, når et forsikringsselskab i den medlemsstat, hvor risikoen eller forpligtelsen består, ikke overholder eventuelle gældende bestemmelser begrundet i almene hensyn.

(79) I et indre marked for forsikring har forbrugerne et større og mere varieret udvalg af forsikringer end tidligere. Hvis forbrugerne skal kunne drage fuldt udbytte af denne diversitet og den øgede konkurrence, bør de forsynes med alle nødvendige oplysninger, inden aftalen indgås og i hele aftalens løbetid, således at de kan vælge den aftale, som bedst opfylder deres behov.

(80) Et forsikringsselskab, der tilbyder aftaler om assistance, bør råde over de nødvendige midler til inden for en passende frist at præstere de naturalydelse, som det tilbyder. Der bør fastlægges særlige bestemmelser for beregningen af solvenskapitalkravet og det absolutte minimum for minimumskapitalkravet, som et sådant selskab skal være i besiddelse af.

(81) Den faktiske udøvelse af coassurancevirksomhed inden for Fællesskabet, som på grund af dens art eller betydning sandsynligvis vil blive dækket gennem international coassurance, bør lettes ved et minimum af harmonisering for at undgå konkurrenceforvridning og forskelsbehandling. Det ledende forsikringsselskab bør i den forbindelse opgøre skaderne og fastsætte mindstebeløbet for de forsikringsmæssige hensættelser. Det er desuden vigtigt, at der for coassurancevirksomhed inden for Fællesskabet skabes et særligt samarbejde mellem medlemsstaternes tilsynsmyndigheder såvel som mellem disse myndigheder og Kommissionen.

(82) Af hensyn til beskyttelsen af de forsikrede bør den nationale lovgivning om retshjælpsforsikring harmoniseres. Eventuelle interessekonflikter, der bl.a. kan skyldes, at forsikringsselskabet dækker en anden person eller dækker en person med hensyn til både retshjælp og en anden forsikringsklasse, bør så vidt muligt undgås eller afhjælpes. Der findes til dette formål forskellige muligheder for at opnå en passende beskyttelse af forsikringstagerens rettigheder. Uanset hvilken mulighed der vælges, bør alle, der har tegnet en retshjælpsforsikring, være omfattet af ækvivalente garantier.

(83) Konflikter mellem forsikrede og forsikringssselskaber, der vedrører retshjælp, bør løses på den mest rimelige og hurtigst mulige måde. Medlemsstaterne bør derfor indføre en voldgiftsprocedure eller en anden procedure, som giver tilsvarende sikkerhed.

(84) I visse medlemsstater træder privat eller frivilligt indgået sygeforsikring delvis eller fuldstændig i stedet for den sygesikring, der er indbygget i de sociale sikringsordninger. Den særlige karakter af en sådan sygeforsikring adskiller den fra anden skadesforsikring og fra livsforsikring, eftersom det er nødvendigt at sikre, at forsikringstagerne reelt har adgang til en privat eller frivilligt indgået sygeforsikring uanset alder eller risikoprofil. På grund af karakteren og de sociale konsekvenser af sygeforsikringsaftalerne bør tilsynsmyndighederne i den medlemsstat, hvor risikoen består, kunne kræve systematisk anmeldelse af de almindelige og specielle aftalebetingelser for private eller frivilligt indgåede sygeforsikringer med henblik på kontrol af, at disse aftaler delvist eller fuldstændigt træder i stedet for den sygesikring, der er indbygget i den sociale sikringsordning. En sådan kontrol bør ikke være en betingelse for afsætning af forsikringsprodukterne.

(85) Nogle medlemsstater har indført specifikke retsfor skrifter til dette formål. Af almene hensyn bør det være muligt at vedtage eller bibeholde sådanne retsfor skrifter, såfremt de ikke uforholdsmæssigt begrænser den frie etableringsret eller retten til fri udveksling af tjenesteydelser, idet forskrifterne dog bør anvendes på identisk vis. De pågældende retsfor skrifter kan variere alt efter forholdene i den enkelte medlemsstat. Målet om at beskytte almene hensyn kan også nås, hvis det kræves, at forsikringssselskaber, som tegner private eller frivilligt indgåede sygeforsikringer, skal tilbyde standardpolicer, der svarer til dækningen under den lovpligtige sociale sikringsordning, til en præmie, som ikke overstiger et bestemt maksimum, og at de skal deltage i tabsudligningsordninger. Det kan også kræves, at privat eller frivilligt indgået sygeforsikring teknisk skal fungere på samme måde som livsforsikring.

(86) Værtslandene bør kunne kræve af alle forsikringssselskaber, der på deres område for egen risiko tegner lovpligtige arbejdsskadeforsikringer, at de overholder de specifikke nationale bestemmelser vedrørende denne form for forsikring. Et sådant krav kan dog ikke omfatte bestemmelserne om finansielt tilsyn, som udelukkende bør henhøre under hjemlandets kompetence.

(87) Nogle medlemsstater pålægger ikke forsikringsvirksomhed nogen form for indirekte skatter, mens flertallet af dem anvender særlige skatter og andre bidragsformer, herunder ekstragebyr bestemt til kompensationsorganer. I de medlemsstater, hvor sådanne skatter og bidrag opkræves, varierer deres struktur og procentsats meget. Det bør undgås, at de bestående forskelle resulterer i konkurrenceforvridning mellem medlemsstaterne med hensyn til forsikring. Med forbehold af yderligere harmonisering kan anvendelsen af de skatteordninger og andre former for bidrag, der gælder i den medlemsstat, hvor risikoen består, eller i den medlemsstat, hvor forpligtelsen består, afhjælpe en sådan ulempe, og det tilkommer medlemsstaterne at fastsætte de bestemmelser, som skal sikre opkrævningen af disse skatter og bidrag.

(88) De medlemsstater, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I)²¹, bør i overensstemmelse med dette direktiv anvende bestemmelserne i den forordning til at afgøre, hvilken lovgivning der finder anvendelse på forsikringsaftaler, der falder ind under artikel 7 i den forordning.

(89) For at tage hensyn til de internationale aspekter af genforsikring bør det være muligt at indgå internationale aftaler med et tredjeland, som tager sigte på at definere tilsynsmidlerne over for genforsikringssselskaber, som udøver virksomhed på hver kontraherende parts område. Der bør endvidere fastsættes en smidig procedure, der gør det muligt at vurdere den tilsynsmæssige ækvivalens med tredjelande på et fællesskabsgrundlag, således at liberaliseringen af genforsikringstjenesteydelser i tredjelande øges, hvad enten det sker i kraft af reglerne om etableringsret eller reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser.

(90) I betragtning af de særlige forhold, der gør sig gældende for finite reinsurance-aktiviteter, bør medlemsstaterne sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber, der indgår finite reinsurance-aftaler eller udøver finite reinsurance-aktiviteter, på korrekt vis kan identificere, måle og holde kontrol med de risici, der opstår som følge af disse aftaler eller aktiviteter.

(91) Der bør fastsættes regler for special purpose vehicles, som overtager risici fra forsikrings- og genforsikringsselskaber uden at være et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab. Inddrivelige beløb fra en special purpose vehicle bør betragtes som beløb, der kan fratrækkes i medfør af genforsikrings- eller retrocessionsaftaler.

(92) Special purpose vehicles, som er tilladt inden den 31. oktober 2012, bør være omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, som har tilladt den pågældende special purpose vehicle. For at undgå regelarbejde bør enhver ny aktivitet, som er indledt af en sådan special purpose vehicle efter den 31. oktober 2012 være omfattet af bestemmelserne i dette direktiv.

(93) Som følge af at forsikringsvirksomhed i stigende grad er af grænseoverskridende karakter, bør forskelle mellem medlemsstaters ordninger for special purpose vehicles, som er omfattet af bestemmelserne i dette direktiv, i videst mulig omfang mindskes under hensyntagen til deres tilsynsstrukturer.

(94) Det fortsatte arbejde med special purpose vehicles bør udføres ved at tage hensyn til det arbejde, der udføres i andre finansielle sektorer.

(95) Foranstaltninger vedrørende tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber i en koncern skal gøre det muligt for de myndigheder, der fører tilsyn med et forsikrings- eller genforsikringsselskab, at danne sig et mere pålideligt billede af selskabets finansielle situation.

(96) Et sådant tilsyn på koncernniveau bør i det fornødne omfang tage hensyn til forsikringsholdingselskaber og blandede forsikringsholdingselskaber. Dette direktiv bør dog på ingen måde indebære, at medlemsstaterne har pligt til at føre tilsyn med de enkelte selskaber.

(97) Selv om tilsynet med de enkelte forsikrings- og genforsikringsselskaber forbliver det grundlæggende princip for tilsynet med forsikringsselskaber, er det nødvendigt at fastslå, hvilke selskaber der er omfattet af tilsyn på koncernniveau.

(98) Navnlig gensidige og gensidiglignende sammenslutninger bør under hensyntagen til fællesskabsretten og national ret være i stand til at danne koncentrationer eller koncerner ikke via kapitaltilknytning, men via formaliserede, stærke og holdbare forbindelser, som er baseret på en aftalemæssig eller anden materiel anerkendelse, der sikrer en finansiell solidaritet mellem disse selskaber. Hvis der udøves betydelig eller bestemmende indflydelse gennem en central samordning, bør der føres tilsyn med disse selskaber i henhold til de samme regler som dem, der gælder for koncerner med kapitaltilknytning for at give forsikringstagere et passende beskyttelsesniveau og sikre ensartede regler for koncernerne.

(99) Tilsyn med koncerner bør i alle tilfælde gælde for det endelige moderselskab, som har sit hovedsæde i Fællesskabet. Medlemsstaterne bør dog kunne tillade, at deres tilsynsmyndigheder fører tilsyn på koncernniveau for et begrænset antal lavere niveauer, når de skønner dette nødvendigt.

(100) Det er nødvendigt at beregne solvensen på koncernniveau for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der udgør en del af en koncern.

(101) En koncerns konsoliderede solvenskapitalkrav bør tage hensyn til den samlede diversifikation af de risici, som findes i alle forsikrings- og genforsikringsselskaberne i koncernen for behørigt at afspejle koncernens risikoeksponering.

(102) Forsikrings- og genforsikringsselskaber, der tilhører en koncern, bør kunne ansøge om godkendelse af en intern model, der anvendes til solvensberegningen på både koncernniveau og individuelle niveauer.

(103) Nogle af bestemmelserne i dette direktiv fastsætter udtrykkeligt en forligs- eller en konsultationsrolle for CEIOPS, men det bør ikke udelukke CEIOPS' muligheder for ligeledes at spille en forligs- eller konsultationsrolle i forbindelse med andre bestemmelser.

(104) Dette direktiv afspejler en innovativ tilsynsmodel, hvor den koncerntilsynsførende spiller en nøglerolle, samtidig med at solo-tilsynsmyndighedens vigtige rolle erkendes og bevares. Tilsynsmyndighedernes beføjelser og ansvar er forbundet med deres ansvar.

(105) Alle forsikringstagere og begunstigede bør behandles lige uanset deres nationalitet eller opholdssted. Enhver medlemsstat bør med henblik på dette sikre, at alle de foranstaltninger, som en tilsynsmyndighed træffer på grundlag af denne tilsynsmyndighedens nationale mandat, ikke betragtes som modstridende med denne medlemsstats eller forsikringstagernes og de begunstigedes interesser i denne medlemsstat. Aktiver bør i alle situationer i forbindelse med afvikling af fordringer og likvidation fordeles på et rimeligt grundlag til alle relevante forsikringstagere uanset deres nationalitet eller opholdssted.

(106) Det er nødvendigt at sikre, at ► **C1** kapitalgrundlaget ◀ er hensigtsmæssigt fordelt inden for koncernen og er disponibel til om fornødent at beskytte forsikringstagerne og de begunstigede. Forsikrings- og genforsikringsselskaber inden for en koncern ► **C1** bør til dette formål have et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til at dække ◀ deres solvenskapitalkrav.

(107) Alle, der fører tilsyn med koncerner, må kunne forstå de trufne afgørelser, navnlig når disse afgørelser træffes af den koncerntilsynsførende. Så snart de bliver tilgængelige for en af tilsynsmyndighederne, bør de relevante oplysninger derfor udveksles med de øvrige tilsynsmyndigheder, så alle tilsynsmyndigheder kan danne sig en mening ud fra de samme relevante oplysninger. Såfremt de kompetente tilsynsmyndigheder ikke kan nå til enighed, anmodes CEIOPS om en kvalificeret udtalelse med henblik på at løse problemet.

(108) Solvenssituationen for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er et datterselskab under et forsikringsholdingselskab, et tredjelandsforsikringsselskab eller et tredjelandsgenforsikringsselskab, kan påvirkes af de finansielle ressourcer i den forsikringskoncern, selskabet er en del af, og af fordelingen af disse ressourcer inden for koncernen. Tilsynsmyndighederne bør derfor have mulighed for på koncernniveau at føre tilsyn med og træffe passende foranstaltninger over for forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet, hvis dets solvenssituation er kritisk eller i fare for at blive det.

(109) Risikokoncentrationer og koncerninterne transaktioner kan påvirke forsikringsselskabers eller genforsikringsselskabers finansielle stilling. Tilsynsmyndighederne bør derfor kunne føre tilsyn med disse risikokoncentrationer og koncerninterne transaktioner ved at tage hensyn til karakteren af forbindelserne mellem regulerede enheder såvel som ikke-regulerede enheder, herunder forsikringsholdingselskaber og blandede forsikringsholdingselskaber og træffe passende foranstaltninger over for forsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet, hvis dets solvenssituation er kritisk eller i fare for at blive det.

(110) Forsikrings- og genforsikringsselskaber i en koncern bør have et egnet ledelsessystem, der kan underkastes tilsynsmæssig kontrol.

(111) Alle forsikrings- og genforsikringskoncerner, der underkastes tilsyn på koncernniveau, bør have en koncerntilsynsførende udnævnt blandt de involverede tilsynsmyndigheder. Den koncerntilsynsførendes rettigheder og pligter bør omfatte hensigtsmæssige koordinerings- og beslutningsbeføjelser. De myndig-

heder, der er involveret i tilsynet med forsikrings- og genforsikringsselskaber, som tilhører samme koncern, bør fastlægge koordineringsarrangementer.

(112) I lyset af de koncerntilsynsførendes øgede beføjelser bør det sikres, at kriterierne for valget af den koncerntilsynsførende ikke vilkårligt kan omgås. I særlige tilfælde, hvor den koncerntilsynsførende vil blive udpeget, idet der tages hensyn til koncernens struktur og de relative betydning af forsikrings- og genforsikringsselskabets aktiviteter på de forskellige markeder, koncerninterne transaktioner såvel som koncernens genforsikringsaktiviteter bør ikke medregnes dobbelt, når deres relative betydning i et marked vurderes.

(113) Tilsynsmyndighederne fra alle medlemsstater, hvori et selskab i koncernen er etableret, bør deltage i tilsynet på koncernniveau via et tilsynskollegium (kollegiet). De bør alle rutinemæssigt have adgang til dokumentation, som stilles til rådighed for andre tilsynsmyndigheder i kollegiet, og hele tiden inddrages i beslutningstagningen. Der bør etableres et samarbejde mellem de myndigheder, som er ansvarlige for tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber, samt mellem disse myndigheder og de myndigheder, der er ansvarlige for tilsyn med selskaber inden for de øvrige finansielle sektorer.

(114) Kollegiets aktiviteter bør svare til karakteren, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til virksomheden for alle de selskaber, som er en del af koncernen, og til den grænseoverskridende dimension. Kollegiet bør oprettes for at sikre, at samarbejdet, udvekslingen af oplysninger og høringsprocessen mellem kollegiets tilsynsmyndigheder i praksis finder sted i overensstemmelse med dette direktiv. Tilsynsmyndighederne bør benytte kollegiet til at skabe konvergens mellem deres respektive afgørelser og samarbejde tættere om at udføre deres tilsynsaktiviteter i hele koncernen efter harmoniserede kriterier.

(115) Dette direktiv bør tildele CEIOPS en rådgivende rolle. CEIOPS' udtalelse til den pågældende tilsynsmyndighed bør ikke være bindende for denne tilsynsmyndighed, når den træffer sin afgørelse. Når den pågældende tilsynsmyndighed træffer en afgørelse, bør den dog tage fuldt ud hensyn til denne udtalelse og redegøre for en væsentlig afvigelse fra denne.

(116) Forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er en del af en koncern med hovedsæde uden for Fællesskabet, bør være underkastet ækvivalente og passende tilsynsordninger på koncernniveau. Det er derfor nødvendigt at indføre gennemsigtige regler og informationsudveksling med myndigheder i tredjelande om alle relevante omstændigheder. For at sikre en harmoniseret tilgang til fastsættelse og vurdering af ækvivalensen af tredjelandstilsyn med forsikrings- og genforsikringsvirksomhed, bør det være muligt for Kommissionen at træffe en bindende afgørelse om ækvivalensen af tredjelandenes solvensregimer. For de tredjelande, som Kommissionen ikke har truffet nogen afgørelse om, bør vurderingen af ækvivalens træffes af den koncerntilsynsførende efter høring af de andre relevante tilsynsmyndigheder.

(117) Da den nationale lovgivning om saneringsforanstaltninger og likvidation ikke er harmoniseret, er det hensigtsmæssigt inden for rammerne af det indre marked at sikre en gensidig anerkendelse af medlemsstaternes saneringsforanstaltninger og likvidationsprocedurer for så vidt angår forsikringsselskaber og det nødvendige samarbejde under hensyntagen til behovet for ensartethed, universalitet, samordning og offentlighed i henseende til sådanne foranstaltninger samt ensartet behandling og beskyttelse af forsikringskreditorer.

(118) Det bør sikres, at de saneringsforanstaltninger, som den kompetente myndighed i en medlemsstat har truffet med henblik på at bevare eller genoprette et forsikringsselskabs finansielle soliditet og for i så høj grad som muligt at forebygge en likvidation, får fuld virkning inden for Fællesskabet. Virkningerne af sådanne saneringsforanstaltninger og likvidationsprocedurer i forhold til tredjelande bør dog ikke berøres heraf.

(119) Der bør skelnes mellem kompetente myndigheder med hensyn til saneringsforanstaltninger og likvidationsprocedurer og tilsynsmyndigheder for forsikringsselskaber.

(120) Definitionen af en filial i forhold til insolvens bør i overensstemmelse med de eksisterende principper for insolvens tage hensyn til forsikringsselskabets status som én juridisk person. Hjemlandets lovgivning bør imidlertid bestemme, hvorledes de aktiver og passiver, som indehaves af uafhængige personer, der har fast bemyndigelse til at handle som befuldmægtigede for forsikringsselskabet, skal behandles i forbindelse med det pågældende forsikringsselskabs likvidation.

(121) Der bør fastlægges betingelser således, at likvidation, som uden at være baseret på insolvens indebærer, at der opstilles en rangorden for fyldestgørelse af forsikringskrav, også er omfattet af dette direktiv. Når de ansatte i et forsikringsselskab fremsætter fordringer i relation til arbejdsaftaler eller arbejdsforhold, bør en national løngarantifond kunne indtræde i deres rettigheder. En sådan indtræden bør være omfattet af behandlingen i henhold til hjemlandets lovgivning (lex concursus).

(122) Saneringsforanstaltninger udelukker ikke, at der indledes en likvidation. Likvidation bør derfor kunne indledes, uden at der er truffet saneringsforanstaltninger, eller efter at sådanne foranstaltninger er vedtaget, og den kan afsluttes med en tvangsakkord eller andre tilsvarende foranstaltninger, herunder saneringsforanstaltninger.

(123) Afgørelser om likvidation af forsikringsselskaber bør alene kunne træffes af de kompetente myndigheder i hjemlandet. Afgørelserne bør have virkning i hele Fællesskabet og bør anerkendes af alle medlemsstaterne. Afgørelserne bør offentliggøres i overensstemmelse med procedurerne i hjemlandet og i Den Europæiske Unions Tidende. Oplysningerne bør også stilles til rådighed for kendte kreditorer med bopæl i Fællesskabet, som bør have ret til at anmelde fordringer eller indgive bemærkninger.

(124) Alle forsikringsselskabets aktiver og passiver bør inddrages i likvidationen.

(125) Alle betingelser for indledning, afvikling og afslutning af likvidationen bør være underlagt hjemlandets lovgivning.

(126) For at sikre en samordnet indsats blandt medlemsstaterne, bør tilsynsmyndighederne i hjemlandet og i alle andre medlemsstater straks underrettes om indledningen af en likvidation.

(127) Det er yderst vigtigt, at forsikrede personer, forsikringstagere, begunstigede og enhver skadelidt, som har ret til at rejse krav direkte mod forsikringsselskabet som følge af forsikringstransaktioner, er beskyttet i forbindelse med likvidationen, men denne beskyttelse bør dog ikke omfatte fordringer, som ikke følger af forpligtelser i henhold til forsikringsaftaler eller forsikringstransaktioner, men af et civilretligt ansvar, som en befuldmægtiget har udløst under forhandlinger, og som denne i henhold til den lovgivning, som gælder for forsikringsaftalen eller forsikringstransaktionen, ikke hæfter for i forbindelse med den pågældende aftale eller transaktion. Med henblik herpå bør medlemsstaterne kunne vælge mellem ækvivalente metoder for at sikre forsikringskreditorer særbehandling, idet ingen af disse metoder dog må forhindre en medlemsstat i at indføre en rangorden mellem forskellige kategorier af forsikringskrav. Der bør derudover sikres en passende balance mellem beskyttelsen af forsikringskreditorer og andre privilegerede kreditorer, som er beskyttet i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning.

(128) Indledningen af en likvidation bør medføre, at forsikringsselskabets tilladelse til at drive virksomhed inddrages, medmindre dette allerede er sket.

(129) Kreditorerne bør i en likvidation have ret til at anmelde fordringer eller skriftligt indgive bemærkninger til fordringerne. Fordringer fra kreditorer, som har bopæl i en anden medlemsstat end hjemlandet,

bør behandles på samme måde som tilsvarende fordringer i hjemlandet uden nogen forskel på grundlag af nationalitet eller opholdssted.

(130) For at beskytte berettigede forventninger og sikkerheden i forbindelse med bestemte transaktioner i andre medlemsstater end hjemlandet er det nødvendigt at afgøre, hvilken lovgivning der gælder for konsekvenserne af saneringsforanstaltninger og likvidationsprocedurer for verserende retssager og individuel tvangsfuldbyrdelse som følge af retssager.

(131) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen²²⁾.

(132) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at vedtage de nødvendige foranstaltninger angående tilpasning af bilag og foranstaltninger, som bl.a. specificerer de tilsynsmæssige beføjelser og tiltag, der skal iværksættes, og som nærmere fastlægger krav til f.eks. ledelsessystem, oplysningspligt, kvalificeret deltagelse, beregning af forsikringsmæssige hensættelser og kapitalkrav, investeringsregler og tilsyn med koncerner. Kommissionen bør også tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger til at tildele tredjelands ækvivalensstatus i forhold til bestemmelserne i dette direktiv. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltninger vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

(133) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(134) Rådets direktiv 64/225/EØF af 25. februar 1964 om ophævelse af begrænsningerne i etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for genforsikring og retrocession²³⁾, Rådets direktiv 73/240/EØF af 24. juli 1973 om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden inden for direkte forsikring bortset fra livsforsikring²⁴⁾, Rådets direktiv 76/580/EØF af 29. juni 1976 om ændring af direktiv 73/239/EØF om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring²⁵⁾ og Rådets direktiv 84/641/EØF af 10. december 1984 om ændring, navnlig for så vidt angår turistassistance, af første direktiv 73/239/EØF om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring²⁶⁾ bør ophæves, da de nu er forældede.

(135) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget væsentlige ændringer i forhold til de tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre bestemmelser, der er uændrede, er fastsat i de tidligere direktiver.

(136) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de frister for gennemførelse af direktiverne i national ret, der er fastsat i bilag VI, del B.

(137) Kommissionen vurderer ækvivalensen af de eksisterende garantiordninger i forsikringssektoren og forelægge et passende lovgivningsforslag.

(138) I artikel 17, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed²⁷⁾ henvises til de gældende bestemmelser om solvensmargener. Disse henvisninger bør bevares for at opretholde status quo. Kommissionen bør

snarest mulig gennemføre sin revision af direktiv 2003/41/EF i henhold til dets artikel 21, stk. 4. Kommissionen bør med bistand fra CEIOPS udarbejde en hensigtsmæssig ordning for solvensregler for arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, samtidig med at der tages fuldt ud hensyn til forsikringssektorens væsentlige særlige karakteristika, og bør derfor ikke på forhånd træffe afgørelse om anvendelse af de regler i dette direktiv, som disse pensionskasser skal pålægges.

(139) Vedtagelsen af dette direktiv ændrer forsikringsselskabets risikoprofil over for forsikringstageren. Kommissionen bør snarest muligt og under alle omstændigheder ved udgangen af 2010 fremsætte et forslag til revision af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling²⁸⁾ under hensyntagen til dette direktivs følger for forsikringstagerne.

(140) Yderligere omfattende reformer af de regulerings- og tilsynsmodeller, der gælder for EU's finanssektor, er meget påkrævede og bør snarest forelægges af Kommissionen med behørig hensyntagen til konklusionerne af 25. februar 2009 fra ekspertgruppen under forsæde af Jacques de Larosière. Kommissionen bør forelægge forslag til lovgivning, der er nødvendig for at rette op på de mangler, der er konstateret i bestemmelserne om tilsynssamordning og samarbejdsordninger.

(141) Det er nødvendigt at anmode om en udtalelse fra CEIOPS om, hvor man bedst kan tage fat på spørgsmålet om et forbedret koncerntilsyn og kapitalforvaltning i en koncern med forsikrings- eller genforsikringsselskaber. CEIOPS bør opfordres til at afgive udtalelser, som vil hjælpe Kommissionen med at udarbejde dens forslag under forhold, som er forenelige med et højt beskyttelsesniveau for forsikringstagerne (og begunstigede) og sikring af den finansielle stabilitet. CEIOPS bør således anmodes om at rådgive Kommissionen om, hvilken struktur og hvilke principper der bør danne grundlag for de ændringer af dette direktiv, der kan blive behov for i fremtiden for at sikre, at de ændringer, som kan blive foreslået, får virkning. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport efterfulgt af passende forslag til alternative ordninger for tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber i koncerner, som vil fremme den effektive kapitalforvaltning i koncerner, hvis det viser sig, at der findes en passende støttende lovramme for indførelse af denne ordning.

Det er navnlig hensigtsmæssigt, at en ordning for koncernstøtte fungerer på et sundt grundlag, som er baseret på tilstedeværelsen af harmoniserede og tilstrækkeligt finansierede forsikringsgarantiordninger, en harmoniseret og retligt bindende ramme for de kompetente myndigheder, centralbanker og finansministerier vedrørende krisestyring og -løsning samt finansiell byrdefordeling, som tilnærmer tilsynsbeføjelser og finansielt ansvar, en retligt bindende ramme for mægling i tilsynstvister, en harmoniseret ramme for tidlig indgriben og en harmoniseret ramme om aktivers overførbarehed, insolvens og likvidationsprocedurer, som fjerner de relevante nationale selskabsretlige hindringer for aktivers overførbarehed. Kommissionen bør også i sin rapport tage hensyn til diversifikationseffekternes adfærd over tid og den risiko, der er at være en del af en koncern, praksis inden for centraliseret risikostyring på koncernplan, funktionen af koncernens interne modeller såvel som tilsyn med koncerninterne transaktioner og risikokoncentrationer.

(142) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning²⁹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og i Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

INDHOLDSFORTEGNELSE

AFSNIT I	ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM ADGANG TIL OG UDØVELSE AF DIREKTE FORSIKRINGS- OG GENFORSIKRINGSVIRKSOMHED	
KAPITEL I	Genstand, anvendelsesområde og definitioner	
AFDELING 1	Genstand og anvendelsesområde	Artikel 1 og 2
AFDELING 2	Udelukkelse fra anvendelsesområdet	
Underafdeling 1	Generelt	Artikel 3 og 4
Underafdeling 2	Skadesforsikring	Artikel 5 til 8
Underafdeling 3	Livsforsikring	Artikel 9 og 10
Underafdeling 4	Genforsikring	Artikel 11 og 12
AFDELING 3	Definitioner	Artikel 13
KAPITEL II	Adgang til udøvelse af virksomhed	Artikel 14 til 26
KAPITEL III	Tilsynsmyndigheder og almindelige bestemmelser	Artikel 27 til 39
KAPITEL IV	Betingelserne for udøvelse af virksomhed	
AFDELING 1	Administrations-, ledelses- eller tilsynsorganets ansvar	Artikel 40
AFDELING 2	Ledelsessystem	Artikel 41 til 50
AFDELING 3	Oplysningspligt	Artikel 51 til 56
AFDELING 4	Kvalificeret deltagelse	Artikel 57 til 63
AFDELING 5	Tavshedspligt, informationsudveksling og fremme af tilsynsmæssig konvergens	Artikel 64 til 71
AFDELING 6	Revisorernes opgaver	Artikel 72
KAPITEL V	Udøvelse af livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomhed	Artikel 73 og 74
KAPITEL VI	Regler vedrørende værdiansættelse af aktiver og passiver, forsikringsmæssige hensættelser, ► C1 kapitalgrundlag ◀, solvenskapitalkravet, minimumskapitalkravet og investeringer	
AFDELING 1	Værdiansættelse af aktiver og passiver	Artikel 75
AFDELING 2	Regler vedrørende forsikringsmæssige hensættelser	Artikel 76 til 86
AFDELING 3	► C1 Kapitalgrundlag ◀	
Underafdeling 1	Bestemmelse af ► C1 kapitalgrundlag ◀	Artikel 87 til 92
Underafdeling 2	Bestemmelse af ► C1 kapitalgrundlag ◀	Artikel 93 til 97
Underafdeling 3	Anerkendelse af ► C1 kapitalgrundlag ◀	Artikel 98 og 99
AFDELING 4	Solvenskapitalkrav	
Underafdeling 1	Underafdeling 1 almindelige bestemmelser vedrørende solvenskapitalkravet ved anvendelse af standardformlen eller en intern model	Artikel 100 til 102
Underafdeling 2	Solvenskapitalkrav — standardformel	Artikel 103 til 111
Underafdeling 3	Solvenskapitalkrav — komplette og partielle interne modeller	Artikel 112 til 127
AFDELING 5	Minimumskapitalkrav	Artikel 128 til 131
AFDELING 6	Investeringer	Artikel 132 til 135
KAPITEL VII	Forsikrings- og genforsikringselskaber i vanskeligheder eller med uregelmæssige forhold	Artikel 136 til 144
KAPITEL VIII	Fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser	
AFDELING 1	Forsikringselskabers etableringsret	Artikel 145 til 146
AFDELING 2	Fri udveksling af tjenesteydelser: forsikringselskaber	

Underafdeling 1	Generelle bestemmelser	Artikel 147 til 149
Underafdeling 2	Ansvarsforsikring for motorkøretøjer	Artikel 150 til 152
AFDELING 3	Beføjelser tillagt værtslandets tilsynsmyndigheder	
Underafdeling 1	Forsikring	Artikel 153 til 157
Underafdeling 2	Genforsikring	Artikel 158
AFDELING 4	Statistiske oplysninger	Artikel 159
AFDELING 5	Behandling af aftaler indgået af filialer i forbindelse med likvidation	Artikel 160 til 161
KAPITEL IX	Filialer, der er etableret inden for fællesskabet, og som hører under forsikrings- eller genforsikrings-selskaber med hovedsæde uden for fællesskabet	
AFDELING 1	Adgang til udøvelse af virksomhed	Artikel 162 til 171
AFDELING 2	Genforsikring	Artikel 172 til 175
KAPITEL X	Datterselskaber af forsikrings- og genforsikrings-selskaber, der henhører under et tredjeland's lovgivning, og sådanne selskabers erhvervelse af kapitalinteresser	Artikel 176 og 177
AFSNIT II	SÆRLIGE BESTEMMELSER VEDRØRENDE FORSIKRING OG GENFORSIKRING	
KAPITEL I	Gældende lovgivning og betingelser i direkte forsikringsaftaler	
AFDELING 1	Gældende lovgivning	Artikel 178
AFDELING 2	Lovpligtig forsikring	Artikel 179
AFDELING 3	Almene hensyn	Artikel 180
AFDELING 4	Betingelser i forsikringsaftaler og beregning af tariffer	Artikel 181 og 182
AFDELING 5	Oplysninger til forsikringstagere	
Underafdeling 1	Skadesforsikring	Artikel 183 og 184
Underafdeling 2	Livsforsikring	Artikel 185 og 186
KAPITEL II	Særlige bestemmelser vedrørende skadesforsikring	
AFDELING 1	Almindelige bestemmelser	Artikel 187 til 189
AFDELING 2	Coassurance inden for fællesskabet	Artikel 190 til 196
AFDELING 3	Assistance	Artikel 197
AFDELING 4	Retshjælpsforsikring	Artikel 198 til 205
AFDELING 5	Sygeforsikring	Artikel 206
AFDELING 6	Arbejdsskadeforsikring	Artikel 207
KAPITEL III	Særlige bestemmelser vedrørende livsforsikring	Artikel 208 og 209
KAPITEL IV	Særlige bestemmelser vedrørende genforsikring	Artikel 210 og 211
AFSNIT III	TILSYN MED FORSIKRINGS- OG GENFORSIKRINGSSELSKABER I EN KONCERN	
KAPITEL I	Koncertilsyn: definitioner, anvendelsestilfælde, -område og -niveauer	
AFDELING 1	Definitioner	Artikel 212
AFDELING 2	Anvendelsestilfælde og -område	Artikel 213 og 214
AFDELING 3	Anvendelsesniveauer	Artikel 215 til 217
KAPITEL II	Finansiel situation	
AFDELING 1	Koncernsolvens	
Underafdeling 1	Almindelige bestemmelser	Artikel 218 og 219

Underafdeling 2	Valg af beregningsmetode og generelle principper	Artikel 220 til 224
Underafdeling 3	Anvendelse af beregningsmetoder	Artikel 225 til 229
Underafdeling 4	Beregningsmetoder	Artikel 230 til 234
Underafdeling 5	Tilsyn med koncernsolvensen for forsikrings- og genforsikringselskaber, der er datterselskaber af et forsikringsholdingselskab	Artikel 235
Underafdeling 6	Tilsyn med koncernsolvensen for koncerner med centraliseret risikostyring	Artikel 236 til 243
AFDELING 2	Risikokoncentration og koncerninterne transaktioner	Artikel 244 og 245
AFDELING 3	Risikostyring og intern kontrol	Artikel 246
KAPITEL III	Foranstaltninger til fremme af koncerntilsyn	Artikel 247 til 259
KAPITEL IV	Tredjelande	Artikel 260 til 264
KAPITEL V	Blandede forsikringsholdingselskaber	Artikel 265 og 266
AFSNIT IV	SANERING OG LIKVIDATION AF FORSIKRINGSSELSKABER	
KAPITEL I	Anvendelsesområde og definitioner	Artikel 267 og 268
KAPITEL II	Saneringsforanstaltninger	Artikel 269 til 272
KAPITEL III	Likvidation	Artikel 273 til 284
KAPITEL IV	Fælles bestemmelser	Artikel 285 til 296
AFSNIT V	ANDRE BESTEMMELSER	Artikel 297 til 304
AFSNIT VI	OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER	
KAPITEL I	Overgangsbestemmelser	
AFDELING 1	Forsikring	Artikel 305 og 306
AFDELING 2	Genforsikring	Artikel 307 og 308
AFDELING 3	Forsikring og genforsikring	Artikel 308a til 308e
KAPITEL II	Afsluttende bestemmelser	Artikel 309 til 312
<i>BILAG I</i>	SKADESFORSIKRINGSKLASSER	
A.	Klassifikation af risici ved hjælp af forsikringsklasser	
B.	Benævnelse af den tilladelse, der gives samtidig for flere klasser	
<i>BILAG II</i>	LIVSFORSIKRINGSKLASSER	
<i>BILAG III</i>	SELSKABSFORMER	
A.	Skadesforsikringselskabsformer	
B.	Livsforsikringselskabsformer	
C.	Genforsikringselskabsformer	
<i>BILAG IV</i>	STANDARDFORMEL FOR SOLVENSKAPITALKRAVET (SCR)	
1.	Beregning af det primære solvenskapitalkrav	
2.	Beregning af risikomodulet for skadesforsikringer	
3.	Beregning af tegningsrisikomodulet for livsforsikringer	
4.	Beregning af markedsrisikomodulet	
<i>BILAG V</i>	GRUPPER AF SKADESFORSIKRINGSKLASSER,	
	JF. ARTIKEL 159	
<i>BILAG VI</i>		

Part A	Ophævede direktiver med ændringer (jf. Artikel 310)
Part B	Frister for gennemførelse i national ret (jf. Artikel 310)
<i>BILAG VII</i>	SAMMENLIGNINGSTABEL

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM ADGANG TIL OG UDØVELSE AF DIREKTE FORSIKRINGS- OG GENFORSIKRINGSVIRKSOMHED

KAPITEL I

Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Afdeling 1

Genstand og anvendelsesområde

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter bestemmelser om følgende:

- 1) adgang til og udøvelse af selvstændig direkte forsikringsvirksomhed og genforsikringsvirksomhed i Fællesskabet
- 2) tilsynet med forsikrings- og genforsikringskoncerner
- 3) sanering og likvidation af selskaber, der udøver direkte forsikringsvirksomhed.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på direkte tegnende livsforsikrings- og skades- forsikringsselskaber, der er etableret på en medlemsstats område, eller som ønsker at etablere sig der.

Direktivet finder også anvendelse på genforsikringsselskaber, der kun udøver genforsikringsvirksomhed, og som er etableret på en medlemsstats område, eller som ønsker at etablere sig der, dog med undtagelse af afsnit IV.

2. For så vidt angår skadeforsikring gælder dette direktiv for skadeforsikringsaktiviteter i de klasser, der er fastsat i del A i bilag I. Med henblik på stk. 1, første afsnit, inkluderer skadeforsikringsvirksomhed virksomhed, der består i at yde assistance til personer, der kommer i vanskeligheder under rejser, under fravær fra deres bopæl eller deres sædvanlige opholdssted. Den består i mod forudgående præmiebetaling at forpligte en virksomhed til omgående at yde den sikrede i henhold til en aftale om assistance bistand i de tilfælde og på de betingelser, der er fastsat i aftalen, når vedkommende kommer i vanskeligheder som følge af en hændelig begivenhed.

Bistanden kan bestå i kontantydelse eller naturalydelse. Naturalydelse kan også præsteres ved benyttelse af tjenesteyderens eget personale eller materiel.

Assistancevirksomhed omfatter ikke pasning, vedligeholdelse, eftersalgsservice eller blot henvisning til eller tilvejebringelse af bistand ved formidling.

3. For så vidt angår livsforsikring finder dette direktiv anvendelse:

- a) på følgende former for livsforsikringsvirksomhed, såfremt de er baseret på en aftale:

- i) livsforsikring, der omfatter livsbetinget kapitalforsikring, ophørende eller livsvarig livsforsikring, livsforsikring med udbetaling i levende live, livsforsikring med tilbagebetaling af præmier, forsikring, der kommer til udbetaling ved ægteskab, forsikring, der kommer til udbetaling ved fødsel
  - ii) renteforsikring
  - iii) accessoriske forsikringer, der tegnes i tilknytning til livsforsikringer, dvs. navnlig forsikring mod legemsbeskadigelse herunder erhvervsudygtighed, forsikring mod dødsfald som følge af ulykkestilfælde, forsikring mod invaliditet som følge af ulykkestilfælde eller sygdom
  - iv) forsikringstyper, der praktiseres i Irland og Det Forenede Kongerige under betegnelsen »permanent health insurance«, som er uopsigelig
- b) på følgende former for virksomhed, såfremt de er baseret på en aftale og er undergivet tilsyn fra de myndigheder, der er kompetente til at udøve tilsyn med privatforsikring:
- i) virksomhed, der indebærer oprettelse af medlemssammenslutninger med henblik på fælles kapitalisering af bidragene og udbetaling af den herved opståede formue enten til de overlevende eller til de afdødes arvinger eller begunstigede (tontiner)
  - ii) kapitaliseringsvirksomhed baseret på aktuarberegninger, og som omfatter forpligtelser af en nærmere fastsat varighed og beløbsstørrelse, mod erlæggelse af et engangsbeløb eller forud fastsatte regelmæssige indbetalinger
  - iii) virksomhed, der omfatter forvaltning af kollektive pensionsmidler, herunder forvaltning af investeringer og især de aktiver, der dækker hensættelserne i de organer, som betaler ydelserne ved dødsfald, i levende live eller ved bortfald eller nedsættelse af erhvervsevnen
  - iv) virksomhed som omhandlet i nr. iii), når der hertil er knyttet en forsikringsgaranti med sigte på enten bevarelse af kapitalen eller sikring af en minimumsrente
  - v) virksomhed, som udøves af den slags livsforsikringsselskaber, der er omhandlet i den franske »Code des assurances«, bog IV, afsnit 4, kapitel 1
- c) på virksomhed, der er afhængig af levetiden, og som er nærmere bestemt eller fastsat i lovgivningen om socialforsikring, såfremt en sådan virksomhed udøves eller forvaltes af livsforsikringsselskaber for disses egen risiko, i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning.

Afdeling 2

Udelukkelse fra anvendelsesområdet

Underafdeling 1

Generelt

Artikel 3

Lovbestemte ordninger

Dette direktiv finder ikke anvendelse på direkte forsikring, der omfattes af en lovbestemt social sikringsordning, jf. dog artikel 2, stk. 3, litra c).

Artikel 4

Udelukkelse fra anvendelsesområdet som følge af størrelse

1. Dette direktiv finder ikke anvendelse på et forsikringsselskab, som opfylder alle følgende betingelser, jf. dog. artikel 3 og artikel 5-10:

- a) forsikringsselskabets årlige bruttopræmieindtægter overstiger ikke 5 mio. EUR
- b) selskabets samlede forsikringsmæssige bruttohensættelser fra genforsikringsaftaler og special purpose vehicles som omtalt i artikel 76 overstiger ikke 25 mio. EUR

- c) når selskabet tilhører en koncern, overstiger koncernens samlede forsikringsmæssige hensættelser, der er defineret som bruttohensættelser fra genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, ikke 25 mio. EUR
- d) selskabets virksomhed omfatter ikke forsikrings- eller genforsikringsaktiviteter, der omfatter ansvars-, kredit- og kautionsforsikringsrisiko, medmindre de udgør accessoriske risici i henhold til artikel 16, stk. 1
- e) selskabets virksomhed omfatter ikke genforsikringsaktiviteter, som overstiger 0,5 mio. EUR af dets bruttopræmieindtægter eller 2,5 mio. EUR af dets forsikringsmæssige bruttohensættelser fra genforsikringsaftaler og special purpose vehicles eller mere end 10 % af dets bruttopræmieindtægter eller mere end 10 % af dets forsikringsmæssige bruttohensættelser fra genforsikringsaftaler og special purpose vehicles.

2. Overskrides de i stk. 1 anførte beløb i tre på hinanden følgende år, finder dette direktiv anvendelse fra det fjerde år.

3. Uanset stk. 1 finder dette direktiv anvendelse på alle selskaber, som ansøger om tilladelse til at udøve forsikrings- og genforsikringsaktiviteter, hvis årlige bruttopræmieindtægter eller de forsikringsmæssige bruttohensættelser fra genforsikringsaftaler og special purpose vehicles forventes at overskride de stk. 1 anførte beløb i de fem efterfølgende år.

4. Dette direktiv finder ikke længere anvendelse på de forsikringsselskaber, for hvilke tilsynsmyndigheden har kontrolleret, at alle de følgende betingelser er opfyldt:

- a) ingen af de i stk. 1 anførte grænseværdier er blevet overskredet i de tre sidste på hinanden følgende år, og
- b) ingen af de i stk. 1 anførte grænseværdier forventes at blive overskredet i løbet af de fem efterfølgende år.

Så længe det pågældende forsikringsselskab udøver aktiviteter i henhold til artikel 145-149, finder nærværende artikels stk. 1 ikke anvendelse.

5. Stk. 1 og 4 hindrer ikke et selskab i at ansøge om tilladelse eller bevare sin tilladelse i henhold til dette direktiv.

Underafdeling 2

Skadesforsikring

Artikel 5

Virksomhedsformer

For så vidt angår skadesforsikring vedrører dette direktiv ikke:

- 1) kapitaliseringsvirksomhed, således som denne er nærmere fastlagt i de enkelte medlemsstaters lovgivning
- 2) virksomhed, der udøves af forsørgelses- og understøttelsesorganer, hvis ydelsen varierer efter de disponible midler, mens medlemsbidraget udgør et fast beløb
- 3) virksomhed, der udøves af organisationer, der ikke har status som juridisk person, og hvis formål er gensidig sikring af dens medlemmer uden betaling af præmier og uden oprettelse af forsikringsmæssige hensættelser, eller
- 4) eksportkreditvirksomhed for statens regning eller med statsgaranti eller de tilfælde, hvor staten står som forsikrer.

Artikel 6

Assistance

1. Dette direktiv vedrører ikke assistancevirksomhed, der opfylder alle de følgende betingelser:

- a) assistancen ydes i tilfælde af en ulykke eller en skade, der rammer et vej køretøj, når ulykken eller skaden er sket inden for den medlemsstat, hvor yderen af sikkerheden er hjemmehørende
- b) assistanceforpligtelsen er begrænset til følgende opgaver:
  - i) reparation på stedet, hvor yderen af sikkerheden i de fleste tilfælde anvender sit eget personale og materiel
  - ii) transport af køretøjet til det nærmeste eller mest hensigtsmæssige sted, hvor reparation kan foretages, samt eventuel befordring, i almindelighed med samme hjælpe køretøj, af føreren og passagererne til det nærmeste sted, hvorfra de kan fortsætte deres rejse på anden måde, og
  - iii) såfremt den medlemsstat, hvor yderen af sikkerheden er hjemmehørende, bestemmer det: transport af det pågældende køretøj, eventuelt ledsaget af føreren og passagererne, til disses bopæl, udgangspunkt eller oprindelige bestemmelsessted inden for den pågældende medlemsstat, og
- c) assistancen ydes ikke af en virksomhed, der er omfattet af dette direktiv.

2. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, litra b), nr. i) og ii), skal betingelsen om, at ulykken eller skaden skal være sket inden for den medlemsstat, hvor yderen af sikkerheden er hjemmehørende, ikke være opfyldt, når den sikrede er medlem af den organisation, der yder sikkerheden, og såfremt reparationen eller transporten af køretøjet blot ved forevisning af medlemskortet og uden betaling af tillægspræmie foretages af en tilsvarende organisation i det pågældende land i henhold til en aftale om gensidighed, eller, i Irlands og Det Forenede Kongeriges tilfælde, når assistancen ydes af en og samme organisation med virksomhed i begge disse stater.

3. Direktivet finder ikke anvendelse på de former for virksomhed, der er omhandlet i stk. 1, litra b), nr. iii), såfremt ulykken eller skaden er sket på Irlands område eller på Nordirlands område, og køretøjet, eventuelt ledsaget af føreren og passagererne, transporteres til disses bopæl, udgangspunkt eller oprindelige bestemmelsessted inden for det ene eller det andet af disse områder.

4. Dette direktiv finder ikke anvendelse på assistancevirksomhed, som udøves af Automobile Club du Grand Duché de Luxembourg, når den ulykke eller skade, der har ramt et vej køretøj, er sket uden for Storhertugdømmet Luxembourg, og assistancen består i at transportere det køretøj, der har været udsat for denne ulykke eller skade, eventuelt ledsaget af føreren og passagererne, til disses bopæl.

Artikel 7

Gensidige selskaber

Dette direktiv finder ikke anvendelse på gensidige forsikringsselskaber, der udøver skadesforsikringsvirksomhed, og som med andre gensidige forsikringsselskaber har indgået en aftale, der omfatter fuld genforsikring af de forsikringsaftaler, som de indgår, eller indebærer det overtagende selskabs indtræden i det overdragende selskabs sted ved opfyldelsen af forpligtelser i henhold til de nævnte aftaler. I så fald er det overtagende forsikringsselskab dog omfattet af dette direktiv.

Artikel 8

Institutioner

Dette direktiv vedrører ikke følgende institutioner, der udøver skadesforsikringsvirksomhed, medmindre deres vedtægts- eller lovmæssige kompetence ændres for så vidt angår kapacitet:

- 1) i Danmark: Falck Danmark
- 2) i Tyskland, følgende halvstatslige institutioner:
  - a) Postbeamtenkrankenkasse
  - b) Krankenversicherung der Bundesbahnbeamten
- 3) i Irland: Voluntary Health Insurance Board
- 4) i Spanien: Consorcio de Compensación de Seguros

Underafdeling 3

Livsforsikring

Artikel 9

Virksomhedsformer

For så vidt angår livsforsikring vedrører dette direktiv ikke følgende former for virksomhed:

- 1) virksomhed, der udøves af forsørgs- og understøttelsesorganer, som tildeler ydelser, der varierer efter de disponible midler, og som på forhånd fastsætter medlemsbidraget til et bestemt beløb
- 2) virksomhed, der udøves af andre organer end de i artikel 2 nævnte selskaber, og som har til formål at tildele lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende, der er sammensluttet enten inden for et selskab eller en koncern af selskaber eller inden for en faglig eller tværfaglig sektor, ydelser ved dødsfald, i levende live eller ved bortfald eller nedsættelse af erhvervsevnen, uanset om de forpligtelser, der følger af nævnte virksomhed, til enhver tid dækkes fuldt ud af præmiereserven
- 3) virksomhed, der udøves af pensionsforsikringselskaber, som omhandlet i den finske lov om ansattes pension (TyEL) eller anden finsk lovgivning på området, forudsat at:
  - a) pensionsforsikringselskaber, der allerede efter finsk lov skal have adskilt bogholderi og forvaltning for deres pensionsvirksomhed, fra den 1. januar 1995 opretter separate juridiske enheder til at udøve disse aktiviteter, og
  - b) de finske myndigheder uden forskelsbehandling tillader statsborgere og selskaber fra medlemsstaterne i henhold til finsk lovgivning at udøve de i artikel 2 omhandlede former for virksomhed, som er forbundet med denne undtagelse, ved at kunne eje eller deltage i et eksisterende forsikringselskab eller en eksisterende koncern eller ved at kunne oprette eller deltage i nye forsikringselskaber eller -koncerner, herunder pensionsforsikringselskaber.

Artikel 10

Organisationer, virksomheder og institutter

For så vidt angår livsforsikring vedrører dette direktiv ikke følgende organisationer, virksomheder og institutter:

- 1) organisationer, som udelukkende sikrer ydelser ved dødsfald, dersom størrelsen af disse ydelser ikke overstiger de gennemsnitlige begravelsesomkostninger, eller såfremt disse ydelser tager form af naturlige ydelser
- 2) »Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen« i Tyskland, medmindre dens vedtægtsmæssige kompetence ændres
- 3) »Consortio de Compensación de Seguros« i Spanien, medmindre dens aktiviteter eller vedtægtsmæssige kompetence ændres.

Underafdeling 4

Genforsikring

Artikel 11

Genforsikring

For så vidt angår genforsikring gælder dette direktiv ikke for genforsikringsvirksomhed, der udøves af eller dækkes af en fuldstændig garanti stillet af en medlemsstats regering, når denne regering af grunde, der vedrører væsentlige offentlige interesser, handler som genforsikrer i sidste instans, herunder under omstændigheder, hvor denne rolle er nødvendig som følge af en markedssituation, hvor det er umuligt at opnå tilstrækkelig genforsikringsdækning på markedsvilkår.

*Artikel 12***Genforsikringsselskaber, som indstiller deres virksomhed**

1. Genforsikringsselskaber, som den 10. december 2007 er ophørt med at indgå nye genforsikringsaftaler og udelukkende forvalter deres eksisterende portefølje med henblik på at indstille deres virksomhed, er ikke underlagt dette direktiv.

2. Medlemsstaterne udarbejder en liste over de heraf berørte genforsikringsselskaber og videregiver denne liste til alle de øvrige medlemsstater.

Afdeling 3**Definitioner***Artikel 13***Definitioner**

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »forsikringsselskab«: et direkte tegnende livsforsikrings- eller skadesforsikringsselskab, som har opnået tilladelse i overensstemmelse med artikel 14
- 2) »captive-forsikringsselskab«: et forsikringsselskab, der er ejet enten af en anden finansiell virksomhed end et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller af en forsikrings- eller genforsikringskoncern, som nævnt i litra c) i artikel 212, stk. 1, eller af en ikke-finansiell virksomhed, som har til formål udelukkende at yde forsikringsdækning for risiciene i det eller de selskaber, som den tilhører, eller af det eller de selskaber i den koncern, som det er en del af
- 3) »tredjelandsforsikringsselskab«: et selskab, som, hvis dets hovedsæde var beliggende i Fællesskabet, skulle have en tilladelse som forsikringsselskab i overensstemmelse med artikel 14
- 4) »genforsikringsselskab«: et selskab, som har opnået administrativ tilladelse til udøvelse af genforsikringsvirksomhed i henhold til artikel 14
- 5) »captive-genforsikringsselskab«: et genforsikringsselskab, der er ejet enten af en anden finansiell virksomhed end et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller af en forsikrings- eller genforsikringskoncern som omhandlet i artikel 212, stk. 1, litra c), eller af en ikke-finansiell virksomhed, som har til formål udelukkende at yde genforsikringsdækning for risiciene i det eller de selskaber, som den tilhører, eller af det eller de selskaber i den koncern, som captive-genforsikringsselskabet er en del af
- 6) »tredjelandsgenforsikringsselskab«: et selskab, som, hvis dets hovedsæde var beliggende i Fællesskabet, skulle have en tilladelse som genforsikringsselskab i henhold til artikel 14
- 7) »genforsikring«:
  - a) den form for virksomhed, der består i overtagelse af risici cederet af et forsikringsselskab eller et tredjelandsforsikringsselskab eller af et andet genforsikringsselskab eller et tredjelandsgenforsikringsselskab, eller
  - b) hvad angår assurandørsammenslutningen Lloyd's den form for virksomhed, der består i, at et andet forsikrings- eller genforsikringsselskab end Lloyd's overtager risici cederet af et medlem af Lloyd's
- 8) »hjemland«:
  - a) i forbindelse med skadesforsikring den medlemsstat, hvor det forsikringsselskab, der dækker risikoen, har hovedsæde
  - b) i forbindelse med livsforsikring den medlemsstat, hvor det forsikringsselskab, der påtager sig en forpligtelse, har hovedsæde, eller
  - c) i forbindelse med genforsikring den medlemsstat, hvor genforsikringsselskabets hovedsæde er beliggende

-
- 9) »værtsland«: en anden medlemsstat end hjemlandet, hvor et forsikrings- eller genforsikringsselskab har en filial eller præsterer tjenesteydelser; i forbindelse med livsforsikring og skadesforsikring er den medlemsstat, hvor et forsikrings- eller genforsikringsselskab præsterer tjenesteydelser, henholdsvis den medlemsstat, hvor forpligtelsen består, eller den medlemsstat, hvor risikoen består, hvis forpligtelsen eller risikoen er dækket af et forsikringsselskab eller en filial i en anden medlemsstat
- 10) »tilsynsmyndighed«: den eller de nationale myndigheder, der ved lov eller anden forskrift er bemyndiget til at føre tilsyn med forsikrings- eller genforsikringsselskaber
- 11) »filial«: et forsikrings- eller genforsikringsselskabs agentur eller filial, der er beliggende på en anden medlemsstats område end hjemlandets
- 12) »etableret forretningssted«: et selskabs hovedsæde eller en af dets filialer
- 13) »den medlemsstat, hvor risikoen består«: en af følgende:
- a) den medlemsstat, hvor genstanden befinder sig, såfremt forsikringen dækker enten fast ejendom eller fast ejendom og indbo, i det omfang indboet er dækket af samme forsikringspolice
  - b) den medlemsstat, hvor registreringen er sket, såfremt forsikringen dækker transportmidler af enhver art
  - c) den medlemsstat, hvor forsikringstageren har indgået aftalen, hvor der er tale om en aftale med en varighed på højst fire måneder vedrørende risici i forbindelse med rejser eller ferie, uanset hvilken forsikringsklasse der er tale om
  - d) i alle de tilfælde, der ikke eksplicit er dækket af litra a), b) eller c), den medlemsstat, hvor en af følgende er beliggende:
    - i) forsikringstagerens sædvanlige opholdssted eller
    - ii) hvis forsikringstageren er en juridisk person, den i aftalen omhandlede forsikringstagers etablerede forretningssted
- 14) »den medlemsstat, hvor forpligtelsen består«: den medlemsstat, hvor en af følgende er beliggende:
- a) forsikringstagerens sædvanlige opholdssted
  - b) hvis forsikringstageren er en juridisk person, den i aftalen omhandlede forsikringstagers etablerede forretningssted
- 15) »moderselskab«: en modervirksomhed som defineret i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF
- 16) »datterselskab«: en dattervirksomhed som defineret i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF, inkl. datterselskaber heraf
- 17) »snævre forbindelser«: en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden gennem: kontrol eller kapitalinteresser eller en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er varigt knyttet til den samme person gennem kontrol
- 18) »kontrol«: den forbindelse, der består mellem et moderselskab og et datterselskab, jf. artikel 1 i direktiv 83/349/EØF, eller en forbindelse af samme art mellem en fysisk eller juridisk person og et selskab
- 19) »koncerninterne transaktioner«: alle transaktioner, hvorigennem et forsikrings- eller genforsikringsselskab direkte eller indirekte forlader sig på andre selskaber inden for samme koncern eller på fysiske eller juridiske personer, der er forbundet med selskaberne inden for den pågældende koncern ved hjælp af en »snæver forbindelse«, med hensyn til opfyldelse af en forpligtelse, aftalemæssig eller ikke-aftalemæssig og mod betaling eller gratis
- 20) »kapitalinteresser«: besiddelse af mindst 20 % af stemmerettighederne eller af kapitalen i en virksomhed, enten direkte eller gennem kontrol
- 21) »kvalificeret deltagelse«: direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 % af kapitalen eller stemmerettighederne eller enhver anden mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på driften af det pågældende selskab
- 22) »reguleret marked«:
- a) i tilfælde af et marked, der ligger i en medlemsstat: et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF eller

- b) i tilfælde af et marked beliggende i et tredjeland: et finansielt marked, der opfylder følgende betingelser:
- i) det er anerkendt af forsikringsselskabets hjemland og opfylder krav svarende til dem i direktiv 2004/39/EF, og
  - ii) de finansielle instrumenter, der omsættes dér, er af en kvalitet, der svarer til kvaliteten af de instrumenter, der omsættes på det eller de regulerede markeder i hjemlandet
- 23) »nationalt bureau«: et nationalt forsikringsbureau som defineret i artikel 1, stk. 3, i direktiv 72/166/EØF
- 24) »national garantifond«: det organ, der er omhandlet i artikel 1, stk. 4, i direktiv 84/5/EØF
- 25) »finansiell virksomhed«: et af følgende selskaber:
- a) et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk bankservicevirksomhed som omhandlet i henholdsvis artikel 4, nr. 1), 5) og 21), i direktiv 2006/48/EF
  - b) et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab eller et forsikringsholdingselskab, jf. artikel 212, stk. 1, litra f)
  - c) et investeringsselskab eller finansieringsinstitut, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2004/39/EF, eller
  - d) et blandet finansielt holdingselskab, jf. artikel 2, nr. 15), i direktiv 2002/87/EF
- 26) »special purpose vehicle«: ethvert selskab, uanset om der er tale om et aktieselskab eller ej, bortset fra et eksisterende forsikrings- eller genforsikringsselskab, som overtager risici fra forsikrings- eller genforsikringsselskaber, og som finansierer sin dækning af sådanne risici udelukkende ved hjælp af udbyttet fra udstedelse af obligationer eller andre finansieringsordninger, hvor tilbagebetalingsrettighederne for dem, der har stillet lånet eller de andre finansieringsordninger til rådighed, er omfattet af de genforsikringsforpligtelser, der gælder for et sådant selskab
- 27) »store risici«:
- a) risici under forsikringsklasse 4, 5, 6, 7, 11 og 12 i del A i bilag I
  - b) risici under forsikringsklasse 14 og 15 i del A i bilag I, når forsikringstageren i erhvervsmæssigt øjemed udøver industri-, handels- eller liberal virksomhed, og risiciene vedrører denne virksomhed
  - c) risici under forsikringsklasse 3, 8, 9, 10, 13 og 16 i del A i bilag I, for så vidt forsikringstageren ligger over den talmæssige grænse for mindst to af nedenstående kriterier
    - i) en balancesum på 6,2 mio. EUR
    - ii) en nettoomsætning, jf. Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer³⁰⁾, på 12,8 mio. EUR
    - iii) et gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret på 250.
- Såfremt forsikringstageren indgår i en koncern af virksomheder, for hvilke der udarbejdes konsoliderede regnskaber i overensstemmelse med direktiv 83/349/EØF, gælder kriterierne i første afsnit, litra c), for de konsoliderede regnskaber.
- Medlemsstaterne har mulighed for til den i første afsnit, litra c), omhandlede kategori at tilføje risici, som forsikres af faglige sammenslutninger, joint ventures og ad hoc-sammenslutninger
- 28) »outsourcing«: et arrangement af en hvilken som helst art mellem et forsikrings- eller genforsikringsselskab og en tjenesteyder, der kan være en tilsynspligtig enhed eller ej, i kraft af hvilket tjenesteyderen enten direkte eller gennem videreoutsourcing udfører en proces, en tjeneste eller aktivitet, som forsikrings- eller genforsikringsselskabet ellers selv ville have udført
- 29) »funktion« inden for et ledelsessystem: en intern kapacitet til at varetage praktiske opgaver; et ledelsessystem indbefatter risikostyret ringsfunktionen, compliance-funktionen, den interne ►C1 audit funktion ◀ og aktuarfunktionen
- 30) »forsikringsrisiko«: risikoen for tab eller en ugunstig udvikling i værdien af forsikringsforpligtelser som følge af u hensigtsmæssige antagelser i forbindelse med prissætning og hensættelser

- 31) »markedsrisiko«: risikoen for tab eller for negativ forandring i den finansielle situation som direkte eller indirekte følge af bevægelser i niveauet og volatiliteten for markedspriserne på aktiver, passiver og finansielle instrumenter
- 32) »kreditrisiko«: risikoen for tab eller for en ugunstig forandring i den finansielle situation som følge af bevægelser i kreditværdigheden hos emittere af værdipapirer, modparter og debitorer, som forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber er udsatte for i form af koncentrationer af modpartsrisici, spredningsrisici eller markedsrisici

▼ **M5**

- 32a) »kvalificeret central modpart« (QCCP): en central modpart, der enten er meddelt tilladelse i overensstemmelse med artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012³¹⁾, eller som er anerkendt i overensstemmelse med artikel 25 i nævnte forordning

▼ **B**

- 33) »operationel risiko«: risikoen for tab som følge af utilstrækkelige eller fejlbehæftede interne processer, medarbejderfejl eller systemfejl eller som følge af udefra kommende begivenheder
- 34) »likviditetsrisiko«: risikoen for, at forsikrings- og genforsikringsselskaber ikke kan afhænde investeringer og andre aktiver med henblik på at imødekomme deres finansielle forpligtelser rettidigt
- 35) »koncentrationsrisiko«: alle risikobehæftede engagementer med et potentielt tab, der er stort nok til at kunne true forsikrings- eller genforsikringsselskabets solvens eller finansielle stilling
- 36) »risikoreduktionsteknikker«: alle teknikker, der sætter forsikrings- og genforsikringsselskaber i stand til at overføre alle eller en del af deres risici til en anden part
- 37) »diversifikationseffekter«: mindskelsen af forsikrings- og genforsikringsselskabers samt forsikrings- og genforsikringskoncerners risikoeksponering i forbindelse med diversifikationen af deres virksomhed, der er forårsaget af det ugunstige resultat af en risiko, kan opvejes af et mere fordelagtigt resultat af en anden risiko, forudsat at der ikke er fuldstændig korrelation mellem risiciene
- 38) »forventet sandsynlighedsfordeling«: en matematisk funktion, der til et udtømmende sæt af indbyrdes udelukkende fremtidige begivenheder tildeler en sandsynlighed for, at de rent faktisk vil indtræffe
- 39) »risikomåling«: en matematisk funktion, der tildeler en given forventet sandsynlighedsfordeling et monetært beløb, og som stiger monotont med den risikoeksponering, der knytter sig til denne forventede sandsynlighedsfordeling.

▼ **M5**

- 40) »eksternt kreditvurderingsbureau« eller »ECAI«: et kreditvurderingsbureau, som er registreret eller godkendt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009³²⁾, eller en centralbank, som udsteder kreditvurderinger, der er undtaget fra anvendelsen af nævnte forordning.

▼ **B**

KAPITEL II

Adgang til udøvelse af virksomhed

Artikel 14

Tilladelse

1. Adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed eller genforsikringsvirksomhed, der er omfattet af dette direktiv, er betinget af en forudgående tilladelse.

2. Ansøgning om den i stk. 1 nævnte tilladelse indgives til hjemlandets tilsynsmyndigheder af følgende:

a) selskaber, der etablerer deres hovedsæde på denne medlemsstats område, eller

- b) forsikringselskaber, der efter at have modtaget tilladelse i overensstemmelse med stk. 1 ønsker at udvide deres virksomhed til en hel forsikringsklasse eller andre forsikringsklasser end dem, som tilladelsen allerede dækker.

Artikel 15

Omfanget af tilladelsen

1. En tilladelse, der gives i henhold til artikel 14, gælder for hele Fællesskabet. Den giver forsikrings- og genforsikringselskaber ret til at udøve virksomhed i henhold til reglerne om fri etableringsret og reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser.

2. Tilladelsen gives særskilt for hver klasse af direkte forsikringsvirksomhed som defineret i del A i bilag I eller i bilag II, jf. dog artikel 14. Den omfatter hele den pågældende forsikringsklasse, medmindre ansøgeren kun ønsker at dække en del af de risici, der hører under denne forsikringsklasse.

Risici, der er omfattet af en forsikringsklasse, klassificeres ikke i en anden forsikringsklasse bortset fra de tilfælde, der er anført under artikel 16.

Der kan gives tilladelse for flere forsikringsklasser, såfremt medlemsstatens nationale lovgivning tillader, at disse forsikringsklasser udøves samtidigt.

3. For så vidt angår skadesforsikring har hver medlemsstat mulighed for at meddele tilladelse for de grupper af forsikringsklasser, der er anført i del B i bilag I.

Tilsynsmyndighederne kan begrænse den tilladelse, der ansøges om for en af disse forsikringsklasser, til de former for virksomhed, der er anført i den i artikel 23 nævnte driftsplan.

4. Virksomheder, der er omfattet af dette direktiv, må kun udøve den i artikel 6 omhandlede assistancevirksomhed, hvis de er godkendt for forsikringsklasse 18 under del A i bilag I, dog med forbehold af artikel 16, stk. 1. I dette tilfælde finder nærværende direktiv anvendelse på denne form for virksomhed.

5. For så vidt angår genforsikring gives tilladelsen til udøvelse af skadesgenforsikringsvirksomhed, livs- genforsikringsvirksomhed og alle former for genforsikringsvirksomhed.

Ansøgningen om tilladelse vurderes på baggrund af den driftsplan, der skal forelægges i henhold til artikel 18, stk. 1, litra c), og opfyldelsen af de betingelser, der er fastsat for tilladelsen af den medlemsstat, i hvilken der ansøges om tilladelse.

Artikel 16

Accessoriske risici

1. Et forsikringsselskab, der har opnået tilladelse til en principal risiko, som falder under en forsikringsklasse eller en gruppe af forsikringsklasser som beskrevet i bilag I, kan ligeledes dække de risici, der er omfattet af en anden forsikringsklasse, uden at der skal indhentes tilladelse til dækning af sådanne risici, forudsat at risiciene opfylder alle de følgende betingelser:

- a) de indgår i den principale risiko
- b) de angår det objekt, der er dækket mod den principale risiko, og
- c) de er dækket af den aftale, der dækker den principale risiko.

2. Uanset stk. 1 betragtes de risici, der er omfattet af de under del A i bilag 1 nævnte forsikringsklasser 14, 15 og 17, ikke som accessoriske risici til andre forsikringsklasser.

Retshjælpsforsikring som angivet under forsikringsklasse 17 kan dog betragtes som en accessorisk risiko til forsikringsklasse 18, når betingelserne i stk. 1 og en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) hovedrisikoen vedrører kun assistance til personer, der kommer i vanskeligheder under rejser, under fravær fra deres bopæl eller deres sædvanlige opholdssted, eller

- b) forsikringen vedrører tvister eller risici, som skyldes brug af søfartøjer, eller som kan henføres til sådan brug.

Artikel 17

Forsikrings- eller genforsikringsselskabets retlige form

1. Hjemlandet kræver, at selskaber, der ansøger om tilladelse i henhold til artikel 14, antager en af de i bilag III anførte retlige former.

2. Medlemsstaterne kan oprette selskaber i en offentligretlig form, når disse virksomheders formål er udøvelse af forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed på samme vilkår som dem, der gælder for privatretlige selskaber.

▼M5

3. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 301a vedtage delegerede retsakter vedrørende listen over de former, der er beskrevet i bilag III, undtagen nr. 28 og 29 i del A, B og C.

▼B

Artikel 18

Betingelser for tilladelse

1. Hjemlandet kræver, at ethvert selskab, for hvilket der ansøges om tilladelse:
  - a) for så vidt angår forsikringsselskaber, begrænser deres formål til forsikringsvirksomhed og direkte forbundne forretninger med udelukkelse af enhver anden erhvervsmæssig virksomhed
  - b) for så vidt angår genforsikringsselskaber, begrænser deres formål til genforsikringsvirksomhed og hermed forbundne aktiviteter; dette krav kan omfatte at udøve funktionen som holdingselskab og virksomhed i relation til de aktiviteter i den finansielle sektor, der er omhandlet i artikel 2, stk. 8, i direktiv 2002/87/EF
  - c) fremlægger en driftsplan, der er i overensstemmelse med artikel 23
  - d) råder over ► **C1** det anerkendte basiskapitalgrundlag ◀ til dækning af det absolutte minimum for minimumskapitalkravet, jf. artikel 129, stk. 1, litra d)
  - e) kan godtgøre, at det fremover vil råde over et ► **C1** anerkendt kapi talgrundlag ◀ til dækning af solvenskapitalkravet, jf. artikel 100
  - f) kan godtgøre, at det fremover vil råde over et ► **C1** anerkendt kapi talgrundlag ◀ til dækning af minimumskapitalkravet, jf. artikel 128
  - g) kan godtgøre, at det er i stand til at overholde reglerne vedrørende ledelsessystemet, jf. kapitel IV, afdeling 2
  - h) for så vidt angår skadesforsikringsselskaber, oplyser navn og adresse på alle skadebehandlingsrepræsentanter, som er udpeget i henhold til artikel 4 i direktiv 2000/26/EF i enhver anden medlemsstat end den, hvor tilladelsen søges, hvis de dækkede risici henhører under forsikringsklasse 10 i del A i bilag I i dette direktiv, bortset fra fragtførerens ansvar.

2. Et forsikringsselskab, der søger om tilladelse til udvidelse af virksomheden til andre forsikringsklasser eller til udvidelse af en tilladelse, der kun dækker en del af de risici, der er omfattet af en forsikringsklasse, skal fremlægge en driftsplan, der er i overensstemmelse med artikel 23.

Det skal endvidere godtgøre, at ► **C1** det råder over det i artikel 100, stk. 1, og artikel 128 fastsatte anerkendte kapitalgrundlag til dækning af ◀ solvenskapitalkravet og minimumskapitalkravet.

3. Uden at dette i øvrigt berører stk. 2, skal et forsikringsselskab, der udøver livsforsikringsvirksomhed, og som ansøger om tilladelse til udvidelse af virksomheden til også at omfatte dækning af risiciene under forsikringsklasse 1 eller 2 under del A i bilag I, jf. artikel 73, godtgøre, at det:

- a) råder over ► **C1** det anerkendte basiskapitalgrundlag ◀ til dækning af det absolutte minimum for minimumskapitalkravet for livsforsikringselskaber og det absolutte minimum for minimumskapitalkravet for skadesforsikringselskaber som omhandlet i artikel 129, stk. 1, litra d)
- b) også fremover vil opfylde de finansielle mindstekrav, der er omhandlet i artikel 74, stk. 3.

4. Uden at dette i øvrigt berører stk. 2, skal et forsikringselskab, der udøver skadesforsikringsvirksomhed inden for forsikringsklasse 1 eller 2 i del A i bilag I, og som ansøger om tilladelse til udvidelse af virksomheden til dækning af livsforsikringsrisici, jf. artikel 73, godtgøre at det:

- a) råder over ► **C1** det anerkendte basiskapitalgrundlag ◀ til dækning af det absolutte minimum for minimumskapitalkravet for livsforsikringselskaber og det absolutte minimum for minimumskapitalkravet for skadesforsikringselskaber som omhandlet i artikel 129, stk. 1, litra d)
- b) også fremover vil opfylde de finansielle mindstekrav, der er omhandlet i artikel 74, stk. 3.

Artikel 19

Snævre forbindelser

Foreligger der snævre forbindelser mellem forsikringselskabet eller genforsikringselskabet og andre fysiske eller juridiske personer, meddeler tilsynsmyndighederne kun deres tilladelse, hvis disse forbindelser ikke hæmmer dem i varetagelsen af deres tilsynsopgaver.

Tilsynsmyndighederne afslår ligeledes at meddele tilladelse, hvis de hæmmes i varetagelsen af deres tilsynsopgaver på grund af love eller administrative bestemmelser i et tredjeland, der gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, som forsikrings- eller genforsikringselskabet har snævre forbindelser med, eller på grund af problemer i forbindelse med anvendelsen af disse foranstaltninger.

Tilsynsmyndighederne kræver, at forsikrings- og genforsikringselskaberne meddeler dem de oplysninger, de har behov for, for at myndighederne til enhver tid kan sikre sig, at de i stk. 1 omhandlede betingelser er opfyldt.

Artikel 20

Forsikrings- og genforsikringselskabers hovedsæde

Medlemsstaterne kræver, at forsikrings- og genforsikringselskaber har hovedsæde og vedtægtsmæssigt hjemsted i samme medlemsstat.

Artikel 21

Policebetingelser og tariffer

1. Medlemsstaterne må ikke stille krav om forudgående godkendelse eller løbende anmeldelse af de almindelige og specielle betingelser i forsikringspolicer, af tariffer, af det tekniske grundlag for beregningen af bl.a. tariffer og forsikringsmæssige hensættelser og af formularer og andre trykte dokumenter, som et selskab agter at anvende over for forsikringstagerne eller cederende eller retrocederende selskaber.

Inden for livsforsikring kan hjemlandet dog med det ene formål at kontrollere, at nationale bestemmelser vedrørende de aktuarmæssige principper overholdes, kræve løbende anmeldelse af det tekniske grundlag for beregningen af tariffer og forsikringsmæssige hensættelser. Dette må dog ikke gøres til en forhåndsbetingung for, at et livsforsikringselskab kan opnå tilladelse.

2. Medlemsstaterne må hverken opretholde eller indføre krav om forudgående meddelelse om eller godkendelse af tarifforhøjelser, medmindre krav herom alene er et led i en almindelig priskontrolordning.

3. Medlemsstaterne kan underkaste selskaber, der ansøger om eller har fået tilladelse for forsikringsklasse 18 i del A i bilag I, tilsyn med de direkte eller indirekte midler i form af personale og materiel,

herunder lægeholdenes kvalifikationer og kvaliteten af det udstyr, de råder over med henblik på at opfylde deres forpligtelser i forbindelse med denne forsikringsklasse.

4. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre love eller administrative bestemmelser, der foreskriver godkendelse af vedtægterne og fremlæggelse af alt materiale, der er nødvendigt for den normale gennemførelse af tilsynet.

Artikel 22

Markedets økonomiske behov

Medlemsstaterne må ikke kræve, at ansøgninger om tilladelse behandles under hensyntagen til markedets økonomiske behov.

Artikel 23

Driftsplan

1. Den i artikel 18, stk. 1, litra c), nævnte driftsplan skal indeholde oplysninger eller dokumentation vedrørende:

- a) hvilke former for risici eller forpligtelser det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab har til hensigt at dække
- b) hvilke typer genforsikringsarrangementer genforsikringsselskabet agter at indgå med cederende selskaber
- c) grundprincipperne for genforsikring og retrocession
- d) de ► **C1** elementer af basiskapitalgrundlaget ◀, der repræsenterer det absolutte minimum for minimumskapitalkravet
- e) de anslåede omkostninger i forbindelse med opbygningen af administrationen og distributionsnettet samt de dertil bestemte finansielle midler og, hvis de risici, der skal dækkes, henhører under forsikringsklasse 18 i del A i bilag I, de midler, som forsikringsselskabet råder over med henblik på at yde den lovede assistance.

2. Ud over kravene i stk. 1 skal driftsplanen for de første tre regnskabsår indeholde:

- a) en prognosticeret balance
- b) skøn over det fremtidige solvenskapitalkrav, jf. kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 1, på basis af den i litra a) nævnte prognosticerede balance samt oplysninger om den metode, der anvendes til beregning af disse skøn
- c) skøn over det fremtidige minimumskapitalkrav, jf. artikel 128 og 129, på basis af den i litra a) nævnte prognosticerede balance samt oplysninger om den metode, der anvendes til beregning af disse skøn
- d) skøn over de finansielle midler, der er bestemt til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser, minimumskapitalkravet og solvenskapitalkravet
- e) for så vidt angår skadesforsikring og genforsikring ligeledes følgende:
  - i) de anslåede administrationsomkostninger bortset fra omkostninger i forbindelse med administrations opbygning, navnlig de løbende almindelige omkostninger og provisioner
  - ii) de anslåede præmier eller bidrag og skadesudgifter
- f) for så vidt angår livsforsikringsvirksomhed ligeledes en oversigt, der giver detaljerede oplysninger om de forventede indtægter og udgifter i forbindelse med direkte forsikringsvirksomhed, overtagelse af genforsikring og afgivelse i genforsikring.

Artikel 24

Aktionærer og selskabsdeltagere, der besidder en kvalificeret deltagelse

1. Hjemlandets tilsynsmyndigheder meddeler ikke et selskab tilladelse til at påbegynde forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed, før de har fået meddelelse om navnene på alle aktionærer eller selskabsdeltagere, det være sig fysiske eller juridiske personer, der direkte eller indirekte besidder en kvalificeret deltagelse i selskabet, og om størrelsen af deres kapitalandel.

Disse myndigheder nægter at meddele tilladelse, hvis de under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsigtig forvaltning af et forsikrings- eller genforsikringsselskab ikke er overbevist om aktionærernes eller selskabsdeltagernes egnethed.

2. Med henblik på stk. 1 i denne artikel tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 9 og 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked³³), samt betingelserne for sammenlægning heraf i det nævnte direktivs artikel 12, stk. 4 og 5, i betragtning.

Medlemsstaterne tager ikke hensyn til stemmerettigheder eller aktier, som investeringsselskaber eller kreditinstitutter måtte besidde, som følge af at de har ydet emissionsgaranti for finansielle instrumenter og/eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse som omhandlet i bilag I, afsnit A, nr. 6), i direktiv 2004/39/EF, forudsat at sådanne rettigheder dels ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse, dels tidligst afhændes et år efter erhvervelsen.

Artikel 25

Afslag på tilladelse

Enhver beslutning om afslag skal indeholde den fulde begrundelse og meddeles det pågældende selskab.

Hver medlemsstat sikrer, at der er adgang til domstolsprøvelse af enhver beslutning om afslag på tilladelse.

Samme adgang til domstolsprøvelse indføres for det tilfælde, at tilsynsmyndighederne endnu ikke har afgivet svar på ansøgningen om tilladelse senest seks måneder fra modtagelsesdatoen.

▼M5

Artikel 25a

Meddelelse og offentliggørelse af tilladelser eller inddragelse af tilladelser

Enhver tilladelse eller inddragelse af tilladelse meddeles Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (»EIOPA«), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010³⁴). Navnet på ethvert forsikrings- eller genforsikringsselskab, hvortil der gives tilladelse, optages på en fortegnelse. EIOPA offentliggør og ajour fører denne fortegnelse på sit websted.

▼B

Artikel 26

Forudgående høring af myndighederne i de andre medlemsstater

1. Der skal finde forudgående høring sted af tilsynsmyndighederne i enhver berørt medlemsstat inden tilladelse meddeles til:

a) et datterselskab af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i denne medlemsstat

b) et datterselskab af moderselskabet for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i denne medlemsstat, eller

c) et selskab kontrolleret af samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i denne medlemsstat.

2. Der skal finde forudgående høring sted af de myndigheder, der i en berørte medlemsstat fører tilsyn med kreditinstitutter eller investeringsselskaber, inden der meddeles tilladelse til et forsikrings eller genforsikringsselskab, der er:

a) et datterselskab af et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet

b) et datterselskab af et moderselskab for et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller

c) et selskab kontrolleret af samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede relevante myndigheder skal især konsultere hinanden ved vurderingen af aktionærernes egnethed samt egnetheds- og hæderlighedskravene til alle personer, der reelt driver selskabet eller indtager andre nøgleposter i et andet selskab i samme koncern.

De udveksler alle oplysninger om aktionærers egnethed samt om egnetheds- og hæderlighedskravene til alle personer, der reelt driver selskabet eller indtager andre nøgleposter, som har betydning for de øvrige involverede kompetente myndigheder, for meddelelsen af tilladelse og for den løbende vurdering af, om driftsbetingelserne er opfyldt.

KAPITEL III

Tilsynsmyndigheder og almindelige bestemmelser

Artikel 27

Hovedformål med tilsynet

Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne råder over de nødvendige redskaber og har den relevante ekspertise, kapacitet og mandat til at kunne opfylde hovedformålet med tilsynet, nemlig beskyttelse af forsikringstagerne og de begunstigede.

Artikel 28

Finansiel stabilitet og procyklikalitet

Uden at det berører hovedformålet med tilsyn som nævnt i artikel 27, sikrer medlemsstaterne, at tilsynsmyndighederne, når de udfører deres generelle opgaver, behørigt tager hensyn til den mulige indvirkning af deres afgørelser på stabiliteten i de relevante finansielle systemer i Den Europæiske Union, navnlig i nødsituationer under hensyntagen til de tilgængelige oplysninger på det pågældende tidspunkt.

Tilsynsmyndighederne tager i forbindelse med ekstraordinære bevægelser på de finansielle markeder hensyn til de mulige procykliske virkninger af deres foranstaltninger.

Artikel 29

Generelle principper for tilsynet

1. Tilsynet bygger på en prospektiv og risikobaseret tilgang. Det omfatter en kontinuerlig kontrol af, om forsikrings- eller genforsikringsselskabet drives på korrekt vis og af, om de overholder tilsynsreglerne.

2. Tilsynet med forsikrings- og genforsikringsselskaber indeholder en passende kombination af aktiviteter i og kontrol uden for selskabets forretningslokaler.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de i dette direktiv fastsatte krav håndhæves på en måde, der står i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til et forsikrings- eller genforsikringsselskabs virksomhed.

▼M5

4. De delegerede retsakter og reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der vedtages af Kommissionen, tager hensyn til proportionalitetsprincippet, og dermed sikres en hensigtsmæssig anvendelse af dette direktiv, navnlig for så vidt angår små forsikringsselskaber.

De udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som EIOPA fore lægger i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010, de udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som forelægges i overensstemmelse med artikel 15 deri, og de retningslinjer og henstillinger, som udstedes i overensstemmelse med artikel 16 deri, tager hensyn til proportionalitetsprincippet, og sikrer dermed en hensigtsmæssig anvendelse af dette direktiv, navnlig for så vidt angår små forsikringsselskaber.

▼B

Artikel 30

Tilsynsmyndigheder og omfanget af tilsynet

1. Ansvar for det finansielle tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber, herunder tilsyn med den virksomhed, de udøver gennem filialer og i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, henhører udelukkende under hjemlandets kompetence.

2. Det finansielle tilsyn, jf. stk. 1, dækker forsikrings- og genforsikringsselskabets samlede virksomhed og omfatter navnlig kontrol med selskabets solvens og afsættelsen af forsikringsmæssige hensættelser, dets aktiver og ► **C1** det anerkendte kapitalgrundlag ◀ i overensstemmelse med de regler og den praksis, der gælder i hjemlandet, i henhold til bestemmelser, der er vedtaget på fællesskabsplan.

Har det pågældende forsikringsselskab tilladelse til at dække de risici, der er klassificeret under forsikringsklasse 18 i del A i bilag I, omfatter tilsynet også kontrol med de tekniske midler, som forsikringsselskabet råder over for at kunne udføre de assistanceopgaver, det har påtaget sig, dersom hjemlandets lovgivning foreskriver kontrol med disse midler.

3. Hvis tilsynsmyndighederne i den medlemsstat, hvor risikoen eller den medlemsstat, hvor forpligtelsen består, eller i tilfælde af et genforsikringsselskab hvis tilsynsmyndigheder i værtslandet har en begrundet formodning om, at et forsikrings- eller genforsikringsselskabs virksomhed vil kunne skade selskabets finansielle soliditet, underretter de tilsynsmyndighederne i forsikringsselskabets hjemland herom.

Hjemlandets tilsynsmyndigheder kontrollerer, at selskabet overholder de i dette direktiv fastsatte forsigtighedsprincipper.

Artikel 31

Gennemsigtighed og ansvarlighed

1. Tilsynsmyndighederne udfører deres hverv på gennemsigtig og ansvarlig vis og respekterer hensynet til beskyttelse af fortrolige oplysninger.

2. Medlemsstaterne sikrer, at følgende offentliggøres:

a) love, administrative bestemmelser og generel vejledning på forsikringsområdet

b) de generelle kriterier og metoder, herunder de måder, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 34, stk. 4, der benyttes som led i tilsynsprocessen som beskrevet i artikel 36

c) aggregerede statistiske data vedrørende centrale aspekter af anvendelsen af tilsynsreglerne

d) den måde, hvorpå der gøres brug af de valgmuligheder, som dette direktiv tillader

e) målsætningerne for tilsynet og de vigtigste funktioner og aktiviteter i forbindelse med tilsynet.

De oplysninger, der offentliggøres i overensstemmelse med første afsnit, skal være tilstrækkelige til, at der kan foretages en sammenligning af de tilsynsmetoder, som vælges af tilsynsmyndighederne i de forskellige medlemsstater.

Oplysningerne stilles til rådighed i et fælles format, og de ajourføres regelmæssigt. Der skal være adgang til de oplysninger, der henvises til i litra a)-e) i første afsnit, via en enkelt elektronisk adresse i hver medlemsstat.

3. Medlemsstaterne indfører gennemsigtige procedurer for udpegning og afsættelse af medlemmer af tilsynsmyndighedernes styrende organer og ledelse.

▼ **M5**

4. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter vedrørende denne artikels stk. 2, hvori specificeres de centrale aspekter, for hvilke der skal offentliggøres aggregerede statistiske data, og oplysningernes indhold og offentliggørelsesdato, jf. dog artikel 35, artikel 51, artikel 254, stk. 2, og artikel 256.

5. For at sikre ensartede anvendelsesbetingelser for så vidt angår denne artikels stk. 2 og uden at det berører artikel 35, artikel 51, artikel 254, stk. 2, og artikel 256, udarbejder EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som præciserer modellerne og strukturen for oplysninger som fastsat i denne artikel.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

▼ **B**

Artikel 32

Forbud mod afvisning af genforsikringsaftaler eller retrocessionsaftaler

1. Et forsikringssselskabs hjemland må ikke afvise en genforsikringsaftale indgået med et genforsikringssselskab eller et forsikringssselskab, der har opnået tilladelse i henhold til artikel 14, af grunde, der direkte vedrører det pågældende genforsikringssselskabs eller forsikringssselskabs finansielle soliditet.

2. Et genforsikringssselskabs hjemland må ikke afvise en retrocessionsaftale indgået af et genforsikringssselskab med et genforsikringssselskab eller et forsikringssselskab, der har opnået tilladelse i henhold til artikel 14, af grunde, der direkte vedrører det pågældende genforsikringssselskabs eller forsikringssselskabs finansielle soliditet.

Artikel 33

Tilsyn med filialer i andre medlemsstater

Når et forsikrings- eller genforsikringssselskab, der har opnået tilladelse i en anden medlemsstat, udøver virksomhed gennem en filial, skal medlemsstaterne sørge for, at hjemlandets tilsynsmyndigheder efter at

have givet værtslandets tilsynsmyndigheder meddelelse herom selv eller ved personer, der er bemyndiget hertil, på stedet kan kontrollere de oplysninger, der er nødvendige for det finansielle tilsyn med selskabet.

Det pågældende værtslands myndigheder kan deltage i denne kontrol.

▼ **M5**

Hvis en tilsynsmyndighed har meddelt tilsynsmyndighederne i en værts medlemsstat, at den agter at foretage kontroller på stedet i overensstemmelse med stk. 1, og hvis det forbydes denne tilsynsmyndighed at udøve sin ret til at foretage disse kontroller på stedet, eller hvis tilsynsmyndighederne i værtsmedlemsstaten i praksis ikke er i stand til at udøve deres ret til at deltage i henhold til stk. 2, kan tilsynsmyndighederne henvise sagen til EIOPA og anmode om bistand i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I så fald kan EIOPA handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til nævnte artikel.

I overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) nr. 1094/2010 er EIOPA berettiget til at deltage i undersøgelser på stedet, såfremt de udføres af to eller flere tilsynsmyndigheder i fællesskab.

▼ **B**

Artikel 34

Generelle tilsynsbeføjelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne har beføjelse til at træffe forebyggende og korrigerende foranstaltninger med henblik på at sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber overholder de love og administrative bestemmelser, som de skal overholde i hver medlemsstat.

2. Tilsynsmyndighederne skal have beføjelse til at træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder, hvor det er relevant, administrative eller finansielle foranstaltninger, over for forsikrings- og genforsikringsselskaber og medlemmerne af deres administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan.

3. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne har beføjelse til at forlange at få udleveret alle de oplysninger, der er nødvendige for tilsynet, jf. artikel 35.

4. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne har beføjelse til, foruden beregningen af solvenskapitalkravet og i det omfang, det er relevant og nødvendigt, at udvikle kvantitative værktøjer som led i tilsynsprocessen til vurdering af forsikrings- eller genforsikringsselskabers evne til at håndtere eventuelle begivenheder eller fremtidige forandringer i de økonomiske vilkår, der kunne få ugunstige konsekvenser for deres samlede økonomiske stilling. Tilsynsmyndighederne skal have beføjelse til at forlange, at selskaberne gennemfører tilsvarende test.

5. Tilsynsmyndighederne skal have beføjelse til at gennemføre kontroller på stedet i forsikrings- og genforsikringsselskabers forretningslokaler.

6. Tilsynsbeføjelser skal håndhæves rettidigt og på en måde, der står i et rimeligt forhold til formålet.

7. De i stk. 1-5 nævnte beføjelser i forhold til forsikrings- og genforsikringsselskaber skal også gælde i forhold til forsikrings- og genforsikringsselskabers outsourcete aktiviteter.

8. Beføjelserne i stk. 1-5 og stk. 7 udøves om nødvendigt ved håndhævelse og, hvor det er hensigtsmæssigt, ved rettens hjælp.

Artikel 35

Oplysninger, der skal udleveres i tilsynsøjemed

▼ **M5**

1. Medlemsstaterne kræver, at forsikrings- og genforsikringsselskaber forelægger tilsynsmyndighederne de oplysninger, der er nødvendige for tilsynet, under hensyntagen til målene med tilsynet som fastsat i artikel 27 og 28. Sådanne oplysninger omfatter mindst de oplysninger, der er nødvendige for at kunne udføre følgende i forbindelse med den i artikel 36 omhandlede proces:

▼B

- a) til at vurdere selskabernes ledelsessystem, den virksomhed, de udøver, de værdiansættelsesprincipper, de benytter til solvensformål, deres risici og risikostyringssystemer samt deres kapitalsammensætning, kapitalbehov og kapitalforvaltning
- b) til at træffe de nødvendige afgørelser i forlængelse af udøvelsen af deres tilsynsmæssige rettigheder og pligter.

2. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne tillægges følgende beføjelser:

- a) beføjelse til at bestemme arten, omfanget og formatet af de i stk. 1 nævnte oplysninger, som de forlanger, at forsikrings- og genforsikringsselskaber skal udlevere
  - i) med bestemte mellemrum
  - ii) ved bestemte begivenheder
  - iii) i forbindelse med undersøgelser af et forsikrings- eller genforsikringsselskabs situation
- b) beføjelse til at indhente alle oplysninger om aftaler, som mæglere er i besiddelse af, eller om aftaler indgået med tredjeparter, og
- c) beføjelse til at forlange oplysninger fra eksterne eksperter såsom revisorer og aktuarer.

3. De i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger skal omfatte følgende:

- a) kvalitative eller kvantitative elementer eller en passende kombination heraf
- b) historiske, aktuelle eller prospektive elementer eller en passende kombination heraf, og
- c) data fra interne eller eksterne kilder eller en passende kombination heraf.

4. De i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger skal overholde følgende principper:

- a) de skal afspejle arten, omfanget og kompleksiteten af det pågældende selskabs virksomhed og navnlig de risici, der knytter sig til denne virksomhed
- b) de skal være tilgængelige, komplette i alle væsentlige henseender, sammenlignelige og konsekvente over tid, og
- c) de skal være relevante, troværdige og forståelige.

5. Medlemsstaterne forlanger, at forsikrings- og genforsikringsselskaber indfører passende systemer og strukturer til overholdelse af kravene i stk. 1-4 og skriftligt fastlægger en af forsikrings- eller genforsikringsselskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan godkendt politik, der kan sikre, at de afgivne oplysninger altid er fyldestgørende.

▼M5

6. Hvis de bestemte mellemrum, der er omhandlet i stk. 2, litra a), nr. i), er under et år, kan de pågældende tilsynsmyndigheder, uden at dette berører artikel 129, stk. 4, begrænse den regelmæssige tilsynsindberetning, hvis:

- a) indberetningen af disse oplysninger ville være uforholdsmæssigt byrdefuld i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til selskabets virksomhed
- b) oplysningerne indberettes mindst årligt.

Tilsynsmyndighederne begrænser ikke den regelmæssige tilsynsindberetning med en frekvens, der er kortere end et år, for forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der indgår i en koncern, jf. artikel 212, stk. 1, litra c), medmindre selskabet til tilsynsmyndighedens tilfredshed kan påvise, at regelmæssig tilsynsindberetning med en frekvens, der er kortere end et år, er uhensigtsmæssig i betragtning af arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til koncernens virksomhed.

Begrænsningen af den regelmæssige tilsynsindberetning gælder kun for selskaber, der ikke tegner sig for over 20 % af en medlemsstats marked for henholdsvis livsforsikring eller skadesforsikring, hvis markedet for skadesforsikring er baseret på bruttopræmieindtægter, og markedet for livsforsikring er baseret på bruttohensættelser fra genforsikringsaftaler.

Tilsynsmyndighederne giver prioriteret til de mindste selskaber, når de fastlægger, hvilke selskaber disse begrænsninger kan gælde for.

7. De pågældende tilsynsmyndigheder kan begrænse den regelmæssige tilsynsindberetning eller undtage forsikrings- eller genforsikrings selskaber fra kravet om post-for-post-indberetning, hvis:

- a) indberetningen af disse oplysninger ville være uforholdsmæssigt byrdefuld i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til selskabets virksomhed
- b) indberetningen af de pågældende oplysninger ikke er nødvendig for et effektivt tilsyn med selskabet
- c) undtagelsen ikke undergraver stabiliteten af de berørte finansielle systemer i Unionen, og
- d) selskabet kan fremlægge oplysningerne på ad hoc-basis.

Tilsynsmyndighederne undtager ikke forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der indgår i en koncern, jf. artikel 212, stk. 1, litra c), fra kravet om post-for-post-indberetning, medmindre selskabet til tilsynsmyndig hedens tilfredshed kan påvise, at post-for-post-indberetning er uhensigtsmæssig i betragtning af arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til koncernens virksomhed, og under hensyntagen til målet om finansiell stabilitet.

Undtagelsen fra kravet om post-for-post-indberetning indrømmes kun til selskaber, der ikke tegner sig for over 20 % af en medlemsstats marked for henholdsvis livsforsikring eller skadesforsikring, hvis markedet for skadesforsikring er baseret på bruttopræmieindtægter, og markedet for livsforsikring er baseret på bruttohensættelser fra genforsikringsaftaler.

Tilsynsmyndighederne giver prioriteret til de mindste selskaber, når de fastlægger, hvilke selskaber disse undtagelser kan gælde for.

8. Når det gælder stk. 6 og 7, vurderer tilsynsmyndighederne som led i tilsynsprocessen, om indberetningen af oplysningerne vil være uforholdsmæssigt byrdefuld i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af selskabets risici under hensyntagen til mindst:

- a) omfanget af selskabets præmier, forsikringsmæssige hensættelser og aktiver
- b) volatiliteten af de forsikringskrav og -ydelse, der dækkes af selskabet
- c) de markedsrisici, som selskabets investeringer giver anledning til
- d) graden af risikokoncentrationer
- e) det samlede antal livsforsikrings- og skadesforsikringsklasser, der er givet tilladelse til
- f) de mulige virkninger af forvaltningen af selskabets aktiver for den finansielle stabilitet
- g) selskabets systemer og strukturer for indberetning af oplysninger til tilsynsformål og med henblik på den skriftlige politik, der er omhandlet i stk. 5
- h) hensigtsmæssigheden af selskabets ledelsessystem
- i) niveauet af kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet og minimumskapitalkrav
- j) om selskabet er et captive-, forsikrings- eller genforsikringsselskab, der kun dækker risici, der er knyttet til den industri- eller handels koncern, selskabet tilhører.

9. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 301a til præcisering af de i nærværende artikels stk. 1-4 nævnte oplysninger og fristerne for indberetning af disse oplysninger med det formål at sikre en passende grad af konvergens i tilsynspraksis.

10. For at sikre ensartede betingelser for anvendelse af denne artikel udarbejder EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende regelmæssig tilsynsindberetning med hensyn til modellerne for indgivelse af oplysninger til tilsynsmyndighederne, jf. stk. 1 og 2.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

11. For at styrke en ensartet og sammenhængende anvendelse af stk. 6 og 7 udsteder EIOPA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 for yderligere at præcisere de metoder, der skal anvendes ved fastlæggelsen af de markedsandele, som er omhandlet i stk. 6, tredje afsnit, og stk. 7, tredje afsnit.

▼B

Artikel 36

Tilsynsproces

1. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne undersøger og evaluerer de strategier, processer og rapporteringsprocedurer, som forsikrings- og genforsikringsselskaber indfører med henblik på at overholde de love og administrative bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv.

Denne undersøgelse og evaluering skal omfatte en vurdering af de kvalitative krav til ledelsessystemet, en vurdering af de risici, som de pågældende selskaber står overfor eller kan komme til at stå overfor, samt en vurdering af selskabernes evne til at måle disse risici under hensyn til den kontekst, som de opererer inden for.

2. Tilsynsmyndighederne undersøger især, om forsikrings- og genforsikringsselskaber:

- a) overholder reglerne vedrørende ledelsessystemet, herunder vurdering af egen risiko og solvens som fastsat i kapitel IV, afdeling 2
- b) overholder reglerne vedrørende forsikringsmæssige hensættelser som fastsat i kapitel VI, afdeling 2
- c) overholder kapitalkravene som fastsat i kapitel VI, afdeling 4 og 5
- d) overholder investeringsreglerne som fastsat i kapitel VI, afdeling 6
- e) overholder reglerne vedrørende ►C1 kapitalgrundlagets ◀ kvalitet og størrelse som fastsat i kapitel VI, afdeling 3
- f) til stadighed overholder kravene til komplette eller partielle interne modeller, jf. kapitel IV, afdeling 4, underafdeling 3, når de benytter sådanne modeller.

3. Tilsynsmyndighederne indfører passende overvågningsredskaber, der sætter dem i stand til at afsløre en forværring af de finansielle vilkår inden for et forsikrings- eller genforsikringsselskab og til at overvåge, hvordan der rettes op denne forværring.

4. Tilsynsmyndighederne vurderer, om de metoder og den praksis, som forsikrings- og genforsikringsselskaber indfører til afsløring af mulige begivenheder eller fremtidige ændringer i de økonomiske vilkår, der kunne få negativ indflydelse på selskabets generelle økonomiske situation, er tilstrækkelige.

Tilsynsmyndighederne vurderer, om selskaberne vil være i stand til at modstå sådanne begivenheder eller fremtidige ændringer i de økonomiske vilkår.

5. Tilsynsmyndighederne skal have de fornødne beføjelser til at kunne forlange, at forsikrings- og genforsikringsselskaber retter op de svagheder eller mangler, der afsløres som led i tilsynsprocessen.

6. De i stk. 1, 2 og 4 nævnte undersøgelser, evalueringer og vurderinger foretages med regelmæssige mellemrum.

Tilsynsmyndighederne fastsætter, med hvilket interval og i hvilket omfang disse undersøgelser, evalueringer og vurderinger skal finde sted, under hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten af forsikrings- eller genforsikringsselskabets virksomhed.

Artikel 37

Kapitaltillæg

1. I forlængelse af tilsynsprocessen kan tilsynsmyndighederne i exceptionelle tilfælde og ved begrundet afgørelse stille krav om et kapitaltillæg for et forsikrings- eller genforsikringsselskab. Denne mulighed må kun benyttes i følgende tilfælde:

- a) tilsynsmyndighederne finder, at forsikrings- eller genforsikringsselskabets risikoprofil afviger væsentligt fra de antagelser, der ligger til grund for solvenskapitalkravet som beregnet ved hjælp af standardformlen i overensstemmelse med kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 2, og:
  - i) kravet om at anvende en intern model efter artikel 119 er uhensigtsmæssig eller har været ineffektiv, eller
  - ii) en partiel eller komplet intern model er under udvikling i overensstemmelse med artikel 119

▼ M5

- b) tilsynsmyndigheden finder, at forsikrings- eller genforsikringsselskabets risikoprofil afviger væsentligt fra de antagelser, der ligger til grund for solvenskapitalkravet som beregnet ved hjælp af en intern model eller en delvist intern model i overensstemmelse med kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 3, fordi visse kvantificerbare risici ikke fanges i tilstrækkelig grad, og det ikke inden for en passende tidsramme er lykkedes at tilpasse modellen, så den bedre afspejler den givne risikoprofil

▼ B

- c) tilsynsmyndighederne finder, at ledelsessystemet i et forsikrings- eller genforsikringsselskab afviger væsentligt fra standarderne i kapitel IV, afdeling 2, at disse afvigelser forhindrer selskabet i at sikre en korrekt identifikation, måling, overvågning, styring og rapportering af de risici, som det er eller kunne blive udsat for, og at gennemførelsen af andre foranstaltninger i sig selv næppe vil kunne udbedre manglerne i tilstrækkelig grad inden for en passende tidshorisont.

▼ M5

- d) forsikrings- eller genforsikringsselskabet anvender matchtilpasningen, jf. artikel 77b, volatilitetsjusteringen, jf. artikel 77d eller overgangsforanstaltninger, jf. artikel 308c og 308d, og tilsynsmyndigheden finder, at selskabets risikoprofil afviger væsentligt fra de antagelser, der ligger til grund for disse justeringer og overgangsforanstaltninger.

2. I de i stk. 1, litra a) og b), anførte tilfælde beregnes kapitaltillægget på en måde, der sikrer, at selskabet overholder artikel 101, stk. 3.

I de i stk. 1, litra c), nævnte situationer skal kapitaltillægget være proportionalt med de væsentlige risici, som skyldes de mangler, der medførte, at tilsynsmyndigheden besluttede at indføre tillægget.

I de i stk. 1, litra d), anførte situationer skal kapitaltillægget være proportionalt med de væsentlige risici, som skyldes den mangel, der er omhandlet i nævnte stykke.

▼ B

3. I de i stk. 1, litra b) og c), nævnte situationer sikrer tilsynsmyndighederne, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet gør sit yderste for at rette op på de mangler, der har ført til kravet om et kapitaltillæg.

4. Tilsynsmyndighederne tager det i stk. 1 nævnte kapitaltillæg op til revision mindst én gang årligt, og kravet ophæves, når selskabet her rettet op på de mangler, der har foranlediget det.

5. Solvenskapitalkravet inklusive kapitaltillægget erstatter det utilstrækkelige solvenskapitalkrav.

Uanset afsnit 1 kan solvenskapitalkravet ikke indeholde kapitaltillægget, der kan stilles krav om i henhold til stk. 1, litra c) med henblik på beregning af risikotillægget i artikel 77, stk. 5.

▼ M5

6. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter, der nærmere præciserer, under hvilke omstændigheder der kan stilles krav om et kapitaltillæg.

7. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter, der nærmere præciserer metoderne til beregning af kapitaltillæg.

8. For at sikre ensartede betingelser for anvendelse i forbindelse med denne artikel udarbejder EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurerne for afgørelser om at indføre, beregne og ophæve kapitaltillæg.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

▼B

Artikel 38

Tilsyn med outsourcete funktioner og aktiviteter

1. Uden at dette berører artikel 49 sikrer medlemsstaterne, at forsikrings- og genforsikringsselskaber, der outsourcer en funktion eller en forsikrings- eller genforsikringsaktivitet, træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de følgende krav er opfyldt:

- a) at tjenesteyderen samarbejder med de myndigheder, der fører tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber, i forbindelse med den outsourcete funktion eller aktivitet
- b) at forsikrings- og genforsikringsselskaber, deres revisorer og tilsynsmyndigheder skal have effektiv adgang til data angående de outsourcete funktioner eller aktiviteter
- c) tilsynsmyndighederne skal have effektiv adgang til tjenesteyderens forretningslokaler og skal være i stand til at udøve disse adgangsrettigheder.

2. Den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er hjemmehørende, giver de myndigheder, der fører tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskabet, ret til enten selv eller gennem personer, de udpeger til dette formål, at gennemføre kontrolundersøgelser i tjenesteyderens lokaler. Tilsynsmyndigheden for forsikrings- eller genforsikringsselskabet underretter den relevante myndighed i tjenesteyderens medlemsstat, inden den gennemfører kontrolundersøgelsen. Såfremt der er tale om en ikke-tilsynspligtig enhed, er tilsynsmyndigheden den relevante myndighed.

Tilsynsmyndighederne i den medlemsstat, hvor forsikrings- eller genforsikringsselskabet er hjemmehørende, kan overlade kontrolundersøgelserne til tilsynsmyndighederne i den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er hjemmehørende.

▼M5

Hvis en tilsynsmyndighed har meddelt den relevante myndighed i tjenesteyderens medlemsstat, at den agter at foretage kontrol på stedet i overensstemmelse med dette stykke, eller, hvis den foretager en kontrol på stedet i overensstemmelse med første afsnit, hvis denne tilsynsmyndighed i praksis ikke er i stand til at udøve sin ret til at foretage denne kontrol på stedet, kan tilsynsmyndigheden henvise sagen til EIOPA og anmode om bistand i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I så fald kan EIOPA handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til denne artikel.

I henhold til artikel 21 i forordning (EU) nr. 1094/2010 er EIOPA berettiget til at deltage i undersøgelser på stedet, såfremt de foretages af to eller flere tilsynsmyndigheder i fællesskab.

▼B

*Artikel 39***Overdragelse af portefølje**

1. Medlemsstaterne tillader på de i den nationale lovgivning fastsatte betingelser, at forsikrings- og genforsikringsselskaber, der har hovedsæde på deres område, overdrager hele eller en del af deres portefølje, hvad enten den består af aftaler indgået i henhold til reglerne om fri etableringsret eller aftaler indgået i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, til et overtagende selskab, der er etableret i Fællesskabet.

Der gives kun tilladelse til denne overdragelse, hvis tilsynsmyndighederne i det overtagende selskabs hjemland godtgør, at det overtagende selskab, overdragelsen taget i betragtning, har ► **C1** det fornødne anerkendte kapitalgrundlag ◀ til dækning af solvenskapitalkravet som omhandlet i artikel 100, stk. 1.

2. Når der er tale om forsikringsselskaber, finder stk. 3-6 anvendelse.

3. Når en filial påtænker at overdrage hele eller en del af sin portefølje, skal den medlemsstat, hvor den pågældende filial er beliggende, høres.

4. I de i stk. 1 og 3 omhandlede tilfælde meddeler tilsynsmyndighederne i det afgivende forsikringsselskabs hjemland tilladelse til overdragelsen efter at have indhentet samtykke fra myndighederne i de medlemsstater, hvor aftalerne blev indgået enten i henhold til reglerne om fri etableringsret eller reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser.

5. Myndighederne i de hørte medlemsstater meddeler myndighederne i det overdragende forsikringsselskabs hjemland deres udtalelse eller deres samtykke senest tre måneder efter modtagelsen af høringsanmodningen.

Har de hørte myndigheder ikke svaret ved udløbet af denne frist, betragtes dette som et stiltiende samtykke.

6. En overdragelse af en portefølje, der tillades i henhold til stk. 1-5, skal offentliggøres enten før eller efter tilladelsen som foreskrevet i hjemlandets lovgivning, i den medlemsstat, hvor risikoen eller i den medlemsstat, hvor forpligtelsen består.

Overdragelsen kan uden videre gøres gældende over for de berørte forsikringstagere, de forsikrede og enhver anden person, som har rettigheder eller forpligtelser i kraft af de overtagne aftaler.

Første og andet afsnit berører ikke medlemsstaternes ret til at fastsætte, at forsikringstagerne skal have mulighed for at opsigte aftalen inden for en bestemt frist fra overdragelsestidspunktet.

*KAPITEL IV**Betingelserne for udøvelse af virksomhed*

Afdeling 1

Administrations-, ledelses- eller tilsynsorganets ansvar*Artikel 40***Administrations-, ledelses- eller tilsynsorganets ansvar**

Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- eller genforsikringsselskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan har det ultimative ansvar for selskabets overholdelse af de love og administrative bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv.

Afdeling 2

Ledelsessystem

Artikel 41

Generelle ledelseskra

1. Medlemsstaterne kræver, at alle forsikrings- og genforsikringsselskaber indfører et effektivt ledelsessystem, der sikrer en sund og forsigtig ledelse af selskabets virksomhed.

Systemet skal mindst omfatte en hensigtsmæssig og gennemsigtig organisationsstruktur med en klar fordeling og passende adskillelse af ansvarsområder samt et effektivt informationsformidlingssystem. Det skal sikre overholdelse af kravene i artikel 42-49.

Ledelsessystemet tages regelmæssigt op til intern revision.

2. Ledelsessystemet skal stå i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af forsikrings- eller genforsikringsselskabets virksomhed.

3. Forsikrings- og genforsikringsselskaber fastlægger skriftlige politikker vedrørende mindst risikostyring, intern kontrol, ► **C1** intern audit ◀ og eventuelt outsourcing. De sikrer, at disse politikker gennemføres.

Disse skriftlige politikker tages op til revision mindst én gang årligt. De skal forhåndsgodkendes af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet og justeres i lyset af eventuelle større ændringer af det pågældende system eller inden for det pågældende område.

4. Forsikrings- og genforsikringsselskaber træffer passende foranstaltninger til at sikre kontinuitet og regelmæssighed i udøvelsen af deres virksomhed, inklusive udarbejdelse af beredskabsplaner. Selskabet anvender med henblik herpå hensigtsmæssige og rimeligt afpassede systemer, ressourcer og procedurer.

5. Tilsynsmyndighederne skal råde over de nødvendige midler, metoder og beføjelser til at kunne verificere forsikrings- og genforsikringsselskabernes ledelsessystem og til at kunne evaluere de nye risici, som selskaberne identificerer, og som vil kunne påvirke selskabernes finansielle soliditet.

Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne har de nødvendige beføjelser til at kunne forlange, at ledelsessystemet forbedres og styrkes med henblik på at sikre overholdelse af kravene i artikel 42-49.

Artikel 42

Egnetheds- og hæderlighedskravene til personer, der reelt driver selskabet eller indtager andre nøgleposter

1. Forsikrings- og genforsikringsselskaber sikrer, at alle personer, der reelt driver selskabet eller indtager andre nøgleposter, til enhver tid opfylder følgende betingelser:

- a) deres faglige kvalifikationer, viden og erfaring skal være tilstrækkelig til at muliggøre en sund og forsigtig ledelse (egnethed), og
- b) deres omdømme og integritet skal være af god standard (hæderlighed).

2. Forsikrings- og genforsikringsselskaber underretter tilsynsmyndighederne om enhver ændring med hensyn til de personer, der reelt driver selskabet eller er ansvarlige for andre nøgleposter, og fremlægger alle sådanne oplysninger, der er nødvendige for vurdere, om de nyudnævnte ledere opfylder egnetheds- og hæderlighedskravet.

3. Forsikrings- og genforsikringsselskaber underretter tilsynsmyndighederne, hvis en af de i stk. 1 og 2 nævnte personer er blevet udskiftet, fordi vedkommende ikke længere opfylder kravet i stk. 1.

Artikel 43

Bevis for hæderlighed

1. Såfremt en medlemsstat af sine statsborgere kræver bevis for hæderlighed, at de ikke tidligere har været erklæret konkurs, eller begge, skal denne medlemsstat som tilstrækkeligt bevis for statsborgere fra de øvrige medlemsstater godkende fremlæggelse af en udskrift af strafferegistret, eller i mangel heraf, et tilsvarende dokument, udstedt af en kompetent retslig eller administrativ myndighed i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, og hvoraf det fremgår, at disse krav er opfyldt.

2. Såfremt det i stk. 1 omhandlede dokument ikke udstedes i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, ► **C1** kan det erstattes af en erklæring under ed — eller i medlemsstater, hvor en sådan edsaflæggelse ikke finder sted, af en tro og love erklæring — der afgives af den pågældende udenlandske statsborger ◀ for en kompetent retslig eller administrativ myndighed, eller i givet fald for en notar i hjemlandet eller den medlemsstat, som den udenlandske statsborger kommer fra.

▼ **C1**

Denne myndighed afgiver en attestation til bekræftelse af denne edsaflæggelse eller tro og love erklæring.

▼ **B**

Den i første afsnit nævnte erklæring om, at der ikke foreligger eller har foreligget konkurs, kan ligeledes afgives for en kompetent erhvervsorganisation i den pågældende medlemsstat.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede dokumenter må ved deres forelæggelse ikke være ældre end tre måneder.

4. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder og organer, der er kompetente med hensyn til udstedelse af de i stk. 1 og 2 omhandlede dokumenter, og underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

Ligeledes underretter hver medlemsstat de øvrige medlemsstater og Kommissionen om de myndigheder og organer, for hvilke de i stk. 1 og 2 nævnte dokumenter skal forelægges til støtte for ansøgningen om tilladelse til på denne medlemsstats område at måtte udøve de i artikel 2 nævnte former for virksomhed.

Artikel 44

Risikostyring

1. Forsikrings- og genforsikringsselskaber indfører effektive risikostyringssystemer, der omfatter de strategier, processer og rapporteringsprocedurer, der er nødvendige for til stadighed at identificere, måle, overvåge, styre og, på såvel et individuel som et aggregeret plan, indberette de risici, som de er eller kan blive udsat for, og deres indbyrdes sammenhæng.

Dette risikostyringssystem skal være effektivt og velintegreret i forsikrings- eller genforsikringsselskabets organisationsstruktur og i beslutningstagningsproces under behørig hensyntagen til de personer, som reelt driver selskabet eller indtager andre nøgleposter.

2. Risikostyringssystemet skal dække de risici, der skal indgå i beregningen af solvenskapitalkravet, jf. artikel 101, stk. 4, samt se risici, som ikke eller ikke til fulde indgår i beregningen heraf.

Risikostyringssystemet skal dække mindst følgende områder:

- a) forsikringstegning og hensættelser
- b) asset–liability management
- c) investering, navnlig afledte instrumenter og lignende forpligtelser
- d) styring af likviditets- og koncentrationsrisici
- e) styring af operationel risiko
- f) genforsikring og andre risikoreduktionsteknikker.

Den i artikel 41, stk. 3, nævnte skriftlige risikostyringspolitik skal omfatte politikker vedrørende andet afsnit, litra a)-f).

▼ M5

Når forsikrings- eller genforsikringsselskaber anvender matchtilpasningen, jf. artikel 77b, eller volatilitetsjusteringen, jf. artikel 77d, udarbejder de en likviditetsplan, der forudsiger ind- og udgående cash flows i forbindelse med aktiver og passiver, som er genstand for disse justeringer.

2a. For så vidt angår aktiv-passiv-styringen skal forsikrings- og genforsikringsselskaber regelmæssigt vurdere:

- a) følsomheden af deres forsikringsmæssige hensættelser og anerkendte kapitalgrundlag over for de antagelser, der ligger til grund for ekstrapoleringen af den relevante risikofrie rentekurve, jf. artikel 77a
- b) når matchtilpasningen omhandlet i artikel 77b anvendes:
  - i) følsomheden af deres forsikringsmæssige hensættelser og anerkendte kapitalgrundlag over for de antagelser, der ligger til grund for beregningen af matchtilpasningen, herunder beregningen af den grundlæggende spread, jf. artikel 77c, stk. 1, litra b), og de mulige virkninger af et tvungent salg af aktiver for deres anerkendte kapitalgrundlag
  - ii) følsomheden af deres forsikringsmæssige hensættelser og anerkendte kapitalgrundlag over for ændringer i sammensætningen af den tilknyttede aktivportefølje
  - iii) virkningen af en nedsættelse af matchtilpasningen til nul
- c) når volatilitetsjusteringen omhandlet i artikel 77d anvendes:
  - i) følsomheden af deres forsikringsmæssige hensættelser og anerkendte kapitalgrundlag over for de antagelser, der ligger til grund for beregningen af volatilitetsjusteringen, og de mulige virkninger af et tvungent salg af aktiver for deres anerkendte kapitalgrundlag
  - ii) virkningen af en nedsættelse af volatilitetsjusteringen til nul.

Forsikrings- og genforsikringsselskaber sender årligt vurderingerne omhandlet i første afsnit, litra a), b) og c), til tilsynsmyndigheden som led i indberetningen efter artikel 35. Såfremt en nedsættelse af matchtilpasningen eller af volatilitetsjusteringen til nul vil medføre, at solvenskapitalkravet ikke længere overholdes, fremsender selskabet endvidere en analyse af, hvilke foranstaltninger det kunne træffe i en sådan situation for at genskabe det nødvendige anerkendte kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet eller til en reduktion af risikoprofilen, således at selskabet igen opfylder solvenskapitalkravet.

Hvis den i artikel 77d omhandlede volatilitetsjustering anvendes, skal den skriftlige politik for risikostyring, jf. artikel 41, stk. 3, omfatte en politik for kriterierne for anvendelsen af volatilitetsjusteringen.

▼ B

3. For så vidt angår deres investeringsrisiko skal forsikrings- og genforsikringsselskaber påvise, at de overholder bestemmelserne i kapitel VI, afdeling 6.

4. Forsikrings- og genforsikringsselskaber skal indrette en risikostyringsfunktion med en struktur, der kan lette gennemførelsen af risikostyringssystemet.

▼ M5

4a. For at undgå overdreven afhængighed af eksterne kreditvurderingsbureauer skal forsikrings- og genforsikringsselskaberne, når de anvender eksterne kreditvurderinger ved beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser og solvenskapitalkravet, som led i deres risikostyring vurdere hensigtsmæssigheden af disse eksterne kreditvurderinger, idet de så vidt muligt benytter yderligere vurderinger for ikke automatisk at blive afhængige af eksterne vurderinger.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelse i forbindelse med dette stykke udarbejder EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurene for vurderingen af eksterne kreditvurderinger.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i andet afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

▼B

5. For forsikrings- og genforsikringsselskaber, der benytter en partiel eller komplet intern model, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 112 og 113, skal risikostyringsfunktionen dække følgende supplerende opgaver:

- a) design og implementering af interne modeller
- b) afprøvning og validering af interne modeller
- c) dokumentering af den interne model og efterfølgende ændringer heraf
- d) analyse af resultaterne af den interne model og udarbejdelse af kortfattede rapporter herom
- e) underretning af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet om resultaterne af den interne model med forslag til eventuelle forbedringer samt løbende underretning af dette organ om bestræbelserne på at udbedre tidligere påviste svagheder.

Artikel 45

Vurdering af egen risiko og solvens

1. Som led i deres risikostyringssystem gennemfører alle forsikrings- og genforsikringsselskaber vurderinger af deres egen risiko og solvens.

Denne vurdering skal mindst omfatte følgende:

- a) selskabets samlede solvensbehov under hensyntagen til dets specifikke risikoprofil, godkendte risikotolerancegrænser og forretningsstrategi
- b) selskabets løbende overholdelse af kapitalkravene som fastsat i kapitel VI, afdeling 4 og 5, og af kravene vedrørende forsikringsmæssige hensættelser som fastsat i kapitel VI, afdeling 2
- c) det omfang, i hvilket det pågældende selskabs risikoprofil afviger væsentligt fra de antagelser, der ligger til grund for solvenskapitalkravet som omhandlet i artikel 101, stk. 3, og beregnet ved hjælp af standardformlen i kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 2, eller ved hjælp af selskabets partielle eller komplette interne model i overensstemmelse med kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 3.

2. Med henblik på stk. 1, litra a), skal selskabet råde over processer, der står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med dets virksomhed, og som sætter det i stand til på korrekt vis at identificere og vurdere de risici, det står overfor på kort og lang sigt, og som det er eller vil kunne blive udsat for. Selskabet skal demonstrere de metoder, det benytter til at foretage denne vurdering.

▼M5

2a. Såfremt forsikrings- eller genforsikringsselskabet anvender matchtilpasningen, jf. artikel 77b, volatilitetsjusteringen, jf. artikel 77d, eller overgangsforanstaltningerne, jf. artikel 308c og 308d, skal de foretage en vurdering af overholdelsen af kapitalkravene i stk. 1, litra b), såvel med som uden hensyntagen til disse justeringer og overgangsforanstaltninger.

▼B

3. I det i stk. 1, litra c), nævnte tilfælde skal vurderingen, når der benyttes en intern model, udføres sammen med den rekalkibrering, der transformerer de interne risikocifre til sådanne risikomål og kalibrerede værdier, der benyttes ved beregning af solvenskapitalkravet.

4. Vurderingen af egen risiko og solvens skal udgøre en integrerende del af forretningsstrategien, og der skal til stadighed tages hensyn hertil i selskabets strategiske beslutninger.

5. Forsikrings- og genforsikringsselskaber gennemfører den i stk. 1 nævnte vurdering med regelmæssige mellemrum og straks efter enhver væsentlig ændring i deres risikoprofil.

6. Forsikrings- og genforsikringsselskaber underretter tilsynsmyndighederne om resultatet af hver vurdering af egen risiko og solvens som led i indberetningen efter artikel 35.

7. Vurderingen af egen risiko og solvens må ikke benyttes til beregning af kapitalkrav. Solvenskapitalkravet korrigeres kun i overensstemmelse med artikel 37, artikel 231, 232 og 233 og 238.

Artikel 46

Intern kontrol

1. Forsikrings- og genforsikringsselskaber indfører et effektivt internt kontrolsystem.

Systemet skal mindst omfatte administrative procedurer og regnskabsprocedurer, en intern kontrolstruktur, passende rapporteringsrutiner på alle niveauer i selskabet og en compliance-funktion.

2. Compliance-funktionen skal bl.a. rådgive administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet om overholdelsen af de love og administrative bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv. Den skal også foretage vurderinger af de potentielle konsekvenser af lovændringer for det pågældende selskabs virksomhed samt identificere og vurdere compliance-risici.

Artikel 47

▼C1

Intern audit

▼B

1. Forsikrings- og genforsikringsselskaber indfører en effektiv intern ►C1 auditfunktion ◀.

Den interne ►C1 auditfunktion ◀ skal foretage vurderinger af, om det interne kontrolsystem og andre dele af ledelsessystemet er hensigtsmæssige og effektive.

2. Den interne ►C1 auditfunktion ◀ skal være objektiv og være uafhængig af selskabets operationelle funktioner.

3. Den interne ►C1 auditfunktion ◀ skal indberette alle sine undersøgelsesresultater og henstillinger til administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet, der afgør, hvilke foranstaltninger der skal træffes for de enkelte resultatets og henstillingers vedkommende, og sikrer, at disse foranstaltninger iværksættes.

Artikel 48

Aktuarfunktion

1. Forsikrings- og genforsikringsselskaber indfører en effektiv aktuarfunktion til at:

- a) koordinere beregningen af forsikringsmæssige hensættelser
- b) sikre, at de metodologier, underliggende modeller og antagelser, der anvendes og lægges til grund ved beregningen af forsikringsmæssige hensættelser, er fyldestgørende
- c) vurdere, om de data, der benyttes til beregning af forsikringsmæssige hensættelser, er tilstrækkelige og af den påkrævede kvalitet
- d) sammenligne bedste skøn med de hidtidige erfaringer
- e) informere administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet om, hvorvidt beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser er troværdig og fyldestgørende
- f) føre tilsyn med beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser i de i artikel 82 nævnte tilfælde
- g) afgive udtalelse om den overordnede tegningspolitik
- h) afgive udtalelse om, hvorvidt genforsikringsarrangementerne er fyldestgørende, og

i) bidrage til den effektive gennemførelse af det i artikel 44 omhandlede risikostyringssystem, navnlig med hensyn til de risikomodeller, der ligger til grund for beregningen af kapitalkravene i kapitel VI, afdeling 4 og 5, og den i artikel 45 omhandlede vurdering.

2. Aktuarfunktionen skal varetages af personer, der har kendskab til aktuarmatematik og finansmatematik på et niveau, som står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med forsikrings- eller genforsikringsselskabets virksomhed, og som kan påvise, at de har relevant erfaring med gældende faglige standarder og andre standarder.

Artikel 49

Outsourcing

1. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber forbliver fuldt ud ansvarlige for opfyldelsen af de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til dette direktiv, når de outsourcer funktioner eller en hvilken som helst forsikrings- eller genforsikringsaktivitet.

2. Outsourcing af kritiske eller vigtige operationelle funktioner eller aktiviteter må ikke foregå på en måde, der kan:

- a) medføre en væsentlig forringelse af kvaliteten af ledelsessystemet i det pågældende selskab
- b) medføre en uretmæssig forøgelse af den operationelle risiko
- c) forringe tilsynsmyndighedernes mulighed for at kontrollere, at selskabet overholder sine forpligtelser
- d) være til hinder for, at selskabet til stadighed kan tilbyde forsikringstagerne en tilfredsstillende service.

3. Forsikrings- og genforsikringsselskaber skal i god tid underrette tilsynsmyndighederne om en forestående outsourcing af kritiske eller vigtige funktioner eller aktiviteter og om efterfølgende væsentlige forandringer for så vidt angår disse funktioner eller aktiviteter.

▼M5

Artikel 50

Delegerede retsakter og reguleringsmæssige tekniske standarder

1. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 301a for nærmere at præcisere følgende:

- a) elementerne i de systemer, der er omhandlet i artikel 41, 44, 46 og 47, særlig de områder, der skal være dækket af forsikrings- og genforsikringsselskabers asset-liability management og investeringspolitik som omhandlet i artikel 44, stk. 2
- b) de funktioner, der er omhandlet i artikel 44, 46, 47 og 48.

2. For at sikre konsekvent harmonisering i forhold til denne del udarbejder EIOPA med forbehold af artikel 301b udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) kravene i artikel 42 og de funktioner, der er berørt heraf
- b) betingelserne for outsourcing, især til tjenesteydere etableret i tredjelande.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

3. For at sikre konsekvent harmonisering i forhold til den i artikel 45, stk. 1, litra a), omhandlede vurdering, udarbejder EIOPA med forbehold af artikel 301b udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for yderligere at præcisere elementerne i denne vurdering.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

▼B

Afdeling 3

Oplysningspligt

Artikel 51

Rapport om solvens og finansiell situation: indhold

1. Medlemsstaterne kræver under hensyn til oplysningerne, der er krævet i stk. 3 og principperne i artikel 35, stk. 4, at forsikrings- og genforsikringselskaber årligt offentliggør en rapport om deres solvens og finansielle situation.

Rapporten skal indeholde følgende oplysninger, enten i komplet form eller i form af henvisninger til tilsvarende oplysninger, for så vidt angår såvel art og omfang, der er offentliggjort i henhold til andre love eller administrative forskrifter:

- a) en beskrivelse af den virksomhed, der udøves, og en gennemgang af selskabets resultater
- b) en beskrivelse af ledelsessystemet og en vurdering af, om det lever op til selskabets risikoprofil
- c) en for hver risikokategori særskilt beskrivelse af risikoeksponeringen, risikokoncentrationen, risikoreduktionen og risikofølsomheden
- d) særskilte beskrivelser af det grundlag og de metoder, der benyttes til værdiansættelse af aktiver, forsikringsmæssige hensættelser og andre forpligtelser, sammen med en forklaring på større forskelle mellem disse og det grundlag og de metoder, der benyttes til deres værdiansættelse i regnskaber
- e) en beskrivelse af kapitalforvaltningen med nærmere oplysninger om mindst følgende:
  - i) ► **C1** kapitalgrundlagets ◀ sammensætning, størrelse og kvalitet
  - ii) beløbene af solvenskapitalkravet og af minimumskapitalkrav
  - iii) valgmuligheden som omhandlet i artikel 304 for beregning af solvenskapitalkravet
  - iv) oplysninger, der gør det muligt at forstå hovedforskellene mellem de antagelser, der ligger til grund for standardformlen, og dem, der ligger til grund for den interne model, som selskabet benytter til beregning af sit solvenskapitalkrav
  - v) omfanget af alle afvigelser fra minimumskapitalkravet eller væsentlige afvigelser fra solvenskapitalkravet i den periode, som rapporten dækker, selv hvis der i mellemtiden er blevet rettet op herpå, med en redegørelse for årsagen til og konsekvenserne af afvigelserne samt en beskrivelse af eventuelle korrigerende foranstaltninger.

▼M5

1a. Når matchtilpasningen omhandlet i artikel 77b anvendes, skal beskrivelsen omhandlet i stk. 1, litra d), indeholde en beskrivelse af matchtilpasningen og af den portefølje af forpligtelser og overdragne aktiver, for hvilke matchtilpasningen anvendes, såvel som en kvantificering af indvirkningen på selskabets finansielle position af, at matchtilpasningen ændres til nul.

Beskrivelsen omhandlet i stk. 1, litra d), skal endvidere indeholde en erklæring om, hvorvidt den volatilitetsjustering, der er omhandlet i artikel 77d, anvendes af selskabet, samt en kvantificering af indvirkningen på selskabets finansielle position af, at volatilitetsjusteringen ændres til nul.

▼B

2. Den i stk. 1, litra e), nr. i), nævnte beskrivelse skal inkludere en analyse af eventuelle betydelige ændringer i forhold til den forudgående rapporteringsperiode og en forklaring på eventuelle større forskelle i forhold til værdien af sådanne elementer i regnskaberne samt en kort beskrivelse af kapitalens overførbarhed.

De i stk. 1, litra e), nr. ii), nævnte oplysninger om solvenskapitalkravet skal indeholde særskilte angivelser af dels det i henhold til kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 2 og 3, beregnede beløb, dels alle krav om kapitaltillæg i henhold til artikel 37 eller konsekvensen af de specifikke parametre, forsikrings- eller

genforsikringsselskabet er forpligtet til at benytte i henhold til artikel 110, sammen med kortfattede oplysninger om de pågældende tilsynsmyndigheders begrundelse herfor.

▼ **M5**

Uden at dette berører den oplysningspligt, der gælder i henhold til anden lovgivning, kan medlemsstaterne, selv om der er afgivet oplysning om det samlede solvenskapitalkrav omhandlet i stk. 1, litra e), nr. ii), bestemme, at der ikke skal offentliggøres særskilte oplysninger om kapitaltillægget eller konsekvensen af de specifikke parametre, forsikrings- eller genforsikringsselskabet er forpligtet til at benytte i henhold til artikel 110, i en overgangsperiode, der ikke slutter senere end den 31. december 2020.

▼ **B**

Offentliggørelsen af solvenskapitalkravet skal i givet fald ledsages af en angivelse af, at tilsynsmyndighederne endnu ikke har fastsat dets endelige størrelse.

▼ **M5**

Artikel 52

Oplysninger til og rapporter fra Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger

1. Med forbehold af artikel 35 i forordning (EU) nr. 1094/2010 kræver medlemsstaterne, at tilsynsmyndighederne hvert år forelægger EIOPA følgende oplysninger:

- a) det gennemsnitlige kapitaltillæg pr. selskab og fordelingen af de kapitaltillæg, som tilsynsmyndigheden har stillet krav om i det foregående år, målt som en procentdel af solvenskapitalkravet og angivet særskilt for:
  - i) forsikrings- og genforsikringsselskaber
  - ii) livsforsikringsselskaber
  - iii) skadesforsikringsselskaber
  - iv) forsikringsselskaber, som udøver både livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomhed
  - v) genforsikringsselskaber
- b) for hver offentliggørelse fastsat i nærværende stykkes litra a), andelen af kapitaltillæg, der er stillet krav om efter artikel 37, stk. 1, litra a), b) og c), henholdsvis
- c) antallet af forsikrings- og genforsikringsselskaber, der drager nytte af begrænsningen af tilsynsindberetning, og antallet af forsikrings- og genforsikringsselskaber, der drager nytte af fritagelsen fra post til post-indberetning, jf. artikel 35, stk. 6 og 7, samt mængden af hhv. deres kapitalkrav, præmier, forsikringsmæssige hensættelser og aktiver som procentdele af den samlede mængde af kapitalkrav, præmier, forsikringsmæssige hensættelser og aktiver for forsikrings- og genforsikringsselskaber i medlemsstaten
- d) antallet af koncerner, der drager nytte af begrænsningen af tilsynsindberetning, og antallet af koncerner, der drager nytte af fritagelsen fra post til post-indberetning, jf. artikel 254, stk. 2, samt mængden af hhv. deres kapitalkrav, præmier, forsikringsmæssige hensættelser og aktiver som procentdele af den samlede mængde af kapitalkrav, præmier, forsikringsmæssige hensættelser og aktiver for alle koncerner.

2. EIOPA offentliggør desuden hvert år følgende oplysninger:

- a) for alle medlemsstater som helhed: den samlede fordeling af kapitaltillæg målt som en procentdel af solvenskapitalkravet, for hver af følgende:
  - i) forsikrings- og genforsikringsselskaber
  - ii) livsforsikringsselskaber
  - iii) skadesforsikringsselskaber
  - iv) forsikringsselskaber, som udøver både livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomhed

- v) genforsikringsselskaber
- b) for hver medlemsstat særskilt: fordelingen af kapitaltillæg, målt som en procentdel af solvenskapitalkravet og omfattende samtlige forsikrings- og genforsikringsselskaber i den respektive medlemsstat
- c) andelen af kapitaltillæg, der er stillet krav om i henhold til artikel 37, stk. 1, litra a), b) og c), henholdsvis
- d) for alle medlemsstater tilsammen: det samlede antal af forsikrings- og genforsikringsselskaber og -koncerner, der drager nytte af begrænsningen af tilsynsindberetning, og det samlede antal af forsikrings- og genforsikringsselskaber og -koncerner, der drager nytte af fritagelsen fra post til post-indberetning, jf. artikel 35, stk. 6 og 7, og artikel 254, stk. 2, samt mængden af hhv. deres kapitalkrav, præmier, forsikringsmæssige hensættelser og aktiver som procentdele af den samlede mængde af kapitalkrav, præmier, forsikringsmæssige hensættelser og aktiver for alle forsikrings- og genforsikringsselskaber og -koncerner
- e) for hver medlemsstat særskilt: antallet af forsikrings- og genforsikringsselskaber og -koncerner, der drager nytte af begrænsningen af tilsynsindberetning, og antallet af forsikrings- og genforsikringsselskaber og -koncerner, der drager nytte af fritagelsen fra post til post-indberetning, jf. artikel 35, stk. 6 og 7, og artikel 254, stk. 2, samt mængden af hhv. deres kapitalkrav, præmier, forsikringsmæssige hensættelser og aktiver som procentdele af den samlede mængde af kapitalkrav, præmier, forsikringsmæssige hensættelser og aktiver for forsikrings- og genforsikringsselskaberne og -koncernerne i medlemsstaten.
3. EIOPA forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen de i stk. 2 omhandlede oplysninger sammen med en rapport, der viser graden af konvergens mellem de nationale tilsynsmyndigheders anvendelse af kapitaltillægskrav.

▼B

Artikel 53

Rapport om solvens og finansiel situation: gældende principper

1. Tilsynsmyndighederne tillader, at forsikrings- og genforsikringsselskaber ikke offentliggør oplysninger i følgende tilfælde:
- a) hvis selskabernes konkurrenter opnår en stor og urimelig fordel, hvis oplysningerne udleveres
- b) hvis selskaberne er bundet af tavsheds- eller fortrolighedspligt som følge af forpligtelser over for forsikringstagerne eller enhver forbindelse med en modpart.
2. Når tilsynsmyndighederne tillader, at bestemte oplysninger ikke udleveres, anfører selskaberne dette i rapporten om deres solvens og finansielle situation sammen med en begrundelse herfor.
3. Tilsynsmyndighederne tillader, at forsikrings- og genforsikringsselskaber gør brug af — eller henviser til — oplysninger, der offentliggøres i henhold til andre love eller administrative bestemmelser, forudsat at disse oplysninger er af samme art og har samme rækkevidde som de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 51.
4. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på de oplysninger, der er omhandlet i artikel 51, stk. 1, litra e).

Artikel 54

Rapport om solvens og finansiel situation: ajourføringer og frivillig udlevering af supplerende oplysninger

1. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne offentliggør passende oplysninger om karakteren og virkningerne af større begivenheder, der har væsentlig indflydelse på relevansen af de i henhold til artikel 51 og 53 offentliggjorte oplysninger.

Med henblik på første afsnit anses mindst følgende at udgøre en større begivenhed:

- a) når der konstateres en afvigelse fra minimumskapitalkravet, og tilsynsmyndighederne enten finder, at selskabet ikke vil være i stand til at fremlægge en realistisk kortsigtet finansieringsplan, eller ikke modtager en sådan plan inden for en frist på en måned efter den dato, hvor afvigelsen blev konstateret
- b) når der konstateres væsentlig afvigelse fra solvenskapitalkravet, og tilsynsmyndighederne ikke inden for en frist på to måneder efter den dato, hvor afvigelsen blev konstateret, modtager en realistisk genoprettelsesplan.

For så vidt angår andet afsnit, litra a), forlanger tilsynsmyndighederne, at det pågældende selskab øjeblikkeligt giver meddelelse om afvigelsens omfang sammen med en forklaring på årsagen til og konsekvenserne af afvigelsen og om de korrigerende foranstaltninger, det måtte have truffet. Hvis det trods gennemførelsen af en kortsigtet finansieringsplan, der oprindeligt blev betragtet som realistisk, ikke er lykkedes at korrigere afvigelsen fra minimumskapitalkravet senest tre måneder efter konstateringen heraf, offentliggøres dette ved udløbet af den pågældende frist sammen med en forklaring på årsagen til og konsekvenserne af afvigelsen og oplysninger om de korrigerende foranstaltninger, selskabet måtte have truffet, samt eventuelle andre planlagte korrigerende foranstaltninger.

For så vidt angår andet afsnit, litra b), forlanger tilsynsmyndighederne, at det pågældende selskab øjeblikkeligt giver meddelelse om afvigelsens omfang sammen med en forklaring på årsagen til og konsekvenserne af afvigelsen og om de korrigerende foranstaltninger, det måtte have truffet. ► **C1** Hvis det trods gennemførelsen af en genoprettelsesplan, der oprindeligt blev betragtet som realistisk, ikke er lykkedes at korrigere en væsentlig afvigelse fra solvenskapitalkravet senest seks måneder efter konstateringen heraf, offentliggøres dette ◀ ved udløbet af den pågældende frist sammen med en forklaring på årsagen til og konsekvenserne af afvigelsen og oplysninger om de korrigerende foranstaltninger, selskabet måtte have truffet, samt eventuelle andre planlagte korrigerende foranstaltninger.

2. Forsikrings- og genforsikringsselskaber kan frivilligt offentliggøre alle sådanne oplysninger og forklaringer om deres solvens og finansielle situation, som ikke allerede kræves offentliggjort i henhold til artikel 51 og 53 og stk. 1 i denne artikel.

Artikel 55

Rapport om solvens og finansiell situation: politik og godkendelse

1. Medlemsstaterne forlanger, at forsikrings- og genforsikringsselskaber indfører systemer og strukturer, der sikrer, at de opfylder kravene i artikel 51 og 53 og artikel 54, stk. 1, og fastlægger en skriftlig politik, der sikrer, at de oplysninger, der offentliggøres i henhold til artikel 51, 53 og 54, altid er fyldestgørende.

2. Rapporten om solvens og finansiell situation forelægges forsikrings- eller genforsikringsselskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan til godkendelse og offentliggøres først, når godkendelsen er givet.

▼ **M5**

Artikel 56

Rapport om solvens og finansiell situation: delegerede retsakter og gennemførelsesmæssige tekniske standarder

Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter til nærmere præcisering af, hvilke oplysninger der skal offentliggøres og fristerne for den årlige offentliggørelse af oplysningerne i henhold til del 3.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne del udarbejder EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurerne, formaterne og modellerne.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i stk. 2 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

▼B

Afdeling 4

Kvalificeret deltagelse

Artikel 57

Erhvervelser

1. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske eller juridiske personer, som handler samlet, (»den påtænkte erhverver«), der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret deltagelse i et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller direkte eller indirekte yderligere at forøge sådan en kvalificeret deltagelse i et forsikrings- eller genforsikringsselskab med det resultat, at vedkommendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når op på eller overstiger 20 %, 30 % eller 50 %, eller at forsikrings- eller genforsikringsselskabet derved bliver vedkommendes datterselskab, (»den påtænkte erhvervelse«), forinden skriftligt skal underrette tilsynsmyndighederne for det forsikrings- eller genforsikringsselskab, hvori de søger at erhverve eller forøge en kvalificeret deltagelse, om størrelsen af den kapitalandel, der påtænkes erhvervet, og de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 59, stk. 4. Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.

2. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at opgive sin besiddelse af en kvalificeret deltagelse i et forsikrings- eller genforsikringsselskab, forinden skriftligt skal underrette hjemlandets tilsynsmyndigheder herom med angivelse af størrelsen af vedkommendes kapitalandel efter den påtænkte opgivelse. En sådan person skal ligeledes underrette tilsynsmyndighederne om en beslutning om at formindske sin kvalificerede deltagelse så meget, at vedkommendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når ned under en tærskel på 20 %, 30 % eller 50 %, eller at forsikrings- eller genforsikringsselskabet derved ophører med at være vedkommendes datterselskab. Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.

Artikel 58

Vurderingsperiode

1. Tilsynsmyndighederne anerkender straks og under alle omstændigheder senest to arbejdsdage efter modtagelsen af den i artikel 57, stk. 1, omhandlede underretning eller i forbindelse med eventuel efterfølgende modtagelse af de i stk. 2 omhandlede oplysninger skriftligt modtagelsen heraf over for den påtænkte erhverver.

Tilsynsmyndighederne har en frist på højst tres arbejdsdage fra datoen for den skriftlige anerkendelse af modtagelsen af underretningen og alle de dokumenter, som medlemsstaten kræver vedlagt underretningen på grundlag af den i artikel 59, stk. 4 omhandlede liste (»vurderingsperioden«), til at foretage den i artikel 59, stk. 1, omhandlede vurdering (»vurderingen«).

Tilsynsmyndighederne underretter den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber, samtidig med anerkendelsen af modtagelsen.

2. Tilsynsmyndighederne kan om nødvendigt i løbet af vurderingsperioden, men ikke efter den halvtredstydende arbejdsdag i vurderingsperioden, anmode om yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at afslutte vurderingen. Denne anmodning skal fremsættes skriftligt og præcisere, hvilke supplerende oplysninger der er behov for.

I perioden mellem tilsynsmyndighedernes anmodning om oplysninger og modtagelsen af svar herpå fra den påtænkte erhverver afbrydes vurderingsperioden. Afbrydelsen må ikke overstige tyve arbejdsdage. Eventuelle yderligere anmodninger fra tilsynsmyndighedernes side om at supplere eller præcisere oplysningerne afhænger af de kompetente myndigheds skøn, men må ikke medføre en afbrydelse af vurderingsperioden.

3. Tilsynsmyndighederne kan forlænge afbrydelsen som nævnt i stk. 2, andet afsnit, i indtil tredive arbejdsdage, hvis den påtænkte erhverver er:

- a) placeret eller er omfattet af lovgivning uden for Fællesskabet, eller
- b) en fysisk eller juridisk person, som ikke er underlagt tilsyn i medfør af dette direktiv, Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)³⁵⁾ eller direktiv 2004/39/EF eller direktiv 2006/48/EF.

4. Beslutter tilsynsmyndighederne efter afslutningen af deres vurdering at gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, skal de inden for en frist på to arbejdsdage og uden at overskride vurderingsperioden underrette den påtænkte erhverver skriftligt herom og begrunde denne beslutning. Med forbehold af den nationale lovgivning kan der på den påtænkte erhververs anmodning offentliggøres en passende begrundelse for denne beslutning. Dette forhindrer ikke en medlemsstat i at lade tilsynsmyndigheden offentliggøre en sådan begrundelse, uden at den påtænkte erhverver har anmodet herom.

5. Gør tilsynsmyndighederne ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, anses den for at være godkendt.

6. Tilsynsmyndighederne kan fastsætte en maksimumsperiode for afslutningen af den påtænkte erhvervelse og om nødvendigt forlænge denne.

7. Medlemsstaterne må ikke indføre krav vedrørende underretning af tilsynsmyndighederne om eller tilsynsmyndighedernes godkendelse af direkte eller indirekte erhvervelse af stemmerettigheder eller kapitalandele, der er strengere end kravene i dette direktiv.

▼ **M5**

8. For at sikre konsekvent harmonisering i forhold til denne del kan EIOPA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at opstille en udtømmende liste over de oplysninger, som er omhandlet i artikel 59, stk. 4, som påtænkte erhververe skal vedlægge deres underretning, jf. dog artikel 58, stk. 2.

For at sikre konsekvent harmonisering i forhold til denne del og tage hensyn til den fremtidige udvikling udarbejder EIOPA med forbehold af artikel 301b udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere tilpasningen af de i artikel 59, stk. 1, fastsatte kriterier.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første og andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

9. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af dette direktiv kan EIOPA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurerne, skemaerne og modellerne for samrådet mellem de relevante tilsynsmyndigheder, jf. artikel 60.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

▼ **B**

Artikel 59

Vurdering

1. Ved vurderingen af den i artikel 57, stk. 1, omhandlede underretning og de i artikel 58, stk. 2, omhandlede oplysninger vurderer tilsynsmyndighederne for at sikre en sund og forsigtig forvaltning af det forsikrings- eller genforsikringsselskab, hvori der påtænkes en erhvervelse, og under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på forsikrings- eller genforsikringsselskabet den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle sundhed i forhold til alle de følgende kriterier:

- a) den påtænkte erhververs omdømme
- b) omdømmet og erfaringen hos den person, som vil lede forsikrings- eller genforsikringsselskabet som følge af den påtænkte erhvervelse
- c) den påtænkte erhververs forsvarlige og fornuftige forvaltning især i forhold til den type forretninger, der forfølges eller påtænkes forfulgt i det forsikrings- eller genforsikringsselskab, hvori erhvervelsen påtænkes foretaget
- d) om forsikrings- eller genforsikringsselskabet vil kunne overholde og fortsætte med at overholde tilsynskravene på grundlag af dette direktiv og i givet fald andre direktiver, særlig direktiv 2002/87/EF, navnlig om den koncern, som selskabet kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndighederne samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem tilsynsmyndighederne
- e) om der er rimelige grunde til i forbindelse med den påtænkte erhvervelse at formode, at der foretages eller har været foretaget hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, som omhandlet i artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme³⁶⁾, eller gøres eller har været gjort forsøg herpå, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.

2. Tilsynsmyndighederne må kun gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, hvis der er rimelige grunde dertil på baggrund af kriterierne i stk. 1, eller de af den påtænkte erhverver afgivne oplysninger ikke er fyldestgørende.

3. Medlemsstaterne må hverken pålægge forhåndsbetingelser vedrørende størrelsen af den kapitalandel, der skal erhverves, eller tillade deres tilsynsmyndigheder at vurdere den påtænkte erhvervelse ud fra markedets økonomiske behov.

4. Medlemsstaterne offentliggør en liste med de oplysninger, der er nødvendige for at foretage vurderingen, og som skal stilles til rådighed for tilsynsmyndighederne på tidspunktet for den underretning, der er omhandlet i artikel 57, stk. 1. Omfanget af de nødvendige oplysninger skal stå i rimeligt forhold til og være afpasset efter karakteren af den påtænkte erhverver og den påtænkte erhvervelse. Medlemsstaterne må ikke forlange oplysninger, som ikke er relevante for en tilsynsmæssig vurdering.

5. Har tilsynsmyndigheden modtaget underretning om to eller flere påtænkte erhvervelser eller forøgelse af kvalificerede deltagelser i det samme forsikrings- eller genforsikringsselskab, skal den uanset artikel 58, stk. 1, 2 og 3, behandle alle de påtænkte erhververe uden forskelsbehandling.

Artikel 60

Regulerede finansielle selskabers erhvervelser

1. De relevante tilsynsmyndigheder arbejder i tæt samråd med hinanden, når vurderingen foretages, hvis den påtænkte erhverver er en af følgende:

- a) et kreditinstitut, et forsikrings- eller genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationselskab, jf. artikel 1a, nr. 2), i direktiv 85/611/EØF, («administrationsselskab for et investeringsinstitut»), der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes foretaget
- b) moderselskabet for et kreditinstitut, et forsikrings- eller genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes foretaget, eller
- c) en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, et forsikrings- eller genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes foretaget.

2. Tilsynsmyndighederne udveksler uden unødige forsinkelse alle oplysninger, som er væsentlige eller relevante for vurderingen. I denne forbindelse videregiver tilsynsmyndighederne efter anmodning alle relevante oplysninger til hinanden og videregiver på eget initiativ alle væsentlige oplysninger. En beslutning truffet af tilsynsmyndigheden, der har meddelt tilladelse til det forsikrings- eller genforsikringsselskab, hvori erhvervelsen påtænkes foretaget, skal anføre ethvert synspunkt eller forbehold, som den tilsynsmyndighed, der er ansvarlig for den påtænkte erhverv, har givet udtryk for.

Artikel 61

Forsikrings- og genforsikringsselskabets underretning af tilsynsmyndighederne

Så snart forsikrings- eller genforsikringsselskabet har fået kendskab dertil, giver de hjemlandets tilsynsmyndigheder meddelelse om de erhvervelser eller afhændelser af andele i deres kapital, som bevirker, at disse andele overskrider eller falder under en af de tærskler, som er nævnt i artikel 57 og 58, stk. 1-7.

Endvidere giver forsikrings- eller genforsikringsselskabet mindst én gang årligt tilsynsmyndigheden i hjemlandet meddelelse om identiteten på aktionærer eller selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret deltagelse, samt størrelsen af denne deltagelse, således som disse oplysninger bl.a. fremgår af de registrerede data på den årlige generalforsamling af aktionærer eller selskabsdeltagere eller af de oplysninger, som modtages i henhold til de gældende bestemmelser for børsnoterede selskaber.

Artikel 62

Kvalificeret deltagelse, tilsynsmyndighedernes beføjelser

Medlemsstaterne kræver, at tilsynsmyndighederne i hjemlandet for det selskab, hvori der søges en kvalificeret deltagelse, eller hvori en kvalificeret deltagelse forøges, i tilfælde af, at de i artikel 57, omhandlede personers indflydelse vil kunne være til skade for en sund og forsigtig forvaltning af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, træffer de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør. Sådanne foranstaltninger kan bestå i f.eks. påbud, sanktioner over for ledelsen eller suspension af de stemmerettigheder, der er knyttet til de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres aktier eller andele.

Lignende foranstaltninger skal kunne bringes i anvendelse over for fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder den i artikel 57 omhandlede anmeldelsespligt.

Hvis en kapitalandel erhverves mod tilsynsmyndighedernes vilje, træffer medlemsstaterne uafhængigt af andre sanktioner følgende foranstaltninger:

- 1) de suspenderer de tilhørende stemmerettigheder, eller
- 2) de erklærer de afgivne stemmer ugyldige eller annullerer dem.

*Artikel 63***Stemmerettigheder**

Ved anvendelsen af dette afsnit tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 9 og 10 i direktiv 2004/109/EF samt betingelserne for sammenlægning heraf i det nævnte direktivs artikel 12, stk. 4 og 5, i betragtning.

Medlemsstaterne tager ikke hensyn til stemmerettigheder eller aktier, som investeringsselskaber eller kreditinstitutter måtte besidde, som følge af at de har ydet emissionsgaranti for finansielle instrumenter og/eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse som omhandlet i bilag I, afsnit A, nr. 6), i direktiv 2004/39/EF, forudsat at sådanne rettigheder dels ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse, dels tidligst afhændes et år efter erhvervelsen.

*Afdeling 5***Tavshedspligt, informationsudveksling og fremme af tilsynsmæssig konvergens***Artikel 64***Tavshedspligt**

Medlemsstaterne fastsætter, at alle, der arbejder for eller har arbejdet for tilsynsmyndighederne, samt revisorer og eksperter, der har handlet på disse myndigheders vegne, har tavshedspligt.

Uden at dette berører tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen, videregives fortrolige oplysninger, der modtages af sådanne personer i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, ikke til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at de enkelte forsikrings- og genforsikringsselskaber ikke kan identificeres.

Når et forsikrings- eller genforsikringsselskab er erklæret konkurs eller er genstand for tvangslikvidation, kan fortrolige oplysninger, som ikke vedrører tredjepart, der er involveret i forsøg på at redde genforsikringsselskabet, dog videregives under civile retssager eller handelssager.

*Artikel 65***Informationsudveksling mellem medlemsstaternes tilsynsmyndigheder**

Artikel 64 er ikke til hinder for, at tilsynsmyndighederne i de forskellige medlemsstater udveksler oplysninger. Disse oplysninger er undergivet den i artikel 64 omhandlede tavshedspligt.

▼M5*Artikel 65a***Samarbejde med EIOPA**

Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne samarbejder med EIOPA, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1094/2010.

Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne omgående giver EIOPA alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan varetage sine opgaver i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1094/2010.

▼B

*Artikel 66***Samarbejdsaftaler med tredjelande**

Medlemsstaterne kan indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes tilsynsmyndigheder samt med de i artikel 68, stk. 1 og 2, omhandlede myndigheder eller organer i tredjelande, forudsat at de oplysninger, der meddeles, er sikret ved en tavshedspligt, som mindst svarer til den, der er foreskrevet i denne afdeling. Denne udveksling af oplysninger skal være beregnet til at bruges ved udførelsen af de pågældende myndigheders eller organers tilsynsopgaver.

Stammer de oplysninger, som en medlemsstat agter at meddele et tredjeland, fra en anden medlemsstat, videregives de ikke uden udtrykkelig tilladelse fra denne medlemsstats tilsynsmyndigheder og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres tilladelse.

*Artikel 67***Brug af fortrolige oplysninger**

Tilsynsmyndigheder, der i henhold til artikel 64 eller 65 modtager fortrolige oplysninger, må kun anvende disse i forbindelse med udøvelsen af deres hverv og til følgende formål:

- 1) til undersøgelse af, om betingelserne for adgang til at udøve forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed er opfyldt, og for at lette tilsynet med selskabernes virksomhed, særlig med hensyn til de forsikringsmæssige hensættelser, solvenskapitalkravet, minimumskapitalkravet, og ledelsessystemet
- 2) til pålæggelse af sanktioner
- 3) hvis tilsynsmyndighedernes afgørelser påklages til en højere administrativ myndighed
- 4) i forbindelse med domstolsprøvelse i henhold til dette direktiv.

▼M5*Artikel 67a***Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelser**

Artikel 64 og 67 berører ikke de undersøgelsesbeføjelser, der tillægges Europa-Parlamentet ved artikel 226 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

▼B*Artikel 68***Informationsudveksling med andre myndigheder**

1. Artikel 64 og 67 er ikke til hinder for følgende:

- a) udveksling af oplysninger mellem flere tilsynsmyndigheder i den samme medlemsstat med henblik på varetagelsen af deres tilsynsopgaver
- b) udveksling af oplysninger med henblik på varetagelsen af deres tilsynsopgaver, mellem tilsynsmyndigheder og en eller flere af følgende, der er hjemmehørende i samme medlemsstat:
  - i) de myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med kreditinstitutter og andre finansieringsinstitutter, samt de myndigheder, der fører tilsyn med kapitalmarkederne
  - ii) de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber og i andre lignende procedurer
  - iii) personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, genforsikringsselskabers og andre finansieringsinstitutters regnskaber
- c) udlevering til organer, der forvalter tvangslukvidationsprocedurer eller garantifonde, af de oplysninger, som er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.

De i litra b) og c), omhandlede informationsudvekslinger kan også finde sted mellem forskellige medlemsstater.

Oplysninger, som de pågældende myndigheder, organer og personer modtager, er omfattet af den i artikel 64 omhandlede tavshedspligt.

2. Bestemmelserne i artikel 64-67 er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan tillade udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndighederne og en eller flere af følgende:

- a) de myndigheder, der fører tilsyn med de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af forsikrings- eller genforsikringsselskaber og lignende procedurer
- b) de myndigheder, der er ansvarlige for tilsyn med de personer, der står for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, genforsikringsselskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers og andre finansieringsinstitutters regnskaber
- c) uafhængige aktuarer, der fører lovpligtigt tilsyn med forsikrings- eller genforsikringsselskaber, samt de organer, der er ansvarlige for at føre tilsyn med disse aktuarer.

Medlemsstater, som anvender bestemmelserne i første afsnit, kræver mindst følgende betingelser opfyldt:

- a) oplysningerne skal bruges til udførelse af de tilsynsopgaver, som er beskrevet i første afsnit
- b) de oplysninger, der modtages, skal underlægges den i artikel 64 fastsatte tavshedspligt
- c) stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, må de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de tilsynsmyndigheder, som oplysningerne stammer fra, og de må kun videregives til det formål, som nævnte myndigheder har givet deres tilladelse til.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder, personer eller organer der kan modtage oplysninger i henhold til første og andet afsnit.

3. Bestemmelserne i artikel 64-67 er ikke til hinder for, at medlemsstaterne, med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, kan tillade udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndighederne og de myndigheder eller organer, der er ansvarlige for at opspore og efterforske overtrædelser af selskabsretten.

Medlemsstater, som anvender bestemmelserne i første afsnit, kræver mindst følgende betingelser opfyldt:

- a) oplysningerne skal bruges til opsporing og efterforskning som omhandlet i første afsnit
- b) de oplysninger, der modtages, skal underlægges den i artikel 64 fastsatte tavshedspligt
- c) stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, må de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de tilsynsmyndigheder, som oplysningerne stammer fra, og de må kun videregives til det formål, som nævnte myndigheder har givet deres tilladelse til.

Udfører de i første afsnit omhandlede myndigheder eller organer i en medlemsstat deres opsporings- eller efterforskningsopgaver med bistand fra dertil bemyndigede, ikke offentligt ansatte personer, fordi disse er i besiddelse af særlig sagkundskab, kan den i første afsnit nævnte mulighed for udveksling af oplysninger udvides til også at gælde sådanne personer på de i andet afsnit fastsatte betingelser.

Ved anvendelsen af andet afsnit, litra c), meddeler de i første afsnit omhandlede myndigheder eller organer de tilsynsmyndigheder, som oplysningerne stammer fra, hvilke personer oplysningerne vil blive videregivet til med nøjagtig angivelse af disse personers beføjelser.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder, personer eller organer der kan modtage oplysninger i henhold til stk. 3.

Artikel 69

Videregivelse af oplysninger til statslige forvaltninger med ansvar for den finansielle lovgivning

Artikel 64 og 67 er ikke til hinder for, at medlemsstaterne i henhold til lovbestemmelser kan give tilladelse til, at visse oplysninger meddeles andre enheder i deres centraladministration, som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, investeringsservice og forsikrings- og genforsikringsselskaber, samt inspektører, som handler på de pågældende enheders vegne.

▼M5

Oplysningerne må kun videregives, såfremt det er nødvendigt af hensyn til forsigtighedstilsynet. Medlemsstaterne fastsætter dog, at oplysninger, der modtages i henhold til artikel 65 og artikel 68, stk. 1, samt oplysninger, der stammer fra kontrol på stedet, jf. artikel 33, kun må videregives, hvis de tilsynsmyndigheder, som oplysningerne stammer fra, eller tilsynsmyndighederne i den medlemsstat, hvor kontrollen på stedet er foretaget, har givet deres udtrykkelige samtykke.

Artikel 70

Overførsel af oplysninger til centralbanker, pengepolitiske myndigheder, tilsynsførende med betalingssystemer og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici

1. Med forbehold af artikel 64-69 kan en kompetent myndighed sende oplysninger til følgende med henblik på udførelsen af deres opgaver:

- a) centralbanker i Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), herunder Den Europæiske Centralbank (ECB) og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder, når disse oplysninger er relevante for udøvelsen af deres respektive lovbestemte opgaver, herunder gennemførelse af pengepolitikken og dermed forbundne likviditetsforanstaltninger, overvågning af betalinger og clearing- og afviklingssystemer samt opretholdelse af stabilitet i det finansielle system
- b) hvor det er relevant, andre nationale offentlige myndigheder, der fører tilsyn med betalingssystemerne samt
- c) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010³⁷⁾, når disse oplysninger er relevante for udførelsen af dets opgaver.

2. I en nødsituation, herunder en krisesituation som omhandlet i artikel 18 i forordning (EU) nr. 1094/2010, tillader medlemsstaterne tilsynsmyndighederne straks at sende oplysninger til centralbankerne i ESCB, herunder ECB, når disse oplysninger er relevante for udøvelsen af deres lovbestemte opgaver, herunder gennemførelse af pengepolitikken og dermed forbundne likviditetsforanstaltninger, overvågning af betalinger og clearing- og afviklingssystemer samt opretholdelse af stabilitet i det finansielle system, og ESRB, når sådanne oplysninger er relevante for udøvelsen af de opgaver, det har fået pålagt.

3. Sådanne myndigheder eller organer kan også sende tilsynsmyndighederne sådanne oplysninger, som er nødvendige for dem med henblik på artikel 67. Oplysninger, som modtages i denne forbindelse, er omfattet af fortrolighedsbestemmelserne i denne afdeling.

▼B

Artikel 71

Tilsynsmæssig konvergens

1. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighedernes mandat på passende vis kommer til at omfatte en Europæisk Unions dimension.

▼ M5

2. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne under udøvelsen af deres opgaver tager hensyn til konvergensen i forbindelse med tilsynsredskaber og tilsynspraksis ved anvendelsen af love og administrative bestemmelser vedtaget i henhold til dette direktiv. Medlemsstaterne sikrer med henblik herpå, at:

- a) tilsynsmyndighederne deltager i arbejdet i EIOPA
- b) tilsynsmyndighederne gør sig alle bestræbelser på at overholde de retningslinjer og anbefalinger, EIOPA har udstedt i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010, og anfører en begrundelse, hvis de ikke gør det
- c) de nationale mandater, der er tildelt tilsynsmyndighederne, ikke forhindrer dem i at udføre deres opgaver som medlemmer af EIOBA i medfør af dette direktiv.

▼ B

Afdeling 6

Revisorernes opgaver*Artikel 72***Revisorernes opgaver**

1. Medlemsstaterne fastsætter som et minimum, at personer, der er autoriseret i henhold til Rådets ottende direktiv 84/253/EØF af 10. april 1984 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber³⁸⁾, og som i et forsikrings- eller genforsikringsselskab foretager den lovpligtige revision, der er omhandlet i artikel 51 i Rådets direktiv 78/660/EØF, artikel 37 i direktiv 83/349/EØF eller artikel 31 i direktiv 85/611/EØF, eller udfører ethvert andet lovpligtigt hverv, har pligt til straks at foretage indberetning til tilsynsmyndighederne om ethvert forhold eller enhver beslutning vedrørende dette selskab, som de har fået kendskab til under udførelsen af sit hverv, og som kan:

- a) udgøre en materiel overtrædelse af de love eller administrative bestemmelser, der omhandler betingelserne for meddelelse af tilladelse, eller som specielt omhandler forsikrings- og genforsikringsselskabers udøvelse af virksomhed
- b) skade forsikrings- eller genforsikringsselskabets fortsatte drift
- c) medføre nægtelse af revisionspåtegning eller fremsættelse af forbehold
- d) resultere i manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet, eller
- e) resultere i manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet.

De i første afsnit nævnte personer skal ligeledes indberette forhold eller beslutninger, som de måtte få kendskab til som led i udførelsen af et hverv som beskrevet i første afsnit, der udføres i en virksomhed, som gennem kontrol har snævre forbindelser med det forsikrings- eller genforsikringsselskab, i hvilket de udfører det pågældende hverv.

2. Det forhold, at de personer, der er autoriseret i henhold til direktiv 84/253/EØF, i god tro videregiver oplysninger til tilsynsmyndighederne om forhold eller beslutninger som omhandlet i stk. 1, betragtes ikke som brud på den tavshedspligt, som gælder i henhold til aftale eller love eller administrative bestemmelser, og påfører ikke de pågældende personer nogen form for ansvar.

KAPITEL V

Udøvelse af livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomhed

Artikel 73

Udøvelse af livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomhed

1. Forsikringsselskaber meddeles ikke tilladelse til udøvelse af livsforsikringsvirksomhed og skadesforsikringsvirksomhed samtidig.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne fastsætte at:

- a) selskaber, der har fået tilladelse til udøvelse af livsforsikringsvirksomhed, ligeledes kan få tilladelse til udøvelse af skadesforsikringsvirksomhed for de risici, der er nævnt i nr. 1 og 2 under del A i bilag I
- b) selskaber, der udelukkende har fået tilladelse for de risici, der er nævnt i nr. 1 og 2 under del A i bilag I, kan få tilladelse til udøvelse af livsforsikringsvirksomhed.

De to former for virksomhed skal dog forvaltes særskilt i overensstemmelse med artikel 74.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at de i stk. 2 omhandlede selskaber skal følge de regnskabsregler, der gælder for livsforsikringsselskaber, for så vidt angår deres virksomhed som helhed. Indtil der er sket en samordning på området, kan medlemsstaterne endvidere fastsætte, at den virksomhed, der vedrører de risici, der er omhandlet i nr. 1 og 2 under del A i bilag I, og som udøves af disse selskaber, for så vidt angår reglerne for likvidation ligeledes skal være underlagt de regler, der gælder for livsforsikringsvirksomhed.

4. Når et skadesforsikringsselskab har økonomisk, forretningsmæssig eller administrativ tilknytning til et livsforsikringsselskab, skal hjemlandenes tilsynsmyndigheder påse, at de pågældende selskabers regnskaber ikke forvanskes ved aftaler, der indgås mellem dem, eller ved nogen anden ordning, der kan influere på fordelingen af udgifter og indtægter.

5. Selskaber, som på følgende datoer udøvede såvel livsforsikrings- som skadesforsikringsvirksomhed som omhandlet i dette direktiv, kan fortsætte hermed på betingelse af, at disse former for virksomhed forvaltes særskilt i overensstemmelse med artikel 74:

- a) 1. januar 1981 for selskaber, der er meddelt tilladelse i Grækenland
- b) 1. januar 1986 for selskaber, der er meddelt tilladelse i Spanien og Portugal
- c) 1. januar 1995 for selskaber, der er meddelt tilladelse i Østrig, Finland og Sverige
- d) 1. maj 2004 for selskaber, der er meddelt tilladelse i Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet
- e) 1. januar 2007 for selskaber, der er meddelt tilladelse i Bulgarien og Rumænien

▼ **M3**

- ea) 1. juli 2013 for selskaber, der er meddelt tilladelse i Kroatien

▼ **B**

- f) 15. marts 1979 for alle andre selskaber.

Hjemlandet kan kræve af forsikringsselskaber, at de inden for en af denne medlemsstat fastsat frist ophører med samtidig udøvelse af den livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomhed, som de udøvede på de i første afsnit nævnte datoer.

Artikel 74

Særskilt forvaltning af livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomhed

1. Den i artikel 73 nævnte særskilte forvaltning gennemføres således, at der sker en adskillelse af livsforsikringsvirksomhed og skadesforsikringsvirksomhed.

De livs- og skadesforsikredes respektive interesser må ikke tilsidesættes, og overskuddet hidrørende fra livsforsikring må kun komme de livsforsikrede til gode på samme måde, som hvis forsikringselskabet kun udøvede livsforsikringsvirksomhed.

2. Uden at dette berører artikel 100 og 128, beregner de i artikel 73, stk. 2 og 5, nævnte forsikringselskaber:

- a) et teoretisk minimumskapitalkrav i relation til deres forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed på livsforsikringsområdet, der beregnes som om det pågældende selskab kun udøver denne form for virksomhed, på basis af de i stk. 6 nævnte særskilte regnskaber, og
- b) et teoretisk minimumskapitalkrav i relation til deres forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed på skadesforsikringsområdet, der beregnes som om det pågældende selskab kun udøver denne form for virksomhed, på basis af de i stk. 6 nævnte særskilte regnskaber.

3. Som et minimum dækker de i artikel 73, stk. 2 og 5, nævnte forsikringselskaber følgende ved hjælp af et tilsvarende beløb i anerkendte ►**C1** elementer af basiskapitalgrundlaget ◀:

- a) det teoretiske minimumskapitalkrav inden for livsforsikring
- b) det teoretiske minimumskapitalkrav inden for skadesforsikring.

De i første afsnit nævnte finansielle minimumsforpligtelser, der kræves opfyldt i relation til livsforsikringsvirksomhed eller skadesforsikringsvirksomhed, må ikke bæres af den anden form for virksomhed.

4. Når de i stk. 3 omhandlede finansielle minimumsforpligtelser er opfyldt, og forudsat at tilsynsmyndighederne underrettes herom, kan selskabet til dækning af det i artikel 100 omhandlede solvenskapitalkrav dog anvende de eksplicitte anerkendte ►**C1** elementer af kapitalgrundlaget ◀, der fortsat står til rådighed for den ene eller anden form for virksomhed.

5. Tilsynsmyndighederne skal ved gennemgang af resultaterne af både livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomheden påse, at kravene i stk. 1-4 overholdes.

6. Regnskabet føres således, at det særskilt fremgår, hvorledes resultatet for henholdsvis livsforsikring og skadesforsikring er opnået. Samtlige indtægter, bl.a. præmier, indbetalinger fra genforsikrere, finansielt udbytte, og udgifter, bl.a. forsikringsydelse, tillæg til forsikringsmæssige hensættelser, genforsikringspræmier og driftsudgifter til forsikringsvirksomheden, opdeles alt efter deres oprindelse. Poster, der er fælles for de to virksomhedsformer, opføres i regnskabet efter en fordelingsnøgle, der skal godkendes af tilsynsmyndighederne.

Forsikringselskaberne udarbejder på grundlag af regnskabet et dokument, hvori de ►**C1** elementer af basiskapitalgrundlaget ◀, der medgår til dækning af hvert af de teoretiske minimumskapitalkrav som omhandlet i stk. 2, er klart identificeret i overensstemmelse med artikel 98, stk. 4.

7. Såfremt de ►**C1** elementer af basiskapitalgrundlaget ◀, der henføres til en af virksomhedsformerne, ikke er tilstrækkelige til at opfylde de finansielle minimumsforpligtelser, der er omhandlet i stk. 3, første afsnit, træffer tilsynsmyndighederne over for denne virksomhedsform de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger, uanset hvilke resultater der er opnået af den anden virksomhedsform.

Som en undtagelse fra stk. 3, andet afsnit, kan disse foranstaltninger gå ud på at tillade overførsel af eksplicitte anerkendte ►**C1** elementer af basiskapitalgrundlaget ◀ fra den ene virksomhedsform til den anden.

KAPITEL VI

Regler vedrørende værdiansættelse af aktiver og passiver, forsikringsmæssige hensættelser, ► C1 kapitalgrundlag ◀, solvenskapitalkravet, minimumskapitalkravet og investeringer

Afdeling 1

Værdiansættelse af aktiver og passiver

Artikel 75

Værdiansættelse af aktiver og passiver

1. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber, medmindre andet gælder, værdiansætter deres aktiver og passiver som følger:

- a) aktiver værdiansættes til det beløb, for hvilket de kunne handles mellem vidende og samtykkende parter på markedsvilkår
- b) passiver værdiansættes til det beløb, for hvilket de kunne overføres eller afvikles mellem vidende og samtykkende parter på markedsvilkår.

Ved værdiansættelsen af passiver jf. litra b), foretages ingen justering for at tage hensyn til forsikrings- eller genforsikringsselskabets egen kreditværdighed.

▼ M5

2. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 301a, hvori den fastlægger de metoder og antagelser, der skal benyttes i forbindelse med den i stk. 1 omhandlede værdiansættelse af aktiver og passiver.

3. For at sikre konsekvent harmonisering i forhold til værdiansættelsen af aktiver og passiver udarbejder EIOPA med forbehold af artikel 301b udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) i det omfang de i stk. 2 omhandlede delegerede retsakter kræver anvendelse af internationale regnskabsstandarder som godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002, overensstemmelsen mellem disse standarder og værdiansættelsesmetoden for aktiver og passiver som fastsat i stk. 1 og 2
- b) de metoder og antagelser, der skal anvendes, når noterede markedspriser enten ikke foreligger, eller når internationale regnskabsstandarder som vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1606/2002 enten midlertidigt eller permanent ikke stemmer overens med værdiansættelsesmetoden for aktiver og passiver som fastsat i stk. 1 og 2
- c) de metoder og antagelser, der skal anvendes til værdiansættelsen af aktiver og passiver som fastsat i stk. 1, når de delegerede retsakter omhandlet i stk. 2 giver mulighed for anvendelse af alternative værdiansættelsesmetoder.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

▼ B

Afdeling 2

Regler vedrørende forsikringsmæssige hensættelser

Artikel 76

Almindelige bestemmelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber afsætter forsikringsmæssige hensættelser til dækning af alle deres forsikrings- og genforsikringsforpligtelser over for forsikringstagere og andre begunstigede af forsikrings- eller genforsikringsaftaler.

2. Værdien af de forsikringsmæssige hensættelser skal afspejle det beløb, forsikrings- og genforsikringsselskaber reelt ville skulle betale, hvis de på det givne tidspunkt skulle overdrage deres forsikrings- og genforsikringsforpligtelser til et andet forsikrings- eller genforsikringsselskab.

3. Beregningen af de forsikringsmæssige hensættelser skal tage udgangspunkt i og være i overensstemmelse med oplysninger fra de finansielle markeder og almindeligt tilgængelige oplysninger om forsikringsrisici (markedskonformitet).

4. Forsikringsmæssige hensættelser beregnes på forsigtig, troværdig og objektiv vis.

5. I overensstemmelse med principperne i stk. 2, 3 og 4 og under hensyntagen til principperne i artikel 75, stk. 1, beregnes forsikringsmæssige hensættelser efter bestemmelserne i artikel 77-82 og artikel 86.

Artikel 77

Beregning af forsikringsmæssige hensættelser

1. Værdien af forsikringsmæssige hensættelser svarer til summen af et bedste skøn og et risikotillæg, jf. stk. 2 og 3.

2. Det bedste skøn afspejler det sandsynlighedsvægtede gennemsnit af fremtidige cash flows, hvor der tages hensyn til tidsværdien (forventet nutidsværdi af fremtidige cash flows) beregnet ved hjælp af den relevante risikofri rentekurve.

Beregningen af det bedste skøn baseres på ajourførte og troværdige oplysninger og realistiske antagelser og foretages ved hjælp af passende, anvendelige og relevante aktuarmæssige og statistiske metoder.

Den cash flow-fremskrivning, der benyttes ved beregningen af det bedste skøn, skal tage hensyn til den likviditetstilførsel og det likviditetsforbrug, der er nødvendigt for at honorere forsikrings- og genforsikringsforpligtelser frem til afløb.

Det bedste skøn beregnes brutto, dvs. uden fradrag af beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles. Disse beløb beregnes særskilt i overensstemmelse med artikel 81.

3. Risikotillægget beregnes på en måde, der gør det muligt at sikre, at værdien af de forsikringsmæssige hensættelser svarer til det beløb, som forsikrings- og genforsikringsselskaber kan forventes at kræve for at overtage og honorere forsikrings- og genforsikringsforpligtelser.

4. Forsikrings- og genforsikringsselskaber foretager særskilte værdiansættelser af det bedste skøn og risikotillægget.

Når fremtidige cash flows forbundet med forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser kan beregnes pålideligt ved hjælp af finansielle instrumenter, for hvilke der findes en troværdig og observerbar markedsværdi, bestemmes værdien af forsikringsmæssige hensættelser, som er forbundet med disse fremtidige cash flows, dog på basis af markedsværdien af disse finansielle instrumenter. I det tilfælde stilles der ikke krav om særskilte beregninger af det bedste skøn og risikotillægget.

5. Når forsikrings- og genforsikringselskaber værdiansætter det bedste skøn og risikotillægget særskilt, beregner de risikotillægget med udgangspunkt i omkostningerne forbundet med at stille et ► **C1** anerkendt kapitalgrundlag ◀ svarende til solvenskapitalkravet til rådighed til støtte for forsikrings- og genforsikringsforpligtelserne frem til afløb.

Den sats, der benyttes til at bestemme omkostningerne forbundet ► **C1** med at stille det pågældende anerkendte kapitalgrundlag til rådighed ◀ (kapitalomkostningssats), er den samme for alle forsikrings- og genforsikringselskaber, og den skal tages op til revision med regelmæssige mellemrum.

Den kapitalomkostningssats, der benyttes, svarer til den supplerende sats i forhold til den relevante risikofri rente, som et forsikrings- eller genforsikringselskab med et beløb i ► **C1** anerkendt kapitalgrundlag ◀ som fastsat i afdeling 3 svarende til solvenskapitalkravet, der er nødvendigt til støtte for forsikrings- og genforsikringsforpligtelser frem til afløb af disse forpligtelser, vil pådrage sig.

▼ **M5**

Artikel 77a

Ekstrapolering af den relevante risikofrie rentekurve

Fastsættelsen af den relevante risikofrie rentekurve, jf. artikel 77, stk. 2, sker under anvendelse af og i overensstemmelse med oplysninger afledt af relevante finansielle instrumenter. Denne fastsættelse tager hensyn til relevante finansielle instrumenter med løbetider, for hvilke markedet for de pågældende finansielle instrumenter samt for obligationer er udbredt, likvidt og gennemsigtigt. For løbetider, hvor markedet for de relevante finansielle instrumenter eller for obligationer ikke længere er dybt, likvidt og gennemsigtigt, ekstrapoleres den relevante risikofrie rentekurve.

Den ekstrapolerede del af den relevante risikofrie rentekurve baseres på forwardrenter, idet der konvergeres jævnt fra en eller flere forwardrenter i forhold til de længste løbetider, for hvilke der for de relevante finansielle instrumenter og obligationerne kan konstateres en ultimativ forwardrente i et udbredt og likvidt marked.

Artikel 77b

Matchtilpasning af den relevante risikofrie rentekurve

1. Forsikrings- og genforsikringselskaber kan anvende en matchtilpasning på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn for en portefølje af livsforsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, herunder annuiteter hidrørende fra skadesforsikrings- eller genforsikringsaftaler, såfremt der er indhentet forhåndsgodkendelse hos tilsynsmyndighederne, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) forsikrings- eller genforsikringselskabet har afsat en aktivportefølje bestående af obligationer og andre aktiver med tilsvarende cash flow-egenskaber til dækning af det bedste skøn over porteføljen af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser og bevarer denne tilknyttede portefølje over forpligtelsernes løbetid, undtagen i forbindelse med opretholdelse af beregningen af den forventede cash flow mellem aktiver og forpligtelser i situationer, hvor dette cash flow har undergået væsentlige ændringer
- b) porteføljen af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, som matchtilpasningen anvendes på, og den tilknyttede aktivportefølje er klassificeret, organiseret og forvaltet separat fra selskabets øvrige aktiviteter, og den tilknyttede aktivportefølje må ikke anvendes til at dække tab, der hidrører fra selskabets øvrige aktiviteter
- c) den tilknyttede aktivporteføljes forventede cash flow beregnes som hver af de fremtidige cash flow for porteføljen af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser i samme valuta, og eventuelle misforhold giver ikke anledning til væsentlige risici i forhold til risiciene for den forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed, som en matchtilpasning anvendes på

- d) aftalerne bag porteføljen af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser giver ikke anledning til fremtidige betalinger af præmier
- e) de eneste forsikringsrisici i forbindelse med porteføljen af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser er longevity risk (risiko forbundet med høj alder), expense risk (udgiftsrisici), revision risk (risiko forbundet med lovændringer eller en forandring i den forsikredes sundhedstilstand) og mortality risk (risiko forbundet med en stigning i dødelighedsintensiteten)
- f) når forsikringsrisiciene i forbindelse med porteføljen af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser omfatter mortality risk, forøges det bedste skøn over porteføljen af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser ikke med mere end 5 % under et mortality risk-stress, som kalibreres i overensstemmelse med artikel 101, stk. 2-5
- g) de aftaler, der ligger til grund for porteføljen af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelserne indeholder ingen optioner for forsikringstageren eller kun en tilbagekøbsoption, hvor tilbagekøbsværdien ikke overstiger værdien af aktiverne, værdiansat i overensstemmelse med artikel 75, til dækning af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelserne på tidspunktet for udnyttelsen af tilbagekøbsoptionen
- h) cash flowene for den tilknyttede aktivportefølje ligger fast og kan ikke ændres af udstederne af aktiverne eller af tredjemand
- i) forsikrings- eller genforsikringsforpligtelserne i en forsikrings- eller genforsikringsaftale adskilles ikke i forskellige dele ved sammensætningen af porteføljen af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser med henblik på dette stykke.

Uanset litra h) i første afsnit kan forsikrings- eller genforsikringsselskaber anvende aktiver, hvis cash flow er fast, bortset fra inflationsafhængigheden, forudsat at beregningen af disse aktiver indbefatter de cash flow for porteføljen af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, der er inflationsafhængige.

I tilfælde af, at udstedere eller tredjemand har ret til at ændre et aktivs cash flow på en sådan måde, at investoren modtager tilstrækkelig compensation, således at det bliver muligt at opnå tilsvarende cash flow ved at geninvestere i aktiver af tilsvarende eller bedre kreditkvalitet, diskvalificerer retten til at ændre cash flow ikke aktivet fra optagelse i den tilknyttede portefølje i overensstemmelse med litra h) i første afsnit.

2. Forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som anvender matchtilpasningen på en portefølje af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, må ikke vende tilbage til en metode, som ikke indeholder en matchtilpasning. Er et forsikrings- eller genforsikringsselskab, som anvender matchtilpasningen, ikke længere i stand til at overholde de i stk. 1 anførte betingelser, underretter det straks tilsynsmyndigheden og træffer de fornødne foranstaltninger til på ny at sikre overholdelsen af disse betingelser. Kan selskabet ikke inden for to måneder fra datoen for den manglende overholdelse sikre overholdelsen af disse betingelser, skal det ophøre med at anvende matchtilpasningen på sine forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser og må ikke anvende matchtilpasningen i en periode på yderligere 24 måneder.

3. Matchtilpasningen anvendes ikke for så vidt angår forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, hvis den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn for disse forpligtelser omfatter en volatilitetsjustering, jf. artikel 77d, eller overgangsforanstaltning for de risikofrie rentesatser, jf. artikel 308c.

Artikel 77c

Beregning af matchtilpasningen

1. For hver valuta beregnes matchtilpasningen i overensstemmelse med følgende principper:

- a) matchtilpasningen skal være lig med forskellen mellem følgende:
  - i) den årlige effektive rente, beregnet som den enkelte diskonteringsrate, der er anvendt på cash flows for porteføljen af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, giver en værdi svarende til værdien i henhold til artikel 75 af den tilknyttede aktivportefølje

- ii) den årlige effektive rente, beregnet som den enkelte diskonterings-sats, der anvendt på cash flows for porteføljen af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, giver en værdi svarende til værdien af det bedste skøn for porteføljen af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, hvor der tages hensyn til tidsværdien under anvendelse af den tilgrundliggende risikofrie rentekurve
- b) matchtilpasningen skal ikke omfatte det grundlæggende spread, der afspejler forsikrings- eller genforsikringsselskabets risici
- c) uanset litra a) skal det grundlæggende spread øges, når det er nødvendigt for at sikre, at matchtilpasningen for aktiver med en kreditkvalitet, der ligger under investeringsklassens, ikke overstiger matchtilpasningen for aktiver med investeringsklassens kreditkvalitet og samme løbetid og aktivklasse
- d) anvendelsen af eksterne kreditvurderinger ved beregningen af matchtilpasningen skal være i overensstemmelse med specifikationerne i artikel 111, stk. 1, litra n).

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra b), skal det grundlæggende spread

- a) være lig med summen af følgende:
  - i) kreditspread svarende til sandsynligheden for misligholdelse af aktiverne
  - ii) kreditspread svarende til det forventede tab som følge af en nedklassificering af aktivet
- b) for så vidt angår eksponeringer mod medlemsstaters centralregeringer og centralbanker, ikke ligge under 30 % af det langsigtede gennemsnit for spread over den risikofrie rentekurve for aktiver med samme varighed, kreditkvalitet og aktivklasse som konstateret på de finansielle markeder
- c) for så vidt angår andre aktiver end eksponeringer mod medlemsstaters centralregeringer og centralbanker, ikke ligge under 35 % af det langsigtede gennemsnit for spread over den risikofrie rentekurve for aktiver med samme varighed, kreditkvalitet og aktivklasse som konstateret på de finansielle markeder.

Den i første afsnit, litra a), nr. i), omhandlede sandsynlighed for misligholdelse skal baseres på langsigtede statistikker over misligholdelse af relevans for det pågældende aktiv i forhold til dets varighed, kreditkvalitet og aktivklasse.

Hvis der ikke kan udledes nogen pålidelig kreditspread af misligholdelsesstatistikkerne som omhandlet i andet afsnit, er det grundlæggende spread lig med den del af det langsigtede gennemsnit for spread over den risikofrie rentekurve, der er fastsat i litra b) og c).

Artikel 77d

Volatilitetsjustering af den relevante risikofrie rentekurve

1. Medlemsstaterne kan kræve forhåndsgodkendelse fra tilsynsmyndighederne, for at forsikrings- og genforsikringsselskaber kan anvende en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn, jf. artikel 77, stk. 2.

2. For hver valuta baseres volatilitetsjusteringen af den relevante risikofrie rentekurve på spreadet mellem den rentesats, der kunne tjenes på aktiver indeholdt i en referenceportefølje for den pågældende valuta, og satserne for den relevante tilgrundliggende risikofrie rentekurve for den pågældende valuta.

En valutas referenceportefølje skal være repræsentativ for de aktiver, der er fastsat i den pågældende valuta, og som forsikrings- og genforsikringsselskaber har investeret i, for at dække det bedste skøn over forsikrings- og genforsikringsforpligtelser fastsat i den pågældende valuta.

3. Størrelsen af volatilitetsjusteringen af risikofrie rentesatser skal svare til 65 % af det risikokorrigerede valutaspread.

Det risikokorrigerede valutaspread beregnes som forskellen mellem det spread, der er omhandlet i stk. 2, og den andel af dette spread, der kan henføres til en realistisk vurdering af forventede tab eller uventet kreditrisiko eller andre risici i forbindelse med aktiverne.

Volatilitetsjusteringen finder kun anvendelse på de relevante risikofrie rentesatser i rentekurven, som ikke er udledt ved hjælp af ekstrapolering i overensstemmelse med artikel 77a. Ekstrapoleringen af de relevante risikofrie rentesatser i rentekurven baseres på disse justerede risikofrie rentesatser.

4. For hvert relevant land forhøjes volatilitetsjusteringen af de risikofrie rentesatser omhandlet i stk. 3 for det pågældende lands valuta, inden anvendelse af 65 %-faktoren, med forskellen mellem det risikokorrigerede landespread og to gange det risikokorrigerede valutaspread, når denne forskel er positiv, og det risikokorrigerede landespread er over 100 basispoint. Den forhøjede volatilitetsjustering anvendes i forbindelse med beregningen af det bedste skøn over forsikrings- og genforsikringsforpligtelserne for produkter, der sælges på det pågældende lands forsikringsmarked. Det risikokorrigerede landespread beregnes på samme måde som det risikokorrigerede valutaspread for det pågældende lands valuta, men baseret på en referenceportefølje, som er repræsentativ for de aktiver, forsikrings- og genforsikringsselskaber er investeret i, for at dække det bedste skøn over forsikrings- og genforsikringsforpligtelser for produkter, der sælges på det pågældende lands forsikringsmarked og er fastsat i det pågældende lands valuta.

5. Volatilitetsjusteringen anvendes ikke for så vidt angår forsikringsforpligtelser, hvis den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn for disse forpligtelser omfatter en matchtilpasning, jf. artikel 77b.

6. Uanset artikel 101 omfatter solvenskapitalkravet ikke risikoen for tab af basiskapitalgrundlag som følge af ændring af volatilitetsjusteringen.

Artikel 77e

Tekniske oplysninger fra Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger

1. EIOPA fastlægger og offentliggør følgende tekniske oplysninger for hver relevant valuta mindst hvert kvartal:

- a) en relevant risikofri rentekurve til at beregne det bedste skøn, jf. artikel 77, stk. 2, uden nogen matchtilpasning eller volatilitetsjustering
- b) for hver relevant varighed, kreditkvalitet og aktivklasse, et grundlæggende spread for beregningen af matchtilpasningen, jf. artikel 77c, stk. 1, litra b)
- c) for hvert relevant nationalt forsikringsmarked, en volatilitetsjustering af den relevante risikofrie rentekurve, jf. artikel 77d, stk. 1.

2. For at sikre ensartede betingelser for beregningen af forsikringsmæssige hensættelser og basiskapitalgrundlag kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der for hver relevant valuta fastsætter de i stk. 1 omhandlede tekniske oplysninger. Disse gennemførelsesretsakter skal anvende disse oplysninger.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 301, stk. 2.

I behørigt begrundede tilfælde af særligt hastende karakter vedrørende tilgængeligheden af den relevante risikofrie rentekurve vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, efter proceduren i artikel 301, stk. 3.

3. Såfremt de tekniske oplysninger omhandlet i stk. 1 er vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med stk. 2, anvender forsikrings- og genforsikringsselskaberne disse tekniske oplysninger ved beregningen af det bedste skøn i overensstemmelse med artikel 77, matchtilpasningen i overensstemmelse med artikel 77c og volatilitetsjusteringen i overensstemmelse med artikel 77d.

For så vidt angår valutaer og nationale markeder, for hvilke der ikke er fastsat den i stk. 1, litra c), omhandlede justering i de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 2, anvendes der ingen volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurve til at beregne det bedste skøn.

Artikel 77f

Vurdering af foranstaltninger vedrørende langsigtede garantier og equity risk

1. EIOPA rapporterer årligt og frem til den 1. januar 2021 til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om virkningen af anvendelsen af artikel 77a-77e og 106 samt artikel 138, stk. 4, og artikel 304, 308c og 308d, herunder de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der vedtages i medfør heraf.

Tilsynsmyndigheder forsyner årligt i samme periode EIOPA med følgende oplysninger:

- a) tilgængeligheden af langsigtede garantier i forsikringsprodukter på deres nationale markeder og forsikrings- og genforsikringsselskabernes adfærd som langsigtede investorer
- b) antallet af forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender matchtilpasningen, volatilitetsjusteringen, forlængelse af tilbagebetalingsperioden i henhold til artikel 138, stk. 4, det løbetidsbaserede »equity risk«-undermodul og de overgangsforanstaltninger, der er fastsat i artikel 308c og 308d
- c) indvirkningen på forsikrings- og genforsikringsselskabernes finansielle stilling af matchtilpasningen, volatilitetsjusteringen, den symmetriske justeringsmekanisme for aktiekapitalkravet, det løbetidsbaserede »equity risk«-undermodul og de overgangsforanstaltninger, der er fastsat i artikel 308c og 308d, på nationalt plan og i anonymiseret form for hvert selskab
- d) indvirkningen af matchtilpasningen, volatilitetsjusteringen, den symmetriske justeringsmekanisme for aktiekapitalkravet og det løbetidsbaserede »equity risk«-undermodul på forsikrings- og genforsikringsselskabernes investeringsadfærd, samt hvorvidt de tilvejebringer uberettiget kapitalfritagelse
- e) indvirkningen af en eventuel forlængelse af tilbagebetalingsperioden i henhold til artikel 138, stk. 4, på forsikrings- og genforsikringsselskabernes bestræbelser på at genskabe det nødvendige anerkendte kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet eller til reduktion af risikoprofilen med henblik på at sikre, at selskabet opfylder solvenskapitalkravet
- f) såfremt forsikrings- og genforsikringsselskaberne anvender overgangsforanstaltningerne i artikel 308c og 308d, hvorvidt de overholder de i artikel 308e omhandlede indfasningsplaner og udsigterne til mindre afhængighed af disse overgangsforanstaltninger, herunder foranstaltninger der er truffet, eller som forventes at blive truffet, af selskaberne og tilsynsmyndighederne under hensyntagen til de lovgivningsmæssige rammer i den pågældende medlemsstat.

2. EIOPA forelægger, når det er hensigtsmæssigt, efter samråd med ESRB, og efter afholdelsen af en offentlig høring Kommissionen en udtalelse om vurderingen af anvendelsen af artikel 77a-77e og 106 samt artikel 138, stk. 4, og artikel 304, 308c og 308d, herunder de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i medfør heraf. Denne vurdering skal inddrage tilgængeligheden af langsigtede garantier for forsikringsprodukter, forsikrings- og genforsikringsselskabernes adfærd som langsigtede investorer og, mere generelt, den finansielle stabilitet.

3. Med udgangspunkt i den i stk. 2 omhandlede udtalelse forelagt af EIOPA forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 1. januar 2021 eller eventuelt tidligere. Rapporten skal navnlig undersøge virkningerne for

- a) beskyttelsen af forsikringstagerne
- b) de europæiske forsikringsmarkeders funktion og stabilitet
- c) det indre marked og især konkurrencen og de lige konkurrencevilkår på de europæiske forsikringsmarkeder
- d) i hvilket omfang forsikrings- og genforsikringsselskaberne fortsat virker som langsigtede investorer
- e) tilgængeligheden og prisfastsættelsen af annuitetsprodukter
- f) tilgængeligheden og prisfastsættelsen af konkurrerende produkter
- g) forsikringsselskabernes langsigtede investeringsstrategier for så vidt angår produkter, der falder ind under artikel 77b og 77c, set i forhold til andre langsigtede garantier
- h) forbrugerpræferencer og forbrugernes risikobevindsthed

- i) graden af diversificering af forsikrings- og genforsikringsselskabernes virksomhed og aktivporteføljer
- j) finansiel stabilitet.

Endvidere skal rapporten tage udgangspunkt i erfaringerne med tilsynet med anvendelsen af artikel 77a-77e og 106, artikel 138, stk. 4, og artikel 304, 308c og 308d, herunder de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i medfør heraf.

4. Kommissionens rapport skal, hvis det er nødvendigt, være ledsaget af lovgivningsmæssige forslag.

▼B

Artikel 78

Andre elementer, der skal tages med i betragtning ved beregning af forsikringsmæssige hensættelser

Foruden bestemmelserne i artikel 77 tager forsikrings- og genforsikringsselskaber hensyn til følgende elementer ved beregningen af deres forsikringsmæssige hensættelser:

- 1) alle udgifter forbundet med honoreringen af forsikrings- og genforsikringsforpligtelser
- 2) inflation, inkl. inflationseffekten for udgifter og erstatningskrav
- 3) alle betalinger til forsikringstagere og begunstigede, inkl. de fremtidige diskretionære bonusbeløb, som forsikrings- og genforsikringsselskaber forventes at tilskrive, hvad enten disse betalinger skyldes en aftalegaranti eller ej, medmindre de falder ind under artikel 91, stk. 2.

Artikel 79

Værdiansættelse af finansielle garantier og aftalebestemte optioner indeholdt i forsikrings- og genforsikringsaftaler

Ved beregningen af deres forsikringsmæssige hensættelser tager forsikrings- og genforsikringsselskaber hensyn til værdien af finansielle garantier og eventuelle optioner indeholdt i deres forsikrings- og genforsikringsaftaler.

Alle antagelser, der formuleres af forsikrings- og genforsikringsselskaber med hensyn til sandsynligheden for, at forsikringstagerne vil udnytte deres aftalebestemte optioner, herunder betalingsafbrydelser og tilbagekøb, skal være realistiske og baseret på aktuelle og troværdige oplysninger. Antagelserne skal enten eksplicit eller implicit tage hensyn til de potentielle følger af fremtidige ændringer i de finansielle og ikke-finansielle vilkår for udnyttelsen af disse optioner.

Artikel 80

Segmentering

Forsikrings- og genforsikringsselskaber segmenterer deres forsikrings- og genforsikringsforpligtelser i homogene risikogrupper og mindst efter branche, når de beregner deres forsikringsmæssige hensættelser.

Artikel 81

Beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles

Ved beregningen af beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, overholder forsikrings- og genforsikringsselskaber bestemmelserne i artikel 76-80.

Ved beregningen af beløb, der kan kræves tilbagebetalt i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, tager forsikrings- og genforsikringsselskaber hensyn til tidsforskellen mellem tilbagebetalinger og direkte betalinger.

Resultatet af denne beregning justeres for at tage hensyn til forventede tab som følge af misligholdelse fra modpartens side. Denne justering bygger på en vurdering af sandsynligheden for misligholdelse og det gennemsnitlige tab som følge deraf (»loss-given-default«).

Artikel 82

Datakvalitet og anvendelse af approksimative størrelser, herunder individuel tilgang, til beregning af forsikringsmæssige hensættelser

Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber indfører interne processer og procedurer til sikring af, at de data, der benyttes til beregning af forsikringsmæssige hensættelser er hensigtsmæssige, komplette og nøjagtige.

Hvis forsikrings- og genforsikringsselskaber i specifikke tilfælde ikke råder over en tilstrækkelig mængde data af tilfredsstillende kvalitet til at kunne anvende en pålidelig aktuarmæssig metode på en mængde eller en delmængde af deres forsikrings- og genforsikringsforpligtelser eller de beløb, der kan tilbagekræves i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, kan der anvendes relevante approksimative størrelser, herunder individuel tilgang fra sag til sag, ved beregning af det bedste skøn.

Artikel 83

Sammenligning med hidtidige erfaringer

Forsikrings- og genforsikringsselskaber indfører processer og procedurer til at sikre, at de bedste skøn og de antagelser, der ligger til grund for beregningen af de bedste skøn, regelmæssigt sammenlignes med deres hidtidige erfaringer.

Når sammenligningen afslører systematiske forskelle mellem de hidtidige erfaringer og forsikrings- og genforsikringsselskabets beregninger af bedste skøn, foretager selskabet de nødvendige justeringer af de aktuarmæssige metoder og/eller antagelser, der benyttes.

Artikel 84

Forsikringsmæssige hensættelser af en passende størrelse

Efter anmodning fra tilsynsmyndighederne påviser forsikrings- og genforsikringsselskaber, at deres forsikringsmæssige hensættelser er af passende størrelse, at de benytter anvendelige og relevante metoder, og at de underliggende statistiske data er tilstrækkelige.

Artikel 85

Forøgelse af de forsikringsmæssige hensættelser

Såfremt beregningen af forsikrings- og genforsikringsselskabers forsikringsmæssige hensættelser ikke er i overensstemmelse med artikel 76-83, kan tilsynsmyndighederne forlange, at forsikrings- og genforsikringsselskaberne afsætter større forsikringsmæssige hensættelser, således at de svarer til det i henhold til disse artikler fastsatte niveau.

▼M5

Artikel 86

Delegerede retsakter og reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder

1. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter for at præcisere følgende:

- a) de aktuarmæssige og statistiske metoder til beregning af det bedste skøn som omhandlet i artikel 77, stk. 2
- b) de metoder, principper og teknikker, der anvendes til fastlæggelsen af den relevante risikofrie rentekurve, som skal anvendes til beregning af det i artikel 77, stk. 2, omhandlede bedste skøn
- c) de tilfælde, hvor de forsikringsmæssige hensættelser skal beregnes som en helhed eller som summen af et bedste skøn og et risikotillæg, og de metoder, der skal anvendes i tilfælde, hvor forsikringsmæssige hensættelser beregnes som en helhed, jf. artikel 77, stk. 4
- d) de metoder og antagelser, der skal benyttes ved beregning af risikotillægget, herunder fastsættelse af det anerkendte kapitalgrundlag, der er nødvendig for at kunne dække forsikrings- og genforsikringsforpligtelser, og kalibrering af kapitalomkostningssatsen, jf. artikel 77, stk. 5
- e) de brancher, som forsikrings- og genforsikringsforpligtelser skal fordeles på med henblik på beregning af de forsikringsmæssige hensættelser, jf. artikel 80
- f) de standarder, der skal overholdes for at sikre, at de data, der benyttes ved beregning af forsikringsmæssige hensættelser, er hensigtsmæssige, komplette og nøjagtige, og de specifikke tilfælde, hvor anvendelse af approksimative størrelser, herunder en individuel tilgang, til beregning af det bedste skøn som omhandlet i artikel 82 vil være hensigtsmæssig
- g) specifikationer af kravene i artikel 77b, stk. 1, herunder de metoder, antagelser og standardparametre, der skal anvendes til beregning af det mortality riskstress, der er omhandlet i artikel 77b, stk. 1, litra e)
- h) specifikationer af kravene i artikel 77c, herunder de antagelser og metoder, der skal anvendes til beregning af matchtilpasningen og det grundlæggende spread
- i) metoder og antagelser til beregning af den i artikel 77d omhandlede volatilitetsjustering, herunder en formel til beregning af det spread, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 2.

2. For at sikre konsekvent harmonisering i forhold til metoder til beregning af forsikringsmæssige hensættelser udarbejder EIOPA med forbehold af artikel 301b udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) de metoder, der skal anvendes ved beregning af den i artikel 81 omhandlede justering, der tjener til at indregne det forventede tab som følge af modpartens misligholdelse
- b) om nødvendigt, de forenklede metoder og teknikker, der kan benyttes ved beregning af forsikringsmæssige hensættelser for at sikre, at de i litra a) og d) omhandlede aktuarmæssige og statistiske metoder står i et rimeligt forhold til arten, kompleksiteten og omfanget af de risici, som forsikrings- og genforsikringsselskaber påtager sig, herunder captive-, forsikrings- og genforsikringsselskaber.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

3. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af artikel 77b udarbejder EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurerne for godkendelse af anvendelsen af en matchtilpasning, jf. artikel 77b, stk. 1.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. oktober 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

▼ B

Afdeling 3

▼ C1

Kapitalgrundlag

▼ B

Underafdeling 1

Bestemmelse af ► C1 kapitalgrundlag ◀

Artikel 87

▼ C1

Kapitalgrundlag

▼ B

► C1 Kapitalgrundlaget ◀ består af summen af ► C1 basiskapitalgrundlaget ◀ som omhandlet i artikel 88 og ► C1 det supplerende kapitalgrundlag ◀ som omhandlet i artikel 89.

Artikel 88

▼ C1

Basiskapitalgrundlag

▼ B

► C1 Basiskapitalgrundlaget ◀ består af følgende:

- 1) det beløb, hvormed værdien af aktiver overstiger værdien af passiver som værdiansat i henhold til artikel 75 og afdeling 2
- 2) efterstillet gæld.

Beløbet i nr. 1), reduceres med værdien af egne aktier, der ejes af forsikrings- eller genforsikrings-selskabet.

Artikel 89

▼ C1

Supplerende kapitalgrundlag

▼ B

1. ► C1 Det supplerende kapitalgrundlag ◀ består af andre kapitalelementer end ► C1 basiskapitalgrundlaget ◀, som kan benyttes til dækning af tab.

► C1 Det supplerende kapitalgrundlag ◀ kan omfatte følgende elementer, forudsat at de ikke er en del af ► C1 basiskapitalgrundlaget ◀:

- a) ikke-indbetalt aktiekapital eller garantikapital
- b) rembursere og garantier
- c) andre retligt bindende tilsagn modtaget af forsikrings- og genforsikringsselskaber.

Ved gensidige og gensidiglignende foreninger med variable bidrag kan ► C1 det supplerende kapitalgrundlag ◀ også omfatte fremtidige fordringer, som selskabet kan have på sine medlemmer i form af krav om ekstrabidrag inden for de følgende 12 måneder.

▼ C1

2. Når der er blevet indbetalt eller indkaldt et element af det supplerende kapitalgrundlag, behandles dette som et aktiv og ophører med at udgøre en del af elementerne af det supplerende kapitalgrundlag.

▼ B

Artikel 90

Tilsynsmyndighedernes godkendelse af ► **C1** det supplerende kapitalgrundlag ◀

1. De supplerede kapitalelementer, der tages med i betragtning ved beregning af ► **C1** kapitalgrundlaget ◀, skal først godkendes af tilsynsmyndighederne.
2. Det beløb, som fastsættes for hvert ► **C1** element af det supplerende kapitalgrundlag ◀, skal afspejle elementets tabsabsorberingsevne og bygge på forsigtige og realistiske antagelser. Hvis et ► **C1** element af det supplerende kapitalgrundlag ◀ har en fast nominel værdi, skal beløbet for det pågældende element svare til dets nominelle værdi, såfremt det på passende vis afspejler elementets tabsabsorberingsevne.
3. Tilsynsmyndighederne skal godkende et af følgende:
  - a) et monetært beløb for hvert ► **C1** element af det supplerende kapitalgrundlag ◀
  - b) en metode til beregning af størrelsen af hvert ► **C1** element af det supplerende kapitalgrundlag ◀, i hvilket tilfælde tilsynsmyndighedernes godkendelse af det ved hjælp af denne metode fastsatte beløb gives for et bestemt tidsrum.
4. For hvert ► **C1** element af det supplerende kapitalgrundlag ◀ baserer tilsynsmyndighederne deres godkendelse på en vurdering af følgende:
  - a) de berørte modparters status for så vidt angår deres evne og villighed til at betale
  - b) muligheden for at inddrive midlerne i betragtning af det pågældende elements juridiske form samt de forhold, der kunne lægge hindringer i vejen for indkrævningen af kapitalelementet
  - c) eventuelle oplysninger om udfaldet af forsikrings- og genforsikringssselskabers tidligere indkaldelser af ► **C1** supplerende kapitalgrundlag ◀, forudsat at sådanne oplysninger kan bruges som pålideligt grundlag for en vurdering af det forventede udfald af fremtidige kapitalindkaldelser.

Artikel 91

Overskudskapital

1. Overskudskapital betragtes som akkumuleret fortjeneste, som ikke er afsat til udlodning til forsikringstagerne og de begunstigede.
2. For så vidt den nationale lovgivning tillader det, betragtes overskudskapital ikke som forsikrings- eller genforsikringspassiver, så længe denne kapital opfylder kriterierne i artikel 94, stk. 1.

Artikel 92

Gennemførelsesforanstaltninger

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelser for at præcisere følgende:
  - a) kriterierne for tilsynsmyndighedernes godkendelse som omhandlet i artikel 90
  - b) behandlingen af kapitalinteresser som omhandlet i artikel 212, stk. 2, tredje afsnit, i finansierings- og kreditinstitutter med henblik på beregningen af ► **C1** kapitalgrundlaget ◀.
 Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 301, stk. 3.
2. De i stk. 1, litra b), nævnte kapitalinteresser i finansierings- og kreditinstitutter omfatter følgende:
  - a) kapitalinteresser, som forsikrings- og genforsikringssselskaber besidder i:
    - i) kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som defineret i artikel 4, nr. 1) og 5), i direktiv 2006/48/EF
    - ii) investeringsselskaber eller finansieringsinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2004/39/EF

- b) efterstillede fordringer og de i artikel 63 og artikel 64, stk. 3, i direktiv 2006/48/EF omhandlede instrumenter, som forsikrings- og genforsikringselskaber besidder i de i litra a) definerede institutter og selskaber, i hvilke de har kapitalinteresser.

Underafdeling 2

Bestemmelse af ► C1 kapitalgrundlag ◄

Artikel 93

Karakteristika og andre faktorer, der benyttes til opdeling af ► C1 kapitalgrundlag ◄ i tiers

1. ► C1 Elementer af kapitalgrundlaget ◄ opdeles i tre tiers. Klassificeringen af disse elementer afhænger af, om de er ► C1 elementer af basiskapitalgrundlaget ◄ eller ► C1 element af det supplerende kapitalgrundlag ◄ er, og i hvilket omfang de er kendetegnet ved følgende karakteristika:

- elementet er tilgængeligt, eller kan kræves indkaldt, til i fuldt omfang at absorbere tab, såvel på going concern-basis som i tilfælde af likvidation (permanent tilgængeligt)
- elementets samlede beløb kan benyttes til at absorbere tab i tilfælde af likvidation og elementet ikke tilbagebetales til ejeren, før alle andre forpligtelser er opfyldt, herunder forsikrings- og genforsikringsforpligtelser over for forsikringstagere og de af forsikrings- og genforsikringsaftaler begunstigede personer (efterstillelse).

2. Ved vurderingen af, i hvilket omfang ► C1 elementer af kapitalgrundlaget ◄ er kendetegnet ved de i stk. 1, litra a) og b) nævnte karakteristika, tages der både på nuværende tidspunkt og fremover behørigt hensyn til elementets varighed, navnlig om det har en løbetid eller ej. Når et ► C1 element af kapitalgrundlaget ◄ har en løbetid, tages der hensyn til elementets relative varighed i forhold til varigheden af selskabets forsikrings- og genforsikringsforpligtelser (tilstrækkelig varighed).

Derudover tages følgende faktorer i betragtning:

- om elementet er behæftet med krav om eller tilskyndelser til indløsning af det nominelle beløb (indløsningsfrihed)
- om elementet er behæftet med obligatoriske faste gebyrer (gebyrfrihed)
- om elementet er behæftet med andre byrder (byrdefrihed).

Artikel 94

Hovedkriterier for opdelingen i tiers

1. ► C1 Elementer af basiskapitalgrundlaget ◄ klassificeres som tier 1-kapital, når de i vidt omfang er kendetegnet ved de i artikel 93, stk. 1, litra a) og b), nævnte karakteristika, og der tages hensyn til faktorerne i artikel 93, stk. 2.

2. ► C1 Elementer af basiskapitalgrundlaget ◄ klassificeres som tier 2-kapital, når de i vidt omfang er kendetegnet ved det i artikel 93, stk. 1, litra b), nævnte karakteristikum, og der tages hensyn til faktorerne i artikel 93, stk. 2.

► C1 Elementer af det supplerende kapitalgrundlag ◄ klassificeres som tier 2-kapital, når de i vidt omfang er kendetegnet ved de i artikel 93, stk. 1, litra a) og b), nævnte karakteristika, og der tages hensyn til faktorerne i artikel 93, stk. 2.

3. ► C1 Elementer af basiskapitalgrundlaget ◄ og ► C1 elementer af det supplerende kapitalgrundlag ◄, der ikke falder ind under stk. 1 og 2, klassificeres som tier 3-kapital.

*Artikel 95***Opdeling af ► C1 kapitalgrundlag ◀ i tiers**

Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber opdeler deres ► C1 elementer af kapitalgrundlaget ◀ efter kriterierne i artikel 94.

Med henblik herpå henviser forsikrings- og genforsikringsselskaber, hvor det er relevant, til listen over ► C1 elementer af kapitalgrundlaget ◀ i artikel 97, stk. 1, litra a).

Når et ► C1 element af kapitalgrundlaget ◀ ikke optræder på denne liste, vurderes og klassificeres det af forsikrings- og genforsikringsselskaberne i overensstemmelse med stk. 1. Denne klassificering skal godkendes af tilsynsmyndighederne.

*Artikel 96***Klassificering af specifikke ► C1 elementer af kapitalgrundlaget ◀**

Med henblik på dette direktiv gælder følgende klassificeringer, jf. dog artikel 95 og artikel 97, stk. 1, litra a):

- 1) overskudskapital, der falder ind under artikel 91, stk. 2, klassificeres som tier 1-kapital
- 2) rembursere og garantier, som forvaltes af et uafhængigt forvaltningsselskab til fordel for forsikringskreditorer, og som er henholdsvis udstedt og stillet af kreditinstitutter, der har modtaget tilladelse i henhold til direktiv 2006/48/EF, klassificeres som tier 2-kapital
- 3) fordringer, som gensidige eller gensidiglignende redersammenslutninger med variable bidrag, der udelukkende forsikrer risici i klasse 6, 12 og 17 i bilag I, del A, kan gøre gældende over for deres medlemmer i form af indkaldelse af supplerende bidrag inden for de følgende 12 måneder, klassificeres som tier 2-kapital.

Fremtidige fordringer, som gensidige eller gensidiglignende sammenslutninger med variable bidrag kan gøre gældende over for deres medlemmer i form af indkaldelse af supplerende bidrag inden for de følgende 12 måneder, og som ikke falder ind under afsnit 1, nr. 3, klassificeres i overensstemmelse med artikel 94, stk. 2, andet afsnit, som tier 2-kapital, når de i vidt omfang er kendetegnet ved de i artikel 93, stk. 1, litra a) og b), nævnte karakteristika, og der tages hensyn til faktorerne i artikel 93, stk. 2.

▼ M5*Artikel 97***Delegerede retsakter og reguleringsmæssige tekniske standarder**

1. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter, der fastlægger en liste over de kapitalgrundlagselementer, herunder de i artikel 96 omhandlede elementer, der anses at opfylde kriterierne i artikel 94, og som samtidig for hvert enkelt kapitalgrundlagselement indeholder en præcis beskrivelse af de karakteristika, der har begrundet den pågældende klassificering.

2. For at sikre konsekvent harmonisering i forhold til klassificering af kapitalgrundlag udarbejder EIO-PA med forbehold af artikel 301b udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de metoder, som tilsynsmyndighederne skal benytte, når de godkender vurderingen og klassificeringen af kapitalgrundlagselementer, der ikke optræder på den i stk. 1 omhandlede liste.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Kommissionen tager regelmæssigt den i stk. 1 omhandlede liste op til revision og ajourfører den i givet fald i lyset af markedsudviklingen.

▼ B

Underafdeling 3

Anerkendelse af ► C1 kapitalgrundlag ◀

Artikel 98

Krav og grænseværdier gældende for tier 1, 2 og 3

1. For så vidt angår opfyldelse af solvenskapitalkravet er der fastsat anerkendte beløbsmæssige grænser for tier 2-kapitalelementer og tier 3-kapitalelementer. Disse grænser skal som minimum sikre, at følgende betingelser er opfyldt:

- a) at andelen af tier 1-kapitalelementer, der indgår i ► C1 det anerkendte kapitalgrundlag ◀, beløbsmæssigt udgør mere end en tredjedel af ► C1 det samlede anerkendte kapitalgrundlag ◀
- b) at det anerkendte beløb for tier 3-kapitalelementer udgør mindre end en tredjedel af ► C1 det samlede anerkendte kapitalgrundlag ◀.

2. For så vidt angår opfyldelse af minimumskapitalkravet gælder det, at de ► C1 elementer af basiskapitalgrundlaget ◀, der kan medgå til dækning af minimumskapitalkravet, og som er klassificeret under tier 2, er underlagt beløbsmæssige grænser. Disse grænser skal sikre, at andelen af tier 1-kapitalelementer, der indgår i ► C1 det anerkendte basiskapitalgrundlag ◀, som minimum ► C1 udgør mere end halvdel af det samlede anerkendte basiskapitalgrundlag. ◀.

3. ► C1 Det anerkendte kapitalgrundlag ◀ til dækning af solvenskapitalkravet som fastsat i artikel 100 svarer til summen af tier 1-kapitalelementer, de anerkendte tier 2-kapitalelementer og de anerkendte tier 3-kapitalelementer.

4. ► C1 Det anerkendte kapitalgrundlag ◀ til dækning af minimumskapitalkravet som fastsat i artikel 128 svarer til summen af tier 1-kapitalelementer og de anerkendte ► C1 elementer af basiskapitalgrundlaget ◀, der er klassificeret under tier 2.

▼ M5

Artikel 99

Delegerede retsakter om anerkendelse af kapitalgrundlag

Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter for at præcisere følgende:

- a) de i artikel 98, stk. 1 og 2, omhandlede beløbsmæssige grænser
- b) de justeringer, der skal foretages for at vise, at de kapitalgrundlagselementer, der kun kan anvendes til dækning af tab opstået inden for et særligt segment af forpligtelser eller i forbindelse med særlige risici, ikke kan overføres (afgrænsede fonde).

▼ B

Afdeling 4

Solvenskapitalkrav

Underafdeling 1

Almindelige bestemmelser vedrørende solvenskapitalkravet ved anvendelse af standardformlen eller en intern model

Artikel 100

Almindelige bestemmelser

Medlemsstaterne forlanger, at forsikrings- og genforsikringsselskaber besidder et ► **C1** anerkendt kapitalgrundlag ◀ til dækning af solvenskapitalkravet.

Solvenskapitalkravet beregnes enten i overensstemmelse med standardformlen i underafdeling 2 eller ved hjælp af en intern model, jf. underafdeling 3.

Artikel 101

Beregning af solvenskapitalkravet

1. Solvenskapitalkravet beregnes i overensstemmelse med stk. 2-5.

2. Solvenskapitalkravet beregnes ud fra den antagelse, at selskabet vil udøve sin virksomhed som en going concern.

3. Solvenskapitalkravet kalibreres på en sådan måde, at der tages hensyn til alle kvantificerbare risici, som et forsikrings- eller genforsikringsselskab udsættes for. Det skal dække den eksisterende virksomhed såvel som ny virksomhed, som forventes sat i værk inden for de følgende 12 måneder. Med hensyn til den eksisterende virksomhed skal det udelukkende dække uforudsete tab.

Det skal svare til Value-at-Risk, der knytter sig til et forsikrings- eller genforsikringsselskabs ► **C1** basiskapitalgrundlag ◀ ved et konfidensniveau på 99,5 % over en periode på ét år.

4. Solvenskapitalkravet dækker mindst følgende risici:

- a) forsikringsrisiko inden for skadesforsikring
- b) forsikringsrisiko inden for livsforsikring
- c) forsikringsrisiko inden for sygeforsikring
- d) markedsrisiko
- e) kreditrisiko
- f) operationel risiko.

Den i første afsnit, litra f), nævnte operationelle risiko omfatter juridisk risiko, men ikke risici, der følger af strategiske beslutninger, eller omdømmerisiko.

5. Ved beregning af solvenskapitalkravet tager forsikrings- og genforsikringsselskaber hensyn til virkningen af risikobegrænsende teknikker, forudsat at kreditrisikoen og andre risici forbundet med anvendelsen af sådanne teknikker er korrekt afspejlet i solvenskapitalkravet.

Artikel 102

Beregningshyppighed

1. Forsikrings- og genforsikringsselskaber beregner solvenskapitalkravet mindst én gang årligt og indberetter resultatet af denne beregning til tilsynsmyndighederne.

Forsikrings- og genforsikringsselskaber skal besidde et ► **C1** anerkendt kapitalgrundlag ◀, der dækker det senest indberettede solvenskapitalkrav.

Forsikrings- og genforsikringsselskaber kontrollerer til stadighed deres anerkendte ► **C1** kapitalgrundlag ◀ og solvenskapitalkravet.

Afviger et forsikrings- eller genforsikringsselskabs risikoprofil væsentligt fra de antagelser, der lå til grund for det senest indberettede solvenskapitalkrav, genberegner selskabet øjeblikkeligt sit solvenskapitalkrav og indberetter det til tilsynsmyndighederne.

2. Når der er tegn på, at forsikrings- eller genforsikringsselskabets risikoprofil har ændret sig væsentligt siden den dato, hvor solvenskapitalkravet sidst blev indberettet, kan tilsynsmyndighederne forlange, at selskabet genberegner solvenskapitalkravet.

Underafdeling 2

Solvenskapitalkrav — standardformel

Artikel 103

Standardformlens sammensætning

Solvenskapitalkravet beregnet på grundlag af standardformlen udgør summen af følgende:

- a) det primære solvenskapitalkrav, jf. artikel 104
- b) kapitalkravet til dækning af operationel risiko, jf. artikel 107
- c) den justering, der foretages for at tage hensyn til de forsikringsmæssige hensættelsers og de udskudte skatters tabsabsorberende evne, jf. artikel 108.

Artikel 104

Det primære solvenskapitalkrav

1. Det primære solvenskapitalkrav består af risikomoduler, der aggregeres i overensstemmelse med punkt 1 i bilag IV.

Det består mindst af følgende risikomoduler:

- a) forsikringsrisiko inden for skadesforsikring
- b) forsikringsrisiko inden for livsforsikring
- c) forsikringsrisiko inden for sygeforsikring
- d) markedsrisiko
- e) modpartsrisiko.

2. Med henblik på stk. 1, litra a)-c), henføres forsikrings- og genforsikringsforretninger til det forsikringsrisikomodul, der bedst afspejler de underliggende risici tekniske karakter.

3. De korrelationskoefficienter, der benyttes til den i stk. 1 nævnte aggregering af risikomoduler, samt kalibreringen af kapitalkravet for hvert risikomodul skal resultere i et samlet solvenskapitalkrav, der overholder principperne i artikel 101.

4. Hvert af de i stk. 1 nævnte risikomoduler kalibreres ved hjælp af en Value-at-Risk-værdi med et konfidensniveau på 99,5 % over en periode på ét år.

Der tages, hvor det er hensigtsmæssigt, hensyn til virkningerne af diversifikationseffekter i hvert risikomoduls arkitektur.

5. Der benyttes samme design og specifikationer for alle forsikrings- og genforsikringsselskabers risikomoduler, både med hensyn til det primære solvenskapitalkrav og eventuelle forenklede beregninger som omhandlet i artikel 109.

6. For så vidt angår katastroferisici kan der, hvor det er hensigtsmæssigt, benyttes geografiske specificationer ved beregning af risikomodulerne livsforsikring, skadesforsikring og sygeforsikring.

7. Inden for rammerne af standardformlens arkitektur kan forsikrings- og genforsikringsselskaber, med tilsynsmyndighedernes godkendelse, erstatte en delmængde af parametrene med parametre, der er specifikke for det pågældende selskab, ved beregning af risikomodulerne for livsforsikring, skadesforsikring og sygeforsikring.

Disse parametre kalibreres på basis af det pågældende selskabs interne data eller data, der er direkte relevante for et pågældende selskabs virksomhed, ved hjælp af standardiserede metoder.

Før de giver deres godkendelse, verificerer tilsynsmyndighederne, at de anvendte data er fyldestgørende, præcise og relevante.

Artikel 105

Beregning af det primære solvenskapitalkrav

1. Det primære solvenskapitalkrav beregnes i overensstemmelse med stk. 2-6.

2. Forsikringsrisikomodulet for skadesforsikring skal afspejle den risiko, der følger af skadesforsikringsforpligtelser, i relation til de risici, der er dækket, og de processer, der anvendes i forbindelse med udøvelsen af denne virksomhed.

Det skal tage hensyn til usikkerheden omkring forsikrings- og genforsikringsselskabers resultater i betragtning af deres eksisterende forsikrings- og genforsikringsforpligtelser samt ny virksomhed, som forventes sat i værk inden for de følgende 12 måneder.

Det beregnes, i overensstemmelse med punkt 2 i bilag IV, som en kombination af kapitalkravene for mindst følgende undermoduler:

- a) tabsrisiko eller risiko for en negativ udvikling i værdien af forsikringsforpligtelser som følge af ændringer i timingen, frekvensen og alvoren af forsikrede begivenheder og i timingen og størrelsen af skadeserstatninger (non-life premium and reserve risk)
- b) tabsrisiko eller risiko for en negativ udvikling i værdien af forsikringsforpligtelser som følge af betydelig usikkerhed omkring antagelserne vedrørende præmier og hensættelser relateret til ekstreme eller usædvanlige begivenheder (non-life catastrophe risk).

3. Forsikringsrisikomodulet for livsforsikring skal afspejle den risiko, der følger af livsforsikringsforpligtelser, i relation til de risici, der er dækket, og de processer, der anvendes i forbindelse med udøvelsen af denne virksomhed.

Modulet beregnes, i overensstemmelse med punkt 3 i bilag IV, som en kombination af kapitalkravene for mindst følgende undermoduler:

- a) tabsrisiko eller risiko for en negativ udvikling i værdien af forsikringsforpligtelser som følge af ændringer i niveauet for eller trenden eller volatiliteten i dødelighedsintensiteten, hvor en stigning i dødelighedsintensiteten resulterer i en stigning i værdien af forsikringsforpligtelser (mortality risk)
- b) tabsrisiko eller risiko for en negativ udvikling i værdien af forsikringsforpligtelser som følge af ændringer i niveauet for eller tendensen eller volatiliteten i dødelighedsintensiteten, hvor et fald i dødelighedsintensiteten resulterer i en stigning i værdien af forsikringsforpligtelser (longevity risk)
- c) tabsrisiko eller risiko for en negativ udvikling i værdien af forsikringsforpligtelser som følge af ændringer i niveauet for eller tendensen eller volatiliteten i invaliditets-, sygdoms- og morbiditetsintensiteten (disability — morbidity risk)
- d) tabsrisiko eller risiko for en negativ udvikling i værdien af forsikringsforpligtelser som følge af ændringer i niveauet for eller tendensen eller volatiliteten i omkostningerne til honorering af forsikrings- og genforsikringsaftaler (life expense risk)

- e) tabsrisiko eller risiko for en negativ udvikling i værdien af forsikringsforpligtelser som følge af ændringer i niveauet for eller tendensen eller volatiliteten i de revisions-satser, der anvendes på annuiter, der skyldes lovændringer eller en forandring i den forsikredes sundhedstilstand (revision risk)
- f) tabsrisiko eller risiko for en negativ udvikling i værdien af forsikringsforpligtelser som følge af ændringer i niveauet for eller volatiliteten i antallet af betalingsafbrydelser, fornyelser og tilbagekøb (lapse risk)
- g) tabsrisiko eller risiko for en negativ udvikling i værdien af forsikringsforpligtelser som følge af betydelig usikkerhed omkring antagelserne vedrørende præmier og hensættelser relateret til ekstreme eller usædvanlige begivenheder (life catastrophe risk).

4. Forsikringsrisikomodulet for sygeforsikring skal afspejle den risiko, der følger af indgåelsen af sygeforsikringsforpligtelser, uanset om denne virksomhed udøves på samme tekniske grundlag som livsforsikringsvirksomhed eller ej, grundet de risici, der er dækket, og de processer, der anvendes i forbindelse med udøvelsen af denne virksomhed.

Det skal som minimum dække følgende risici:

- a) tabsrisiko eller risiko for en negativ udvikling i værdien af forsikringsforpligtelser som følge af ændringer i niveauet for eller tendensen eller volatiliteten i udgifterne til honorering af forsikrings- og genforsikringsaftaler
- b) tabsrisiko eller risiko for en negativ udvikling i værdien af forsikringsforpligtelser som følge af ændringer i timingen, frekvensen og alvoren af forsikrede begivenheder og i timingen af og størrelsen af skadeserstatninger på hensættelsestidspunktet
- c) tabsrisiko eller risiko for en negativ udvikling i værdien af forsikringsforpligtelser som følge af betydelig usikkerhed omkring antagelserne vedrørende præmier og hensættelser relateret til udbrud af større epidemier og den usædvanlige akkumulering af risici under sådanne ekstreme omstændigheder.

5. Markedsrisikomodulet skal afspejle den risiko, der følger af volatiliteten i markedsprisen på finansielle instrumenter, der har indflydelse på værdien af selskabets aktiver og passiver. Det skal på korrekt vis afspejle det strukturelle misforhold mellem aktiver og passiver, navnlig med hensyn til deres varighed.

Det beregnes, i overensstemmelse med punkt 4 i bilag IV, som en kombination af kapitalkravene for mindst følgende undermoduler:

- a) den følsomhed, som værdien af aktiver, passiver og finansielle instrumenter har over for ændringer i rentekurven eller over for volatiliteten i rentesatser (interest rate risk)
- b) den følsomhed, som værdien af aktiver, passiver og finansielle instrumenter har over for ændringer i niveauet for eller volatiliteten i markedskursen på aktier (equity risk)
- c) den følsomhed, som værdien af aktiver, passiver og finansielle instrumenter har over for ændringer i niveauet for eller volatiliteten i markedsprisen på fast ejendom (property risk)
- d) den følsomhed, som værdien af aktiver, passiver og finansielle instrumenter har over for ændringer i niveauet for eller volatiliteten i kreditspreads i forhold til den risikofri rentekurve (spread risk)
- e) den følsomhed, som værdien af aktiver, passiver og finansielle instrumenter har over for ændringer i niveauet for eller volatiliteten i valutakurser (currency risk)
- f) andre risici for et forsikrings- eller genforsikringsselskab hidrørende fra enten manglende diversifikation af selskabets aktiver eller en betydelig risiko for, at en enkelt værdipapirudsteder eller en gruppe af indbyrdes forbundne udstedere misligholder forpligtelser (market risk concentrations).

6. Modpartsrisikomodulet skal afspejle potentielle tab som følge af, at forsikrings- og genforsikringsselskabers modparter og debitorer uventet misligholder deres forpligtelser eller mister kreditværdighed over de følgende 12 måneder. Modpartsrisikomodulet skal omfatte risikoreducerende aftaler såsom genforsikringsaftaler, securitisationer og derivater, tilgodehavender hos mæglere samt ethvert andet engagement, der ikke falder ind under risikomodulet »spread risk«. Der skal tages behørigt hensyn til sikkerhedsstillel-

se eller anden form for sikkerhed, der besiddes af forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller forvaltes for dettes regning, samt risici i forbindelse hermed.

For hver modpart skal modpartsrisikomodulet tage hensyn til den samlede modpartsrisiko, som forsikrings- eller genforsikringsselskabet løber i forhold til den pågældende modpart, uanset hvilken juridisk form selskabets forpligtelser over for modparten antager.

Artikel 106

Beregning af delmodulet »equity risk«: symmetrisk justeringsmekanisme

1. Delmodulet equity risk beregnet i henhold til standardformlen skal omfatte en symmetrisk justering af aktiekapitalkravet til dækning af risikoen som følge af ændringer i aktiekurserne.

2. Den symmetriske justering af dette standardaktiekapitalkrav, som kalibreres i henhold til artikel 104, stk. 4, og dækker risici som følge af ændringer i aktiekurserne, beregnes som en funktion af det aktuelle niveau for et relevant aktieindeks og et vægtet gennemsnitligt niveau for det pågældende indeks. Det vægtede gennemsnit beregnes over en passende periode, som skal være ens for alle forsikrings- og genforsikringsselskaber.

3. Den symmetriske justering af standardaktiekapitalkravet, der dækker risici som følge af ændringer i aktiekurserne, må ikke resultere i, at der anvendes et aktiekapitalkrav, som er mere end 10 procentpoint lavere eller 10 procentpoint højere end standardaktiekapitalkravet.

Artikel 107

Kapitalkrav til dækning af operationel risiko

1. Kapitalkravet til dækning af operationel risiko skal stå i forhold til de operationelle risici, der ikke allerede er taget hensyn til i de risikomoduler, der er nævnt i artikel 104. Dette krav kalibreres i overensstemmelse med artikel 101, stk. 3.

2. I forbindelse med livsforsikringsaftaler, hvor investeringsrisikoen bæres af forsikringstagerne, skal beregningen af kapitalkravet til dækning af operationel risiko tage hensyn til de årlige omkostninger, der følger af disse forsikringsforpligtelser.

3. I forbindelse med andre forsikrings- og genforsikringstransaktioner end de i stk. 2 nævnte skal beregningen af kapitalkravet til dækning af operationel risiko tage hensyn til mængden af sådanne transaktioner udtrykt i præmieindtægter og de forsikringsmæssige hensættelser, der rådes over til opfyldelse af disse forsikrings- og genforsikringsforpligtelser. I dette tilfælde må kapitalkravet til dækning af operationel risiko ikke overstige 30 % af det primære solvenskapitalkrav forbundet med disse forsikrings- og genforsikringsforpligtelser.

Artikel 108

Justering for de forsikringsmæssige hensættelsers og de udskudte skatters tabsabsorberende evne

Den justering, der foretages for at tage hensyn til de forsikringsmæssige hensættelsers og de udskudte skatters tabsabsorberende evne, jf. artikel 103, litra c), skal afspejle den potentielle kompensation for uforudsete tab via en reduktion i de forsikringsmæssige hensættelser eller udskudte skatter eller en kombination af de to.

Justeringen skal tage hensyn til den risikoreducerende virkning af fremtidige diskretionære ydelser fra forsikringsaftaler, i det omfang forsikrings- og genforsikringsselskaber kan påvise, at en reduktion af sådanne ydelser kan benyttes til at dække uforudsete tab, når de opstår. Den risikoreducerende virkning af

fremtidige diskretionære ydelser kan ikke være større end summen af forsikringsmæssige hensættelser og udskudte skatter forbundet med disse fremtidige diskretionære ydelser.

Med henblik på stk. 2 sammenlignes værdien af fremtidige diskretionære ydelser under ugunstige omstændigheder med værdien af sådanne ydelser i henhold til de antagelser, der danner grundlag for beregningen af bedste skøn.

Artikel 109

Forenklinger af standardformlen

Forsikrings- og genforsikringssselskaber kan foretage en forenklet beregning for et bestemt undermodul eller risikomodul, når arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, de står overfor, berettiger det, og når det vil være uforholdsmæssigt byrdefyldt at forlange, at alle forsikrings- og genforsikringssselskaber skal anvende standardformlen.

Forenklete beregninger kalibreres i overensstemmelse med artikel 101, stk. 3.

▼M5

Artikel 109a

Harmoniserede tekniske data til standardformular:

1. Med henblik på beregning af solvenskapitalkravet i overensstemmelse med standardformularen udarbejder ESA'erne via Det Fælles Udvalg udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende fordelingen af eksterne kreditvurderingsbureauers (ECAI'ers) kreditvurderinger på en objektiv skala med kreditkvalitetstrin, der anvender de trin, der er præciseret i overensstemmelse med artikel 111, stk. 1, litra n).

Det Fælles Udvalg af ESA'er forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

2. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel og for at lette beregningen af det i artikel 105, stk. 5, omhandlede markedsrisikomodul, lette beregningen af det i artikel 105, stk. 6, omhandlede modpartsrisikomodul, evaluere de i artikel 105, stk. 5, omhandlede risikoreduktionsmetoder og beregne forsikringsmæssige hensættelser udarbejder EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende:

- a) lister over regionale regeringer og lokale myndigheder, mod hvilke eksponeringer behandles på samme måde som eksponeringer mod centralregeringen i det kompetenceområde, de er baseret i, forudsat at der ikke er nogen forskel i risiko mellem disse eksponeringer på grund af de førstnævnte instansers beføjelser til at inddrive midler og eksistensen af særlige institutionelle ordninger, der som virkning har at reducere risikoen for misligholdelse
- b) det i artikel 106, stk. 2, omhandlede aktieindeks i overensstemmelse med de detaljerede kriterier, der er fastsat i artikel 111, stk. 1, litra c) og o)
- c) de justeringer, der skal foretages for valutaer, som er knyttet til euroen, i det i artikel 105, stk. 5, omhandlede undermodul »currency risk« i overensstemmelse med de detaljerede kriterier for justeringer af valutaer, der er knyttet til euroen, for at lette beregningen af undermodulet »currency risk« som fastsat i artikel 111, stk. 1, litra p).

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

3. EIOPA offentliggør tekniske oplysninger, herunder oplysninger om den symmetriske justering, jf. artikel 106, mindst kvartalsvis.

4. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel og for at lette beregningen af det i artikel 105, stk. 4, omhandlede forsikringsrisikomodel for sygeforsikring udarbejder EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, under hensyntagen til de beregninger der er fremsendt af tilsynsmyndighederne i den pågældende medlemsstat, vedrørende standardafvigelser i relation til specifikke nationale lovgivningsmæssige foranstaltninger truffet af medlemsstater, der tillader forsikrings- og genforsikringsselskaber at dele fyldestgørelsen af forsikringskrav vedrørende sundhedsrisici imellem sig, og som opfylder kriterierne i stk. 5 og eventuelle andre krav, der er fastsat i delegerede retsakter.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

5. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder omhandlet i stk. 4 finder kun anvendelse på de nationale retsakter i medlemsstater, der tillader forsikrings- og genforsikringsselskaber at dele fyldestgørelsen af forsikringskrav vedrørende sundhedsrisici imellem sig, og som opfylder følgende kriterier:

- a) mekanismen for deling af forsikringskrav er gennemsigtig og på forhånd fuldt ud præciseret for den årlige periode, den gælder for
- b) mekanismen for deling af forsikringskrav, antallet af forsikringsselskaber, som tager del i systemet til udligning af sygdomsrisici (HRES), og risikoegenskaberne ved den aktivitet, som HRES dækker, sikrer, at for hvert selskab, der tager del i HRES, bliver udsvingene i årlige tab ved den aktivitet, som HRES dækker, væsentligt reduceret ved hjælp af HRES, både i forhold til præmien og til reserverisiko
- c) den sygeforsikring, som dækkes af HRES, er obligatorisk og fungerer som et delvist eller fuldstændigt alternativ til den sygesikring, der ydes af det lovpligtige socialsikringssystem
- d) i tilfælde af forsikringsselskabers manglende deltagelse i HRES garanterer en eller flere medlemsstaters regeringer fuldt ud at opfylde forsikringstagerens krav til den forsikringsaktivitet, som dækkes af HRES.

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 301a med henblik på fastsættelse af de ekstra krav, som de nationale retsakter skal opfylde, og metoden og kravene til beregningen af standardafvigelserne, jf. nærværende artikels stk. 4.

▼B

Artikel 110

Betydelige afvigelser fra de antagelser, der ligger til grund for beregning af standardformlen

Såfremt det er u hensigtsmæssigt at beregne solvenskapitalkravet på grundlag af standardformlen som omhandlet i underafdeling 2, fordi det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskabs risikoprofil afviger betydeligt fra de antagelser, der ligger til grund for beregningen af standardformlen, kan tilsynsmyndighederne ved begrundet afgørelse forlange, at det pågældende selskab erstatter en delmængde af de parametre, der er anvendt til beregning af standardformlen, med parametre, der er specifikke for det pågældende selskab, ved beregning af risikomodelerne for livsforsikring, skadesforsikring og sygeforsikring, jf. artikel 104, stk. 7. Disse specifikke parametre beregnes på en måde, der sikrer, at selskabet overholder artikel 101, stk. 3.

▼M5

*Artikel 111***Delegerede retsakter og reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende artikel 103-109**

1. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 301a for at præcisere følgende:

- a) en standardformel, som er i overensstemmelse med artikel 101 og artikel 103-109
- b) de undermoduler, der er nødvendige, eller som mere præcist dækker de risici, der falder ind under de forskellige risikomoduler, som er omhandlet i artikel 104 og eventuelle efterfølgende ajourføringer
- c) de metoder, antagelser og standardparametre, der skal kalibreres til det i artikel 101, stk. 3, anførte konfidensniveau og benyttes ved beregningen af de forskellige risikomoduler og undermoduler i det primære solvenskapitalkrav, jf. artikel 104, 105 og artikel 304, den symmetriske justeringsmekanisme og det hensigtsmæssige tidsrum angivet i det i artikel 106 omhandlede antal måneder samt den hensigtsmæssige strategi for integrering af den i artikel 304 omhandlede metode i solvenskapitalkravet som beregnet i henhold til standardformlen
- d) korrelationsparametrene, herunder om nødvendigt parametrene i bilag IV og procedurene for ajourføring af disse parametre
- e) de metoder og antagelser, der, når forsikrings- og genforsikringsselskaber benytter risikoreduktionsmetoder, skal benyttes til at vurdere ændringer i det pågældende selskabs risikoprofil og til at tilpasse beregningen af solvenskapitalkravet
- f) de kvalitative kriterier, som de i litra e) omhandlede risikoreduktionsteknikker skal opfylde for at sikre, at risikoen reelt er blevet overført til en tredjemand
- fa) den metode og de parametre, der skal benyttes ved vurderingen af kapitalkravet til dækning af modpartsrisikoen i tilfælde af eksponeringer for centrale modparter, de parametre, der sikrer overensstemmelse med behandlingen af sådanne eksponeringer mod kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1) og 26), i forordning (EU) nr. 575/2013
- g) de metoder og parametre, der skal benyttes til vurdering af kapitalkravet til dækning af operationel risiko som anført i artikel 107, herunder procentsatsen omhandlet i artikel 107, stk. 3
- h) de metoder og justeringer, der skal benyttes for at afspejle forsikrings- og genforsikringsselskabers reducerede mulighed for risikospredning med hensyn til afgrænsede fonde
- i) den metode, der skal benyttes ved beregning af justeringen for de forsikringsmæssige hensættelsers eller udskudte skatters tabsabsorberende evne som omhandlet i artikel 108
- j) den delmængde af standardparametre inden for risikomodulerne livsforsikring, skadesforsikring og sygeforsikring, som kan erstattes af selskabsspecifikke parametre som omhandlet i artikel 104, stk. 7
- k) kriterier i relation til de standardmetoder, som skal anvendes af forsikrings- og genforsikringsselskaber til beregning af de i litra j) omhandlede selskabsspecifikke parametre, og alle de kriterier, der skal være opfyldt for at sikre, at de anvendte data er fyldestgørende, præcise og relevante, inden tilsynsmyndighederne kan give deres godkendelse
- l) de forenklede beregninger, der kan benyttes i forbindelse med bestemte undermoduler og risikomoduler, og de kriterier, som forsikrings- og genforsikringsselskaber, herunder captiveforsikrings- og genforsikringsselskaber, skal opfylde for at være berettiget til at benytte hver af disse forenklede beregninger, som fastsat i artikel 109
- m) den tilgang, der skal benyttes med hensyn til tilknyttede selskaber som omhandlet i artikel 212 ved beregning af solvenskapitalkravet, navnlig beregning af det i artikel 105, stk. 5, omhandlede undermodul »equity risk«, under hensyntagen til den sandsynlige reduktion i volatiliteten i disse tilknyttede selskabers værdi som følge af de pågældende investeringers strategiske karakter og den indflydelse, som det deltagende selskab udøver i disse tilknyttede selskaber

- n) hvordan eksterne kreditvurderinger fra ECAI'er anvendes ved beregning af solvenskapitalkravet i overensstemmelse med standardformularen og indplaceringen af eksterne kreditvurderinger på en skala med kreditkvalitetstrin som omhandlet i artikel 109a, stk. 1, der skal være i overensstemmelse med anvendelsen af eksterne kreditvurderinger fra ECAI'er ved beregning af kapitalkrav for kreditinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013 og finansieringsinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26), deri
- o) de i artikel 109a, stk. 2, litra c), omhandlede detaljerede kriterier for aktieindekset
- p) de detaljerede kriterier for justeringer af valutaer, der er knyttet til euroen, for at lette beregningen af det i artikel 109a, stk. 2, litra d), omhandlede undermodul »currency risk«
- q) betingelserne for en kategorisering af regionale regeringer og lokale myndigheder som anført i artikel 109a, stk. 2, litra a).

2. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel udarbejder EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurerne for tilsynsmyndighedernes godkendelse af anvendelsen af de i stk. 1, litra k), omhandlede selskabsspecifikke parametre.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. oktober 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

3. Kommissionen foretager senest den 31. december 2020 en vurdering af egnetheden af de metoder, antagelser og standardparametre, der benyttes ved beregningen af standardformelen for solvenskapitalkravet. Den bør navnlig tage højde for aktivklassernes og de finansielle instrumenters funktion, investorernes adfærd i forbindelse med disse aktiver og finansielle instrumenter samt udviklingen i forbindelse med fastsættelsen af internationale standarder inden for finansielle tjenester. Vurderingen af bestemte aktivklasser kan prioriteres. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der i nødvendigt omfang ledsages af forslag til ændringer af dette direktiv eller af delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter vedtaget i medfør heraf.

4. For at sikre konsekvent harmonisering i forhold til solvenskapitalkravet udarbejder EIOPA med forbehold af artikel 301b udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere beløbsmæssige grænser og kriterier for godkendelse af aktiver, når disse risici ikke i tilstrækkelig grad er omfattet af et undermodul.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Disse reguleringsmæssige tekniske standarder finder anvendelse på de aktiver, der medgår til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser, dog ikke aktiver med relation til livsforsikringsaftaler, hvor investeringsrisikoen bæres af forsikringstagerne. Kommissionen tager dem op til revision på baggrund af standardformlens udvikling og udviklingen på de finansielle markeder.

▼B

Underafdeling 3

Solvenskapitalkrav — komplette og partielle interne modeller

Artikel 112

Almindelige bestemmelser vedrørende godkendelse af komplette og partielle interne modeller

1. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringselskaber kan beregne solvenskapitalkravet ved brug af en af tilsynsmyndighederne godkendt komplet eller partiel intern model.

2. Forsikrings- og genforsikringsselskaber kan benytte partielle interne modeller til beregning af et eller flere af følgende:

- a) et eller flere risikomoduler eller undermoduler, der indgår i det primære solvenskapitalkrav som fastsat i artikel 104 og 105
- b) kapitalkravet til dækning af operationel risiko, jf. artikel 107
- c) den i artikel 108 omhandlede justering.

Der kan endvidere benyttes partielle modeller på enten hele forsikrings- og genforsikringsselskabets virksomhed eller blot på en eller flere væsentlige forretningsenheder.

3. I enhver ansøgning om godkendelse, skal forsikrings- og genforsikringsselskaber som et minimum vedlægge dokumentation for, at den interne model opfylder kravene i artikel 120-125.

Når ansøgningen om godkendelse vedrører en partiel intern model, tilpasses kravene i artikel 120-125 for at tage hensyn til modellens begrænsede anvendelsesområde.

4. Tilsynsmyndighederne tager stilling til ansøgningen senest seks måneder fra modtagelsen af den fuldstændige ansøgning.

5. Tilsynsmyndighederne godkender kun ansøgningen, hvis de har sikkerhed for, at forsikrings- eller genforsikringsselskabets systemer til identificering, måling, overvågning, styring og rapportering af risici er tilfredsstillende, og navnlig at den interne model lever op til kravene i stk. 3.

6. Beslutter tilsynsmyndighederne at afvise ansøgningen om tilladelse til at benytte en intern model, skal denne beslutning ledsages af en begrundelse.

7. Efter modtagelsen af tilsynsmyndighedernes tilladelse til at benytte en intern model kan forsikrings- og genforsikringsselskaber ved begrundet afgørelse få pålagt at forelægge tilsynsmyndighederne et estimat over solvenskapitalkravet beregnet ved brug af standardformlen som omhandlet i underafdeling 2.

Artikel 113

Særlige bestemmelser vedrørende godkendelse af partielle interne modeller

1. En partiel intern model godkendes kun af tilsynsmyndighederne, hvis den opfylder betingelserne i artikel 112 og følgende supplerende betingelser:

- a) modellens begrænsede anvendelsesområde er behørigt begrundet af det pågældende selskab
- b) det solvenskapitalkrav, der følger af modellen, afspejler bedre selskabets risikoprofil og er navnlig i overensstemmelse med principperne i underafdeling 1
- c) modellens design er i overensstemmelse med principperne i underafdeling 1, således at den kan integreres fuldstændigt i standardformlen til beregning af solvenskapitalkravet.

2. I vurderingen af en ansøgning om tilladelse til at benytte en partiel intern model, der kun dækker visse undermoduler af et givet risikomodul eller nogle af forsikrings- eller genforsikringsselskabets forretningsenheder inden for et bestemt risikomodul eller dele af begge to, kan tilsynsmyndighederne forlange, at de pågældende forsikrings- og genforsikringsselskaber fremlægger en realistisk overgangsplan med henblik på udvidelse af modellens anvendelsesområde.

Overgangsplanen skal indeholde en beskrivelse af, hvordan forsikrings- eller genforsikringsselskaber agter at udvide modellens anvendelsesområde til andre undermoduler eller forretningsenheder, med det formål at sikre, at modellen dækker hovedparten af deres forsikringsvirksomhed med relation til dette specifikke risikomodul.

*Artikel 114***Delegerede retsakter og gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende interne modeller for solvenskapitalkrav**

1. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 301a for at fastsætte følgende:

- a) de tilpasninger, der skal foretages af de i artikel 120-125 fastsatte normer i lyset af den partielle interne models begrænsede anvendelsesområde
- b) den måde, hvorpå en delvist intern model skal integreres fuldt ud i standardformlen for solvenskapitalkravet, jf. artikel 113, stk. 1, litra c), og kravene til anvendelse af alternative integrationsteknikker.

2. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne artikel udarbejder EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurerne for:

- a) godkendelse af en intern model, jf. artikel 112, og
- b) godkendelse af større ændringer i en intern model og ændringer i den politik, der skal følges ved ændring af en intern model, jf. artikel 115.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. oktober 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

▼B

*Artikel 115***Politik for ændring af komplette og partielle interne modeller**

Som en del af den indledende proces godkendelse af en intern model skal tilsynsmyndighederne godkende den politik, der skal følges ved ændring af forsikrings- og genforsikringsselskabets model. Forsikrings- og genforsikringsselskaber kan ændre deres interne model i overensstemmelse med denne politik.

Politikken skal indeholde en specifikation af mindre og større ændringer af den interne model.

Større ændringer af den interne model samt ændringer af denne politik kræver altid en forhåndsgodkendelse fra tilsynsmyndighedernes side, jf. artikel 112.

Mindre ændringer af den interne model kræver ikke forhåndsgodkendelse, så længe de er i overensstemmelse med denne politik.

*Artikel 116***Administrations-, ledelses- eller tilsynsorganets ansvarsområde**

Et forsikrings- eller genforsikringsselskabs administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan skal godkende den ansøgning, der indgives til tilsynsmyndighederne om godkendelse af den interne model som omhandlet i artikel 112, samt alle ansøgninger om godkendelse af efterfølgende større ændringer af modellen.

Administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet er ansvarligt for indførelsen af systemer, der sikrer, at den interne model til stadighed fungerer korrekt.

*Artikel 117***Tilbagevenden til standardformlen**

Efter at have modtaget godkendelse i overensstemmelse med artikel 112 må forsikrings- og genforsikringsselskaber kun vende tilbage til at beregne hele eller en del af solvenskapitalkravet ved brug af stan-

dardformlen som omhandlet i underafdeling 2 i behørigt begrundede tilfælde og efter godkendelse fra tilsynsmyndighederne.

Artikel 118

Den interne models manglende overholdelse af de gældende bestemmelser

1. Hvis forsikrings- og genforsikringsselskaber, efter at have modtaget tilsynsmyndighedernes tilladelse til at benytte en intern model, ophører med at overholde betingelserne i artikel 120-125, skal de omgående enten forelægge tilsynsmyndighederne en plan for, hvordan de agter at sikre overholdelse af disse betingelser inden for en rimelig frist, eller påvise, at konsekvenserne af den manglende overholdelse af betingelserne er uvæsentlige.

2. Hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet undlader at gennemføre den i stk. 1 nævnte plan, kan tilsynsmyndighederne kræve, at selskabet vender tilbage til at beregne solvenskapitalkravet i overensstemmelse med standardformlen som omhandlet i underafdeling 2.

Artikel 119

Betydelige afvigelser fra de antagelser, der ligger til grund for standardformlen

Såfremt det er uhensigtsmæssigt at beregne solvenskapitalkravet i overensstemmelse med standardformlen som omhandlet i underafdeling 2, fordi det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskabs risikoprofil afviger væsentligt fra de antagelser, der ligger til grund for standardformlen, kan tilsynsmyndighederne ved begrundet afgørelse kræve, at det pågældende selskab benytter en intern model til beregning af solvenskapitalkravet eller de relevante risikomoduler, der indgår heri.

Artikel 120

Anvendelsestest

Forsikrings- og genforsikringsselskaber påviser, at deres interne model er almindeligt anvendt og spiller en vigtig rolle i deres ledelsessystem som omhandlet i artikel 41-50, særlig:

- a) deres risikostyringssystem som omhandlet i artikel 44 og deres beslutningsprocesser
- b) deres processer til vurdering og allokering af økonomisk kapital og solvenskapital, inkl. den i artikel 45 nævnte vurdering.

Forsikrings- og genforsikringsselskaber påviser endvidere, at den hyppighed, hvormed solvenskapitalkravet beregnes ved brug af den interne model, stemmer overens med den hyppighed, hvormed de benytter deres interne model til de andre formål, der er nævnt i stk. 1.

Administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet er ansvarligt for at sikre, at den interne models design og funktionsmåde til stadighed er hensigtsmæssig, og at den interne model på passende vis afspejler det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskabs risikoprofil.

Artikel 121

Statistiske kvalitetsstandarder

1. Den interne model og navnlig beregningen af den forventede sandsynlighedsfordeling skal overholde kriterierne i stk. 2-9.

2. De metoder, der benyttes til beregning af den forventede sandsynlighedsfordeling, baseres på passende, anvendelige og relevante aktuarmæssige og statistiske teknikker og skal stemme overens med de metoder, der benyttes til beregning af forsikringsmæssige hensættelser.

De metoder, der benyttes til beregning af den forventede sandsynlighedsfordeling, skal baseres på aktuelle og troværdige oplysninger og realistiske antagelser.

Forsikrings- og genforsikringsselskaber skal være i stand til over for tilsynsmyndighederne at begrunde de antagelser, der danner grundlag for deres interne model.

3. Til den interne model skal benyttes nøjagtige, komplette og hensigtsmæssige data.

Forsikrings- og genforsikringsselskaber ajourfører de data, der benyttes ved beregningen af den forventede sandsynlighedsfordeling mindst én gang årligt.

4. Der foreskrives ingen bestemt metode til beregning af den forventede sandsynlighedsfordeling.

Uanset hvilken beregningsmetode der vælges, skal den interne metodes evne til at rangere risici være tilstrækkelig til at sikre, at den er almindeligt anvendt og spiller en vigtig rolle i forsikrings- og genforsikringsselskabers ledelsessystem, særlig deres risikostyringssystemer, beslutningsprocesser og kapitalallokering i overensstemmelse med artikel 120.

Den interne metode skal dække alle væsentlige risici, som forsikrings- og genforsikringsselskaber er udsat for. Interne modeller dækker mindst de risici, der er nævnt i artikel 101, stk. 4.

5. Med hensyn til diversifikationseffekter kan forsikrings- og genforsikringsselskaber i deres interne model tage højde for indbyrdes afhængigheder inden for risikokategorier og på tværs af risikokategorier, forudsat at tilsynsmyndighederne er overbevist om, at det system, der benyttes til måling af disse diversifikationseffekter, er fyldestgørende.

6. Forsikrings- og genforsikringsselskaber kan til fulde tage hensyn til effekten af risikoreduktionsteknikker i deres interne model, så længe der i den interne model tages passende højde for kreditrisikoen og andre risici forbundet med brugen af risikoreduktionsteknikker.

7. Forsikrings- og genforsikringsselskaber foretager i deres interne model en præcis vurdering af de særlige risici forbundet med finansielle garantier og eventuelle aftalebestedte optioner, når disse er af væsentlig karakter. De vurderer også risiciene forbundet med både de klausuler, som forsikringstageren kan gøre brug af, og de aftaleklausuler, som forsikrings- og genforsikringsselskaberne kan gøre brug af. Med henblik herpå tager de hensyn til de potentielle følger af fremtidige ændringer i de finansielle og ikke-finansielle vilkår for udnyttelsen af disse klausuler.

8. Forsikrings- og genforsikringsselskaber kan i deres interne model tage hensyn til de fremtidige ledelseshandlinger, som ledelsen med rimelighed kan forventes at udføre under bestemte omstændigheder.

I det i første afsnit nævnte tilfælde tager det pågældende selskab højde for den tid, der er nødvendig for gennemførelsen af sådanne handlinger.

9. I deres interne model tager forsikrings- og genforsikringsselskaber hensyn til alle forventede udbetalinger til forsikringstagere og begunstigede, hvad enten forsikringsaftalen indeholder en garanti for disse udbetalinger eller ej.

Artikel 122

Kalibreringsstandarder

1. Forsikrings- og genforsikringsselskaber kan til brug for deres interne model benytte en anden tidshorisont og et andet risikomål end det, der er fastsat i artikel 101, stk. 3, forudsat at de resultater, der fremkommer ved brug af den interne model, kan benyttes af de pågældende selskaber til beregning af solvenskapitalkravet på en måde, der sikrer forsikringstagerne og de begunstigede et beskyttelsesniveau svarende til det, der er fastsat i artikel 101.

2. Forsikrings- og genforsikringsselskaber udleder om muligt og på basis af den i artikel 101, stk. 3, nævnte Value-at-Risk-værdi solvenskapitalkravet direkte af den forventede sandsynlighedsfordeling, der fremkommer ved brug af selskabernes interne modeller.

3. Når forsikrings- og genforsikringsselskaber ikke kan udlede solvenskapitalkravet direkte af den forventede sandsynlighedsfordeling, der fremkommer ved brug af den interne model, kan tilsynsmyndighederne tillade, at der benyttes approksimationer til beregning af solvenskapitalkravet, så længe de pågældende selskaber kan godtgøre over for tilsynsmyndighederne, at forsikringstagerne er sikret et beskyttelsesniveau svarende til det, der er angivet i artikel 101.

4. Tilsynsmyndighederne kan kræve, at forsikrings- og genforsikringsselskaber kører deres interne modeller på relevante referenceporteføljer og benytter antagelser, der bygger på eksterne snarere end interne data, med det formål at verificere kalibreringen af den interne model og kontrollere, at dens specifikationer er i overensstemmelse med den almindeligt accepterede praksis på markedet.

Artikel 123

Fordeling af overskud og tab

Forsikrings- og genforsikringsselskaber undersøger mindst én gang årligt årsagerne og kilderne til overskud og tab inden for hver væsentlig forretningsenhed.

De påviser, hvordan den kategorisering af risici, der benyttes i den interne model, forklarer årsagerne og kilderne til overskud og tab. Kategoriseringen af risici og fordelingen af overskud og tab skal afspejle forsikrings- og genforsikringsselskabernes risikoprofil.

Artikel 124

Valideringsstandarder

Forsikrings- og genforsikringsselskaber validerer regelmæssigt deres interne modeller, hvilket omfatter overvågning af den interne models funktion, en gennemgang af om modelspecifikationerne fortsat er hensigtsmæssige, og testning af modellens resultater mod de hidtidige realiseringer.

Modelvalideringsprocessen omfatter en effektiv statistisk proces til validering af den interne model, som gør det muligt for forsikrings- og genforsikringsselskaber at påvise over for tilsynsmyndighederne, at de beregnede kapitalkrav er tilstrækkelige.

De anvendte statistiske metoder skal teste hensigtsmæssigheden af den forventede sandsynlighedsfordeling, ikke blot i sammenligning med de hidtidige tab, men også med alle væsentlige nye data og oplysninger med relation hertil.

Modelvalideringsprocessen omfatter en analyse af den interne models stabilitet og især en afprøvning af modelresultaternes følsomhed over for ændringer i de centrale underliggende antagelser. Den omfatter også en vurdering af, om de data, der benyttes i den interne model, er præcise, komplette og hensigtsmæssige.

Artikel 125

Dokumentationsstandarder

Forsikrings- og genforsikringsselskaber fremlægger dokumentation for den interne models design og operationelle detaljer.

Dokumentation skal vise, at modellen overholder bestemmelserne i artikel 120-124.

Dokumentationen skal indeholde en detaljeret beskrivelse af den teori, de antagelser og det matematiske og empiriske grundlag, den interne model bygger på.

Dokumentationen skal indeholde oplysninger om tilfælde, hvor modellen ikke fungerer effektivt.

Forsikrings- og genforsikringsselskaber fremlægger dokumentation for alle større ændringer af deres interne model, jf. artikel 115.

*Artikel 126***Eksterne modeller og data**

Anvendelse af en model eller data hentet hos en tredjepart kan ikke begrunde en fritagelse fra en hvilken som helst af de betingelser, som en intern model skal opfylde i henhold til artikel 120-125.

▼M5*Artikel 127***Delegerede retsakter vedrørende artikel 120-126**

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 301a vedrørende artikel 120-126 med henblik på at fremme en bedre vurdering af forsikrings- og genforsikringsselskabers risiko-profil og ledelse med hensyn til anvendelsen af interne modeller i hele Unionen.

▼B

Afdeling 5

Minimumskapitalkrav*Artikel 128***Almindelige bestemmelser**

Medlemsstaterne forlanger, at forsikrings- og genforsikringsselskaber besidder et ►**C1** anerkendt basiskapitalgrundlag ◀ til dækning af minimumskapitalkravet.

*Artikel 129***Beregning af minimumskapitalkravet**

1. Minimumskapitalkravet beregnes i overensstemmelse med følgende principper:
  - a) det beregnes på en klar og simpel måde og på en sådan måde, at beregningen kan gøres til genstand for en revision
  - b) det svarer til et beløb i ►**C1** anerkendt basiskapitalgrundlag ◀, under hvilket forsikringstagere og begunstigede ville blive udsat for et uacceptabelt højt risikoniveau, hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet tillades at fortsætte sin virksomhed
  - c) den lineære funktion, der er nævnt i stk. 2, og som benyttes til beregning af minimumskapitalkravet, kalibreres til Value-at-Risk, der knytter sig til et forsikrings- eller genforsikringsselskabs ►**C1** basiskapitalgrundlag ◀ ved et konfidensniveau på 85 % over en periode på et år
  - d) den absolutte nedre grænse for minimumskapitalkravet er:

▼M5

- i) 2 500 000 EUR for skadesforsikringsselskaber, herunder captive-forsikringsselskaber, undtagen hvis alle eller nogle af de risici, der er omfattet af en af klasserne 10-15 på listen i bilag I, del A, er dækket, i hvilket tilfælde grænsen skal være på mindst 3 700 000 EUR
- ii) 3 700 000 EUR for livsforsikringsselskaber, herunder captive-forsikringsselskaber
- iii) 3 600 000 EUR for genforsikringsselskaber, undtagen for captive- genforsikringsselskaber, hvor minimumskapitalkravet skal være på mindst 1 200 000 EUR

▼B

- iv) summen af de beløb, der er anført i nr. i) og ii) for forsikringsselskaber som nævnt i artikel 73, stk. 5.

2. Uden at dette berører stk. 3 beregnes minimumskapitalkravet som en lineær funktion af et sæt bestående af alle eller en del af følgende variabler: selskabets forsikringsmæssige hensættelser, tegnede præmier, risikovillig kapital, udskudte skatter og administrative udgifter. De benyttede variabler måles netto i forhold til genforsikring.

3. Minimumskapitalkravet må hverken falde til under 25 % eller overstige 45 % af selskabets solvenskapitalkrav beregnet i overensstemmelse med kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 2 eller 3, og inklusive ethvert kapitaltillæg, der pålægges i overensstemmelse med artikel 37, jf. dog stk. 1, litra d).

▼ **M5**

Medlemsstaterne tillader i en periode, der slutter senest den 31. december 2017, deres tilsynsførende myndigheder at kræve, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab anvender procentsatserne i første afsnit udelukkende til selskabets solvenskapitalkrav, beregnet i overensstemmelse med kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 2.

▼ **B**

4. Forsikrings- og genforsikringsselskaber beregner minimumskapitalkravet mindst hvert kvartal og indberetter resultatet af denne beregning til tilsynsmyndighederne.

▼ **M5**

Ved beregningen af de i stk. 3 omhandlede grænser er selskaberne ikke forpligtet til at beregne solvenskapitalkravene hvert kvartal.

▼ **B**

Hvis den ene af grænserne i stk. 3 er bestemmende for et selskabs minimumskapitalkrav, skal selskabet forelægge den tilsynsførende myndighed oplysninger, der i tilstrækkeligt omfang angiver grundene herfor.

▼ **M5**

5. Kommissionen fremlægger senest den 31. december 2020 en rapport om medlemsstaternes regler og tilsynsmyndighedernes praksis i henhold til stk. 1-4 for Europa-Parlamentet og Rådet.

▼ **B**

Denne rapport behandler navnlig anvendelsen af og niveauet for den øvre og den nedre grænse i stk. 3 og mulige problemer, som tilsynsmyndighederne og selskaberne stilles over for i forbindelse med anvendelsen af denne artikel.

▼ **M5**

Artikel 130

Delegerede retsakter

Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter, hvori det præciseres, hvordan det i artikel 128 og 129 omhandlede minimumskapitalkrav beregnes.

▼ **B**

Artikel 131

Overgangsbestemmelser vedrørende overholdelse af minimumskapitalkravet

Uanset artikel 139 og 144 gælder det, at når et forsikrings- og genforsikringsselskab overholder den obligatoriske solvensmargen, der er nævnt i henholdsvis artikel 28 i direktiv 2002/83/EF, artikel 16a i direktiv 73/239/EØF og artikel 37, 38 og 39 i direktiv 2005/68/EF den ► **M5** 31. december 2015 ◀, men ikke

er i besiddelse af et tilstrækkeligt ► **C1** anerkendt basiskapitalgrundlag ◀ til dækning af minimumskapitalkravet, skal det pågældende selskab overholde artikel 128 senest den ► **M5** 31. december 2016 ◀.

Hvis det pågældende selskab ikke overholder artikel 128 inden for den i stk. 1 fastsatte frist, tilbagekaldes selskabets tilladelse i overensstemmelse med de procedurer, der gælder i henhold til national ret.

Afdeling 6

Investeringer

Artikel 132

»Prudent person«-princip

1. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber investerer alle deres aktiver i overensstemmelse med »prudent person«-princippet som beskrevet i stk. 2, 3 og 4.

2. Med hensyn til den samlede aktivportefølje investerer forsikrings- og genforsikringsselskaber kun i aktiver og instrumenter, hvortil der knytter sig risici, som det pågældende selskab på korrekt vis kan identificere, måle, overvåge, forvalte, kontrollere og rapportere om og tage behørigt hensyn til i vurderingen af dets samlede solvensbehov i overensstemmelse med artikel 45, stk. 1, litra a), andet afsnit.

Alle aktiver, og navnlig dem, der medgår til dækning af minimumskapitalkravet og solvenskapitalkravet, investeres på en måde, der garanterer den samlede porteføljes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet. Derudover skal disse aktiver være lokaliseret, således at de er tilgængelige.

De aktiver, der medgår til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser, investeres også på en måde, der passer til arten og varigheden af forsikrings- og genforsikringsforpligtelserne. Disse aktiver investeres på en måde, der tjener alle forsikringstageres og begunstigedes interesser bedst, under hensyntagen til eventuelle forelagte forsikringsmål.

I tilfælde af en interessekonflikt sikrer forsikringsselskaberne eller den enhed, der forvalter deres aktivportefølje, at investeringen foretages på en måde, der tjener forsikringstageres og de begunstigedes interesser bedst.

3. Uden at dette berører stk. 2, finder andet, tredje og fjerde afsnit i dette stykke anvendelse i forbindelse med aktiver med relation til livsforsikringsaftaler, hvor investeringsrisikoen bæres af forsikringstagerne.

Når ydelserne ifølge en forsikringsaftale er direkte knyttet til værdien af andele i et investeringsinstitut som defineret i direktiv 85/611/EØF eller til værdien af aktiver, der indgår i en intern fond, der indehaves af forsikringsselskaber, og som sædvanligvis er opdelt i andele, dækkes de forsikringsmæssige hensættelser vedrørende disse ydelser så tæt som muligt af disse andele eller, hvor der ikke foreligger andele, af disse aktiver.

Når ydelserne ifølge en forsikringsaftale er direkte knyttet til et aktieindeks eller en anden referenceværdi end de i andet afsnit nævnte, dækkes de forsikringsmæssige hensættelser vedrørende disse ydelser så tæt som muligt enten af de andele, som anses for at repræsentere referenceværdien, eller, hvor der ikke foreligger andele, af aktiver med passende sikkerhed og omsættelighed, som så tæt som muligt svarer til de aktiver, som den pågældende referenceværdi er baseret på.

Når de i andet og tredje afsnit nævnte ydelser omfatter en garanti for et investeringsafkast eller et andet garanteret udbytte, er de aktiver, der medgår til dækning af de tilsvarende supplerende forsikringsmæssige hensættelser, omfattet af bestemmelserne i stk. 4.

4. Uden at dette berører stk. 2, finder andet til femte afsnit i dette stykke anvendelse i forbindelse med andre aktiver end dem, der er omfattet af stk. 3.

Brug af derivater er mulig i det omfang, de bidrager til at mindske investeringsrisiciene eller bidrager til en mere effektiv forvaltning af porteføljen.

Investeringer og aktiver, der ikke omsættes på et reguleret finansielt marked, holdes på et forsigtigt niveau.

Aktiverne diversificeres således, at der undgås dels en uforholdsmæssig afhængighed af et bestemt aktiv, en bestemt udsteder, en bestemt koncern eller et bestemt geografisk område, dels en uforholdsmæssig akkumulering af risici i porteføljen som helhed.

Investeringer i aktiver, der er udstedt af den samme udsteder eller af udstedere, der tilhører den samme koncern, må ikke udsætte forsikringsselskabet for en uforholdsmæssig risikokoncentration.

Artikel 133

Investeringsfrihed

1. Medlemsstaterne kræver ikke, at forsikrings- og genforsikringsselskaber skal investere i bestemte kategorier af aktiver.

2. Medlemsstaterne stiller ikke krav om forudgående godkendelse eller systematisk anmeldelse af investeringsbeslutninger truffet af et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller dets investeringsforvalter.

3. Denne artikel berører ikke medlemsstaternes krav med hensyn til begrænsning af de former for aktiver og referenceværdier, hvortil der kan være knyttet forsikringsfordele. Enhver bestemmelse af denne art kan kun finde anvendelse, hvis investeringsrisikoen bæres af en forsikringstager, som er en fysisk person, og den må ikke være mere restriktiv end bestemmelserne i direktiv 85/611/EØF.

Artikel 134

Lokalisering af aktiver og forbud mod pantsætning af aktiver

1. Med hensyn til forsikringsrisici, der består i Fællesskabet, kræver medlemsstaterne ikke, at de aktiver, der medgår til dækning af forsikringsmæssige hensættelser med relation til disse risici, er lokaliseret i Fællesskabet eller i en bestemt medlemsstat.

Derudover, med hensyn til fordringer i henhold til genforsikringsaftaler mod selskaber, der har opnået tilladelse i henhold til dette direktiv, eller som har hovedsæde i et tredjeland, hvis solvensregler betragtes som ækvivalente i overensstemmelse med artikel 172, stiller medlemsstaterne ikke krav om, at de aktiver, der medgår til dækning af disse fordringer, skal være lokaliseret i Fællesskabet.

2. Medlemsstaterne må ikke, med henblik på oprettelse af forsikringsmæssige hensættelser, bevare eller indføre en ordning med bruttohensættelser, som indebærer, at aktiver stilles som sikkerhed for ikke op-tjente præmier og udestående erstatningshensættelser, når genforsikreren er et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der har opnået tilladelse i overensstemmelse med dette direktiv.

▼ M5

Artikel 135

Delegerede retsakter og reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende kvalitative krav

1. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 301a vedtage delegerede retsakter for at præcisere kvalitative krav på følgende områder:

- a) identifikation, måling, overvågning og forvaltning af risici i forbindelse med investeringer i relation til artikel 132, stk. 2, første afsnit
- b) identifikation, måling, overvågning og forvaltning af risici i forbindelse med investeringer i de i artikel 132, stk. 4, andet afsnit, omhandlede derivater og aktiver samt fastsættelse af, i hvilket omfang

sådanne aktiver kan anses for at mindske risici eller for effektiv forvaltning af porteføljen, jf. artikel 132, stk. 4, tredje afsnit.

2. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter, der fastsætter:
- a) krav, som virksomheder, der ompakker lån til omsættelige værdipapirer og andre finansielle instrumenter (eksponeringsleverende eller organiserende institutter), skal opfylde, for at et forsikrings- eller genforsikringsselskab kan få lov til at investere i sådanne værdipapirer eller instrumenter udstedt efter den 1. januar 2011, herunder krav, som sikrer, at det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver løbende bibeholder en væsentlig nettokapitalandel, som under ingen omstændigheder må være på mindre end 5 %
  - b) kvalitative krav, som skal opfyldes af forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som investerer i sådanne værdipapirer eller instrumenter
  - c) præciseringer af, under hvilke omstændigheder der kan stilles krav om et forholdsmæssigt supplerende kapitalkrav, hvis kravene i litra a)-b) i dette stykke er blevet overtrådt, uanset bestemmelserne i artikel 101, stk. 3.

3. For at sikre konsekvent harmonisering med hensyn til stk. 2, litra c), udarbejder EIOPA med forbehold af artikel 301b udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere metoderne til beregning af de heri anførte forholdsmæssigt supplerende kapitalkrav.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

▼B

KAPITEL VII

Forsikrings- og genforsikringsselskaber i vanskeligheder eller med uregelmæssige forhold

Artikel 136

Forsikrings- og genforsikringsselskabets identifikation og indberetning af forværringer af de finansielle vilkår

Forsikrings- og genforsikringsselskaber indfører procedurer, der sætter dem i stand til at identificere en forværring af de finansielle vilkår, og de indberetter omgående sådanne forværringer til tilsynsmyndighederne.

Artikel 137

Manglende opfyldelse af kravet til forsikringsmæssige hensættelser

Hvis et forsikrings- eller genforsikringsselskab ikke efterkommer bestemmelserne i kapitel IV, afdeling 2, kan tilsynsmyndighederne i selskabets hjemland forbyde den frie rådighed over aktiverne efter at have underrettet værtslandenes tilsynsmyndigheder herom. Hjemlandets tilsynsmyndigheder angiver, hvilke aktiver der skal være omfattet af disse foranstaltninger.

Artikel 138

Manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet

1. Forsikrings- og genforsikringsselskaber underretter omgående tilsynsmyndighederne, så snart de konstaterer, at de ikke længere opfylder solvenskapitalkravet, eller at der er risiko for, at de i løbet af de efterfølgende tre måneder ikke vil være i stand til at opfylde kravet.

2. Senest to måneder efter at have konstateret, at det ikke opfylder solvenskapitalkravet, forelægger det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab en realistisk genoprettelsesplan til godkendelse hos tilsynsmyndighederne.

3. Tilsynsmyndighederne kræver, at det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab tager de nødvendige tiltag til senest seks måneder efter konstateringen af den manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet på ny at afsætte ► **C1** det fornødne anerkendte kapitalgrundlag ◀ til dækning af solvenskapitalkravet eller reducere risikoprofilen for at sikre, at selskabet opfylder solvenskapitalkravet.

Tilsynsmyndighederne kan om nødvendigt forlænge denne frist med tre måneder.

▼ **M5**

4. I tilfælde af usædvanlige ugunstige situationer, der berører forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der udgør en betydelig del af markedet eller af de berørte brancher, som erklæret af EIOPA, og hvor det er hensigtsmæssigt efter høring af ESRB, kan tilsynsmyndighederne forlænge den i stk. 3, andet afsnit, omhandlede periode med en periode på højst syv år under hensyntagen til alle relevante faktorer, herunder den gennemsnitlige varighed af de forsikringsmæssige hensættelser.

Uden at det berører EIOPA's beføjelser i medfør af artikel 18 i forordning (EU) nr. 1094/2010 erklærer EIOPA i forbindelse med dette stykke på anmodning af den kompetente tilsynsmyndighed tilstedeværelsen af en usædvanlig ugunstig situation. Den pågældende tilsynsførende myndighed kan anmode herom, hvis forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der udgør en betydelig del af markedet eller af de berørte brancher, efter al sandsynlighed ikke kan opfylde et af kravene i stk. 3. Der er tale om en usædvanlig ugunstig situation, når den finansielle situation i et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der udgør en betydelig del af markedet eller af de berørte brancher, er alvorligt eller i skadelig grad berørt af en eller flere af følgende betingelser:

- a) et fald på de finansielle markeder, der er uforudset, brat og voldsomt
- b) en situation med en vedvarende lav rente
- c) der sker en katastrofe, der har store konsekvenser.

EIOPA vurderer regelmæssigt i samarbejde med den pågældende tilsynsmyndighed, om betingelserne i andet afsnit stadig er gældende. EIOPA erklærer i samarbejde med den pågældende tilsynsmyndighed, når en usædvanlig ugunstig situation er ophørt med at eksistere.

Det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab forelægger hver tredje måned tilsynsmyndigheden en situationsrapport med en redegørelse for de hidtidige foranstaltninger og fremskridt i retning af en genskabelse af det nødvendige anerkendte kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet eller en reduktion af risikoprofilen for at sikre, at selskabet opfylder solvenskapitalkravet.

Den i første afsnit omhandlede forlængelse annulleres, hvis situationsrapporten viser, at der ikke er sket betydelige fremskridt i retning af en genskabelse af det nødvendige anerkendte kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet eller en reduktion af risikoprofilen for at sikre, at selskabet opfylder solvenskapitalkravet, mellem datoen for konstateringen af den manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet og datoen for forelæggelsen af situationsrapporten.

▼ **B**

5. Tilsynsmyndighederne kan undtagelsesvis, hvis de er af den opfattelse, at det pågældende selskabs finansielle situation vil forværres yderligere, desuden begrænse eller forbyde den frie rådighed over selskabets aktiver. Tilsynsmyndighederne underretter i så fald tilsynsmyndighederne i værtslandene om alle trufne foranstaltninger. Disse myndigheder træffer efter anmodning fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet de samme foranstaltninger. Hjemlandets tilsynsmyndigheder angiver, hvilke aktiver der skal være omfattet af disse foranstaltninger.

*Artikel 139***Manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet**

1. Forsikrings- og genforsikringsselskaber underretter tilsynsmyndighederne, så snart de konstaterer, at de ikke længere opfylder minimumskapitalkravet, eller at der er risiko for, at de i løbet af de efterfølgende tre måneder ikke vil være i stand til at opfylde kravet.

2. Senest en måned efter at have konstateret, at det ikke opfylder minimumskapitalkravet, forelægger det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab, til godkendelse hos tilsynsmyndighederne, en kortfristet realistisk finansieringsplan med henblik på, senest tre måneder efter konstateringen, at forøge ► **C1** det anerkendte basiskapitalgrundlag ◀ til et niveau svarende til minimumskapitalkravet eller reducere risikoprofilen for at sikre, at selskabet opfylder minimumskapitalkravet.

3. Hjemlandets tilsynsmyndigheder kan endvidere begrænse eller forbyde den frie rådighed over forsikrings- eller genforsikringsselskabets aktiver. De underretter da tilsynsmyndighederne i værtslandene herom. Disse myndigheder træffer efter anmodning fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet de samme foranstaltninger. Hjemlandets tilsynsmyndigheder angiver, hvilke aktiver der skal være omfattet af disse foranstaltninger.

*Artikel 140***Forbud mod den frie rådighed over aktiver, der befinder sig på en medlemsstats område**

Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for, at de i de tilfælde, der er nævnt i artikel 137-139 og artikel 144, stk. 2 på anmodning af forsikringsselskabets hjemland og i overensstemmelse med deres nationale lovgivning kan forbyde den frie rådighed over de aktiver, der befinder sig på deres område; hjemlandet angiver, hvilke aktiver der skal være omfattet af disse foranstaltninger.

*Artikel 141***Tilsynsbeføjelser i tilfælde af en forværring af de finansielle vilkår**

Fortsætter forværringen af selskabets solvens, kan tilsynsmyndighederne fortsætte med at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at beskytte forsikringstagernes interesser som led i forsikringsaftaler eller sikre overholdelsen af forpligtelser, der følger af genforsikringsaftaler, jf. dog artikel 138 og 139.

Disse foranstaltninger skal stå i et rimeligt forhold til og følgelig afspejle graden og varigheden af forværringen af det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskabs solvens.

*Artikel 142***Genoprettelsesplan og finansieringsplan**

1. Den i artikel 138, stk. 2, nævnte genoprettelsesplan og den i artikel 139, stk. 2, nævnte finansieringsplan skal mindst indeholde oplysninger eller dokumentation vedrørende:

- a) anslåede administrationsomkostninger, navnlig de løbende almindelige omkostninger og provisioner
- b) oplysninger om de forventede indtægter og udgifter i forbindelse med direkte forsikringsvirksomhed, overtagelse af genforsikring og afgivelse i genforsikring
- c) en prognosticeret balance
- d) skøn over de finansielle midler, der er bestemt til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser og solvenskapitalkravet og minimumskapitalkravet
- e) den generelle genforsikringspolitik.

2. Hvis tilsynsmyndighederne i henhold til stk. 1 i denne artikel har krævet en genoprettelsesplan som omhandlet i artikel 138, stk. 2, eller en finansieringsplan som omhandlet i artikel 139, stk. 2, undlader de

at udstede godkendelsescertifikat i henhold til artikel 39, så længe de er af den opfattelse, at forsikringstavernes rettigheder eller genforsikringsselskabets aftalebestemte forpligtelser er i fare.

▼ M5

Artikel 143

Delegerede retsakter og reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende artikel 138, stk. 4

1. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter, der supplerer typerne af usædvanlige ugunstige situationer og præciserer, hvilke faktorer og kriterier EIOPA skal tage i betragtning, når den erklærer, at der foreligger en usædvanlig ugunstig situation, og som de tilsynsførende myndigheder skal tage i betragtning i forbindelse med en eventuel forlængelse af tilbagebetalingsperioden i overensstemmelse med artikel 138, stk. 4.

2. For at sikre konsekvent harmonisering i forbindelse med artikel 138, stk. 2, artikel 139, stk. 2, og artikel 141 udarbejder EIOPA med forbehold af artikel 301b udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere indholdet af den i artikel 138, stk. 2, omhandlede genoprettelsesplan og den i artikel 139, stk. 2, omhandlede finansieringsplan og, for så vidt angår artikel 141, under behørig hensyntagen til at undgå procykliske virkninger.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

▼ B

Artikel 144

Tilbagekaldelse af tilladelse

1. Tilsynsmyndighederne i hjemlandet kan tilbagekalde en tilladelse, der er meddelt et forsikrings- eller genforsikringsselskab, hvis selskabet:

- a) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist på 12 måneder, udtrykkeligt giver afkald herpå eller ikke har udøvet sin virksomhed i en periode på over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelsen i sådanne tilfælde uden videre bortfalder
- b) ikke længere opfylder betingelserne for at opnå tilladelse
- c) groft tilsidesætter de forpligtelser, der påhviler det i medfør af de bestemmelser, som gælder for det.

Tilsynsmyndighederne i hjemlandet tilbagekalder en tilladelse, der er meddelt et forsikrings- eller genforsikringsselskab, i tilfælde af, at selskabet ikke opfylder minimumskapitalkravet, og tilsynsmyndighederne finder, at den forelagte finansieringsplan tydeligvis er utilstrækkelig, eller det pågældende selskab ikke efterlever den godkendte plan inden for en frist på tre måneder regnet fra det tidspunkt, hvor det blev konstateret, at minimumskapitalkravet ikke var opfyldt.

2. I tilfælde af tilbagekaldelse eller bortfald af tilladelsen underretter tilsynsmyndighederne i hjemlandet tilsynsmyndighederne i de øvrige medlemsstater herom, og disse myndigheder træffer alle nødvendige foranstaltninger for at forhindre forsikrings- eller genforsikringsselskabet i at påbegynde nye forretninger på deres område.

Tilsynsmyndighederne i hjemlandet træffer sammen med sidstnævnte myndigheder alle egnede foranstaltninger til beskyttelse af de sikredes interesser og begrænser navnlig den frie rådighed over forsikringsselskabets aktiver i medfør af artikel 140.

3. Enhver beslutning om tilbagekaldelse af en tilladelse skal indeholde en udførlig begrundelse og meddeles det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab.

*KAPITEL VIII**Fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser*

Afdeling 1

Forsikringssekskabers etableringsret*Artikel 145***Betingelser for etablering af filial**

1. Medlemsstaterne sikrer, at et forsikringssekskab, der ønsker at etablere en filial på en anden medlemsstats område, meddeler hjemlandets tilsynsmyndigheder dette.

Et sekskabs permanente tilstedeværelse på en medlemsstats område sidestilles med en filial, også selv om denne tilstedeværelse ikke har form af en filial, men blot af et kontor, der ledes af sekskabets eget personale, eller af en uafhængig person, som har en fast bemyndigelse til at handle på sekskabets vegne i lighed med et agentur.

2. Medlemsstaterne kræver, at et forsikringssekskab, som ønsker at etablere en filial i en anden medlemsstat, indgiver følgende oplysninger sammen med den i stk. 1 nævnte meddelelse:

- a) i hvilken medlemsstat, det har til hensigt at etablere en filial
- b) en driftsplan, hvori der mindst angives arten af den påtænkte virksomhed og filialens organisatoriske struktur
- c) navnet på en person, som har tilstrækkelige beføjelser til at forpligte forsikringssekskabet over for tredjepart samt til at repræsentere forsikringssekskabet eller, i Lloyd's tilfælde, de pågældende forsikringsgivere og til at repræsentere sekskabet eller forsikringsgiverne over for filialmedlemsstatens myndigheder og domstole («generalbefuldmægtiget»)
- d) en adresse i værtslandet, hvorfra der kan indhentes, eller hvortil der kan sendes dokumenter, herunder alle meddelelser til den generalbefuldmægtigede.

Med hensyn til Lloyd's skal dette, i tilfælde af eventuelle tvister i værtslandet, der hidrører fra indgåede forpligtelser, ikke medføre større vanskeligheder for de sikrede, end hvis tvisterne vedrørte sekskaber af sædvanlig type.

3. Hvis et skadesforsikringssekskab agter at lade sin filial dække risiciene i forsikringsklasse 10 i del A i bilag I, bortset fra fragtførernes ansvar, skal det fremlægge en erklæring om, at det er blevet medlem af det nationale bureau og den nationale garantifond i værtslandet.

4. I tilfælde af ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 2, litra b), c) eller d), underretter forsikringssekskabet skriftligt tilsynsmyndighederne i hjemlandet og i den medlemsstat, hvor den pågældende filial er beliggende om den pågældende ændring senest en måned før gennemførelsen af ændringen, således at tilsynsmyndighederne i hjemlandet og i den medlemsstat, hvor filialen er beliggende, kan overholde deres respektive forpligtelser i henhold til artikel 146.

*Artikel 146***Meddelelse af oplysninger**

1. Medmindre tilsynsmyndighederne i hjemlandet henset til den påtænkte etablering har grund til at nære mistillid til forsikringssekskabets ledelsessystem eller finansielle situation eller den generalbefuldmægtigedes egnethed og hæderlighed i overensstemmelse med artikel 42, skal de senest tre måneder efter modtagelsen af alle de i artikel 145, stk. 2, nævnte oplysninger videresende disse til tilsynsmyndighederne i værtslandet og underretter det berørte forsikringssekskab herom.

Hjemlandets tilsynsmyndigheder attesterer ligeledes, at forsikringsselskabet opfylder solvenskapitalkravet og minimumskapitalkravet beregnet i overensstemmelse med artikel 100 og 129.

2. Nægter tilsynsmyndighederne i hjemlandet at videregende de i artikel 145, stk. 2, nævnte oplysninger til tilsynsmyndighederne i værtslandet, skal dette afslag begrundes over for det berørte forsikringsselskab inden tre måneder efter modtagelsen af samtlige omhandlede oplysninger.

Et sådant afslag eller manglende svar skal kunne indbringes for domstolene i hjemlandet.

3. Inden forsikringsselskabets filial påbegynder sin virksomhed, har tilsynsmyndighederne i værtslandet en frist på to måneder fra modtagelsen af de i stk. 1 nævnte oplysninger til i givet fald at meddele hjemlandets tilsynsmyndigheder de vilkår, som begrundet i almene hensyn skal gælde for udøvelse af denne virksomhed i værtslandet. Hjemlandets tilsynsmyndigheder meddeler det pågældende forsikringsselskab disse oplysninger.

Forsikringsselskabet kan etablere filialen og påbegynde sin virksomhed fra den dato, hvor tilsynsmyndigheden i hjemlandet har modtaget en sådan meddelelse, eller, hvis der ikke modtages nogen meddelelse, så snart den i første afsnit nævnte frist er udløbet.

Afdeling 2

Fri udveksling af tjenesteydelser: forsikringsselskaber

Underafdeling 1

Generelle bestemmelser

Artikel 147

Forudgående meddelelse til hjemlandet

Ethvert forsikringsselskab, der for første gang i en eller flere medlemsstater agter at udøve sin virksomhed i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, skal forinden give tilsynsmyndighederne i hjemlandet meddelelse herom med angivelse af arten af de risici eller forpligtelser, det har til hensigt at dække.

Artikel 148

Meddelelse fra hjemlandet

1. Tilsynsmyndighederne i hjemlandet meddeler inden for en frist på en måned efter den i artikel 147 nævnte meddelelse den eller de medlemsstater, på hvis område et forsikringsselskab agter at udøve sin virksomhed i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, følgende:

- a) et certifikat, hvori det godtgøres, at forsikringsselskabet opfylder solvenskapitalkravet og minimumskapitalkravet beregnet i overensstemmelse med artikel 100 og 129
- b) de forsikringsklasser, inden for hvilke forsikringsselskabet har ret til at virke
- c) arten af de risici eller forpligtelser, som forsikringsselskabet har til hensigt at dække i værtslandet.

Samtidig underretter hjemlandets tilsynsmyndigheder det berørte forsikringsselskab om denne meddelelse.

2. Medlemsstater, på hvis område et skadesforsikringsselskab agter at præstere tjenesteydelser og i forbindelse hermed dække risiciene i forsikringsklasse 10 i del A i bilag I bortset fra fragtførerens ansvar, kan kræve, at selskabet:

- a) meddeler navn og adresse på den i artikel 18, stk. 1, litra h), nævnte repræsentant

b) fremlægger en erklæring om, at det er blevet medlem af det nationale bureau og den nationale garantifond i værtslandet.

3. Hvis tilsynsmyndighederne i hjemlandet ikke fremsender de i stk. 1 nævnte oplysninger inden for den deri fastsatte frist, skal de inden for samme frist underrette forsikrings-selskabet om årsagerne hertil.

Et sådant afslag eller manglende svar skal gøres til genstand for domstolsprøvelse i hjemlandet.

4. Forsikrings-selskabet kan påbegynde sin virksomhed på den dato, hvor det er blevet underrettet om den i stk. 1, første afsnit, omhandlede meddelelse.

▼ M5

Artikel 149

Ændring i risiciene eller forpligtelserne

Enhver ændring, som forsikrings-selskabet agter at foretage i de i artikel 147 omhandlede oplysninger, underkastes fremgangsmåden i artikel 147 og 148.

▼ B

Underafdeling 2

Ansvarsforsikring for motorkøretøjer

Artikel 150

Lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer

1. Når et skadesforsikrings-selskab gennem et etableret forretningssted beliggende i en medlemsstat dækker en risiko, som henhører under forsikringsklasse 10 i del A i bilag I, bortset fra fragtførerens ansvar, og som består i en anden medlemsstat, pålægger værtslandet selskabet at blive medlem af forsikringsbureauet og garantifonden i den pågældende medlemsstat og at medvirke ved finansieringen deraf.

2. Det i dette stk. 1 omhandlede finansielle bidrag ydes kun i relation til risici, bortset fra fragtførerens ansvar, under forsikringsklasse 10 i del A i bilag I, der dækkes gennem levering af tjenesteydelser. Bidraget beregnes på samme grundlag som for skadesforsikrings-selskaber, der dækker sådanne risici fra et etableret forretningssted i den pågældende medlemsstat.

Beregningen foretages med udgangspunkt i forsikrings-selskabets præmieindtægter inden for denne forsikringsklasse i værtslandet eller det antal risici inden for denne forsikringsklasse, der dækkes i nævnte medlemsstat.

3. Værtslandet kan stille krav om, at et forsikrings-selskab, der tilbyder tjenesteydelser, skal overholde den pågældende medlemsstats bestemmelser om dækning af forøgede risici, i det omfang de finder anvendelse på skadesforsikrings-selskaber, der er etableret i denne medlemsstat.

Artikel 151

Ligebehandling af personer, der gør krav gældende

Værtslandet pålægger skadesforsikrings-selskabet at sikre, at personer, der gør krav gældende som følge af begivenheder på dens område, ikke stilles ringere, fordi virksomheden dækker en risiko, bortset fra fragtførerens ansvar, under forsikringsklasse 10 i del A i bilag I i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser og ikke ud fra et etableret forretningssted i den pågældende medlemsstat.

*Artikel 152***Repræsentant**

1. Med henblik på artikel 151 pålægger værtslandet skadesforsikrings-selskabet at udpege en repræsentant, der er bosat eller etableret på dens område, som skal indsamle alle nødvendige oplysninger i forbindelse med krav, og som skal have tilstrækkelige beføjelser til at repræsentere virksomheden over for skadelidte personer, der kunne gøre krav gældende, herunder med hensyn til betaling af sådanne krav, og til at repræsentere den eller, om nødvendigt, lade den repræsentere over for den pågældende medlemsstats domstole og myndigheder i forbindelse med disse krav.

Ligeledes kan det pålægges denne repræsentant at repræsentere virksomheden over for tilsynsmyndighederne i værtslandet ved kontrollen af, om der foreligger en forsikringsaftale, der dækker ansvarsforsikring for motorkøretøjer, samt om gyldigheden af denne aftale.

2. Værtslandet må ikke pålægge repræsentanten at udføre andre aktiviteter for det skadesforsikrings-selskab, der har udpeget ham, end dem, der er fastsat i stk. 1.

3. Udpegelsen af en repræsentant betragtes ikke i sig selv som oprettelse af en filial i henhold til artikel 145.

4. Har forsikrings-selskabet ikke udpeget en repræsentant, kan medlemsstaterne godkende, at den skadebehandlingsrepræsentant, der er udpeget i henhold til artikel 4 i direktiv 2000/26/EF, varetager hvervet som den i stk. 1 i denne artikel nævnte repræsentant.

Afdeling 3

Beføjelser tillagt værtslandets tilsynsmyndigheder

Underafdeling 1

Forsikring*Artikel 153***Sprog**

Tilsynsmyndighederne i værtslandet kan kræve, at de oplysninger, som de har lov til at anmode om vedrørende den virksomhed, der udøves af forsikrings-selskaber, som opererer på deres område, gives på den pågældende medlemsstats officielle sprog.

*Artikel 154***Forudgående anmeldelse og forudgående godkendelse**

1. Værtslandet må ikke fastsætte bestemmelser om, at der kræves forudgående godkendelse eller løbende anmeldelse af de almindelige og specielle betingelser i forsikringsaftaler, af tariffer eller, i forbindelse med livsforsikring, af det tekniske grundlag for beregningen af bl.a. tariffer og forsikringsmæssige hensættelser og af de formularer og andre dokumenter, som et forsikrings-selskab agter at anvende over for forsikringstagerne.

2. Med henblik på at kontrollere, at deres nationale bestemmelser om forsikringsaftaler overholdes, kan værtslandet alene kræve, at ethvert forsikrings-selskab, der ønsker at udøve forsikringsvirksomhed på dets område, på opfordring skal kunne forelægge de betingelser og andre dokumenter, som det agter at anvende, uden at dette dog må gøres til en forhåndsbetingelse for, at forsikrings-selskabet kan udøve sin virksomhed.

3. Værtslandet må hverken opretholde eller indføre krav om forudgående anmeldelse eller godkendelse af tarifforhøjelser, medmindre krav herom alene er et led i en almindelig priskontrolordning.

Artikel 155

Forsikringsselskaber, der ikke efterkommer retsregler

1. Konstaterer tilsynsmyndighederne i et værtsland, at et forsikringsselskab, der på denne medlemsstats område har en filial eller udøver virksomhed i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, ikke efterkommer de retsregler i nævnte medlemsstat, der gælder for det, stiller de krav om, at det pågældende forsikringsselskab bringer et sådant ulovligt forhold til ophør.

2. Foretager det pågældende forsikringsselskab sig ikke det nødvendige, giver tilsynsmyndighederne i den pågældende medlemsstat tilsynsmyndighederne i hjemlandet meddelelse herom.

Hjemlandets tilsynsmyndigheder træffer snarest muligt alle nødvendige foranstaltninger med henblik på, at det pågældende forsikringsselskab bringer de ulovlige forhold til ophør.

Hjemlandets tilsynsmyndigheder underretter værtslandets tilsynsmyndigheder om de trufne foranstaltninger.

3. Hvis forsikringsselskabet trods de foranstaltninger, der er truffet af hjemlandet, eller fordi disse foranstaltninger viser sig at være utilstrækkelige eller ikke er gennemført i det pågældende land, fortsat overtræder de retsregler, der gælder i værtslandet, kan værtslandets tilsynsmyndigheder, efter at have givet hjemlandets tilsynsmyndigheder meddelelse herom, træffe egnede foranstaltninger for at forhindre eller standse yderligere overtrædelser og, såfremt det er strengt nødvendigt, forbyde selskabet at indgå nye forsikringsaftaler på værtslandets område.

▼ M5

Desuden kan tilsynsmyndigheden i hjemlandet eller værtsmedlemsstaten henvise sagen til EIOPA og anmode om bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I så fald kan EIOPA handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til nævnte artikel.

▼ B

Medlemsstaterne sikrer, at det på deres område er muligt at forkynde de retsdokumenter, der er nødvendige for sådanne foranstaltninger, for forsikringsselskaberne.

4. Stk. 1, 2 og 3 berører ikke medlemsstaternes ret til i nødstilfælde at træffe egnede foranstaltninger for at forhindre lovovertrædelser på deres område. Denne ret indebærer også mulighed for at forhindre forsikringsselskaber i at fortsætte med at indgå nye forsikringsaftaler på deres område.

5. Stk. 1, 2 og 3 berører ikke medlemsstaternes ret til at pålægge sanktioner ved overtrædelser på deres område.

6. Hvis det forsikringsselskab, der har gjort sig skyldig i overtrædelser, har et etableret forretningssted eller besidder ejendom i den pågældende medlemsstat, kan denne medlemsstats tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med den nationale lovgivning iværksætte de for sådanne overtrædelser fastsatte nationale administrative sanktioner over for dette forretningssted eller denne ejendom.

7. Enhver foranstaltning, der træffes i henhold til stk. 2-6, og som omfatter begrænsninger i udøvelsen af forsikringsvirksomhed, skal behørigt begrundes og meddeles det pågældende forsikringsselskab.

8. Forsikringsselskaber forelægger på opfordring tilsynsmyndighederne i værtslandet alle de dokumenter, der forlanges af dem med henblik på gennemførelsen af stk. 1-7, for så vidt som forsikringsselskaber, der har hovedsæde i denne medlemsstat, også er forpligtet dertil.

▼ M5

9. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og EIOPA om antallet og arten af sager, der har ført til afslag i henhold til artikel 146 og 148, eller hvor der er truffet foranstaltninger i henhold til stk. 3 og 4 i denne artikel.

▼B

Artikel 156

Reklame

Forsikringsselskaber med hovedsæde i en medlemsstat kan ved anvendelse af ethvert foreliggende kommunikationsmiddel reklamere for deres ydelser i værtslandet, så længe de ikke tilsidesætter de regler om sådanne reklamers form og indhold, der er begrundet i almene hensyn.

Artikel 157

Skatter på præmier

1. Uden at det foregriber en senere harmonisering, er alle forsikringsaftaler udelukkende pålagt de indirekte skatter og skattelignende afgifter, hvormed forsikringspræmierne er belastet i den medlemsstat, hvor risikoen består eller i den medlemsstat, hvor forpligtelsen består.

Ved anvendelsen af første afsnit betragtes indbo i en ejendom, der er beliggende på en medlemsstats område, med undtagelse af varer i erhvervsmæssig transit, som en risiko, der består i denne medlemsstat, selv om ejendommen og dens indbo ikke er dækket af samme forsikringsaftale.

I Spanien pålægges forsikringsaftaler også de ekstragebyrer, der ved lov er fastsat til fordel for det spanske »Consortio de Compensación de Seguros« til udførelse af dets opgaver i forbindelse med godtgørelse af tab på grund af usædvanlige begivenheder i denne medlemsstat.

2. Den lovgivning, der finder anvendelse på aftalen efter artikel 178 i dette direktiv og efter forordning (EF) nr. 593/2008, har ingen indflydelse på den gældende skattemæssige ordning.

3. Hver medlemsstat anvender på de forsikringsselskaber, som dækker risici eller indgår forpligtelser på dens område, de nationale bestemmelser vedrørende de foranstaltninger, der skal sikre opkrævning af de indirekte skatter og skattelignende afgifter i henhold til stk. 1.

Underafdeling 2

Genforsikring

Artikel 158

Genforsikringsselskaber, der ikke efterkommer retsregler

1. Konstaterer tilsynsmyndighederne i en medlemsstat, at et genforsikringsselskab, der på denne medlemsstats område har en filial eller udøver virksomhed i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, ikke efterkommer de retsregler i nævnte medlemsstat, der gælder for det, kræver de, at det pågældende genforsikringsselskab bringer disse uregelmæssige forhold til ophør. Samtidig forelægger de disse forhold for tilsynsmyndighederne i hjemlandet.

2. Hvis genforsikringsselskabet trods de foranstaltninger, der er truffet af hjemlandet, fortsat overtræder de retsregler, der gælder for det i værtslandet, eller fordi disse retsregler viser sig at være utilstrækkelige, kan værtslandets tilsynsmyndigheder, efter at have givet hjemlandets tilsynsmyndigheder meddelelse herom, træffe egnede foranstaltninger for at forhindre eller sanktionere yderligere overtrædelser og, såfremt det er strengt nødvendigt, forbyde selskabet at indgå nye genforsikringsaftaler på værtslandets område.

▼ M5

Desuden kan tilsynsmyndigheden i hjemlandet eller værtsmedlemsstaten henvise sagen til EIOPA og anmode om bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I så fald kan EIOPA handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til nævnte artikel.

▼ B

Medlemsstaterne sikrer, at det på deres område er muligt at forkynde de retsdokumenter, der er nødvendige for sådanne foranstaltninger, for genforsikringsselskaberne.

3. Enhver foranstaltning, der træffes i henhold til stk. 1 og 2, og som omfatter sanktioner eller begrænsninger i udøvelsen af genforsikringsvirksomhed, skal behørigt begrundes og meddeles det pågældende genforsikringsselskab.

Afdeling 4

Statistiske oplysninger**▼ M5***Artikel 159***Statistiske oplysninger om grænseoverskridende virksomhed**

Forsikringsselskaberne meddeler særskilt for henholdsvis forsikringsvirksomhed, der udøves i henhold til reglerne om fri etableringsret, og forsikringsvirksomhed, der udøves i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, den kompetente tilsynsmyndighed i hjemlandet beløbet for præmier, skadesudgifter og provisioner, uden fradrag af genforsikringsandelen, på følgende måde:

- a) for skadesforsikring: efter branche i overensstemmelse med den relevante delegerede retsakt
- b) for livsforsikring: efter branche i overensstemmelse med den relevante delegerede retsakt.

For så vidt angår forsikringsklasse 10 i del A i bilag I, undtagen fragtførerens ansvar, underretter det pågældende selskab også tilsynsmyndighederne om skadesfrekvensen og de gennemsnitlige skadesudgifter.

Hjemlandets tilsynsmyndigheder forelægger inden for en rimelig frist og i samlet form de i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger til tilsynsmyndighederne i de berørte medlemsstater efter anmodning fra disse.

▼ B

Afdeling 5

Behandling af aftaler indgået af filialer i forbindelse med likvidation*Artikel 160***Likvidation af forsikringsselskaber**

Træder et forsikringsselskab i likvidation, skal forpligtelserne i forbindelse med aftaler, der er indgået gennem en filial eller i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, opfyldes på samme måde som forpligtelserne i forbindelse med dette selskabs andre forsikringsaftaler, uanset de sikredes eller begunstigedes nationalitet.

*Artikel 161***Likvidation af genforsikringselskaber**

Træder et genforsikringselskab i likvidation, skal forpligtelserne i forbindelse med aftaler, der er indgået gennem en filial eller i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, opfyldes på samme måde som forpligtelserne i forbindelse med dette selskabs andre genforsikringsaftaler.

*KAPITEL IX****Filialer, der er etableret inden for fællesskabet, og som hører under forsikrings- eller genforsikringselskaber med hovedsæde uden for fællesskabet***

Afdeling 1

Adgang til udøvelse af virksomhed*Artikel 162***Principper for at opnå tilladelse og betingelser**

1. Medlemsstaterne gør adgangen til den i artikel 2, stk. 1, første afsnit, omhandlede form for virksomhed på deres område betinget af en tilladelse for alle selskaber med hovedsæde uden for Fællesskabet.

2. Medlemsstaten kan give denne tilladelse, såfremt selskabet mindst opfylder følgende betingelser:

- a) det er beføjet til at udøve forsikringsvirksomhed i medfør af den nationale lovgivning, det er undergivet
- b) det opretter en filial på den medlemsstats område, hvor tilladelse søges
- c) det forpligter sig til på filialens hjemsted at føre særskilt regnskab for den virksomhed, der udøves der, samt opbevare alle forretningsdokumenter sammesteds
- d) det udpeger en generalagent, som skal godkendes af tilsynsmyndighederne
- e) det råder i den medlemsstat, hvor det søger om tilladelse, over aktiver af en størrelse, der mindst er lig med halvdelen af det i artikel 129, stk. 1, litra d), foreskrevne absolutte minimum for minimumskapitalkravet og deponerer en fjerdedel af dette absolutte minimum som sikkerhed
- f) det forpligter sig til at overholde solvenskapitalkravet og minimumskapitalkravet i overensstemmelse med artikel 100 og 128
- g) det oplyser navn og adresse på den skadebehandlingsrepræsentant, som er udpeget i enhver anden medlemsstat end den, hvor tilladelsen søges, hvis de dækkede risici henhører under forsikringsklasse 10 i del A i bilag I, bortset fra fragtførerens ansvar
- h) det fremlægger en driftsplan i henhold til artikel 163
- i) det overholder de ledelseskrav, der er fastsat i kapitel IV, afdeling 2.

3. Med henblik på dette kapitel forstås ved »filial« en permanent tilstedeværelse på en medlemsstats område af et selskab som omhandlet i stk. 1, der opnår tilladelse i denne medlemsstat og udøver forsikringsvirksomhed.

*Artikel 163***Driftsplan for filialen**

1. Den i artikel 162, stk. 2, litra h), nævnte driftsplan for filialen skal indeholde følgende:

- a) oplysninger om arten af de risici eller forpligtelser, som selskabet har til hensigt at påtage sig
- b) oplysninger om grundprincipperne for genforsikring

- c) skøn over det fremtidige solvenskapitalkrav, jf. kapitel VI, afdeling 4, på basis af den forventede balance samt oplysninger om den metode, der anvendes til beregning af disse skøn
- d) skøn over det fremtidige minimumskapitalkrav, jf. kapitel VI, afdeling 5, på basis af den forventede balance samt oplysninger om den metode, der anvendes til beregning af disse skøn
- e) oversigt over selskabets anerkendte ►**C1** kapitalgrundlag ◀ og ►**C1** basiskapitalgrundlag ◀ til dækning af solvenskapitalkravet og minimumskapitalkravet som omhandlet i kapitel VI, afdeling 4 og 5
- f) anslåede omkostninger ved opbygningen af administrationen og akvisionsnettet, de dertil bestemte finansielle midler og, hvis de risici, der skal dækkes, henhører under forsikringsklasse 18 i del A i bilag I, de midler, der står til rådighed til levering af assistancen
- g) oplysninger om strukturen i ledelsessystemet.

2. Ud over kravene i stk. 1 skal driftsplanen for de første tre regnskabsår indeholde følgende:

- a) en prognosticeret balance
- b) skøn over de finansielle midler, der er bestemt til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser, minimumskapitalkravet og solvenskapitalkravet
- c) for skadesforsikringsvirksomhed:
  - i) de anslåede administrationsomkostninger bortset fra omkostninger i forbindelse med administrationens opbygning, navnlig de løbende almindelige omkostninger og provisioner
  - ii) de anslåede præmier eller bidrag og skadesudgifter
- d) for livsforsikringsvirksomhed skal driftsplanen indeholde en oversigt, der giver detaljerede oplysninger om de forventede indtægter og udgifter i forbindelse med direkte forsikringsvirksomhed, overtagelse af genforsikring og afgivelse i genforsikring.

3. Medlemsstaterne kan, for så vidt angår livsforsikringer, kræve, at forsikringsselskaber foretager løbende anmeldelse af det tekniske grundlag for beregningen af tariffer og forsikringsmæssige hensættelser, uden at dette dog må gøres til en forhåndsbetingelse for, at et livsforsikringsselskab kan udøve sin virksomhed.

Artikel 164

Overdragelse af portefølje

1. Medlemsstaterne tillader på de i den nationale lovgivning fastsatte betingelser, at filialer, der er etableret på deres område og omhandlet i dette kapitel, overdrager hele eller en del af deres forsikringsportefølje til et overtagende selskab, der er etableret i samme medlemsstat, hvis tilsynsmyndighederne i denne medlemsstat eller i givet fald i den i artikel 167 omhandlede medlemsstat bekræfter, at det overtagende selskab, overdragelsen taget i betragtning, har ►**C1** det fornødne anerkendte kapitalgrundlag ◀ til dækning af det i artikel 100, stk. 1, omhandlede solvenskapitalkrav.

2. Medlemsstaterne tillader på de i den nationale lovgivning fastsatte betingelser, at filialer, der er etableret på deres område og omhandlet i dette kapitel, overdrager hele eller en del af deres forsikringsportefølje til et forsikringsselskab med hovedsæde i en anden medlemsstat, hvis tilsynsmyndighederne i denne medlemsstat bekræfter, at det overtagende selskab, overdragelsen taget i betragtning, har ►**C1** det fornødne anerkendte kapitalgrundlag ◀ til dækning af det i artikel 100, stk. 1, omhandlede solvenskapitalkrav.

3. Såfremt en medlemsstat på de i den nationale lovgivning fastsatte betingelser tillader, at filialer, der er etableret på dens områder og omhandlet i dette kapitel, overdrager hele eller en del af deres forsikringsportefølje til et agentur eller en filial, som er omhandlet i dette kapitel og etableret på en anden medlemsstats område, skal den sikre sig, at tilsynsmyndighederne i det overtagende selskabs hjemland eller i givet fald i den i artikel 167 omhandlede medlemsstat bekræfter at:

- a) det overtagende selskab, overdragelsen taget i betragtning, har ► **C1** det fornødne anerkendte kapitalgrundlag ◀ til dækning af solvenskapitalkravet
- b) en sådan overdragelse er mulig efter loven i det overtagende selskabs hjemland, og
- c) sidstnævnte er indforstået med overdragelsen.

4. Den medlemsstat, hvor den overdragende filial er beliggende, giver i de i stk. 1, 2 og 3 nævnte tilfælde tilladelse til overdragelsen efter at have modtaget godkendelse fra tilsynsmyndighederne i den medlemsstat, hvor risikoen eller forpligtelsen består, såfremt denne ikke er den medlemsstat, hvor den overdragende filial er beliggende.

5. Tilsynsmyndighederne i de hørte medlemsstater meddeler tilsynsmyndighederne i det overdragende filials hjemland deres udtalelse eller deres samtykke senest tre måneder efter anmodningens modtagelse. Har de hørte myndigheder ikke svaret ved udløbet af denne frist, betragtes dette som en positiv udtalelse eller et stiltiende samtykke.

6. En overdragelse, der tillades i henhold til stk. 1-5, skal i den medlemsstat, hvor risikoen eller forpligtelsen består, offentliggøres som foreskrevet i den nationale lovgivning.

Overdragelsen kan uden videre gøres gældende over for de berørte forsikringstagere, de forsikrede og enhver anden person, som har rettigheder eller forpligtelser i kraft af de overdragne aftaler.

Artikel 165

Forsikringsmæssige hensættelser

Medlemsstaterne pålægger selskaberne at oprette tilstrækkelige forsikringsmæssige hensættelser til dækning af de på deres område indgåede forsikrings- og genforsikringsforpligtelser beregnet i overensstemmelse med kapitel VI, afdeling 2. Medlemsstaterne pålægger selskaberne at værdiansætte aktiver og passiver i overensstemmelse med kapitel VI, afdeling 1, og beregne ► **C1** kapitalgrundlaget ◀ i overensstemmelse med kapitel VI, afdeling 3.

Artikel 166

Solvenskapitalkrav og minimumskapitalkrav

1. Hver medlemsstat pålægger de filialer, der er oprettet på dens område, at råde over ► **C1** et anerkendt kapitalgrundlag ◀, der er sammensat som beskrevet i artikel 98, stk. 3.

Solvenskapitalkravet og minimumskapitalkravet beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel VI, afdeling 4 og 5.

Ved beregning af solvenskapitalkravet og minimumskapitalkravet, både i forbindelse med skadesforsikring og i forbindelse med livsforsikring skal imidlertid kun filialens forretninger tages i betragtning.

2. ► **C1** Det anerkendte basiskapitalgrundlag ◀, der kræves til dækning af minimumskapitalkravet og det absolutte minimum for minimumskapitalkravet sammensættes i overensstemmelse med artikel 98, stk. 4.

3. ► **C1** Det anerkendte basiskapitalgrundlag ◀ må ikke være mindre end halvdelen af det i artikel 129, stk. 1, litra d), fastsatte absolutte minimum.

Den sikkerhed, der stilles i overensstemmelse med artikel 162, stk. 2, litra e), medregnes i ► **C1** det anerkendte basiskapitalgrundlag ◀ til dækning af minimumskapitalkravet.

4. De aktiver, der dækker solvenskapitalkravet, skal op til et beløb på størrelse med minimumskapitalkravet være lokaliseret i den medlemsstat, hvor virksomheden udøves og, for så vidt angår det resterende beløb, inden for Fællesskabet.

Artikel 167

Fordele for selskaber med tilladelse i flere medlemsstater

1. Selskaber, der har anmodet om eller opnået tilladelse fra flere medlemsstater, kan anmode om følgende fordele, som kun kan ydes samlet:

- a) det i artikel 166 omhandlede solvenskapitalkrav beregnes på grundlag af den samlede virksomhed, som de udøver inden for Fællesskabet
- b) den i artikel 162, stk. 2, litra e), omhandlede sikkerhed stilles kun i én af disse stater
- c) de aktiver, der dækker minimumskapitalkravet, kan i overensstemmelse med artikel 134 lokaliseres i hvilken som helst af de medlemsstater, hvor de udøver deres virksomhed.

I de i første afsnit, litra a), nævnte tilfælde tages kun den virksomhed, som udøves af samtlige filialer, der er etableret inden for Fællesskabet, i betragtning ved denne beregning.

2. Anmodning om opnåelse af de i stk. 1 nævnte fordele fremsættes over for tilsynsmyndighederne i de pågældende medlemsstater. I anmodningen anføres den myndighed, der fremover skal efterprøve de i Fællesskabet etablerede filialers solvens for så vidt angår deres samlede virksomhed. Selskabets valg af myndighed skal begrundes.

Den sikkerhed, der er omhandlet i artikel 162, stk. 2, litra e), stilles i den pågældende medlemsstat.

3. De i stk. 1 nævnte fordele må kun ydes med samtykke fra tilsynsmyndighederne i samtlige de medlemsstater, hvor anmodningen er fremsat.

Disse fordele får virkning fra det tidspunkt, på hvilket den valgte tilsynsmyndighed over for de øvrige tilsynsmyndigheder har erklæret sig rede til at efterprøve de i Fællesskabet etablerede filialers solvens for så vidt angår deres samlede virksomhed.

Den valgte tilsynsmyndighed modtager fra de øvrige medlemsstater de oplysninger, der er nødvendige for at efterprøve den samlede solvens for filialer, der er etableret på deres område.

4. Tilladelsen til at anvende de i medfør af stk. 1, 2 og 3 ydede fordele tilbagekaldes af samtlige berørte medlemsstater samtidig på foranledning af en eller flere af de berørte medlemsstater.

Artikel 168

Beretning, tilsynsmæssigt og statistisk materiale og kriseramte selskaber

Med henblik på denne afdeling finder artikel 34 og artikel 139, stk. 3, samt artikel 140 og 141 anvendelse.

Ved anvendelsen af artikel 137-139 i tilfælde af en virksomhed, der har opnået de i artikel 167, stk. 1, 2 og 3, omhandlede fordele, ligestilles den tilsynsmyndighed, der har til opgave at efterprøve solvensen i de filialer, der er etableret inden for Fællesskabet, for så vidt angår deres samlede virksomhed, med tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, på hvis område virksomheden har sit vedtægtsmæssige hjemsted.

Artikel 169

Adskillelse af skades- og livsforsikringsvirksomhed

1. De i denne afdeling omhandlede filialer må ikke samtidig udøve livsforsikrings- og skadesforsikringsvirksomhed i samme medlemsstat.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne fastsætte, at de i denne afdeling omhandlede filialer, som på den i artikel 73, stk. 5, første afsnit, nævnte relevante dato udøvede de to former for virksomhed på en medlemsstats område, kan fortsætte deres virksomhed dér på betingelse af, at der i overensstemmelse med artikel 74 oprettes særskilt forvaltning for hver af disse former for virksomhed.

3. Enhver medlemsstat, som i medfør af artikel 73, stk. 5, andet afsnit, kræver af de selskaber, der er etableret på dens område, at de ophører med samtidig at udøve de former for virksomhed, som de udøver på den i artikel 73, stk. 5, første afsnit, nævnte relevante dato, skal kræve, at denne afgørelse ligeledes finder anvendelse på de i denne afdeling omhandlede filialer, som er etableret på dens område, og som dér udøver begge former for virksomhed samtidig.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at de i denne afdeling omhandlede filialer, hvis hovedkontor udøver begge former for virksomhed samtidig, og som på de i artikel 73, stk. 5, første afsnit, nævnte datoer på en medlemsstats område udelukkende udøvede skadesforsikringsvirksomhed, kan fortsætte deres virksomhed dér. Hvis selskabet ønsker at udøve skadesforsikringsvirksomhed på dette område, må det kun udøve livsforsikringsvirksomhed gennem et datterselskab.

Artikel 170

Tilbagekaldelse af tilladelse for selskaber med tilladelse i flere medlemsstater

Såfremt den i artikel 167, stk. 2, nævnte myndighed tilbagekalder tilladelsen, underretter den tilsynsmyndighederne i de øvrige medlemsstater, hvor selskabet udøver sin virksomhed, herom, og disse træffer hensigtsmæssige foranstaltninger.

Såfremt beslutningen om tilbagekaldelse begrundes med utilstrækkelig samlet solvens, således som den er fastsat ved det i artikel 167 omhandlede samtykke foranstalter de medlemsstater, der deltager i dette samtykke, ligeledes tilbagekaldelse af deres tilladelse.

Artikel 171

Aftaler med tredjelände

Fællesskabet kan i de aftaler, det i overensstemmelse med traktaten indgår med et eller flere tredjelände, blive enige om anvendelse af bestemmelser, der afviger fra de i denne afdeling fastsatte, med det formål på betingelse af gensidighed at garantere en tilstrækkelig beskyttelse af forsikringstagerne og de forsikrede i medlemsstaterne.

Afdeling 2

Genforsikring

▼ M5

Artikel 172

Ækvivalens i forhold til genforsikrings-selskaber

1. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter til præcisering af kriterierne for vurdering af, hvorvidt et tredjelands solvensregler, som anvendes på den genforsikringsvirksomhed, der udøves af selskaber med hovedsæde i det pågældende tredjelände, er ækvivalente med reglerne i afsnit I.

2. Hvis de i henhold til stk. 1 fastlagte kriterier er opfyldt af et tredjelände, kan Kommissionen i overensstemmelse med artikel 301a og bistået af EIOPA i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1094/2010, vedtage delegerede retsakter, der fastsætter, at tredjeländets solvensregler, som anvendes på den genforsikringsvirksomhed, der udøves af selskaber med hovedsæde i det pågældende tredjelände, er ækvivalente med reglerne i afsnit I i dette direktiv.

Disse delegerede retsakter tages regelmæssigt op til revision for at tage hensyn til eventuelle afgørende ændringer af den i afsnit I fastsatte tilsynsordning og af tilsynsordningen i tredjeländet.

EIOPA offentliggør og ajourfører på sit websted en liste over alle de tredjelande, der henvises til i første afsnit.

3. Når det i overensstemmelse med stk. 2 er blevet fastslået, at et tredjelandes solvensregler er ækvivalente med reglerne i dette direktiv, behandles genforsikringsaftaler indgået med selskaber med hovedsæde i dette tredjeland på samme måde som genforsikringsaftaler indgået med selskaber, der har opnået tilladelse i overensstemmelse med dette direktiv.

4. Uanset stk. 2, og selv hvis de i henhold til stk. 1 fastlagte kriterier ikke er opfyldt, kan Kommissionen i overensstemmelse med artikel 301a og bistået af EIOPA i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1094/2010 vedtage delegerede retsakter, der fastslår, at de solvensregler, som et tredjeland anvender på den genforsikringsvirksomhed, der udøves af selskaber med hovedsæde i det pågældende tredjeland, er midlertidigt ækvivalente med reglerne i afsnit I, hvis det pågældende tredjeland mindst opfylder følgende kriterier:

- a) tredjelandet har forpligtet sig over for Unionen til at vedtage og anvende solvensregler, der kan betragtes som ækvivalente i overensstemmelse med stk. 2, inden udløbet af denne begrænsede periode, og til at påbegynde processen for vurdering af ækvivalens
- b) det har udarbejdet et arbejdsprogram til opfyldelse af den i litra a) omhandlede forpligtelse
- c) det har allokeret tilstrækkelige ressourcer til opfyldelse af den i litra a) omhandlede forpligtelse
- d) det anvender solvensregler, der er risikobaserede og opstiller kvantitative og kvalitative solvenskrav samt krav vedrørende tilsynsindberetning og gennemsigtighed
- e) det har indgået skriftlige aftaler med EIOPA og tilsynsmyndighederne om samarbejde og udveksling af fortrolige oplysninger af tilsynsmæssig karakter
- f) det har et uafhængigt tilsynssystem, og
- g) det har indført tavshedspligt for alle, der handler på vegne af dets tilsynsmyndigheder, navnlig ved informationsudveksling mellem EIOPA og tilsynsmyndigheder.

Alle delegerede retsakter vedrørende midlertidig ækvivalens skal tage højde for rapporter fra Kommissionen i overensstemmelse med artikel 177, stk. 2. Disse delegerede retsakter revideres regelmæssigt på grundlag af årlige statusrapporter fra det pågældende tredjeland, som fremlægges for og vurderes af Kommissionen en gang om året. EIOPA bistår Kommissionen i vurderingen af disse statusrapporter.

EIOPA offentliggør og ajourfører på sit websted en liste over alle de tredjelande, der omhandles i første afsnit.

Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 301a og yderligere præcisere betingelserne fastsat i første afsnit.

5. Den begrænsede periode, der er omhandlet i stk. 4, første afsnit, udløber den 31. december 2020 eller på den dato, hvor tilsynsordningen i det pågældende tredjeland, i overensstemmelse med stk. 2, betragtes som værende ækvivalent med det, der er fastlagt i afsnit I, alt efter hvilket tidspunkt, der er tidligst.

Denne periode kan forlænges med op til et år, såfremt det er nødvendigt for, at EIOPA og Kommissionen kan gennemføre ækvivalensvurderingen i henhold til stk. 2.

6. Genforsikringsaftaler indgået med selskaber med hovedsæde i et tredjeland, hvis tilsynsordning er anerkendt som værende midlertidigt ækvivalent i overensstemmelse med stk. 4, behandles på samme måde som den i stk. 3 anførte. Artikel 173 finder ligeledes anvendelse for genforsikrings-selskaber med hovedsæde i et tredjeland, hvis tilsynsordning er anerkendt som midlertidigt ækvivalent i overensstemmelse med stk. 4.

*Artikel 173***Forbud mod at stille aktiver som sikkerhed**

Medlemsstaterne må ikke med henblik på oprettelse af forsikringsmæssige hensættelser bevare eller indføre en ordning med bruttohensættelser, som indebærer, at aktiver stilles som sikkerhed for ikke op-tjente præmier og udestående erstatningshensættelser, hvis genforsikreren er et tredjelandforsikrings- eller genforsikringsselskab beliggende i et land, hvis solvensregler betragtes som ækvivalente med reglerne i dette direktiv, jf. artikel 172.

*Artikel 174***Principper og betingelser for udøvelse af genforsikringsvirksomhed**

En medlemsstat må ikke på tredjelandsgenforsikringsselskaber, som påbegynder eller udøver genforsikringsvirksomhed på dens område, anvende bestemmelser, som indebærer en gunstigere behandling end den, der indrømmes genforsikringsselskaber med hovedsæde i den pågældende medlemsstat.

*Artikel 175***Aftaler med tredjelande**

1. Kommissionen kan fremsætte forslag for Rådet om at indlede forhandlinger med et eller flere tredjelande om aftaler vedrørende de nærmere vilkår for, hvordan tilsynet skal anvendes på:

- a) tredjelandsgenforsikringsselskaber, som udøver genforsikringsvirksomhed i Fællesskabet
- b) Fællesskabsgenforsikringsselskaber, som udøver genforsikringsvirksomhed i et tredjeland.

2. De i stk. 1 omhandlede aftaler skal bl.a. bestræbe sig på at sikre en effektiv markedsadgang på basis af ækvivalens i forsigtighedsbaseret regulering for genforsikringsselskaber på hver kontraherende parts område og gensidig anerkendelse af tilsynsregler og tilsynspraksis i forbindelse med genforsikring. De skal også bestræbe sig på at sikre:

- a) at medlemsstaternes tilsynsmyndigheder kan indhente de nødvendige oplysninger for tilsynet med genforsikringsselskaber, som har hovedsæde i Fællesskabet og udøver virksomhed på de pågældende tredjelandes område
- b) at tredjelandes tilsynsmyndigheder kan indhente de nødvendige oplysninger for tilsynet med genforsikringsselskaber, som har hovedsæde på deres område og udøver virksomhed i Fællesskabet.

3. Med forbehold af traktatens artikel 300, stk. 1 og 2, undersøger Kommissionen bistået af Det Europæiske Udvalg for Forsikring og Arbejdsmarkedsrelaterede Pensioner resultatet af de i stk. 1 omhandlede forhandlinger og den deraf opståede situation.

*KAPITEL X****Datterselskaber af forsikrings- og genforsikringsselskaber, der henhører under et tredjelandes lovgivning, og sådanne selskabers erhvervelse af kapitalinteresser****Artikel 176***Medlemsstaternes underretning af Kommissionen**

Medlemsstaternes tilsynsmyndigheder underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstaters tilsynsmyndigheder om enhver meddelelse af tilladelse til et direkte eller indirekte datterselskab, hvis moderselskab eller moderselskaber henhører under et tredjelandes lovgivning.

Der gives i den forbindelse også oplysninger om den pågældende koncerns opbygning.

Når et selskab henhørende under et tredjelandes lovgivning erhverver kapitalinteresser i et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, som bevirker, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet bliver et datterselskab af dette tredjelandsselskab, underretter hjemlandets tilsynsmyndigheder Kommissionen og de øvrige medlemsstaters tilsynsmyndigheder herom.

Artikel 177

Tredjelandes behandling af forsikrings- og genforsikringsselskaber fra Fællesskabet

▼ M5

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og EIOPA om alle generelle vanskeligheder, som deres forsikrings- eller genforsikringsselskaber har mødt i forbindelse med etablering eller udøvelse af virksomhed i et tredjeland.

▼ B

2. Kommissionen forelægger med jævne mellemrum Rådet en rapport, hvori den gennemgår behandlingen i tredjelande af forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, med hensyn til følgende:

- a) etableringen i tredjelande af forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet
- b) deres erhvervelse af kapitalinteresser i forsikrings- eller genforsikringsselskaber i tredjelande
- c) deres udøvelse af forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed
- d) deres grænseoverskridende levering af forsikrings- eller genforsikringsydelser fra Fællesskabet til tredjelande.

Kommissionen forelægger Rådet disse rapporter, om nødvendigt ledsaget af passende forslag eller henstillinger.

AFSNIT II

SÆRLIGE BESTEMMELSER VEDRØRENDE FORSIKRING OG GENFORSIKRING

KAPITEL I

Gældende lovgivning og betingelser i direkte forsikringsaftaler

Afdeling 1

Gældende lovgivning

Artikel 178

Gældende lovgivning

Medlemsstater, der ikke er omfattet af forordning (EF) nr. 593/2008, anvender bestemmelserne i den forordning til at afgøre, hvilken lovgivning der finder anvendelse på forsikringsaftaler, der falder ind under artikel 7 i nævnte forordning.

Afdeling 2

Lovpligtig forsikring

Artikel 179

Andre forpligtelser

1. Skadesforsikringsselskaber kan tilbyde og indgå aftaler om lovpligtig forsikring på de i denne artikel fastsatte betingelser.

2. Påbyder en medlemsstat forsikringspligt, opfylder forsikringsaftalen kun dette påbud, hvis den overholder de særlige bestemmelser, der gælder for forsikringen i den pågældende medlemsstat.

3. Kræver en medlemsstat lovpligtig forsikring, og skal forsikringsselskabet meddele tilsynsmyndighederne, at dækningen er bortfaldet, kan dette bortfald kun gøres gældende over for skadelidte tredjeparter på de i denne medlemsstat fastsatte betingelser.

4. Hver medlemsstat underretter Kommissionen om de risici, for hvilke der kræves lovpligtig forsikring, med angivelse af følgende:

- a) de særlige bestemmelser vedrørende denne forsikring
- b) de oplysninger, som skal indeholdes i den attest, som skadesforsikringsselskabet skal udstede til den forsikrede, når den pågældende medlemsstat kræver bevis for, at forsikringspligten er opfyldt.

En medlemsstat kan kræve, at de i første afsnit, litra b), omhandlede oplysninger omfatter en erklæring fra forsikringsselskabet om, at forsikringsaftalen er i overensstemmelse med de særlige bestemmelser, der gælder for denne forsikring.

Kommissionen offentliggør de i første afsnit, litra b), omhandlede oplysninger i Den Europæiske Unions Tidende.

Afdeling 3

Almene hensyn

Artikel 180

Almene hensyn

Hverken den medlemsstat, hvor risikoen eller den medlemsstat, hvor forpligtelsen består, må forhindre forsikringstageren i at indgå en aftale med et forsikringsselskab, der har fået tilladelse i henhold til artikel 14, når indgåelsen af aftalen ikke er i strid med gældende retsregler begrundet i almene hensyn i den medlemsstat, hvor risikoen eller forpligtelsen består.

Afdeling 4

Betingelser i forsikringsaftaler og beregning af tariffer

Artikel 181

Skadesforsikring

1. Medlemsstaterne må ikke stille krav om forudgående godkendelse eller løbende anmeldelse af de almindelige og specielle betingelser i forsikringsaftaler, af tariffer og af formularer og andre trykte dokumenter, som et forsikringsselskab agter at anvende over for forsikringstagerne.

Medlemsstaterne kan kræve, at de pågældende betingelser og de øvrige dokumenter på opfordring skal kunne forelægges, alene med henblik på at kontrollere, at nationale bestemmelser om forsikringsaftaler overholdes. Disse krav må ikke gøres til en forhåndsbetingelse for, at et forsikringsselskab kan udøve sin virksomhed.

2. En medlemsstat, der pålægger forpligtelse til at tegne en forsikring, kan kræve, at forsikringsselskaber meddeler tilsynsmyndighederne de almindelige og specielle betingelser i sådanne forsikringer, før de anvendes.

3. Medlemsstaterne skal hverken opretholde eller indføre krav om forudgående meddelelse om eller godkendelse af tarifforhøjelser, medmindre krav herom alene er et led i en almindelig priskontrolordning.

Artikel 182

Livsforsikring

Medlemsstaterne må ikke stille krav om forudgående godkendelse eller løbende anmeldelse af de almindelige og specielle betingelser i forsikringsaftaler, af tariffer, af det tekniske grundlag for beregningen af bl.a. tariffer og forsikringsmæssige hensættelser og af formularer og andre trykte dokumenter, som et livsforsikringsselskab agter at anvende over for forsikringstagerne.

Hjemlandet kan dog med det ene formål at kontrollere, at de nationale bestemmelser vedrørende de aktuarmæssige principper overholdes, kræve løbende anmeldelse af det tekniske grundlag for beregningen af tariffer og forsikringsmæssige hensættelser. Disse krav må ikke gøres til en forhåndsbetingelse for, at et forsikringsselskab kan udøve sin virksomhed.

Afdeling 5

Oplysninger til forsikringstagere

Underafdeling 1

Skadesforsikring

Artikel 183

Generelle oplysninger til forsikringstagere

1. Inden en skadesforsikringsaftale indgås, skal skadesforsikringsselskabet oplyse forsikringstageren om følgende:

- a) hvilken lovgivning der skal gælde for aftalen, hvis parterne ikke kan vælge frit
- b) at parterne frit kan vælge lovgivning, og hvilken lovgivning forsikringsselskabet foreslår.

Forsikringsselskabet skal også underrette forsikringstageren om bestemmelserne vedrørende behandling af klager fra forsikringstagere vedrørende aftalen, herunder om der findes en klageinstans, uden at dette berører forsikringstagerens adgang til at anlægge retssag.

2. Den i stk. 1 omhandlede pligt gælder kun, hvis forsikringstageren er en fysisk person.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1 og 2 fastsættes af den medlemsstat, hvor risikoen består.

*Artikel 184***Supplerende oplysninger i forbindelse med skadesforsikringer, der tilbydes i henhold til reglerne om fri etableringsret eller fri udveksling af tjenesteydelser**

1. Når en skadesforsikring tilbydes i henhold til reglerne om fri etableringsret eller reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, skal forsikringstageren, inden forpligtelsen indgås, gøres bekendt med, i hvilken medlemsstat hovedsædet eller i givet fald den filial, hvormed aftalen skal indgås, er beliggende.

Udleveres der dokumenter til forsikringstageren, skal de indeholde de i første afsnit nævnte oplysninger.

De i første og andet afsnit omhandlede forpligtelser gælder ikke for store risici.

2. Aftalen eller alle andre dokumenter, der yder dækning, samt forsikringsbegæringen, dersom den er bindende for forsikringstageren, skal angive adressen på hovedsædet for og i givet fald på filialen af det skadesforsikringsselskab, der yder dækningen.

Medlemsstaterne kan kræve, at navn og adresse på den repræsentant for skadesforsikringsselskabet, der er nævnt i artikel 148 stk. 2, litra a), også anføres i de dokumenter, der er nævnt i dette stykkes første afsnit.

Underafdeling 2

Livsforsikring*Artikel 185***Oplysninger til forsikringstageren**

1. Inden en livsforsikringsaftale indgås, forelægges forsikringstageren mindst de i stk. 2, 3 og 4 nævnte oplysninger.

2. Der meddeles følgende oplysninger om livsforsikringsselskabet:

- a) selskabets navn og juridiske form
- b) angivelse af, i hvilken medlemsstat selskabets hovedsæde er beliggende, og i givet fald i hvilken medlemsstat den filial, som aftalen indgås med, er beliggende
- c) hovedsædets adresse samt i givet fald adressen på den filial, som aftalen indgås med
- d) en konkret henvisning til rapporten om solvens og økonomisk situation som fastlagt i artikel 51, der giver forsikringstageren let adgang til denne information.

3. Der meddeles følgende oplysninger vedrørende forpligtelsen:

- a) definitionen af de enkelte garantier og optioner
- b) aftalens løbetid
- c) betingelserne for opsigelse af aftalen
- d) betingelserne for indbetaling af præmier, herunder over hvilken årrække
- e) de nærmere vilkår for beregning og tildeling af bonus
- f) en angivelse af tilbagekøbsværdi og fripoliceværdi og arten af de hertil knyttede garantier
- g) oplysninger om præmier for de enkelte garantier, herunder for hovedforsikringen og supplerende garantier, når sådanne oplysninger viser sig hensigtsmæssige
- h) en angivelse af anvendte referenceværdier i forsikringsaftaler tilknyttet investeringsfonde
- i) en angivelse af arten af de underliggende aktiver i forbindelse med unit-linked aftaler
- j) betingelser for udøvelse af opsigelsesretten
- k) generelle angivelser vedrørende den skatteordning, der gælder for den pågældende type aftale

- l) bestemmelserne vedrørende behandling af klager vedrørende aftalen fra forsikringstagerne, de forsikrede eller de begunstigede, herunder om der findes en klageinstans, uden at dette berører retten til at anlægge retssag
- m) den lovgivning, der skal gælde for aftalen, hvis parterne ikke kan vælge frit, eller, når parterne frit kan vælge lovgivning, den lovgivning livsforsikringsselskabet foreslår.

4. Der forelægges endvidere særlige oplysninger med henblik på at sikre, at forsikringstageren virkelig kan forstå aftalens underliggende risici, som bæres af forsikringstageren.

► **C1** 5. Forsikringstageren informeres under hele forsikringsaftalens løbetid ◀ om enhver ændring af følgende oplysninger:

- a) de almindelige og særlige betingelser
- b) livsforsikringsselskabets navn og juridiske form samt hovedsædets adresse og i givet fald adressen på den filial, som aftalen er indgået med
- c) alle oplysninger vedrørende stk. 3, litra d)-j), i tilfælde af tillæg til aftalen eller i tilfælde af ændring af den lovgivning, der finder anvendelse på den
- d) årligt oplysninger om bonussituationen.

Når forsikringsselskabet i forbindelse med et tilbud om eller indgåelse af en kontrakt om livsforsikring forelægger tal vedrørende beløbet på potentielle betalinger, der overstiger og går ud over de kontraktmæssigt fastlagte betalinger, forsyner forsikringsselskabet forsikringstageren med en standardberegning med angivelse af den potentielle betaling på udløbsdatoen under anvendelse af præmieberegningsgrundlaget ved tre forskellige rentesatser; dette finder ikke anvendelse på ophørende forsikringer og kontrakter; forsikringsselskabet informerer klart og forståeligt forsikringstageren om, at standardberegningen kun er en beregningsmodel, der er baseret på teoretiske antagelser, og at forsikringstageren ikke kan gøre kontraktmæssige krav gældende på grundlag af standardberegningen.

▼ **C1**

Ved forsikringer med ret til bonus underretter forsikringsselskabet én gang årligt skriftligt forsikringstageren om status for forsikringstagerens krav, herunder ret til bonus. Når forsikringsselskabet har forelagt tal om den potentielle fremtidige udvikling af retten til bonus, underretter forsikringsselskabet endvidere forsikringstageren om forskellene mellem den faktiske udvikling og de oprindelige data.

▼ **B**

6. Oplysningerne i stk. 2-5 skal forelægges skriftligt og være klart og præcist formuleret og affattet på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor forpligtelsen består.

Oplysningerne kan dog affattes på et andet sprog, hvis forsikringstageren anmoder derom, og det er tilladt i henhold til medlemsstatens lovgivning, eller forsikringstageren frit kan vælge, hvilken lovgivning der skal anvendes.

7. Den medlemsstat, hvor forpligtelsen består, må kun kræve, at livsforsikringsselskaberne giver andre oplysninger end dem, der er anført i stk. 2-5, hvis sådanne oplysninger er nødvendige for, at forsikringstageren virkelig kan forstå de væsentligste elementer af forpligtelsen.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1-7 fastsættes af den medlemsstat, hvor forpligtelsen består.

Artikel 186

Opsigelsesperiode

1. Medlemsstaterne sørger for, at forsikringstagere, der tegner individuelle livsforsikringer, har en frist på mellem 14 og 30 dage fra det tidspunkt, hvor de fik meddelelse om, at forsikringsaftalen er indgået, til at opsiges aftalen.

Forsikringstagernes meddelelse om, at aftalen opsiges, medfører, at de fremover frigøres for alle forpligtelser i henhold til den pågældende aftale.

Betingelserne for opsigelse og de heraf affødte øvrige retsvirkninger bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på forsikringsaftalen, navnlig hvad angår retningslinjerne for, hvorledes forsikringstageren underrettes om, at forsikringsaftalen er indgået.

2. Medlemsstaterne kan undlade at anvende stk. 1 i følgende tilfælde:

- a) når aftalen har en løbetid på seks måneder eller derunder
- b) når forsikringstageren på grund af sin særlige situation eller de omstændigheder, hvorunder aftalen er indgået, ikke har brug for særlig beskyttelse.

Når medlemsstaterne gør brug af muligheden i første afsnit, angiver de dette i deres lovgivning.

KAPITEL II

Særlige bestemmelser vedrørende skadesforsikring

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 187

Policebetingelser

De almindelige og særlige policebetingelser omfatter ikke de betingelser, der er beregnet på i de enkelte tilfælde at tage hensyn til de særlige omstændigheder ved den risiko, der skal dækkes.

Artikel 188

Ophævelse af monopolstillinger

Medlemsstaterne sørger for at ophæve den monopolstilling med hensyn til adgang til udøvelse af virksomhed inden for bestemte forsikringsklasser, der er indrømmet organer, der er etableret på deres område, og som er nævnt i artikel 8.

Artikel 189

Deltagelse i nationale garantiordninger

Værtslande kan kræve, at skadesforsikringsselskaber på samme vilkår som de skadesforsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse på deres område, skal være medlemmer af og deltage i enhver ordning, der skal garantere de forsikrede eller de skadelidte tredjeparter betaling af erstatningsydelse.

Afdeling 2

Coassurance inden for fællesskabet

Artikel 190

Coassurancevirksomhed inden for Fællesskabet

1. Bestemmelserne i denne afdeling finder anvendelse på sådan coassurancevirksomhed inden for Fællesskabet, der angår en eller flere af de risici, der er opført under forsikringsklasse 3-16 i del A i bilag I, og som opfylder følgende betingelser:

- a) risikoen er en stor risiko
- b) risikoen er ved en enkelt aftale med en samlet præmie og for samme tidsrum dækket af flere forsikringsselskaber, der som coassurandører ikke hæfter solidarisk, og hvoraf et er det ledende forsikringsselskab
- c) risikoen består inden for Fællesskabet
- d) for at kunne dække risikoen behandles det ledende forsikringsselskab som et forsikringsselskab, der selv ville kunne dække hele risikoen
- e) mindst en af coassurandørerne deltager i aftalen gennem sit hovedsæde eller en filial, der er etableret i en anden medlemsstat end den, hvor det ledende forsikringsselskab er etableret
- f) det ledende forsikringsselskab varetager fuldt ud den rolle, som tilkommer det ifølge praksis inden for coassurancevirksomhed og fastsætter navnlig forsikringsbetingelser og tariffer.

2. Artikel 147-152 finder kun anvendelse på det ledende forsikringsselskab.

3. Coassurancevirksomhed, som ikke opfylder de i stk. 1 nævnte betingelser, henhører fortsat under bestemmelserne i dette direktiv, dog med undtagelse af bestemmelserne i denne afdeling.

Artikel 191

Deltagelse i coassurancevirksomhed i Fællesskabet

Forsikringsselskabers ret til at deltage i coassurancevirksomhed inden for Fællesskabet må ikke gøres betinget af andre bestemmelser end dem, der er fastsat i denne afdeling.

Artikel 192

Forsikringsmæssige hensættelser

Størrelsen af de forsikringsmæssige hensættelser fastsættes af de forskellige coassurandører i henhold til de regler, der er fastsat af deres hjemlande, eller i mangel af sådanne i henhold til den i denne stat gældende praksis.

Dog skal de forsikringsmæssige hensættelser være mindst lige så store som de hensættelser, som er fastsat af det ledende forsikringsselskab i henhold til reglerne i selskabets hjemland.

Artikel 193

Statistiske oplysninger

Hjemlandene sørger for, at coassurandører råder over statistiske oplysninger, der viser omfanget af den coassurancevirksomhed inden for Fællesskabet, de deltager i, samt hvilke medlemsstater der er tale om.

Artikel 194

Behandling af coassuranceaftaler i forbindelse med likvidation

I tilfælde af et forsikringsselskabs likvidation opfyldes forpligtelser i forbindelse med deltagelse i en coassuranceaftale inden for Fællesskabet på samme måde som forpligtelser i forbindelse med dette selskabs andre forsikringsaftaler, uanset de forsikredes eller de begunstigedes nationalitet.

*Artikel 195***Udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndigheder**

Med henblik på gennemførelsen af bestemmelserne i denne afdeling meddeler medlemsstaternes tilsynsmyndigheder hinanden alle nødvendige oplysninger som led i det samarbejde, der er omhandlet i afsnit I, kapitel IV, afdeling 5.

*Artikel 196***Samarbejde om gennemførelse**

Kommissionen og medlemsstaternes tilsynsmyndigheder samarbejder tæt med henblik på at undersøge de vanskeligheder, der eventuelt kan opstå ved gennemførelsen af bestemmelserne i denne afdeling.

Som led i dette samarbejde undersøges navnlig mulige fremgangsmåder, som viser, at det ledende forsikringsselskab ikke opfylder den rolle, som tilkommer det ifølge praksis inden for coassurancevirksomhed, eller fordi dækningen af de pågældende risici tydeligvis ikke kræver deltagelse af to eller flere forsikringsselskaber.

Afdeling 3

Assistance*Artikel 197***Virksomhed svarende til turistassistance**

Medlemsstaterne kan lade virksomhed i form af assistance til personer, der kommer i vanskeligheder under andre omstændigheder end de i artikel 2, stk. 2, omhandlede, være underlagt dette direktiv.

Gør en medlemsstat brug af denne mulighed, skal den sidestille de nævnte former for virksomhed med dem, der er klassificeret under forsikringsklasse 18 i del A i bilag I.

Stk. 2 påvirker på ingen måde de i bilag I fastsatte klassificeringsmuligheder for de former for virksomhed, der klart henhører under andre forsikringsklasser.

Afdeling 4

Retshjælpforsikring*Artikel 198***Anvendelsesområdet for bestemmelserne i denne afdeling**

1. Bestemmelserne i denne afdeling gælder for den retshjælpforsikring, som er omhandlet under forsikringsklasse 17 i del A i bilag I, hvorved et forsikringsselskab mod præmiebetaling forpligter sig til at dække omkostninger ved retssager og at præstere andre tjenesteydelser, der følger af forsikringsdækningen, blandt andet med henblik på:

- a) at opnå erstatning for den skade, som den forsikrede har lidt, enten ved forlig eller under en civilretlig sag eller en straffesag
- b) at forsvare eller repræsentere den forsikrede under en civilsag, en straffesag eller en sag behandlet administrativt eller på lignende måde, eller i anledning af et krav, som er rejst mod vedkommende.

2. Bestemmelserne i denne afdeling finder ikke anvendelse:

- a) på retshjælpsforsikring, der er knyttet til tvister eller risici hidrørende fra brugen af søgående fartøjer, eller som har forbindelse med sådan brug
- b) på den virksomhed, der udøves af et ansvarsforsikringsselskab i forbindelse med den forsikredes forsvaret eller repræsentation i en hvilken som helst sag behandlet retsligt eller administrativt, for så vidt denne virksomhed udøves samtidig med varetagelsen af det pågældende forsikringsselskabs egne interesser i henhold til denne dækning
- c) såfremt en medlemsstat foreskriver det, på den retshjælpsforsikringsvirksomhed, der udøves af et forsikringsselskab, der tilbyder assistance, og som opfylder følgende betingelser:
- i) virksomheden udøves i en anden medlemsstat end den, hvor den forsikrede har sit faste opholdssted
  - ii) virksomheden indgår i en aftale, der kun vedrører assistance til personer, der kommer i vanskeligheder under rejser, under fravær fra deres bopæl eller deres sædvanlige opholdssted.

Med henblik på første afsnit, litra c), skal det af aftalen klart fremgå, at den pågældende dækning er begrænset til de i nævnte litra omhandlede forhold og er accessorisk i forhold til assistancen.

Artikel 199

Særskilte aftaler

Retshjælpsdækning skal være omfattet af en i forhold til de øvrige forsikringsklasser særskilt aftale eller af et særskilt kapitel i en enkelt police med angivelse af omfanget af retshjælpsdækningen, og, hvis medlemsstaten kræver det, af den dertil svarende præmie.

Artikel 200

Behandling af krav

1. Hjemlandet sikrer, at forsikringsselskaber, efter den mulighed, som medlemsstaten har valgt, eller efter eget valg, hvis medlemsstaten giver sit samtykke hertil, vedtager mindst en af de metoder til behandling af krav, der er beskrevet i stk. 2-4.

Uanset hvilken mulighed der vælges, anses de retshjælpsforsikredes interesser for at være omfattet af ækvivalente garantier i henhold til bestemmelserne i denne afdeling.

2. Forsikringsselskaber sikrer, at ingen medarbejder, der beskæftiger sig med behandlingen af retshjælpsforsikringskrav eller med juridisk rådgivning i forbindelse med denne behandling, samtidig udøver en lignende aktivitet i et andet selskab, som har finansiel, forretningsmæssig eller administrativ tilknytning til førstnævnte forsikringsselskab, og som omfatter en eller flere andre forsikringsklasser henhørende under bilag I.

Forsikringsselskaber, der tegner flere forsikringsklasser, sikrer, at ingen medarbejder, der beskæftiger sig med behandlingen af retshjælpsforsikringskrav eller med juridisk rådgivning i forbindelse med denne behandling, samtidig udøver en lignende aktivitet inden for en anden forsikringsklasse omfattet af samme selskaber.

3. Forsikringsselskabet overlader behandlingen af skadessager under klassen for retshjælpsforsikring til et i juridisk henseende selvstændigt selskab. Dette selskab angives i den særskilte aftale eller det særskilte kapitel, der er nævnt i artikel 199.

Er dette i juridisk henseende selvstændige selskab knyttet til et andet forsikringsselskab, som udøver forsikringsvirksomhed i en eller flere af de forsikringsklasser, der er anført under del A i bilag I, skal de medarbejdere i det i juridisk henseende selvstændige selskab, der beskæftiger sig med behandling af skadessager eller med juridisk rådgivning i forbindelse med denne behandling, ikke samtidig udøve den samme eller en lignende aktivitet i det andet forsikringsselskab. Medlemsstaterne kan bestemme, at dette krav også skal gælde for medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet.

4. Aftalen foreskriver, at de forsikrede kan, så snart forsikringssselskabets intervention kan påberåbes, overdrage forsvaret af deres interesser til en advokat efter eget valg, eller, for så vidt den nationale lovgivning tillader dette, til enhver anden behørigt kvalificeret person.

Artikel 201

Frit advokatvalg

1. Enhver forsikringsaftale om retshjælp skal indeholde udtrykkelig bestemmelse om at:
  - a) den forsikrede frit kan vælge sin advokat eller enhver anden person, som er behørigt kvalificeret i henhold til den nationale lovgivning, når det er påkrævet for at forsvare, repræsentere eller varetage hans interesser i en sag behandlet retsligt eller administrativt
  - b) de forsikrede frit kan vælge en advokat eller, hvis de foretrækker det og for så vidt den nationale lovgivning tillader dette, enhver anden behørigt kvalificeret person til at varetage deres interesser, når der foreligger en interessekonflikt.
2. Med henblik på denne afdeling forstås ved »advokat« enhver person, der har ret til at udøve virksomhed under en af de betegnelser, der er anført i Rådets direktiv 77/249/EØF af 22. marts 1977 om lettelser med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser³⁹).

Artikel 202

Undtagelse fra reglen om frit advokatvalg

1. Medlemsstaterne kan undtage retshjælpsforsikring fra artikel 201, stk. 1, hvis samtlige nedenstående betingelser er opfyldt:
  - a) forsikringen vedrører udelukkende sager, der skyldes brug af vej køretøjer på den pågældende medlemsstats område
  - b) forsikringen er knyttet til en aftale om ydelse af assistance i tilfælde af ulykke eller uheld, hvor et vej køretøj er impliceret
  - c) hverken retshjælpsforsikreren eller assistanceforsikreren dækker ansvarsklasser
  - d) der er truffet forholdsregler, for at den juridiske rådgivning og hver parts repræsentation i en tvist varetages af totalt uafhængige advokater, når disse parter er retshjælpsforsikrede hos det samme forsikringssselskab.
2. En undtagelse, som indrømmes i medfør af stk. 1, berører ikke anvendelsen af artikel 200.

Artikel 203

Voldgift

Medlemsstaterne skal med henblik på bilæggelse af en tvist mellem retshjælpsforsikreren og den forsikrede og med forbehold af enhver ret til at indbringe en sag for en retsinstant i henhold til den nationale lovgivning fastsætte bestemmelser om voldgift eller andre procedurer, som giver tilsvarende sikkerhed for objektivitet.

Forsikringsaftalen skal indeholde bestemmelse om, at den forsikrede har ret til at bringe sådanne procedurer i anvendelse.

Artikel 204

Interessekonflikt

Når der opstår en interessekonflikt, eller hvis der er uenighed med hensyn til tvistens bilæggelse, skal retshjælpsforsikreren eller i givet fald det organ, der behandler skadessagerne, underrette den forsikrede

om den i artikel 201, stk. 1, omhandlede ret og om muligheden for at anvende den i artikel 203 nævnte procedure.

Artikel 205

Ophævelse af krav om specialisering i retshjælpsforsikring

Medlemsstaterne ophæver enhver bestemmelse, der forbyder forsikringsselskaber at udøve retshjælpsforsikring og forsikring i andre forsikringsklasser samtidig på deres område.

Afdeling 5

Sygeforsikring

Artikel 206

Sygeforsikring som alternativ til socialsikring

1. Medlemsstater, hvor aftaler til dækning af de risici, der er nævnt under forsikringsklasse 2 i del A i bilag I, delvist eller fuldstændigt kan erstatte den sygesikring, der er indbygget i den lovpligtige sociale sikringsordning, kan kræve at:

- a) aftalen er i overensstemmelse med de specifikke retsfor skrifter til beskyttelse af almene hensyn i forbindelse med den pågældende type forsikring, som medlemsstaten har fastsat,
- b) de almindelige og specielle betingelser, der er forbundet med denne forsikring, meddeles medlemsstatens tilsynsmyndigheder, før de anvendes.

2. Medlemsstaterne kan kræve, at sygeforsikring i henhold til stk. 1 teknisk set skal fungere på lignende måde som livsforsikring, når alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) de betalte præmier beregnes på grundlag af sygelighedstavler og andre relevante statistiske oplysninger, som gælder for den medlemsstat, hvor risikoen består, efter de matematiske metoder, der anvendes i forsikring
- b) der afsættes hensættelser for stigende alder
- c) forsikringsselskabet kun kan opsigte aftalen inden for et bestemt tidsrum, som fastsættes af den medlemsstat, hvor risikoen består
- d) aftalen åbner mulighed for at hæve præmierne eller nedsætte ydelserne selv for bestående aftaler
- e) aftalen åbner mulighed for, at forsikringstagerne kan ændre deres bestående aftale til en ny aftale i henhold til stk. 1, der tilbydes af det samme forsikringsselskab eller den samme filial, idet der tages hensyn til deres erhvervede rettigheder.

I det i første afsnit, litra e), nævnte tilfælde skal der tages hensyn til hensættelserne for stigende alder, og der kan kun kræves ny lægeundersøgelse ved øget dækning.

I så fald skal medlemsstatens tilsynsmyndigheder offentliggøre de i første afsnit, litra a), omhandlede sygelighedstavler og andre relevante statistiske oplysninger og sende dem til hjemlandets tilsynsmyndigheder.

Præmierne skal ud fra rimelige aktuarmæssige antagelser være tilstrækkelige til, at forsikringsselskaberne kan opfylde alle deres forpligtelser vedrørende alle aspekter af deres finansielle situation. Hjemlandet kræver, at det tekniske grundlag for beregningen af præmierne meddeles dens tilsynsmyndigheder, inden produktet tages i brug.

Tredje og fjerde afsnit gælder også, når bestående aftaler ændres.

Afdeling 6

Arbejdsskadeforsikring*Artikel 207***Lovpligtig arbejdsskadeforsikring**

Medlemsstaterne kan kræve af alle forsikringsselskaber, der på deres område for egen risiko tegner lovpligtige arbejdsskadeforsikringer, at de overholder de specifikke bestemmelser for denne form for forsikring i de nationale lovgivninger, bortset fra bestemmelserne om finansielt tilsyn, som udelukkende henhører under hjemlandets kompetence.

*KAPITEL III***Særlige bestemmelser vedrørende livsforsikring***Artikel 208***Forbud mod obligatorisk afgivelse af en del af de tegnede forsikringer**

Medlemsstaterne må ikke pålægge livsforsikringsselskaber, at de skal afgive en del af deres tegnede forsikringer vedrørende de i artikel 2, stk. 3, omhandlede forsikringsformer til et eller flere organer, som er fastsat ved national lov.

*Artikel 209***Præmier for nye forretninger**

Præmierne for nye forretninger skal, vurderet ud fra rimelige aktuariemæssige antagelser, være tilstrækkelige til, at livsforsikringsselskabet kan opfylde alle sine forpligtelser, herunder navnlig afsætte forsikringsmæssige hensættelser i overensstemmelse hermed.

I den forbindelse kan der tages hensyn til alle aspekter af livsforsikringsselskabets økonomiske situation, idet det skal undgås, at tilførslen af andre midler end præmier og afkastet heraf bliver systematisk og permanent, hvilket på længere sigt kunne bringe det pågældende selskabs solvens i fare.

*KAPITEL IV***Særlige bestemmelser vedrørende genforsikring***Artikel 210***Finite reinsurance**

1. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber, der indgår finite reinsurance-aftaler eller udøver finite reinsurance-virksomhed, kan identificere, måle, overvåge, styre, kontrollere og rapportere de risici, der følger af disse aftaler eller denne virksomhed.

▼ M5

2. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 301a vedtage delegerede retsakter, hvori bestemmelserne omhandlet i nærværende artikels stk. 1 præciseres med hensyn til overvågning, forvaltning og kontrol af risici, der opstår som følge af finite reinsurance-virksomhed.

▼ B

3. Med henblik på stk. 1 og 2 forstås ved finite reinsurance genforsikring, hvor den eksplicitte maksimale tabsrisiko udtrykt som den maksimale overførte økonomiske risiko, der opstår som følge af en betydelig overførsel af forsikrings- og timingrisiko, overstiger præmien i hele aftalens løbetid, med et begrænset, men betydeligt beløb, når mindst et af de følgende kendetegn er til stede:

- a) eksplicit og omfattende hensyntagen til pengenes tidsværdi
- b) aftalebestemmelser til udligning af forholdet mellem parterne med hensyn til økonomisk erfaring over tid med henblik på at opnå den tilsigtede risikooverførsel.

Artikel 211

Special purpose vehicles

1. Medlemsstaterne tillader, at der på deres område stiftes special purpose vehicles efter forudgående tilsynsmæssig godkendelse heraf.

▼M5

2. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter for at præcisere følgende kriterier for tilsynsmyndighedernes godkendelse:

- a) tilladelsens omfang
- b) obligatoriske bestemmelser til indsættelse i alle udstedte aftaler
- c) de i artikel 42 omhandlede krav til egnethed og hæderlighed, der stilles til lederne af en special purpose vehicle
- d) krav til egnethed og hæderlighed blandt aktionærer og medlemmer med kvalificeret deltagelse i en special purpose vehicle
- e) krav til sunde administrative og regnskabsmæssige procedurer, tilstrækkelige interne kontrolmekanismer og risikostyring
- f) krav til regnskabsføring, forsigtigheds- og statistiske oplysninger
- g) solvenskrav.

2a. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af artikel 211, stk. 1 og 2, udarbejder EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurerne ved tilsynsmyndighedernes godkendelse af oprettelsen af special purpose vehicles og vedrørende de formater og modeller, der skal anvendes med henblik på stk. 2, litra f).

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. oktober 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

2b. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af artikel 211, stk. 1 og 2, kan EIOPA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurerne ved samarbejde og informationsudveksling mellem tilsynsmyndigheder, når der er oprettet en special purpose vehicle, som overtager risici fra forsikrings- eller genforsikringsselskaber, i en medlemsstat, som ikke er den medlemsstat, hvor forsikrings- eller genforsikringsselskabet har opnået tilladelse.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

3. Special purpose vehicles, der er godkendt inden den 31. december 2015, er omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, som har godkendt den pågældende special purpose vehicle. Enhver ny aktivitet, som er indledt af en sådan special purpose vehicle efter denne dato, er omfattet af bestemmelserne i stk. 1, 2 og 2a.

▼B

AFSNIT III

TILSYN MED FORSIKRINGS- OG GENFORSIKRINGSSKABER I EN KONCERN

KAPITEL I

Koncerntilsyn: definitioner, anvendelsestilfælde, -område og -niveauer

Afdeling 1

Definitioner*Artikel 212***Definitioner**

1. I dette direktiv forstås ved:

- a) »deltagende selskab«: et selskab, som enten er et moderselskab eller et andet selskab, der besidder en kapitalinteresse, eller et selskab, der er knyttet til et andet selskab som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
- b) »tilknyttet selskab«: et selskab, som enten er et datterselskab eller et andet selskab, hvori der besiddes en kapitalinteresse, eller et selskab, der er knyttet til et andet selskab som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
- c) »koncern«: en gruppe af selskaber der:
  - i) består af et deltagende selskab, dets datterselskaber og de enheder, i hvilke det deltagende selskab eller dets datterselskaber besidder en kapitalinteresse, og virksomheder, der er tilknyttet hinanden som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, eller
  - ii) er baseret på indgåelsen aftalemæssigt eller på anden vis af en stærk og holdbar finansiel tilknytning mellem selskaberne, og som kan omfatte gensidige eller gensidiglignende foreninger, på betingelse af at:
    - et af disse selskaber gennem en centraliseret samordning udøver en faktisk bestemmende indflydelse på afgørelserne, herunder de finansielle afgørelser, i de øvrige selskaber, der er en del af koncernen, og
    - oprettelsen og ophævelsen af sådanne forbindelser, hvad angår dette afsnit, er underlagt forudgående godkendelse af den koncerntilsynsførende
 når det selskab, som udfører den centraliserede samordning, betragtes som moderselskab, og de andre selskaber betragtes som datterselskaber
- d) »koncerntilsynsførende«: den tilsynsmyndighed, der er ansvarlig for koncerntilsyn som fastsat i overensstemmelse med artikel 247

▼ M5

- e) »tilsynskollegiet«: en permanent, men fleksibel struktur for samarbejde, koordinering og lettelse af beslutningstagningen vedrørende tilsynet med en koncern

▼ M1

- f) »forsikringsholdingselskab«: et moderselskab, som ikke er et blandet finansielt holdingselskab og hvis hovedvirksomhed er at erhverve og besidde kapitalinteresser i datterselskaber, når disse datterselskaber udelukkende eller hovedsagelig er forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskaber, og når mindst et af disse datterselskaber er et forsikrings- eller genforsikringsselskab
- g) »blandet forsikringsholdingselskab«: et moderselskab, som ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab

eller et blandet finansielt holdingselskab, og som omfatter mindst ét datterselskab, der er et forsikrings- eller genforsikringsselskab

- h) »blandet finansielt holdingselskab«: et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 2, nr. 15), i direktiv 2002/87/EF.

▼**B**

2. I dette afsnit betragter tilsynsmyndighederne som moderselskab også ethvert selskab, der efter tilsynsmyndighedernes opfattelse udøver en faktisk bestemmende indflydelse på et andet selskab.

De betragter ligeledes som datterselskab ethvert selskab, på hvilket et moderselskab efter tilsynsmyndighedernes opfattelse udøver en faktisk bestemmende indflydelse.

De betragter desuden som kapitalinteresse enhver direkte eller indirekte besiddelse af stemmerettigheder eller kapital i et selskab, på hvilket der efter tilsynsmyndighedernes opfattelse udøves en faktisk bestemmende indflydelse.

Afdeling 2

Anvendelsestilfælde og -område

Artikel 213

Anvendelsestilfælde for koncerntilsyn

1. Medlemsstaterne påser, at der på koncernniveau udøves tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber, der i henhold til dette afsnit er del af en koncern.

Bestemmelserne i dette direktiv, der fastsætter reglerne om tilsyn med de enkelte forsikrings- og genforsikringsselskaber, finder fortsat anvendelse på sådanne selskaber, medmindre andet er fastsat i dette afsnit.

▼**M1**

2. Medlemsstaterne påser, at der udøves koncerntilsyn med følgende:

- a) forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som er deltagende selskaber i mindst et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab som omhandlet i artikel 218-258
- b) forsikrings- eller genforsikringsselskaber, hvis moderselskab er et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, som omhandlet i artikel 218-258
- c) forsikrings- eller genforsikringsselskaber, hvis moderselskab er et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde uden for Unionen, eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab som omhandlet i artikel 260-263
- d) forsikrings- eller genforsikringsselskaber, hvis moderselskab er et blandet forsikringsholdingselskab som omhandlet i artikel 265.

3. I de anvendelsestilfælde, der er anført i stk. 2, litra a) og b), hvor det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller det forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, enten er et tilknyttet selskab under eller selv er en tilsynspligtig enhed eller et blandet finansielt holdingselskab, der er underlagt supplerende tilsyn i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF, kan den koncerntilsynsførende, efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder, beslutte ikke at lade det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab være omfattet af tilsyn med koncentrationsrisiko som omhandlet i artikel 244 i dette direktiv eller af tilsyn med koncerninterne transaktioner som omhandlet i artikel 245 i dette direktiv eller beslutte ikke at udøve nogen af disse former for tilsyn.

4. Er et blandet finansielt holdingselskab for så vidt angår risikobaseret tilsyn omfattet af en tilsvarende bestemmelse i dette direktiv og i direktiv 2002/87/EF, kan den koncerntilsynsførende efter konsultation af de øvrige berørte kompetente myndigheder beslutte kun at anvende bestemmelserne i direktiv 2002/87/EF på det pågældende blandede finansielle holdingselskab.

5. Er et blandet finansielt holdingselskab for så vidt angår risikobaseret tilsyn omfattet af tilsvarende bestemmelser i dette direktiv og i direktiv 2006/48/EF, kan den koncerntilsynsførende efter fælles overenskomst med den konsoliderende tilsynsmyndighed i bank- og investeringsservicesektoren beslutte kun at anvende bestemmelserne i det direktiv, som relaterer til den mest betydningsfulde sektor, jf. artikel 3, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF.

6. Den koncerntilsynsførende skal informere Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁴⁰), (EBA), og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010⁴¹) (EIOPA) om de beslutninger, der træffes i henhold til stk. 4 og 5. EBA, EIOPA og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), oprettet ved forordning (EU) nr. 1095/2010⁴²), (ESMA) udvikler gennem Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (Det Fælles Udvalg) retningslinjer, der tager sigte på at samordne tilsynspraksis, og udarbejder udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder, som de forelægger Kommissionen senest tre år efter vedtagelsen af retningslinjerne.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede forskriftsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

▼ **B**

Artikel 214

Anvendelsesområde for koncerntilsyn

▼ **M1**

1. Udøvelse af koncerntilsyn i overensstemmelse med artikel 213 indebærer på ingen måde, at tilsynsmyndighederne har pligt til at udøve en tilsynsfunktion over for det enkelte tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab, blandede finansielle holdingselskab eller blandede forsikringsholdingselskab, jf. dog artikel 257 med hensyn til forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber.

▼ **B**

2. Den koncerntilsynsførende kan beslutte fra sag til sag ikke at medtage et selskab i koncerntilsynet som omhandlet i artikel 213, når:

- a) selskabet er beliggende i et tredjeland, hvor der er retlige hindringer for videregivelsen af de nødvendige oplysninger, jf. dog artikel 229
- b) selskabet, der påtænkes medtaget, kun er af ringe betydning set ud fra formålene med koncerntilsynet, eller
- c) det under hensyntagen til formålene med koncerntilsynet ville være uhensigtsmæssigt eller vildledende at medtage det pågældende selskab.

Når flere selskaber i samme koncern, enkeltvist betragtet, kan udelukkes i henhold til første afsnit, litra b), kan de dog medtages, dersom de som helhed er af ikke uvæsentlig betydning.

Når den koncerntilsynsførende ikke mener, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab bør medtages i koncerntilsynet, jf. første afsnit, litra b) eller c), konsulterer den de øvrige kompetente myndigheder, inden der træffes en afgørelse.

Når den koncerntilsynsførende ikke medtager et forsikrings- eller genforsikringsselskab i koncerntilsynet, jf. første afsnit, litra b) eller c), kan tilsynsmyndighederne i den medlemsstat, hvor det pågældende selskab er beliggende, anmode selskabet, der er moderselskab i koncernen, om enhver oplysning, der kan fremme tilsynet med det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab.

Afdeling 3

Anvendelsesniveauer

Artikel 215

Det endelige moderselskab på fællesskabsniveau

▼ M1

1. Når det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab som omhandlet i artikel 213, stk. 2, litra a) og b), selv er et datterselskab under et andet forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et andet forsikringsholdingselskab eller et andet blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, finder artikel 218 til 258 kun anvendelse på det endelige moderforsikringsselskab eller -genforsikringsselskab, -forsikringsholdingselskab eller det endelige blandede finansielle moderholdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen.

2. Når det i stk. 1 omhandlede endelige moderforsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, er et datterselskab under et selskab, der er underlagt supplerende tilsyn i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF, kan den koncerntilsynsførende, efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder, beslutte ikke at lade det endelige moderselskab være omfattet af tilsyn med koncentrationsrisiko som omhandlet i artikel 244, tilsyn med koncerninterne transaktioner som omhandlet i artikel 245 eller ikke at udøve nogen af disse former for tilsyn.

▼ B

Artikel 216

Det endelige moderselskab på nationalt niveau

▼ M1

1. Når det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, som omhandlet i artikel 213, stk. 2, litra a) og b), ikke har sit hovedsæde i samme medlemsstat som det endelige moderselskab på unionsniveau som omhandlet i artikel 215, kan medlemsstaterne tillade deres tilsynsmyndigheder at beslutte, efter konsultation af den koncerntilsynsførende og det endelige moderselskab på unionsniveau, at udøve koncerntilsyn med det endelige moderforsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab på nationalt niveau.

▼ M5

I så fald begrundes tilsynsmyndigheden sin afgørelse over for både den koncerntilsynsførende og det endelige moderselskab på fællesskabsniveau. Den koncerntilførende underretter tilsynskollegiet i overensstemmelse med artikel 248, stk. 1, litra a).

Artikel 218-258 finder tilsvarende anvendelse, jf. dog nærværende artikels stk. 2-6.

▼B

2. Tilsynsmyndigheden kan begrænse koncerntilsynet med det endelige moderselskab på nationalt niveau til et eller flere afsnit i kapitel II.

3. Når tilsynsmyndigheden beslutter at lade det endelige moderselskab på nationalt niveau ►**C1** være omfattet af bestemmelserne i kapitel II, afdeling 1, anerkendes valget af metode, der træffes af den koncerntilsynsførende i overensstemmelse med artikel 220 ◀ med hensyn til det endelige moderselskab på fællesskabsniveau som omhandlet i artikel 215, som endeligt, og den anvendes af tilsynsmyndigheden i den berørte medlemsstat.

4. Når tilsynsmyndigheden beslutter at lade det endelige moderselskab på nationalt niveau være omfattet af bestemmelserne i kapitel II, afdeling 1, og når det endelige moderselskab på fællesskabsniveau som omhandlet i artikel 215 i overensstemmelse med artikel 231 eller 233, stk. 5, har fået tilladelse til at beregne solvenskapitalkravet for koncernen og solvenskapitalkravet for koncernens forsikrings- og genforsikringsselskaber ►**C1** på basis af en intern model, anerkendes denne afgørelse som endelig, og den anvendes af ◀ tilsynsmyndigheden i den berørte medlemsstat.

I en sådan situation, hvor tilsynsmyndigheden finder, at risikoprofilen for det endelige moderselskab på nationalt niveau afviger væsentligt fra den interne model, der er godkendt på fællesskabsniveau, og så længe det pågældende selskab ikke har fundet en passende løsning på de mangler, som tilsynsmyndigheden har påpeget, kan tilsynsmyndigheden beslutte at lægge et kapitaltillæg til koncernens solvenskapitalkrav for det pågældende selskab, der er beregnet på basis af den pågældende model, eller den tilsynsførende kan i særlige tilfælde, hvor et sådan kapitaltillæg ikke vil være hensigtsmæssigt, pålægge selskabet at beregne koncernens solvenskapitalkrav på basis af en standardformel.

▼M5

Tilsynsmyndigheden redegør for sådanne afgørelser over for både selskabet og den koncerntilsynsførende. Den koncerntilsynsførende underretter tilsynskollegiet i overensstemmelse med artikel 248, stk. 1, litra a).

▼B

5. Når tilsynsmyndigheden beslutter at lade det endelige moderselskab på nationalt niveau være omfattet af bestemmelserne i kapitel II, afdeling 1, kan dette selskab ikke i overensstemmelse med artikel 236 eller 243 indgive en ansøgning om tilladelse til at lade sine datterselskaber være omfattet af bestemmelserne i artikel 238-239.

6. Når medlemsstaterne tillader deres tilsynsmyndigheder at træffe en afgørelse som omhandlet i stk. 1, fastsætter de bestemmelser om, at sådanne afgørelser ikke kan træffes eller opretholdes, når det endelige moderselskab på nationalt niveau er et datterselskab under det endelige moderselskab på fællesskabsniveau som omhandlet i artikel 215 og sidstnævnte i overensstemmelse med artikel 237 eller 243 har opnået en tilladelse til at lade dette selskab være omfattet af bestemmelserne i artikel 238 og 239.

▼M5

7. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 301a vedtage delegerede retsakter, der præciserer, under hvilke omstændigheder den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede afgørelse kan træffes.

▼B*Artikel 217***Moderselskab beliggende i flere medlemsstater**

1. Når medlemsstaterne giver deres tilsynsmyndigheder tilladelse til at træffe en afgørelse som omhandlet i artikel 216, giver de dem samtidig tilladelse til at beslutte at indgå en aftale med tilsynsmyndigheder i

andre medlemsstater, hvor et andet tilknyttet endeligt moderselskab på nationalt niveau er beliggende, med henblik på at udøve koncerntilsyn med den koncerndel, der omfatter flere medlemsstater.

Når de kompetente tilsynsmyndigheder har indgået en aftale som omhandlet i første afsnit, udøves der ikke koncerntilsyn med noget andet endeligt moderselskab som omhandlet i artikel 216, der er beliggende i andre medlemsstater end i den medlemsstat, hvor koncerndelen som omhandlet i første afsnit er beliggende.

▼ **M5**

I så fald begrunder tilsynsmyndighederne deres aftale over for både den koncerntilsynsførende og det endelige moderselskab på fællesskabsniveau. Den koncerntilsynsførende underretter tilsynskollegiet i overensstemmelse med artikel 248, stk. 1, litra a).

▼ **B**

2. Artikel 216, stk. 2-6, finder tilsvarende anvendelse.

▼ **M5**

3. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter, der præciserer, under hvilke omstændigheder den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede afgørelse kan træffes.

▼ **B**

KAPITEL II

Finansiel situation

Afdeling 1

Koncernsolvens

Underafdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 218

Tilsyn med koncernsolvens

1. Tilsynet med koncernsolvensen udøves i overensstemmelse med stk. 2 og 3 i denne artikel samt artikel 246 og kapitel III.

2. Medlemsstaterne påser i det i artikel 213, stk. 2, litra a), omhandlede tilfælde, at de deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskaber sørger for, at koncernen er i besiddelse af ► **C1** et anerkendt kapitalgrundlag ◀, der hele tiden mindst svarer til koncernens solvenskapitalkrav, der beregnes i overensstemmelse med underafdeling 2-4.

3. Medlemsstaterne påser i det i artikel 213, stk. 2, litra b), omhandlede tilfælde, at forsikrings- eller genforsikringsselskaber i en koncern sørger for, at koncernen er i besiddelse af ► **C1** et anerkendt kapitalgrundlag ◀, der hele tiden mindst svarer til koncernens solvenskapitalkrav, der beregnes i overensstemmelse med underafdeling 5.

4. Kravene i stk. 2 og 3 er underlagt tilsynsmæssig kontrol af den koncerntilsynsførende i overensstemmelse med kapitel III. Artikel 136 og artikel 138, stk. 1-4, finder tilsvarende anvendelse.

5. Så snart det deltagende selskab har konstateret og underrettet den koncerntilsynsførende om, at koncernen ikke længere opfylder solvenskapitalkravet, eller at der er risiko for, at den i løbet af de efterføl-

gende tre måneder ikke vil være i stand til at opfylde kravet, underretter den koncerntilsynsførende de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder i tilsynskollegiet, der analyserer koncernens situation.

▼ M1

Artikel 219

Beregningshyppighed

1. Den koncerntilsynsførende sikrer, at beregningerne som omhandlet i artikel 218, stk. 2 og 3, foretages mindst én gang årligt, af det deltagende forsikringsselskab eller genforsikringsselskab, af forsikringsholdingselskabet eller af det blandede finansielle holdingselskab.

Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller, når koncernens moderselskab ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab eller det selskab i koncernen, der udpeges af den koncerntilsynsførende efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og koncernen selv, fremlægger de relevante oplysninger for og resultaterne af beregningen for den koncerntilsynsførende.

2. Forsikringsselskabet, genforsikringsselskabet, forsikringsholdingselskabet og det blandede finansielle holdingselskab udøver løbende tilsyn med koncernens solvenskapitelkrav. Såfremt koncernens risikoprofil afviger væsentligt fra de antagelser, der ligger til grund for det senest rapporterede solvenskapitelkrav, genberegnes koncernens solvenskapitelkrav omgående, hvorefter det rapporteres til den koncerntilsynsførende.

Når der er tegn på, at koncernens risikoprofil har ændret sig væsentligt siden den dato, hvor solvenskapitelkravet sidst blev rapporteret, kan den koncerntilsynsførende kræve en ny beregning af solvenskapitelkravet.

▼ B

Underafdeling 2

Valg af beregningsmetode og generelle principper

Artikel 220

Valg af metode

1. Solvenssituationen for koncernen af forsikrings- og genforsikringsselskaber som omhandlet i artikel 213, stk. 2, litra a), beregnes i overensstemmelse med de tekniske principper og en af metoderne i artikel 221-233.

2. Medlemsstaterne påser, at solvenssituationen for koncernen af forsikrings- og genforsikringsselskaber som omhandlet i artikel 213, stk. 2, litra a), beregnes i overensstemmelse med metode 1 som omhandlet i artikel 230, 231 og 232.

Medlemsstaterne giver imidlertid deres tilsynsmyndigheder, der fungerer som koncerntilsynsførende med hensyn til en bestemt koncern, mulighed for efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og koncernen selv at beslutte at anvende metode 2 som omhandlet i artikel 233 og 234 eller en kombination af metode 1 og 2, når det ikke er hensigtsmæssigt udelukkende at anvende metode 1.

Artikel 221

Medtagelse af den forholdsvise andel

1. Ved beregningen af koncernsolvensen medtages den forholdsmæssige andel, som det deltagende selskab besidder i sine tilknyttede selskaber.

Den forholdsmæssige andel i forbindelse med første afsnit omfatter et af følgende elementer:

- a) hvis metode 1 anvendes: de procentdele, der anvendes ved opstillingen af de konsoliderede regnskaber, eller
- b) hvis metode 2 anvendes: den del af den tegnede kapital, som direkte eller indirekte besiddes af det deltagende selskab.

Når det tilknyttede selskab er et datterselskab, og det ikke er i besiddelse af et tilstrækkeligt ► **C1** anerkendt kapitalgrundlag ◀ til dækning af sit solvenskapitalkrav, tages datterselskabets samlede solvensunderskud i betragtning, uanset den anvendte metode.

Når tilsynsmyndighederne er af den opfattelse, at et moderselskab, der besidder en kapitalandel, helt klart udelukkende hæfter for denne kapitalandel, kan den koncerntilsynsførende imidlertid tillade, at datterselskabets solvensunderskud medregnes forholdsmæssigt.

2. Den koncerntilsynsførende fastsætter, efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og koncernen selv, den forholdsmæssige andel, der tages i betragtning i følgende tilfælde:

- a) når der ikke er nogen kapitaltilknytning mellem nogle af selskaberne i en koncern
- b) når en tilsynsmyndighed har fastslået, at enhver direkte eller indirekte besiddelse af stemmerettigheder eller kapital i et datterselskab betragtes som en deltagelse, fordi der efter denne myndigheds opfattelse udøves en faktisk bestemmende indflydelse på dette selskab
- c) når en tilsynsmyndighed har fastslået, at et selskab er moderselskab for et andet selskab, fordi det efter tilsynsmyndighedens opfattelse udøver en faktisk bestemmende indflydelse på det andet selskab.

Artikel 222

Eliminering af dobbelt anvendelse af et ► **C1** anerkendt kapitalgrundlag ◀

1. Dobbelt anvendelse af et ► **C1** anerkendt kapitalgrundlag ◀ til dækning af solvenskapitalkravet blandt de forskellige forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der tages i betragtning ved beregningen, er ikke tilladt.

Med henblik herpå elimineres følgende beløb ved beregningen af koncernsolvensen, såfremt anvendelsen af metoderne i underafdeling 4 ikke resulterer heri:

- a) værdien af ethvert aktiv tilhørende det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, der udgør finansierede elementer af ► **C1** det anerkendte kapitalgrundlag ◀ til dækning af solvenskapitalkravet for et af de tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskaber
- b) værdien af ethvert aktiv tilhørende et tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab under det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, der udgør finansierede elementer af ► **C1** det anerkendte kapitalgrundlag ◀ til dækning af solvenskapitalkravet for det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab
- c) værdien af ethvert aktiv tilhørende et tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab under det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, der udgør finansierede elementer af ► **C1** det anerkendte kapitalgrundlag ◀ til dækning af solvenskapitalkravet for ethvert andet tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab under det pågældende deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab.

2. Følgende elementer kan kun indgå i beregningen, hvis de er anerkendt til dækning af solvenskapitalkravet for det pågældende tilknyttede selskab, jf. dog stk. 1:

- a) overskudskapital, der falder ind under artikel 91, stk. 2, i et tilknyttet livsforsikrings- eller livsgenforsikringsselskab under det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, for hvilket der foretages beregning af koncernsolvensen
- b) tegnede, men ikke indbetalte kapitalandele i et tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab under det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, for hvilket der foretages beregning af koncernsolvensen.

Dog holdes følgende elementer under alle omstændigheder uden for beregningen:

- i) tegnede, men ikke indbetalte kapitalandele, der udgør en potentiel forpligtelse for det deltagende selskab
- ii) tegnede, men ikke indbetalte kapitalandele i det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, der udgør en potentiel forpligtelse for et tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab
- iii) tegnede, men ikke indbetalte kapitalandele i et tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab, der udgør en potentiel forpligtelse for et andet tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab under det samme deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab.

3. Finder tilsynsmyndighederne, at visse andre end de i stk. 2 nævnte elementer, der kan indgå i ► **C1** det anerkendte kapitalgrundlag ◀ til dækning af solvenskapitalkravet for et tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab, faktisk ikke er til rådighed til dækning af solvenskapitalkravet for det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, for hvilket der foretages beregning af koncernsolvensen, kan disse elementer kun medtages i beregningen, hvis de kan anvendes til dækning af solvenskapitalkravet for det tilknyttede selskab.

4. Summen af ► **C1** elementer af kapitalgrundlaget ◀ som omhandlet i stk. 2 og 3 skal ikke overstige solvenskapitalkravet for det tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskab.

► **C1.5**. Ethvert anerkendt kapitalgrundlag i et tilknyttet ◀ forsikrings- eller genforsikringsselskab under det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, for hvilket der foretages beregning af koncernsolvensen, og som er underlagt forudgående tilladelse fra tilsynsmyndigheden i overensstemmelse med artikel 90, skal kun medtages i beregningen, såfremt de er blevet behørigt godkendt af tilsynsmyndigheden, der er ansvarlig for tilsynet med det pågældende tilknyttede selskab.

Artikel 223

Eliminering af kapital, der er skabt inden for en koncern

1. Ved beregningen af koncernsolvensen tages der ikke hensyn til et ► **C1** anerkendt kapitalgrundlag ◀ til dækning af solvenskapitalkravet, som hidrører fra indbyrdes finansiering mellem det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab og et af følgende:

- a) et tilknyttet selskab
- b) et deltagende selskab
- c) et andet tilknyttet selskab under et af dets deltagende selskaber.

2. Der tages ved beregningen af koncernsolvensen ikke hensyn til et ► **C1** anerkendt kapitalgrundlag ◀ til dækning af solvenskapitalkravet for et tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab under det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, for hvilket der foretages beregning af koncernsolvensen, når det pågældende ► **C1** kapitalgrundlag ◀ hidrører fra indbyrdes finansiering med ethvert andet tilknyttet selskab under det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab.

3. Det betragtes som indbyrdes finansiering, når et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et tilknyttet selskab herunder besidder andele i eller yder lån til et andet selskab, som direkte eller indirekte besidder et ► **C1** anerkendt kapitalgrundlag ◀ til dækning af førstnævnte selskabs solvenskapitalkrav.

*Artikel 224***Værdiansættelse**

Aktiver og passiver værdiansættes i overensstemmelse med artikel 75.

Underafdeling 3

Anvendelse af beregningsmetoder*Artikel 225***Tilknyttede forsikrings- og genforsikringsselskaber**

Når det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab har mere end ét tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab, medregnes hvert af disse tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskaber ved beregningen af koncernsolvensen.

Medlemsstaterne fastsætter, at der, når det tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskab har sit hovedsæde i en anden medlemsstat end det forsikrings- eller genforsikringsselskab, for hvilket der foretages beregning af koncernsolvensen, ved beregningen skal tages hensyn til det tilknyttede forsikringsselskabs solvenskapitalkrav og ► **C1** det anerkendte kapitalgrundlag ◀ til dækning af solvenskapitalkravet som fastsat i denne anden medlemsstat.

▼ **M1***Artikel 226***Mellemliggende forsikringsholdingselskaber**

1. Ved beregningen af koncernsolvensen for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, som gennem et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab har en kapitalinteresse i et tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab, tages der hensyn til dette forsikringsholdingselskabs eller blandede finansielle holdingselskabs situation.

Udelukkende med henblik på denne beregning behandles det mellemliggende forsikringsholdingselskab eller mellemliggende blandede finansielle holdingselskab som et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er omfattet af reglerne i afsnit I, kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 1-3, for så vidt angår solvenskapitalkrav og som værende underlagt samme krav som fastsat i afsnit I, kapitel VI, afdeling 3, underafdeling 1-3, for så vidt angår ► **C1** kapitalgrundlag ◀ til dækning af solvenskapitalkravet.

2. Når et mellemliggende forsikringsholdingselskab eller et mellemliggende blandet finansielt holdingselskab besidder ► **C1** efterstillet gæld eller andet anerkendt kapitalgrundlag, der er begrænset ◀ i overensstemmelse med artikel 98, godkendes det som ► **C1** anerkendt kapitalgrundlag ◀ op til de i artikel 98 fastsatte grænseværdier, for koncernens samlede anerkendte ► **C1** kapitalgrundlag ◀ i forhold til koncernens solvenskapitalkrav.

► **C1** Ethvert anerkendt kapitalgrundlag ◀, som besiddes af et mellemliggende forsikringsholdingselskab eller mellemliggende blandet finansielt holdingselskab, og som kræver forudgående tilladelse fra tilsynsmyndigheden i overensstemmelse med artikel 90, hvis den besiddes af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, kan kun medtages i beregningen af koncernsolvensen, hvis den er blevet behørigt godkendt af den koncerntilsynsførende.

▼ **M5**

*Artikel 227***Tilknyttede tredjelandforsikrings- og genforsikringsselskabers ækvivalens**

1. Udelukkende ved beregningen i overensstemmelse med artikel 233 af koncernsolvensen for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er et deltagende selskab i et tredjelandforsikrings- eller genforsikringsselskab, behandles tredjelandforsikrings- eller genforsikringsselskabet som et tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab.

Når det tredjeland, hvor selskabet har sit hovedsæde, stiller krav om tilladelse og anvender solvensregler, der mindst svarer til dem, der er fastsat i afsnit I, kapitel VI, kan medlemsstaterne dog fastsætte bestemmelser om, at beregningen for så vidt angår dette selskab tager hensyn til solvenskapitalkravet og kapitalgrundlaget til dækning af solvenskapitalkravet i henhold til reglerne i det pågældende tredjeland.

2. Er der ikke vedtaget delegerede retsakter i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 4 eller 5, foretages kontrollen af, hvorvidt reglerne i tredjelandet som minimum er ækvivalente, af den koncerntilsynsførende efter anmodning fra det deltagende selskab eller på eget initiativ. EIOPA bistår den koncerntilsynsførende i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Den koncerntilsynsførende konsulterer, bistået af EIOPA, de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder, inden der træffes afgørelse om ækvivalens. Denne afgørelse træffes i overensstemmelse med de kriterier, der er vedtaget i henhold til stk. 3. Den koncerntilsynsførende træffer ingen afgørelse i forbindelse med et tredjeland, som modsætter sig en eventuel tidligere truffet afgørelse for så vidt angår dette tredjeland, undtagen hvis dette måtte være nødvendigt for at tage hensyn til betydelige ændringer i den i afsnit I, kapitel VI, fastsatte tilsynsordning og i tilsynsordningen i tredjelandet.

Hvis tilsynsmyndighederne er uenige i den afgørelse, der er truffet i overensstemmelse med andet afsnit, kan de henvise sagen til EIOPA og anmode om bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010 senest tre måneder efter meddelelsen om den tilsynsførendes afgørelse. I så fald kan EIOPA handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til nævnte artikel.

3. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 301a vedtage delegerede retsakter, der præciserer kriterierne for en vurdering af, hvorvidt reglerne for solvens i et tredjeland er ækvivalente med reglerne i afsnit I, kapitel VI.

4. Hvis de i henhold til stk. 3 fastlagte kriterier er opfyldt af et tredjeland, kan Kommissionen i overensstemmelse med artikel 301a og bistået af EIOPA i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1094/2010, vedtage delegerede retsakter, der fastslår at det pågældende tredjlands tilsynsordning er ækvivalent med det, der er fastlagt i afsnit I, kapitel VI.

Disse delegerede retsakter tages regelmæssigt op til revision for at tage hensyn til eventuelle betydelige ændringer i tilsynsordningen i afsnit I, kapitel VI, og i tredjelandet.

EIOPA offentliggør og ajourfører på sit websted en liste over alle de tredjelande, der henvises til i første afsnit.

5. Uanset stk. 4, og selv hvor de i henhold til stk. 3 fastlagte kriterier ikke er opfyldt, kan Kommissionen i overensstemmelse med artikel 301a og bistået af EIOPA for den periode, der er omhandlet i stk. 6, i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1094/2010 vedtage delegerede retsakter, der fastslår, at de solvensregler, som et tredjeland anvender på selskaber med hovedsæde i det pågældende tredjeland, er midlertidigt ækvivalente med reglerne i afsnit I, kapitel VI, hvis:

- a) det kan påvises, at tredjelandet har eller kan vedtage og anvende solvensregler, som kan betragtes som ækvivalente i overensstemmelse med stk. 4
- b) tredjelandet anvender solvensregler, der er risikobaserede og opstiller kvantitative og kvalitative solvenskrav samt krav vedrørende tilsynsindberetning og gennemsigtighed

- c) tredjelandets ret i princippet tillader samarbejde og udveksling af fortrolige oplysninger af tilsynsmæssig karakter med EIOPA og de tilsynsførende myndigheder
- d) tredjelandet har et uafhængigt tilsynssystem, og
- e) tredjelandet har indført tavshedspligt for alle, der handler på vegne af dets tilsynsmyndigheder.

EIOPA offentliggør og ajourfører på sit websted en liste over alle de tredjelande, der er omhandlet i første afsnit.

6. Den periode for midlertidig ækvivalens, der er anført i stk. 5, er på ti år, medmindre en af følgende situationer opstår inden periodens udløb:

- a) at den delegerede retsakt er blevet tilbagekaldt, eller
- b) der i overensstemmelse med stk. 4 er vedtaget en delegeret retsakt om, at det pågældende tredjeland tilsynsordning anses for at være ækvivalent med den, der er fastlagt i afsnit I, kapitel VI.

Midlertidig ækvivalens kan forlænges med yderligere perioder på ti år, såfremt kriterierne i stk. 5 fortsat opfyldes. Kommissionen vedtager en sådan delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 301a bistået af EIOPA i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Alle delegerede retsakter vedrørende midlertidig ækvivalens skal tage højde for rapporter fra Kommissionen i overensstemmelse med artikel 177, stk. 2. Kommissionen tager regelmæssigt sådanne delegerede retsakter op til revision. EIOPA bistår Kommissionen i vurderingen af disse afgørelser. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet om enhver revision, der gennemføres, og sender konklusionerne til Europa-Parlamentet.

7. Hvis der er vedtaget en delegeret retsakt i overensstemmelse med stk. 5 om, at et tredjeland tilsynsordning er midlertidigt ækvivalent, skal det pågældende tredjeland anses for at være ækvivalent for så vidt angår stk. 1, andet afsnit.

▼B

Artikel 228

Tilknyttede kreditinstitutter, investeringsselskaber og finansieringsinstitutter

Ved beregning af koncernsolvensen for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, som er et deltagende selskab i et kreditinstitut, investeringsselskab eller finansieringsinstitut, giver medlemsstaterne deres deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab mulighed for en tilsvarende anvendelse af metode 1 eller 2 som fastsat i bilag I til direktiv 2002/87/EF. Metode 1 som fastsat i dette bilag anvendes dog kun, hvis den koncerntilsynsførende er overbevist om niveauet for integreret ledelse og intern kontrol for så vidt angår de enheder, der vil være omfattet af konsolideringen. Den metode, der vælges, anvendes ensartet over tid.

Medlemsstaterne tillader dog deres tilsynsmyndigheder, når de fungerer som koncerntilsynsførende for en bestemt koncern, efter anmodning fra det deltagende selskab eller på eget initiativ at beslutte at trække enhver deltagelse som omhandlet i første afsnit fra ► **C1** kapitalgrundlaget ◀, der kan indgå i koncernsolvensen for det deltagende selskab.

Artikel 229

Manglende nødvendige informationer

Når de kompetente tilsynsmyndigheder ikke kan få adgang til de oplysninger, som er nødvendige for beregningen af koncernsolvensen for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, og som vedrører et tilknyttet selskab med hovedsæde i en medlemsstat eller et tredjeland, trækkes dette selskabs bogførte værdi i det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab ► **C1** fra det kapitalgrundlag, der kan indgå i koncernsolvensen. ◀

Overskud ved deltagelsen kan i så fald heller ikke anerkendes som ► **C1** kapitalgrundlag ◀, der kan indgå i koncernsolvensen.

Underafdeling 4

Beregningsmetoder

Artikel 230

Metode 1 (standardmetode): Metode baseret på regnskabskonsolidering

1. Beregningen af koncernsolvensen for det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab sker på basis af de konsoliderede regnskaber.

Koncernsolvensen for det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab er forskellen mellem:

- a) ► **C1** det anerkendte kapitalgrundlag ◀ til dækning af solvenskapitalkravet, der beregnes på basis af konsoliderede regnskabsoplysninger
- b) solvenskapitalkravet for koncernen beregnet på basis af konsoliderede regnskabsoplysninger.

Reglerne i afsnit I, kapitel VI, afdeling 3, underafdeling 1-3, og i afsnit I, kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 1-3, finder anvendelse ved beregningen af ► **C1** kapitalgrundlaget ◀ til dækning af solvenskapitalkravet, og af koncernens solvenskapitalkrav, der beregnes på basis på konsoliderede regnskabsoplysninger.

2. Koncernens solvenskapitalkrav, der er baseret på konsoliderede regnskabsoplysninger (koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav), beregnes på basis af enten standardformlen eller en godkendt intern model på en måde, der er i overensstemmelse med de generelle principper i henholdsvis afsnit I, kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 1 og 2, og afsnit I, kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 1 og 3.

Koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav indeholder mindst følgende elementer:

- a) det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskabs minimumskapitalkrav som omhandlet i artikel 129
- b) den forholdsvise andel af minimumskapitalkravet for de tilknyttede forsikrings- og genforsikringsselskaber.

Dette minimum dækkes af et ► **C1** anerkendt basiskapitalgrundlag ◀ som fastsat i artikel 98, stk. 4.

Principperne i artikel 221-229 finder tilsvarende anvendelse med henblik på at fastslå, om et sådant ► **C1** anerkendt kapitalgrundlag ◀ er egnet til at dække koncernens konsoliderede minimumsolvenskapitalkrav. Artikel 139, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse.

▼ **M5**

Artikel 231

Koncernintern model

1. Når et forsikrings- eller genforsikringsselskab og dets tilknyttede selskaber eller de tilknyttede selskaber under et forsikringsholdingselskab i fællesskab ansøger om tilladelse til at beregne koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav og solvenskapitalkravet for koncernens forsikrings- og genforsikringsselskaber på basis af en intern model, samarbejder de kompetente tilsynsmyndigheder med henblik på at beslutte, hvorvidt der kan gives tilladelse, og fastsætte eventuelle betingelser og vilkår for en sådan tilladelse.

En ansøgning som omhandlet i første afsnit kan kun indgives til den koncerntilsynsførende.

Den koncerntilsynsførende underretter de øvrige medlemmer af tilsynskollegiet og forelægger dem den fuldstændige ansøgning omgående.

2. De kompetente tilsynsmyndigheder bestræber sig så vidt muligt på at træffe en fælles afgørelse om ansøgningen senest seks måneder efter datoen for den koncerntilsynsførendes modtagelse af den fuldstændige ansøgning.

3. Hvis en af de kompetente tilsynsmyndigheder inden for den i stk. 2 omhandlede periode på seks måneder har forelagt sagen for EIOPA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010, udsætter den koncerntilsynsførende sin afgørelse og afventer en eventuel afgørelse fra EIOPA, som denne kan træffe i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i denne forordning og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EIOPA's afgørelse. Afgørelsen anerkendes som bestemmende og anvendes af de berørte tilsynsmyndigheder.

EIOPA træffer afgørelse inden for en frist på en måned. Efter udløbet af perioden på seks måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere henvises til EIOPA.

Den koncerntilsynsførende træffer en endelig afgørelse, hvis afgørelsen foreslået af panelet afvises i henhold til artikel 41, stk. 2 og 3, og artikel 44, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 1094/2010. Afgørelsen anerkendes som bestemmende og anvendes af de kompetente tilsynsmyndigheder. Perioden på seks måneder anses for at være forligsfasen som omhandlet i artikel 19, stk. 2, i nævnte forordning.

4. EIOPA kan udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der sikrer ensartede betingelser for anvendelsen af den i stk. 2 omhandlede fælles beslutningsproces med hensyn til de i stk. 1 omhandlede ansøgninger om tilladelser med henblik på at lette fælles beslutninger.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

5. Har de kompetente tilsynsmyndigheder truffet en fælles afgørelse i henhold til stk. 2, fremsender den koncerntilsynsførende et dokument til ansøgeren med den fulde begrundelse.

6. Vedtages der ingen fælles afgørelse senest seks måneder efter den koncerntilsynsførendes modtagelse af den fuldstændige ansøgning, træffer den koncerntilsynsførende selv afgørelse om ansøgningen.

Den koncerntilsynsførende tager behørigt hensyn til eventuelle synspunkter og forbehold, som de øvrige berørte tilsynsmyndigheder har givet udtryk for i løbet af perioden på seks måneder.

Den koncerntilsynsførende fremsender et dokument med afgørelsen, som anfører den fulde begrundelse, til ansøgeren og de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder.

► **C1** Afgørelsen anerkendes som endelig og anvendes ◀ des af de kompetente tilsynsmyndigheder.

7. Når en af de kompetente tilsynsmyndigheder finder, at risikoprofilen for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, som den har tilsyn med, afviger væsentligt fra de antagelser, der ligger til grund for den interne model, der er godkendt på koncernniveau, kan denne tilsynsmyndighed, så længe det pågældende selskab ikke har fundet en passende løsning på de mangler, tilsynsmyndigheden har påpeget, beslutte i overensstemmelse med artikel 37 at lægge et kapitaltillæg til det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskabs solvenskapitalkrav, der er beregnet på basis af en sådan intern model.

Når et sådant kapitaltillæg ikke vil være hensigtsmæssigt, kan tilsynsmyndigheden undtagelsesvis kræve, at det pågældende selskab beregner sit solvenskapitalkrav på basis af standardformlen som omhandlet i afsnit I, kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 1 og 2. Tilsynsmyndigheden kan i overensstemmelse med artikel 37, stk. 1, litra a) og c), beslutte at lægge et kapitaltillæg til det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskabs solvenskapitalkrav, der er beregnet på basis af standardformlen.

Tilsynsmyndigheden redegør for enhver afgørelse som omhandlet i første og andet afsnit over for både forsikrings- eller genforsikringsselskabet og de øvrige medlemmer af tilsynskollegiet.

EIOPA kan udstede retningslinjer for at sikre en konsekvent og sammenhængende anvendelse af dette stykke.

▼ **B**

Artikel 232

Kapitaltillæg på koncernniveau

▼ M5

Den koncerntilsynsførende tager i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav på passende vis afspejler koncernens risikoprofil, særlig hensyn til tilfælde, hvor de i artikel 37, stk. 1, litra a)-d), omhandlede omstændigheder kan opstå på koncernniveau, navnlig hvor:

▼ B

- a) en specifik risiko på koncernniveau ikke på tilstrækkelig vis er dækket er standardformlen eller den interne model, fordi den er vanskelig at værdiansætte
- b) et kapitaltillæg til solvenskapitalkravet for de tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskaber er pålagt af de kompetente tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 37 og 231, stk. 7.

Hvis der ikke i tilstrækkeligt omfang er taget højde for koncernens risikoprofil, kan der lægges et kapitaltillæg til koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav.

▼ M5

Artikel 37, stk. 1-5, sammen med delegerede retsakter og gennemførelsesmæssige tekniske standarder fastsat i overensstemmelse med artikel 37, stk. 6, 7 og 8, finder tilsvarende anvendelse.

▼ B

Artikel 233

Metode 2 (alternativ metode): Metode med fradrag og aggregering

1. Koncernsolvensen for det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab er forskellen mellem:
  - a) koncernens aggregerede anerkendte ► C1 kapitalgrundlag ◀ som omhandlet i stk. 2
  - b) værdien af de tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskaber under det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab og koncernens aggregerede solvenskapitalkrav som omhandlet i stk. 3.
2. Koncernens aggregerede anerkendte ► C1 kapitalgrundlag ◀ er summen af følgende:
  - a) ► C1 kapitalgrundlag ◀ til dækning af solvenskapitalkravet for det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab
  - b) det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskabs forholdsvise andel i ► C1 kapitalgrundlaget ◀ til dækning af solvenskapitalkravet for de tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskaber.
3. Koncernens aggregerede solvenskapitalkrav er summen af følgende:
  - a) solvenskapitalkravet for det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab
  - b) den forholdsvise andel af solvenskapitalkravet for de tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskaber.
4. Når kapitalinteresserne i de tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskaber helt eller delvis indebærer et indirekte ejerskab, omfatter værdien af de tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskaber i det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab værdien af et sådant indirekte ejerskab, idet der tages hensyn til de relevante successive interesser, og de elementer, der er anført i stk. 2, litra b), og stk. 3, litra b), omfatter de tilsvarende forholdsmæssige andele i ► C1 kapitalgrundlaget ◀ til dækning af henholdsvis solvenskapitalkravet for de tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskaber og solvenskapitalkravet for de tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskaber.

▼ M1

5. Artikel 231 finder tilsvarende anvendelse, når et forsikrings- eller genforsikringsselskab og dets tilknyttede selskaber, eller når de tilknyttede selskaber under et forsikringsholdingselskab eller et blandet

finansielt holdingselskab ansøger om tilladelse til at beregne solvenskapitalkravet for koncernens forsikrings- eller genforsikringsselskaber på basis af en intern model.

▼B

6. Tilsynsmyndighederne tager i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt koncernens aggregerede solvenskapitalkrav, der beregnes som fastsat i stk. 3, på passende vis afspejler koncernens risikoprofil, særlig hensyn til enhver specifik risiko, der forefindes på koncernniveau, og som ikke er tilstrækkelig dækket ind, fordi den er vanskelig at værdiansætte.

Når koncernens risikoprofil afviger væsentligt fra de antagelser, der ligger til grund for koncernens aggregerede solvenskapitalkrav, kan der lægges et kapitaltillæg til koncernens aggregerede solvenskapitalkrav.

▼M5

Artikel 37, stk. 1-5, sammen med delegerede retsakter og gennemførelsesmæssige tekniske standarder fastsat i overensstemmelse med artikel 37, stk. 6, 7 og 8, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 234

Delegerede retsakter vedrørende artikel 220-229 og 230-233

Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter, der præciserer de tekniske principper og metoder som omhandlet i artikel 220-229 og gennemførelsen af artikel 230-233, og som afspejler den økonomiske karakter af specifikke retlige strukturer.

▼B

Underafdeling 5

▼M1

Tilsyn med koncernsolvensen for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er datterselskaber af et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab

Artikel 235

Koncernsolvens for et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab

1. Når forsikrings- eller genforsikringsselskaber er datterselskaber af et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, sikrer den koncerntilsynsførende, at koncernsolvensen beregnes for forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab i overensstemmelse med artikel 220, stk. 2, til artikel 233.

2. Udelukkende med henblik på denne beregning behandles moderselskabet som et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er omfattet af reglerne i afsnit I, kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 1-3, for så vidt angår solvenskapitalkravet og som værende underlagt samme krav som fastsat i afsnit I, kapitel VI, afdeling 3, underafdeling 1-3, for så vidt angår ►**C1** kapitalgrundlag ◀ til dækning af solvenskapitalkravet.

▼B

Underafdeling 6

Tilsyn med koncernsolvensen for koncerner med centraliseret risikostyring

Artikel 236

Datterselskaber af et forsikrings- eller genforsikringsselskab: betingelser

Medlemsstaterne fastsætter, at reglerne i artikel 238 og 239 finder anvendelse på ethvert forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er datterselskab af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) datterselskabet, for hvilket den koncerntilsynsførende ikke har truffet en afgørelse som omhandlet i artikel 214, stk. 2, er omfattet af koncerntilsynet, der udøves af den koncerntilsynsførende på moderselskabsniveau i overensstemmelse med dette afsnit
- b) moderselskabets risikostyringsprocedurer og interne kontrolmekanismer omfatter datterselskabet, og tilsynsmyndighederne anser moderselskabets ledelse af datterselskabet for at være sund og forsigtig
- c) moderselskabet har modtaget den i artikel 246, stk. 4, afsnit 3, nævnte godkendelse
- d) moderselskabet har modtaget den i artikel 256, stk. 2, nævnte godkendelse
- e) moderselskabet har indgivet en ansøgning om tilladelse til at blive omfattet af artikel 238 og 239, og der er truffet en positiv afgørelse herom i overensstemmelse med proceduren i artikel 237.

▼ M5

Artikel 237

Datterselskaber af et forsikrings- eller genforsikringsselskab: afgørelse om ansøgningen

1. I forbindelse med ansøgninger om tilladelse til at blive omfattet af reglerne i artikel 238 og 239 arbejder de kompetente tilsynsmyndigheder sammen inden for tilsynskollegiet i fuldt samarbejde med henblik på at afgøre, om der skal gives tilladelse, og fastsætte eventuelle vilkår og betingelser for en sådan tilladelse.

En ansøgning som omhandlet i første afsnit kan kun indgives til den tilsynsmyndighed, som har godkendt datterselskabet. Denne tilsynsmyndighed underretter de øvrige medlemmer af tilsynskollegiet og forelægger dem den fuldstændige ansøgning omgående.

2. De kompetente tilsynsmyndigheder bestræber sig så vidt muligt på at træffe en fælles afgørelse om ansøgningen senest tre måneder efter datoen for alle tilsynskollegiets medlemmers modtagelse af den fuldstændige ansøgning.

3. Hvis en af tilsynsmyndighederne inden for den i stk. 2 omhandlede periode på tre måneder har forelagt sagen for EIOPA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010, udsætter den koncerntilsynsførende sin afgørelse og afventer en afgørelse fra EIOPA, som denne kan træffe i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i denne forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EIOPA's afgørelse. Afgørelsen anerkendes som bestemmende og anvendes af de berørte tilsynsmyndigheder.

EIOPA træffer afgørelse inden for en frist på en måned. Efter udløbet af perioden på tre måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere henvises til EIOPA.

Den koncerntilsynsførende træffer en endelig afgørelse, hvis afgørelsen foreslået af panelet afvises i henhold til artikel 41, stk. 2 og 3, og artikel 44, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 1094/2010. Afgørelsen anerkendes som bestemmende og anvendes af de kompetente tilsynsmyndigheder. Perioden på tre måneder anses for at være forligsperioden som omhandlet i artikel 19, stk. 2, i den pågældende forordning.

4. EIOPA kan udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af den i stk. 2 omhandlede fælles beslutningsproces med hensyn til de i stk. 1 omhandlede ansøgninger om tilladelser med henblik på at lette fælles afgørelser.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

5. Har de kompetente tilsynsmyndigheder truffet en fælles afgørelse i henhold til stk. 2, fremsender den tilsynsmyndighed, der har godkendt datterselskabet, et dokument til ansøgeren med den fulde begrundelse. Den fælles afgørelse anerkendes som bestemmende og anvendes af de kompetente tilsynsmyndigheder.

6. Træffes der ingen fælles afgørelse af de kompetente tilsynsmyndigheder inden for den i stk. 2 fastsatte periode på tre måneder, træffer den koncerntilsynsførende selv afgørelse i forhold til ansøgningen.

Den koncerntilsynsførende tager i løbet af den periode behørigt hensyn til følgende:

- a) eventuelle synspunkter og forbehold hos de berørte myndigheder
- b) eventuelle forbehold fra de øvrige tilsynsmyndigheder i tilsynskollegiet.

Afgørelsen anfører den fulde begrundelse og indeholder en redegørelse for enhver væsentlig afvigelse fra de forbehold, som de øvrige tilsynsførende myndigheder har givet udtryk for. Den koncerntilsynsførende fremsender en kopi af afgørelsen til ansøgeren og de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder. Den fælles afgørelse anerkendes som bestemmende og anvendes af de kompetente tilsynsmyndigheder.

▼B

Artikel 238

Datterselskaber af et forsikrings- eller genforsikringsselskab: fastsættelse af solvenskapitalkravet

1. Med forbehold af artikel 231 beregnes datterselskabets solvenskapitalkrav som beskrevet i stk. 2, 4 og 5 i denne artikel.

2. Når datterselskabets solvenskapitalkrav beregnes på basis af en intern model, der er godkendt på koncernniveau i overensstemmelse med artikel 231, og når den tilsynsmyndighed, der har godkendt datterselskabet, finder, at selskabets risikoprofil afviger væsentligt fra denne interne model, kan den pågældende myndighed, så længe selskabet ikke har fundet en passende løsning på de mangler, som tilsynsmyndigheden har påpeget, i de tilfælde, der er anført i artikel 37, foreslå den koncerntilsynsførende at fastsætte et kapitaltillæg til dette datterselskabs solvenskapitalkrav, der er beregnet på basis af den pågældende model, eller i særlige tilfælde, hvor et sådan kapitaltillæg ikke vil være hensigtsmæssigt, at pålægge selskabet at beregne sit solvenskapitalkrav på basis af en standardformel. Tilsynsmyndigheden drøfter sit forslag med de andre medlemmer af tilsynskollegiet og meddeler begrundelsen for sådanne forslag til både datterselskabet og tilsynskollegiet.

3. Når datterselskabets solvenskapitalkrav beregnes på basis af standardformlen og den tilsynsmyndighed, der har godkendt datterselskabet, finder, at selskabets risikoprofil afviger væsentligt fra de antagelser, der ligger til grund for standardformlen, kan den pågældende myndighed, så længe selskabet ikke har fundet en passende løsning på de mangler, som tilsynsmyndigheden har påpeget, i særlige tilfælde foreslå den koncerntilsynsførende at erstatte en del af de parametre, der anvendes i beregningsmetoden, med parametre, der er specifikke for disse selskaber, i forbindelse med beregningen af risikomodulerne livsforsikring, skadesforsikring og sygeforsikring, jf. artikel 110, eller i de tilfælde, der er anført i artikel 37, foreslå den koncerntilsynsførende at fastsætte et kapitaltillæg til dette datterselskabs solvenskapitalkrav.

Tilsynsmyndigheden drøfter sit forslag med de andre medlemmer af tilsynskollegiet og meddeler begrundelsen for sådanne forslag til både datterselskabet og tilsynskollegiet.

▼M5

4. Tilsynskollegiet gør alt, hvad der står i dets magt, for at nå til enighed om forslaget fra den tilsynsmyndighed, der har godkendt datterselskabet, og om andre mulige foranstaltninger.

Afgørelsen anerkendes som bestemmende og anvendes af de kompetente tilsynsmyndigheder.

5. Når der ikke er enighed mellem den tilsynsførende myndighed og den koncerntilsynsførende, kan hver tilsynsførende inden for en måned efter forslaget fra den tilsynsførende myndighed henvise sagen til EIOPA og anmode om bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I så fald kan EIOPA handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til denne artikel, og træffe sin afgørelse inden en måned efter en sådan henvisning. Perioden på en måned anses for at være forligsperioden i henhold til artikel 19, stk. 2. i denne forordning. Sagen henvises ikke til EIOPA efter udløbet af den i dette afsnit omhandlede periode på en måned, eller efter at kollegiet er nået til enighed i overensstemmelse med stk. 4 i denne artikel.

Den tilsynsmyndighed, der har godkendt datterselskabet, udsætter sin afgørelse og afventer en eventuel afgørelse fra EIOPA i overensstemmelse med artikel 19 i nævnte forordning, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EIOPA's afgørelse.

Afgørelsen anerkendes som bestemmende og anvendes af de kompetente tilsynsmyndigheder.

Afgørelsen anfører den fulde begrundelse, som den er baseret på.

Afgørelsen meddeles til datterselskabet og tilsynskollegiet.

▼B

Artikel 239

Datterselskaber af et forsikrings- eller genforsikringsselskab: manglende opfyldelse af solvens- og minimumskapitalkravet

1. I tilfælde af manglende overholdelse af solvenskapitalkravet og med forbehold af bestemmelserne i artikel 138 fremsender den tilsynsmyndighed, der har godkendt datterselskabet straks tilsynskollegiet den genoprettelsesplan, som er forelagt af datterselskabet, med henblik på senest seks måneder efter den første konstatering af manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet på ny at afsætte ► **C1** det fornødne anerkendte kapitalgrundlag ◀ eller forbedre sin risikoprofil for at sikre, at selskabet opfylder solvenskapitalkravet.

Tilsynskollegiet gør alt, hvad der står i dets magt, for at opnå enighed om tilsynsmyndighedens forslag vedrørende godkendelse af genoprettelsesplanen ► **C1** senest fire måneder efter datoen, hvor manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet først blev konstateret. ◀

Opnås der ikke enighed, træffer den tilsynsmyndighed, der har godkendt datterselskabet, selv afgørelse om hvorvidt genoprettelsesplanen skal godkendes under behørigt hensyn til de andre tilsynsmyndigheder i tilsynskollegiet og disses synspunkter og forbehold.

2. Konstaterer den tilsynsmyndighed, der har godkendt datterselskabet, i overensstemmelse med artikel 136 en forværring af de finansielle betingelser, underretter den straks tilsynskollegiet om de foreslåede foranstaltninger. Med undtagelse af nødsituationer skal de foranstaltninger, der planlægges, drøftes i tilsynskollegiet.

Tilsynskollegiet gør alt, hvad der står i dets magt, for at opnå enighed om tilsynsmyndighedens foreslåede foranstaltninger senest en måned efter der er givet meddelelse herom.

Opnås der ikke enighed, træffer den tilsynsmyndighed, der har godkendt datterselskabet, selv en afgørelse om hvorvidt de foreslåede foranstaltninger skal godkendes under behørigt hensyn til de andre tilsynsmyndigheder i tilsynskollegiet og disses synspunkter og forbehold.

3. I tilfælde af manglende overholdelse af minimumskapitalkravet og med forbehold af bestemmelserne i artikel 139 fremsender den tilsynsmyndighed, der har godkendt datterselskabet straks tilsynskollegiet

den kortfristede finansieringsplan, som er forelagt af datterselskabet, med henblik på senest tre måneder efter den manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet først blev konstateret på ny at afsætte ► **C1** det fornødne anerkendte kapitalgrundlag ◀ til dækning af minimumskapitalkravet eller forbedre risiko-profilen for at sikre, at selskabet opfylder minimumskapitalkravet. Tilsynskollegiet skal også underrettes om alle foranstaltninger, der træffes for at håndhæve minimumskapitalkravet på datterselskabsniveau.

▼ **M5**

4. Den tilsynsførende myndighed og den koncerntilsynsførende kan i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010 henvise sagen til EIOPA og anmode om bistand, når de ikke er enige om et af følgende:

- a) godkendelsen af genoprettelsesplanen, herunder en eventuel forlængelse af tilbagebetalingsperioden, inden for den firemåneders periode, der er omhandlet i stk. 1, eller
- b) godkendelsen af de foreslåede foranstaltninger inden for den i stk. 2 omhandlede periode på en måned.

I sådanne tilfælde kan EIOPA handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til nævnte artikel, og træffe sin afgørelse inden en måned efter en sådan henvisning.

Sagen henvises ikke til EIOPA:

- a) efter udløbet af perioderne på henholdsvis fire og en måned som omhandlet i første afsnit
- b) efter at der er opnået enighed i tilsynskollegiet i overensstemmelse stk. 1, andet afsnit, eller stk. 2, andet afsnit
- c) i tilfælde af nødsituationer som omhandlet i stk. 2.

Perioden på henholdsvis fire eller en måned anses for at være forligsperioden i henhold til artikel 19, stk. 2, i nævnte forordning.

Den tilsynsmyndighed, der har godkendt datterselskabet, udsætter sin afgørelse og afventer en eventuel afgørelse fra EIOPA i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning og træffer sin endelige afgørelse i overensstemmelse med EIOPA's afgørelse. Afgørelsen anerkendes som bestemmende og anvendes af de kompetente tilsynsmyndigheder.

Afgørelsen anfører den fulde begrundelse, som den er baseret på.

Afgørelsen meddeles til datterselskabet og tilsynskollegiet.

▼ **B**

Artikel 240

Datterselskaber af et forsikrings- eller genforsikringsselskab: ophør af undtagelser for et datterselskab

1. Bestemmelserne i artikel 238 og 239 finder ikke længere anvendelse når:

- a) betingelsen i artikel 236, litra a) ikke længere er opfyldt
- b) betingelsen i artikel 236, litra b), ikke længere er opfyldt, og koncernen ikke inden for en passende periode træffer foranstaltninger til igen at opfylde betingelsen
- c) betingelserne i artikel 236, litra c) og d), ikke længere er opfyldt.

Den koncerntilsynsførende underretter omgående den kompetente tilsynsmyndighed og moderselskabet, når det som omhandlet i første afsnit, litra a), efter konsultation af tilsynskollegiet besluttet ikke længere at lade datterselskabet være omfattet af koncerntilsynet.

Moderselskabet er i forbindelse med artikel 236, litra b), c) og d), ansvarlig for at sikre, at betingelserne løbende er opfyldt. Moderselskabet underretter omgående den koncerntilsynsførende og datterselskabets tilsynsførende, når betingelsen ikke længere er opfyldt. Moderselskabet fremlægger en plan for, hvordan det agter at sikre overholdelse af disse betingelser inden for en rimelig frist.

Den koncerntilsynsførende kontrollerer mindst én gang årligt på eget initiativ, at betingelserne i artikel 236, litra b), c) og d), fortsat er opfyldt, jf. dog tredje afsnit. Den koncerntilsynsførende foretager ligeledes denne kontrol efter anmodning fra den kompetente tilsynsmyndighed, når sidstnævnte har betydelige betænknings med hensyn til, hvorvidt disse betingelser fortsat er opfyldt.

Når der ved kontrollen påvises eventuelle mangler, pålægger den koncerntilsynsførende moderselskabet at fremlægge en plan for, hvordan det agter at sikre overholdelse af disse bestemmelser inden for en rimelig frist.

Når den koncerntilsynsførende efter konsultation af tilsynskollegiet finder, at planen som omhandlet i tredje eller femte afsnit er utilstrækkelig, eller efterfølgende finder, at den ikke gennemføres inden for den aftalte tidsfrist, konkluderer den koncerntilsynsførende, at betingelserne i artikel 236, litra b), c) og d), ikke længere er opfyldt, og den koncerntilsynsførende underretter omgående den kompetente tilsynsmyndighed herom.

2. Ordningen i artikel 238 og 239 finder igen anvendelse, når moderselskabet forelægger en ansøgning og opnår en positiv afgørelse i henhold til proceduren i artikel 237.

▼ **M5**

Artikel 241

Datterselskaber af et forsikrings- eller genforsikringsselskab: delegerede retsakter

Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter for at præcisere følgende:

- a) de kriterier til vurdering af, hvorvidt betingelserne i artikel 236 er opfyldt
- b) de kriterier til vurdering af, hvad der skal betragtes som nødsituationer, jf. artikel 239, stk. 2
- c) de procedurer, som tilsynsmyndighederne anvender ved udveksling af oplysninger, udøvelsen af deres beføjelser og gennemførelsen af deres opgaver i overensstemmelse med artikel 237-240.

▼ **B**

Artikel 242

Revisionsklausul

▼ **M5**

1. Kommissionen foretager senest den 31. december 2017 en bedømmelse af anvendelsen af afsnit III, navnlig i forhold til samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne i tilsynskollegiet og disses funktionsdygtighed samt tilsynspraksisserne i forbindelse med fastsættelse af kapitaltillæg, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, eventuelt ledsaget af forslag til ændringer af dette direktiv.

▼ **B**

2. Kommissionen foretager senest den ► **M5** 31. december 2018 ◀ en bedømmelse af fordelene ved at styrke koncerntilsyn og kapitalforvaltning inden for en koncern af forsikrings- eller genforsikringsselskaber, herunder en henvisning til KOM(2008)0119 og betænkningen fra Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg om dette forslag af 16. oktober 2008 (A6-0413/2008). Denne bedømmelse omfatter mulige foranstaltninger til forbedring af god grænseoverskridende ledelse af forsikringskoncerner, navnlig hvad angår risikostyring og kapitalforvaltning. Kommissionen tager i sin bedømmelse blandt andet højde for nye tiltag og fremskridt vedrørende:

- a) en harmoniseret ramme for tidlig indgriben
- b) fremgangsmåder inden for centraliseret risikostyring i koncerner og koncerninterne modellers funktionsdygtighed, herunder gennemførelse af stresstest
- c) koncerninterne transaktioner og risikokoncentrationer

- d) egenskaber ved diversifikations- og koncentrationseffekter set over tid
- e) en retligt bindende ramme for mægling i tilsynsvister
- f) en harmoniseret ramme for aktivers overførbarehed, insolvens- og likvidationsprocedurer, hvilket overflødigger de relevante nationale selskabsretlige forhindringer for aktivers overførbarehed
- g) et ensartet beskyttelsesniveau for forsikringstagere og de begunstige i virksomheder inden for samme koncern, navnlig i krisesituationer
- h) en harmoniseret og tilstrækkeligt finansieret fælles EU-løsning for forsikringsgarantiordninger
- i) en harmoniseret og retligt bindende ramme mellem kompetente myndigheder, centralbanker og finansministerier om krisestyring og -løsning samt finansiel byrdefordeling, som bringer tilsynsbeføjelserne på linje med det finansielle ansvar.

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der i relevant omfang ledsages af forslag til ændringer af dette direktiv.

▼ **M1**

Artikel 243

Datterselskaber af et forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab

Artikel 236-242 finder tilsvarende anvendelse på forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som er datterselskaber af et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab.

▼ **B**

Afdeling 2

Risikokoncentration og koncerninterne transaktioner

Artikel 244

Tilsyn med risikokoncentration

1. Tilsynet med risikokoncentrationen på koncernniveau udøves i overensstemmelse med stk. 2 og 3 i denne artikel samt artikel 246 og kapitel III.

▼ **M1**

2. Medlemsstaterne pålægger forsikrings- og genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber regelmæssigt og mindst én gang årligt at aflægge rapport til den koncerntilsynsførende om enhver væsentlig risikokoncentration på koncernniveau, medmindre artikel 215, stk. 2, finder anvendelse.

De nødvendige oplysninger skal indgives til den koncerntilsynsførende af det forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er moderselskab i koncernen, eller, når moderselskabet ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab, af forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab eller det forsikrings- eller genforsikringsselskab i koncernen, som den koncerntilsynsførende har udpeget efter at have konsulteret de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og koncernen.

Den koncerntilsynsførende udøver tilsyn med de i første afsnit nævnte risikokoncentrationer.

▼ **B**

3. Den koncerntilsynsførende fastsætter efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og koncernen den type risici, som forsikrings- eller genforsikringsselskaber i en bestemt koncern under alle omstændigheder skal rapportere om.

Når den koncerntilsynsførende og de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder definerer eller udtaler sig om typen af risici, tager de hensyn til den specifikke koncern og dens risikostyringsstruktur.

For at identificere en væsentlig risikokoncentration, der skal rapporteres om, fastsætter den koncerntilsynsførende, efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og koncernen, passende tærskelværdier baseret på solvenskapitalkrav, forsikringsmæssige hensættelser eller begge.

I forbindelse med tilsynet med risikokoncentrationer kontrollerer den koncerntilsynsførende især den eventuelle smittefare i koncernen, risikoen for interessekonflikt og risikoniveauet eller –volumen.

▼ **M5**

4. Kommissionen vedtager i forbindelse med nærværende artikels stk. 2 og 3 delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 301a med hensyn til definitionen af en væsentlig risikokoncentration.

5. For at sikre konsekvent harmonisering hvad angår tilsyn med risikokoncentration udarbejder EIOPA med forbehold af artikel 301b udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for med henblik på stk. 3 at præcisere identificeringen af en væsentlig risikokoncentration og fastsættelsen af passende tærskelværdier.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

6. For at sikre ensartede betingelser for anvendelse af denne artikel udarbejder EIOPA med henblik på stk. 2 udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende skemaerne og modellerne i forbindelse med indberetning af disse risikokoncentrationer.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

▼ **B**

Artikel 245

Tilsyn med koncerninterne transaktioner

1. Tilsynet med koncerninterne transaktioner udøves i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 og 3 i denne artikel samt artikel 246 og kapitel III.

▼ **M1**

2. Medlemsstaterne pålægger forsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber regelmæssigt og mindst én gang årligt at aflægge rapport til den koncerntilsynsførende om enhver væsentlig koncernintern transaktion mellem forsikrings- og genforsikringsselskaber i koncernen, herunder dem, der er gennemført med en fysisk person med tætte forbindelser til et selskab inden for koncernen, medmindre artikel 215, stk. 2, finder anvendelse.

Medlemsstaterne stiller desuden krav om, at meget væsentlige koncerninterne transaktioner rapporteres så hurtigt som praktisk muligt.

De nødvendige oplysninger skal indgives til den koncerntilsynsførende af det forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er moderselskab i koncernen, eller, når moderselskabet ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab, af forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab eller det forsikrings- eller genforsikringsselskab i koncernen, som den koncerntilsynsførende har udpeget efter at have konsulteret de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og koncernen.

Den koncerntilsynsførende udøver tilsyn med koncerninterne transaktioner.

▼ **B**

3. Den koncerntilsynsførende fastsætter efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og koncernen den type koncerninterne transaktioner, som forsikrings- og genforsikringsselskaber i en be-

stemt koncern under alle omstændigheder skal rapportere om. Artikel 244, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

▼ **M5**

4. Kommissionen vedtager i forbindelse med nærværende artikels stk. 2 og 3 delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 301a med hensyn til definitionen af væsentlige koncerninterne transaktioner.

5. For at sikre konsekvent harmonisering med hensyn til tilsyn med koncerninterne transaktioner kan EIOPA i forbindelse med stk. 3 udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere identificeringen af væsentlige koncerninterne transaktioner.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

6. For at sikre ensartede betingelser for anvendelse af denne artikel kan EIOPA i forbindelse med stk. 2 udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurerne, skemaerne og modellerne i forbindelse med indberetning af koncerninterne transaktioner.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

▼ **B**

Afdeling 3

Risikostyring og intern kontrol

Artikel 246

Tilsyn med ledelsessystemet

1. Kravene i afsnit I, kapitel IV, afdeling 2, finder tilsvarende anvendelse på koncernniveau.

Risikoforvaltningen og de interne kontrolsystemer gennemføres på samme måde i alle datterselskaber, der er omfattet af koncerntilsynet som omhandlet artikel 213, stk. 2, litra a) og b), jf. dog første afsnit, således at disse systemer og rapporteringsprocedurer kan kontrolleres på koncernniveau.

2. De koncerninterne kontrolmekanismer omfatter mindst følgende, jf. dog stk. 1:

- a) passende mekanismer med hensyn til koncernsolvens med henblik på at identificere og måle alle væsentlige risici samt opnå et passende forhold mellem ► **C1** det anerkendte kapitalgrundlag ◀ og de pågældende risici
- b) gode rapporterings- og regnskabsmæssige procedurer til overvågning og forvaltning af de koncerninterne transaktioner og risikokoncentration.

3. Den koncerntilsynsførende udøver tilsyn med de i stk. 1 og 2 omhandlede systemer og rapporteringsprocedurer i overensstemmelse med reglerne i kapitel III.

▼ **M1**

4. Medlemsstaterne pålægger det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab at foretage vurderingen som omhandlet i artikel 45 på koncernniveau. Den koncerntilsynsførende udøver tilsynsmæssig kontrol med vurderingen af egen risiko og solvens på koncernniveau i overensstemmelse med kapitel III.

Såfremt solvenssituationen for koncernen beregnes i overensstemmelse med metode 1 som omhandlet i artikel 230, forelægger det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab den koncerntilsynsførende oplysninger, der gør det mu-

ligt at forstå forskellen mellem summen af solvenskapitalkravene for alle koncernens forsikrings- eller genforsikringsselskaber og koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav.

Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab kan, såfremt den koncerntilsynsførende giver sin godkendelse, beslutte at foretage enhver vurdering i henhold til artikel 45 på koncernniveau og for ethvert datterselskab i koncernen på samme tid samt udarbejde et enkelt dokument indeholdende alle vurderinger.

▼B

Inden en godkendelse gives i overensstemmelse med tredje afsnit, konsulterer den koncerntilsynsførende medlemmerne af tilsynskollegiet og tager behørigt hensyn til disses synspunkter og forbehold.

Når koncernen vælger at anvende muligheden i tredje afsnit, fremlægger den det pågældende dokument for alle kompetente tilsynsmyndigheder samtidig. Anvendelsen af denne valgmulighed fritager ikke de pågældende datterselskaber fra forpligtelsen til at sikre, at kravene i artikel 45 er opfyldt.

KAPITEL III

Foranstaltninger til fremme af koncerntilsyn

Artikel 247

Den koncerntilsynsførende

1. En enkelt tilsynsførende med ansvar for samordning og udøvelse af koncerntilsyn (den koncerntilsynsførende) udpeges blandt de berørte medlemsstaters tilsynsmyndigheder.

2. Når den samme tilsynsmyndighed er kompetent for alle forsikrings- og genforsikringsselskaber i en koncern, udøves den koncerntilsynsførendes opgaver af denne tilsynsmyndighed.

I alle andre tilfælde, jf. dog stk. 3, udøves den koncerntilsynsførendes opgaver:

a) når moderselskabet i koncernen er et forsikrings- eller genforsikringsselskab: af den tilsynsmyndighed, der har godkendt det pågældende selskab

▼M1

b) når moderselskabet i koncernen ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab af følgende tilsynsmyndighed:

i) når moderselskabet for et forsikrings- eller genforsikringsselskab er et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab: af den tilsynsmyndighed, der har godkendt dette forsikrings- eller genforsikringsselskab

ii) når mere end ét forsikrings- eller genforsikringsselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, har samme forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab som moderselskab, og når et af disse selskaber er blevet godkendt i medlemsstaten, hvor forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedsæde, af tilsynsmyndigheden for det forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er godkendt i denne medlemsstat

iii) når koncernens moderselskab er mere end ét forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i forskellige medlemsstater, og når der forefindes et forsikrings- eller genforsikringsselskab i hver af disse medlemsstater, af tilsynsmyndigheden for forsikrings- eller genforsikringsselskabet med den største samlede balancesum

iv) når mere end ét forsikrings- eller genforsikringsselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, har samme forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab som moderselskab, og ingen af disse selskaber er blevet godkendt i medlemsstaten, hvor forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedsæde, af tilsynsmyndigheden for det forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er godkendt i denne medlemsstat, eller

v) når koncernen ikke har noget moderselskab eller i alle andre tilfælde der ikke er omhandlet i nr. i) til iv), af den tilsynsmyndighed, der har godkendt forsikrings- eller genforsikringsselskabet med den største samlede balancesum.

▼ **M5**

3. De kompetente tilsynsmyndigheder kan i særlige tilfælde efter anmodning fra en af de øvrige tilsynsmyndigheder træffe en fælles afgørelse om at fravige kriterierne i stk. 2, når anvendelsen heraf ville være uhensigtsmæssig under hensyntagen til koncernens struktur og den relative størrelse af forsikrings- og genforsikringsselskabets aktiviteter i forskellige lande, og udpege en anden tilsynsmyndighed som koncerntilsynsførende.

Til dette formål kan enhver af de kompetente tilsynsmyndigheder anmode om, at der indledes drøftelser om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at anvende kriterierne som omhandlet i stk. 2. Sådanne drøftelser finder højst sted én gang årligt.

De kompetente tilsynsmyndigheder bestræber sig så vidt muligt på at træffe en fælles afgørelse om valget af koncerntilsynsførende senest tre måneder efter, at der er indgivet anmodning om drøftelse. Tilsynsmyndighederne indhenter udtalelse fra koncernen, inden de træffer afgørelse.

Den udpegede koncerntilsynsførende fremsender den fælles afgørelse til koncernen og anfører den fulde begrundelse.

4. Hvis en af de kompetente tilsynsmyndigheder inden for den i stk. 3, tredje afsnit, omhandlede tremåneders periode har forelagt sagen for EIOPA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010, udsætter de pågældende tilsynsmyndigheder deres fælles afgørelse og afventer en afgørelse fra EIOPA, som denne kan træffe i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i denne forordning, og træffer deres fælles afgørelse i overensstemmelse med EIOPA's afgørelse. Afgørelsen anerkendes som bestemmende og anvendes af de kompetente tilsynsmyndigheder. Den tremåneders periode anses for at være forligsperioden som omhandlet i artikel 19, stk. 2, i den pågældende forordning.

5. EIOPA træffer afgørelse inden for en måned efter den i stk. 4 omtalte forelæggelse. Efter udløbet af de tre måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere henvises til EIOPA. Den udpegede koncerntilsynsførende fremsender den fælles afgørelse til koncernen og til tilsynskollegiet og anfører den fulde begrundelse.

6. Træffes der ingen fælles afgørelse, varetages den koncerntilsynsførendes opgaver af den tilsynsmyndighed, der er fastlagt i overensstemmelse med stk. 2 i denne artikel.

7. EIOPA underretter mindst én gang årligt Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om væsentlige problemer i forbindelse med anvendelsen af stk. 2, 3 og 6.

I tilfælde af væsentlige problemer i forbindelse med anvendelsen af kriterierne i stk. 2 og 3 i denne artikel vedtager Kommissionen i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter, der præciserer disse kriterier yderligere.

▼ **B**

8. Når der i en medlemsstat er mere end én tilsynsmyndighed, der er bemyndiget til at udøve tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber, træffer denne medlemsstat de fornødne foranstaltninger til etablering af en samordning mellem disse myndigheder.

Artikel 248

Den koncerntilsynsførendes og andre tilsynsførendes rettigheder og pligter — Tilsynskollegiet

1. Den koncerntilsynsførendes rettigheder og forpligtelser med hensyn til koncerntilsyn omfatter:

- a) samordning af indsamlingen og formidlingen af relevante eller væsentlige oplysninger i »going concern«-situationer og nødsituationer, herunder formidling af oplysninger af betydning for en tilsynsmyndigheds tilsynsopgave

- b) tilsyn med og vurdering af koncernens finansielle situation
- c) vurdering af, hvorvidt koncernens opfylder reglerne om solvens, risikokoncentration og koncerninterne transaktioner som omhandlet i artikel 218-245
- d) vurdering af koncernens ledelsessystem som omhandlet i artikel 246 og af, hvorvidt medlemmerne af det deltagende selskabs administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan opfylder kravene i artikel 42 og 257
- e) planlægning og samordning gennem regelmæssige møder, der afholdes mindst én gang årligt, eller gennem lignende af tilsynsaktiviteterne i »going concern«-situationer og nødsituationer i samarbejde med de kompetente tilsynsmyndigheder, samtidig med at der tages højde for karakteren, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til virksomheden i alle de selskaber, som er en del af koncernen
- f) andre opgaver, foranstaltninger og afgørelser, som pålægges den koncerntilsynsførende i henhold til dette direktiv eller som følge af anvendelsen af dette direktiv, særlig styring af proceduren for validering af enhver intern model på koncernniveau som omhandlet i artikel 231 og 233 og styring af proceduren for tilladelse til anvendelsen af den ordning, der er fastlagt i artikel 237-240.

2. Med henblik på at fremme de i stk. 1 omhandlede opgaver omkring koncerntilsynet etableres et tilsynskollegium under forsæde af den koncerntilsynsførende.

Tilsynskollegiet sikrer, at samarbejdet, udvekslingen af oplysninger og konsultationen mellem tilsynskollegiets tilsynsmyndigheder gennemføres effektivt i henhold til afsnit III med henblik på at fremme konvergens mellem deres respektive afgørelser og aktiviteter.

▼ **M5**

Hvis den koncerntilsynsførende ikke udfører de i stk. 1 omhandlede opgaver, eller hvis medlemmerne af tilsynskollegiet ikke samarbejder i det i det nævnte stykke foreskrevne omfang, kan de berørte tilsynsførende myndigheder henvise sagen til EIOPA og anmode om bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I så fald kan EIOPA handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til nævnte artikel.

3. Tilsynskollegiet består af den koncerntilsynsførende, tilsynsmyndighederne i alle de medlemsstater, hvor datterselskabernes hovedsæder er beliggende, og EIOPA i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

▼ **B**

Tilsynsmyndighederne for betydelige filialer og tilknyttede selskaber skal også have mulighed for at deltage i tilsynskollegiet. Deres deltagelse har dog alene til formål at sikre målsætningen om en effektiv informationsudveksling.

For at tilsynskollegiet kan fungere effektivt, kan det blive nødvendigt at lade et begrænset antal tilsynsmyndigheder heri udføre visse opgaver.

4. Uanset de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, baseres tilsynskollegiernes oprettelse og funktion på samordningsaftaler indgået af den koncerntilsynsførende og de andre berørte tilsynsmyndigheder.

▼ **M5**

Er der uenighed om samordningsaftalerne, kan ethvert medlem af tilsynskollegiet forelægge sagen for EIOPA og anmode om bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I så fald kan EIOPA handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til nævnte artikel. Den koncerntilsynsførende træffer sin endelige afgørelse i overensstemmelse med EIOPA's afgørelse. Den koncerntilsynsførende fremsender afgørelsen til de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder.

▼ **B**

Den koncerntilsynsførende tager efter konsultation af de kompetente tilsynsmyndigheder behørigt hensyn til en eventuel udtalelse afgivet af CEIOPS inden for en frist på to måneder efter modtagelse heraf, inden der træffes en endelig afgørelse. Afgørelsen anfører den fulde begrundelse og indeholder en redegørelse for enhver væsentlig afvigelse i forhold til rådgivningen fra CEIOPS. Den koncerntilsynsførende fremsender afgørelsen til de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder.

5. Med forbehold af foranstaltninger, der vedtages i medfør af dette direktiv, angiver samordningsordningerne, jf. stk.4, procedurene for:

- a) beslutningsprocessen for de kompetente tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 231, 232 og 247
- b) den i denne artikels stk. 4 og artikel 218, stk. 5, omhandlede konsultation.

▼ **M5**

Med forbehold af de rettigheder og pligter den koncerntilsynsførende og de andre tilsynsmyndigheder gives med dette direktiv, kan der med samordningsordningerne overlades yderligere opgaver til den koncerntilsynsførende, de andre tilsynsmyndigheder eller EIOPA, hvor dette ville føre til et mere effektivt tilsyn med koncernen og ikke være til hinder for tilsynskollegiets medlemmers tilsynsaktiviteter inden for deres respektive ansvarsområder.

▼ **B**

Samordningsordningerne kan desuden indeholde præciseringer vedrørende:

- a) konsultation af de kompetente tilsynsmyndigheder som nævnt navnlig i artikel 213-217, 219-221, 227, 244-246, 250, 256, 260 og 262
- b) samarbejde med andre tilsynsmyndigheder.

▼ **M5**

6. EIOPA udsteder retningslinjer for tilsynskollegiernes operationelle funktion på grundlag af grundige gennemgange af deres arbejde med henblik på at vurdere graden af konvergens mellem disse. En sådan gennemgang foretages mindst hvert tredje år. Medlemsstaterne sikrer, at den koncerntilsynsførende fremsender oplysningerne om tilsynskollegiernes funktion og om eventuelle vanskeligheder, der måtte være relevante for disse gennemgange, til EIOPA.

For at sikre konsekvent harmonisering i forbindelse med samordningen mellem tilsynsmyndighederne kan EIOPA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere tilsynskollegiernes operationelle funktion baseret på de retningslinjer, der henvises til i første afsnit.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

7. For at sikre konsekvent harmonisering i forbindelse med samordningen mellem tilsynsmyndighederne udarbejder EIOPA med forbehold af artikel 301b udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere samordningsordningerne for koncerntilsynet med henblik på anvendelsen af stk. 1-6.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

8. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter for så vidt angår definitionen af »betydelig filial«.

▼ **B**

Artikel 249

Samarbejde og udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndigheder

1. Myndighederne med ansvar for tilsyn med de enkelte forsikrings- og genforsikringsselskaber i en koncern og den koncerntilsynsførende indgår i et tæt samarbejde, navnlig når et forsikrings- eller genforsikringsselskab har finansielle vanskeligheder.

▼ M5

Med det formål at sikre, at tilsynsmyndighederne, herunder den koncerntilsynsførende, råder over de samme relevante oplysninger, uden at det i øvrigt berører deres respektive beføjelser og uanset, om de er etableret i samme medlemsstat, udveksler de sådanne oplysninger for at muliggøre og gøre det lettere for de øvrige myndigheder at udøve tilsyn i henhold til dette direktiv. Med henblik herpå udveksler de kompetente tilsynsmyndigheder og den koncerntilsynsførende omgående alle relevante oplysninger, så snart de bliver tilgængelige, eller udveksler oplysninger på anmodning. Oplysningerne i dette afsnit omfatter, men er ikke begrænset til, oplysninger om koncernens og tilsynsmyndighedernes handlinger og oplysninger, som koncernen har stillet til rådighed.

▼ M1

Den koncerntilsynsførende forelægger den pågældende tilsynsmyndighed og EIOPA, oplysninger om koncernen i overensstemmelse med artikel 19, artikel 51, stk. 1, og artikel 254, stk. 2, navnlig med hensyn til gruppens juridiske, ledelsesmæssige og organisatoriske struktur.

▼ M5

1a. Hvis en tilsynsmyndighed ikke har fremsendt relevant information, eller en samarbejdsanmodning om navnlig udveksling af relevant information er blevet afvist eller ikke imødekommet inden for to uger, kan tilsynsmyndighederne henvise sagen til EIOPA.

Hvis sagen henvises til EIOPA, kan EIOPA med forbehold af artikel 258 i TEUF handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

▼ B

2. Myndighederne med ansvar for tilsynet med de enkelte forsikrings- og genforsikringsselskaber i en koncern og den koncerntilsynsførende indkalder hver især øjeblikkelig til et møde mellem alle de tilsynsmyndigheder, der deltager i koncerntilsyn, i hvert fald i følgende tilfælde:

- a) når de får kendskab til en tungtvejende tilsidesættelse af solvenskapitalkravet eller minimumskapitalkravet i et forsikrings- eller genforsikringsselskab
- b) når de får kendskab til en tungtvejende tilsidesættelse af solvenskapitalkravet på koncernniveau beregnet på grundlag af konsoliderede data eller det aggregerede koncernsolvenskapitalkrav i overensstemmelse med hvilken beregningsmetode anvendes, jf. afsnit III, kapitel II, afdeling 1, underafdeling 4
- c) når der er eller har været tale om særlige omstændigheder.

▼ M5

3. For at sikre en konsekvent harmonisering i forbindelse med samordningen og udvekslingen af informationer mellem tilsynsmyndighederne udarbejder EIOPA med forbehold af artikel 301b udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, hvori fastsættes:

- a) de oplysninger, der på systematisk vis skal indsamles af den koncerntilsynsførende og formidles til andre tilsynsmyndigheder eller videregives til den koncerntilsynsførende af de andre tilsynsmyndigheder
- b) de oplysninger, der er væsentlige eller relevante for koncerntilsynet, for at fremme en passende grad af konvergens i tilsynspraksis.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

4. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen i forbindelse med samordningen og udvekslingen af informationer mellem tilsynsmyndighederne udarbejder EIOPA et udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurerne og skemaerne i forbindelse med indgivelse af oplysninger til den koncerntilsynsførende samt proceduren for samarbejde og informationsudveksling mellem tilsynsmyndigheder som omhandlet i denne artikel.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 250

Konsultation mellem tilsynsmyndigheder

1. Inden de træffer en afgørelse, der kan have betydning for de øvrige tilsynsmyndigheders tilsynsopgaver, og med forbehold af artikel 248, konsulterer de kompetente tilsynsmyndigheder hinanden inden for tilsynskollegiet med hensyn til følgende:

- a) ændringer i aktionær-, organisations- eller ledelsesstrukturen i forsikrings- og genforsikringsselskaber i en koncern, som kræver tilsynsmyndighedernes godkendelse eller tilladelse
- b) afgørelsen om forlængelse af tilbagebetalingsperioden i henhold til artikel 138, stk. 3 og 4
- c) større sanktioner eller ekstraordinære foranstaltninger, som tilsynsmyndighederne har iværksat, herunder pålæg af kapitaltillæg til solvenskapitalkravet i henhold til artikel 37 og pålæg af begrænsninger i brugen af en intern metode til beregning af solvenskapitalkravet i henhold til afsnit I, kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 3.

Den koncerntilsynsførende konsulteres altid i forbindelse med anvendelsen af første afsnit, litra b) og c).

Tilsynsmyndigheder konsulterer desuden hinanden, inden de træffer en afgørelse på grundlag af oplysninger fra andre tilsynsmyndigheder.

2. Med forbehold af artikel 248 kan en tilsynsmyndighed beslutte at undlade at konsultere andre tilsynsmyndigheder, når der er tale om nødsituationer, eller hvis en sådan konsultation kunne forringe det resultat, der tilsigtes med afgørelserne. I så fald underretter tilsynsmyndigheden omgående de øvrige tilsynsmyndigheder herom.

▼B

Artikel 251

Anmodninger fra den koncerntilsynsførende til andre tilsynsmyndigheder

Den koncerntilsynsførende kan opfordre tilsynsmyndighederne i den medlemsstat, hvor et moderselskab har sit hovedsæde, og som ikke selv udøver koncerntilsyn i henhold til artikel 247, til at anmode det pågældende moderselskab om oplysninger, der kan være relevante for gennemførelsen af sine samordningsrettigheder og -forpligtelser som omhandlet i artikel 248, og til at fremsende disse oplysninger.

Når den koncerntilsynsførende har brug for oplysninger som omhandlet i artikel 254, stk. 2, som allerede er videregivet til en anden tilsynsmyndighed, kontakter den koncerntilsynsførende så vidt muligt den pågældende myndighed med henblik på at forhindre dobbelt rapportering til de forskellige myndigheder, der er involveret i tilsynet.

*Artikel 252***Samarbejde med myndigheder med ansvar for kreditinstitutter og investeringselskaber**

Er et forsikrings- eller genforsikringsselskab og enten et kreditinstitut som defineret i direktiv 2006/48/EØF eller et investeringselskab som defineret i direktiv 2004/39/EF eller begge direkte eller indirekte tilknyttet hinanden, eller har de et fælles deltagende selskab, etableres der et nært samarbejde mellem de kompetente tilsynsmyndigheder og de myndigheder, der udøver tilsyn med disse andre selskaber.

Uden at det i øvrigt berører disse myndigheders respektive beføjelser, udveksler disse myndigheder alle de oplysninger, der kan lette udøvelsen af deres hverv, især i forbindelse med dette afsnit.

*Artikel 253***Tavshedspligt og fortrolighed**

Medlemsstaterne tillader udvekslingen af oplysninger mellem deres tilsynsmyndigheder indbyrdes og mellem deres tilsynsmyndigheder og andre myndigheder som omhandlet i artikel 249-252.

Oplysninger, der modtages inden for rammerne af koncerntilsynet, især enhver udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndigheder indbyrdes og mellem tilsynsmyndigheder og andre myndigheder i henhold til dette afsnit, er underlagt bestemmelserne i artikel 295.

*Artikel 254***Adgang til oplysninger**

1. Medlemsstaterne påser, at de fysiske og juridiske personer, der er omfattet af koncerntilsynet, og deres tilknyttede og deltagende selskaber, er i stand til at udveksle oplysninger, der kan være relevante for gennemførelsen af koncerntilsyn.

▼ M5

2. Medlemsstaterne foreskriver, at deres myndigheder med ansvar for koncerntilsyn skal have adgang til enhver oplysning, der er relevant for dette tilsyn, uanset arten af det pågældende selskab. Artikel 35, stk. 1-5, finder tilsvarende anvendelse.

Den koncerntilsynsførende kan begrænse den regelmæssige tilsynsindberetning med en frekvens, der er kortere end et år, på koncernniveau, når alle forsikrings- eller genforsikringsselskaber i koncernen drager fordel af begrænsningen i henhold til artikel 35, stk. 6, under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til koncernens virksomhed.

Den koncerntilsynsførende kan meddele fritagelse fra post til post-indberetning på koncernniveau, når alle forsikrings- eller genforsikringsselskaber i koncernen drager fordel af fritagelsen i henhold til artikel 35, stk. 7, under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der knytter sig til koncernens virksomhed og målsætningen om finansiel stabilitet.

▼ B

De kompetente tilsynsmyndigheder kan kun henvende sig direkte til et selskab i en koncern for at opnå de nødvendige oplysninger, når det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er omfattet af koncerntilsyn, allerede er blevet anmodet om disse oplysninger, men ikke har leveret dem inden for en passende tidsfrist.

Artikel 255

Kontrol af oplysninger

1. Medlemsstaterne påser inden for deres område, at deres tilsynsmyndigheder enten selv eller ved personer, de bemyndiger dertil, på stedet kan kontrollere de i artikel 254 omhandlede oplysninger hos:

- a) forsikrings- eller genforsikringsselskabet, der er omfattet af koncerntilsyn
- b) tilknyttede selskaber under dette forsikrings- eller genforsikringsselskab
- c) moderselskaber til dette forsikrings- eller genforsikringsselskab
- d) tilknyttede selskaber under dette forsikrings- eller genforsikringsselskabs moderselskab.

2. Når tilsynsmyndigheder i særlige tilfælde ønsker at verificere oplysningerne vedrørende et selskab, som er del af en koncern og er beliggende i en anden medlemsstat, anmoder de tilsynsmyndighederne i denne anden medlemsstat om at få verificeret oplysningerne, uanset om det pågældende selskab er tilsynspligtigt eller ej.

De myndigheder, som modtager en sådan anmodning, behandler denne inden for rammerne af deres beføjelser enten ved selv at foretage verifikation, ved at lade en auditor eller anden sagkyndig foretage denne eller ved at tillade den myndighed, der har anmodet herom, selv at foretage denne. Den koncerntilsynsførende informeres herom.

Tilsynsmyndigheden, der har fremsat anmodningen, kan, hvis den ønsker det, deltage i verifikationen, hvis den ikke selv foretager den.

▼ **M5**

Hvis en anmodning til en anden tilsynsmyndighed om at foretage en kontrol i overensstemmelse med dette stykke er blevet afvist inden for to uger, eller hvis tilsynsmyndigheden i praksis er ude af stand til at udøve sin ret til at deltage i overensstemmelse med tredje afsnit, kan den anmodende myndighed henvise sagen til EIOPA og anmode om bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I så fald kan EIOPA handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til nævnte artikel.

I overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) nr. 1094/2010 er EIOPA berettiget til at deltage i undersøgelser på stedet, såfremt de udføres i fællesskab af to eller flere tilsynsmyndigheder.

▼ **B**

Artikel 256

Rapport om koncernens solvens og finansielle situation

▼ **M1**

1. Medlemsstaterne pålægger deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber årligt at offentliggøre en rapport om solvensen og den finansielle situation på koncernniveau. Artikel 51 og 53, 54 og 55 finder tilsvarende anvendelse.

2. Et deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab kan, såfremt den koncerntilsynsførende giver sin godkendelse, beslutte at fremlægge en enkelt rapport om dets solvens og finansielle situation, der omfatter følgende:

- a) oplysninger på koncernniveau, der skal oplyses i henhold til stk. 1
- b) oplysninger for ethvert datterselskab i koncernen, der skal være individuelt identificerbare og som skal offentliggøres i henhold til artikel 51, 53, 54 og 55.

Inden godkendelsen gives i overensstemmelse med første afsnit, konsulterer den koncerntilsynsførende medlemmerne af tilsynskollegiet og tager behørigt hensyn til disses synspunkter og forbehold.

▼ **B**

3. Indeholder rapporten som omhandlet i stk. 2 ikke oplysninger, som tilsynsmyndigheden, der har godkendt et datterselskab inden for koncernen, har pålagt lignende selskaber at videregive, og når denne udeladelse har væsentlig betydning, har den kompetente tilsynsmyndighed beføjelse til at pålægge det pågældende datterselskab at videregive de nødvendige supplerende oplysninger.

▼ **M5**

4. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter til nærmere præcisering af, hvilke oplysninger der skal offentliggøres og fristerne for den årlige offentliggørelse af oplysningerne, for så vidt angår den samlede rapport om solvens og finansiell situation, i overensstemmelse med stk. 2, og rapporten om solvensen og den finansielle situation på koncernniveau i overensstemmelse med stk. 1.

▼ **M5**

5. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen i forbindelse med rapporten om solvens, koncernsolvens og finansiell situation udarbejder EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurerne og modellerne samt midlerne i forbindelse med offentliggørelsen af den i denne artikel omhandlede rapport om solvens, gruppesolvens og finansiell situation.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 256a

Koncernstruktur

Medlemsstaterne pålægger forsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber årligt at offentliggøre den juridiske form samt ledelses- og organisationsstrukturen, herunder en beskrivelse af alle datterselskaber, væsentlige tilknyttede virksomheder og betydelige underafdelinger i koncernen, på koncernniveau.

▼ **M1**

Artikel 257

Forsikringsholdingselskabers eller blandede finansielle holdingselskabers administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan

Medlemsstaterne foreskriver, at alle personer, der i praksis driver forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab, skal opfylde de krav til egnethed og hæderlighed, der kræves for at udøve deres hverv.

Artikel 42 finder tilsvarende anvendelse.

▼ **B**

Artikel 258

Tvangsfulbyrdelsesforanstaltninger

▼ **M1**

1. Når et forsikrings- eller genforsikringsselskab i en koncern ikke opfylder kravene som omhandlet i artikel 218-246, eller når kravene opfyldes, men solvenssituationen alligevel er i fare for at blive kritisk, eller når de koncerninterne transaktioner eller risikokoncentrationerne udgør en fare for forsikrings- eller

genforsikringsselskabernes finansielle situation, skal de nedenstående vedtage passende foranstaltninger for at genoprette situationen hurtigst muligt:

- a) den koncerntilsynsførende for så vidt angår forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab
- b) tilsynsmyndighederne for så vidt angår forsikrings- eller genforsikringsselskaberne.

Når den koncerntilsynsførende som anført i første afsnit, litra a), ikke er en af tilsynsmyndighederne i den medlemsstat, hvor forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedsæde, underretter den koncerntilsynsførende disse tilsynsmyndigheder om sine undersøgelsesresultater for at give dem mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger.

Når den koncerntilsynsførende som anført i første afsnit, litra b), ikke er en af tilsynsmyndighederne i den medlemsstat, hvor forsikrings- eller genforsikringsselskabet har sit hovedsæde, underretter den koncerntilsynsførende disse tilsynsmyndigheder om sine undersøgelsesresultater for at give dem mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger.

Medlemsstaterne fastsætter de foranstaltninger, som deres tilsynsmyndigheder kan træffe for så vidt angår forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, jf. dog stk. 2.

De kompetente tilsynsmyndigheder, herunder den koncerntilsynsførende, samordner om nødvendigt deres foranstaltninger.

2. Medlemsstaterne iværksætter eller vedtager, uden at dette i øvrigt tilsidesætter deres strafferetlige bestemmelser, sanktioner eller andre foranstaltninger mod forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, som overtræder love og administrative bestemmelser, som er vedtaget til gennemførelse af dette afsnit, eller mod de personer, som i praksis driver disse selskaber. Tilsynsmyndighederne arbejder tæt sammen for at sikre, at sådanne sanktioner eller foranstaltninger fører til det tilsigtede resultat, navnlig når et forsikringsholdingselskabs eller blandet finansielt holdingselskabs centrale administration eller hovedsæde ikke befinder sig i samme medlemsstat som dets hovedsæde.

▼ **M5**

3. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 301a vedtage delegerede retsakter for samordningen af de i nærværende artikels stk. 1 og 2 omhandlede tvangsfuldbyrdsforanstaltninger.

Artikel 259

Rapportering fra EIOPA

1. EIOPA aflægger årligt rapport til Europa-Parlamentet i overensstemmelse med artikel 50 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

2. EIOPA aflægger bl.a. rapport om alle relevante og signifikante erfaringer fra tilsynsaktiviteterne og samarbejdet mellem de tilsynsførende inden for rammerne af afsnit III, og navnlig:

- a) processen i forbindelse med udnævnelsen af den koncerntilsynsførende, antallet af koncerntilsynsførende og deres geografiske spredning
- b) tilsynskollegiernes arbejde, navnlig inddragelsen af tilsynsmyndigheder og disses engagement, når de ikke er koncerntilsynsførende.

3. Med henblik på stk. 1 i denne artikel kan EIOPA ligeledes rapportere om de vigtigste erfaringer fra de i artikel 248, stk. 6, omhandlede gennemgange, hvor dette er relevant.

▼ **B**

KAPITEL IV

Tredjelande

▼ M5

Artikel 260

Moderselskaber uden for Unionen: kontrol af ækvivalens

1. De kompetente tilsynsmyndigheder kontrollerer i det i artikel 213, stk. 2, litra c), anførte tilfælde, om de forsikrings- og genforsikringsselskaber, hvis moderselskab har sit hovedsæde uden for Unionen, er underlagt et tilsyn, som udøves af et tredjelandets tilsynsmyndighed, og som er ækvivalent i forhold til det, der foreskrives i dette afsnit om koncerntilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber som omhandlet i artikel 213, stk. 2, litra a) og b).

Er der ikke vedtaget delegerede retsakter i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2, 3 eller 5, foretages denne kontrol af den tilsynsmyndighed, som ville være koncerntilsynsførende, hvis kriterierne i artikel 247, stk. 2, fandt anvendelse (»den fungerende koncerntilsynsførende«), efter anmodning fra moderselskabet eller et af de forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der har fået tilladelse i Unionen, eller på eget initiativ, medmindre Kommissionen tidligere har konkluderet, at det pågældende tredjelandets ordning er ækvivalent. EIOPA bistår den fungerende koncerntilsynsførende i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Denne fungerende koncerntilsynsførende konsulterer i denne forbindelse, bistået af EIOPA, de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder, inden der træffes afgørelse om ækvivalens. Denne afgørelse træffes i overensstemmelse med de kriterier, der er vedtaget i henhold til stk. 2. Den fungerende koncerntilsynsførende træffer ingen afgørelse i forbindelse med et tredjeland, som modsætter sig en eventuel tidligere truffet afgørelse for så vidt angår dette tredjeland, undtagen hvis dette måtte være nødvendigt for at tage hensyn til betydelige ændringer i den i afsnit I fastsatte tilsynsordning og i tilsynsordningen i tredjelandet.

Hvis tilsynsmyndighederne er uenige i den afgørelse, der er truffet i overensstemmelse med tredje afsnit, kan de henvise sagen til EIOPA og anmode om bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010 senest tre måneder efter meddelelsen om den tilsynsførendes afgørelse. I så fald kan EIOPA handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til nævnte artikel.

2. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 301a vedtage delegerede retsakter, der præciserer kriterierne for vurderingen af, hvorvidt reglerne om koncerntilsyn i et tredjeland er ækvivalente i forhold til reglerne i dette afsnit.

3. Hvis de kriterier, der er vedtaget i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2, er opfyldt af et tredjeland, kan Kommissionen i overensstemmelse med artikel 301a og bistået af EIOPA i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1094/2010 vedtage delegerede retsakter, der fastsætter, hvorvidt reglerne om koncerntilsyn i dette tredjeland er ækvivalente i forhold til reglerne i dette afsnit.

Sådan en delegeret retsakt skal regelmæssigt tages op til revision for at tage hensyn til eventuelle ændringer i reglerne om koncerntilsyn i dette afsnit og i tredjelande og alle andre regelændringer, der kan få indflydelse på afgørelsen om ækvivalens.

EIOPA offentliggør og ajourfører på sit websted en liste over alle de tredjelande, der henvises til i første afsnit.

4. Har Kommissionen ikke vedtaget en delegeret retsakt i overensstemmelse med denne artikels stk. 3 eller 5, finder artikel 262 anvendelse.

5. Uanset stk. 3, og selv hvis de i stk. 2 fastlagte kriterier ikke er opfyldt, kan Kommissionen i overensstemmelse med artikel 301a og bistået af EIOPA i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i forordning

(EU) nr. 1094/2010 for en begrænset periode vedtage delegerede retsakter, der fastsætter, at den tilsynsordning, som et tredjeland anvender på selskaber, hvis moderselskab har hovedsæde uden for Unionen pr. 1. januar 2014, er midlertidigt ækvivalent med reglerne i afsnit I, hvis det pågældende tredjeland mindst opfylder følgende kriterier:

- a) tredjelandet har forpligtet sig over for Unionen til at vedtage og anvende en tilsynsordning, som kan betragtes som ækvivalent i overensstemmelse med stk. 3, inden udløbet af denne begrænsede periode, og til at påbegynde processen for vurdering af ækvivalens
- b) det har udarbejdet et arbejdsprogram til opfyldelse af den i litra a) anførte forpligtelse
- c) det har allokeret tilstrækkelige ressourcer til opfyldelse af den i litra a) anførte forpligtelse
- d) det anvender en tilsynsordning, der er risikobaseret og opstiller kvantitative og kvalitative solvenskrav samt krav vedrørende tilsynsindberetning, gennemsigtighed og koncerntilsyn
- e) det har indgået skriftlige aftaler med EIOPA og de tilsynsførende myndigheder om samarbejde og udveksling af fortrolige oplysninger af tilsynsmæssig karakter som fastlagt i artikel 13, stk. 10
- f) det har et uafhængigt tilsynssystem
- g) det har indført tavshedspligt for alle, der handler på vegne af dets tilsynsmyndigheder, navnlig ved informationsudveksling mellem EIOPA og tilsynsmyndigheder som omhandlet i artikel 13, stk. 10.

Alle delegerede retsakter vedrørende midlertidig ækvivalens skal tage højde for rapporter fra Kommissionen i overensstemmelse med artikel 177, stk. 2. Disse delegerede retsakter tages op til regelmæssig revision på grundlag af årlige statusrapporter fra det pågældende tredjeland, som fremlægges for og vurderes af Kommissionen en gang om året. EIOPA bistår Kommissionen i vurderingen af disse statusrapporter.

EIOPA offentliggør og ajourfører på sit websted en liste over alle de tredjelande, der henvises til i første afsnit.

Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 301a og yderligere præcisere betingelserne i første afsnit. Delegerede retsakter kan også omfatte tilsynsmyndigheders beføjelse til at pålægge yderligere tilsynsmæssige rapporteringskrav i løbet af perioden med midlertidig ækvivalens.

6. Den begrænsede periode, der er omhandlet i stk. 5, udløber den 31. december 2020 eller på den dato, hvor tilsynsordningen i det pågældende tredjeland, i overensstemmelse med stk. 3, betragtes som værende ækvivalent med det, der er fastlagt i dette afsnit, alt efter hvilken dato der er tidligst.

Denne periode kan forlænges med højst endnu et år, såfremt EIOPA og Kommissionen har brug for denne tid til at gennemføre ækvivalensvurderingen med henblik på anvendelsen af stk. 3.

7. Når der vedtages en delegeret retsakt om, at tilsynsordningen i et tredjeland er midlertidigt ækvivalent, i overensstemmelse med stk. 5, anvender medlemsstaterne artikel 261, medmindre der er et forsikrings- eller genforsikringselskab beliggende i en medlemsstat, der har en samlet balance, der overstiger balancesummen for den modervirksomhed, der ligger uden for Unionen. I så fald varetages den koncerntilsynsførendes opgaver af den fungerende koncerntilsynsførende.

▼B

Artikel 261

Moderselskaber uden for Fællesskabet: ækvivalens

1. Når der forefindes ækvivalent tilsyn som omhandlet i artikel 260 forlader medlemsstaterne sig i overensstemmelse med stk. 2 på det ækvivalente koncerntilsyn, der udøves af tilsynsmyndighederne i tredjelandet.

2. Artikel 247-258 finder tilsvarende anvendelse på samarbejdet med tilsynsmyndigheder i tredjelande.

▼ **M1***Artikel 262***Moderselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted i et tredjeland: manglende ækvivalens**▼ **M5**

1. Når der ikke forefindes ækvivalent tilsyn som omhandlet i artikel 260, eller hvis en medlemsstat ikke anvender artikel 261 i tilfælde af midlertidig ækvivalens i overensstemmelse med artikel 260, stk. 7, anvender den pågældende medlemsstat over for forsikrings- og genforsikringsselskaberne en af følgende:

- a) artikel 218-235 og artikel 244-258 analogt
- b) en af metoderne fastsat i stk. 2.

▼ **M1**

De generelle principper og metoder i artikel 218 til 258 finder anvendelse på forsikringsholdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskaber.

Udelukkende med henblik på beregning af koncernsolvensen behandles moderselskabet som et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er omfattet af samme regler som i afsnit I, kapitel VI, afdeling 3, underafdeling 1-3, for så vidt angår ► **C1** anerkendt kapitalgrundlag ◀ til dækning af solvenskapitalkravet og et af følgende:

- a) et solvenskapitalkrav, der fastsættes i overensstemmelse med principperne i artikel 226, når det drejer sig om et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab
- b) et solvenskapitalkrav, der fastsættes i overensstemmelse med principperne i artikel 227, når det drejer sig om et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab.

2. Medlemsstaterne giver deres tilsynsmyndigheder mulighed for at anvende andre metoder, der sikrer passende tilsyn med forsikrings- eller genforsikringsselskaberne i en koncern. Disse metoder skal godkendes af den koncerntilsynsførende efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder.

Tilsynsmyndighederne kan især kræve, at der etableres et forsikringsholdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, eller et blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, og anvende dette afsnit på forsikrings- og genforsikringsselskaber i den koncern, som har dette forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab som moderselskab.

De valgte metoder skal gøre det muligt at nå målsætningerne med hensyn til koncerntilsyn som defineret i dette afsnit og skal meddeles til de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og Kommissionen.

▼ **B***Artikel 263***Moderselskaber uden for Fællesskabet: niveauer**▼ **M1**

Når moderselskabet som omhandlet i artikel 260 selv er et datterselskab under et forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i et tredjeland, eller under et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab, anvender medlemsstaterne udelukkende kontrollen som omhandlet i artikel 260 over for det endelige moderselskab, der er et tredjelandsforsikringsholdingselskab, et tredjelands blandede finansielle holdingselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab.

Tilsynsmyndighederne kan imidlertid i mangel af ækvivalent tilsyn som omhandlet i artikel 260 foretage en ny kontrol på et lavere niveau, når der forefindes et moderselskab for forsikrings- eller genforsikringsselskaber, uanset om det drejer sig om et tredjelandsforsikringsholdingselskab, et tredjelands blandede finansielle holdingselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab.

▼B

I så fald begrundes tilsynsmyndigheden som omhandlet i artikel 260, stk. 1, andet afsnit, sin afgørelse over for koncernen.

Artikel 262 finder tilsvarende anvendelse.

*Artikel 264***Samarbejde med tredjelandes tilsynsmyndigheder**

1. Kommissionen kan fremsætte forslag for Rådet om at indlede forhandlinger med et eller flere tredjelands om aftaler vedrørende de nærmere vilkår for, hvordan tilsynet skal udøves på:

- a) forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der som deltagende selskaber har selskaber som omhandlet i artikel 213 med hovedsæde i et tredjeland, og
- b) tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskaber, der som deltagende selskaber har selskaber som omhandlet i artikel 213 med hovedsæde i Fællesskabet.

2. De i stk. 1 omhandlede aftaler skal navnlig sikre:

- a) at medlemsstaternes tilsynsmyndigheder er i stand til at indhente de oplysninger, der er nødvendige for koncerntilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber, der har deres hovedsæde i Fællesskabet, og som har datterselskaber eller besidder kapitalinteresser i selskaber uden for Fællesskabet, og
- b) at tredjelandes tilsynsmyndigheder er i stand til at indhente de oplysninger, der er nødvendige for koncerntilsyn med tredjelandsforsikrings- og genforsikringsselskaber, der har deres hovedsæde på deres område, og som har datterselskaber eller besidder kapitalinteresser i selskaber i en eller flere medlemsstater.

3. Kommissionen undersøger, bistået af Det Europæiske Udvalg for Forsikring og Arbejdsmarkedsrelaterede Pensioner, resultatet af de i stk. 1 omhandlede forhandlinger, jf. dog artikel 391, stk. 1 og 2, i traktaten.

*KAPITEL V****Blandede forsikringsholdingselskaber****Artikel 265***Koncerninterne transaktioner**

1. Medlemsstaterne påser, når moderselskabet for et eller flere forsikrings- eller genforsikringsselskaber er et blandet forsikringsholdingselskab, at tilsynsmyndighederne med ansvar for tilsynet med disse forsikrings- eller genforsikringsselskab udøver generelt tilsyn med transaktioner mellem disse forsikrings- eller genforsikringsselskab og det blendede forsikringsholdingselskab og dets tilknyttede selskaber.

2. Artikel 245, 249-255 og 258 finder tilsvarende anvendelse.

*Artikel 266***Samarbejde med tredjelands**

Hvad angår samarbejdet med tredjelands finder artikel 264 tilsvarende anvendelse.

AFSNIT IV

SANERING OG LIKVIDATION AF FORSIKRINGSSLELSKABER*KAPITEL I**Anvendelsesområde og definitioner**Artikel 267***Anvendelsesområde for dette afsnit**

Dette afsnit finder anvendelse på saneringsforanstaltninger for og likvidation af:

- a) forsikringsselskaber
- b) de på Fællesskabets område beliggende filialer af tredjelandsforsikringsselskaber.

*Artikel 268***Definitioner**

1. I dette afsnit forstås ved:

- a) »kompetente myndigheder«: de administrative eller retslige myndigheder i medlemsstaterne, som er kompetente med hensyn til saneringsforanstaltninger eller likvidation
- b) »filial«: en permanent tilstedeværelse på en anden medlemsstats område end hjemlandets af et forsikringsselskab, som udøver forsikringsvirksomhed
- c) »saneringsforanstaltninger«: foranstaltninger, som indebærer indgriben fra de kompetente myndigheds side, som har til formål at bevare eller genoprette et forsikringsselskabs finansielle situation, og som berører andre parter end selve forsikringsselskabets bestående rettigheder, herunder, men ikke begrænset til, foranstaltninger, som indebærer mulighed for betalingsstandsning, udsættelse af tvangsfuldbyrdsforanstaltninger eller nedbringelse af fordringerne
- d) »likvidation«: en kollektiv procedure, som medfører, at et forsikringsselskabs aktiver realiseres, og at provenuet heraf i givet fald udloddes blandt kreditorerne, selskabsdeltagerne eller medlemmerne, og som nødvendigvis indebærer en eller anden form for indgriben fra de kompetente myndigheder, herunder afslutning af den kollektive procedure med en tvangsakkord eller en anden tilsvarende foranstaltning, uanset om den er baseret på insolvens, og uanset om den er frivillig eller tvungen
- e) »administrator«: enhver person eller ethvert organ, som er udpeget af de kompetente myndigheder med henblik på at administrere saneringsforanstaltninger
- f) »likvidator«: en person eller ethvert organ, som er udpeget af de kompetente myndigheder eller af et forsikringsselskabs vedtægtsmæssige organer med henblik på at administrere likvidationer
- g) »forsikringskrav«: et beløb, som et forsikringsselskab skylder forsikrede, forsikringstagere, begunstige eller enhver skadelidt, der har mulighed for at rejse krav direkte mod forsikringsselskabet, og som følger af en forsikringsaftale eller en transaktion som omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra b) og c), i forbindelse med direkte forsikringsvirksomhed, herunder et beløb, som er hensat til disse personer, når det skyldige beløb ikke kan opgøres på grund af ukendte faktorer.

Den præmie, som et forsikringsselskab skylder som følge af, at den i første afsnit, litra g), nævnte forsikringsaftale eller transaktion ikke er blevet indgået eller er blevet annulleret i overensstemmelse med den lov, der finder anvendelse på en sådan aftale eller transaktion, inden indledningen af likvidationen, betragtes også som et forsikringskrav.

2. Med henblik på anvendelsen af dette afsnit på saneringsforanstaltninger og likvidationer i forbindelse med de i medlemsstaterne beliggende filialer af tredjelandsforsikringsselskaber forstås ved:

- a) »hjemland«: den medlemsstat, hvor filialen har fået sin tilladelse i overensstemmelse med artikel 145-149
- b) »tilsynsmyndigheder«: tilsynsmyndighederne i hjemlandet
- c) »kompetente myndigheder«: de kompetente myndigheder i hjemlandet.

KAPITEL II

Saneringsforanstaltninger

Artikel 269

Vedtagelse af saneringsforanstaltninger Lovgivning, der finder anvendelse

1. Kun hjemlandets kompetente myndigheder kan træffe afgørelse om saneringsforanstaltninger for et forsikringsselskab, herunder for dets filialer.
2. Saneringsforanstaltninger udelukker ikke, at der indledes likvidation i hjemlandet.
3. Saneringsforanstaltninger er underlagt hjemlandets love og administrative bestemmelser og procedurer, medmindre andet er fastsat i artikel 285-292.
4. Saneringsforanstaltninger truffet i overensstemmelse med hjemlandets lovgivning har uden videre fuld retsvirkning i hele Fællesskabet, også over for tredjepart i andre medlemsstater, uanset om de andre medlemsstaters lovgivning ikke indeholder bestemmelser om sådanne saneringsforanstaltninger eller, alternativt, at betingelserne for at anvende dem ikke er opfyldt.
5. Saneringsforanstaltninger har retsvirkning i hele Fællesskabet, så snart de har retsvirkning i hjemlandet.

Artikel 270

Underretning af tilsynsmyndighederne

De kompetente myndigheder i hjemlandet underretter straks tilsynsmyndighederne i hjemlandet om enhver afgørelse om saneringsforanstaltninger, om muligt inden de vedtager sådanne foranstaltninger og ellers umiddelbart derefter.

Tilsynsmyndighederne i hjemlandet underretter straks tilsynsmyndighederne i de øvrige medlemsstater om afgørelsen om at vedtage saneringsforanstaltninger, herunder om de mulige konkrete følger af de pågældende foranstaltninger.

Artikel 271

Offentliggørelse af afgørelser om saneringsforanstaltninger

1. Såfremt det i hjemlandet er muligt at anke afgørelsen om saneringsforanstaltninger, skal hjemlandets kompetente myndigheder, administrator eller enhver anden person, som i hjemlandet er bemyndiget dertil, offentliggøre afgørelsen om indledning af en saneringsforanstaltning i overensstemmelse med de procedurer for offentliggørelse, som gælder i hjemlandet, og desuden snarest muligt offentliggøre et uddrag af det dokument, hvori saneringsforanstaltningen er hjemlet, i Den Europæiske Unions Tidende.

Tilsynsmyndighederne i de øvrige medlemsstater, som er blevet underrettet om afgørelsen om indledning af en saneringsforanstaltning, jf. artikel 270, kan sikre, at en sådan afgørelse offentliggøres på deres område på en måde, de finder passende.

2. Offentliggørelsen i henhold til stk. 1 skal indeholde oplysninger om hjemlandets kompetente myndighed, hvilken lovgivning der finder anvendelse, jf. artikel 269, stk. 3, og i givet fald den udpegede likvida-

tor. Offentliggørelsen skal finde sted på det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor oplysningerne offentliggøres.

3. Saneringsforanstaltningerne træder i kraft uden hensyn til bestemmelserne om offentliggørelse i stk. 1 og 2 og har fuld retsvirkning over for kreditorerne, medmindre de kompetente myndigheder i hjemlandet eller den dér gældende lov fastsætter andet.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse, når saneringsforanstaltningerne udelukkende berører rettigheder, som tilhører et forsikrings-selskabs aktionærer, medlemmer eller ansatte i deres egenskab heraf, medmindre andet er fastsat i den lovgivning, som finder anvendelse på saneringsforanstaltningerne.

De kompetente myndigheder fastsætter, hvorledes de i første afsnit nævnte parter skal underrettes i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse.

Artikel 272

Underretning af kendte kreditorer Ret til at anmelde fordringer

1. Kræver hjemlandets lovgivning, at en fordring skal anmeldes for at blive anerkendt, eller foreskriver den, at kreditorer hvis sædvanlige bopæl, hjemsted eller hovedsæde er beliggende i denne medlemsstat skal underrettes om en saneringsforanstaltning, underretter hjemlandets kompetente myndigheder eller administratoren ligeledes de kendte kreditorer hvis sædvanlige bopæl, hjemsted eller hovedsæde er beliggende i en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 281 og artikel 283, stk. 1.

2. Giver hjemlandets lovgivning kreditorer hvis sædvanlige bopæl, hjemsted eller hovedsæde er beliggende i denne medlemsstat ret til at anmelde deres fordringer eller indgive bemærkninger til fordringerne, nyder kreditorer hvis sædvanlige bopæl, hjemsted eller hovedsæde er beliggende i en anden medlemsstat samme rettighed i overensstemmelse med artikel 282 og artikel 283, stk. 2.

KAPITEL III

Likvidation

Artikel 273

Indledning af likvidation Underretning af tilsynsmyndighederne

1. Kun de kompetente myndigheder i hjemlandet kan træffe afgørelse om indledning af likvidation af et forsikrings-selskab, herunder dets filialer i andre medlemsstater. En sådan afgørelse kan træffes, uden at der eller efter at der er vedtaget saneringsforanstaltninger.

2. En afgørelse om indledning af likvidation af et forsikrings-selskab, herunder dets filialer i andre medlemsstater, vedtaget i overensstemmelse med hjemlandets lovgivning anerkendes uden videre i hele Fællesskabet og får retsvirkning dér, så snart den får retsvirkning i den medlemsstat, hvor likvidationen indledes.

3. De kompetente myndigheder i hjemlandet underretter straks hjemlandets tilsynsmyndigheder om afgørelsen om at indlede likvidation, om muligt inden den indledes og ellers umiddelbart derefter.

Tilsynsmyndighederne i hjemlandet underretter straks tilsynsmyndighederne i de øvrige medlemsstater om afgørelsen om at indlede likvidation, herunder de mulige konkrete følger af den pågældende likvidation.

*Artikel 274***Lovvalg**

1. Afgørelsen om at indlede likvidation af et forsikringselskab, likvidationsbehandlingen og dennes retsvirkninger er underlagt hjemlandets lovgivning, medmindre andet er fastsat i artikel 285-292.

2. Hjemlandets lovgivning fastlægger mindst følgende:

- a) hvilke aktiver der indgår i boet, og hvordan der skal forholdes med hensyn til aktiver, som er erhvervet af forsikringselskabet efter indledningen af likvidationen
- b) forsikringselskabets og likvidators respektive beføjelser
- c) på hvilke betingelser der kan foretages gyldig modregning
- d) likvidationens følger for løbende aftaler, som forsikringselskabet er part i
- e) likvidationens følger for søgsmål, som enkeltstående kreditorer har indledt, bortset fra verserende retssager som omhandlet i artikel 292
- f) de fordringer, der skal anmeldes i forsikringselskabets bo, og hvordan der skal forholdes med hensyn til fordringer, som er opstået efter indledningen af likvidationen
- g) reglerne for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer
- h) reglerne for udlodning af provenuet ved realisation af aktiverne, rangordenen, samt hvilke rettigheder de kreditorer har, som har opnået delvis fyldestgørelse efter indledningen af likvidationen på grundlag af en tinglig rettighed eller ved modregning
- i) betingelserne for og virkningerne af afslutningen af likvidationen, navnlig ved tvangsakkord
- j) kreditorers rettigheder efter afslutningen af likvidationen
- k) hvilken part der skal betale omkostninger og udgifter i forbindelse med likvidationen, og
- l) reglerne for nullitet, omstødelse eller anfægtelse af retshandler, som er til skade for samtlige kreditorer.

*Artikel 275***Behandling af forsikringskrav**

1. Medlemsstaterne påser, at forsikringskrav har forrang for andre fordringer mod forsikringselskabet på en eller begge af følgende måder:

- a) med hensyn til aktiver, som medgår til dækning af forsikringsmæssige hensættelser, skal forsikringskrav have absolut forrang for alle andre fordringer mod forsikringselskabet, eller
- b) med hensyn til alle forsikringselskabets aktiver skal forsikringskrav have forrang for alle andre fordringer mod forsikringselskabet, idet de eneste mulige undtagelser herfra er:
  - i) fordringer fra arbejdstagere, som følger af arbejdsaftaler og arbejdsforhold
  - ii) skattekrav fra offentlige organer
  - iii) fordringer fra sociale sikringsordninger
  - iv) fordringer vedrørende aktiver, som er omfattet af en tinglig rettighed.

2. Medlemsstaterne kan foreskrive, at alle eller en del af de udgifter, der er opstået i forbindelse med likvidationsproceduren som fastsat i deres nationale lovgivning, får forrang for forsikringskrav, jf. dog stk. 1.

3. Medlemsstater, som har valgt metoden i stk. 1, litra a), kræver, at forsikringselskaberne udarbejder og ajourfører et særligt register i overensstemmelse med artikel 276.

Artikel 276

Særligt register

1. Et forsikringselskab skal på sit hovedsæde føre et særligt register over de aktiver, som modsvarer de forsikringsmæssige hensættelser, der er beregnet og placeret i overensstemmelse med hjemlandets lovgivning.

2. Udøver et forsikringselskab både livsforsikringsvirksomhed og skadesforsikringsvirksomhed, skal selskabet på sit hovedsæde føre et særskilt register for hver af de pågældende forsikringskategorier.

Når en medlemsstat tillader forsikringselskaber at drive livsforsikringsvirksomhed og dække de risici, som er opført under forsikringsklasse 1 og 2 i del A i bilag I, kan den dog fastsætte, at disse selskaber kun skal føre ét register, som er fælles for alle deres aktiviteter.

3. De samlede opførte aktiver — værdiansat i overensstemmelse med lovgivningen i hjemlandet — skal til enhver tid mindst svare til størrelsen af de forsikringsmæssige hensættelser.

4. Dersom et aktiv, som er opført i registret, behæftes med en tinglig rettighed til fordel for en kreditor eller en tredjepart, således at en del af dette aktiv ikke er disponibelt til dækning af forpligtelserne, anføres dette i registeret, og det ikke-disponible beløb medregnes ikke i det i stk. 3 nævnte samlede beløb.

5. Behandlingen af et aktiv i tilfælde af likvidation af forsikringselskabet for så vidt angår metoden i artikel 275, stk. 1, litra a), afgøres i henhold til hjemlandets lovgivning, undtagen i de tilfælde, hvor artikel 286, 287 eller 288 finder anvendelse på dette aktiv, dersom:

- a) det aktiv, der anvendes til at dække forsikringsmæssige hensættelser, er behæftet med en tinglig rettighed til fordel for en kreditor eller en tredjepart uden at opfylde betingelserne i stk. 4
- b) et sådant aktiv er behæftet med et ejendomsforbehold til fordel for en kreditor eller en tredjepart, eller
- c) en kreditor har ret til at kræve sin fordring modregnet i forsikringselskabets fordring.

6. Er der først indledt en likvidation, kan sammensætningen af de aktiver, der er opført i registeret i overensstemmelse med stk. 1-5, ikke ændres, og der kan heller ikke foretages ændringer i registrene, bortset fra rettelse af rene skrivefejl eller lignende, undtagen med den kompetente myndigheds godkendelse.

Dog skal likvidatorerne til de pågældende aktiver medregne provenuet heraf og værdien af rene præmieindtægter, der er blevet opkrævet inden for den pågældende forsikringsklasse mellem indledningen af likvidationen og tidspunktet for betalingen af forsikringskravet, eller indtil en eventuel overdragelse af forsikringsporteføljen har fundet sted.

7. Er provenuet af de realiserede aktiver mindre end den værdi, hvortil de er opført i registrene, skal likvidatorerne begrunde dette over for hjemlandenes tilsynsmyndigheder.

Artikel 277

Subrogation til en garantifond

Hjemlandet kan bestemme, at når en garantifond, som er oprettet i hjemlandet, er indtrådt i forsikringskreditorens rettigheder, kan denne fonds fordringer ikke være omfattet af bestemmelserne i artikel 275, stk. 1.

Artikel 278

Privilegerede krav knyttet til aktiver

De medlemsstater, som vælger metoden i artikel 275, stk. 1, litra b), forlanger af ethvert forsikringselskab, at de sikrer, at fordringer, som kan have forrang for forsikringskrav i henhold til artikel 275, stk. 1, litra b), og som er registreret i forsikringselskabets regnskaber, til enhver tid og uafhængigt af en eventuel likvidation modsvarer af aktiver.

*Artikel 279***Inddragelse af tilladelsen**

1. Når der er truffet afgørelse om at indlede likvidation af et forsikringssselskab, inddrages selskabets tilladelse efter proceduren i artikel 144, undtagen i det omfang, det er nødvendigt for udøvelsen af de i stk. 2 omhandlede aktiviteter.

2. Likvidator eller enhver anden person, som er udpeget af de kompetente myndigheder, kan uanset inddragelsen af tilladelsen, jf. stk. 1, fortsætte med at udøve visse af forsikringssselskabets aktiviteter, såfremt dette er nødvendigt eller hensigtsmæssigt af hensyn til likvidationen.

Hjemlandet kan bestemme, at udførelsen af disse aktiviteter kræver samtykke fra og skal foregå under kontrol af tilsynsmyndighederne i hjemlandet.

*Artikel 280***Offentliggørelse af afgørelser om likvidation**

1. Den kompetente myndighed, likvidator eller enhver person, som er udpeget hertil af den kompetente myndighed, skal offentliggøre afgørelsen om indledning af likvidationen i overensstemmelse med de procedurer for offentliggørelse, som gælder i hjemlandet, og også offentliggøre et uddrag af likvidationsafgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Tilsynsmyndighederne i alle andre medlemsstater, som er blevet underrettet om afgørelsen om indledning af likvidationen, jf. artikel 273, stk. 3, kan sikre, at en sådan afgørelse offentliggøres på deres område på en måde, de finder passende.

2. Den i stk. 1 nævnte offentliggørelse skal indeholde oplysninger om hjemlandets kompetente myndighed, hvilken lovgivning der finder anvendelse, og hvilken likvidator der er udpeget. Offentliggørelsen skal finde sted på det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor oplysningerne offentliggøres.

*Artikel 281***Underretning af kendte kreditorer**

1. Når en likvidation er indledt, underretter hjemlandets kompetente myndigheder, likvidator eller enhver person, som er udpeget hertil af de kompetente myndigheder, straks og individuelt ved en skriftlig meddelelse alle kendte kreditorer hvis sædvanlige bopæl, hjemsted eller hovedsæde er beliggende i en anden medlemsstat.

2. Den i stk. 1 omhandlede underretning skal omfatte frister, der skal overholdes, sanktionerne i tilknytning til disse frister, hvilket organ eller hvilken myndighed der har beføjelse til at modtage anmeldelse af fordringer eller bemærkninger vedrørende fordringer og andre foranstaltninger.

Det skal ligeledes fremgå af meddelelsen, om kreditorer med privilegerede fordringer eller tinglig sikkerhed skal anmelde deres fordring.

Når det drejer sig om forsikringskrav, skal meddelelsen endvidere oplyse om likvidationens generelle følger for forsikringsaftalerne, herunder især, på hvilken dato forsikringsaftalerne eller transaktionerne ophører med at have virkning, og de forsikredes rettigheder og pligter med hensyn til forsikringsaftalen eller transaktionen.

*Artikel 282***Ret til at anmelde fordringer**

1. Kreditorer, herunder medlemsstaternes offentlige myndigheder, med sædvanlig bopæl, hjemsted eller hovedsæde i en anden medlemsstat end hjemlandet har ret til at anmelde deres fordringer eller indgive skriftlige bemærkninger til fordringerne.

2. Fordringer fra alle de i stk. 1 nævnte kreditorer behandles på samme måde og med samme rangorden som tilsvarende fordringer, som kan anmeldes af kreditorer hvis sædvanlige bopæl, hjemsted eller hovedsæde er beliggende i hjemlandet. De kompetente myndigheder handler derfor uden forskelsbehandling på fællesskabsplan.

3. Bortset fra de tilfælde, hvor hjemlandets lov tillader andet, skal kreditor indsende en genpart af eventuel dokumentation til den kompetente myndighed og anføre følgende:

- a) fordringens art og størrelse
- b) hvornår fordringen er opstået
- c) om det påberåbes, at der er tale om en privilegeret fordring, en tinglig sikkerhed eller et ejendomsforbehold
- d) eventuelt hvilke formuegenstande denne sikkerhed omfatter.

Det er ikke nødvendigt at anføre den forrang, som er indrømmet forsikringskrav i henhold til artikel 275.

*Artikel 283***Sprog og form**

1. Underretningen i den i artikel 281, stk. 1, omhandlede meddelelse skal finde sted på det eller et af de officielle sprog i hjemlandet.

Til dette formål benyttes en formular med en af følgende overskrifter på alle Den Europæiske Unions officielle sprog:

- a) »Opfordring til anmeldelse af fordringer. Angivne frister skal overholdes« eller
- b) når der efter hjemlandets lovgivning skal indgives bemærkninger til fordringerne, »Opfordring til at indgive bemærkninger til en fordring. Angivne frister skal overholdes«.

Har en kendt kreditor et forsikringskrav, skal underretningen i den i artikel 281, stk. 1, omhandlede meddelelse dog gives på det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor kreditors sædvanlige bopæl, hjemsted eller hovedsæde er beliggende.

2. Kreditorer hvis sædvanlige bopæl, hjemsted eller hovedsæde er beliggende i en anden medlemsstat end hjemlandet, kan anmelde deres fordringer eller indgive deres bemærkninger til fordringerne på det eller et af de officielle sprog i denne medlemsstat.

I så fald skal dog henholdsvis anmeldelsen af fordringen eller indgivelsen af bemærkninger til fordringen være forsynet med overskriften »Anmeldelse af fordring« eller »Indgivelse af bemærkninger til en fordring« på det eller et af de officielle sprog i hjemlandet.

*Artikel 284***Regelmæssig underretning af kreditorer**

1. Likvidatorerne underretter regelmæssigt og i en passende form kreditorerne om likvidationens forløb.

2. Medlemsstaternes tilsynsmyndigheder kan anmode hjemlandets tilsynsmyndigheder om at blive underrettet om likvidationens forløb.

KAPITEL IV

Fælles bestemmelser

Artikel 285

Virkninger for visse aftaler og rettigheder

Uanset artikel 269 og 274 afgøres virkningerne af en saneringsforanstaltning eller af indledning af en likvidation som følger:

- a) ved arbejdsaftaler og arbejdsforhold udelukkende efter lovgivningen i den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse på arbejdsaftalen eller arbejdsforholdet
- b) ved aftaler, som giver brugs- eller købsret til fast ejendom, udelukkende efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor den faste ejendom er beliggende, og
- c) ved forsikringselskabets rettigheder til fast ejendom, et skib eller et luftfartøj, som kræves noteret i et offentligt register, udelukkende efter lovgivningen i den medlemsstat, under hvis myndighed registreret føres.

Artikel 286

Tredjeparts tinglige rettigheder

1. Indledning af saneringsforanstaltninger eller af en likvidation berører ikke en kreditors eller en tredjeparts tinglige ret til fysiske eller immaterielle formuegenstande, løsøre eller fast ejendom — såvel specifikke aktiver som en række uspecificerede aktiver under ét med varierende sammensætning — som tilhører forsikringselskabet, og som på tidspunktet for likvidationens indledning befinder sig på en anden medlemsstats område.

2. Rettigheder efter stk. 1 omfatter mindst:

- a) retten til at realisere aktivet eller lade det realisere og til at lade sig fyldestgøre af provenuet eller udbyttet heraf, navnlig ved pant, herunder pant i fast ejendom
- b) eneretten til at inddrive en fordring, navnlig en ret sikret ved pant i fordringen eller ved overdragelse til sikkerhed
- c) retten til at forlange aktivet udleveret eller kræve erstatning af enhver, som besidder eller anvender det mod rettighedshaverens vilje
- d) retten til at oppebære afkastet af et aktiv.

3. Retten til at opnå en tinglig rettighed som nævnt i stk. 1, som er noteret i et offentligt register og kan gøres gældende over for tredjepart, sidestilles med en tinglig rettighed.

4. Stk. 1 udelukker ikke søgsmål om nullitet, omstødelse eller anfægtelighed som omhandlet i artikel 274, stk. 2, litra l).

Artikel 287

Ejendomsforbehold

1. Indledning af saneringsforanstaltninger for eller likvidation af et forsikringselskab, som køber et aktiv, berører ikke en sælgers rettigheder, som bygger på et ejendomsforbehold, når genstanden på tidspunktet for behandlingens indledning befinder sig i en anden medlemsstat end den, hvor behandlingen er indledt.

2. Indledning af saneringsforanstaltninger for eller likvidation af et forsikringselskab, som sælger et aktiv, efter levering af aktivet berettiger ikke til ophævelse eller annullering af salget og forhindrer ikke kø-

beren i at erhverve ejendomsretten til det solgte aktiv, når dette på tidspunktet for behandlingens indledning befinder sig i en anden medlemsstat end den, hvor behandlingen er indledt.

3. Stk. 1 og 2 udelukker ikke søgsmål om nullitet, omstødelse eller anfægtelighed som omhandlet i artikel 274, stk. 2, litra l).

Artikel 288

Modregning

1. Indledning af saneringsforanstaltninger eller af en likvidation berører ikke en kreditors ret til at kræve sin fordring modregnet i forsikringssselskabets fordring, når den lovgivning, der gælder for forsikringssselskabets fordring, tillader en sådan modregning.

2. Stk. 1 udelukker ikke søgsmål om nullitet, omstødelse eller anfægtelighed som omhandlet i artikel 274, stk. 2, litra l).

Artikel 289

Regulerede markeder

1. Virkningerne af en saneringsforanstaltning eller af indledning af en likvidation for de rettigheder og forpligtelser, som henholdsvis tilkommer og påhviler deltagerne i et reguleret marked, afgøres udelukkende efter lovgivningen i den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse på det pågældende marked, jf. dog artikel 286.

2. Stk. 1 udelukker ikke søgsmål om nullitet, omstødelse eller anfægtelighed som omhandlet i artikel 274, stk. 2, litra l), af betalinger eller transaktioner i henhold til den lovgivning, der finder anvendelse på det pågældende marked.

Artikel 290

Handlinger, som kan skade kreditorerne

Artikel 274, stk. 2, litra l), finder ikke anvendelse, når den, der har nydt godt af en handling, som er til skade for alle kreditorerne, kan godtgøre, at denne handling er undergivet lovgivningen i en anden medlemsstat end hjemlandet, og at denne lovgivning i det pågældende tilfælde ikke åbner nogen mulighed for at anfægte denne handling.

Artikel 291

Beskyttelse af erhvervende tredjepart

Følgende lovgivning finder anvendelse, når et forsikringssselskab ved en retshandel indgået efter vedtagelsen af en saneringsforanstaltning eller indledningen af en likvidation mod modydelse afhænder:

- a) ved fast ejendom: lovgivningen i den medlemsstat, hvor den faste ejendom er beliggende
- b) ved skibe eller luftfartøjer, som kræves noteret i et offentligt register: lovgivningen i den medlemsstat, under hvis myndighed registret føres
- c) ved værdipapirer eller andre papirer, hvis eksistens eller overførsel forudsætter notering i et register eller på en konto, der er reguleret ved lov, eller som er placeret i en værdipapircentral, der er reguleret af en medlemsstats lovgivning: lovgivningen i den medlemsstat, under hvis myndighed registret, kontoen eller værdipapircentralen føres eller administreres.

*Artikel 292***Verserende retssager**

Virkningerne af en saneringsforanstaltning eller en likvidation for en verserende retssag om et aktiv eller en rettighed i massen, afgøres udelukkende efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor retssagen verserer.

*Artikel 293***Administratorer og likvidatorer**

1. Udpegelsen af en administrator eller likvidator godtgøres ved en bekræftet genpart af den afgørelse, hvorved den pågældende er udpeget, eller ved enhver anden attest udstedt af hjemlandets kompetente myndigheder.

Den medlemsstat, i hvilken administratoren eller likvidatoren ønsker at handle, kan forlange en oversættelse til det eller et af de officielle sprog i den pågældende medlemsstat. Der stilles ikke krav om en formel bekræftelse af denne oversættelse eller andre lignende formaliteter.

2. Administratorer og likvidatorer kan på samtlige medlemsstaters område udøve alle de beføjelser, de kan udøve på hjemlandets område.

Desuden kan der efter hjemlandets lovgivning udpeges personer til at bistå eller repræsentere administratorerne og likvidatorerne under saneringsforanstaltningen eller likvidationen, især i værtslandene og specielt med henblik på at afhjælpe de vanskeligheder, som kreditorer måtte støde på i disse lande.

3. Ved udøvelsen af deres beføjelser i henhold til hjemlandets lovgivning skal administratorer eller likvidatorer overholde lovgivningen i de medlemsstater, i hvilke de ønsker at handle, især for så vidt angår bestemmelserne om realisering af formuegenstande og underretning af ansatte.

Disse beføjelser omfatter ikke anvendelse af tvangsmidler eller retten til at afgøre voldgiftsspørgsmål eller bilægge tvister.

*Artikel 294***Notering i offentligt register**

1. Administrator, likvidator eller enhver anden myndighed eller person med den behørig bemyndigelse i hjemlandet kan anmode om at få en saneringsforanstaltning eller afgørelsen om indledning af en likvidation noteret i ethvert relevant offentligt register, som føres i de øvrige medlemsstater.

Foreskriver en medlemsstat obligatorisk notering, træffer den i første afsnit omhandlede myndighed eller person de nødvendige foranstaltninger til, at tinglysningen eller registreringen kan finde sted.

2. Omkostningerne i forbindelse med notering betragtes som procedureomkostninger.

*Artikel 295***Tavshedspligt**

Alle, som modtager eller giver oplysninger som led i de i artikel 270, 273 og 296 fastlagte procedurer, er underlagt bestemmelserne om tavshedspligt som fastlagt i artikel 64-69, dog med undtagelse af de retslige myndigheder, som er omfattet af de gældende nationale bestemmelser.

*Artikel 296***Behandling af filialer af tredjelandsforsikringselskaber**

Når et tredjelandsforsikringselskab har filialer i mere end én medlemsstat, behandles hver filial individuelt med hensyn til anvendelsen af dette afsnit.

De kompetente myndigheder og tilsynsmyndighederne i disse medlemsstater bestræber sig på at samordne deres aktioner.

Alle administratorer og likvidatorer bestræber sig ligeledes på at samordne deres aktioner.

AFSNIT V

ANDRE BESTEMMELSER*Artikel 297***Ret til domstolsprøvelse**

Medlemsstaterne påser, at alle afgørelser, der træffes over for et forsikrings- eller genforsikringselskab i henhold til de love og administrative bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, kan gøres til genstand for domstolsprøvelse.

*Artikel 298***Samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen**

1. Medlemsstaterne samarbejder med hinanden med henblik på at lette tilsynet med forsikrings- og genforsikringsvirksomhed i Fællesskabet og anvendelsen af dette direktiv.

2. Kommissionen og medlemsstaternes tilsynsmyndigheder arbejder snævert sammen med henblik på at lette tilsynet med forsikrings- og genforsikringsvirksomhed i Fællesskabet og undersøge de vanskeligheder, der måtte opstå ved anvendelsen af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om væsentlige problemer i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv.

Kommissionen og tilsynsmyndighederne i de pågældende medlemsstater gennemgår disse problemer så hurtigt som muligt for at finde en hensigtsmæssig løsning.

*Artikel 299***Euro**

Hver gang der i dette direktiv henvises til euroen, er den modværdi i national valuta, som skal tages i betragtning fra den 31. december hvert år, modværdien på den sidste dag i oktober samme år, på hvilken der foreligger modværdier af euro i alle Fællesskabets valutaer.

*Artikel 300***Revision af beløb udtrykt i euro****▼M5**

Beløb udtrykt i euro i dette direktiv revideres hvert femte år ved at forhøje grundbeløbet i euro med den procentuelle ændring i samtlige medlemsstaters almindelige harmoniserede forbrugerprisindeks, som offentliggøres af Kommissionen (Eurostat), begyndende den 31. december 2015 indtil revisionstidspunktet, og rundes op til et multiplum af 100 000 EUR.

▼B

Er ændringen siden sidste revision mindre end 5 %, revideres beløbene ikke.

Kommissionen offentliggør de således reviderede beløb i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Medlemsstaterne gennemfører de reviderede beløb senest 12 måneder efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

▼M5*Artikel 301***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Udvalg for Forsikring og Arbejdsmarkedsrelaterede Pensioner nedsat ved Kommissionens afgørelse 2004/9/EF⁴³). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 4.

*Artikel 301a***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Delegationen af beføjelser som omhandlet i artikel 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 og 308b tillægges Kommissionen for en periode på fire år fra den 23. maj 2014.

Kommissionen aflægger en rapport om de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af perioden på fire år. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Delegationen af beføjelser i artikel 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 og 308b kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 eller 308b træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 301b

Indledende bestemmelse om reguleringsmæssige tekniske standarder

1. Indtil den 24. maj 2016 skal Kommissionen, når den for første gang vedtager de reguleringsmæssige tekniske standarder i henhold til artikel 50, 58, 75, 86, 92, 97, 111, 135, 143, 244, 245, 248 og 249, følge proceduren i artikel 301a. Ændringer af sådanne delegerede retsakter eller, efter overgangsperioden udløb, enhver ny reguleringsmæssig teknisk standard vedtages i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

2. Delegationen af beføjelser i stk. 1 kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet i overensstemmelse med artikel 12 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

3. EIOPA kan inden den 24. maj 2016 forelægge Kommissionen udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på tilpasning til den tekniske udvikling på de finansielle markeder af de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 og 308b.

Disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder skal være begrænset til de tekniske aspekter af de i første afsnit omhandlede delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

▼B

Artikel 302

Underretninger foretaget, inden de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme artikel 57-63 sættes i kraft

Den vurderingsprocedure, der anvendes i forbindelse med påtænkte erhvervelser, som der i henhold til artikel 57 er givet underretning om til de kompetente myndigheder, inden de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme artikel 57-63 sættes i kraft, gennemføres efter gældende national lovgivning i medlemsstaterne på tidspunktet for underretningen.

Artikel 303

Ændringer til direktiv 2003/41/EF

Direktiv 2003/41/EF ændres således:

1) Artikel 17, stk. 2, affattes således:

»2. Ved beregning af mindstebeløbet for disse yderligere aktiver finder reglerne i artikel 17a-17d anvendelse.«.

2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 17a

Faktisk solvensmargen

1. Hver medlemsstat pålægger de i artikel 17, stk. 1, omhandlede pensionskasser, som er beliggende på dens område, til enhver tid at råde over en i forhold til dens samlede virksomhed tilstrækkelig faktisk solvensmargen, der mindst svarer til kravene i dette direktiv.

2. Den faktiske solvensmargen består af pensionskassens formue fri for enhver påregnelig forpligtelse og med fradrag af immaterielle værdier, herunder bl.a.:

- a) de indbetalte kapitalandele, eller hvis pensionskassen er et gensidigt selskab, den effektive garantikapital samt alle konti tilhørende medlemmerne af det gensidige selskab, der opfylder følgende kriterier:
  - i) vedtægterne skal fastsætte, at betalinger fra disse konti til medlemmerne af det gensidige selskab kun kan foretages, hvis den faktiske solvensmargen ikke herved falder under det krævede niveau, eller hvis hele selskabets øvrige gæld efter selskabets opløsning er afviklet
  - ii) vedtægterne skal fastsætte, for så vidt angår de i nr. i) omhandlede betalinger, når disse sker af andre årsager end individuelle medlemsophør i det gensidige selskab, at de kompetente myndigheder underrettes herom mindst en måned i forvejen, og at de inden for denne frist kan forbyde betalingen, og
  - iii) de relevante bestemmelser i vedtægterne kan kun ændres, efter at de kompetente myndigheder har erklæret, at de ikke har nogen indvending mod ændringen, jf. dog kriterierne i nr. i) og ii)
- b) lovmæssige og frie reserver, der ikke modsvarer forpligtelser, og
- c) det udbytte eller tab efter fradrag af dividende, der skal betales
- d) i det omfang national lovgivning tillader det: de bonusreserver, der er opført på balancen, for så vidt de kan anvendes til dækning af eventuelle tab og ikke er afsat til udlodning til medlemmer og begunstigede.

Den faktiske solvensmargen reduceres med pensionskassens direkte besiddelse af egne aktier.

3. Medlemsstaterne kan også fastsætte, at den faktiske solvensmargen også kan udgøres af:

- a) kumulative præferenceaktier og ansvarlig indskudskapital op til 50 % af det mindste af beløbene for den faktiske solvensmargen og for den obligatoriske solvensmargen, hvoraf ansvarlig indskudskapital med fast løbetid eller kumulative præferenceaktier med fast løbetid højst må udgøre 25 %, forudsat at der i tilfælde af pensionskassens konkurs eller likvidation findes bindende aftaler om, at ansvarlig indskudskapital eller præferenceaktier efterstilles alle andre fordringer og først fyldestgøres, når al anden udestående gæld er betalt
- b) værdipapirer med ubestemt løbetid og andre instrumenter — herunder andre kumulative præferenceaktier end de i litra a) omhandlede — op til 50 % af den faktiske solvensmargen eller den obligatoriske solvensmargen, alt efter hvilken der er lavest, for alle de værdipapirer, og den ansvarlige indskudskapital, der er omhandlet i litra a), forudsat at de opfylder følgende betingelser:
  - i) de skal ikke kunne tilbagebetales på ihændehaverens initiativ eller uden den kompetente myndigheds forhåndsgodkendelse
  - ii) aftaler i forbindelse med gældsstiftelsen skal give pensionskassen mulighed for at udskyde betaling af renter af gælden
  - iii) långiverens krav mod pensionskassen skal efterstilles al anden ikke efterstillet gæld
  - iv) de for udstedelsen af værdipapirerne gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikke betalte renter skal kunne anvendes til dækning af tabene, samtidig med at pensionskassen skal kunne fortsætte sin virksomhed, og
  - v) kun faktisk indbetalte beløb tages i betragtning.

Med henblik på litra a) skal ansvarlig indskudskapital ligeledes opfylde følgende betingelser:

- i) kun faktisk indbetalte midler tages i betragtning
- ii) for indskudskapital med fast løbetid skal den oprindelige løbetid være mindst fem år. Senest et år inden tilbagebetalingsdatoen forelægger pensionskassen med henblik på godkendelse de kompetente myndigheder en plan over, hvorledes den faktiske solvensmargen vil blive fastholdt på eller bragt op på det krævede niveau ved løbetidens udløb, medmindre den andel, den ansvarlige indskudskapital kan udgøre af den faktiske solvensmargen, nedsættes gradvis i løbet af mindst de sidste fem år inden den aftalte tilbagebetalingsdag. De kompetente myndigheder kan give tilladelse til anticiperet tilbagebetaling af

- sådanne midler, når anmodning herom indgives af den emitterende pensionskasse, og dens faktiske solvensmargen ikke derved falder under det krævede niveau
- iii) for indskudskapital, for hvilken der ikke er fastsat nogen løbetid, skal der gælde et opsigelsesvarsel på fem år, medmindre indskudskapitalen ikke længere medregnes som et element i den faktiske solvensmargen, eller medmindre de kompetente myndigheders forudgående samtykke specielt kræves for tilbagebetaling før tiden. I sidstnævnte tilfælde underretter pensionskassen mindst seks måneder inden datoen for den foreslåede tilbagebetaling de kompetente myndigheder med angivelse af den faktiske solvensmargen og den obligatoriske solvensmargen før og efter denne tilbagebetaling. De kompetente myndigheder kan kun give tilladelse til tilbagebetaling af sådanne midler, hvis pensionskassens faktiske solvensmargen ikke derved falder under det krævede niveau
  - iv) låneaftalen indeholder ikke nogen klausul om, at gælden under nærmere angivne omstændigheder, bortset fra likvidation af pensionskassen, skal tilbagebetales inden de aftalte forfaldsdatoer, og
  - v) låneaftalen kan kun ændres, efter at de kompetente myndigheder har erklæret, at de ikke har nogen indvendinger mod ændringen.

4. Efter ansøgning og dokumentation herfor fra pensionskassen rettet til den kompetente myndighed i hjemlandet og med denne kompetente myndigheds indforståelse kan den faktiske solvensmargen også bestå af følgende:

- a) såfremt der ikke anvendes zillmering, eller såfremt der anvendes zillmering, som ikke når op på de akquisitionstillæg, som indgår i præmien: forskellen mellem den præmiehensættelse, der ikke er zillmeret eller delvis zillmeret, og en præmiehensættelse, der er zillmeret med en zillmeringssats, der er lig med de akquisitionstillæg, som indgår i præmien
- b) de skjulte nettoreserver, der er opstået som følge af ansættelsen af aktiver, i det omfang sådanne skjulte nettoreserver ikke har karakter af et undtagelsestilfælde
- c) halvdelen af den ikke indbetalte aktiekapital eller grundfond, når den indbetalte del udgør 25 % af denne kapital eller fond, højst med et beløb svarende til 50 % for den faktiske solvensmargen eller for den obligatoriske solvensmargen, alt efter hvilket er mindst.

Beløbet omhandlet i litra a) må ikke overstige 3,5 % af summen af forskellen mellem livsforsikringskapitalerne samt de arbejdsmarkedsrelaterede pensioner og præmiehensættelserne for alle de kontrakter, hvor zillmering er mulig. Denne forskel nedsættes med et beløb, som svarer til eventuelle ikke afskrevne akquisitionstillæg, der er opført som et aktiv.

5. Kommissionen kan træffe gennemførelsesforanstaltninger i forbindelse med stk. 2, 3 og 4 med henblik på at tage højde for udviklinger, der kan begrunde tekniske justeringer af elementer, som kan indgå i den faktiske solvensmargen.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 21b.

Artikel 17b

Obligatorisk solvensmargen

1. Med forbehold af artikel 17c bestemmes den obligatoriske solvensmargen som anført i stk. 2–6, alt efter hvilke forpligtelser, der udøves.

2. Den obligatoriske solvensmargen er lig med summen af følgende to resultater:

a) det første resultat:

det tal, der svarer til 4 % af præmiehensættelserne, vedrørende direkte forsikringsvirksomhed og overtager af genforsikring uden fradrag af afgivelse i genforsikring, multipliceres med det forhold, på mindst 85 %, der i det sidste regnskabsår bestod mellem præmiehensættelsernes samlede beløb, med fradrag af afgivelserne i genforsikring, og præmiehensættelsernes bruttobeløb

b) det andet resultat:

for de kontrakter, hvor risikosummen ikke er negativ, multipliceres det tal, der udgør 0,3 % af risikosummen, som pensionskassen har påtaget sig ansvaret for, med det forhold, på mindst 50 %, der i det sidste regnskabsår bestod mellem størrelsen af risikosummen, for hvilken kassen forbliver ansvarlig efter afgivelse og retrocession i genforsikring, og størrelsen af risikosummen uden fradrag af afgivelse i genforsikring.

For ophørende dødsfaldsforsikringer med en løbetid på højst tre år udgør procentsatsen 0,1 %. For dødsfaldsforsikringer med en løbetid på over tre år, men ikke over fem år, udgør procentsatsen 0,15 %.

3. For den i artikel 2, stk. 3, litra a), nr. iii), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)⁴⁴) omhandlede tillægsgenforsikring er den obligatoriske solvensmargen lig med den obligatoriske solvensmargen for pensionskasser, jf. artikel 17d.

4. For den i artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i direktiv 2009/138/EF omhandlede kapitaliseringsvirksomhed er den obligatoriske solvensmargen lig med 4 % af præmiehensættelserne, beregnet som angivet i stk. 2, litra a).

5. For de i artikel 2, stk. 3, litra b), nr. i), i direktiv 2009/138/EF omhandlede operationer er den obligatoriske solvensmargen lig med 1 % af deres aktiver.

6. For forsikringer omfattet af artikel 2, stk. 3, litra a), nr. i) og ii), i direktiv 2009/138/EF, som er knyttet til investeringsfonde, og for de i artikel 2, stk. 3, litra b), nr. iii)-iv), i direktiv 2009/138/EF omhandlede operationer er den obligatoriske solvensmargen lig med summen af følgende:

- a) i det omfang pensionskassen påtager sig en investeringsrisiko, 4 % af de forsikringsmæssige hensættelser, beregnet som angivet i stk. 2, litra a),
- b) i det omfang pensionskassen ikke påtager sig en investeringsrisiko, men det beløb, der skal dække driftsomkostningerne, fastsættes for en periode på over fem år, 1 % af de forsikringsmæssige hensættelser, beregnet som angivet i stk. 2, litra a),
- c) i det omfang pensionskassen ikke påtager sig en investeringsrisiko, og det beløb, der skal dække driftsomkostningerne, ikke fastsættes for en periode på over fem år, et beløb svarende til 25 % af de administrative nettoomkostninger for det sidste regnskabsår i forbindelse med dens virksomhed
- d) i det omfang pensionskassen påtager sig en dødsrisiko, 0,3 % af risikosummen, beregnet som angivet i stk. 2, litra b).

Artikel 17c

Garantifond

1. Medlemsstaterne kan fastsætte, at en tredjedel af den obligatoriske solvensmargen som fastsat i artikel 17b, udgør garantifonden. Denne fond består af de bestanddele, der er nævnt i artikel 17a, stk. 2 og 3 samt — med forbehold af samtykke fra hjemlandets kompetente myndighed — i artikel 17, stk. 4, litra b).

2. Garantifonden skal være på mindst 3 mio. EUR. Hver medlemsstat kan træffe bestemmelse om, at minimumsgarantifonden reduceres med 25 % for gensidige selskaber og selskaber af gensidiglignende karakter.

Artikel 17d

Obligatorisk solvensmargen, jf. artikel 17b, stk. 3

1. Den obligatoriske solvensmargen bestemmes i forhold til enten det årlige præmie- eller bidragsbeløb eller til gennemsnittet af fordringer i de tre sidste regnskabsår.

2. Den obligatoriske solvensmargens størrelse er lig med det højeste af de to resultater, der er anført i stk. 3 og 4.

3. De præmier eller bidrag, der benyttes, skal være den største af følgende størrelser: bruttoværdien af de tegnede præmier eller bidrag som beregnet nedenfor eller bruttoværdien af de optjente præmier eller bidrag.

De præmier eller bidrag, inklusive accessoriske tillæg, der indgår i direkte forsikringsforretning i løbet af det sidste regnskabsår, lægges sammen.

Hertil lægges beløbet for de præmier, der er overtaget for al genforsikring i løbet af det sidste regnskabsår.

Herfra fradrages det samlede beløb for de i løbet af det sidste regnskabsår annullerede præmier eller bidrag samt det samlede beløb for skatter og afgifter af de præmier og bidrag, der indgår i den samlede indtægt.

Det således fremkomne beløb deles i to rater, hvoraf den første går op til 50 mio. EUR, og den anden omfatter det resterende beløb; der beregnes brøkdele på henholdsvis 18 % og 16 % af disse rater, som lægges sammen.

Den således beregnede sum multipliceres med det forhold, der for summen af de sidste tre regnskabsår består mellem størrelsen af de forsikringsydelse, der påhviler pensionskassen efter fradrag af inddrivelige beløb i forbindelse med genforsikring, og forsikringsydelseernes bruttobeløb. Dette forhold skal under ingen omstændigheder være under 50 %.

4. Beregning af grundlaget for krav:

De beløb, der er udbetalt i direkte forsikring (uden fradrag af krav, som påhviler genforsikrere og retrocessionarer) for krav i løbet af de i stk. 1 omhandlede perioder, lægges sammen.

Hertil lægges det beløb for krav, der er udbetalt i løbet af de samme perioder for forpligtelser, der er overtaget i genforsikring eller retrocession, og beløbet for de hensættelser til endnu ikke afviklede krav, der er fastlagt ved slutningen af det sidste regnskabsår for såvel direkte forretninger som for de ved genforsikring overtagne forpligtelser.

Herfra fradrages de regresbeløb, der er modtaget i løbet af de i stk. 1 omhandlede perioder.

Herfra fradrages beløbet for hensættelser til endnu ikke afviklede krav, som er fastlagt ved begyndelsen af det andet regnskabsår, der går forud for det sidst afsluttede regnskabsår, for såvel direkte forretninger som for de ved genforsikring overtagne forpligtelser.

En tredjedel af det således fremkomne beløb deles i to rater, hvoraf den første går op til 35 mio. EUR, og den anden omfatter det resterende beløb; der beregnes brøkdele på henholdsvis 26 % og 23 % af disse rater, som lægges sammen.

Den således beregnede sum multipliceres med det forhold, der for summen af de sidste tre regnskabsår består mellem størrelsen af de forsikringsydelse, der påhviler pensionskassen efter fradrag af inddrivelige beløb i forbindelse med genforsikring, og forsikringsydelseernes bruttobeløb. Dette forhold skal under ingen omstændigheder være under 50 %.

5. Er den obligatoriske solvensmargen som beregnet i stk. 2, 3 og 4 lavere end den obligatoriske solvensmargen for det foregående år, er den obligatoriske solvensmargen mindst lig med den obligatoriske solvensmargen for det foregående år multipliceret med forholdet mellem de forsikringsmæssige hensættelser til udestående erstatningsudgifter ved det sidste regnskabsårs afslutning og de forsikringsmæssige hensættelser til udestående erstatningsudgifter ved det sidste regnskabsårs begyndelse. Som led i disse beregninger beregnes de forsikringsmæssige hensættelser som et nettobeløb af genforsikring, men forholdet må ikke være højere end 1.

3) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 21a

Revision af garantifondens størrelse

1. Det beløb i euro, der er fastsat i artikel 17c, stk. 2, tages årligt og første gang 31. oktober 2012 op til revision for at tage hensyn til ændringerne i medlemsstaternes harmoniserede forbrugerprisindekser, der offentliggøres af Eurostat.

Dette beløb tilpasses automatisk ved at forhøje grundbeløbet i euro med den procentændring i nævnte indeks, der er sket i perioden mellem 31. december 2009 og undersøgelsestidspunktet, og afrundes opad til et multiplum af 100 000 EUR.

Er ændringen siden sidste tilpasning mindre end 5 %, foretages ingen tilpasning.

2. Kommissionen underretter årligt Europa-Parlamentet og Rådet om undersøgelsen og det tilpassede beløb, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 21b

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Udvalg for Forsikring og Arbejdsmarkedsrelaterede Pensioner, som er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2004/9/EF⁴⁵).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 304

Løbetidsbaseret »equity risk«-delmodul

1. Medlemsstaterne kan tillade livsforsikringsselskaber, der yder:

- a) arbejdsmarkedsrelaterede pensioner i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 2003/41/EF, eller
- b) pensionsydelse, der udbetales ved pensionsalderens indtræden eller forventede indtræden, såfremt de præmier, der er indbetalt for disse ydelser, er forbundet med et skattefradrag, der tildeles forsikringstagerne i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, der har godkendt selskabet,

hvor:

- i) alle aktiver og passiver svarende til virksomheden afgrænses, forvaltes og organiseres adskilt fra forsikringsselskabets andre aktiviteter uden mulighed for overførsel
  - ii) selskabets aktiviteter for så vidt angår litra a) og b), i forbindelse med hvilke den i dette stykke omhandlede metode finder anvendelse, kun udføres i den medlemsstat, hvor selskabet er godkendt, og
  - iii) den gennemsnitlige løbetid for de passiver, der svarer til virksomheden, og som indehaves af selskabet, overstiger et gennemsnit på 12 år,
- at anvende et »equity risk«-delmodul fra solvenskapitalkravet, der er afstemt ved at anvende en Value-at-Risk-værdi i et tidsrum, der svarer til den typiske ihændehaverperiode for det pågældende selskabs investeringer i aktier med et konfidensniveau, som sikrer forsikringstagerne og de begunstigede et beskyttelsesniveau svarende til det, der er fastsat i artikel 101, såfremt den i denne artikel omhandlede metode kun anvendes med henblik på de i nr. i) omhandlede aktiver og passiver. Ved beregningen af solvenskapitalkravet tages der fuldt ud højde for disse aktiver og passiver med henblik på bedømmelse af diversifikationseffekterne uanset behovet for at beskytte interesserne for forsikringstagerne og begunstigede i andre medlemsstater.

Metoden i første afsnit benyttes kun — med tilsynsmyndighedernes godkendelse — hvis såvel solvens- og likviditetsstillingen som det pågældende selskabs strategier, processer og rapporteringsprocedurer for forvaltningen af aktiver og passiver er i stand til løbende at sikre, at den kan indehave aktieinvesteringer i

en periode, der svarer til den typiske ihændeherperiode for det pågældende selskab investeringer i aktier. Selskabet skal over for tilsynsmyndigheden kunne godtgøre, at denne forudsætning er til stede med det nødvendige konfidensniveau til at give forsikringstagerne og de begunstigede et beskyttelsesniveau svarende til niveauet i artikel 101.

Forsikrings- og genforsikringsselskaber må ikke vende tilbage til anvendelse af metoden i artikel 105 undtagen under behørigt begrundede omstændigheder og med tilsynsmyndighedernes godkendelse.

▼ **M5**

2. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2020 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af metoden i stk. 1 og tilsynsmyndighedernes praksis i henhold til stk. 1 og vedføjer, hvor det er relevant, passende forslag. Denne rapport skal navnlig behandle de grænseoverskridende virkninger af anvendelsen af denne metode med henblik på at forebygge regelarbitrage fra forsikrings- og genforsikringsselskabers side.

▼ **B**

AFSNIT VI

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL I

Overgangsbestemmelser

Afdeling 1

Forsikring

Artikel 305

Undtagelser og ophævelse af restriktive foranstaltninger

1. Medlemsstaterne kan fritage skadesforsikringsselskaber, som den 31. januar 1975 ikke opfyldte kravene i artikel 16 og 17 i direktiv 73/239/EØF, og som den 31. juli 1978 endnu ikke havde nået en årlig indbetaling af præmier eller bidrag på det seksdobbelte af den i artikel 17, stk. 2, i direktiv 73/239/EØF nævnte minimumsgarantifond, for forpligtelsen til at oprette denne fond før udgangen af det regnskabsår, i hvilket præmierne eller bidragene udgør det seksdobbelte af denne garantifond. På grundlag af resultaterne af den i artikel 298, stk. 2, nævnte undersøgelse beslutter Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen, hvornår medlemsstaterne skal ophæve denne fritagelse.

2. Skadesforsikringsselskaber, der er oprettet i Det Forenede Kongerige »by Royal Charter« eller »by private Act« eller »by special Public Act«, kan fortsætte deres virksomhed i den retlige form, hvori de var oprettet den 31. juli 1973 uden tidsbegrænsning.

Livsforsikringsselskaber, der er oprettet i Det Forenede Kongerige »by Royal Charter« eller »by private Act« eller »by special Public Act«, kan fortsætte deres virksomhed i den juridiske form, hvori de var oprettet den 15. marts 1979 uden tidsbegrænsning.

Det Forenede Kongerige opstiller en liste over de i første og andet afsnit omhandlede selskaber og meddeler den til de øvrige medlemsstater og til Kommissionen.

3. Selskaber, der er registreret i Det Forende Kongerige under »the Friendly Societies Acts«, kan fortsætte med at drive livsforsikrings- og opsparingsvirksomhed, som de i overensstemmelse med deres formål udøvede den 15. marts 1979.

4. Efter anmodning fra de skadesforsikringsselskaber, der opfylder forpligtelserne i afsnit I, kapitel VI, afdeling 2, 4 og 5, ophæver medlemsstaterne restriktive foranstaltninger såsom pantehæftelser, deponeering eller sikkerhedsstillelse.

Artikel 306

Rettigheder erhvervet af eksisterende filialer og forsikringsselskaber

1. Filialer, der inden den 1. juli 1994 har påbegyndt deres virksomhed efter de i filialmedlemsstaten gældende bestemmelser, anses for at have fulgt fremgangsmåden i artikel 145 og 146.

2. Artikel 147 og 148 berører ikke de velerhvervede rettigheder, som tilkommer et forsikringsselskab, der inden den 1. juli 1994 har udøvet virksomhed i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser.

Afdeling 2

Genforsikring

Artikel 307

Overgangsperiode for artikel 57, stk. 3, og artikel 60, nr. 6, i direktiv 2005/68/EF

En medlemsstat kan udsætte gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 57, nr. 3, i direktiv 2005/68/EF om ændring af artikel 15, stk. 3, i direktiv 73/239/EØF og af bestemmelsen i artikel 60, nr. 6, i direktiv 2005/68/EF indtil den 10. december 2008.

Artikel 308

Rettigheder erhvervet af eksisterende genforsikringsselskaber

1. Genforsikringsselskaber, som er omfattet af dette direktiv, og som i overensstemmelse med bestemmelserne i den medlemsstat, hvor de har hovedsæde, har opnået tilladelse til at udøve genforsikringsvirksomhed inden den 10. december 2005, anses for at have opnået tilladelse i overensstemmelse med artikel 14.

De er dog underlagt bestemmelserne i dette direktiv vedrørende udøvelse af genforsikringsvirksomhed og kravene i artikel 18, stk. 1, litra b) og d) til g), artikel 19, 20 og 24 samt afsnit I, kapitel VI, afdeling 2, 3 og 4.

2. Medlemsstaterne kan dog indrømme de i stk. 1 omhandlede genforsikringsselskaber, der den 10. december 2005 ikke opfyldte bestemmelserne i artikel 18, stk. 1, litra b), artikel 19 og 20 samt afsnit I, kapitel VI, afdeling 2, 3 og 4, indtil den 10. december 2008 til at opfylde sådanne krav.

▼ M5

Afdeling 3

Forsikring og genforsikring

Artikel 308a

Indfasning

1. Fra den 1. april 2015 skal medlemsstaterne sikre, at tilsynsmyndighederne har beføjelse til at træffe beslutninger om godkendelse af:

- a) supplerende kapitalgrundlag som omhandlet i artikel 90
  - b) klassificering af kapitalgrundlagskomponenter som omhandlet i artikel 95, tredje afsnit
  - c) selskabsspecifikke parametre som omhandlet i artikel 104, stk. 7
  - d) en hel eller delvis intern model i overensstemmelse med artikel 112 og 113
  - e) special purpose vehicles til etablering på deres område i overensstemmelse med artikel 211
  - f) supplerende kapitalgrundlag i et mellemliggende forsikringsholdingselskab som omhandlet i artikel 226, stk. 2
  - g) en koncernintern model som omhandlet i artikel 230 og 231 samt artikel 233, stk. 5
  - h) anvendelse af det løbetidsbaserede »equity risk«-undermodul i overensstemmelse med artikel 304
  - i) anvendelse af matchtilpasningen på den relevante risikofrie rentekurve i overensstemmelse med artikel 77b og 77c
  - j) anvendelse af volatilitetsjustering af den relevante risikofrie rentekurve i overensstemmelse med artikel 77d, når medlemsstaterne kræver det
  - k) anvendelse af overgangsforanstaltningen for de risikofrie rentesatser, jf. artikel 308c
  - l) anvendelse af overgangsforanstaltningen for forsikringsmæssige hensættelser, jf. artikel 308d.
2. Fra den 1. april 2015 skal medlemsstaterne sikre, at tilsynsmyndighederne har beføjelse til:
- a) at fastsætte niveau og område for koncerntilsyn i overensstemmelse med afdeling 2 og 3 i afsnit III, kapitel I
  - b) at vælge en koncerntilsynsførende som omhandlet i artikel 247
  - c) at oprette et tilsynskollegium, jf. artikel 248.
3. Fra den 1. juli 2015 skal medlemsstaterne sikre, at tilsynsmyndighederne har beføjelse til:
- a) at træffe beslutninger om at trække enhver deltagelse, jf. artikel 228, stk. 2
  - b) at fastlægge valg af metode til beregning af koncernens solvenssituation i overensstemmelse med artikel 220
  - c) i givet fald at træffe afgørelse om ækvivalens i overensstemmelse med artikel 227 og 260
  - d) at tillade, at forsikrings- og genforsikringsselskaber underlægges artikel 238 og 239, jf. artikel 236
  - e) at foretage de i artikel 262 og 263 omhandlede fastsættelser
  - f) i givet fald at træffe afgørelse om anvendelsen af overgangsforanstaltninger i henhold til artikel 308b.
4. Medlemsstaterne pålægger de berørte tilsynsmyndigheder at vurdere de af forsikrings- og genforsikringsselskaberne indgivne ansøgninger om godkendelse eller tilladelse i overensstemmelse med stk. 2 og 3. Tilsynsmyndighedernes afgørelser vedrørende ansøgninger om godkendelse eller tilladelse træder først i kraft efter den 1. januar 2016.

Artikel 308b

Overgangsforanstaltninger

1. Uden at det berører artikel 12 er forsikrings- og genforsikringsselskaber, der den 1. januar 2016 ophører med at indgå nye forsikrings- eller genforsikringsaftaler og udelukkende forvalter deres eksisterende portefølje med henblik på at indstille deres virksomhed, ikke underlagt afsnit I, II og III i dette direktiv indtil de datoer, der er fastsat i stk. 2, hvis:
- a) virksomheden har godtgjort over for tilsynsmyndigheden, at den vil afslutte sin virksomhed inden den 1. januar 2019, eller
  - b) virksomheden er omfattet af saneringsforanstaltninger, som fastsat i afsnit IV, kapitel II, og en administrator er udpeget.
2. Forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der falder ind under:

- a) stk. 1, litra a), skal være omfattet af afsnit I, II og III i dette direktiv fra den 1. januar 2019 eller fra en tidligere dato, hvis tilsynsmyndigheden ikke er tilfreds med de fremskridt, der er gjort i retning af afslutning af virksomhedens aktiviteter
- b) stk. 1, litra b), skal være omfattet af afsnit I, II og III i dette direktiv fra den 1. januar 2021 eller fra en tidligere dato, hvis tilsynsmyndigheden ikke er tilfreds med de fremskridt, der er gjort i retning af afslutning af virksomhedens aktiviteter.

3. Forsikrings- og genforsikringsselskaber er kun omfattet af overgangsforanstaltningerne i stk. 1 og 2, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) virksomheden er ikke del af en koncern, eller hvis den er, ophører alle de virksomheder, der er en del af koncernen, med at indgå nye forsikrings- eller genforsikringsaftaler.
- b) virksomheden forelægger sin tilsynsmyndighed en årsberetning om, hvilke fremskridt der er gjort i forbindelse med afslutning af dens aktiviteter.
- c) virksomheden har meddelt sin tilsynsmyndighed, at den anvender overgangsforanstaltningerne.

Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for, at et selskab kan operere i overensstemmelse med afsnit I, II og III i dette direktiv.

4. Medlemsstaterne udarbejder en liste over de berørte forsikrings- og genforsikringsselskaber og videregiver denne liste til alle de øvrige medlemsstater.

5. Medlemsstaterne sikrer, at i en periode på højst fire år fra den 1. januar 2016 skal forsikrings- og genforsikringsselskabernes frist for at fremsende de i artikel 35, stk. 1-4, omhandlede oplysninger på årlig eller mindre hyppig basis nedsættes med to uger hvert regnskabsår og ligger således indledningsvis senest 20 uger efter regnskabsårets afslutning i virksomheden for dens regnskabsår, der afsluttes på eller efter den 30. juni 2016, men før den 1. januar 2017, og ender med at ligge senest 14 uger efter regnskabsårets afslutning i virksomheden for de regnskabsår, der slutter på eller efter den 30. juni 2019, men før den 1. januar 2020.

6. I en periode på højst fire år fra den 1. januar 2016 skal forsikrings- og genforsikringsselskabernes frist for at fremlægge de i artikel 51 omhandlede oplysninger nedsættes med to uger hvert regnskabsår og ligger således indledningsvis senest 20 uger efter regnskabsårets afslutning i virksomheden for dens regnskabsår, der afsluttes på eller efter den 30. juni 2016, men før den 1. januar 2017, og ender med at ligge senest 14 uger efter regnskabsårets afslutning i virksomheden for de regnskabsår, der slutter på eller efter den 30. juni 2019, men før den 1. januar 2020.

7. I en periode på højst fire år fra den 1. januar 2016 skal forsikrings- og genforsikringsselskabernes frist for at fremsende de i artikel 35, stk. 1-4, omhandlede oplysninger hvert kvartal nedsættes med én uge hvert regnskabsår og er således indledningsvis på højst otte uger for ethvert kvartal, der afsluttes på eller efter den 1. januar 2016, men før den 1. januar 2017, og ender med at være på højst fem uger for ethvert kvartal, der afsluttes på eller efter den 1. januar 2019, men før den 1. januar 2020.

8. Medlemsstaterne sikrer, at stk. 5, 6 og 7 i denne artikel finder tilsvarende anvendelse på de deltagende forsikrings- og genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber på koncernniveau i henhold til artikel 254 og 256, ifølge hvilken de frister, der er omhandlet i stk. 5, 6 og 7, forlænges med seks uger hver.

9. Uanset artikel 94 skal grundlæggende kapitalgrundlagselementer inkluderes i tier 1-basiskapitalgrundlaget i op til ti år efter den 1. januar 2016, forudsat at disse elementer:

- a) var udstedt før den 1. januar 2016 eller før datoen for ikrafttrædelsen af den i artikel 97 omhandlede delegerede retsakt, alt efter hvilken dato der kommer først
- b) pr. 31. december 2015 kunne anvendes til at dække op til 50 % af den faktiske solvensmargen i henhold til love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i medfør af artikel 16, stk. 3, i direktiv

73/239/EØF, artikel 1 i direktiv 2002/13/EF, artikel 27, stk. 3, i direktiv 2002/83/EF og artikel 36, stk. 3, i direktiv 2005/68/EF

c) ikke ellers ville være klassificeret under tier 1 eller tier 2 i overensstemmelse med artikel 94.

10. Med forbehold af artikel 94 skal grundlæggende kapitalgrundlagselementer inkluderes i tier 2-basiskapitalgrundlaget i op til ti år efter den 1. januar 2016, forudsat at disse elementer:

- a) var udstedt før den 1. januar 2016 eller før datoen for ikrafttrædelsen af den i artikel 97 omhandlede delegerede retsakt, alt efter hvilken dato der kommer først,
- b) pr. 31. december 2015 kunne anvendes til at dække op til 25 % af den faktiske solvensmargen i henhold til love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i medfør af artikel 16, stk. 3, i direktiv 73/239/EØF, artikel 1 i direktiv 2002/13/EF, artikel 27, stk. 3, i direktiv 2002/83/EF og artikel 36, stk. 3, i direktiv 2005/68/EF.

11. Med hensyn til forsikrings- og genforsikringselskaber, der investerer i omsættelige værdipapirer eller andre finansielle instrumenter baseret på ompakkede lån, som blev udstedt før den 1. januar 2011, gælder de krav, som er omhandlet i artikel 135, stk. 2, kun i tilfælde, hvor der tilføjes eller erstattes med nye underliggende eksponeringer efter den 31. december 2014.

12. Uanset artikel 100, artikel 101, stk. 3, og artikel 104 gælder følgende:

- a) indtil den 31. december 2017 er de standardparametre, der benyttes til beregning af undermodul koncenturationsrisiko og undermodul »spread risk« i overensstemmelse med standardformlen, de samme, for så vidt angår eksponeringer mod medlemsstaternes centralregeringer og centralbanker, som lyder på og er finansieret i en hvilken som helst medlemsstats valuta, som dem, der ville skulle anvendes på eksponeringer, som lyder på og er finansieret i den nationale valuta
- b) i 2018 skal de standardparametre, der benyttes til beregning af undermodul koncenturationsrisiko og undermodul »spread risk« i overensstemmelse med standardformlen, nedsættes med 80 %, for så vidt angår eksponeringer mod medlemsstaternes centralregeringer og centralbanker, som lyder på og er finansieret i enhver anden medlemsstats valuta
- c) i 2019 skal de standardparametre, der benyttes til beregning af undermodul koncenturationsrisiko og undermodul »spread risk« i overensstemmelse med standardformlen, nedsættes med 50 %, for så vidt angår eksponeringer mod medlemsstaternes centralregeringer og centralbanker, som lyder på og er finansieret i enhver anden medlemsstats valuta
- d) fra den 1. januar 2020 skal de standardparametre, der benyttes til beregning af undermodul koncenturationsrisiko og undermodul »spread risk« i overensstemmelse med standardformlen, ikke nedsættes, for så vidt angår eksponeringer mod medlemsstaternes centralregeringer og centralbanker, som lyder på og er finansieret i enhver anden medlemsstats valuta.

13. Uanset artikel 100, artikel 101, stk. 3, og artikel 104 skal de standardparametre, der skal benyttes for aktier, som selskabet købte før eller på den 1. januar 2016, til beregning af undermodul »equity risk« i overensstemmelse med standardformlen, uden den mulighed, der fastsættes i artikel 304, beregnes som det vægtede gennemsnit af:

- a) den standardparameter, der benyttes til beregning af undermodul »equity risk« i overensstemmelse med artikel 304, og
- b) den standardparameter, der benyttes til beregning af undermodul »equity risk« i overensstemmelse med standardformlen uden den i artikel 304 fastsatte mulighed.

Vægtningen for den parameter, der anføres i første afsnit, litra b), skal i slutningen af hvert år som minimum øges lineært fra 0 % i løbet af det år, der begynder den 1. januar 2016, til 100 % den 1. januar 2023.

Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 301a delegerede retsakter, der yderligere præciserer de kriterier, der skal opfyldes, herunder de aktier, der skal være omfattet af overgangsforanstaltningen.

For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af denne overgangsperiode udarbejder EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurerne for anvendelsen af dette stykke.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i fjerde afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

14. Uanset artikel 138, stk. 3, og uden at det berører stk. 4 i samme artikel, gælder det, at når et forsikrings- og genforsikringsselskab overholder den obligatoriske solvensmargen, der er omhandlet i henholdsvis artikel 16a i direktiv 73/239/EØF, artikel 28 i direktiv 2002/83/EF eller artikel 37, 38 eller 39 i direktiv 2005/68/EF, som gældende i henhold til medlemsstatens lovgivning dagen før disse direktiver ophæves i henhold til nærværende direktivs artikel 310, men ikke opfylder solvenskapitalkravet i det første år af gennemførelsen af dette direktiv, kræver tilsynsmyndighederne, at det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab træffer de nødvendige foranstaltninger til at afsætte det nødvendige anerkendte kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet eller reducere risikoprofilen for at sikre, at selskabet opfylder solvenskapitalkravet inden den 31. december 2017.

Det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab forelægger hver tredje måned tilsynsmyndigheden en situationsrapport med en redegørelse for de hidtidige foranstaltninger og fremskridt for at skabe det nødvendige anerkendte kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet eller en reduktion af risikoprofilen for at sikre, at selskabet opfylder solvenskapitalkravet.

Den i første afsnit omhandlede forlængelse annulleres, hvis situationsrapporten viser, at der ikke er sket betydelige fremskridt i retning af en genskabelse af det nødvendige anerkendte kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet eller en reduktion af risikoprofilen for at sikre, at selskabet opfylder solvenskapitalkravet, mellem datoen for konstateringen af den manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet og datoen for forelæggelsen af situationsrapporten.

15. Såfremt hjemlandene den 23. maj 2014 anvendte bestemmelser, som er anført i artikel 4 i direktiv 2003/41/EF, kan disse hjemlande frem til den 31. december 2019 fortsat anvende de love, forordninger og administrative bestemmelser, som de har vedtaget for at overholde artikel 1-19, 27-30, 32-35 og 37-67 i direktiv 2002/83/EF, som var gældende på den sidste anvendelsesdato for direktiv 2002/83/EF.

Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter, der ændrer den overgangsperiode, der er foreskrevet i dette stykke, hvis ændringsforslag til artikel 17-17c i direktiv 2003/41/EF er vedtaget inden den dato, der er angivet i dette stykke.

16. Medlemsstaterne kan give det endelige moderforsikrings- eller genforsikringsselskab tilladelse til i en periode indtil den 31. marts 2022 at ansøge om godkendelse af en intern koncernmodel for en del af en koncern, hvor både selskabet og det endelige moderselskab er etableret i den samme medlemsstat, og hvis denne del udgør en særskilt del med en væsentlig anden risikoprofil end resten af koncernen.

17. Uanset artikel 218, stk. 2 og 3, finder overgangsbestemmelserne som omhandlet i denne artikels stk. 8-12 og 15 samt i artikel 308c, 308d og 308e tilsvarende anvendelse på koncernniveau.

Uanset artikel 218, stk. 2, 3 og 4, finder overgangsbestemmelserne som omhandlet i denne artikels stk. 14 tilsvarende anvendelse på koncernniveau, samt i de tilfælde hvor de deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikrings- og genforsikringsselskaber i en koncern overholder den korrigerede solvens, som er omhandlet i artikel 9 i direktiv 98/78/EF, men ikke overholder koncernens solvenskapitalkrav.

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 301a vedrørende fastsættelse af ændringerne i koncernsolvensen, når de i nærværende artikels stk. 13 omhandlede overgangsbestemmelser finder anvendelse, og som vedrører:

- a) eliminering af dobbelt anvendelse af anerkendt kapitalgrundlag og af kapital, der er skabt inden for en koncern, som fastsat i artikel 222 og 223
- b) værdiansættelsen af aktiver og passiver som fastsat i artikel 224
- c) anvendelsen af beregningsmetoderne på tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskaber som fastsat i artikel 225
- d) anvendelsen af beregningsmetoderne på mellemliggende forsikringsholdingselskaber som fastsat i artikel 226
- e) metoderne til beregning af koncernsolvens som fastsat i artikel 230 og 233
- f) beregningen af koncernsolvenskapitalkravet som fastsat i artikel 231
- g) fastsættelsen af kapitaltillæg som fastsat i artikel 232
- h) principperne for beregning af koncernsolvensen for et forsikringsholdingselskab som fastsat i artikel 235.

Artikel 308c

Overgangsforanstaltning vedrørende risikofrie renter

1. Forsikrings- og genforsikringsselskaber kan, såfremt der er indhentet forhåndsgodkendelse hos deres tilsynsmyndighed, anvende en overgangsjustering på den relevante risikofrie rentekurve, for så vidt angår tilladelige forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser.

2. For hver enkelt valuta beregnes justeringen som en del af forskellen mellem:

- a) renten som fastsat af forsikrings- eller genforsikringsselskabet i overensstemmelse med de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 20 i direktiv 2002/83/EF på den sidste dato for anvendelse af nævnte direktiv
- b) den årlige effektive rente, beregnet som den enkelte diskonteringsrate, der anvendt på cash flows for porteføljen af tilladelige forsikrings- og genforsikringsforpligtelser giver en værdi svarende til værdien af det bedste skøn for porteføljen af forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, hvor der tages hensyn til tidsværdien under anvendelse af den relevante risikofrie rentekurve, jf. artikel 77, stk. 2.

Såfremt medlemsstaterne har vedtaget love og administrative bestemmelser i henhold til artikel 20, stk. 1, punkt B, litra a), nr. ii), i direktiv 2002/83/EF, fastsættes den rente, der er omhandlet i litra a) i første afsnit af dette stykke, ved hjælp af de metoder, der anvendes af forsikrings- eller genforsikringsselskabet, på den sidste dato for anvendelse af direktiv 2002/83/EF.

Den del, der er omhandlet i første afsnit, falder lineært ved slutningen af hvert år fra 100 % i det år, der begynder den 1. januar 2016, til 0 % den 1. januar 2032.

Såfremt forsikrings- og genforsikringsselskaber anvender den i artikel 77d omhandlede volatilitetsjustering, skal den relevante risikofrie rentekurve, der er omhandlet i litra b), være den i artikel 77d fastsatte justerede relevante risikofrie rentekurve.

3. De tilladelige forsikrings- og genforsikringsforpligtelser omfatter kun forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, der opfylder følgende krav:

- a) de aftaler, hvorfra forsikrings- og genforsikringsforpligtelserne hidrører, blev indgået før den første dato for anvendelsen af dette direktiv, bortset fra fornyelse af aftaler på eller efter denne dato
- b) indtil den sidste dato for anvendelse af direktiv 2002/83/EF, de forsikringsmæssige hensættelser for forsikrings- og genforsikringsforpligtelserne blev fastsat i overensstemmelse med de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 20 i nævnte direktiv på den sidste dato for anvendelse heraf
- c) artikel 77b finder ikke anvendelse på forsikrings- og genforsikringsforpligtelserne.

4. Forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender stk. 1, skal:

- a) ikke medtage de tilladelige forsikrings- og genforsikringsforpligtelser i beregningen af den i artikel 77d omhandlede volatilitetsjustering
- b) ikke anvende artikel 308d
- c) som del af deres rapport om deres solvens og finansielle situation, jf. artikel 51, offentliggøre, at de anvender den midlertidige risikofrie rentekurve, og en kvantificering af indvirkningen på deres finansielle stilling af ikke at anvende denne overgangsforanstaltning.

Artikel 308d

Overgangsforanstaltning vedrørende forsikringsmæssige hensættelser

1. Forsikrings- og genforsikringsselskaber kan, såfremt der er indhentet forhåndsgodkendelse hos deres tilsynsmyndighed, anvende et fradrag på de forsikringsmæssige hensættelser. Dette fradrag kan anvendes på det i artikel 80 omhandlede niveau for homogene risikogrupper.

2. Overgangsfradraget svarer til en del af forskellen mellem følgende to beløb:

- a) de forsikringsmæssige hensættelser efter fradrag af beløb, der kan kræves tilbagebetalt i henhold til genforsikringsaftaler og special purpose vehicles, beregnet i overensstemmelse med artikel 76 på den første dato for dette direktivs anvendelse
- b) de forsikringsmæssige hensættelser efter fradrag af beløb, der kan kræves tilbagebetalt i henhold til genforsikringsaftaler, der beregnes i overensstemmelse med love og administrative bestemmelser, som vedtages i henhold til artikel 15 i direktiv 73/239/EØF, artikel 20 i direktiv 2002/83/EF og artikel 32 i direktiv 2005/68/EF dagen før disse direktiver ophæves i henhold til nærværende direktivs artikel 310.

Den maksimale del, der kan fratrækkes, falder lineært ved udgangen af hvert år fra 100 % i det år, der begynder den 1. januar 2016, til 0 % den 1. januar 2032.

Såfremt forsikrings- og genforsikringsselskaber på den første dato for anvendelsen af dette direktiv anvender den i artikel 77d omhandlede volatilitetsjustering, beregnes det i litra a) omhandlede beløb med volatilitetsjusteringen på denne dato.

3. Efter forhåndsgodkendelse fra eller på initiativ af tilsynsmyndigheden kan de forsikringsmæssige hensættelser, herunder i givet fald beløbet på volatilitetsjusteringen, der anvendes til at beregne det i stk. 2, litra a) og b) omhandlede overgangsfradrag, genberegnes hver 24. måned eller hyppigere, hvis selskabets risikoprofil har ændret sig væsentligt.

4. Det i stk. 2 omhandlede fradrag kan begrænses af tilsynsmyndigheden, hvis anvendelsen af det kan medføre en reduktion af de krav til de finansielle midler, der gælder for selskabet, i forhold til dem, der beregnes i overensstemmelse med love og administrative bestemmelser, som er vedtaget i henhold til direktiv 73/239/EØF, direktiv 2002/83/EF og direktiv 2005/68/EF dagen før disse direktiver ophæves i henhold til nærværende direktivs artikel 310.

5. Forsikring- og genforsikringsselskaber, der anvender stk. 1, skal:

- a) ikke anvende artikel 308c
- b) såfremt de ikke opfylder solvenskapitalkravet uden at anvende overgangsfradraget, hvert år forelægge deres tilsynsmyndighed en rapport med en redegørelse for de hidtidige foranstaltninger og fremskridt med hensyn til ved afslutningen af den i stk. 2 omhandlede overgangsperiode at genskabe det nødvendige anerkendte kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet eller reducere deres risikoprofil for at sikre, at de igen opfylder solvenskapitalkravet
- c) som del af deres rapport om deres solvens og finansielle situation, jf. artikel 51, offentliggøre, at de anvender det midlertidige fradrag i de forsikringsmæssige hensættelser, og en kvantificering af indvirkningen på deres finansielle stilling af ikke at anvende dette overgangsfradrag.

*Artikel 308e***Indfasningsplan for overgangsforanstaltninger vedrørende risikofrie renter og forsikringsmæssige hensættelser**

Forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender de i artikel 308c eller 308d omhandlede overgangsforanstaltninger, underretter tilsynsmyndigheden, så snart de bemærker, at de ikke ville opfylde solvenskapitalkravet uden at anvende disse overgangsforanstaltninger. Tilsynsmyndigheden skal kræve, at det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre opfyldelse af solvenskapitalkravet ved udgangen af overgangsperioden.

Senest to måneder efter at have konstateret, at solvenskapitalkravet ikke kunne opfyldes uden anvendelse af disse overgangsforanstaltninger, forelægger det berørte forsikrings- eller genforsikringsselskab tilsynsmyndigheden en indfasningsplan med angivelse af de planlagte foranstaltninger til at etablere et niveau for det anerkendte kapitalgrundlag, der opfylder solvenskapitalkravet, eller til at reducere dets risikoprofil for at sikre opfyldelse af solvenskapitalkravet ved udgangen af overgangsperioden. Det berørte forsikrings- eller genforsikringsselskab kan ajourføre indfasningsplanen i løbet af overgangsperioden.

De berørte forsikrings- eller genforsikringsselskab forelægger hvert år en rapport for deres tilsynsmyndighed med angivelse af de foranstaltninger, der er truffet, og det fremskridt, der er gjort, med henblik på at sikre opfyldelse af solvenskapitalkravet ved udgangen af overgangsperioden. Tilsynsmyndighederne tilbagekalder godkendelsen af anvendelsen af overgangsforanstaltningen, hvis denne situationsrapport viser, at det er urealistisk at opnå opfyldelse af solvenskapitalkravet ved udgangen af overgangsperioden.

▼**B***KAPITEL II**Afsluttende bestemmelser**Artikel 309***Gennemførelse**▼**M5**

1. Medlemsstaterne gennemfører og offentliggør de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme artikel 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26-32, 34-49, 51-55, 67, 68, 71, 72, 74-85, 87-91, 93-96, 98, 100-110, 112, 113, 115-126, 128, 129, 131-134, 136-142, 144, 146, 148, 162-167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210-233, 235-240, 243-258, 260-263, 265, 266, 303 og 304 samt bilag III og IV senest den 31. marts 2015. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

▼**M2**

De i første afsnit omhandlede love og administrative bestemmelser anvendes fra den ►**M4** 1. januar 2016 ◀.

▼**B**

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også omfatte en erklæring om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved dette direktiv, skal anses som henvisninger til dette direktiv. De nærmere regler for henvisningen og formuleringen af erklæringen fastsættes af medlemsstaterne.

▼**M5**

Uanset andet afsnit anvender medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser til at opfylde artikel 308a fra den 1. april 2015.

▼B

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 310

Ophævelse

Direktiv 64/225/EØF, 73/239/EØF, 73/240/EØF, 76/580/EØF, 78/473/EØF, 84/641/EØF, 87/344/EØF, 88/357/EØF, 92/49/EØF, 98/78/EF, 2001/17/EF, 2002/83/EF og 2005/68/EF, som ændret ved de retsakter, der er nævnt i bilag VI, del A, ophæves med virkning fra ►M4 1. januar 2016 ◀, dog uden at medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag VI, del B, anførte frister for gennemførelse og anvendelse af direktiverne berøres heraf.

Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til dette direktiv og læses i overensstemmelse med den i bilag VII anførte sammenligningstabel.

▼M5

Artikel 311

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende. Artikel 308a finder anvendelse fra den 1. april 2015.

Artikel 1, 2, 3, 5-9, 11, 12, 15, 16, 17, 19-22, 24, 25, 33, 57-66, 69, 70, 73, 145, 147, 149-161, 168-171, 174-177, 179-184, 186-189, 191, 193-209, 267-300, 302 og 305-308, 308b, samt bilag I og II, V, VI og VII finder anvendelse fra den 1. januar 2016.

Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter samt reguleringsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder inden den i stk. 3 anførte dato.

▼B

Artikel 312

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

SKADESFORSIKRINGSKLASSER

A. Klassifikation af risici ved hjælp af forsikringsklasser

1. Ulykker (herunder arbejdsulykker og erhvervs sygdomme):

- fastsatte ydelser
- skadeserstatninger
- kombinationer
- passagerers tilskadekomst.

2. Sygdom:

- fastsatte ydelser

- skadeserstatninger
  - kombinationer.
3. Kaskoforsikring for landkøretøjer (bortset fra jernbaners rullende materiel)
- Alle skader på:
- motordrevne landkøretøjer
  - ikke-motordrevne landkøretøjer.
4. Kaskoforsikring for jernbanekøretøjer
- Alle skader på jernbanekøretøjer.
5. Kaskoforsikring for luftfartøjer
- Alle skader på luftfartøjer.
6. Kaskoforsikring for fartøjer til sejlads på have, indsøer og floder
- Alle skader på:
- flodfartøjer
  - indsøfartøjer
  - havfartøjer.
7. Godstransport (herunder varer, bagage og alt andet gods)
- Alle skader på transporterede varer eller bagage, uanset arten af transportmidlet.
8. Brand og naturkræfter
- Alle skader på ejendom (bortset fra ejendom omfattet af klasserne 3, 4, 5, 6 og 7), når de er forårsaget af:
- brand
  - eksplosion
  - storm
  - naturkræfter bortset fra storm
  - kerneenergi
  - jordskred.
9. Andre skader på ejendom
- Alle skader på ejendom (bortset fra ejendom omfattet af klasserne 3, 4, 5, 6 og 7), når disse skader skyldes hagl eller frost samt årsager af enhver art, f.eks. tyveri, bortset fra dem, der er anført i klasse 8.
10. Ansvarsforsikring for motordrevne landkøretøjer
- Ethvert ansvar hidrørende fra brugen af motordrevne landkøretøjer (herunder førerens ansvar).
11. Ansvarsforsikring for luftfartøjer
- Ethvert ansvar hidrørende fra brugen af luftfartøjer (herunder førerens ansvar).
12. Ansvarsforsikring for fartøjer til sejlads på have, indsøer og floder
- Ethvert ansvar hidrørende fra anvendelsen af flod-, indsø- og havfartøjer (herunder førerens ansvar).
13. Almindelig ansvarsforsikring
- Ethvert ansvar, der ikke er anført under klasse 10, 11 og 12.
14. Kredit:
- almindelig insolvens
  - eksportkredit
  - salg på afbetaling
  - hypotekforsikring
  - landbrugsforsikring.
15. Kaution:
- direkte kaution
  - indirekte kaution.
16. Diverse økonomiske tab:
- arbejdsløshedsrisici
  - incassotab (almindeligt)

- dårligt vejr
- tab af fortjeneste
- vedblivende almindelige omkostninger
- uforudsete handelsudgifter
- tab af salgsværdi
- husleje- eller indtægtstab
- andre indirekte handelstab
- andre ikke forretningsmæssige økonomiske tab
- andre økonomiske tab.

17. Retshjælpsforsikring

- Retshjælpsforsikring.

18) Assistance

Assistance til personer, der kommer i vanskeligheder under rejse, under fravær fra deres bopæl eller deres sædvanlige opholdssted.

B. Benævnelse af den tilladelse, der gives samtidig for flere klasser

Følgende navne benyttes om tilladelser, som samtidig omfatter nedenstående klasser:

▼ C1

- a) klasserne 1 og 2: »ulykke- og sygeforsikring«

▼ B

- b) klasserne 1 (fjerde led), 3, 7 og 10: »motorkøretøjsforsikring«
 c) klasserne 1 (fjerde led), 4, 6, 7 og 12: »sø- og transportforsikring«
 d) klasserne 1 (fjerde led), 5, 7 og 11: »luftfartsforsikring«
 e) klasserne 8 og 9: »brand og andre skader på ejendom«
 f) klasserne 10, 11, 12 og 13: »ansvarsforsikring«
 g) klasserne 14 og 15: »kredit og kaution«
 h) alle klasser: den af medlemsstaterne valgte benævnelse, der meddeles de øvrige medlemsstater og Kommissionen.

BILAG II

LIVSFORSIKRINGSKLASSER

- I. Livsforsikringsformer som omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra a), nr. i), ii) og iii), undtagen de i punkt II og III omhandlede
- II. Forsikring, som kommer til udbetaling ved ægteskab. Forsikring, som kommer til udbetaling ved fødsel
- III. Forsikring, der er tilknyttet investeringsfonds, og som er omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra a), nr. i) og ii)
- IV. »Permanent health insurance« som omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra a), nr. iv)
- V. Tontinevirksomhed som omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra b), nr. i)
- VI. Kapitaliseringsvirksomhed som omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii)
- VII. Forvaltning af kollektive pensionsmidler som omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra b), nr. iii) og iv)
- VIII. De former for virksomhed, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra b), nr. v)
- IX. De former for virksomhed, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra c).

BILAG III

SELSKABSFORMER

A. Skadesforsikrings-selskabsformer:

- 1) i Kongeriget Belgien: »société anonyme/naamloze vennootschap«, »société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen«, »association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging«, »société coopérative/coöperatieve vennootschap«, »société mutualiste/maatschappij van onderlinge bijstand«
- 2) i Republikken Bulgarien: »акционерно дружество«
- 3) i Den Tjekkiske Republik: »akciová společnost«, »družstvo«
- 4) i Kongeriget Danmark: »aktieselskaber«, »gensidige selskaber«
- 5) i Forbundsrepublikken Tyskland: »Aktiengesellschaft«, »Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit«, »Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen«
- 6) i Republikken Estland: »aktsiaselts«
- 7) i Irland: »incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited«
- 8) i Den Helleniske Republik: »ανώνυμη εταιρία«, »αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός«
- 9) i Kongeriget Spanien: »sociedad anónima«, »sociedad mutua«, »sociedad cooperativa«
- 10) i Den Franske Republik: »société anonyme«, »société d'assurance mutuelle«, »institution de prévoyance régie par le code de la Sécurité Sociale«, »institution de prévoyance régie par le Code rural«, »mutuelle regie par le Code de la Mutualité«

▼M3

- 10a) for Republikken Kroatien: »dioničko društvo«, »društvo za uzajamno osiguranje«

▼B

- 11) i Den Italienske Republik: »società per azioni«, »società cooperativa«, »mutua di assicurazione«
- 12) i Republikken Cypern: »εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές«, »εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο«
- 13) i Republikken Letland: »apdrošināšanas akciju sabiedrība«, »savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība«
- 14) i Republikken Litauen: »akcinė bendrovė«, »uždaroji akcinė bendrovė«
- 15) i Storhertugdømmet Luxembourg: »société anonyme«, »société en commandite par actions«, »association d'assurances mutuelles«, »société coopérative«
- 16) i Republikken Ungarn: »biztosító részvénytársaság«, »biztosító szövetkezet«, »biztosító egyesület«, »külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe«
- 17) i Republikken Malta: »limited liability company/kumpanija b »responsabbilta« limitata«
- 18) i Kongeriget Nederlandene: »naamloze vennootschap«, »onderlinge waarborgmaatschappij«
- 19) i Republikken Østrig: »Aktiengesellschaft«, »Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit«
- 20) i Republikken Polen: »spółka akcyjna«, »towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych«
- 21) i den Portugisiske Republik: »sociedade anónima«, »mútua de seguros«
- 22) i Rumænien: »societăți pe acțiuni«, »societăți mutuale«
- 23) i Republikken Slovenien: »delniška družba«, »družba za vzajemno zavarovanje«
- 24) i Republikken Slovakiet: »akciová spoločnosť«
- 25) i Republikken Finland: »keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag«, »vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag«, »vakuutusyhdistys/försäkringsförening«
- 26) i Kongeriget Sverige: »försäkringsaktiebolag«, »ömsesidiga försäkringsbolag«, »understödsföreningar«

- 27) i Det Forenede Kongerige: »companies limited by shares or by guarantee or unlimited«, »societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts«, »societies registered under the Friendly Societies Acts«, »the association of underwriters known as Lloyd's«

▼M5

- 28) under alle omstændigheder og som alternativ til de skadesforsikringselskaber, der er angivet i punkt 1)-27) og 29), kan et selskab tage form af et europæisk selskab som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 2157/2001⁴⁶).
- 29) for så vidt den pågældende medlemsstat giver mulighed for, at et andelsselskabs juridiske virksomhedsform kan tage form af et skadesforsikringselskab og som alternativ til de skadesforsikringselskaber, der er angivet i punkt 1)-28), kan et selskab tage form af et europæisk andelsselskab som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 1435/2003⁴⁷).

▼B

B. Livsforsikringselskabsformer:

- 1) i Kongeriget Belgien: »société anonyme/naamloze vennootschap«, »société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen«, »association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging«, »société coopérative/cooperatieve vennootschap«
- 2) i Republikken Bulgarien: »акционерно дружество«, »взаимозастрахователна кооперация«
- 3) i Den Tjekkiske Republik: »akciová společnost«, »družstvo«;
- 4) i Kongeriget Danmark: »aktieselskaber«, »gensidige selskaber«, »pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)«
- 5) i Forbundsrepublikken Tyskland: »Aktiengesellschaft«, »Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit«, »öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen«
- 6) i Republikken Estland: »aktsiaselts«
- 7) i Irland: »incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited«, »societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts«, »societies registered under the Friendly Societies Acts«
- 8) i Den Helleniske Republik: »ανώνυμη εταιρία«
- 9) i Kongeriget Spanien: »sociedad anónima«, »sociedad mutua«, »sociedad cooperativa«
- 10) i Den Franske Republik: »société anonyme«, »société d'assurance mutuelle«, »institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale«, »institution de prévoyance régie par le code rural«, »mutuelles régies par le code de la mutualité«

▼M3

- 10a) for Republikken Kroatien: »dioničko društvo«, »društvo za uzajamno osiguranje«

▼B

- 11) i Den Italienske Republik: »società per azioni«, »società cooperativa«, »mutua di assicurazione«
- 12) i Republikken Cypern: »εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές«, »εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο«
- 13) i Republikken Letland: »apdrošināšanas akciju sabiedrība«, »savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība«
- 14) i Republikken Litauen: »akcinė bendrovė«, »uždaroji akcinė bendrovė«
- 15) i Storhertugdømmet Luxembourg: »société anonyme«, »société en commandite par actions«, »association d'assurances mutuelles«, »société coopérative«
- 16) i Republikken Ungarn: »biztosító részvénytársaság«, »biztosító szövetkezet«, »biztosító egyesület«, »külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe«
- 17) i Republikken Malta: »limited liability company/kumpannija b »responsabbilta« limitata«
- 18) i Kongeriget Nederlandene: »naamloze vennootschap«, »onderlinge waarborgmaatschappij«
- 19) i Republikken Østrig: »Aktiengesellschaft«, »Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit«

- 20) i Republikken Polen: »spółka akcyjna«, »towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych«
- 21) i den Portugisiske Republik: »sociedade anónima«, »mútua de seguros«
- 22) i Rumænien: »societăți pe acțiuni«, »societăți mutuale«
- 23) i Republikken Slovenien: »delniška družba«, »družba za vzajemno zavarovanje«
- 24) i Republikken Slovakiet: »akciová spoločnosť«
- 25) i Republikken Finland: »keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag«, »vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag«, »vakuutusyhdistys/försäkringsförening«
- 26) i Kongeriget Sverige: »försäkringsaktiebolag«, »ömsesidiga försäkringsbolag«, »understödsföreningar«
- 27) i Det Forenede Kongerige: »companies limited by shares or by guarantee or unlimited«, »societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts«, »societies registered under the Friendly Societies Acts«, »the association of underwriters known as Lloyd's«

▼M5

- 28) under alle omstændigheder og som alternativ til de livsforsikringselskaber, der er angivet i punkt 1)-27) og 29), kan et selskab tage form af et europæisk selskab som defineret i forordning (EF) nr. 2157/2001
- 29) for så vidt den pågældende medlemsstat åbner mulighed for, at et andelsselskabs juridiske virksomhedsform kan tage form af et livsforsikringselskab og som alternativ til de skadesforsikringselskaber, der er angivet i punkt 1)-28), kan et selskab tage form af et europæisk andelsselskab som defineret i forordning (EF) nr. 1435/2003.

▼B

C. Genforsikringselskabsformer:

- 1) i Kongeriget Belgien: »société anonyme/naamloze vennootschap«, »société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen«, »association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging«, »société coopérative/cooperatieve vennootschap«
- 2) i Republikken Bulgarien: »акционерно дружество«
- 3) i Den Tjekkiske Republik: »akciová společnost«
- 4) i Kongeriget Danmark: »aktieselskaber«, »gensidige selskaber«
- 5) i Forbundsrepublikken Tyskland: »Aktiengesellschaft«, »Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit«, »Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen«
- 6) i Republikken Estland: »aktsiaselts«
- 7) i Irland: »incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited«
- 8) i Den Helleniske Republik: »ανώνυμη εταιρία«, »αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός«
- 9) i Kongeriget Spanien: »sociedad anónima«
- 10) i Den Franske Republik: »société anonyme«, »société d'assurance mutuelle«, »institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale«, »institution de prévoyance régie par le code rural«, »mutuelles régies par le code de la mutualité«

▼M3

- 10a) for Republikken Kroatien: »dioničko društvo«

▼B

- 11) i Den Italienske Republik: »società per azioni«
- 12) i Republikken Cypern: »εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές«, »εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση«
- 13) i Republikken Letland: »akciju sabiedrība«, »sabiedrība ar ierobežotu atbildību«
- 14) i Republikken Litauen: »akcinė bendrovė«, »uždaroji akcinė bendrovė«
- 15) i Storhertugdømmet Luxembourg: »société anonyme«, »société en commandite par actions«, »association d'assurances mutuelles«, »société coopérative«

- 16) i Republikken Ungarn: »biztosító részvénytársaság«, »biztosító szövetkezet«, »harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe«
- 17) i Republikken Malta: »limited liability company/kumpannija ta' responsabbiltà limitata«
- 18) i Kongeriget Nederlandene: »naamloze vennootschap«, »onderlinge waarborgmaatschappij«
- 19) i Republikken Østrig: »Aktiengesellschaft«, »Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit«
- 20) i Republikken Polen: »spółka akcyjna«, »towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych«
- 21) i den Portugisiske Republik: »sociedade anónima«, »mútua de seguros«
- 22) i Rumænien: »societate pe actiuni«
- 23) i Republikken Slovenien: »delniška družba«
- 24) i Republikken Slovakiet: »akciová spoločnosť«
- 25) i Republikken Finland: »keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag«, »vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag«, »vakuutusyhdistys/försäkringsförening«
- 26) i Kongeriget Sverige: »försäkringsaktiebolag«, »ömsesidigt försäkringsbolag«
- 27) i Det Forenede Kongerige: »companies limited by shares or by guarantee or unlimited«, »societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts«, »societies registered under the Friendly Societies Acts«, »the association of underwriters known as Lloyd's«

▼ M5

- 28) under alle omstændigheder og som alternativ til de genforsikringselskaber, der er angivet i punkt 1)-27) og 29), kan et selskab tage form af et europæisk selskab som defineret i forordning (EF) nr. 2157/2001
- 29) for så vidt den pågældende medlemsstat åbner mulighed for, at et andelsselskabs juridiske virksomhedsform kan tage form af et genforsikringselskab og som alternativ til de genforsikringselskaber, der er angivet i punkt 1)-28), kan et selskab tage form af et europæisk andelsselskab som defineret i forordning (EF) nr. 1435/2003.

▼ B

BILAG IV

STANDARDFORMEL FOR SOLVENS KAPITALKRAVET (SCR)

1. Beregning af det primære solvenskapitalkrav

Det primære solvenskapitalkrav, jf. artikel 104, stk. 1, beregnes på følgende måde:

$$\text{Basic SCR} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

hvor SCR_i betegner risikomodulet i , SCR_j betegner risikomodulet j , og hvor » i, j « betyder, at summen af de forskellige led bør omfatte alle mulige kombinationer af i og j . I beregningen erstattes SCR_i og SCR_j af følgende:

- SCR non-life betegner risikomodulet for skadesforsikringer
- SCR life betegner risikomodulet for livsforsikringer
- SCR health betegner risikomodulet for sygeforsikringer
- SCR market betegner markedsrisikomodulet
- SCR default betegner risikomodulet for »modparts misligholdelse«.

Faktoren $\text{Corr}_{i,j}$ betegner den post, der er fastlagt i række i og i kolonne j i den følgende korrelationsmatrix:

i \ j	Marked	Misligholdelse	Liv	»Health«	Skade
Marked	1	0,25	0,25	0,25	0,25
Misligholdelse	0,25	1	0,25	0,25	0,5
Liv	0,25	0,25	1	0,25	0
»Health«	0,25	0,25	0,25	1	0
Skade	0,25	0,5	0	0	1

2. Beregning af risikomodulet for skadesforsikringer

Risikomodulet for skadesforsikring, jf. artikel 105, stk. 2, beregnes på følgende måde:

$$SCR_{\text{non-life}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

hvor SCR_i betegner delmodul i, SCR_j betegner delmodul j, og hvor »i, j« betyder, at summen af de forskellige led bør omfatte alle mulige kombinationer af i og j. I beregningen erstattes SCR_i og SCR_j af følgende:

- SCR_{nl} premium and reserve betegner delmodulet »non-life premium and reserve risk«
- SCR_{nl} catastrophe betegner delmodulet »non-life catastrophe risk«.

3. Beregning af tegningsrisikomodulet for livsforsikringer

Risikomodulet for livsforsikring, jf. artikel 105, stk. 3, beregnes på følgende måde:

$$SCR_{\text{life}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

hvor SCR_i betegner delmodul i, SCR_j betegner delmodul j, og hvor »i, j« betyder, at summen af de forskellige led bør omfatte alle mulige kombinationer af i og j. I beregningen erstattes SCR_i og SCR_j af følgende:

- $SCR_{mortality}$ betegner delmodulet »mortality risk«
- $SCR_{longevity}$ betegner delmodulet »longevity risk«
- $SCR_{disability}$ betegner delmodulet »disability — morbidity risk«
- $SCR_{life\ expense}$ betegner delmodulet »life expense risk«
- $SCR_{revision}$ betegner delmodulet »revision risk«
- SCR_{lapse} betegner delmodulet »lapse risk«
- $SCR_{life\ catastrophe}$ betegner delmodulet »life catastrophe risk«.

4. Beregning af markedsrisikomodulet

Markedsrisikomodulets struktur

Markedsrisikomodulet, jf. artikel 105, stk. 5, beregnes på følgende måde:

$$SCR_{\text{market}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

hvor SCR_i betegner delmodul i, SCR_j betegner delmodul j, og hvor »i,j« betyder, at summen af de forskellige led bør omfatte alle mulige kombinationer af i og j. I beregningen erstattes SCR_i og SCR_j af følgende:

- SCR interest rate betegner delmodulet »interest rate risk«
- SCR equity betegner delmodulet »equity risk«
- SCR property betegner delmodulet »property risk«
- SCR spread betegner delmodulet »spread risk«
- SCR concentration betegner delmodulet »market risk concentrations«
- SCR currency betegner delmodulet »currency risk«.

BILAG V

GRUPPER AF SKADESFORSIKRINGSKLASSER, JF. ARTIKEL 159

1. ulykker og sygdom (1 og 2 i bilag I)
2. bilforsikring (3, 7 og 10 i bilag I; tallene vedrørende klasse 10, bortset fra fragtførerens ansvar, præciseres senere)
3. brand og andre skader på ejendom (8 og 9 i bilag I)
4. luftfarts-, sø- og transportforsikring (4, 5, 6, 7, 11 og 12 i bilag I)
5. almindelig ansvarsforsikring (13 i bilag I)
6. kredit og kaution (14 og 15 i bilag I)
7. øvrige klasser (16, 17 og 18 i bilag I).

BILAG VI

DEL A

Ophævede direktiver med ændringer (jf. artikel 310)

Rådets direktiv 64/225/EØF
(EFT 56 af 4.4.1964, s. 878)

Tiltrædelsesakten af 1973, artikel 29, bilag I, punkt III, nr.
G. 1
(EFT L 73 af 27.3.1972, s. 89)

Rådets første direktiv 73/239/EØF
(EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3)

Tiltrædelsesakten af 1994, artikel 29, bilag I, nr. XI. B, artikel 29, bilag I, nr. XI. B. II. 1
(EFT C 241 af 29.8.1994, s. 197)

(som erstattet ved Rådets afgørelse 95/1/EF)
(EFT L 1 af 1.1.1995, s. 1)

Tiltrædelsesakten af 2003, artikel 20, bilag II, nr. 3.1
(EUT L 236 af 23.9.2003, s. 335)

Tiltrædelsesakten af 1985, artikel 26, bilag I, nr. II.c. 1.a (EFT L 302 af 15.11.1985, s. 156)	
Rådets direktiv 76/580/EØF (EFT L 189 af 13.7.1976, s. 13)	kun artikel 1
Rådets direktiv 84/641/EØF (EFT L 339 af 27.12.1984, s. 21)	kun artikel 1 til 14
Rådets direktiv 87/343/EØF (EFT L 185 af 4.7.1987, s. 72)	kun artikel 1 og bilag
Rådets direktiv 87/344/EØF (EFT L 185 af 4.7.1987, s. 77)	kun artikel 9
Rådets andet direktiv 88/357/EØF (EFT L 172 af 4.7.1988, s. 1)	kun artikel 9, 10 og 11
Rådets direktiv 90/618/EØF (EFT L 330 af 29.11.1990, s. 44)	kun artikel 2, 3 og 4
Rådets direktiv 92/49/EØF (EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1)	kun artikel 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 17, 18, 24, 32, 33 og 53
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF (EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7)	kun artikel 1, 2, stk. 2, tredje led, og artikel 3, stk. 1
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF (EFT L 181 af 20.7.2000, s. 65)	kun artikel 8
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF (EFT L 77 af 20.3.2002, s. 17)	kun artikel 1
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1)	kun artikel 22
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9)	kun artikel 4
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF (EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1)	kun artikel 57
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/101/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 238)	kun artikel 1 og bilagets punkt I

Rådets direktiv 73/240/EØF
(EFT L 228 af 16.8.1973, s. 20)

Rådets direktiv 76/580/EØF
(EFT L 189 af 13.7.1976, s. 13)

Rådets direktiv 78/473/EØF
(EFT L 151 af 7.6.1978, s. 25)

Rådets direktiv 84/641/EØF
(EFT L 339 af 27.12.1984, s. 21)

Rådets direktiv 87/344/EØF
(EFT L 185 af 4.7.1987, s. 77)

Rådets andet direktiv 88/357/EØF
(EFT L 172 af 4.7.1988, s. 1)

Rådets direktiv 90/618/EØF
(EFT L 330 af 29.11.1990, s. 44)

kun artikel 5 til 10

Rådets direktiv 92/49/EØF

kun artikel 12, stk. 1, og artikel 19, 23, 27, 30, stk. 1, 34, 35, 36, 37, 39, stk. 1, 40, stk. 1, 42, stk. 1, 43, stk. 1, 44, stk. 1, 45, stk. 1, og 46, stk. 1

(EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF
(EFT L 181 af 20.7.2000, s. 65)

kun artikel 9

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF
(EUT L 149 af 11.6.2005, s. 14)

kun artikel 3

Rådets direktiv 92/49/EØF
(EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF

kun artikel 1, andet led, 2, stk. 1, første led, artikel 4, stk. 1, 3 og 5, og artikel 5, andet led

(EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF
(EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27)

kun artikel 2

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF
(EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1)

kun artikel 24

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF
(EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9)

kun artikel 6

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF (EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1)	kun artikel 58
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1)	kun artikel 1
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1)	
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1)	kun artikel 28
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9)	kun artikel 7
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF (EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1)	kun artikel 59
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF (EFT L 110 af 20.4.2001, s. 28)	
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF (EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1)	
Rådets direktiv 2004/66/EF (EUT L 168 af 1.5.2004, s. 35)	kun bilagets punkt II
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9)	kun artikel 8
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF (EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1)	kun artikel 60
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/101/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 238)	kun artikel 1 og bilagets punkt 3
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1)	kun artikel 2
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/19/EF (EUT L 76 af 19.3.2008, s. 44)	kun artikel 1
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF (EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1)	
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1)	kun artikel 4

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/19/EF kun artikel 1
(EUT L 76 af 19.3.2008, s. 44)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/37/EF kun artikel 1
(EUT L 81 af 20.3.2008, s. 1)

DEL B

Frister for gennemførelse i national ret (jf. artikel 310)

Direktiv	Gennemførelsesfrist	Anvendelsesfrist
64/225/EØF	26. august 1965	
73/239/EØF	27. januar 1975	27. januar 1976
73/240/EØF	27. januar 1975	
76/580/EØF	31. december 1976	
78/473/EØF	2. december 1979	2. juni 1980
84/641/EØF	30. juni 1987	1. januar 1988
87/343/EØF	1. januar 1990	1. juli 1990
87/344/EØF	1. januar 1990	1. juli 1990
88/357/EØF	30. december 1989	30. juni 1990
90/618/EØF	20. maj 1992	20. november 1992
92/49/EØF	31. december 1993	1. juli 1994
95/26/EF	18. juli 1996	18. juli 1996
98/78/EF	5. juni 2000	
2000/26/EF	20. juli 2002	20. januar 2003
2000/64/EF	17. november 2002	
2001/17/EF	20. april 2003	
2002/13/EF	20. september 2003	
2002/83/EF	17. november 2002, 20. september 2003, 19. juni 2004 (afhængigt af den pågældende bestemmelse)	
2002/87/EF	11. august 2004	
2004/66/EF	1. maj 2004	
2005/1/EF	13. maj 2005	
2005/14/EF	11. juni 2007	
2005/68/EF	10. december 2007	
2006/101/EF	1. januar 2007	
2008/19/EF	Ikke relevant	
2008/37/EF	Ikke relevant	

BILAG VII

SAMMENLIGNINSTABEL

Direktiv 73/239/EØF	Direktiv 78/473/EØF	Direktiv 87/344/EØF	Direktiv 88/357/EØF	Direktiv 92/49/EØF	Direktiv 98/78/EF	Direktiv 2001/17/EF	Direktiv 2002/83/EF	Direktiv 2005/68/EF	Direktiv 2007/44/EF	Nærværende direktiv
------------------------	------------------------	------------------------	------------------------	-----------------------	----------------------	------------------------	------------------------	------------------------	------------------------	------------------------

Artikel 1, stk. 1				Artikel 2		Artikel 1, stk. 1	Artikel 2, første punktum	Artikel 1, stk. 1		Artikel 1, artikel 2, stk. 2, artikel 2, stk. 3 og artikel 267
Artikel 1, stk. 2										Artikel 2, stk. 2
Artikel 1, stk. 3										—
Artikel 2, nr. 1, litra a)-c)										—
Artikel 2, nr. 1, litra d)							Artikel 3, stk. 4			Artikel 3
Artikel 2, nr. 1, litra e)										—
Artikel 2, nr. 2, litra a)										Artikel 5, nr. 1)
Artikel 2, nr. 2, litra b)										Artikel 5, nr. 2)
Artikel 2, nr. 2, litra c)										Artikel 5, nr. 3)
Artikel 2, nr. 2, litra d)										Artikel 5, nr. 4)
Artikel 2, nr. 3, første — fjerde afsnit										Artikel 6
Artikel 2, nr. 3, femte afsnit										Artikel 15, stk. 4
Artikel 3, stk. 1, første og andet afsnit										—
Artikel 3, stk. 1, tredje afsnit										Artikel 4, stk. 5
Artikel 3, stk. 2										Artikel 7
Artikel 4, første punktum										Artikel 8, første punktum
Artikel 4, litra a)										Artikel 8, nr. 2)
Artikel 4, litra b)										—
Artikel 4, litra c)										Artikel 8, nr. 3)
Artikel 4, litra e)										—
Artikel 4, litra f)										Artikel 8, nr. 1)
Artikel 4, litra g)										Artikel 8, nr. 4)
Artikel 5, litra a)										—
Artikel 5, litra b)							Artikel 1, stk. 1, litra o)			—
Artikel 5, litra c)							Artikel 1, stk. 1, litra p)			Artikel 134, stk. 1
Artikel 5, litra d)										►M5 Artikel 13, nr. 27 ◀
Artikel 6				Artikel 4			Artikel 4	Artikel 3		Artikel 14, stk. 1, og stk. 2, litra a) og b)
Artikel 7, stk. 1 og stk. 2, første afsnit				Artikel 5, stk. 1 og stk. 2, første afsnit			Artikel 5, stk. 1 og stk. 2, første afsnit			Artikel 15, stk. 1 og stk. 2, første afsnit

Artikel 7, stk. 2, andet afsnit, litra a)				Artikel 5, stk. 2, andet afsnit, litra a)						Artikel 15, stk. 3, første afsnit
Artikel 7, stk. 2, andet afsnit, litra b)				Artikel 5, stk. 2, andet afsnit, litra b)						
Artikel 8, stk. 1, litra a)				Artikel 6, stk. 1, litra a)			Artikel 6, stk. 1, litra a)	Bilag I		Bilag IIIA og B
Artikel 8, stk. 1, litra a), sidste afsnit								Artikel 5, stk. 2		Artikel 17, stk. 2
Artikel 8, stk. 1, litra b)				Artikel 6, stk. 1, litra b)			Artikel 6, stk. 1, litra b)	Artikel 6, litra a)		Artikel 18, stk. 1, litra a)
								Artikel 6, litra a)		Artikel 18, stk. 1, litra b)
Artikel 8, stk. 1, litra c)				Artikel 6, stk. 1, litra c)			Artikel 6, stk. 1, litra c)	Artikel 6, litra b)		Artikel 18, stk. 1, litra c)
Artikel 8, stk. 1, litra d)				Artikel 6, stk. 1, litra d)			Artikel 6, stk. 1, litra d)	Artikel 6, litra c)		Artikel 18, stk. 1, litra d)
Artikel 8, stk. 1, litra e)				Artikel 6, stk. 1, litra e)			Artikel 6, stk. 1, litra e)	Artikel 6, litra d)		► CI Artikel 18, stk. 1, litra g) ◀
Artikel 8, stk. 1, litra f)										► CI Artikel 18, stk. 1, litra h) ◀
Artikel 8, stk. 1, andet til fjerde afsnit							Artikel 6, stk. 2)	Artikel 7		Artikel 19
Artikel 8, stk. 1a							Artikel 6, stk. 3	Artikel 8		Artikel 20
Artikel 8, stk. 2				Artikel 6, stk. 2			Artikel 6, stk. 4			Artikel 18, stk. 2
Artikel 8, stk. 3, første afsnit				Artikel 6, stk. 3, første afsnit			Artikel 6, stk. 5, tredje afsnit	Artikel 9, stk. 1		Artikel 21, stk. 4
Artikel 8, stk. 3, andet afsnit				Artikel 6, stk. 3, andet afsnit, og artikel 29, første afsnit, første punktum			Artikel 6, stk. 5, første afsnit	Artikel 9, stk. 2		Artikel 21, stk. 1, første afsnit
Artikel 8, stk. 3, tredje afsnit				Artikel 6, stk. 3, tredje afsnit, og artikel 29, andet afsnit						Artikel 21, stk. 2
Artikel 8, stk. 3, fjerde afsnit				Artikel 6, stk. 3, fjerde afsnit						Artikel 21, stk. 3
Artikel 8, stk. 4				Artikel 6, stk. 4			Artikel 6, stk. 6	Artikel 10		Artikel 22
Artikel 9, litra a)-d)				Artikel 7, litra a)-d)			Artikel 7, litra a)-d)	Artikel 11, stk. 1, litra a), c), d) og e)		Artikel 23, stk. 1, litra a), c), d) og e)
Artikel 9, litra e) og f)				Artikel 7, litra e) og f)				Artikel 11, stk. 2, litra a) og b)		Artikel 23, stk. 2, litra e)
Artikel 9, litra g) og h)				Artikel 7, litra g) og h)			Artikel 7, litra f) og g)	Artikel 11, stk. 2, litra c) og d)		Artikel 23, stk. 2, litra a) og d)
Artikel 10, stk. 1				Artikel 32, stk. 1			Artikel 40, stk. 1			Artikel 145, stk.

									1, første afsnit
Artikel 10, stk. 2, første afsnit			Artikel 32, stk. 2, første afsnit			Artikel 40, stk. 2			Artikel 145, stk. 2
Artikel 10, stk. 2, andet afsnit			Artikel 32, stk. 2, andet afsnit						Artikel 145, stk. 3
Artikel 10, stk. 3			Artikel 32, stk. 3			Artikel 40, stk. 3			Artikel 146, stk. 1 og 2
Artikel 10, stk. 4			Artikel 32, stk. 4			Artikel 40, stk. 4			Artikel 146, stk. 3
Artikel 10, stk. 5			Artikel 32, stk. 5			Artikel 40, stk. 5			Artikel 146, stk. 3, andet afsnit
Artikel 10, stk. 6			Artikel 32, stk. 6			Artikel 40, stk. 6			Artikel 145, stk. 4
Artikel 11			Artikel 33						—
Artikel 12			Artikel 56			Artikel 9	Artikel 13		Artikel 25, andet afsnit
Artikel 12a						Artikel 9a	Artikel 14 og artikel 60, stk. 2		Artikel 26
Artikel 13, stk. 1 og stk. 2, første afsnit			Artikel 9, stk. 1 og stk. 2, første afsnit			Artikel 10, stk. 1, første punktum og stk. 2, første afsnit	Artikel 15, stk. 1, første afsnit, og stk. 2		Artikel 30, stk. 1 og stk. 2, første afsnit
Artikel 13, stk. 2, andet afsnit			Artikel 9, stk. 2, andet afsnit						Artikel 30, stk. 2, andet afsnit
						Artikel 10, stk. 1, andet og tredje punktum	Artikel 15, stk. 1, andet afsnit		Artikel 30, stk. 3
Artikel 13, stk. 2, tredje afsnit						Artikel 10, stk. 2, andet afsnit	Artikel 60, stk. 3		Artikel 32, stk. 1
Artikel 13, stk. 3			Artikel 9, stk. 3			Artikel 10, stk. 3	Artikel 15, stk. 4		—
Artikel 14			Artikel 10			Artikel 11	Artikel 16		Artikel 33
Artikel 15, stk. 1, stk. 2 og stk. 3, andet afsnit			Artikel 17			Artikel 20, stk. 1-3, og stk. 4, andet afsnit	Artikel 32, stk. 1 og 3		Artikel 76-86
Artikel 15, stk. 3, første afsnit						Artikel 20, stk. 4, første afsnit	Artikel 32, stk. 2		Artikel 134, stk. 2, og artikel 173
Artikel 15a			Artikel 18				Artikel 33		—
Artikel 16						Artikel 27	Artikel 35 og 36 og artikel 60, stk. 8		Artikel 87-99
Artikel 16a						Artikel 28	Artikel 37-39 og artikel 60, stk. 9		Artikel 100-127
Artikel 17, stk. 1						Artikel 29, stk. 1	Artikel 40, stk. 1		Artikel 128 og artikel 129, stk. 1, litra a)-c), og stk. 2

Artikel 17, stk. 2							Artikel 29, stk. 2	Artikel 40, stk. 2		Artikel 129, stk. 1, litra d)
Artikel 17a							Artikel 30	Artikel 41		—
Artikel 17b							Artikel 28 og 28a	Artikel 60, stk. 10		—
Artikel 18							Artikel 31			—
Artikel 14							Artikel 11	Artikel 16		Artikel 33
Artikel 19, stk. 2				Artikel 11, stk. 2			Artikel 13, stk. 2	Artikel 17, stk. 2		Artikel 35
Artikel 19, stk. 3, første afsnit og andet afsnit, litra a) og b)			Artikel 10	Artikel 11, stk. 3, første afsnit og andet afsnit, litra a) og b)			Artikel 13, stk. 3, første afsnit og andet afsnit, litra a) og b)	Artikel 17, stk. 3 og stk. 4, første afsnit, litra a) og b)		Artikel 34, stk. 1-3, og 5-7
Artikel 19, stk. 3, andet afsnit, litra c)			Artikel 10	Artikel 11, stk. 3, andet afsnit, litra c)			Artikel 13, stk. 3, andet afsnit, litra c)	Artikel 17, stk. 4, første afsnit, litra c)		Artikel 34, stk. 8
Artikel 19, stk. 3, tredje afsnit			Artikel 10	Artikel 11, stk. 3, tredje afsnit			Artikel 13, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 17, stk. 4, andet afsnit		Artikel 35, stk. 2, litra b)
Artikel 20, stk. 1							Artikel 37, stk. 1	Artikel 42, stk. 1		Artikel 137
Artikel 20, stk. 2, første afsnit				Artikel 13, stk. 2, første afsnit			Artikel 37, stk. 2, første afsnit	Artikel 42, stk. 2, første afsnit		—
Artikel 20, stk. 2, andet afsnit				Artikel 13, stk. 2, andet afsnit			Artikel 37, stk. 2, andet afsnit	Artikel 42, stk. 2, andet afsnit		Artikel 138, stk. 5
Artikel 20, stk. 3, første afsnit				Artikel 13, stk. 3, første afsnit			Artikel 37, stk. 3, første afsnit	Artikel 42, stk. 3, første afsnit		—
Artikel 20, stk. 3, andet afsnit				Artikel 13, stk. 3, andet afsnit			Artikel 37, stk. 3, andet afsnit	Artikel 42, stk. 3, andet afsnit		Artikel 139, stk. 3
Artikel 20, stk. 4				Artikel 13, stk. 4						—
Artikel 20, stk. 5				Artikel 13, stk. 2, andet afsnit, og stk. 5			Artikel 37, stk. 2, andet afsnit, og stk. 5	Artikel 42, stk. 2, andet afsnit, og stk. 4		Artikel 138, stk. 5
Artikel 20a, stk. 1, første afsnit, første punktum							Artikel 38, stk. 1, første punktum	Artikel 43, stk. 1		Artikel 138, stk. 2, og artikel 139, stk. 2
Artikel 20a, stk. 1, første afsnit, andet punktum, litra a)-e)							Artikel 38, stk. 1, andet punktum, litra a)-e)	Artikel 43, stk. 2, litra a)-e)		Artikel 142, stk. 1
Artikel 20a, stk. 2							Artikel 38, stk. 2			Artikel 141
Artikel 20a, stk. 3							Artikel 38, stk. 3	Artikel 43, stk. 4		Artikel 140, stk. 2
Artikel 20a, stk. 4							Artikel 38, stk. 4	Artikel 43, stk. 5		—

	stk. 2, litra a)-c)							2-4
	Artikel 3, stk. 3							Artikel 200, stk. 1, andet afsnit
	Artikel 4							Artikel 201
	Artikel 5							Artikel 202
	Artikel 6							Artikel 203
	Artikel 7							Artikel 204
	Artikel 8							Artikel 205
	Artikel 9							Artikel 16, stk. 2
		Artikel 1						—
		Artikel 2, litra a), b) og e)						—
		Artikel 2, litra c)				Artikel 1, stk. 1, litra c)	Artikel 2, stk. 1, litra e)	—
		Artikel 2, litra d)						Artikel 13, nr. 13
		Artikel 2, litra f)	Artikel 1, litra e)			Artikel 1, stk. 1, litra h)		—
		Artikel 3				Artikel 1, litra b), andet punktum		Artikel 145, stk. 1, andet afsnit
		Artikel 4						Artikel 187
		Artikel 6						—
		Artikel 7, stk. 1), litra a)-e)						—
		Artikel 7, stk. 1, litra f)	Artikel 27					—
		Artikel 7, stk. 1, litra g), og artikel 7, stk. 3						—
		Artikel 8, stk. 1 og 2						Artikel 179, stk. 1 og 2
		Artikel 8, stk. 3						—
		Artikel 8, stk. 4, litra a) og c)	Artikel 30, stk. 1					—
		Artikel 8, stk. 4, litra d)						Artikel 179, stk. 3
		Artikel 8, stk. 5						Artikel 179, stk. 4
		Artikel 12						—
		Artikel 12a, stk. 1-3						Artikel 150
		Artikel 12a, stk. 4, første afsnit						Artikel 151
		Artikel 12a, stk. 4, andet til sjette afsnit						Artikel 152
		Artikel 14	Artikel 34			Artikel 41		Artikel 147
		Artikel 16,	Artikel 35			Artikel 42		Artikel 148

			stk. 1, første og andet afsnit							
			Artikel 16, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 35						Artikel 148, stk. 2
			Artikel 17	Artikel 36			Artikel 43			Artikel 149
			Artikel 26							—
			Artikel 27							—
			Artikel 31							Artikel 299
			Artikel 31				Artikel 68, stk. 2			Artikel 300
			Bilag I	Artikel 23			Bilag II			—
			Bilag 2 A							—
			Bilag 2 B							—
			Artikel 5, 9, 10 og 11							—
				Artikel 1, litra a)	Artikel 1, litra a)	Artikel 2, litra a)	Artikel 1, stk. 1, litra a)			Artikel 13, nr. 1)
				Artikel 1, litra b)			Artikel 1, stk. 1, litra b)	Artikel 2, stk. 1, litra d)		Artikel 13, nr. 11)
				Artikel 1, litra c)		Artikel 2, litra e)	Artikel 1, stk. 1, litra e)	Artikel 2, stk. 1, litra f)		Artikel 13, nr. 8), litra a)
				Artikel 1, litra d)			Artikel 1, stk. 1, litra f)	Artikel 2, stk. 1, litra g)		—
				Artikel 1, litra f)			Artikel 1, stk. 1, litra i)	Artikel 2, stk. 1, litra i)		Artikel 13, nr. 18)
				Artikel 1, litra g)			Artikel 1, stk. 1, litra j)	Artikel 2, stk. 1, litra j)		Artikel 13, nr. 21), artikel 24, stk. 2, og artikel 63
				Artikel 1, litra h)	Artikel 1, litra d)		Artikel 1, stk. 1, litra k)	Artikel 2, stk. 1, litra k)		Artikel 13, nr. 15)
				Artikel 1, litra i)	Artikel 1, litra e)		Artikel 1, stk. 1, litra l)	Artikel 2, stk. 1, litra l)		Artikel 13, nr. 16)
				Artikel 1, litra j)			Artikel 1, stk. 1, litra m)			Artikel 13, nr. 22)
				Artikel 1, litra k)	Artikel 1, litra k)	Artikel 2, litra h)	Artikel 1, stk. 1, litra n)	Artikel 2, stk. 1, litra m)		Artikel 13, nr. 10)
				Artikel 1, litra l)			Artikel 1, stk. 1, litra r)	Artikel 2, stk. 1, litra n)		Artikel 13, nr. 17)
				Artikel 1, litra l), underlitra a)	Artikel 1, litra f)		Artikel 1, stk. 1, litra r), nr. i)	Artikel 2, stk. 1, litra n), nr. i)		Artikel 13, nr. 20)
				Artikel 1, litra l), underlitra b)			Artikel 1, stk. 1, litra r), nr. ii)	Artikel 2, stk. 1, litra n), nr. ii)		Artikel 13, nr. 18)
				Artikel 3						Artikel 188
				Artikel 8				Artikel 12		Artikel 24, stk. 1
				Artikel 12, stk. 2			Artikel 14, stk. 1	Artikel 18		Artikel 39, stk. 1
				Artikel 12, stk. 3-6			Artikel 14, stk. 2-5			Artikel 39, stk. 2-6
				Artikel 15, stk. 1 og 2			Artikel 15, stk. 1 og 2	Artikel 19, stk. 1		Artikel 57
				Artikel 15, stk. 3			Artikel 15, stk. 3	Artikel 22		Artikel 61
				Artikel 15, stk. 4			Artikel 15, stk. 4	Artikel 23		Artikel 62

				Artikel 15a			Artikel 15a	Artikel 19, stk. 2-8		Artikel 58, stk. 1-7
				Artikel 15b			Artikel 15b	Artikel 19a		Artikel 59
				Artikel 15c			Artikel 15c	Artikel 20		Artikel 60
				Artikel 16, stk. 1			Artikel 16, stk. 1	Artikel 24		Artikel 64
				Artikel 16, stk. 2			Artikel 16, stk. 2	Artikel 25		Artikel 65
				Artikel 16, stk. 3			Artikel 16, stk. 3	Artikel 26		Artikel 66
				Artikel 16, stk. 4			Artikel 16, stk. 4	Artikel 27		Artikel 67
				Artikel 16, stk. 5			Artikel 16, stk. 5	Artikel 28, stk. 1		Artikel 68, stk. 1
				Artikel 16, stk. 5b, første til fjerde afsnit			Artikel 16, stk. 7, første til fjerde afsnit	Artikel 28, stk. 3, første til fjerde afsnit		Artikel 68, stk. 3
				Artikel 16, stk. 5b, femte afsnit			Artikel 16, stk. 7, femte afsnit	Artikel 28, stk. 3, femte afsnit		Artikel 68, stk. 4
				Artikel 16						Artikel 66
				Artikel 16, stk. 5c			Artikel 16, stk. 8	Artikel 29		Artikel 70
				Artikel 16, stk. 5a			Artikel 16, stk. 6	Artikel 28, stk. 2		Artikel 68, stk. 2
				Artikel 16a, stk. 1, litra a)			Artikel 17, stk. 1, litra a)	Artikel 31, stk. 1, første afsnit		Artikel 72, stk. 1, litra a)-c)
				Artikel 16a, stk. 1, litra b)			Artikel 17, stk. 1, litra b)	Artikel 31, stk. 1, andet afsnit		Artikel 72, stk. 1, andet afsnit
				Artikel 16a, stk. 2			Artikel 17, stk. 2	Artikel 31, stk. 2		Artikel 72, stk. 2
				Artikel 20			Artikel 22			—
				Artikel 21			Artikel 23	Artikel 34, stk. 1-3		—
				Artikel 22			Artikel 24	Artikel 34, stk. 4		—
				Artikel 25						—
				Artikel 28			Artikel 33			Artikel 180
				Artikel 29						Artikel 181, stk. 1 og 3
				Artikel 30, stk. 2						Artikel 181, stk. 2
				Artikel 31						Artikel 183
				Artikel 38			Artikel 44			Artikel 153
				Artikel 39, stk. 2 og 3			Artikel 45			Artikel 154
				Artikel 40, stk. 2			Artikel 46, stk. 1			Artikel 155, stk. 8
				Artikel 40, stk. 3			Artikel 46, stk. 2			Artikel 155, stk. 1
				Artikel 40, stk. 4, 6-8 og 10			Artikel 46, stk. 3, 5-7 og 9			Artikel 155, stk. 2, 4-6 og 9
				Artikel 40, stk. 5			Artikel 46, stk. 4			Artikel 155, stk. 3

				Artikel 40, stk. 9			Artikel 46, stk. 8			Artikel 155, stk. 7	
				Artikel 41			Artikel 47			Artikel 156	
				Artikel 42, stk. 2			Artikel 48			Artikel 160	
				Artikel 43, stk. 2 og 3						Artikel 184	
				Artikel 44, stk. 2			Artikel 49			Artikel 159 og bilag V	
				Artikel 45, stk. 2						Artikel 189	
				Artikel 46, stk. 2, første til tredje afsnit			Artikel 50, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2			Artikel 157	
				Artikel 47-50						—	
				Artikel 51			Artikel 64	Artikel 56		—	
				Artikel 51, sidste led					Artikel 1, stk. 4	Artikel 58, stk. 8	
				Artikel 52						—	
				Artikel 54						Artikel 206	
				Artikel 55						Artikel 207	
				Artikel 24 og 26						—	
				Artikel 12, stk. 1, artikel 19, artikel 33, artikel 37, artikel 39, stk. 1, artikel 40, stk. 1, artikel 42, stk. 1, artikel 43, stk. 1, artikel 44, stk. 1, artikel 45, stk. 1, og artikel 46, stk. 1							—
					Artikel 1, litra b)					Artikel 13, nr. 3)	
					Artikel 1, litra c)		Artikel 1, stk. 1, litra s)	Artikel 2, stk. 1, litra c)		Artikel 13, nr. 4)	
					Artikel 1, litra g)					Artikel 212, stk. 1, litra a)	
					Artikel 1, litra h)					Artikel 212, stk. 1, litra b)	
					Artikel 1, litra i)			Artikel 59, stk. 2, litra a), underlitra i)		► C1 Artikel 212, stk. 1, litra f) ◀	
					Artikel 1, litra j)			Artikel 59, stk. 2, litra a), underlitra j)		► C1 Artikel 212, stk. 1, litra g) ◀	
					Artikel 1, litra l)			Artikel 59, stk. 2, litra b)		Artikel 13, nr. 6)	

					Artikel 2			Artikel 59, stk. 3		Artikel 214, stk. 1
					Artikel 3			Artikel 59, stk. 3		Artikel 214, stk. 1 og stk. 2, første og andet afsnit
					Artikel 4			Artikel 59, stk. 3		Artikel 247, stk. 1
					Artikel 5, stk. 1			Artikel 59, stk. 4		Artikel 246
					Artikel 5, stk. 2					Artikel 254, stk. 1
					Artikel 6			Artikel 59, stk. 5		Artikel 254, stk. 2, og artikel 255, stk. 1 og 2
					Artikel 7			Artikel 59, stk. 5		Artikel 249, stk. 1, og artikel 252 og 253
					Artikel 8			Artikel 59, stk. 5		Artikel 245 og 246 og artikel 258, stk. 1
					Artikel 9			Artikel 59, stk. 6		Artikel 218 og 219 og artikel 258, stk. 1
					Artikel 10			Artikel 59, stk. 7		Artikel 218 og 219, artikel 258, stk. 1, og artikel 260-263
					Artikel 10a			Artikel 59, stk. 8		Artikel 264
					Artikel 10b					Artikel 257
					Artikel 12	Artikel 32	Artikel 73	Artikel 65	Artikel 8, stk. 1	Artikel 311
					Bilag I			Artikel 59, stk. 9, og bilag II		Artikel 213-215 og 218-246
					Bilag II			Artikel 59, stk. 9, og bilag II		Artikel 215-217 og 220-243
						Artikel 1, stk. 2				Artikel 267
						Artikel 2, litra b)				Artikel 268, stk. 1, litra b)
						Artikel 2, litra c)				Artikel 268, stk. 1, litra c)
						Artikel 2, litra d)				Artikel 268, stk. 1, litra d)
						Artikel 2, litra f)		Artikel 2, stk. 1, litra h)		Artikel 13, nr. 9)
						Artikel 2, litra g)				Artikel 268, stk. 1, litra a)
						Artikel 2, litra i)				Artikel 268, stk. 1, litra e)

					Artikel 2, li- tra j)			Artikel 268, stk. 1, litra f)
					Artikel 2, li- tra k)			Artikel 268, stk. 1, litra g)
					Artikel 3			—
					Artikel 4			Artikel 269
					Artikel 5			Artikel 270
					Artikel 6			Artikel 271
					Artikel 7			Artikel 272
					Artikel 8			Artikel 273
					Artikel 9			Artikel 274
					Artikel 10			Artikel 275
					Artikel 11			Artikel 277
					Artikel 12			Artikel 278
					Artikel 13			Artikel 279
					Artikel 14			Artikel 280
					Artikel 15			Artikel 281
					Artikel 16			Artikel 282
					Artikel 17			Artikel 283
					Artikel 18			Artikel 284
					Artikel 19			Artikel 285
					Artikel 20			Artikel 286
					Artikel 21			Artikel 287
					Artikel 22			Artikel 288
					Artikel 23			Artikel 289
					Artikel 24			Artikel 290
					Artikel 25			Artikel 291
					Artikel 26			Artikel 292
					Artikel 27			Artikel 293
					Artikel 28			Artikel 294
					Artikel 29			Artikel 295
					Artikel 30, stk. 1			Artikel 268, stk. 2
					Artikel 30, stk. 2			Artikel 296
					Bilag			Artikel 276
					Artikel 1, stk. 1, litra d)			—
					Artikel 1, stk. 1, litra g)			Artikel 13, nr. 14)
					Artikel 1, stk. 1, litra q)			—
					Artikel 1, stk. 2	Artikel 2, stk. 3		—
					Artikel 2, stk. 1			Artikel 2, stk. 3
					Artikel 3, nr. 2)- 3) og 8)			Artikel 9
					Artikel 3, nr. 5)			Artikel 10

						og 7)			
						Artikel 3, nr. 6)			—
						Artikel 5, stk. 2, andet og tredje afsnit			Artikel 15, stk. 2, tredje afsnit og stk. 3, andet afsnit
						Artikel 6, stk. 5, første og andet afsnit			Artikel 21, stk. 1
						Artikel 7, litra e)			Artikel 23, stk. 2, litra f)
						Artikel 8	Artikel 12		Artikel 24, stk. 1
						Artikel 12			Artikel 208
						Artikel 16, stk. 9	Artikel 30		Artikel 69
						Artikel 18, stk. 1-6			Artikel 73
						Artikel 18, stk. 7			—
						Artikel 19, stk. 1, første afsnit, første led			Artikel 74, stk. 1
						► C1 Artikel 19, stk. 1, første afsnit, andet led ◀			Artikel 74, stk. 3, andet afsnit
						Artikel 19, stk. 1, andet afsnit, samt stk. 2 og 3			Artikel 74, stk. 4-7
						Artikel 21			Artikel 209
						Artikel 25			—
						Artikel 26			—
						Artikel 32			—
						Artikel 34			Artikel 182
						Artikel 35			Artikel 186
						Artikel 36, stk. 1			Artikel 185, stk. 1
						Artikel 36, stk. 2			Artikel 185, stk. 4, første punktum
						Bilag III A			Artikel 185, stk. 6
						Artikel 36, stk. 3			Artikel 185, stk. 7
						Artikel 41			Artikel 147
						Artikel 42, stk. 1-3			Artikel 148, stk. 1, 3 og 4
						Artikel 43			Artikel 149
						Artikel 45			—
						Artikel 48			Artikel 160

							Artikel 49			Artikel 159
							Artikel 51, stk. 2, litra a)-g)			Artikel 162, stk. 2, litra a)-e), g) og h)
							Artikel 51, stk. 3 og 4			Artikel 163
							Artikel 52, stk. 1			Artikel 169
							Artikel 55, stk. 1 og 2			Artikel 166, stk. 1 og 2
							Artikel 56			Artikel 167
							Artikel 59, stk. 1 og 2	Artikel 52, stk. 1 og 2		Artikel 177, stk. 1 og 2
							Artikel 59, stk. 3 og 6	Artikel 52, stk. 3 og 4		—
							Artikel 60, stk. 1			Artikel 305, stk. 2, andet og tredje afsnit
							Artikel 60, stk. 2			Artikel 305, stk. 3
			Artikel 31				Artikel 61			Artikel 43
							Artikel 65	Artikel 55		Artikel 301, stk. 1 og 3
							Artikel 66			Artikel 308
							Artikel 67	Artikel 53		Artikel 297
							Artikel 68, stk. 1			—
							Artikel 71			—
							Artikel 72			Artikel 310
							Bilag I			Bilag II
							Bilag III			Artikel 185, stk. 2, litra a)-c), stk. 3 og stk. 5, første afsnit
							Bilag IV			—
							Bilag V			Bilag VI
							Bilag VI			Bilag VII
								Artikel 1, stk. 2, litra d)		Artikel 11
								Artikel 2, stk. 1, litra a)		Artikel 13, nr. 7)
								Artikel 2, stk. 1, litra b)		—
								Artikel 2, stk. 1, litra h)		Artikel 13, nr. 9)
								Artikel 2, stk. 1, litra o)		Artikel 13, nr. 25)
								Artikel 2, stk. 1, litra p)		Artikel 13, nr. 26)
								Artikel 2, stk. 1, litra q)		Artikel 210, stk. 3
								Artikel 2, stk. 2		—
								Artikel 4, stk. 2		Artikel 15, stk. 5

								Artikel 5, stk. 1, første afsnit og stk. 2		Artikel 17, stk. 1 og 2, og bilag IIIC
								Artikel 9, nr. 1		Artikel 21, stk. 4
								Artikel 11, stk. 1, litra b)		Artikel 23, stk. 1, litra b)
								Artikel 15, stk. 3		Artikel 32, stk. 2
								Artikel 21		—
								Artikel 45		—
								Artikel 46		Artikel 211, stk. 1 og 2
								Artikel 47		Artikel 158
								Artikel 48		Artikel 161
								Artikel 50		Artikel 175
								Artikel 51		Artikel 176
								Artikel 54, stk. 1		Artikel 298, stk. 1
								Artikel 61		Artikel 308
								Artikel 62		Artikel 12
								Artikel 63		Artikel 307
								Artikel 57-60 og bilag II		—
								Artikel 1, nr. 4, artikel 2, nr. 4, og artikel 4, nr. 6	Artikel 1, nr. 4, artikel 2, nr. 4, og artikel 4, nr. 6	Artikel 58, stk. 8
								Artikel 8, stk. 2	Artikel 8, stk. 2	Artikel 312

- 1) EUT C 224 af 30.8.2008, s. 11.
- 2) Europa-Parlamentets udtalelse af 22.4.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 10.11.2009.
- 3) EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3.
- 4) EFT L 151 af 7.6.1978, s. 25.
- 5) EFT L 185 af 4.7.1987, s. 77.
- 6) EFT L 172 af 4.7.1988, s. 1.
- 7) EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1.
- 8) EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1.
- 9) EFT L 110 af 20.4.2001, s. 28.
- 10) EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1.
- 11) EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1.
- 12) EFT L 103 af 2.5.1972, s. 1.
- 13) EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.
- 14) EFT L 8 af 11.1.1984, s. 17.
- 15) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.
- 16) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.
- 17) EFT L 181 af 20.7.2000, s. 65.
- 18) EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.
- 19) EUT L 25 af 29.1.2009, s. 28.
- 20) EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87.
- 21) EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6.
- 22) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
- 23) EFT 56 af 4.4.1964, s. 878.
- 24) EFT L 228 af 16.8.1973, s. 20.
- 25) EFT L 189 af 13.7.1976, s. 13.
- 26) EFT L 339 af 27.12.1984, s. 21.
- 27) EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10.
- 28) EFT L 9 af 15.1.2003, s. 3.
- 29) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.
- 30) EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.
- 31) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).
- 32) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1).
- 33) EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.
- 34) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).
- 35) EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3.
- 36) EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.
- 37) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1).
- 38) EFT L 126 af 12.5.1984, s. 20.
- 39) EFT L 78 af 26.3.1977, s. 17.
- 40) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.
- 41) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.
- 42) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.
- 43) Kommissionens afgørelse 2004/9/EF af 5. november 2003 om nedsættelse af Det Europæiske Udvalg for Forsikring og Arbejdsmarkedsoverrettede Pensioner (EUT L 3 af 7.1.2004, s. 34).
- 44) EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1«.
- 45) EUT L 3 af 7.1.2004, s. 34.«.
- 46) EFT L 294 af 10.11.2001, s. 1.
- 47) Rådets forordning (EF) nr. 1435/2003 af 22. juli 2003 om statut for det europæiske andelsselskab (SCE) (EUT L 207 af 18.8.2003, s. 1).